

تہ فسیری قورٹانی بہرزو بہ پیز

بہرگی بیست و شہ شہم
سوورہ تہ کانی
(الدخان) و (الجاثیہ) و (الاحقاف) و (محمد)

عہ لی باپیر

تەڭرەك كۆمەنلەرنىڭ ئەمەلىيەتلىرى
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇلازىمەتلىك بولۇڭ

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گۆرۈ

AliBapir/عەلى بابىر

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گۆرۈ

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گۆرۈ

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گۆرۈ

تەڭرىسىنىڭ سۈرۈپى تەڭرىسى

الدخان والجاثير والحقاف ومحمد

ته فسیری سووره ته کانی

الدُّخَانُ وَالْجَاهِلِيَّةُ وَالْإِحْقَافُ وَمُحَمَّدٌ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ک - ۲۰۲۱ز

۷۸۰ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فسیری سوورہ تہ کانی

الدُّخَانِ وَ الْجَانِّ

الْأَحْقَافِ وَ مُحَمَّدٍ

له نوره ګومارلېښېږم ګان له ګڼګڼو
Stay in touch on social media
نډې مخکې پر مواقع التواصل الاجتماعي

راځه پانډني مهکتهبي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - ګورځي

ګورځي
راځه پانډني مهکتهبي ماموستا علي بابير

Google Play

App Store

QR codes for Google Play, App Store, and social media.

پێشهکی ئەم تەفسیره بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠١ ﴿آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١٠٢ ﴿النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ٧٠ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ٧١ ﴿الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(١).

خوێنەرە بەڕیزو خۆشەویستەکان!

هیچ گومانی تێدانییە - بۆ مرووفی ڕوادار - کە ئەو تەمەنە ی لە خزمەت دوایی کتییی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبری، جا بە هەر شیوەیهک لە شیوەکانی لە خزمەتدابووندا بێ؛ خوێندنەوه، تێفکرین و ڕامان، فێرکردن، کارپێکردن ... هتد، بە باشتترین جیگرتن جیگا دەگرێ و، خواوەنەکە ی لە دنیاو دواڕۆژدا لێی بەهرەمەندە.

(١) ئەوه پێی دەگوترێ: (خطبة الحاجة) کە پێغه مبه ر ﷺ هاوهر لانی به ڕیزی فێرده کرد، پێش ههر قسه به کێ گرتگ، بیلین، وهک وتاری جومعه و داخوازی بیکردن (خطبة) و... هتدو، ئەم وتاره، هه رکام له: الترمذی: (١١٠٥)، النسائی: (١١٠٤)، ابن ماجه: (١٨٩٢) أحمد: (٣٧٢٠)، الطبرانی: (٢٤١٤) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پرزو پیز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته‌ دلمه‌وه، که ناوی خوای لێبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لئ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌په‌خسێ که بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (الْقُرْآنُ يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه‌ (مُبَيِّن)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واته: ههروهها زیکرمان بۆ لای توۆ ناردۆته خوار، تاكو ئهوهی بۆ خهلكی نیراوهته خوار، بۆیان پروون بکهیهوه، وه بهلكو خووشیان بیربکهنهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمهتی خوای بهخشهر ﷻ - شایستهیی ئهوهه ههبن تهفسیرو لیکدانهوهیهکی وا بۆ قورئان پیشکەش به مسوڵمانانی کوردستان بکهه، که له قورئان بوه شایستهوه، مایه بههره سوودی خوینهران بێ، بهتایبهتیش که زیاتر له سی (۳۰) سآله له گهل قورئانی بهرزو مهزن و تهفسیرهکانی و کتیبهکانی سوننهتدا خهریکم و، دهیان کتیب و بهرههه می جوړاو جوړم له زۆربهی بوارهکانی زانستهکانی شهریعهتدا پیشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که ئهه بیست و دوو مانگ زیندانی کرانهه له لایهه ئهمریکاوه - له (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دهرهه تیکی گهرهه گرنگ بوو، بۆ زیاتر پیداقوولبوونهوهی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پهیدا بوونی تیگهیشتنی تایبهت لهبارهی زۆریک له ئایهتهکانی یهوه، ئهه راستیههش له مههسووعهه: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درههشاوهتهوه^(۱)، بهلام ههلبهته نالیم و ههچکەشیش بۆی نیه بلێ: که ئهه تهفسیرهه من تیروتهواوه، چونکه وێرایی سنوورداربوونی تواناو پرستم، له بهرانبهه کتیبی له ههه موو پرویکهوه پهها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود)ی خوا، نهه شموستهه که زۆر بهملاولادا بچم و بچمه نیو ههندیک ورده کارییهوه، که یان من تیداقسپۆرو

(۱) ئهه مههسووعهیه که ئیستا چاپ کراوه، کهوتۆته بهردهستی خوینهران و، سهه رجهم هههشت بهرگ و دهووری سێ ههزارو پینج سههه (۳۵۰۰) لاپههیهه، هههولمداوه بهگشتی تیداقسپۆر سهه رجهم لایهههکانی ئیسلام بکهه و، تاکه سهه رجهاوههه قورئان بووه، وێرایی دههههکانی سوننهت، که له هههش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئهه مههسووعهیه له چاپی دووهه می دا، کراوه به دوازهه (۱۲) کتیبی سهه رههه، به مهههستی ئاسانهه سوود لێ بینرانی .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتێکدا دەیهوێ لە قورئان تێبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرموووە؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەلسا بە نووسینەووەو هێنانه سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەووەو هەلەگیری، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج) ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوەکانەووەو، زەحمەت و ماندووبوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەووەو کێشاووە، خوا بە باشتەری شێوە پاداشتی بداتەووەو، هەر صالِح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خوا ی بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کوڕان و کچان، لەنێو گەلەکەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووپەر تێک بوخووی شتیکی سەربەخوێوەو، سەرچەم ئایەتەکانی وەک ئالقهەکانی زنجیرێک پێکەووە پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بوو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەووەو کراوە، بوو ئاسانکاریی خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بوو بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرە ی سووپەر تەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربە ی قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردووە، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکە ی بێ .

بەرچا و روونییهکی گرنگ

له باره ی ئەم تەفسیرهوه

خوێنه ری بهرێز !

هه رچه نده له (پیشه کی گشتی) ئەم تەفسیره دا باس مان کردوه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه موو ئەو تەفسیره باوانه ی ده ستم پێیان گه یشتوه، به هره مه ندبووم، هه رو هه له کو تای ی هه ر به رگی کی ئەم تەفسیره دا، سه رجه م ئەو تەفسیرانه ی که م و زۆر لێیان سوودمه ند بووم، ناوه کانیانمان به ریز نووسیون، به لام لێره ش وه ک جه ختکردنه وه ی زیاترو بهرچا و روونی باشتەر بۆ ئێوه ی بهرێز ده لێم :

مادام ناوی تەفسیره کاغان نووسیوه، نه پێویست ده کات و نه ده شگونجی، بۆ هه ر تیگه یشت و بیروۆکه یه ک، که زۆربه ی تەفسیره کان له باره ی ئایه تیکه وه، یان رسته و پرگه یه کی ئایه تیکه وه، ده یه ینین، ئیمه هه موو جار ی ناوی ئەو تەفسیرانه بێنین، به لام بێگومان هه ر کات بیروۆکه و تیگه یشتنیکی تایبه تی یه کی که له تەفسیره کان هه بێ و بکه وێته بهرچاوم، ئنجا چ په سندی بکه م، چ په فزی بکه م، هه ر کات به پێویستی بزانی، به تایبه ت ئاماژه ی پێده که م، ئه گه رنا به ئاماژه ی گشتی و به نووسینی ناوی تەفسیره کان له کو تای ی هه ر به رگی که دا، ئیکتیفا ده که م و، زۆریش له ئەمانه تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده خه فتیم و مه به ستمه ره چاوی بکه م، چونکه ئەمین ی و ئەمانه ت پارێزی، ره وشتی کی گه وره و به رزی مسو لمانه تییه .

شایانی باسی شه جاری و اه یه بیروۆکه و تیگه یشتنیکی تایبه تی خۆم، ده باره ی کۆمه له ئایه تیک یان ئایه تیک یان رسته و پرگه یه کی ئایه تیک، بۆ دروست ده بێ، وه ک تیگه یشت و بۆچوونی خۆم ده ی نووسم، که چی ره نگه له تەفسیره کانی

دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا هەبێ، ئەویش بەهۆی ئەوەوەیە کە من ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتوو مەو لەیادم نەماوە.

پیشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله وحده، وصلوات الله وسلامه وبركاته على من لاني بعدہ، محمد وآله
السالكين سبيله والملتزمين دربه.

خوێنەرە بەرپر و خوێنەرە وێستەکان!

ئەم بەرگە بەرگی بیست و شەشەم (۲۶) ه لە تەفسیری قورئانی بەرزوبەپرز
و هەر چوار سوڤه تەکانی:

(الدخان ، الجانیة ، الأحقاف ، محمدی تیدان.

ئەم بەرگەش بەهەمان شیواز و نەخشەیی بەرگەکانی پیشووی ئامادە کراوە،
وێرایی پوونکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتە بەپێزەکانی هەركام لەو چوار
سوڤه تە بەهەوت قووناغ، ژمارەیهك كورتەباسیش لەكاتی تەفسیرکردنی هەر
کامیان دا خراونە پوو، بەم شیوەیهی خوار:

یه کەم سوڤه تی (الدخان):

۱- کورتەباسیك لەبارەیی شەوی تیدادابەزێترانی قورئانەوه.

۲- کورتەباسیك لەبارەیی (البطشة الكبرى) وه.

۳- هەلبژاردنی بەنوو ئیسرائیل و پیدانی هەژدە نیشانه و نيعمهت.

۴- کورتەباسیك لەبارەیی گەلی توبهعهوه.

۵- وتو وێژیکي نیوان سوكرات و ئەرستۆدیۆس.

۶- سەرنجدانەوهیهکی سێ بەلگه کەیی هەبوونی سزا و پاداشت.

دووهم: سوورەتی (الجاثیة):

- ۱- کورتەباسیك: وریابوون لەبارە ی هۆی هاتنەخوارەوہی ئایەتەکانەوہ.
- ۲- چەند دەقیکی سوننەت لەبارە ی قسە نەگوتن بە پۆژگار و شویننەکەوتنی هەوا و ئارەزووہوہ.
- ۳- دوو فەرموودە ی پیغەمبەری خوا لەبارە ی گەورەیی و مەزنیی خوا و تەنیا پەرستنیەوہ.

سییەم: سوورەتی (الأحقاف):

- ۱- کورتەباسیك لەبارە ی: حیکمەتی زۆر باسکرانی ئامانجی دروستکردنی گەردوونەوہ.
- ۲- هەلۆهستە یەکی پێویست لەبەردەم مشت و مپیکی نیتوان مەروانی کۆری حەکەم و (عبدالرحمن) ی کۆری (أبو بكر الصديق) دا لەسەر حوکمی میراتی و بنەمالەیی.
- ۳- کورتەباسیك لەبارە ی بەهرە وەرگرتن لە ناز و نەعمەتەکانی دنیاوہ.
- ۴- هەلۆهستە یەکی کورت لەسەر بێ ئیمانی و کۆژانەوہی چرای عەقڵ.
- ۵- سەرنجیك لەسەر گشتگیری و فراوانی مەبەستەکانی قورئان .
- ۶- قسە یەك دەربارە ی (أولوا العزم).

چوارەم: سوورەتی (محمد):

- ۱- هەلۆهستە یەکی پێویست لەبارە ی هەلۆهشاننەوہی نەسخکرانەوہی ئەو ئایەتەوہ (محمد-۴).
- ۲- کورتەباسیك: بەدیگرتن لە جەنگدا و چۆنیەتی مامەلە کردن لەگەڵیاندا.
- ۳- کورتەباسیك: بەکۆیلەکردنی مرووف لەم پۆژگارەدا تاوانە و دژی شەریعەتە.
- ۴- چەند وردەکارییەکی پەوانبیزی لەئایەتی (۱۵ - محمد) دا.

۵- کورتە باسیک دەر بارە ی: پێویستبوونی پەیدا کردنی زانیاریی لە بارە ی پەرستراویتی خواوە.

۶- کورتە باسیک دەر بارە ی چە سپاندنی حوکمی ئەو ئایە تانە بە سەر یە زیدی کوری مو عاویە.

۷- کورتە سەرنجیک لە سەر هە لۆ هە شاندنە وە ی کردە وە ی باش.

۸- پێنج وردە سەرنج.

لە کۆتایی پێشەکی ئەم بەرگی بیست و شەشە مەشدا دە ئیم:

هیوادارم هە موو لایە ک لە کاتی خۆیندە وە ی ئەم بەرگە و بەرگەکانی دیکە ی ئەم تەفسیرە دا، هە ولبە دن بە تەواوی عە قل و دلی خۆیان فراوان بکە ن و، پاکیشان بکە نە وە لە هەر چی بیرو راو قە ناعە تی پێشوە ختە یە و، خۆیان وا لی بکە ن ئامادە یی وەرگرتن و تە بە نیی کردنی هەر بیرو راو بو چونیکی تازە ی هە لقو لاو لە قور ئان و سوننە تیان هە بی و ، ری نە دە ن هێ چ بیرو بو چونیکی پێشووی خو و پێوە گیراو پێو ه راها تو و بار پێو گرتو و، عە قل و دلیان بە ستی و ، ری بیر کردنە وە ی ئازادانە و ئازایانە یان لی بگری و، ئە و راستیە ش بە یینە وە بیر یان کە ئایین و بە رنامە ی خوا لە وە حیی خوا دا بە رجە ستە یە و، بە س وە حیی خوا بو ئیمە پابە ندکەر (ملزم) وە غە یری وە حیی، تە نیا بە تیگە یشتن لە بارە ی ئیسلامە وە و، ئە زمو ونکردن و مو مارە سە کردنی لە سەر ئە رزی واقیع دا دە نری.

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

۱۲ / جمادی دووهم / ۱۴۴۳ ک - ۲۰۲۲/۱/۲۴ ز

ههولیر

بەڕێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۲) ی (جمادی الأول) ی، سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۱۷ / ۱ / ۲۰۲۰) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الدخان)، سەرەتا وەک عادی خۆمان لەم تەفسیرەدا، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینە ڕوو، تاکو بەر لەوەی بچینە نێو درێژە و قوولایی ڕوونکردنەوەی چەمک و مەبەستی نایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتە، دیمەن و هێڵە گشتییەکان و، چوارچێوەی ئەم سوورەتە موبارەکەمان لەبەر چاوی بێ:

نێوەڕۆکی سوورەتی (الدخان) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سورة الدخان) هە، پێنجەمین سوورەتە لە خاوەن حەمىمەکان (ذوات حميم)، ئەوانەى كە بە (حميم) دەست پێ دەکەن، كە يەكەم سوورەتيان (غافر) بوو، دووهميان (فصلت) بوو، سێهەميان (الشورى)، چوارەميان (الزخرف)، پێنجەميان ئەم سوورەتە، شەشەميان (الجمعة)، حەوتەميان (الأحقاف)، ئەم سوورەتە تەنیا ئەم ناوەى بۆ بەکارهاتووە: (سورة الدخان)، چ لە موصحفەکاندا كە لە دێر زەمانەو بە دەستی مسوڵمانانەو بوون، چ لە سەرچاوەکانى سوننەتدا، هۆکارەكەشى هەر ئەوەيە كە وشەى: (الدخان)، لە نايەتى ژمارە (۱۰) ی ئەم سوورەتەدا هاتووە: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ واتە: چاوەڕێى ئەو ڕۆژە بە، كە ئاسمان دوو كەلێكى ئاشكرا دىنى، هەرچەندە وشەى (الدخان)، لە سوورەتی (فصلت) يشدا هاتووە، كە پێش ئەم سوورەتە دابەزیووە و، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ فصلت، واتە: خوا ﷻ ويستی ئاسمان دروست بكات، لەو كاتەدا، دوو كەلێ بوو، بەلام (الدخان) لێرەدا، وەك

نیشانه‌یه‌کی خوا ﷺ هاتوه، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، خوا ﷺ به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموئ: چاوه‌رپیه‌ تا‌کو ئاسمان ئه‌و دوو که‌له‌ دینئ، زانایانیش له‌و باره‌وه قسه‌و باسیان زۆر کردوه، که مه‌به‌ست پێی چیه‌؟!.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

ئهم سوورپه‌ته مه‌که‌یه، واته: هه‌مووی له مه‌که‌که دابه‌زیوه، له‌و کاته‌دا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌که‌که بووه، ئنجا جاری وا هه‌یه سوورپه‌ته‌کان، یاخود هه‌ندیک له‌ ئایه‌ته‌کانیان له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری جوگرافیای مه‌که‌که‌ش دابه‌زیون، به‌لام هه‌ر له‌و قوناغه‌دا بووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ جارئ له مه‌که‌که بووه، پێش کوچکردنی بو مه‌دینه، بۆیه هه‌ر پێیان ده‌گوترئ: مه‌که‌یه.

هه‌ندیک له‌ زانایان گووتویانه: بو وینه: (الزمخشري، والقرطبي) ئه‌و ئایه‌ته که ده‌فرموئ: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ ۱۵ الدخان، واته: ئیمه که‌میک لابه‌ری ئازارین، به‌لام ئیوه دوایی ده‌گه‌رینه‌وه.

ئهمه مه‌دینه‌یه، به‌لام هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان نه‌هیناوه‌ته‌وه و، له‌ راستیدا ئهم سوورپه‌ته موباره‌که‌ وا پێده‌چئ به‌ پێی نیوه‌پۆکه‌که‌ی و به‌ پێی بابه‌ته‌کانی، که له‌ ده‌وری سالانی (۸ و ۹) ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییدا، دابه‌زیی، واته: چوار، پینج سال پێش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له مه‌که‌که‌وه، وێرای هاوه‌له‌کانی کوچ بکات بو شاری (یثرب) که‌ دواي کوچکردن، ناوی لیثرا (مدینه)، یان (مدینه الرسول) واته: شار، یان شاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

سێیه‌م: ریزه‌بنیدی له‌ موصحف و هاتنه‌ خواردا:

ئهم سوورپه‌ته له‌ ریزه‌بنیدی دابه‌زیندا ژماره: (۶۳)یه‌و، پێش سوورپه‌تی (الجاثية)و، دواي (الزخرف) دابه‌زیوه، واته: شوینه‌که‌ی ئیستا له‌ (مصحف)دا،

چۆنە، لە ریزبەندی دابەزینییدا هەمان شوێنی هەبوو و، کەوتۆتە نێوان سوورەتی (الزخرف) و (الجاثیة)وە، لە ریزبەندی (مصحف)دا، ژمارە (۴۴)ە، واتە: کە لە سوورەتی (الفاتحة)، لە لای راستەو دەست یدەکات، (۴۴)مین سوورەتە.

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

بۆ ژمارە ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، زیاتر (۵۹) تەبەننی کراوە، بەلام پێشتر راجیایی هەبوو: زانایانی مەدینەو، مەککەو، شام، پێیان وابوو (۵۶)ەو، لە لایەن زانایانی (بصرة)وە، (۵۷) دانراوە، بەلام لە لای زانایانی (کوفة)، کە زیاتر لە (مصحف)کاندا، ئەو تەبەننی کراوە، (۵۹) ئایەتە، پێشتریش گوتوویمانە: جیاوازی لە ژمارە ئایەتەکاندا، دەگەرێتەو بۆ کورتیی و درێژی رستەکان، کە هەندێ لە زانایان ئایەتێکیان کردووە بۆ دوو رستەو، بۆتە دوو ئایەت، بەلام هەندێکیان بە یەک رستەیان هێناوە ئەو ئایەتە، بۆیە بە یەک ئایەت سەرژمێر کراوە، واتە: جیاوازی ژمارە ئایەتەکان، ناگەرێتەو بۆ ئەوەی زانایەکی گوتبێتی: ئەو ئایەتە قورئانەو، ئەوەی دیکە گوتبێتی: نەخیر، ئەم ئایەتە قورئان نیە، چونکە زانایان لەو بارەو، نەک لەسەر ئایەتێک، بەلکو لەسەر رستەیهک و، بگرە لەسەر وشەیهک و، بگرە لەسەر پیتیکیش را جیايان نیە، کە جاری دیکەش گوتوویمانە: قورئان (۱۱۴) سوورەتەو، (۶۲۳۶) ئایەتە، بەو سەرژمێرییە کە زۆربەیان لەسەری پیکهاتوون، هەرۆهە زاناو پسپۆران گوتوویمانە: (۷۷۴۳۹) وشەیهو، (۳۲۱۱۸۰) پیتە.

پنجەم: نۆه پۆکی:

نۆه پۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە، هەمان نۆه پۆکی قورئانی مەککەییەو ئەو تەوهرە سەرەکیانە قورئانی مەککەیی تێیاندا دەسوورێ، ئەمیش گرتووینیەخۆی:

۱- باسی خوا ﷺ، یانی: بەدیھێنەراییەتی و خواوەنداریتی و پەروەردگاریەتی و، ناوو سیفەتەکانی خوا، تەنیا پەرستراویتی خوا.

۲- باسی پیڤخەمبەراییەتی و وەحیی، ژیانی پیڤخەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پەوشت و ئاکاری پیڤخەمبەرەکان و، هەلۆیستی پیڤخەمبەرەکان و، ئەو وەحیی و پەیامەکی که خوا بۆی ناردوون، پاشان باسی پەیامەکانی خوا، کتێبەکانی خوا ﷺ که بۆ پیڤخەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون.

۳- تەوهری سێھەمیش باسی پۆژی دوایی، چ وەک ئاخیر زەمان، چ وەک قیامەت و زیندوو بوونەو و هەلسانەو، چ وەک پۆژی دوایی بە گشتیی، چ وەک بە هەشت و دۆزەخ و سزاو پاداشتی که خوا بۆ مڕۆڤەکان دایناو، بە پێی ئیمان و کردەوێ چاک، یاخود کوفرو کردەوێ خراپیان.

ئەم سوورەتە موبارەکەش بە پێی ریزبەندی ئایەتەکانی دەتوانین بۆین: ئەم یازدە (۱۱) بابەتە دەگریته خوێ:

۱- باسی دابەزێرانی قورئان لە شەوێکی بە پێزو فەردا، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ - ۵) دا خراوەتە ڕوو.

۲- باسی خوا ﷻ که دابەزێنەری قورئانەو، وەسفکردنی خوا بە ئۆ لە سیفەتە ناوازهکانی ئەویش لە سێ ئایەتەکانی: (۶ - ۸) دا، ئەم بابەتە خراوەتە ڕوو.

۳- باسی بێپرۆایەکان و هەپەشە لێکردنیان، لە هەشت ئایەتەکانی: (۹ - ۱۶) دا ئەم بابەتە خراوەتە ڕوو.

۴- باسی ناردنی مووسا ﷺ بۆ لای فیرعەون و دەستەو دایەرەو گەلەکەکی و سەرەنجام دوای یاخیی بوون و، بوغرا بوونیان لە بەرانبەر مووسا و پەیامی خوا، که پێیدا نێردراو بوو، سزادرانیان لە لایەن خواوە ﷻ بە نغڕۆکران و خنکێترانیان لە دەریای سووردا، ئەمیش لە حەڤدە ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳) دا خراوەتە ڕوو.

۵- باسی نکوولییکردنی کافره کان له زیندوو کرانهوه، که له سی ئایه ته کانی: (۳۶ - ۳۷) دا خراوه ته پروو.

۶- ئاماژه یه کی کورت به گه لی (تبع)، له یه ک تاکه ئایه تدا، ئایه تی ژماره: (۳۷).

۷- باسی ئه وه که گه ردوون بی حیکمه ت و به گه مه و گالته دروست نه کراوه، ئه میش له دوو ئایه ته کانی: (۳۸ - ۳۹) دا، خراوه ته پروو.

۸- باسی رۆژی لیک هه لاواردن و لیک جیاکردنه وه ی پاک و پیسان و لیک جیاکردنه وه ی پروادارو بیپروایان، ئه مه ش له سی ئایه ته کانی: (۴۰ - ۴۲)، خراوه ته پروو.

۹- باسی دره ختی زه ققووم و سزاو ئازاری بیپروایان له دۆزه خدا، که له هه وت ئایه ته کانی: (۴۳ - ۴۹) خراوه ته پروو.

۱۰- باسی پارێزکاران و پاداشتیان له به هه شتدا، که له هه شت ئایه ته کانی: (۵۰ - ۵۷)، خراوه ته پروو.

۱۱- باسی ئاسانکردنی قورئان بو پهند وه رگرتن و، فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ر ﷺ به چاوه پروانیی کردن، واته: چاوه پروانکردنی ئه وه ی ئه و خه لکه ی له گه لیاندا پروو به پروو بوته وه، که نه یارینی و ناحه زینی، چییان لی دی؟ کییان پروا دینی؟ کییان پروا ناهینی؟ خوا ی دادگه ریش، هه م له دنیا دا چییان به سه ردینی و، هه م له رۆژی دوایدا چییان لی ده کات؟ که له دوو ئایه ته کانی: (۵۸ - ۵۹) دا، خراوه ته پروو.

شه شه م: تایبه ته ندیه کانی ئه م سووره ته:

له خسته نه پرووی ئیوه رۆک و پیناسه ی ئه م سووره ته مو باره که دا، تایبه ته ندیه کانی که وه ک زۆر جار گو توومانه: ده گونجی زۆر تایبه ته ندیه ی له سووره ته کاندا به خری نه به رچاو، به لام ئیمه زیاتر ئاماژه ده که یین، به وانیه ی زیاتر زه قن و به رچاون که چوارن:

تایبە قەندیی یە کەم: لەم سوورەتە موبارە کەدا باسکراوە، کە قورئان لە شەویکی بە پێزدا دابەزیووە، لە ئایەتی ژمارە سی دا، کە تاکە شوێنیکە لە قورئاندا هاتبێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ ۳ الدخان، واتە: ئێمە دامانبەزاندووە لە شەویکی بە پێزدا، لە شەویکی بە فەردا، ئەو شەوێش وەک دوایی باسی دەکەین، هەر هەمان شەوی قەدرە، کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ۱ القدر، لێرە بە (لَيْلَةُ مَبَارَكَةٍ) ناوی هێناوە، شەویکی پر پیت و پێز، لەوێش بە شەوی (القدر)، واتە: شەوی پر پێز، ئەو شەو، هەم بە پێز بوو، هەم بە پێز بوو، دەشگونجێ قەدر بە مانای ئەندازەگیری بێ، واتە: شەویک بوو کە خوا ﷻ تێیدا ئەندازەگیری سالانە ی هەلسوکهوتەکانی مروۆقەکان دەکات، وەک هەندیک لە زانایان گوتووایانە.

تایبە قەندیی دووهم: لەم سوورەتەدا، باسی هاتنی دوو کەڵ کراوە لە ئاسمانەو: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ﴾ ۱۰ الدخان، کە تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی هاتنی دوو کەڵ کراوە، ئنجا ئایا ئەو دوو کەڵ چیهو چۆنە؟ دوایی قسە ی لێ دەکەین.

تایبە قەندیی سییەم: باسی نەگریانی ئاسمان و زەوی لە سەر گەلی فەوتای فیرعەون، کە لە ئایەتی ژمارە: (۲۹) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾ ۲۹ الدخان، واتە: نە ئاسمان و نە زەوی بۆیان نەگریان و چاوەڕوانییەش نەکران و، مۆلەت نەدران، دوا ئەوێ کاتی مەرگیان هات، مۆلەت نەدران بگەرێنەووە پەشیمان ببنەو، چونکە لەو دەرفەتە ی کە پێیان درابوو، بەهرەمەند نەبوون و، کاتی تاقیکردنەووە کەش تەواو بوو.

تایبە قەندیی چوارەم: باسی ئەو کە پارێزکاران مردن ناچێژن لە بەهەشتدا، جگە لە مردنی یە کەم: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ ۸۱ الدخان، واتە: لە بەهەشتدا مردن ناچێژن، جگە لە مردنی یە کەم، واتە: ئەو مردنی یە کەمە ی لە دنیا دا چێژتووایانە، لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا

باسی ئەوێ کراو، کە پارێزکاران لە بەهەشتدا مردن ناچێژن، جگە لە مردنی یەكەم کە لە دنیا دا چێژتوو یانە.

هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند ده‌رسیك:

دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورەته‌ موبارە‌که‌، بۆ چوار ده‌رس:

ده‌رسی یه‌که‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۶)، شازده (۱۶) ئایه‌ت ده‌گریته‌ خۆی، کە هه‌م باسی دابه‌زێنانی قورئان، له‌ شه‌وی پر پیت و پێژدا، کە شه‌وی (القدر) ه، واته‌: سه‌ره‌تاو ده‌ستیچی دابه‌زێنه‌رانی قورئان و، هه‌م باسی کۆمه‌ڵی له‌ سیفه‌ته‌کانی خوا ﷻ کە دابه‌زێنه‌ری قورئانه‌، هه‌م باسی بێپروایه‌کان و هه‌لۆیستی نه‌رێنییان و، سزاو جه‌زه‌به‌ی خوا بۆیان، به‌ تاییه‌ت هاتنی په‌یدا بوونی دووکه‌لیک، یاخود حاڵه‌تیک کە وه‌ک دوو که‌ڵ دێته‌ به‌رچاویان، ده‌پارێنه‌وه‌ له‌ خوا ﷻ، لییان لابه‌ری، کەچی خوا ﷻ کە لیشیان لاده‌بات، دووباره‌ ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ سه‌ر به‌زمی پیشوویان.

ده‌رسی دووه‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۱۷ - ۳۳)، (۱۷) ئایه‌ت ده‌گریته‌ خۆی، هه‌مووی باسی مووسایه‌ ﷺ، به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی له‌ دژی مووسا ﷺ و په‌یامه‌که‌ی، کە ئەوانیش سه‌ره‌نجام خوا ﷻ له‌ ده‌ریای سووردا نغزوێان ده‌کات و قه‌ه‌ریان ده‌کات.

ده‌رسی سێیه‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۳۳ - ۴۲)، یانی: نو (۹) ئایه‌ت، کە چه‌ند بابه‌تیکێ جوړاو جوړن، هه‌م باسی نکوویی بێپروایان له‌ زیندووکرانه‌وه‌، هه‌م باسی گه‌لی (تُبْع)، هه‌م باسی ئەوێ کە خوا ئەو گه‌ردوونه‌ی بێ حیکمه‌ت و به‌هه‌وه‌نته‌ دروست نه‌کردوه‌، هه‌م باسی رۆژی لیك هه‌لاواردنی پاک و پیسان.

ده‌رسی چواره‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۴۳ - ۵۹)، هه‌قده (۱۷) ئایه‌ت، ئەویش هه‌م باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بێپروایان، هه‌م سه‌ره‌نجامی پر خێرو خۆشیی و سه‌ره‌ه‌زانه‌ی پارێزکاران.

له کۆتاییشدا خوا ﷻ باسی قورئان دهکات که قورئانی ئاسان کردوه بۆ لێ
تیگه‌یشتن و لێ فێربوون، فه‌رمانیش به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، به‌ چاوه‌ڕێکردنی
فه‌رمانی خواو چاوه‌ڕێکردنی ئه‌وه‌ی خوا ﷻ چۆی به‌سه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ دینێ که
به‌و هه‌موو، که‌لله‌ره‌قییه‌، له‌گه‌ڵ په‌یامه‌که‌ی خوادا ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه!!

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان وەک پیشتر گوتوو مانە: لە شازدە (۱۶) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الدخان)، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۶)، پێک دێ، لەو شازدە (۱۶) ئایەتەدا، باسی پێنج بابەتی سەرەکی کراوە:

۱- دابەزێترانی قورئان لە شەویکی بەپێزدا.

۲- وەسفکردنی خوا بە نۆ لە سیفەتە بەرزو بێ وێتەکانی.

۳- ھەرەشەکردن لە کافرەکان، بە ھاتنی دوو کەلێکی ئاشکرا، کە لە خوا دەپاریئەو، خوا ^{سبحانہ} لێیان دوور بخاتەو، دەربازیان بکات لێ.

۴- گوتووینە: ئەگەر خوا قوتاریان بکات، بپروا دینن، کەچی دوایش راستیان نەکردو، گەراونەو ھەر حالەتی پیشیان.

۵- ھەرەشە لێکرانیان بە سزادانی مەزن و، بپەرزاو تۆلە لێکردنەو ھیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَم ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ ۳ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۴ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۵ أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۶ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۷ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۸ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۹ إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۱۰ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۱۱ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ ۱۲ يَلْعَبُونَ ۱۳ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۱۴ يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ

أَلَيْسَ ۞ رَبَّنَا أَكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۞ أَفَنُفِئُ لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّسِينٌ ۞ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۞ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۞ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۞

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، حامیم ۱} سویند به کتیبه پۆشن و پروونکه رهوه که ۲} تیمه له شهوێکی به پێزدا دامانبه زاندوه، مسوگهر تیمه وریاکه رهوه و ترسینه (ی خه لک) ین ۳} لهو (شهوه) دا، هه موو کاریکی پر حکمهت (وکارزانانه) پروون ده کریته وه ۴} (ئه وه) فه رمانیکه له لایه ن تیمه وه، بێگومان تیمه نیره رین (بو پێغه مبه ران که په یاممان بگه یه نن به مروف و جند) ۵} (ئه وه ش) به زه ییه که له پهروه ردگارته وه، به راستیی ئه وه بیسه ری زانییه ۶} پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی نیوانیانه، ئه گهر زانیارو دلنیا بن (ئه وه راستیه ده زانن) ۷} هیچ په رستراویک نیه جگه لهو، ده ژیه نی و ده مرینی، پهروه ردگاری خو تان و باب و باپیرانی یه که متانه ۸} (به لام نه ک خاوه نی زانیاریی دلنیا که رین)، به لکو له دوو دلیدا یاریی ده که ن (خافلاون) ۹} ده جا (ئه ی موحه ممه د!) چاوه ری پۆژیک به، که ئاسمان دوو که لیک یی ئاشکرا دینی ۱۰} (ئه وه دوو که له) خه لک داده پۆشی، ئه مه ئازاریکی به ئیشه ۱۱} (ده لێن:) پهروه ردگارمان! ئازارمان لی لابه ره بێگومان تیمه پروادارین ۱۲} چون بیریان ده که ویتته وه (وپه ند وه رده گرن) له حالیکدا (پیشتر) پێغه مبه ریکی پۆشن و پروونکه رهوه ی (هه ق) یان بو هات (به لام لیتی به هره مه ند نه بوون)؟! ۱۳} که چی دوا یی پشتیان تیکردو گو تیان: فیرکراوه، شیته ۱۴} تیمه که میک لابه ری ئازارین (لییان)، به دلنیا یی ئیوه گه راوه ن (بو سه رحاله ق پێشووتان)

﴿۱۵﴾ رۆژیک زەبری هەرە گەورەیان لێدەدەین (و سزای سەختیان دەدەین) مسۆگەر ئێمە تۆلەیان لێ دەکەینهوه ﴿۱۶﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(مُبْرَكَةٌ): (الْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ)، (بَرَكَةٌ): بریتیه له چه‌سپاندنی خێرو چاکه‌ی خوایی له شتیکداو، (مُبَارَكٌ): هەر شتیکه، ئهو خێرو پیت و پێزه‌ی تیدا بێ.

(مُنْذِرِينَ): ترسینه‌رین، وریاکه‌ره‌وه‌ین، (الْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ، كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنْذَارٌ): بریتیه له هه‌والپێدانیک که ترساندنێ تیدابێ، پێچه‌وانه‌که‌شی (تَبَشِيرٌ): بریتیه له هه‌والپێدانه‌ی که دلخۆشی تیدایه، یان دلخۆشکردنی تیدابێ.

(يُفَرِّقُ): واته: جیا ده‌کرێته‌وه، یاخود پروو ده‌کرێته‌وه، یاخود بلاوده‌کرێته‌وه، (فَرَّقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا، سَوَاءٌ كَانَ ذَلِكَ بِفَضْلِ يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ، أَوْ بِفَضْلِ تُدْرِكُهُ الْبَصِيرَةُ)، ده‌گوتری: (فَرَّقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، دوو شته‌که‌م لێک جیاکردنه‌وه، واته: لێک وه‌ دوورخستن، ئنجا ئهو لێک وه‌ دوورخستن، ئهو لێک جیاکردنه‌وه‌یه، چ لێک دوور خستنه‌وه‌یه‌ک بێ، چاو ببینی، واته: به‌رهه‌ست بێ و، چ به‌عه‌قل و دل بزانری و نابهر هه‌ست و مه‌عه‌نوی بێ.

(مُوقِنِينَ): (الْيَقِينُ: مِنَ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ، وَهُوَ سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ)، (يَقِينٌ): له سیفه‌ته‌کانی زانینه‌و له سه‌رووی ناسین و په‌یپێردنه، یه‌قین: بریتیه له چه‌سپاندنی تیگه‌یشتن له‌گه‌ڵ چه‌سپاویی پریرادا، واته: شتیک دوا پریری له باره‌وه‌ بده‌ی و، دوا زانیاریت له باره‌یه‌وه‌ هه‌بێ.

(شَكَّ): (الشَّكُّ: إِعْتِدَالُ النَّقِیْضِیْنِ عِنْدَ الْإِنْسَانِ وَتَسَاوِیُهُمَا)، (شَكَّ): بریتیه لهوه که دوو شتی دژو پیچهوانه یه کدی له لای مروّف یه کسان و هاوسهنگ بن، به کوردیی (شَكَّ) ده بیته دوو دلّیی، (ظَنَ) یش: ده بیته گومان، که زور کهس (شَكَّ) یش، ههر به گومان لیک ده ده نه وه، به لام (شَكَّ) بریتیه له دوو دلّیی، شتیک که له نیوان بوون و نه بوونیدابی، مروّف نه توانی بوونی به سهر نه بوونی دا، یان نه بوونی به سهر بوونی دا، زال بکات، به لکو له نیوه پاستی بوهستی، نه وه پیی ده گوتری: دوو دلّیی، به لام (ظَنَ). نه وه یه که لایه کیان به سهر لایه کیاندا زال بکات، چ بوونی به سهر نه بوونی دا، چ نه بوونی به سهر بوونیدا.

(يَلْعَبُونَ): (لَعِبَ فُلَانٌ: إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ مَقْصِداً صَحِيحاً)، ده گوتری: فلانکهس یاری کرد، ته گهر نهو کرده وهی ده یکات، مه به سستیکی راست و دروستی له پشته وه نه بی و، جوړیک بی له خو خافلانن.

(فَارْتَقَبَ): (رَقَبْتُهُ، أَي: حَفِظْتُهُ)، واته: پاراستم، (الرَّقِيبُ: الْحَافِظُ)، (رَقِيبُ): به مانای پاریزهر دی، که واته: (فَارْتَقَبَ)، واته: تو چاوه ری به، بیانپاریزه و ناگات لیان بی.

(بِدُخَانٍ مُّبِينٍ): دووکه لیکی ئاشکرا، (الدُّخَانُ: كَالْعُثْنَانِ، الْمُسْتَصْحَبُ لِلْهَيْبِ)، (دُخَانُ): دووکه ل که له گهل بلیسه دا بهرز ده بیته وه، دوایی لی جیاده بیته وه پیی ده گوتری: (دووکه ل) که رهش ده چی، به عه ره بیی هم (دُخَانُ) و، هم (عُثْنَانُ) یشی، پی ده لین.

(يَغْشَى النَّاسَ): واته: خه لک داده پوشی، (غَشِيَ: سَتَرٌ، وَالْغِشَاوَةُ مَا يُغْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (غِشَاوَةٌ) نه وه یه شتیک پی بپوشی و په رده پوش بکری.

(أَكْشَفَ): لایبهره، (الْكَشْفُ: الْإِزَالَةُ): (كَشَفَ) بریتیه له لبردن و دوورخستنه وه، ههروهک چوّن (كُشِفَ) به مانای ده رختن دی، به مانای لبردنیش دی.

(أَنَّى): به مانای (أَيْنَ) له کو، دی، ههروه ها به مانای (كَيْفَ) چوّن، دی.

(الذِّكْرَى): (التَّدَكُّرُ): (الِإِعْتِبَارُ وَالِإِتْعَاطُ)، (ذِكْرَى) به مانای هاتنه وه بیرو، په ند وه رگرتن دی.

(عَايِدُونَ): گه راوه ن، (الْعَوْدُ: الرُّجُوعُ إِلَى الشَّيْءِ، بَعْدَ الْإِنْصِرَافِ عَنْهُ، إِمَّا انْصِرَافًا بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْقَوْلِ وَالْعَزِيمَةِ) (عَوْد): بریتیه له گه رانه وه به ره و لای شتیک، دواى نه وه ی لای دوور که وتوته وه، ئنجا چ لای دوور که وتنه وه که به جهسته بووبی، چ دوور که وتنه وه که قسه به بریار بى، که واته: گه رانه وه بوى، چ به قسه بوى بگه پینه وه، چ به ئیراده و عزم، چ به جهسته و (خود) بى.

(بَطِشُ): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بَصَوْلَةٍ) (بَطْش): بریتیه له داهاتنه شتیک، یانی: زه بر لیدان و په لاماردان.

(مُنَقِمُونَ): (النَّقْمَةُ: الْعُقُوبَةُ)، (نَقْمَةٌ): به مانای سزادان دی، (مُنَقِمُونَ)، واته: سزاده درین و توله ستینه وهین.

هوئى هاتنه خواره وهى ئهم نایه تانه

له م باره وه ئهم دوو گیراوه یه دینین:

۱- له باره ی هوئى هاتنه خوارى ئهم نایه ته موباره که وه که ده فهرموئى: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ الدخان، ئهم شوینه واره هه یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَمْسٌ قَدْ مَضَيْنَ: الدُّخَانُ، وَاللَّزَامُ، وَالرُّومُ، وَالْبَطْشَةُ، وَالْقَمَرُ} (أخرجه البخاري: ٤٨٢، في كتاب التفسير، ومسلم ٢٧٩٨).

عه بدوللای کورى مه سعوود رضى الله عنه، گوتوو یه تی: پینج شت هه ن، تیپه ریون:

یه که میان: (الدُّخَانُ): - که دواى له و باره وه ریوا یه تیکى دریزتر دینین - گوتراوه: رووداویک بووه و تیپه ریوه.

دووهمیان: (الزَّام): که له سوورەتی (الفرقان) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِرَآءَا ۝۷﴾ الفرقان، واتە: سزایەکی پەیوەست پێیانەوه.

سییه میان: (الروم) له سوورەتی (الروم) دا، که دەفەرموێ: ﴿الْم ۝۱ غُلِبَتِ الرُّومُ ۝۲﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۝۳﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۝۴﴾، گوتووێهێ: ئەوەش تێپەرێوه، جەنگێک بوو له نێوان (روم و فارس) دا، که بە تەنکێد وایه، بۆ ئەوێ چاوه‌ڕێ نه‌کری، که ئەوه پەيوه‌ندی به داها‌تووه‌وه هه‌یه‌و له داها‌توودا دێته‌ دی.

چواره میان: (البطشة): ﴿يَوْمَ بَطِشُ الْبَطْشَةِ الْكُبْرَى﴾، واتە: ئەو پۆژە‌ی زه‌بری گه‌وره‌تریان، لێ دده‌ین، که زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وان به‌ جەنگی به‌ دریان لێکداوه‌ته‌وه‌و، جەنگی به‌ دریش عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌عوود کاتیک ئەوێ گوتوه‌ له مه‌دینه بووه‌، یانی: ئەوەش تێپەرێوه‌.

پنجه میان: (القمر): له سه‌ره‌تای سوورەتی (القمر) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ ۝۱﴾ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ۝۲﴾، واتە: (ساعة) نیزیکه‌و مانگ له‌ت بوو، گوتووێهێ: ئەوەش تێپەرێوه‌، ئەویش دوا‌یی ده‌یگه‌ینی له‌ ته‌فسیری سوورەتی (القمر) دا، به‌لام هه‌م له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هاتوه‌، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ پۆژیک هاوبه‌ش خوا‌دانه‌رانی مه‌که‌که، داوا‌یان لێ‌کردوه‌، مو‌عجیزه‌یه‌کیان پێشان بدات، نیشانه‌یه‌کیان پێشان بدات، ئەویش فه‌رمووێهێ: چیتان پێشان بده‌م؟ له‌و کاته‌دا مانگی له‌ چوارده‌، یان له‌ پازده‌، بووه‌، گوتووێانه: ئەو مانگه‌مان بۆ له‌ت بکه‌، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌ پێی ئەو رێوا‌یه‌تانه‌، ئاماژه‌ی بۆ کردوه‌و مانگ له‌ت بووه‌و بۆته‌ دوو به‌ش، ئنجا عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌عوود، گوتووێهێ: ئەوەش تێپەرێوه‌، هه‌لبه‌ته‌ له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکیان ئیمانیان هێنا‌ی، به‌لام زۆربه‌یان ئیمانیان نه‌هێناوه‌و، گوتووێانه: تۆ جادوو‌گه‌ری، له‌ سوورەته‌که‌دا ده‌فەرموێ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ ۝۱﴾ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ۝۲﴾ وَإِنْ يَرَوْا ءَايَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝۳﴾ القمر، ئاخیر زه‌مان نیزیک که‌وته‌وه‌و، مانگ له‌ت بوو، ئەگه‌ر نیشانه‌یه‌ک بێنن پشت هه‌ل ده‌که‌ن و، ده‌لێن: ئەوه جادوو‌یه‌کی به‌رده‌وامه‌.

واته: ئەوه‌ش وه‌ک شته‌کانی پێشتره‌، هه‌رچه‌نده‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ زیاتر له‌ پێی عه‌قل و دله‌وه‌ خه‌لکی دواندوه‌و، مو‌عجیزه‌یه‌کی به‌ره‌سته‌ی نه‌هێناوه‌،

ته حه ددای پی بکات، موعجیزه که ی ته نها قورئان بووهو، به لگه که ی ته نیا قورئان بووه، به لام که ته وه یان دیوه، گوتوو یانه: جادوو یه کی به رده وامه.

۲- هو ی هاتنه خواره وه ی تهو جهوت ثایه ته موباره کانه، که خوی بهرز ده فهرمو ی:

﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ۝۱۰ يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۱ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝۱۲ أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝۱۳ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝۱۴ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝۱۵ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ۝۱۶﴾، که پیشتریش ریوایه تیگمان هیئا له عه بدولای کوری مه سعووده وه (خوا لپی رازی بی) و گوتمان: دواتر ته وه ی لهو باره وه هاتوه به دریزی ده یهینین، که ته مه ی تیستایه:

۱- عن مسروق قال: جاء إلى عبدالله رجل فقال: تركت في المسجد رجلا يفسر القرآن برأيه (وفي رواية: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ جُلُوسًا، وَهُوَ مُضْطَجِعٌ بَيْنَنَا، فَاتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَاصًّا عِنْدَ أَبْوَابِ كِنْدَةَ يَقْصُ وَيَزْعُمُ) يفسر هذه الآية، (يوم تأتي السماء بدخان مبين) قال: يأتي الناس يوم القيامة دخان، فَيَأْخُذُ بِأَنْفَاسِ الْكُفَّارِ حَتَّى يَأْخُذَهُمْ مِنْهُ كَهَيْئَةِ الزُّكَّامِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَجَلَسَ وَهُوَ غَضَبَانُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ، مَنْ عِلِمَ مِنْكُمْ عِلْمًا، فَلْيَقُلْ مَا يَعْلَمُ، وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُ أَعْلَمُ، فَإِنْ مِنْ فَهِهِ الرَّجُلُ بَأَن يَقُولَ: لِمَا لَا يَعْلَمُ: اللَّهُ أَعْلَمُ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ ۝۸۶ ص، إِمَّا كَانَ هَذَا، أَنَّ قُرَيْشًا لَمَّا اسْتَعْصَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، دَعَا عَلَيْهِمْ بِسِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ، فَأَصَابَهُمْ قَحْطٌ وَجَهْدٌ، حَتَّى جَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ مِنَ الْجَهْدِ، وَحَتَّى أَكَلُوا الْعِظَامَ، «وَفِي رِوَايَةٍ» إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْ بَارَأ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ سَبِّعْ كَسْبَعِ يُوسُفَ، قَالَ: فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ مِنَ الْجُوعِ، وَيَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ أَحَدُهُمْ فَيَرَى كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسْتَغْفِرِ اللَّهَ لِمَضَرَّ، فَإِنَّهُمْ قَدْ هَلَكُوا، فَقَالَ: لِمَضَرَّ؟ إِنَّكَ لَجَرِيءٌ، «وَفِي رِوَايَةٍ» فَاتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّكَ جِئْتَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ، وَبِصِلَةِ الرَّحِمِ،

وَإِنْ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكَوا، فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ (۱۵)، قَالَ: فَمُطِرُوا، فَلَمَّا أَصَابَتْهُمْ الرَّفَاحِيَةُ، قَالَ: عَادُوا إِلَى مَا كَانُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ﴾ (۱۶) يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷)، ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ (۱۸)، قَالَ: يَغْنِي يَوْمَ بَدْرٍ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۱۰۰۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۹۸، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ) (۱).

واته: مه سړووک (که یه کیکه له زانایان تابیعین، واته: جیلی دواى هاوۀ لښ)، ده لى: پیاوړیک هاته لای عه بدوللای کورۍ مه سعوود، گوټی: پیاوړیکم له مزگهوت به جیهیشت قورئانی به رای خوۍ لیک ده دایه وه، «له ریوايه تیکدا»، [تیمه له لای عه بدوللای دانیشتبووین، ئەویش پالۍ دابووه، پیاوړیک هاته لای، گوټی: ئەى ئەبوو عه بدورپه حمان! (کونیهى عه بدوللای کورۍ مه سعووده)، حیکایهت خوانیک له لای ده رگاگانى (کینه) به سهرهات ده گیریته وه، پښى وایه] ئەم ئایه ته تەفسیر ده کات، که خوا ﷺ ده فهرموۍ: ئەو پوژه که ئاسمان دووکه لیکى ئاشکرا دینى، پیاوه که گوټی: ئەو حیکایهت خوانه، ده لى: له پوژى قیامه تدا دووکه لیک بۆ خه لکى دى، هه ناسه ی کافره کان ده گری، به لام بروداران وه ک هه لامهت ده یگرن، (واته: هى ئەوان ئاسان ده بى)، ده لى عه بدوللای (خوا لى رازى بى)، دانیشت له حالیکدا که توورپه بوو، گوټی: ئەى خه لکینه! پاریز له خوا بکه ن، ههر کامیک له ئیوه زانیاریه کی زانی، با بیللى، ئەگه ر شتیکی نه زانی، با بللى: خوا زاناره، چونکه له تیگه یشتنى پیاوه بۆ شتیکی که نایزانى بللى: خوا زاناره، خوا (عَزَّ وَجَلَّ) به پیغه مبه ره که ی خوۍ ﷺ فهرمووه: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۸۶) ص، واته: بللى: من هیچ جوړه کړى و پاداشتیکتان لى داوا ناکه م و من له لاف لیده ران نیم، واته: شتیکی نالیم که نه مې، یان نه توانم بیکه م، ئەمه (واته: ئەم ئایه ته لهو باره وه بوو)، کاتى هوژى قورپه یش له پیغه مبه رى خوا ﷺ یاخیى بوون، تووکی لیکردن (نزای لیکردن)، که سالانیکیان به سهریښ،

و ەك سآله كانی: یوسووف، (واته: سالانیکی گرانیی و قات و قیری)، ئیدی وشكه سآلیی و گرانیی گرتنی، ههتا پیاویك لهوان، تهماشای سه ری ده كرد، له نیوان خوی و ئاسماندا، شیوهی دوو كه لی ده بینی، له بهر وشكه سآلیی و له بهر زۆر برسیتی و قات و قیری، ته نانهت، خۆراکیان ئیسقانی ئازهل بوو، سه ریان ده برین، «له ریوایه تیکدا هاتهو» كه پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتیک خه لکی بینی، پشتی تی ده کهن، فهرمووی: خواجه! ههوت سآل، و ەك ههوت سآله که ی یوسووف، (واته: ههوت سآل گرانییان به سه ردا بینه)، ده لی: ئیدی سآلیکی گرانیی گرتنی هه موو شتیکی له به یز برد و کو تای ی پی هینا، ته نانهت چه رمی ئازهلانیشیان خواردو مرداره وه بووشیان له برسان خوارد، یه کیکیان ته ماشای سه ری ده كرد، و ەك شیوهی دوو كه لی ده هاته بهرچاو، (كه وشكه سآلیی بوو ته پ و تۆز زۆر ده بی، یا خود له نه نجامی ته وه دا كه برسیتی و نا ره هه تی تینی بو هیناون، بهرچاویان لی و، ته ماوی بووه)، پیاویك هاته لای پیغه مبه ر ﷺ گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ داوای لی بردن له خوا بکه بو (مُضَر) (واته: قوریش و غهیری قورهیشیش)، چونکه نهوانه فهوتان، فهرمووی: بو (مُضَر) به راستی تو پیاویکی بویری، یانی: (ئایا دووعا بو هه مووان بکه م؟) «له ریوایه تیکدا هاتهو» ته بوو سو فیان هات بووه لای و گوئی: ئه ی موحه مه د! تو هاتووی فه رمان ده که ی به فه رمان به ری خوا، گه یاندنی په یوه ندیی خزمایه تی، که چی ته وه کو مه لگایه که ت، (واته: هو زی قورهیش) فهوتان، بو یان له خوا بپاریوه، ده لی: پیغه مبه ریش ﷺ بو یان له خوا پارایه وه، خوا ﷺ ته م ئایه ته ی نارد ه خوار: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾﴾ الدخان، واته: ئیمه ماوه یه کی که م ته و ئازاره تان له سه ر لاده بین، به لام ئیوه دووباره ده گه ری نه وه، ده لی: ئیدی بارانیان بو باریی، به لام کاتیک خو شگوزه رانیان بو هاته پیش، دووباره گه رانه وه سه ر ته وه ی له سه ری بوون [کوفرو له دژایه تی ئیسلام]، ئنجا خوا ﷺ ته م ئایه تانه ی دابه زاندن: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿۱۱﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾ أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ لِّجُنُودٍ ﴿۱۴﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿۱۶﴾ ۞ ئەم ئایەتە هاتە خوار کە مەبەست لە: ﴿الْبَطْشَةُ الْكُبْرَىٰ﴾ ۞ پۆژی بەدرە (جەنگی بەدرە).

ئەمە هۆی هاتە خوارە وە کەیه و وە ک گوتمان: تیشکی زیاتر دەخاتە سەر نیوە پۆکی ئایەتەکان، کە دوایی دینە سەر تەفسیر کردیان.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەست پێکردن بە ناوی خوا، کە پێویستە چوار واتا لە عەقل و دلدا ئامادە بن، لە کاتی گووتنی ئەو پرستە موبارە کەدا:

۱- ئەم کارە بە ناوی خوا ئەنجام دەدەم.

۲- ئەم کارە بۆ بە دەست هێنانی پرە زامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

۳- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۴- بە توانا و یارمەتی خوا ی پرە وردگار ئەم کارە دەکەم، نە ک بە هیزو توانای خۆم.

﴿حَم﴾، ئەمانە دوو پیت، کە پیتە پچر پچرەکانیان پێ دەلین، پێشتر زۆر لە بارە و هیان قسەمان کردووە، کە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) سوورەت لە قورئاندا، ئەو پیتانە هاتوون، ئیجا هەیانە یە ک پیتەو، وە ک: هەر سێ سوورەتی: (نوون و قاف و صاد) و، هەیانە دوو پیتە وە ک: ئەو (حم)انە، کە حەوت سوورەتن بە دوایی یە کدا، هەر وەها (طس و یس و طه) و، هەیانە سێ پیتە وە ک: (أل، الر،

کە ئەوانیش ژمارەیهک لە سوورەتەکانن، ھەروەھا (طسم)و، ھەیانە چوار پیتن
وہک: (ألمر، ألمص)و، ھەیانە پینج پیتە، وہک: (حم عسق و کھعص)، کە تەنیا لە
سەرەتای ئەو دوو سوورەتەوہ بەو شیوەیە ھاتوون.

ئیمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسیکی تا راددەپەک تێرو
تەسەلمان لە بارە ی ئەم پیتە پچر پچرانەوہ کردوہ، ھەروەھا لە سەرەتای
سوورەتی (الشعراء)شدا، شتیکی دیکەم لەو بارەوہ باسکردوہ، وێرای ئەوہی کاتی
خۆی لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (البقرة)دا، شتیکیان لەو بارەوہ باسکردوہ،
گرنگ ئەوہیە، ئەو پیتانە ئەوہیان لێ دەفامریتەوہ، کە خوای بەرز ی مەزن بە
ھۆی ھینانی ئەو پیتانەوہ، ناراستەوخۆ بە خەلک دەفەرموێ: بزائن! کە ئەم
قورئانە فەرماشتی منە، بە بەلگە ی ئەوہ کە ھەر لەو پیتانەو، لەو دەنگانە
پێک ھاتوہ، کە ئیوہ قسەیان پێ دەکەن، لە (ح، م، أ، ل، ر، ص، ط، ھ...ھتد)،
بەلام ئیوہ لە بەرانبەریدا دەستەوستان و دەستە پاچەن، نەک ھەر ناتوانن
وینەپەکی وہک ئەو قورئانە بینن، ناتوانن دە (۱۰) سوورەتیش بینن، بەلکو
ناتوانن وینە ی سوورەتیکیشی بینن.

کەواتە: بزائن ئەو کەسە ی لەو کەرەستەپەکی کە لە بەردەستی ئیوہشدا ھەپە،
ئەم فەرماشتە ی رەخساندوہ، بزائن ئەوہ خوای پەرورەدگارە، نە موخەممەدە
ﷺ خۆی، نە کەسیکی دیکەشە موخەممەدی فێرکردبێ، بەلکو ئەوہ فەرماشتی
خوایە، بە بەلگە ی ئەوہ کە ئیوہ ناتوانن، وینە ی ئەوہ بەلکو وینە ی بەشیکی
بچووکی ئەوہ، کە سوورەتیکی سێ ئایەتیپە، وہک: (العصر، الکوتر، النمر) بینن.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سویند بە کتیبی رۆشن، یاخود سویند بە کتیبی
رۆشنکەرەوہ، وشە ی (مبین) دەگونجێ لە (أَبَان) ی (لازم)وہ بێ، کە بەرکاری
ناوێت، واتە: بە مانای (بَانَ)یە، وہک (بَانَ الْقَمَرُ)، یان (أَبَانَ الْقَمَرُ)، واتە:
مانگە کە دەرکەوت، دەشگونجێ لە (أَبَانَ) ی تێپەرکەر (مُتَعَدِّي)وہ بێ، کە بەرکار

دەخوازى، وەك (أَبَانَتِ الشَّمْسُ الْأَرْضَ)، واتە: خۆر سەر زەمینی دەرخست، یان (أَبَانَ الْمُدْرُسُ الدَّرْسَ)، واتە: وانەبیژە کە دەرسە کە ی روون کردەو.

لێرەدا: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتە: سویند بە کتیی پۆشن، یان سویند بە کتیی پۆشکەرەو، چی پۆشن دەکاتەو؟ هەموو ئەو راستییانە ی مروۆف پەکی لەسەریان کەوتو، لە مەودای زانیی عەقڵدا نین، ئەم قورئانە ئەو راستییانە هەموویان بۆ مروۆف پۆشن دەکاتەو.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكَةٍ﴾، بە دنیایی ئیمە لە شەوێکی بە پێزدا دامانبەزاندو، ئەمە سویند لەسەر خوراو (مُقَسَّمٌ عَلَيْهِ) هەکیە، چونکە سویند پێخوراو (مُقَسَّمٌ بِهِ) هەکی: بریتیه لە: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ئەوێش پای راسترە کە (و) بۆ سویند، بەلام سویند لەسەر خوراو (مُقَسَّمٌ عَلَيْهِ) بریتیه لە: ئیمە دامانبەزاندو لە شەوێکی پڕ پیت و پێزدا، لە شەوێکی بە فەردا، ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، بە دنیایی ئیمە ترسێنەرین، وریاکەرەوین، واتە: لە میانی دابەزاندنی قورئاندا، مروۆفەکان وریا دەکەینەو دەیانترسێن، لەو چارەنووسە ی چاوهرێیان دەکات، کە بریتیه لە هاتنی پۆژی دوایی، بە هەردوو قوئاغی ئاخیر زەمان و قیامەت و زیندوو بوونەو، ئەوێ لە پۆژی دواییدا دیتە دی، لە قوئاغی دووهمیدا کە بریتیه لە پێدرانەوێ نامەو لیستی کردەوکان، پاشان وەرگرتنەوێ سزا یاخود پاداشت بە پێی کردەوکان، ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾، لەو شەویدا هەموو کاریکی پڕ حیکمەت روون دەکرێتەو، بڕیار دەدری و رادەگەیه نری، ئیمە دواتر بە وردیی لەوبارەو قسە دەکەین، کە مەبەست لە: ﴿لَيْلَةٍ مُبَرَّكَةٍ﴾، شەوی قەدرە، کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) ﷻ، شەوی قەدریش لە شەوێکی مانگی رەمەزانە، بە بەلگە ی ئەو کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ (البقرة، ۱۸۵) ﷻ، واتە: مانگی رەمەزان کە قورئانی تیدا دابەزێندراو، ئنجا کە خوا ﷻ فەرمووشیەتی: قورئانمان دابەزاندو لە شەوێکی پڕ پیت و پێزدا، یان لە شەوێکی بە قەدر

قیمەتدا، یان لە شەوی ئەندازە گیریدا، وەک لە سوورەتی (القدر)دا، هاتو، واتە: دەستپێکی دابەزینی قورئان لەو شەویدا بوو، ئەگەرنا هەمووی لەو شەویدا دانەبەزیو، ئەوێش کە دەگوێری: دابەزینی یەكەمی قورئان بۆ ئاسمانی دنیا هەمووی لەو شەویدا بوو، دوایی وردە وردە بە پێی پێداویستی دابەزێندراو، بە لگەیه کی وای لە سەر نیه، بە لکو دەستپێکی دابەزینی قورئان لەو شەویدا بوو، کە دواتر قسە ی لئ دەکەین، زۆربە ی زانیان دوا ی لیکۆڵینه وە ی ورد پریان وایه، کە لە شەوی (۲۱) ی مانگی (رمضان) ی، ئەو سالدە بوو، کە پێگوتراو: سالی پەوانە کرانی پیغەمبەری خوا ﷺ، کە دەکاتە سالی (۴۱) ی دوا ی پروودا ی (فیل)، واتە: (۴۰) سالی، یان (۴۱) سالی دوا ی پروودا ی هاتنی سوپا ی (ئەبەرەهە)، کە بە سالی فیل (عام الفیل) بە ناوبانگ بوو، پیغەمبەری خوا ﷺ لەو سالدە لە دایک بوو و چل (۴۰) سالی دوا ی ئەوێش، قورئان بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ دابەزێندراو، موحەممەد کراو تە کو تا پیغەمبەری خوا.

﴿أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا﴾، واتە: ئەو کاره پر حیکمە تانە ی لەو شەویدا پادەگە یە نرین و پروون دە کرێنەو، فەرمانه له لایەن ئیمەوه، ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، بێگومان ئیمە پەوانە کەرین، واتە: بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ کە کو تا پیغەمبەرەو، بۆ تیکرای پیغەمبەرانی ش له پیش ئەودا.

﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، چ ئەو دابەزاندنە ی قورئان، چ ئەو پەوانە کردنە ی پیغەمبەرەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە تایبەت پیغەمبەری کو تایی، بە زەبیه کە له پەروەردگارتەو، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە دلنایی ئەو بیسەری زانیه، واتە: هەموو شتێک دە بیست، دە زانی حال و بالی مرۆقه کان چۆنەو، زانیه بە حال و بالیان، دە زانی کە ئەوان پێویستییان بە وەحیی و پەيام و بە بەرنامە ی خوایه.

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، پەروەردگاری ئاسمانە کان و زەوی و ئەو ی نێوانیانە، ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾، ئەگەر ئیوه له دلنایی دەگەرین و، له زانیاریه کی دلنایی دەگەرین، زانیاری راست و دروست، کە بریتیه له

پهروهردگاريه تېي خوا بو تاسمانه کان و زهوی و ئهوهی نیوانیان، یاخود ئه گهر ئیوه زانیاریه کی تیرو تهواوو وردو جی دنیاییتان هه بی، ده زانن که پهروهردگاری تاسمانه کان و زهوی و ئهوهی نیوانیان، خوی بهرزی مه زنی بی وینه یه، هه ر ئه ویش دابه زینه ری قورئان و نیره ری پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بیجگه لهو هیچ په رستراویک نیه، که شایسته ی په رستران بی، ئه گهرنا په رستراوانی ساخته و بی نیوه پوک زورن، یانی: (لَا إِلَهَ بَحَقُّ إِلَّا هُوَ)، په رستراویک که شایسته ی په رستن بی و هه ق بی، ته نیا ئه وه، ﴿مُحْيٍ وَمُمِيتٍ﴾، ده ژینئ و ده مرینئ، واته: ژیان په یدا ده کات و ژیانیش له ژیانداران وهرده گریته وه، ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾، پهروهردگاری ئیوه شه و پهروهردگاری باب و باپیرانی یه که میشتانه، ئه وانه ی که له پیش ئیوه دا بوون، یان ئه وانه ی له سه ره تاوه هه بوون.

﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾، [ئه وانه خاوه نی یه قین و زانیاری تیرو تهواوو جی دنیایی نین]، به لکو ئه وانه له دوو دلیدا یاری و گه مه ده که ن، واته: له دوو دلی خویاندا دین و ده چن، وه ک چو ن مندالیک یان که سیک گه مه ده کات، به بی ئامانج، بی ئه وهی ئامانجکی راستی هه بی بو جم و جو له کانی.

﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾، ئنجا چاوه ری به، هی روژیک که تاسمان دوو که لیکي روون و ئاشکرا دینئ، چاوه ری ئه و روژه به.

﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾، (ئه و دوو که له) خه لک داده پو شئ، وه ک چو ن پو شاکیک به سه ر خه لکیکدا داده درئ، ئه و دوو که له دایانده پو شئ، ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئه مه ئازاریکی به ئیشه، ئه مه هه ر فه رمایشتی خوا یه، ده فه رموئ: ئه مه ئازاریکی به ئیشه، یاخود: ئه وان که سزا ده درین ده لین: (يقولون)، یانی: ئه مه گو تراوی قسه یه کی قرتینراو (مقول قول محذوف) ه.

﴿ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴾ [دەپارێنهوهو، دەلێن: پەرورەدگارمان! ئازارمان لێ لابەرە، ئێمە پڕووادارین، واتە: ئێمە دەبینە پڕووادار، ئەگەر ئازارمان لێ لابەری.

﴿ أَفَلَمْ يَذْكُرُوا ﴾ چۆنیان وەبیردیتهوه. یان چۆن پەند وەردهگرن، ﴿ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴾، کە بە دُنیاوی پیغه مبه ریکی رۆشنگەر وەیان بو هاتبوو، یان: پیغه مبه ریکی رۆشن و پرویان بو هاتبوو، کە هیچ پەرده بەسەر کەسایه تی نهوهوه نیه، کە موحەممەد ﷺ، هەر کەسێ لێ وردیتهوهو تەماشای بکات و پێی ئاشنا بێ، دەرانی کە پیغه مبه رهو پەوانه کراوی خوایه، کەچی پڕوایان پێ نههینا، ئنجا کە پڕوایان بهو نههیناوه، چۆن پڕوا بهو پڕوداوه دینن؟!.

﴿ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴾، دوایی پشتیان تیکردو گوتیان: فێرکراوه، شیتە، واتە: هەندیکیان دەیانگوت: فێرکراوه و هەندیکیشان دەیانگوت: شیتە، وەک لە باره ی فێرکرايه وه، هاتوه: ﴿ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّلسَّاتِّ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴾ (النحل، ١٦٣) واتە: ئێمە به دُنیاوی دەرانی کە ده لێن نهوه مرو فیک فیری کردوه، به لام زمانی نهوه کەسه ی ئاماژه ی پێ ده کەن، (أعجمي)یه، (کە غولامیک، یان دوو غولامی نه صرانیی بوون)، به لام ئه مه قورئانیکی به زمانی عه ره بیی رۆشن و رۆشنگه ره وه یه.

کهواته: بابایه کی غهیری عه ره بیی چۆن نهوه زمانه عه ره بییه رۆشنه دەرانی، کە زمان پاراوو پەوانبێژەکانی عه ره ب، له به رانه ریدا دهسته وسان و دهسته پاچه ن؟!

هەندیکیش دەیانگوت: شیتە، ئەگەر نا ئەوانه ی کە گوتوو یانه: فێرکراوه، هەر ئەوانیش نه یانگوتوه شیتیشه، چونکه ئەگەر شیت بێ، فیر نا کرێ، ئەوانه ش کە گوتوو یانه: شیتە، نه یانگوتوه: فێرکراوه، به لکو هەندیکان گوتوو یانه: فێرکراوه و هەندیکیان گوتوو یانه: شیتە، به لکو جاری واش هیه، گوتوو یانه: جادوو گه ره، جاری واشه گوتوو یانه: کاهینه، یان شاعیره، وەک له شوینه کانی دیکه دا هاتوه.

﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾، ئیمە بۆ ماوەیەکی کەم لاپەری ئازارو سزاین، ﴿إِنَّمَا عَاقِبَةُ الْأَشْيَاءِ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾، بە دنیایی (دوای لادانی سزاو ئازار لەسەر تان)، ئیوە گەراوەن دووبارە، لە جیاتی ئەوەی پەندی لێوەربگرن، ئیستا دەڵێن: بپروا دینین، بەلام دوای ئەوەی سزاو ئازارە کە لادەچێ، بپروا ناهێنن و دەگەرێنەو، واتە: دەگەرێنەو سەر بەزمی پیشیان، کە کوفرو هاوبەش بۆ خوا دانانە.

﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾، ئەو پۆژە کە پەلاماری گەورە دەدەین، یاخود، زەبری گەورەتر دەوێشێن، بە دنیایی ئەو پۆژە ئیمە تۆلەستێن، تۆلەیان لێدەکەینەو، یاخود سزا دەری و سزایان دەدەین، ئەگەر بێت و لەسەر ئەو حالە ی خۆیان هەر بەردەوام بن، کە وەک لە هۆی هاتنە خوارەو کە دا باسەمان کرد، رای راستەر ئەوێه: مەبەست لە هاتنی ئەو دوو کەلە، ئەو بوو کە گرانی سالیان بەسەردا هاتو، وشکە سالیان بەسەردا هاتو، قات و قری بوو و بەرچاویان لێ بوو، کە تەماشای سەرەو ی خۆیان کردو، وەک دوو کەل هاتو تە بەرچاو، دوایش پیغمبەر ﷺ کە بۆیان پاراوەتەو، ئەو حالەیان لاچوو، پیشی وایانپێشاندو کە بپروا دین و دوایی برویان نەهێناو، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: ئیمە ئەو سزایە کەمێک لادەدەین، بەلام ئیوە دووبارە دەگەرێنەو، دوایی خوا ﷻ هەرپەشە ی لێکردوون، کە ئەگەر هەر لەسەر ئەو حالە بەردەوام بن، ئیمە زەبری گەورەتر دەوێشێن، پەلاماری گەورەتر دەدەین، لەو پۆژەدا ئیمە سزاتان دەدەین، کە بریتی بوو لە جەنگی (بەدر)، ئەو بوو کە هەر بەردەوام بوون لەسەر کوفرو شیرک، تاکو ئەو بەلا گەورە ی جەنگی بەدریان بەسەر هات، کە حەفتا (۷۰) کەس لە زەلزەلەکانیان کوژران و حەفتا (۷۰) شیان لێ بەدیل گیران، ئەوێش زەبریکی زۆر گەورە بوو، بۆ ئەوان.

هەندیکیش گوتویانە: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ﴾، مەبەست پێی پۆژی دواییەو سزای دۆزەخ، بەلام زیاتر، وای پێدەچێ مەبەست پێی سزای دنیایی بێ و، لە راستییدا زەبریکی گەورە بوو، لێیان وەشیتندرا لە جەنگی

بەدردا، ئەگەر ئینسان تەماشای جەنگی (بەدر) بکات، وەک کاتی خۆی لە تەفسیرکردنی سوورەتی (الأنفال)دا، باسمانکردوو بەسەرھاتەکەمان هێناوە، ئەگەر لێی وردبێهوە، بە ئاشکرا دەستی خۆی پەرورەدگاری تێدا دەبینی، چونکە مسوڵمانان سیپەکی (۱/۳) ژمارە کافرەکان بوون، ئەوان دەوری (۳۱۴) بوون و کافرەکان دەوری هەزار (۱۰۰۰) کەس یاخود زیاتریش بوون و، پاشان ئەوان و لاخ و تفاق چەک و ھەمووشتیان باشتەر بوو، لە ھی مسوڵمانان، لەگەڵ ئەوەشدا کە مسوڵمانان بە سەرکردایەتی پیغمبەر ﷺ بوو جەنگیش نەچوو بوون، بوو پێگرتن بە کاروانەکیان چوو بوون، ئەو کاروانە ھی ئەبوو سوفیان سەر قافلە ھی بوو لە شام دەگەراییەو، واتە: بە نیھتی جەنگکردن نەچوو بوون، تاکو چاک خۆیان ئامادە بکەن و، خەڵکیکی زیاتر بینن، لەگەڵ ئەوەشدا خوا ﷻ شکست و فەشەلێکی گەورە بە سەر کافرەکان هێنا، بوو مسوڵمانانیش سەرکەوتنیکی گەورە بوو، خواش ﷻ ناوی لێنا: (يوم الفرقان)، (يوم التقى الجمعان)، پوژی لێک جیاکەرەو ھی ھەق و ناھەق، ئەو پوژە کە دوو ھیزەکان پێک گەشتن.

مهسهله گرنگهکان

مهسهله ی یه که م:

قورئان کتیبکی پۆشن و پروونکه ره وه یه، له شهویکی به پیزو فهدا، که شهوی (قدر) ه، دابه زیناوه، که ههر بریاریکی کارزانانه ی خوای تیدا ده درێ، خوای پهروه دگاریش بیسه رو زاناو خواوهی گهر دوون و، تا که په رستراوو ژینهر و مرینه ره:

خوای ﷻ ده فهرموێ: ﴿حَمَّ ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ ۳﴾ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۴﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۵﴾ أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۶﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۷﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۸﴾ إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۹﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۱۰﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۱۱﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

۱- ﴿حَمَّ﴾، حا، میم، دوو پیتن، پیتی (ح) و پیتی (م)، هه موو قورئان لهو (۲۸) پیته پیکهاتوه، که زمانی عه ره بییان لی پیک دی، واته: که رهسته ی پیک هاتنی قورئان، ههر ئەو پیتانهن، که چی نهک ههر گه لی عه ره پ، به لکو مروڤایه تی به گشتی، به لکو مروڤ و جند به گشتی، له به رانه ر ته هه دای قورئاندا، که داوای هاتنه مهیدانی لیکردوون و پێشی فهرموویه تی: قورئانیکی وا بینن، دوایی بۆیان دابه زیوه و سووکی کردوه و فهرموویه تی: ده سوورته بینن، وهک له سوورته ی (هود - ۱۳-) دا هاتوه، دوایی فهرموویه تی: سوورته تیک بینن، وهک ههر کام له سوورته ته کانی (البقرة - ۲۳-) و، سوورته ی (یونس - ۳۸-) دا، به لام ههر دهسته پاچه و دهسته وسان بوون و نه یان توانیوه.

(۲) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به کتیبی رۆشن، یاخود سویند به کتیبی رۆشنکهرهوه، (الکتاب) که (أل)ی ناساندنی لهسهره، ناساندنهکهی بۆ (عهده)، واته: سویند به کتیبه رۆشنکه، یان سویند به کتیبه رۆشنکهرهوهکه، که قورئانه، وهک به پیتی سیاق دهردهکهوێ، زیاتریش وا پیدهچی، لیرهدا: (مبین)، مهبهست پیتی پروونکهرهوه بی، واته: له (أَبَانِی) (مُتَعَدِّی)یهوه، هاتبی، لهبهر ئهوهی قورئان راستیهکان پرووندهکاتهوه، بهلێ قورئان رۆشنه، بهلام لیرهدا وا پیدهچی مهبهست پیتی ئهوه بی، قورئان ههموو راستیهکان که مرووف پهکی له سهریان کهوتوهو، پروونان دهکاتهوه، ئهو رایهش پهسندتره که (و) له (وَالْكِتَابِ)دا، بۆ سویند پێخواردن بی، یانی: سویند به کتیبه رۆشنکهرهوه (مبین)هکه، ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند پتی خوراوهکهیه، ئهدی سویند لهسهر خوراو (مقسم علیه) چیه؟ رستهکهی دوایه که دهفهرموێ:

(۳) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾، ئیمه دامانبهزاندوه له شهوێکی پر پیت و پیزدا، راناوهکه بۆ (کتاب) دهچینهوه، ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئهو راناوی (ه)یه بۆ قورئان دهچینهوه، ئیمه ئهم کتیبهمان دابهزاندوه له شهوێکی پر پیت و پیزدا.

زانایان هه ندیکیان گوتووایه: ئهو شهوه، مهبهست پیتی نیوهی شهعبانه، زۆربهشیان گوتووایه: شهوی قهدره، که ئیمه دواپی لهو بارهوه کورته باسیک، له بارهی شهوی تیدا دابهزینی قورئانهوه دهکهین، بهلام زۆربهی ههره زۆری زانایان رایان وایه، که مهبهست پیتی شهوی قهدره، ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ① القدر، واته: شهوی قهدره شهوی پیز (شهوی ریزو شهوی پیز)، ههر یهک شهون، که له مانگی رهمهزاندان، وهک دهستیکی دابهزینی قورئان، له سههرهتای تهمهنی پیغمبهرایهتی موحهمدهوه ﷺ، ئنجا که دهفهرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾، ئیمه له شهوێکی به بهرهکهتدا، پر پیت و پیزدا دامانبهزاندوه، د (الْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ)، بهرهکهت: بریتیه له چهسپاندنی پیت و پیزی خواپی له شتیکیدا (مُبَارَك) شتیکه ئهو خێرو پیت و پیزهی خواپی تیدا چهسپی بی.

(٤) - ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، بە دلنیاى ئیمە وریاکەرەو، ترسینەر بووین، واتە: هەروا بووین، بە درێژایى میژووی بەشەر، پیڤەمبەرنامان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و کتیبەکانمان پەیمەرەکانى خۆمانمان دابەزاندوون، بۆچی؟ بۆ ترساندن و هۆشیارکردنەوێ مەروڤەکان، تاكو بزانی بۆچی هاتوونە سەر ئەم زەوییه؟ چی چاوەڕێیان دەکات؟ دەبێ ژیاوەکیان چۆن بگوزەرێن؟ ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، (مُنْذِر): کەسێکە ئێنزار دەکات، هەوڵ دەدات بە شتێک، کە زیانی تێدا هەیه، بە مەبەستی ئەو کە بابای هەوڵ پێدراو وریا بێ و خۆی بپاریزی.

کە دەفەرموی: ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، هەروەها کە دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئەم: (إِنَّا)یە، کە لە سەرەتای ئەو دوو پرستانەو هاتو، یان بۆ جەختکردنەوێ بەرپەرچدانەوێ نکوولییکردنی ئەوێ، کە خوا ﷻ پیڤەمبەرمان بنێری، یاخود خوا ﷻ کتیب و پەیمەر دابەزینی، یاخود تەنیا بۆ گرنگی هەوڵەکیەو بۆ گرنگیدانە بە هەوڵەکە.

ئەم ئایەتە موبارەکەى تێرەش وەک ئەو ئایەتە موبارەکەى سوورەتى (الإسراء)، کە دەفەرموی: ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِنُقَرِّأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ (١٦)، واتە: قورئانیەک روڤشمان کردۆتەو، تاكو بەسەر خەڵکیدا بیخوێنێهەو، بە هیدیی و مەندیی، ئیمە بەش بەش دامانبەزاندو، ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾، (نَزَّلَهُ)، واتە: بەش بەش دایەزاند، (أَنْزَلَهُ) واتە: هەمووی پێکەو دابەزاند، ئنجا خوا ﷻ هەم وشەى (إنزال)ى بەکارهێناو، واتە: کوێ قورئان دابەزێناو، هەم وشەى (تنزیل)ى بەکارهێناو واتە: بەش بەش دابەزێندراو، هەروەها ئەم راستییە لە سوورەتى (الفرقان) ئایەتى ژمارە: (٣٢) شدا هاتو، کە کافرەکان ئەوێان بە پەخە دەگرت لە دابەزینی قورئاندا، بۆچی هەمووی پێکەو دانەبەزیو؟ وەک دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (٣٢)، واتە: ئەوانەى بێپروان گوتیان: بۆچی قورئانى هەمووی بە یەك جار بۆ سەر دانەبەزیو؟ (خواش ﷻ دەفەرموی): بۆیە بەو جوهرەمان دابەزاندو، بە یەك جار نا، بەلکو بەش

بەش، تاكو عەقل و دلتی پێ بچەسپێنن و، بە كاوه خۆ بە رێك و پێكی بەسەرتدا خوێندوو مانەتەو، تاكو باشتەر لە عەقل و دلتدا بچەسپێ، هەم هێ توو، هەم هێ مسوڵمانانێك كە قورئان لە توو وەر دەگرن.

دوا یی خوا ﷻ لە وەصفی ئەو شەو بە پێزەدا، دەفەر موێ:

(٥) ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ هەموو کاریکی پر حیکمەت لەو شەو دا پروون دە کرێتەو، (يُفْرَقُ: أَيُّ يَبِينُ، يُفَصِّلُ، الْفَرْقُ: الْفَصْلُ وَالْقَضَاءُ)، (فصل) بە مانای پروونکردنەو، لێك جیاکردنەو دی، فەر موویەتی: ﴿يُفْرَقُ﴾: (المُضَارَعُ: يَدُلُّ عَلَى اسْتِمْرَارِ الْفَصْلِ فِي كُلِّ عَامٍ)، كە دەفەر موێ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾: ئەمە ئاماژە بەو، كە ئەو شەوی قەدرە ی خوا ﷻ لە کاروباری پر حیکمەتی خۆی لەویدا پروون دە کاتەو و رادە گە یەنێ، بەر دەوامەو دووبارە دە بیتهو.

(٦) ﴿أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا﴾، ئەو کارە کاریکە لە لایەن ئیمەو، کاریکی گەورە و گرنگە لە لایەن ئیمەو، هەر کاریکی گەورە و گرنگ لەو شەو دا، خوا پروونی دە کاتەو، ئنجا كە خوا ﷻ وشە ی: (أَمْرًا) ی هیناوەو دووبارە ی کردۆتەو، بۆ زیاتر خستە پرووی گەورە یی ئەو کارانە ی.

كە دەشفەر موێ: ﴿مِّنْ عِنْدِنَا﴾، واتە: ئەم کارە گەورە و گرنگانە تەنیا لە لای ئیمەو، ئاوا پروون دە کرێتەو و پر ن لە حیکمەت، یاخود کاری زۆر مەحکەم و پتەو و دامە زراون، چونکە حەکیم، دەگونجێ بە خاوەن حیکمەت بێ و، هەم دەشگونجێ بە: پتەو و قاییم مانا بکری، كە دیارە مەزنترین کاری پر حیکمەت و، پتەوترین کار كە لەو شەو دا بوو، بریتی بوو لە دەستپێکردنی دابەزاندنی قورئان، لەو شەو دا كە سەرەتای تەمەنی پر پیت و پیزی پیغەمبەری خاتەمە ﷺ وەك كۆتا پیغەمبەری خوا.

(٧) ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، بە دنیایی ئیمە نیرە رین، ئەمە وەك رستە ی پیشووە، كە فەر مووی: ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ (٣)، لێرە دا كە دەفەر موێ: ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ (٥)، بە

دلىيىي ئىمه نىره رىن، ئەمە بۇ بەرپە رچدانە وەى نكووللىكر دنى كافره كانە، كه خواى كارزان پىغەمبەران بنىرى، ياخود هەر بۇ گرنگىيدانە بە ھەوالەكە، كه خوا ﷺ نىره رى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۸- ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، بەزەيىە لە پەرۋەردگار تەوہ، ئەم (رَحْمَةً)، كه (منصوب) ھەسەر ھالەتى: (مفعول لە) ھ، واتە: بۆيە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دە نىرىن و رەوانە كەرى پىغەمبەرانىن، چونكە بەزەيىمان بە مروڤە كاندا دى و، دەمانە وى بەزەيىان لە گەلدا بنوئىن.

۹- ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە دلىيىي ھەر ئەو (خوا) بىسەرى زانايە، ئەمەش ھىنانە وەى ھۆكارو پاساۋە بۇ رستەى پىشوو، كه بۆچى خوا ﷺ نىره رى پىغەمبەرانە و بەزەيى ھاتۆتەوہ بە بەندە كانىدا، لەبەر ئەوہى بەس خوا ﷺ ھەموو شتىك دەبىستى لە بارەى بەندە كانىە وەو، ھەموو شتىكىشيان لە بارەوہ دەزانى، كه دەفەر موى: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، دەشيتوانى بفرەموى: (رَحْمَةً مِّنْهُ)، بەلام لىرەدا ئەمە: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الإِضْمَارِ)، دەر خستەنە لە شوئى شاردنەوہ، (لِإِسْعَارِ أَنَّ الرُّبُوبِيَّةَ تَسْتَلْزِمُ الرَّحْمَةَ)، تاكو ھەست بكرى كه پەرۋەردگار ئىتى خوا، خوازىارى بەزەيى نواندنىەتى لە گەل بەندە كانىدا.

۱۰- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، پەرۋەردگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى ئىوانىانە، ئەمە خوئندراۋىشەتەوہ: (رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، واتە: ھەم بە ژىر (كسرة) و، ھەم بە بۆر (ضممة) خوئندراۋەتەوہ و، ھەردوو كيان يەك واتايان ھەيە، واتە: پەرۋەردگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى ئىوانىانە.

۱۱- ﴿إِنْ كُنتُمْ مُوقِنِينَ﴾، واتە: ئەگەر ئىوہ زانىارى تەواۋتان ھەيە، چونكە يەقىن برىتە لە زانىارىيەك كه دل لە دلدانى تىدا نەمايى، لە (يَقْنِ الْمَاءُ: أَي ثَبَتَ)، يانى: ئاۋەكە چەسپا، (يقين)، برىتە لە زانىارىيەك كه ئىنسان لە بارەيەوہ ھىچ تەم و مژو، دوو دلىي نەمايى، واتە: ئەگەر ئىوہ زانىارى تەواۋتان ھەيە، بىجگە لە خوا كەسى دىكە مەپەرستى، ئەمە واتايەكى.

یاخود: ئەگەر ئێوە زانیاری تەواوتان ھەیە، بەو راستییە ھەوالم پێدان، کە پەرورەدگاری ئێوە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەویە، ئەوەش کە ھەوالم پێدان، کە خوا ﷻ خواھەنی ئەو سیفەتانەیەو، ئەم قورئانە ھا زانێوەو موحەممەد رەوانە کراوی ئەو، ئەمەش ھەر ھەق و جێی دڵنیا، ھەق و چەسپاوە، کەواتە: یەقین و دڵ دامەزراوێتان بەوەش ھەبێ، وەک چۆن برۆی پتەوو دڵ دامەزراوێتان ھەیە، بەرانبەر بە شتەکانی دیکە، وەک: (الطبری)، گوتوویەتی، ھەرورەھا واتایەکی دیکە ھەیە: ئەوە پتەویەتی ھەبێ: ئەگەر ئێوە بە دوا یەقین و برۆی پتەودا دەگەڕێن، ئەوە پتەویەتی کە دان بە پەرورەدگاری پتەوی خوادا بێنن بۆ ئاسمانەکان و زەوی و ھەرچی ھەیە.

(۱۲) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو ھیچ پەرستراویک نیە، ئەمە دەرەنجامی ئەوەیە، کە لە پیشیدا رابرد، مادام ھەر ئەو پەرورەدگار بێ، ئەو وریاکەرەوێ بەندەکان و، نێرەری پیغمبەرەکان و، دابەزێنەری کتێبان بێ، کەواتە: دەبێ ھەر ئەویش بپەرستێ.

(۱۳) - ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، دەژێنێ و دەمرێ.

(۱۴) - ﴿وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾، خواھەن و پەرورەدگارو مشووخۆری ئێوەشەو، ھی باب و باپیرانی یەكەمیشتان و، پیشەشتانە کە ئێوە کوێرانە شوێنیان دەکەون.

(۱۵) - ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾، بەلکو ئەوان لە دوو دڵبیدا یاری دەکەن: (بَلْ لِّلْإِضْطِرَابِ الْإِطْطَالِ)، واتە: نەک ھەر ئەوانە خواھەنی یەقین و دڵدامەزراوی نین، بەلکو لە دوو دڵی خۆیاندا دین و دەچن و، گالتە دەکەن، ئەمەش ئەوە دەگەییەتی کە دوو دڵی و لە خواھەنەکی دەکات، گالتەو گەمە بکات، شت بە جیددیی وەرەگرێ، ھەرورەھا ئەوەش دەگەییەتی کە سەرگەرمبوون بە گەمەو یارییەو، ھەر مەرووف زیاتر تووشی دوو دڵی دەکات.

ئەجە کە دەفەرموی: ﴿فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾، ئەوە دەگەییەتی کە ئەوانە ھێندە لە دوو دڵبیدا نەغرو بوون، دوو دڵییە کە بۆیان بۆتە توورەکەو زەرفیەک و چوونە نێوی.

(محمد الطاهر بن عاشور) په حمه تی خوی لی بی، تیشکیکی جوان ده خاته سهر نه وه و ده لی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ (۱) الدخان، بَلْ لِلْإِضْرَابِ الْإِبْطَالِ، رَدُّ بِهِ أَنْ يَكُونُوا مُوقِنِينَ وَمَقِرِّينَ بِأَنَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، فَإِنَّ إِفْرَارَهُمْ غَيْرُ صَادِرٍ عَنْ عِلْمٍ وَيَقِينٍ ثَابِتٍ، بَلْ هُوَ كَالْعَدَمِ لِأَنَّهُمْ خَلَطُوهُ بِالشَّكِّ وَاللَّعِبِ، فَارْتَفَعَتْ عَنْهُ خَاصِيَّةُ الْيَقِينِ وَالْإِفْرَارِ الَّتِي هِيَ الْجَرِّيُّ عَلَى مُوجِبِ الْعِلْمِ، فَإِنَّ الْعِلْمَ إِذَا لَمْ يَجْرُ صَاحِبُهُ عَلَى الْعَمَلِ بِهِ وَتَجْدِيدِ مَلَاخِظَتِهِ، تَطَرَّقَ إِلَيْهِ الذُّهُولُ ثُمَّ النَّسْيَانُ فَضَعُفَ حَتَّى صَارَ شَكًّا لِنَحِجَابِ الْأَدْلَةِ الَّتِي يَرُسُخُ بِهَا فِي النَّفْسِ^(۱).

واته: که ده فهرموئ: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ (۱)، نه مه بو گواستنه وهی هه لوه شانده وهیه، (واته: که ده فهرموئ: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ (۷)، نه گهر ئیوه، خاوهی زانیارییه کی جیگیرو جیی دنیایی، خوا ده فهرموئ: به لکو نه وان نه ک خاوهی یه قین و زانیاری جیی دنیایی نین، به لکو له دوو دلییدا گه مه ده که ن و دین و ده چن، نه مه هه لوه شانده وهی نه وهیه، که نه وان خاوهی یه قین و جیی دنیایی بن و، دانپیدا هینه ری نه وه بن، که خوا په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نه وهی نیوانیانه، (چونکه هه رچه نده دانیان به وده دا هیناوه، وه ک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ (۸۷) الزخرف، ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ (۳۸) الزمر، نه گهر لییان پیرسی: کی دروستی کردوون؟ به دنیایی ده لین: خوا، (نه گهر لییان پیرسی: کی ناسمانه کان و زهوی دروست کردوون؟ ده لین: خوا ﷻ).

به لام نه و دانپیدا هینه یان له زانیاری و یه قینکی چه سپاوه وه نه بووه، به لکو وه ک نه بوون و ابووه، چونکه له گه ل دوو دلی و له گه ل یاری و گه مه دا، تیکه لیان کردوه، بویه تاییه تمه ندیتی یه قینی نه ماوه، چونکه دنیایی (یقین) نه وهیه که به پی زانیارییه کی پیویستکراو کاربکری، نجا زانیاری نه گهر

خاۋەنەكەي لەسەر كاريپكردنى بەردەوام نەبى و تازەي نەكاتەو، بېئاگايى پاشان لەبىر چوونەوئى تىكەل دەبى و، واى لى دى، ھىندە بېھىز دەبى تاكو دەبىتە دوو دلى، لەبەر ئەوئى ئەو بەلگانەي بە ھۆيانەوئى لە دەروووندا دەچەسپن، ئەو بەلگانە پەنھان دەبن و نامىنن.

مىنىش تىبىنىيەكەيم زۆر پى جوانە، چونكە ئەمە نەك ھەر بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى پۆژگارى پىغەمبەر ﷺ، بەلكو بۆ مسولمانانىش ھەر واىە، مسولمانانىش زۆر كەس، دەلى: دەزانم خوا پەرەردگارەو بەدېھىنەرەو خاۋەنە، بەلام ھەلسوكەوت و پەفتارەكانى ھەك ھى مسولمانان نىن، بە تايەت ھەندى خەلكى بەرپرس، كە خۆشيان بە مسولمان دەزانن و، قبووليش ناكەن ھىچكەس بە نامسولمان نازەدىان بكات، بەلام تەماشەكەي، ھىچ پابەندىيەكيان نىە بە شەرىعەتەو، ھەك كابرە گوتى: دىتوومە پۆژووى بخوات، بەلام نەمدىتوئى نوپۆژى بكات! سەربارى ئەوئى ئەھلى شەپابن، داوین پىسن، زولم و خراپەو غەدر دەكەن، درۆ و خيانەت دەكەن، خۆشيان بە مسولمان دەزانن، ئنجا پەنگە يەكيان دەشلى: دەزانم خوا ھەقەو، دەزانم زىندووبوونەوئى ھەيە، دەزانم موخەممەد پىغەمبەرى خوايە، پەنگە جوړىك لە قەناعەتى ھەلبىزپكاو سادە لە عەقل و دلىدا ھەبى، بەلام ئەو قەناعەت و دانپىداھىيانە، لەبەر ئەوئى ھۆكارەكانى چەسپاندنى خەمىيان لى نەخوراۋە، بۆيە وردە وردە ماۋەتەوئى، شتىكى ھەلبىزپكاوى سادەي سەركىل، كە خاۋەنەكەي وا لى ناكات، پابەندىيە بە شەرىعەتى خواۋە، بەپىي ئەو ئىدديعايەي دەيكات، كە مسولمانىتتەيە، پەفتارو ھەلسوكەوت بكات.

کورتە باسیک لە بارەی شەوی تێدا دابەزینرانی قورئانەوه

بەڕیزان! ئەم کورتە باسە لە پێنج برگەدا دەکەین، خوا ﷻ که دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ (۳) الدخان، واتە: ئێمە دامانبەزاندووە، (قورئان) لە شەویکی بەپێزدا، ئێمە ترسێنەر و وریاکەرەوه بووین بۆ مەرووفەکان.

هەرۆهە لە سوورەتی (القدر) یشتا، که خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾.

لێرەدا دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبْرَكَةٍ﴾ (۳) الدخان، لە شەویکی بە پێزدا، بەلام لە سوورەتی (القدر) دا، دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱)، لە شەوی ڕیزو حورمەتدا، هەرۆک وشە (قدر) بە ئەندازەگیریش دی، کەواتە: خوا ﷻ ئەو شەوهی بەسێ وەسفان، پێناسە کردووە:

یەكەم: شەویکی بەپێزە.

دووهم: شەویکی بەپێزە.

سێهەم: شەویکە ئەندازەگیری تێدا دەکری.

که لێرەدا دەفەرموێ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ (۴)، لە سوورەتی (القدر) یشتا دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ واتە: ئێمە لە شەوی قەدردا دامانبەزاندووە، چووژانی شەوی قەدر چیه! شەوی قەدر لە هەزار (۱۰۰۰) مانگ باشتەر، ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ (۴)، ڕووح (جیبریل) و فریشتەکان، لەو شەوهدا دادەبەزن، ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، بۆ هەر کاریک، وەک چۆن لێرەدا دەفەرموێ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ﴾

حَكِيمٌ ﴿٤﴾، لەوێشدا دەفەرموێ: بۆ هەر کاریک جیبریل و فریشتەکان تێدا دادەبەزن، ﴿سَلَّمْهُنَّ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ ﴿٥﴾، ئەو شەو هەر پرخیرو خۆشی و ئاشتییه، تاكو بەره‌به‌یان، كه به پێی سوورەتی قەدر، به‌پێی ئەم ئایەتەش له سوورەتی (الدخان) ئەو دەردەکه‌وێ، كه ئەو شەو شەوێکی دووبارەبوووه بێ، له هه‌موو ساڵه‌کاندا، به‌لێ شەوێک بووه قورئانی تێدا دابه‌زێنراوه، وه‌ک ده‌ستپێک، به‌لام ئەو شەو، سالانه‌ش دووبارە ده‌بێتەوه.

ئێستاش بانه‌وه‌ی به‌کورتیی گوتمان له‌ پێنج پرگه‌دا شی بکه‌ینه‌وه:

پرگه‌ی یه‌که‌م: زانا‌یان له‌ باره‌ی ئەو شەو به‌ پێزه‌وه، یان ئەو شەو به‌ پێزه‌وه كه‌ قورئانی تێدا دابه‌زێنراوه، به‌ گشتی دوو پرایان هه‌ن:

١- كه‌ هی زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان، گوتوو‌یان: ئەو شەو هه‌مان شەوی رێز ﴿لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ هه‌، كه‌ له‌ سوورەتی (القدر) دا، هاتوه‌: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ﴿١﴾، زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان وا ده‌لێن.

٢- به‌لام رای هه‌ندیکیان ئەوه‌یه كه‌ ئەو شەو شەوی نیوه‌ی شەعبانه‌ (لَيْلَةُ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ)، ئنجا زۆربه‌شیان (ئه‌گه‌ر نه‌لێن: هه‌موویان) ده‌لێن: ئەو شەو به‌ پێزو به‌ پێزه‌، یان ئەو شەو كه‌ ئەندازه‌گیری تێدا ده‌کری (لَيْلَةُ التَّقْدِيرِ)، له‌ مانگی ر‌ه‌مه‌زان دایه‌، چونکه‌ خوا ﷻ فەرموو‌یه‌تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ ﴿١٨٥﴾ البقرة، واته‌: مانگی ر‌ه‌مه‌زان كه‌ قورئانی تێدا دابه‌زێندراوه، وه‌ک پێنمایی بۆ خه‌لك و، به‌لگه‌ ر‌ۆشنه‌كان له‌ پێنمایی و له‌ لێک جیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌ق و نا‌هه‌ق.

پرگه‌ی دووه‌م: ئایا دابه‌زینی قورئان ته‌نیا سه‌ره‌تایه‌که‌ی له‌ شەوی به‌ پێزو رێزدا بووه، یاخود هه‌مووی؟!

له‌وباره‌شەوه، دیسان زانا‌یان جو‌ریک له‌ ر‌اجیایان هه‌یه:

أ- هه‌ندیکیان ده‌لێن: له‌ لایه‌ن خواوه‌ بۆ ئاسمانی یه‌که‌م، یان بۆ (بَيْتُ الْمُعْمُور) دابه‌زیوه‌، دوایی ورده‌ ورده‌ له‌ ماوه‌ی بیست و سێ (۲۳) سالد، هه‌مووی دابه‌زیوه‌.

ب- هه‌ندیکیان ده‌لێن: ده‌ستپێکی دابه‌زێتران و سه‌ره‌تایه‌که‌ی له‌و شه‌وه‌ دابوووه‌، ئه‌وه‌ی دیکه‌ که‌ بۆ ئاسمانی یه‌که‌م و له‌ویش بۆ (بَيْتُ الْمُعْمُور) دابه‌زیوه‌، که‌ خوا ی به‌رز له‌ سووره‌تی (الطور) دا، ده‌فرموێ: ﴿وَالطُّورِ ۝۱ وَكَتَبَ مَسْطُورِ ۝۲﴾ فِي رَقٍ مِّنْشُورِ ﴿۳﴾ وَالْبَيْتِ الْمُعْمُورِ ۝۴، له‌ویدا باسی (الْبَيْتِ الْمُعْمُور) ی کردوه‌، به‌لام ئه‌وه‌ که‌ (الْبَيْتِ الْمُعْمُور) له‌ ئاسمانی یه‌که‌م، یان له‌ یه‌کیک له‌ ئاسمانه‌کاندا بێت، وه‌ک چۆن (کعبه‌) له‌سه‌ر زه‌وییه‌و، وه‌ک چۆن مروّفه‌کان له‌سه‌ر زه‌وی به‌ ده‌وری (کعبه‌) دا، ته‌واف ده‌که‌ن، ئه‌و (الْبَيْتِ الْمُعْمُور) ه‌ش، فریشته‌کان ته‌وافی به‌ ده‌وردا بکه‌ن، هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی دڵنیاکه‌ری له‌سه‌ر نیه‌، چونکه‌ ئه‌و (الْبَيْتِ الْمُعْمُور) ه‌ش، ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی (الْبَيْتِ الْحَرَام) بێ، که‌ ئه‌ویش ئاوه‌دانه‌ به‌ طاعه‌ت و به‌ که‌سانیک که‌ حه‌ج و، عومره‌ ده‌که‌ن، ته‌وافی به‌ ده‌وردا ده‌که‌ن.

که‌واته‌: ئه‌وه‌ی دێته‌ ده‌ست ئه‌وه‌یه‌، که‌ ئه‌و شه‌وه‌ هه‌ر ده‌ستپێکی دابه‌زینی قورئان بووه‌، بۆ یه‌که‌مجار له‌ ته‌مه‌نی موباره‌کی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ، هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نیه‌، که‌ له‌و شه‌وه‌دا هه‌موو قورئان دابه‌زیی بۆ ئاسمانی یه‌که‌م، دوایی له‌ ماوه‌ی (۲۳) سالد دابه‌زیی.

هه‌لبه‌ته‌ هه‌ر کام له‌: ۱- ئایه‌تی ژماره‌: (۱۰۶) له‌ سووره‌تی (الإسراء)، که‌ پێشتریش ئاماژه‌مان پێدا، که‌ خوا ﷻ ده‌فرموێ: ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقَّتْهُ لِنَقْرَاهُ، عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ۝۱۰۶﴾، واته‌: ئه‌مه‌ قورئانیکه‌ روومانکردووته‌وه‌، یاخود بلامانکردووته‌وه‌، تاكو به‌سه‌ر خه‌لكیدا بیخوێنیه‌وه‌، به‌ شێنهی به‌كاوه‌خۆ، به‌ش به‌ش دامانه‌زاندوه‌.

ئهمه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ قورئان هه‌مووی پێکه‌وه‌ دانه‌زیوه‌.

۲- ھەروەھا ئایەتەکی سوورەتی (الفرقان) یش، که خوا دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ واته: ئەوانە ی بێپر و ابوون، گوێیان: دەبووایە ئەو قورئانە، بە یەک جار بۆ دابەزیایە، (خوا ﷺ دەفەرموی): بەو شیوەیە دامانبەزاندووە، تاكو دلتی پێ بچەسپێنین و بە شێنەیی بەسەر تۆماندا خوێندۆتەووە.

۳- ھەروەھا ئایەتەکی سوورەتی (طه) ش، که دەفەرموی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ واته: پەلە مەكە لەوهدا كه قورئانت بۆ دادەبەزی، تاكو پەوانەكردنەكە ی تەواو دەبێ و بشلێ: پەروەدگارم! زانیارییم بۆ زێدە بكە، ھەموویان بەلگەن لەسەر ئەو ی قورئان بەش بەش دابەزیووە، نەك ھەمووی پێكەووە.

یانی: جاری وا ھەبوو پێغەمبەری خاتەم ﷺ بە پەلە بوو، كه قورئانەكە لە جیڕیل وەر بگرتی، بەلام خوا ی پەروەردگار فەرموویەتی: پەلە ی لێمەكە، لە كاتی خویداو، لە شوێنی خویدا، ئەو بەشەو ھەر بەشیکی دیکە قورئان بۆ تۆ دادەبەزی.

۴- ھەروەھا لە سوورەتی (القيامة)، ئایەتەكانی: (۱۶ - ۱۹) دا، ئەمیش دیسان بەلگە یە لەسەر ئەو ی قورئان بەش بەش دابەزیووە، پەلە پەلە دابەزیووە، وەك خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿لَا تُخْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (۱۶) ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ (۱۷) ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحْهُ قُرْآنَهُ﴾ (۱۸) ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ (۱۹) القيامة، واته: زمانتی پێ مەجووێنە، تاكو پەلە ی لێ بكە ی، لەسەر ئێمە یە كه كۆی بكەینەووە، (لە دڵ و سینە ی تۆدا) و، بەسەرتدا بخوێنێنەووە، ئنجا ئەگەر خوێندمانەووە، تۆش بە دوا ی خوێندنەكە ی بكەووە، دوا یی ڕوونكردنەووەكە ی لەسەر ئێمە یە (لە عەقل و دلی تۆدا، چەمك و واتاو مەبەستەكانی ڕوون دەكەینەووە).

كەواتە: تەنیا دەستپێکی دابەزینی قورئان لەو شەوهدا بوو، نەك ھەمووی پێكەووە دابەزی، ئەو ھیچ بەلگە یەكی لەسەر نیە.

بەرگەى سەيەم: ئايا ئەو شەوھە چ شەوئىكە؟! واتە: ئەو شەوھە لە شەوھەكانى مانگى (رەمضان)دا، چ شەوئىكە؟ ئىمە لە كىيى [پوختەى ژياننامەى پىغەمبەرى خوا]دا ﷺ روغانكردۆتەوھە كە دەستپىكى دابەزىنى قورئان لە شەوى (۲۱)ى (رمضان)ى سالى (۶۱۰) زاینىى و، (۴۰)ەمىن سالى، يان (۴۱)مىن سالى تەمەنى پىغەمبەرى خاتەم دابووه ﷺ.

بەلام هەندىك گوتوويانە: لە (۱۷)ى (رمضان)دا بووه، ئەم ئايەتەشيان بە بەلگە هەناوھتەوھە كە دەفەرموى: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الأنفال، ۴۱) لەوھوھە وەريانگرتوھە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە بەرھە بىيانى پۆژى جمەھى (۱۷)ى (رمضان) لەگەل كافرەكانى مەككە، لە بەدردا، رووبەروو بووھە ئەوان شكستىكى گەورەيان بەسەردا ھات، كە خوا ﷻ ناوى ناوھ: (يوم الفرقان).

بەلام لە راستىدا ئەوھە نايتتە بەلگە لەسەر ئەوھى چونكە ناوى لىزاوھ: (يوم الفرقان)، لەو پۆژەدا قورئان دابەزىيى، بەلكو ھۆكارى ناونرانى جەنگى بەدر بە (يوم الفرقان)، ھەر ئەوھە بووھە كە لە پۆژەدا ھەق و ناھەق لىك جىابوونەوھە، ھىزىكى ژمارە كەمى، كەم ئىمكانىيەت، بەسەر ھىزىكى زەبەلحدا زالى بىي، كەواتە: ئاشكرايە كە ئەوانە لەسەر ھەقن و، ئەوانى دىكە لەسەر ناھەقن.

ھەرۆھە جەنگى بەدر پۆژى ھاتنە دى ئەو ھەموو بەلئىنانەى خوا ﷻ بووھە، بوۆيئە:

أ- كە دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ (الدخان، ۱۶)

ب- ھەرۆھە لە سوورەتى (القمر)دا، كە دەفەرموى: ﴿سَيُزَمُّ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ (۵۵) واتە: ئەو كۆمەلە تىدەشكىن و رادەكەن (و پشت لە ئەھلى ئيمان دەكەن)، پىشتەر مسوولمانان نەيانزانىوھە كە ئەوھە دەبى و كاتى دى دىتە دى، بەلام لە جەنگى بەدردا، ئەو موژدەو بەلئىنە ھاتە دى.

ج- ههروهها له سوورەتی (الروم)دا، که دەفەرموی: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) **يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ**، که ئەوەی خوا ﷻ هەوای پێداوە، که رۆم تیکشکان لە بەرانبەر فارسدا، بەلام جاریکی دیکە، رۆم سەردهکهون، لەو رۆژەدا ئیمانداران دڵخۆش دەبن، ئەو رۆژەش پێکهوتی هەمان رۆژ بوو، که جەنگی بەدر تێیدا پرووی دا.

ئەجانب ئەوانە هەموویان بەلگە بوون لەسەر لێک جیاکردنەوهی هەق و ناھەق.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، پەحمەتی خوای لای بێ، لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱) دەڵێ: {وَذَلِكُمْ أَنَّ اللَّهَ ابْتَدَأَ بِإِنزَالِهِ فِي رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَقَدْ تَوَاتَرَتْ الْأَحَادِيثُ فِي فَضْلِهَا وَأَنَّهَا فِي رَمَضَانَ وَفِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْهُ، خُصُوصًا فِي أَوْتَارِهِ وَهِيَ بَاقِيَةٌ فِي كُلِّ سَنَةٍ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ}.

دوای چەند قسەیک دەڵێ: ئەوەش بە هۆی ئەوەوە که خوا ﷻ، دەستیکرد بە دابەزاندنی قورئان لە پەمەزاندای، لە شەوی قەدردا، فەرمایشتەکان (ی پیغمبەری خوا ﷺ) زۆرن، زۆر بە دوای یەکدا هاتوون لە بارە ی پلەو پایە ی شەوی قەدرەوە، که لە مانگی پەمەزاندایە و، لە دە شەوێکانی کۆتایی دایە، بە تاییەت لە تاکەکانیاندا، لە هەموو سالیکیدا دەمییتەوهو، تاکو ئاخیر زەمان.

برگە ی چوارەم: ئایا ئەو شەو سالیانە دووبارە دەبیتهوه؟!

پێشتر قسەیکە ی: (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)مان هێنا، ئیمەش دەڵێن:

۱- بە پێی سوورەتی (القدر)، بەلای دووبارە دەبیتهوه، چونکه سوورەتەکه ئاوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (۲) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (۴) سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵)﴾ (تَنْزِيل)، یانی: (تَنْزِيل) کهواتە: سالیانە ئەو دابەزینی جیبریل و فریشتەکان لەو شەویدا، دووبارە دەبیتهوه، ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، بۆ جیبەجێکردنی هەر فەرمانێک، یاخود بۆ پروونکردنەوهو بریاردانی هەر فەرمانێک، که خوا لە ژبانی بەشەردا لەسەر زەوی ویستووێتی و دەیهوێ

جَبَّه جَى بَكْرِى، كه ده شفه رموى: ﴿سَلَّمَ هَى حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شەو هەر ئاشتی و خێرو خۆشییه، تاكو بهرەبهیان، مەبەست تیکرای شەو قەدرە دووبارە بوو کانه، لەیهك یهکی مانگی رەمەزانه کانی سألە کاند.

۲- بەلگه یهکی دیکهش لهو بارهوه فهرمایشته کانی پیغه مبهرن ﷺ، بۆ نموونه كه ده فهرموى: {اطْلُبُوهَا فِي الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ فِي ثَالِثَةِ تَبْقَى، فِي خَامِسَةٍ تَبْقَى، فِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى} (أخرجه أحمد: ۲۵۲۰، والبخاري: ۱۹۱۷، وأبو داود: ۱۳۸۱).

واته: بۆ شەوی قەدر بگهڕین، له دهیه کانی کووتایی مانگی رەمەزاند، له شەوی سییه مەدا که لیان دەمی نیتتهوه، له شەوی پینجه مەدا که لیان دەمی نیتتهوه، له شەوی حەوتەم دا که لیان دەمی نیتتهوه، له شەوی نۆیه مەدا که لیان دەمی نیتتهوه.

پیغه مبهري خوا ﷺ له دواوه را پێداها توه، له شەوه کانی: (۲۷) و (۲۵) و (۲۳) و (۲۱)، لهو چوار شەوه دا بۆی بگهڕین، واته: تا که کانی مانگی رەمەزان، یان: (۲۱)، یان (۲۳)، یان (۲۵)، یان (۲۷)، ههلبهته هه ندیکیش گوتوو یانه: (۲۹) ش، بهلام پیغه مبهري ﷺ لهم فهرمایشته دا به شەوی (۲۷) کووتایی پێهیناوه.

برگه ی پینجه م: كه ئەمه ئیشكال بۆ خه لکیکی زۆر لا ده بات، شەوی قەدر شەوی پیزو ریزه، له سه ر هه موو خرۆکه ی زه وی ده سوورپی، زۆر که س پرسیا ری کردوه، گوتوو یه تی: کاتیک له لای ئیمه شەوه له لای ئەمریکییه کان پۆژه، ههروه ها له ئوسترا لیا پۆژه، به پیچه وانە ی ئیره، ئایا ئەوه چۆنه! ئەگەر ئیره شەوی قەدر بێ، له وی پۆژه و، که ئیره شهو به سه ر ده چن، له وی ده بیته شهو، نجا ئەو کاته له لای ئەوان ده بیته شهو، لیره دا ده بیته پۆژ؟

وه لاهه که ی ئەوه یه: خوای زاناو شارهزا که ده فهرموى: شەوی قەدر، واته: به نسه ت هه موو خه لکی سه ر زه وییه وه و، له ماوه ی (۲۴) سه عاتدا، شهو ده سوورپی به سه ر هه موو گو ی زه ویدا، سه ره تا له پۆژه له لاتی ئاسیاوه ده ست پیده کات، یان له ئوسترا لیاوه که هه شت نو سه عات پیش ئیره ن، له ویوه ده ست پیده کات، پیشی

ئەوۆ دەبیتە شەو، دواتر وردە وردە شەووەکە بەرەو ئیرە دەکشێ، دوایی لیرەو بەرەو ئەورووپا، دوایی بەرەو ئەمریکا و ئەوانە دەکشێ، کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: شەوی قەدر، واتە: ئەو شەوێ لە ماوەی بیست و چوار (۲۴) سەعاتدا، بە دەوری هەموو گۆی زەویدا دەسوورێ، چونکە خوا ﷻ قورئانی بۆ هەموو بەشەر ناردووە، هەموو مەزھەکانیش پێکەو دەدوێنێ، لە هەر شوێنێکی گۆی زەویدا بن.

کەواتە: دەبێ ئەو شەوێ گشتگیر بێ بۆ هەموو خەڵکی سەر زەوی، لە هەر شوێنێکی سەر زەوی بن.

(الطبري) ئەم دەقە دێنێ، دەیکەینە کۆتایی ئەم کورتە باسەمان: (حَدَّثَنَا مُجَاهِدُ بْنُ مُوسَى قَالَ: ثَنَا يَزِيدُ قَالَ: أَخْبَرَنَا رَبِيعَةُ بْنُ كَثُومٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ الْحَسَنِ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا أَبَا سَعِيدٍ، لَيْلَةُ الْقَدْرِ فِي كُلِّ رَمَضَانَ؟ قَالَ: «إِي وَاللَّهِ، إِنَّهَا لَفِي كُلِّ رَمَضَانَ، وَإِنَّهَا اللَّيْلَةُ الَّتِي يُفَرَّقُ فِيهَا كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ، فِيهَا يَقْضِي اللَّهُ كُلَّ أَجَلٍ وَأَمَلٍ وَرِزْقٍ إِلَى مِثْلِهَا»^(۱).

واتە: (الطبري) بە سەنەدی خوێ، دەلێ: موحامیدی کوری مووسا، بۆی باسکردین ئەویش گوتووێتی: یەزید بۆی باسکردین: ئەویش گوتووێتی: رەبیعی کوری کولسووم هەوایی پێداین، دەلێ: لە لای حەسەن بووم، (الحسن البصري) پیاویک پێی گوت: ئەو ئەبوو سەعید (کە کونیە حەسەنی بەصرایی بوو)، ئایا شەوی قەدر لە هەموو مانگی رەمەزانیکی دایە؟ ئەویش گوتی: بەلێ بەخوا لە هەموو مانگی رەمەزانیکیدا هەیە، ئەو شەوێ کە هەموو کاریکی پر حیکمەتی تێدا بریار دەدرێ و، روون دەکرێتەو، خوا ﷻ هەر کاتیک، هەر ئاواتیک، هەر بژیویک تاكو سالی ئایندهی تیدا بریار دەدات.

کەواتە: شەوی قەدر بە نەبەت هەموو مەزھەکانەو، لە هەموو سەلەکاندا دووبارە دەبیتەو، بە نەبەت هەموو مەزھەکانەو، واتە: لە هەر گۆشەو کەناریکی گۆی زەویدا بژین.

مەسەلە ی دووهم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەرە کە ی موحمەد ﷺ کە چاوەڕێی بی پڕۆژیک دی، دوو کەلێکی ئاشکرای تیدا پەیدادەبی و خەلکی دادەپوشتی و، خەلکە کە لە خوا دەپارێنەو کە ئەو ئازارە بە ئێشەیان لی لایەت و برۆاشدین، بەلام چۆن دینەو سەر حال لە کاتیکدا کە پیغەمبەریکی پوونیان بو هات، کەچی پشتیان تیکردو گوتیان: فێرکراو، شیتە! خواش بە ئینیدا کەمیک ئازاریان لی لایەت، بەلام بە دنیایی دوا ی دەگەرینەو سەر حالی پیشوویان، بۆیە سەرەنجام خوا زەبری گەورەتریان لی دەوەشین و تۆلەیان لی دەستین:

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ۝١٠ يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝١١ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝١٢ أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝١٣ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝١٤ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ۝١٦﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾، چاوەڕێبە، ئەو پڕۆژە کە ئاسمان دوو کەلێکی ئاشکراو پوون دین، (یوم)، {اسم زمان مفعول به لـ} «ارتقب» مثل: يخافون يوماً،

(یوم) ناوی کاتە، بەرکارە بو (ارتقب) وەک: لە پڕۆژیک دەترسن، (والإرتقاب: افتعال من رقبه، إذا انتظره، وإما يكون الإنتظار عند قرب حصول الشيء المنتظر)، (ارتقاب) لەسەر کیشی (افتعال) ه، لە (رقبه أي: انتظره)، چاوەڕێی کرد، چاوەڕێکردنیش کاتیک دەبی کە شتیک، بویستری پەیدا بی، کاتە کە ی نزیک بی.

(۲) - ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾ (ئەو دووکه‌لە) خەڵک دادەپۆشی، ئەو دووکه‌لە ڕوون و ئاشکرایە، خەڵک دادەپۆشی، (أَيُّ يَغْشَاهُمْ وَتَلْقَاهُمْ وَيُحِيطُ بِهِمْ وَيَعْمَهُمْ)، واتە: دایاندەپۆشی و دەوریان دەدات، گەمارۆیان دەدات، هەموویان دەگریته‌وه.

هەلبەتە (دخان): کە بە کوردیی دە‌ئین: (دووکه‌ل)، ئەو‌یه کاتی‌ک ئاگر دادەگیرسێ‌ترێ، لێی بە‌رز دە‌بیتە‌وه، کە دە‌گونجێ لێ‌رەدا مە‌به‌ستی دووکه‌ل نە‌بێ، وە‌ک هە‌ندیک لە زانیان گوتوو‌یانە، بە‌لکو ئە‌مه‌ چۆ‌ری‌ک لە وێ‌چواندنه، کە پێی دە‌گوترێ: (التَّشْبِيهُ الْبَلِيغ)، واتە: ئە‌وپە‌ری وێ‌چواندن، یانی: وە‌ک دووکه‌ل وایە.

کە دە‌فە‌رموی: ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾ بێ‌گومان وشە‌ی (النَّاس)، هە‌رچە‌ندە (أَل) ی ناساندنی لە‌سەرە، بە‌لام مە‌به‌ست پێی، خە‌لکی‌کی دیاری‌یکراون، کە‌واتە: (أَل) بۆ ناساندنه، بە‌لام بۆ (عهد)ە، واتە: خە‌لکە‌ هاوبە‌ش دانە‌رو بێ‌‌روایە‌کە، کە‌ هاوچە‌رخێ پێ‌غە‌مبە‌ری خوا ﷺ بوون، ئە‌مه‌ بە‌پێی سیاق و بە‌سە‌لیقە دە‌زانێ، ئە‌گەرنا وشە‌ی: (النَّاس)، یانی: تێ‌ک‌پ‌رای خە‌لک، بە‌لام دە‌زانین کە لێ‌رەدا مە‌به‌ست خە‌لکی‌کی دیاری‌یکراوه، کە‌ هاوبە‌شدانە‌رو بێ‌‌روایە‌کانی پۆ‌ژگاری پێ‌غە‌مبەر ﷺ بوون، ئە‌و خە‌لکە دە‌‌ئین: ئە‌مه‌ ئازاری‌کی بە‌ ئێ‌شه، یاخود خوا ﷻ هەر بۆ خۆی دە‌فە‌رموی: ئە‌مه‌یه ئازاری بە‌ ئێ‌ش.

(۳) - ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئە‌مه ئازاری‌کی بە‌ ئێ‌شه، ئە‌مه یان قسە‌ی خۆ‌ای بە‌‌رزە‌و، هە‌والدە‌دات، کە ئە‌مه ئازاری‌کی بە‌ ئێ‌شه، یاخود گوتراوی قسە‌ی خە‌لکە، (يَقُولُونَ: هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ)، خە‌لک دە‌‌ئین: ئە‌مه ئازاری‌کی بە‌ ئێ‌شه.

(۴) - ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ [خە‌لکە‌کە دە‌‌ئین:] پەر‌وه‌ردگارمان! ئازارمان لێ‌ لادە، ئێ‌مه‌ ڕ‌و‌ادارین، ئە‌مه‌ گیرانه‌وه‌ی قسە‌ی ئە‌وانە‌یه کە سزاو ئازارە‌کە دای‌پۆ‌شیون.

دە‌ش‌گونجێ ئە‌مه‌ فێ‌ر‌کردنی خۆ‌ابی بۆ مسو‌لمانان، واتە: ئە‌ی مسو‌لمانینه! ئێ‌وه بلێ‌ن: پەر‌وه‌ردگارمان! ئازارمان لێ‌ لاب‌ده، ئێ‌مه‌ ڕ‌و‌ادارین، ئە‌و ئازارە‌ لە

ئیمە دووربخەو، هەردوو واتایەکی گونجاو، بەلام بە پێی پستەیی دوایی،
کە دەفەرموێ:

٥- ﴿أَنِّي لَهُمُ الذَّكْرَى﴾ بێکردنەویان چۆن بۆ پەیدادەبێ؟ یان: لە کوێ بیران
دەکەوێتەو، پەند وەرەگرن! ئەمە مانای یەکەمیان بەهێزتر دەکات، کە ئەمە قسەی
بێروایەکان بێ، کە کاتی تێیان بۆ هاتو، گوتووین: پەرەدگارمان! نازارمان لێ لادە،
ئیمە برۆدارین، واتە: دەبینە برۆدار، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَنِّي لَهُمُ الذَّكْرَى﴾ (أَنِّي):
لە ئەسڵدا بە مانای لە کوێ (مِنْ أَيْنَ) یە، بەلام جاری وا هەیە، بە مانای (چۆن) (كَيْفَ)
ش، بە کاردی، (الذَّكْرَى): بریتییە لە (التَّذَكُّرُ وَالِاتِّعَازُ)، واتە: بێرکەوتنەو پەند وەرگرتن،
واتە: چۆن بیران دەکەوێتەو، چۆن پەند وەرەگرن؟ بە هۆی ئەو پرۆدەو!

٦- ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ کە پیشتر پێغەمبەرێکی پرۆنکەرەویان بۆ هاتو، یاخود:
پێغەمبەرێکی پرۆن و ئاشکریان بۆ هاتبوو.

٧- ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾ دوایی پشتیان تێکردو گوتیان: فێرکراو، شیتە،
﴿ثُمَّ﴾ (لِلتَّرْتِيبِ الرُّتْبِيِّ، لِأَنَّ التَّوَلَّى أَفْطَحَ وَأَشْنَعَ مِنَ الشَّكِّ)، ﴿ثُمَّ﴾ لێرەدا بۆ ریزبەندیی
پلە پلەییە، چونکە پشت هەڵکردنەکە، ناڤۆلاترۆ دزیوتر بوو، لە دوو دلیبەکیان.

کە گوتووین: ﴿مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾ (الْمُعَلَّمُ: الَّذِي يُعَلِّمُهُ غَيْرُهُ)، یانی: کەسیک کە
جگە لە خۆی فێری دەکات، ئنجا بە تەئکید کەسیک شیت بێ فێر ناکرێ و،
بابای فێرکراو ناگونجێ شیت بێ، بۆیە خوا ﷻ بە واوی بادانەو (واو العطف)
یش نەیهێناو، نەیفەرموو: (وَقَالُوا: مُعَلَّمٌ وَمَجْنُونٌ)، دەفەرموێ: ﴿مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾
واتە: هەندێکیان گوتووین: فێرکراو و هەندێکیان گوتووین: شیتە، هەرۆک
هەندێکیان گوتووین: جادوو گەرۆ، هەندێکیان گوتووین: کاهینەو، هەندێکیان
گوتووین: شاعیر، وەک لە شوێنی دیکەدا هاتو.

ئنجا لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾، بۆیە خوا ئەم دووی
هێناو، چونکە ئەم دووانە یەکدی هەڵدەوێنن، کۆمەلێکیان گوتووین:

فیرکراوهو کۆمه لکیان گوتوو یانه: شیتە، ئەو دوو قسەیه تیکدەگیرین، ئەگەر فیرکراو بێ و بتوانی شت فیر ببی، لە خەلک وەری بگری، نابێ شیت بێ و، ئەگەر شیت بێ، نابێ فیرکراو بێ، واتە: بۆیە خوا ئەم دوو هیوان، چونکە ئەو دووانە یە کدی هەڵدەوه شیننەوهو تیکدەگیرین، بۆیە خوا ﷻ لە سوورەتی (ق) دا، دەفەرموێ: ﴿فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ﴾، واتە: لە قسەیه کی تیکە لدان، لە قسەیه کی دژیه کدان، هەر کامیکیان ئەو هی دیکە هەڵدەوه شیننەوه.

۸- ﴿إِنَّا كَاشَفُوْا الْعَذَابَ قَلِيْلًا﴾، ئیمە لابەری ئازارین بۆ ماوێه کی کەم، ئەمە هەوالدانە لە خۆی بەرزەوه، کە هەوال بە پیغمبەر ﷺ دەدات، واتە: ئیمە لە داها تودا بۆ ماوێه کی کەم، ئەو ئازارەیان لەسەر لادەدین.

۹- ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، بە دلنایی ئیوه گەراوێه یانی: بۆ پێی چەوت، پێشی پروو لە پیغمبەر ﷺ دەکات کە ئیمە لابەری ئازارین لەسەریان، بۆ ماوێه کی کەم، دواپی پروو دەکاتەوه ئەوان: ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، ئیوه ئەی بیروایان! دوا ئیوهی ئازارێشمان لەسەر لادان، دووبارە گەراونەوهو دەگەرینەوه بۆ ئەو پێی چەوتە، کە لەسەری و بە بەلێنە کە ی خۆتان وەفادار نابن، کە دەلێن: پروا دێنین.

۱۰- ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾، ئەو پۆژە کە زەبری گەورەتر دەوه شینن، ئیمە سزادەری و تۆلەستینەری.

ئەمە دیارە هەم گەت و بەلێنیکە بە پیغمبەری خوا ﷻ دراوه، لەلایەن خۆی بەرزەوه، هەم هەره شەیه کە لە بیروایەکان کراوه، واتە: ئەو پۆژە کە زەبری گەورەتریان لێدەوه شینن، ئەو پۆژە ئیمە تۆلەیان لێ دەکەینەوهو سزایان دەدەین.

کورته باسیک له باره‌ی (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) ده‌وه

زه‌بری گه‌وره‌تر، به ته‌ئکید مه‌به‌ست پێی ئه‌و زه‌بره‌ بوو که له جه‌نگی به‌دردا، له بێ‌پروایانی مه‌ککه وه‌شێنرا، که زله زله‌کانیان له‌و پۆژه‌دا پێکران، ئه‌وه‌ی کوژرا و ئه‌وه‌ی گیرا، که به گشتی هه‌فتا (٧٠) یان لێ کوژرا، له نێواندا وه‌لیدی کوپی موغیره‌و، عوتبه‌و شه‌یه‌ی کوپانی په‌یعه‌و، ئه‌بوو جه‌هل و نه‌ضری کوپی حاریس و، زۆر له‌و زله‌ زلانه، که سألها بوو پێغه‌مبه‌رو مسوڵمانانان له مه‌ککه ئه‌زیه‌ت و ئازار ده‌دات، ئه‌وانه کوژران، ژماره‌یه‌کی به‌و ئه‌ندازه‌یه‌شیان، واته‌: هه‌فتا (٧٠) شیان لێ به‌دیل گیران، زانایان گو‌توو‌یان: پێکهاته‌ی ئه‌م رسته‌یه له ته‌صلدا ئاوا بووه‌: (إِنَّا مُنْتَقِمُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ بَطْشَةَ الْكُبْرَى)، ئه‌و پۆژه که زه‌بری گه‌وره‌تریان لێ ده‌وه‌شێنین، ئیمه سزایان ده‌ده‌ین و تو‌له‌ستینه‌رین لێیان، (يَوْمَ: مَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِ فِيهِ لِاسْمِ الْفَاعِلِ وَهُوَ مُنْتَقِمُونَ)، وشه‌ی (يَوْمَ): ده‌بیته (الْمَفْعُولِ فِيهِ) چونکه (مُنْتَقِمُونَ) ده‌بیته ناوی بکه‌ر (اسم فاعِل) ه‌که، واته‌: له‌و پۆژه‌دا، که زه‌بره گه‌وره‌که‌کان لێ ده‌وه‌شێنێ، ئیمه سزایان ده‌ده‌ین، به‌ نسه‌ت دووکه‌ل (دخان) ده‌وه، زانایان چه‌ند رایه‌کیان هێناون، که ئیمه سیان لێ دێنین:

أ- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ قُرَيْشًا لَمَّا اسْتَعْصَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبْطَنُوا عَنِ الْإِسْلَامِ، قَالَ: اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَيْهِمْ بِسَبْعٍ كَسَبَعِ يُوسُفَ، فَأَصَابَهُمْ قَحْطٌ وَجَهْدٌ حَتَّى أَكَلُوا الْعِظَامَ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ مِنَ الْجُوعِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾، فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسْتَسْقِ اللَّهَ لِمَضَرِّ، فَاسْتَسْقَى لَهُمْ فَسَقُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، فَلَمَّا أَصَابَتْهُمْ الرَّفَاهِيَّةُ عَادُوا إِلَى حَالِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾، فَانْتَقَمَ اللَّهُ مِنْهُمْ يَوْمَ بَدْرٍ، فَقَدْ مَضَى الْبَطْشَةُ وَالْدُّخَانُ وَاللِّزَامُ! (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ١٩٧، وَمُسْلِمٌ: ٢٧٩٨، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٥١، وَالنَّسَائِيُّ: ٥٠٣).

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌وود (خوا لێی رازی بێ) ده‌لێ: قوره‌یشیه‌کان داوی ئه‌وه‌ی له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ یاخی بوون و سستیان نواند، که به‌ره‌و ئیسلام بێن، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی خوایه! یارمه‌تیم بده‌ له‌سه‌ریان، به‌ جه‌وت ساڵ وه‌ک جه‌وت ساڵه‌که‌ی یوسف، (واته: جه‌وت ساڵی گرانیی و وشکه‌ ساڵی و قات و قری)، ئه‌وه‌ بوو که گرانیی و زه‌حه‌مه‌تیکێ زۆریان تووش بوو، تا‌کو ئیسقانیان خوارد له‌ برسان، پیاوی وایان هه‌بوو که ته‌ماشای سه‌ری ده‌کرد، له‌ نیوان خو‌ی و ئاسماندا، شی‌وه‌ی دووکه‌لی ده‌بینی له‌ برسان، (واته: به‌رچاویان ته‌ماوی بوو بوو)، ئنجا خوا ﷻ ئه‌مه‌ی دابه‌زاند: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾، واته: چاوه‌ڕێه‌ ئه‌و ڕۆژه‌ که ئاسمان دووکه‌لیکی ئاشکرا دینێ، ئنجا هاتنه‌ لای پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێی گو‌ترا: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! ﷻ داوی باران بارین بکه‌، بۆ (مضر)، ئه‌ویش داوی باران بارینی بۆ کردن، ئیدی ئاویان بۆ دابه‌زاینرا، خواش ﷻ ئه‌مه‌ی دابه‌زاند: ﴿إِنَّا كَاشِفُوكَ الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، ئیمه‌ لابه‌ری سزاو ئازارین، ماوه‌یه‌کی که‌م، ئی‌وه‌ دووباره‌ ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌، داوی ئه‌وه‌ی که‌ خو‌شگوزه‌رانیان تووشبوو، دووباره‌ گه‌ڕانه‌وه‌ سه‌ر حا‌لی پیشیان، ئنجا خوا ﷻ ئه‌مه‌ی دابه‌زاند: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ (١٦)، واته: ئه‌و ڕۆژه‌ی زه‌بری گه‌وره‌تر ده‌وه‌شینین، ئیمه‌ تۆ‌له‌ ده‌ستینین، سزاده‌رین، ئیدی خوا ﷻ له‌ جه‌نگی به‌دردا، سزای دان و تۆ‌له‌ی لێ ستاندن، که‌واته: (الْبَطْشَةُ وَالْذُخَانُ وَاللَّزَامُ)، ئه‌وانه‌ هه‌رسیکیان تپه‌ریون: هه‌م زه‌بر لێدانه‌که‌و، هه‌م دوو که‌له‌که‌و، هه‌م (اللَّزَامُ) که‌ له‌ سووره‌تی (الفرقان) دا، هاتووه‌: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِرَآءَا﴾ (٧٧) الفرقان، واته: سزایان پێ‌وه‌ په‌یوه‌ست ده‌بێ.

ب- هه‌ندی‌کیش گو‌توو‌یانه: ئه‌م دووکه‌له‌، دوو که‌لیکه‌ له‌ ڕۆژی قیامه‌تدا دی، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی و به‌ چه‌ند ڕی‌وایه‌تیک هاتوه‌و، ئیمه‌ یه‌کی‌ک له‌ ڕی‌وایه‌ته‌کان دینین:

عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَاكُرُ، فَقَالَ: مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ

آيَاتٍ، فَذَكَرَ الدُّخَانَ، وَالْجَالَ، وَالْدَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارُ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ} (أخرجه مسلم: ٢٩٠١، وأبو داود: ٤٣١١، والترمذي: ٢١٨٣، النسائي في الكبرى: ١١٣٨٢، ابن ماجه: ٤٠٤١، ٤٠٥٥).

واته: حوزة يفهى كورى ئوسه يدى غيفارىي ﷺ ده لى: پيغهمبه ر ﷺ رۆژيک به سه رماندا هات، ئيمه له شويئىک دانىشتبووين، قسه مان ده کرد، فهرمووى: باسى چى ده که ن؟ گوتمان باسى ئاخير زه مان ده که ين، فهرمووى: ئاخير زه مان نايه ت، تاكو له پيشيه وه، ده نيشانان نه بينن، ئنجا باسى ئه وانه ي کرد: دوو که ل، ده ججال، ژياندارى زه وى (دابة الارض)، هه له اتنى خوړ له خوړئاواوه، دابه زينى عيساي كورى مه ريه م، ده رچوونى يه ئجووج و مه ئجووج، سى رۆچوونى زه وى، رۆچوونىک له رۆژه لات، رۆچوونىک له رۆژئاواوه، رۆچوونىک له نيوه دوورگه ي عه ره ب، (نیشانه ي ده يه م) کوئاييه که يان ئه وه يه که ئاگرىک له يه مه نه وه په يدا ده بى و، خه لک به ره و شويئى کوکردنه وه يان پال پيوه ده نى، (شويئى کوکردنه وه يان، مه به ست پى شامه، که مروفايه تى به تاييه تى مسولمانان له ئاخير زه ماندا، زياتر له وى کووده نه وه).

ج- رايه کى دیکه ش هه يه، که مه به ست له و دوو که ل (دخان) ه، ئه و دوو که ل و ته پ و توژه بووه، که له رۆژى فه تحى مه که که دا بووه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ دُخَانٌ، وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾} (أخرجه ابن سعد)، واته: ئه بوو هو ره يره ﷺ گوئويه تى: رۆژى فه تحى مه که که ئازادکرانى مه که که و، دوو که ل و ته پ و توژ بووه، ئه وه يه که خوا ﷺ ده فهرموى: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾.

به لام زۆربه ي زانايان ده لىن: {الرَّاجِحُ مِنْهَا أَنَّهُ الدُّخَانُ الَّذِي كَانُوا يَتَخَيَّلُونَهُ مِمَّا نَزَلَ بِهِمْ مِنَ الْجَهْدِ وَشِدَّةِ الْجُوعِ، وَلَا يَنَافِي تَرْجِيحُ هَذَا مَا وَرَدَ أَنَّ الدُّخَانَ مِنْ آيَاتِ

السَّاعَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ دُخَانٌ آخَرُ، وَلَا يُنَافِيهِ أَيْضًا مَا قِيلَ: إِنَّهُ الَّذِي كَانَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، فَإِنَّهُ دُخَانٌ آخَرُ عَلَى تَقْدِيرِ صِحَّةِ وَقُوعِهِ^(١).

واته: قسهی به هیتر تهویه مه به ست تهو دوو که له یه که نهوان، هاتوته بهرچاویان، له نه نجامی برسیتی و وشکه سالییدا، ته مهش له گهل تهوه دا تیکناگیری، که هاتنی دوو که ل، یه کئی بی له نیشانه کانی تاخیر زه مان، که تهوه دوو که لیکدی، ههروه ها له گهل تهوه شدا تیکناگیری که له پوژی فه تحی مه که که دا، ته پ و توژو گهر د چوته ناسمان، تهوهش دوو که ل و ته پ و توژیکی دیکه یه، ته گهر گریمان تهوه وا بووبی.

(الطبري) له ته فسیره که ی خویدا ده لی: {عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى: يَوْمُ بَدْرٍ، وَأَنَا أَقُولُ: هِيَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ^(٢).

واته: عیکریمه، گیراویه تهوه: گوتوویه تی: عه بدوللای کوری عه عباس، گوتوویه تی: عه بدوللای کوری مه سعوود (خوا لیان رازی بی) پای وابووه، گوتوویه تی: (الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى)، زه بری گهره تر، پوژی جهنگی به دره، به لام من ده لیم: تهوه پوژی قیامه ته. هه لبه ته تهوه پای عه بدوللای کوری عه عباس بووه (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، به لام به ته نکید رایه که ی عه بدوللای کوری مه سعوود (خوا لی رازی بی) راستره و، (الطبري) ش، هه ر تهو رایه ی ته رجیح کردوه، به ژماره (۳۱۱۳۹)، که گوتوویه تی: (الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى: يَوْمُ بَدْرٍ)، ههروه ک گوتم: هه ر تهو توژیژه رانه ی دیکه ی قورئانیش زوربه یان هه ر تهوه رایان بووه.

له خوای پهروه ردگار ده پارینه وه، به لوتف و کهرهمی خوئی یارمه تییماندا، عه قل و دلمان پوشتنر بی، بو تهوه ی باشت له ئایه ته کانی خوا تیبگه ین،

(١) جامع البيان: ج ٢٥، ص ١١٧. فتح القدیر: ج ٤، ص ٦٨٣. التحرير والتنوير: ج ٢٥، ص ٢٨٧.

(٢) جامع البيان: ٣١١٣٩.

یارمەتی شەمان بەدات هەمیشە زانی ئەوە کەمان بگۆڕین بۆ توانین و، حالی بوونە کە
لە خۆماندا بکەینە حال و، زانیاری و شارەزاییە کەمان لە سەرمان نەبێتە بە لگە،
بە لکو بۆمان بێتە بە لگە، هەم خۆمان کاری پێ بکەین، هەم دەورووبە ریشمانی
پێ چاک بکەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەڤدە (۱۷) ئایەت، ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳) دەگرێتە خۆی، کە هەموویان لە بارەی چەند گۆشەیه‌ک لە بەسەرهای مووسا عليه السلام و فیرعه‌ونەو: چۆن خوا سبحانه مووسای پەوانکردووە بە بەلگه‌ی پوون و ئاشکرایه‌کانه‌وه، کە بەنده‌کانی خوا، گەله‌ی چه‌وساوه‌که‌ی مووسا (بەنووی ئیسرائیل) لە ژێرچه‌نگی فیرعه‌ون دەربێنێ و، تەسلیمی بکەنه‌وه، کەچی ئەوان لەسەر سته‌م و تاوانی خۆیان بەرده‌وام بوون و، ئاماده‌نەبوون ئەو گەله‌ی چه‌وسێتراوه‌یه‌ کە سۆڤره‌و بێگاریان پێکراوه، لەگەڵ مووسادا عليه السلام بێرن، کە خوا ناردووێه‌تی و وه‌ک ئامانجێکی سهره‌کی پێی سپاردووه، کە ده‌بێ ئەو گەله‌ی چه‌وساوه‌یه‌ له‌ ژێر چنگی فیرعه‌ون دەربێنێ و، چیدی‌که‌ نه‌چه‌وسێترینه‌وه، کەچی ئاماده‌نەبوون ئەو داواکارییه‌ی بۆ جێبه‌جێ بکەن، پێش ئەوه‌ش ئاماده‌نەبوون بر‌وای پێ بێنن، بۆیه‌ سه‌ره‌نجام خوا سبحانه فه‌رمانی به‌ مووسا عليه السلام کردووه، کە له‌ شه‌وگاردان پێش گەله‌که‌ی بکه‌وێ، به‌ره‌و ده‌ریای سوورو ده‌شتی سینا، بیانبات.

سه‌ره‌نجام فیرعه‌ون و سوپایه‌که‌ی راوه‌دووێان ناو و که‌وتوو نه‌ دوایان، خواش سبحانه ده‌ریای سووری بۆ مووساوه‌ گەله‌که‌ی قلیشان‌دوه و، ئەوانی ده‌رباز کردووه‌ و فیرعه‌ون و سه‌ربازه‌کانیشی که‌ هه‌ر به‌ شوێن مووساوه‌ گەله‌که‌یه‌وه‌ بوون و راوه‌ دوویان ناو، ئەوانیشی ن‌غ‌رۆکردوون له‌ ده‌ریای سووردا، له‌ ئاکامدا فیرعه‌ون و گەله‌که‌ی، کۆشک و ته‌لارو باخ و بێستان و هه‌رچی هه‌یان‌بووه‌ بۆته‌ میراتیان، گەلی (بەنووی ئیسرائیل)یش له‌ ئازاری پ‌یس‌واکه‌ر قوتارکراون.

هه‌روه‌ها خ‌وای میه‌ره‌بان گەلی‌ک ن‌یشانه‌ی ناوازی، وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌ به‌ به‌نووی ئیسرائیل داو، کە که‌مه‌تر وابوووه‌ خوا سبحانه له‌و جو‌ره‌ به‌ گەلانی دیکه‌یان بدات،

ئەویش لەبەر ئەو بارودۆخە تاییەتیەیی که لە میسر تێیدا بوون و، دواتریش کەوتووونە ئێو هەل و مەرجیکی دیکە زۆر سەخت و دژوارەو.

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَذُوا إِلَىٰ عَبْدَ اللَّهِ إِيَّايَ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِيَّايَ أَتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِيَّايَ عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُولَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرَعَ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَنِكَهَيْنَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ بَجَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَأَعَيْنْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾﴾

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

{هەرۆهە پێش وانیش (پێش کۆمەلگای موحمەد)، کۆمەلی فیرعه و ئمان تاقیکردەو، پێخەمبەرێکی بەرێزو هەرەباشیان بۆ هات ﴿١٧﴾ (پێی گوتن:) بەندەکانی خوام و یێدەن (پێم بسپێرن لەگەڵ خۆمیان بەرم) بە دنیایی من بۆ ئێو پێخەمبەرێکی ئەمێندارم (سپاردە پارێزم) ﴿١٨﴾ لە بەرانبەر خواشدا خۆتان بەرز مەکەن (خۆتان بەزڵ مەگرن)، بێگومان من بەلگەیهکی ئاشکراتان بۆ دێنم ﴿١٩﴾ پەناش بە پەرورددگاری خۆم و پەرورددگاری ئێوەش دەگرم، کە بەردبارانم بکەن، (وەک عادیەتتان لەگەڵ نەیارەکانتاندا) ﴿٢٠﴾ ئەگەر پرۆاشم بۆ ناهێنن، خۆتانم لێ کەنار بگرن (گیچەلم پێ مەکەن) ﴿٢١﴾ ئیدی لە پەرورددگاری

پاراپیه وه که: ئەوانه (فیرعه ون و کۆمه له که ی) کۆمه لێکی تاوانبارن ﴿٢٢﴾ (ئیمه ش فه رمانه مان پیکرد): شه ورۆ به به نده کانم بکه، به دنیایی تیه واره دوونراون (له لایه ن فیرعه ون و کۆمه له که یه وه) ﴿٢٣﴾ (له ده ریای سووریش به پنه وه و) له ده ریا که ش گه رێ به قلیشاوی و کراوه یی، به یئته وه، چونکه مسوگه ر (به ریاری خوایه) ئەوان (کۆمه لی فیرعه ون) سه ربازانیکی خنکیتراوبن ﴿٢٤﴾ گه لیک باخ و کانی و سه رچاوه یان (دوای خویان) به جیه یشتن ﴿٢٥﴾ هه روه ها (گه لیک کێلگه ی) کشتوکال و جیگا و شوینی په سندو خو ش ﴿٢٦﴾ دیسان (زۆر) نازو نيعمه ت که تیدا خو شگوزه ران و به که یف بوون ﴿٢٧﴾ (ئه وه) به و جو ره پرویدا و هه رچیش به جییان هیشتبو، به میرات دامانه کۆمه لێکی دیکه ﴿٢٨﴾ ئاسمان و زه ویش بویان نه گریان و، له مۆله ت دراوان و دوا خراوانیش نه بوون ﴿٢٩﴾ به پراستییش وه چه ی ئیسپرایلمان له ئازاریکی ریسوا که ر رزگار کرد ﴿٣٠﴾ له (سته م و سوغره و بێگاری) فیرعه ون، بێگومان ئەو خو به رزکه ره وه بوو، له زیده رو ییکاران ﴿٣١﴾ به دنیایش له رووی زانیارییه وه به سه ر جیهانیان (ی روژگاری خویان) دا، هه لمه نبژارد بوون ﴿٣٢﴾ (ژماره یه کی زۆر) له و نیشانه شه مان پیدابوون که تاقیکردنه وه یه کی ئاشرکیان تیدابوو بویان (داخو چونیان مامه له له گه لدا ده که ن؟) ﴿٣٣﴾

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(فَتَنًا): واتە: تاقیمان کردنەوێ (إِبْتَلَيْنَا، إِمْتَحَنَّا)، (أَصْلُ الْفَتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِيُظْهَرَ جَوْدَتُهُ مِنْ زِدَائِهِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي إِدْخَالِ الْإِنْسَانِ النَّارَ، وَجُعِلَتِ الْفِتْنَةُ كَالْبَلَاءِ، فِيمَا يُدْفَعُ إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ مِنْ شِدَّةٍ وَرَخَاءٍ)، وشە (فَتْنٌ): لە ریشەدا بە مانای ئەوێهە کە زیڕ بخڕیتە نیو ئاگر، تاكو زیڕه کە ساغییه کە لە ناساغییه کە دەهه رکەوێ، (ئەگەر کانزای دیکە یه گەل خرابێ، دەرکەوێ، بۆیه گوتراوه: زیڕی سوور لە ئاگر ناترسێ، زیڕی ساغ لە ئاگر ناترسێ، هەرچهنده بیسووتینی، کەم ناکات)، ههروهها (فَتْنٌ) به کارهێنراوه بۆ ئەوێ مەرۆف بخڕیتە نیو ئاگر و سزا بدری، ههروهها وشە (فِتْنَةٌ) وهک وشە (بَلَاءٌ) به کارهێنراوه لهوهدا که مەرۆف دهخړیتە نیوی له سهختیان و ناخوشتیان.

(كَرِيمٌ): (كُلُّ شَيْءٍ شَرَفٌ فِي بَابِهِ: فَهُوَ كَرِيمٌ، وَإِذَا وُصِفَ بِهِ الْإِنْسَانُ فَهُوَ اسْمٌ لِلْأَخْلَاقِ وَالْأَفْعَالِ الْمَحْمُودَةِ الَّتِي ظَهَرَتْ مِنْهُ)، وشە (كَرِيمٌ): بۆ هەر شتێک به کاربهێنری، یانی: ئەو شتە لە جوۆری خوێ، چاکه، (زَوْجٌ كَرِيمٌ): واتە: هەر ڕووهکیکی به پیت و پیز، ئنجا هەر شتێک که وشە (كَرِيمٌ) ی بۆ به کاربهێنری، ئەگەر پۆشاکه، واتە: پۆشاکێکی باش، ئەگەر مāl و سامانه، یانی: مāl و سامانیکی زۆر باش، به لām ئەگەر مەرۆف به (كَرِيمٌ)، وه صف بکری، ئەوه ناوه بۆ رهوشت و ئاکاره ستایشکراوه کانی که لێی دەرکەوتوون.

(أَدْرَأَ إِلَيْكَ): واتە: ته سلیمم بکهن، (الْأَدْرَاءُ: دَفْعُ مَا يَحِقُّ دَفْعُهُ وَتَوْفِيَّتُهُ)، (أَدَاءٌ): بریتیه له شتێک که پێویست بێت بدری، ته سلیمم بهو که سه بکری، به چاکیی بسپێردری بهو که سه ی پێویسته پێی بسپێردری.

(أَمِينٌ): (أَمِينٌ وَأَمَانٌ: مَنْ يُؤْمَنُ بِهِ، الْحَافِظُ وَالْحَارِسُ، مَنْ يُجْعَلُ مُؤَمَّنًا عَلَى الشَّيْءِ)، وشەى (أَمِينٌ وَأَمَانٌ)، واتە: كەسێك بە ئەمیندار دابنرێ، پارێزەر و چاودێر، ھەروەھا بە كەسێك دەگوترێ كە سپاردەیهكى پێ بسپێردرێ و، بە ئەمیندار دابنرێ لەسەرى.

(تَرْجُمُون): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ، وَيُسْتَعَارُ الرَّجْمُ لِلشَّتْمِ وَالطَّرْدِ)، ﴿وَإِنِّي عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ﴾، من پەنا بە پەرەردگارى خۆم و پەرەردگارى ئێوەش دەگرم كە بەردبارانم بكەن، وشەى (تَرْجُمُون): لە (رَجَام) ھەواتو، (رَجَام): بە مانای بەرد دى، (رَجْم) یش بریتى لە ھاویشتنى بەرد، یان: بەرد بە كەسێك دادان، خوازاویشتەو بە قسەپێگوتن و دەرکردنیش، (الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، واتە: شەیتانى ئەفرین لێكراو، دووركراو و دەرکراو، بەلام بە پێى سیاق دەزاندرێ ئایا مەبەست پێى جێتو، یان دەرکرانە، یاخود بەردبارانکرانە؟

(فَاعْتَرَلُون): واتە: كەنار بگرن لێم، (الْإِعْتِرَالُ: تَجَنُّبُ الشَّيْءِ، بِالْبَدَنِ، أَوِ الْقَلْبِ)، (إِعْتَرَالُ): واتە: گۆشەگیرى، مەبەست كەنار گرتنە لە شتێك و دووری گرتنە لێى بە جەستە، یاخود بە دڵ، یاخود بە ھەردووکیان.

(رَهْوًا): (سَاكِئًا، أَوْ سَعَةً مِنَ الطَّرِيقِ)، (رَهْوًا): بە مانای ئارام و بێ جوولە دى، ھەروەھا بە مانای قلیشانیش دى، واتە: دەریاکە بە قلیشاویى، بە کراوہیى بەجێ بهێلن، یانى: دووبارە گوچانى لێمەدە، كە وێك بێتەو، لێى گەڕێ با بە کراوہیى مینیتەو.

(وَمَقَامٍ): (مَصْدَرٌ، وَاسْمٌ مَكَانِ الْقِيَامِ وَزَمَانِهِ، وَالْمَقَامُ: يُقَالُ لِلْمَصْدَرِ وَالْمَكَانِ وَالزَّمَانِ وَالْمَفْعُولِ)، وشەى (مَقَام): چاوگە، بە مانای ناوی شوێنى لێپراوەستان و، كاتەكەشى دى، واتە: ھەم بە مانای شوێنى لێ وەستان و مانەو، ھەم كاتى مانەو و لێ وەستان، دى (مَقَام) یش: بەمانای شوێن و، بەمانای كات و، بەمانای بەركاریش بەكاردی.

(وَنِعْمَ): (النَّعْمَةُ: التَّنْعِيمُ، وَالنَّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ، وَالنَّعْمَةُ لِلْجِنْسِ، يُقَالُ: لِلْقَلِيلِ وَالْكَثِيرِ)، (نِعْمَةٌ): بە مانای خوشگوزەرانی و حالەتی باش و نازو نەعمەتە، وشە (نِعْمَةٌ) یش، بۆ جینسە هەم بۆ زۆرو هەم بۆ کەم بەکار دەھێنرێ، کەواتە: (نِعْمَةٌ)، بە مانای خوشیی و چاکە دی، بەلام (نِعْمَةٌ)، بە مانای خوشگوزەرانی و کەیف و سەفاو بەهرەمەند بوون لە نەعمەت، دی.

(فَكَهَيْنَ): (الْفُكَاهَةُ: حَدِيثُ ذَوِي الْأُنْثَى، فَكَاهَيْنَ وَفَكَهَيْنَ، مُتَصِفَيْنِ بِالْفُكَاهَةِ، وَهِيَ اللَّعِبُ وَالْمِرَاحُ أَي: فِي النَّعْمَةِ يَلْعَبُونَ)، (فَكَهَيْنَ): لە (فُكَاهَةٌ) هاتو، (فُكَاهَةٌ): قسە کۆمەڵیکە کە پێکەووە کات بەسەر بەرن، بەو واتایە کەیف خوشین، (فَكَهَيْنَ) و (فَكَهَيْنَ): هەردووکیان یەک واتایان هەیە، واتە: کومەڵیک کە لە حالەتی (فُكَاهَةٌ) دان، کە بریتیە لە یاری و قسە سوعبەت و، کەیف و خوشیی.

(بَلَاؤًا): (أَي: اخْتِبَارًا بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، (بَلَاءٌ): بە مانای تاقیکردنەوە، بە خوشیی یان ناخوشیی، واتە: بە شتێک کە مەرووف حەزی پێیەتی و بە شتێکی کە حەزی پێی نە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک پێشتریش گوتمان: ئەم حەقدە (۱۷) ئایەتە، زۆر بە کورتیی و پوختیی، باسی چەند گۆشەیهک لە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام ھەروەھا ھاپروونی بۆ لەگەڵیدا، بەلام لێرەدا باسی ھاپروون نەکراوە، گەلەکە بەنو ئیسرائیل، لە بەرانبەریشیاندا فیرەھون و دارو دەستەکە، ئیمە کۆی بەسەرھاتی مووسا و ھاپروون (عليهم السلام) و گەلەکیان (بەنو ئیسرائیل)، لە بەرانبەریشیاندا فیرەھون و ھامان و قاروون و دارو دەستەکیان، کردوومانە، بە سێزدە (۱۳) ئالقه، پێنجیان لە تەفسیری سەرەتای سوورەتی (القصص) دا، خستوومانە روو،

هەشتیشیان لە میانێ تهفسیرکردنی (۶۹) ئایەتەکانی سوورەتی (الأعراف) دا، ئایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱)، هە سوورەتی (القصص) ییش، ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتی (القصص) ن، ئایەتەکانی: (۱ - ۴۳)، بۆیە ئێمە لە هەر شوێنێک بەسەرھاتی مووسامان عليه السلام بێتەو پێش، ئاماژە دەکەین، بەو شوێنە کە لەویدا درێژە ئێو بەسەرھاتەمان بە هەموو قۆناغ و ئالقەکانیەو خستۆتە ڕوو، لێرەدا خوا تعالى وەک گوتمان: بە کورتیی و پوختیی ئاماژە دەکات، بە هەندێک لەو قۆناغانە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لەبەر ئەوەی لە شوێنەکانی دیکەدا، هەم لە سوورەتی (الأعراف) داو، هەم لە سوورەتی (طه) داو، هەروەها لە سوورەتی (الشعراء) داو، هەندێکی لە سوورەتی (النمل) دا، هەروەها لە سوورەتی (القصص) دا، دواتریش لە هەندێک شوێنی دیکەدا، خوا تعالى بەسەرھاتی مووسای عليه السلام باسکردووە، بۆیە لێرەدا بە کورتیی دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، بە دُنیاوی لە پێش ئەواندا، گەلی فیرعەوتمان تاقیکردووەو ڕەوانە کراوێکی بەرێزیان ھاتەلا. ڕاناوی (ھم)، دەگەرێتەو بۆ خەڵکی ڕۆژگاری موحەممەد ﷺ، واتە: لە پێش ئەو خەڵکە ڕۆژگاری تۆدا، ئەو موحەممەد! ﷺ خەڵک و کۆمەڵگای فیرعەوتمان تاقیکردووە، ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، پیغەمبەرێکی بەرێزو خاوەن پیگەو گران و سەنگینیان بۆ ھات، کە مووسایە عليه السلام.

لێرەدا خوا تعالى ناوی مووسای ھەر نەھێناو، بەلام دەزانرێ ئەو پیغەمبەرە بەرێزو حورمەتە ی کە بۆ لای فیرعەوون و کۆمەڵەکە ڕەوانە کراو، مووسا عليه السلام بوو، ﴿أَنْ أَدْعَا إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ﴾، پێگوتن: کە بەندەکانی خوا و بێدەن، تەسلیم بکەن و پێم بسپێرن، واتە: ئەو خەڵکە ی وەک ئەمانەتێک بوون، لە لای ئێو لە میسر، ئەو نەتەو ی بەنوو ئیسرائیل، ئیستا تەسلیمی منیان بکەن و چیدی کە سۆغەرەو بێگاریان پێ مەگەن و، مەیانچەوسێننەو، ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بە دُنیاوی من پیغەمبەرێکی ئەمێندارم بۆ ئێو، واتە: ئەمێندارم خوا چ پەيامێکی پیگەیان دووم و، پێداناردووم، پێتان دەگەینەم، کە بەشیکی گەرەو

گرنگی پەيامەكەم ئەووەیە كە ئەو گەلەى بەنوو ئیسرائیل دەرباز بكەم، لەو واقعەى ئیوہ ئەوانتان خستۆتە نیوی، كە بریتیه لەوہى نیرینهكانیان سەردەبەرن، مینەكانیان دەهیلنەوہو، سۆغەرەو بیگاریان پیدەكەن، دەیانچەسیننەوہو سووكایەتیان پى دەكەن، ئنجا من ئەمیندارم، ئەگەر ئەوانەم تەسلیم بكەن، وەك سپاردەیهك، دەیانپاریزم، ئەمینداریشم لەو ڕووەوہە كە شتیک نالیم، وانەبى، خوا ﷻ منى بەو پەيامەوہە بۆ لای ئیوہ ناردوہ.

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾، ھەرۆھەھا ھاتووم پیتان ڕابگەيەنم، كە ئیوہ لە ئاست خوادا خۆتان بەرز مەكەنەوہو خۆتان بەزل مەگرن، ﴿إِنِّي أَنَا إِلَهُكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، بە دنیایی من بەلگەيەكى ڕۆشتان بۆ دینم، یاخود بەلگەيەكى ڕۆشكەرەوہى ھەقیقەتى خۆم و ھەقیقەتى پەيامەكەمتان، بۆ دینم كە راستین.

﴿وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ﴾، من پەنام گرتوہ بە پەرورەدگارى خۆم و پەرورەدگارى ئیوہش، كە بەرد بارانم بكەن، لەبەر ئەوہى ئەوان عادەتیان وابووہ، كەسێك كە نەیاریان بووہو بە ھیسابی ئەوان لیان یاخی بووہ، بە سزایەكى زۆر خراپ كە بریتیه لە بەرد باران كردن، كوشتووینان، واتە: من پەنا بە خوا دەگرم، كە ئیوہ من بەرد باران بكەن، ھەندیک لە توێژەرەوانی قورئان، وشەى: (تَرْجُمُون)یان بە جێئۆ پیگوتن یان دەرکردن، لێكداوہتەوہ، بەلام لە راستیییدا ئەوہى مووسای ﷺ وا لێكردوہ، پەنایان لى بە خوا بگرتى، ئەوہ نەبووہ كە قسەى پى بلین و، بلین: بڕۆ لە كۆلمان بەوہ، بەلكو ئەوہ بووہ كە بەردبارانی بكەن و بیکوژن و، نەهیلن پەيامى خوا بگەيەنى و ئەو ئەركەى خوا پى سپاردوہ، جیبەجى بكات، كە بریتیه لە قوتاركردن و دەر بازكردنى بەنوو ئیسرائیل، لە ژێر چەكمە و پۆستالى ستەمكارانەى ئەوان.

﴿وَإِنْ لَّمْ نُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونِ﴾، ئەگەر بۆ منیش بڕوا ناھینن و بەراستم نازانن، داوايەكەشم جیبەجى ناكەن، (فَاعْتَزَلُون) كەنارم لى بگرن، لیم دوورە پەریز بن،

واتە: ئەگەر بپروا دینن، پیغەمبەری خوام هاتووم بۆ لاتان و بەلگەشم پییە، ئنجا ئەگەر بپروا بێنن، من ئەرکی خۆم جییه جی کردووە، بۆ ئیوەش زۆر باشە بۆ دنیاو دواڕۆژتان و مایەى سەرفرازییە، ئەگەر بپرواش ناھێنن کە نارم لیبگرن، بەلام دەفەرموی: ﴿وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي﴾، ئەگەر بپرواشم بۆ ناھێنن، چونکە هیندەى پیخۆشە، بپروا بێنن، وەک بپروایە کە بەس بۆ ئەو بێ، ئەگەرنا لە راستیدا سوودی بپروا هیئانە کە بۆ خۆیانە، ئەگەرنا ئەو پیغەمبەریکی خواپەو، پەيامی خواى پیگەیان دوون، ئەگەر کەمتەرخەم نەبووبی، تەواوی پاداشتی خۆی هەپە، ئەوان بپروا بێنن یان بپروا نەھێنن، بۆ ئەو هیچ فەرق ناکات، ئەو خۆیانن کە لە بپروا هیئانیان بەھرمەندن، بەلام ئەمە ئەو دەگەپەن: من هیندەم پیخۆشە، ئیوە بپروا بێنن، وەک بۆ من بپرواتان هیئابی، وەک کە سیک بە کە سیک دەلێ: ئەو نەندەم پیخۆشە نوێژە کانت دەکەى، وا دەزانم بۆمیان دەکەى، یان ئەو نەندەم پیخۆشە فلانە کارە چاکەت کردووە، وادەزانم بۆ منت کردووە.

کە دەفەرموی: (فَاعْتَرِلُون) کە نارم لى بگرن، واتە: گێچەلم پی مەکەن و، مەبنە کۆسپ لە بەردەمدا و وەک بەردیکی خپ هەبن، کە دەکەوێتە زاری کانیە کەووە، بۆ خۆشی ئاو ناخواتەووە، پێی خەلکیش نادات ئاو بخۆنەو!

﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، ئەم (ف) کە دەفەرموی: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، لە زمانى عەرەبیدا، پی دەگوترى: (الْفَاءُ الْفَصِيحَةُ) فائى پروونکردنەو، یاخود (فاء التَّفْرِيع) فائى لقاندن و لق لیکردنەو، کە دەلالەت لەسەر ئەو دەکەن، لە پیش ئەو دەشتی دیکە بوو، واتە: بپروایان پی نەھێناو و دژایەتییان کردووە، ئامادە نەبوون، گەلى بەنو ئیسپرائیلی تەسلیم بکەن، ئەویش لە پەرورەدگاری پاراپەو، یانی: (لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ، وَلَمْ يَتَّبِعُوهُ، وَلَمْ يُسَلِّمُوا إِلَيْهِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَدَعَا رَبَّهُ)، ئەگەرنا هەر لە خۆو لە پەرورەدگاری نەپاراپەو، بەلکو لە پەرورەدگاری پاراپەو، دواى ئەو لە گەلیاندا گەیشتە بن بەست، ﴿أَنْ هَتُولَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾، کە ئەوانە کۆمەلێکی تاوانبارن، واتە: شایستەى ئەو سزایان بەدەى، هەلبەتە دواى ئەو

گەشتۆتە بن بەست و هیچ ئومیدێکی پێیان نەماوە، کە لە شوێنی خۆیدا بە تەفصیل باسمانکردووە، چەندان نیشانە ی پێشاندان، هەر لە سوورەتی (الزخرف) یشتا، هاتووە کە پێش ئەم سوورەتە تەفسیرمان کرد، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَا نُزِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾ (۱۸)، واتە: هیچ نیشانەو بەلگەیە کمان پێشان نەدەدان، مەگەر (لە دەستە خوشکە کە ی لەوێ پێشێ) گەورەتر بوو، نیشانەکان یە ک لە یەکی گەورەتر بوون و، هەر جارەش کە نیشانە یەکی پێشان دەدان، تەنگیان پێ هەڵدەچنراو ناپەرەت دەبوون، دەهاتنەو لای مووسا ﷺ، دەیانگوت: بۆمان لە پەرورەگارت بپاریو، ئەگەر ئەو بەلایەمان لێ لابەرێ، بپروا دێنێ، ئەویش بۆیان دەپاریو و خوا بەلایە کەشی لێ لادەبردن، کەچی هەر بپرواشیان نەدەهێنا، واتە: کە لێردا مووسا دەفەرموێ: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَبْ لَنَا قَوْمَ ثَجَرِ مُونَ﴾، دەبێ بزانی ئەو دوا گەشتنە بن بەست بوو و دوا و خۆراگرییەکی زۆری مووسا ﷺ، گەلە چەوسێنراوە کە ی بوو، ئنجا مووسا لە پەرورەدگاری دەپاریتەو کە ئەوانە کۆمەلێکی تاوانبارن، کۆمەلێ تاوانباریش دیارە شایستە ی سزان، واتە: خوايە! کاتی ئەو هاتو سزایان بدە، ﴿فَأَسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا﴾، دیسان ئەم (ف)ەش، بۆ (فصیحة) یان (تفریخ)ە، واتە: خوا ﷻ بە مووسای فەرموو بە گەلە کەت، بلی: خۆیان ئامادە بکەن، بۆ ئەوێ دەر بازبن و میسر بە جێ بهێلن، ﴿فَأَسْرِعْ بَعَادِي﴾، تۆ شەوڕۆ بە بەندەکانم بکە، واتە: ئەگەر بە نوێژی نیوەرۆ و لەبەر چاوی گەلی فیرەوون دەر بچن، ئەوان راو دەووتان دەنێن و دەتانگرن، بەلام هەرکات بێ ئاگا بوون و، ئەوان لە شیرینی خەودا بوون، ئێو دەر بچن، بەنوو ئیسپرائیل پێشتر دەبێ خۆیان ئامادە کردبێ، ئەگەر نا گەلێک، ئەگەر وە ک (پەیمانی کۆن)، دەلێ: چەند سەد هەزار کەسیک بووبن، کە ئەو زێدەرۆییە، بەلام ئەگەر چەند سەد هەزار کەسیکیش نەبووبن و تەنیا چەند هەزار کەسیک یاخود، چەند سەد کەسیکیش بووبن، بەلای کەمەو، پێویستی بەو کردووە کە پێشتر ئامادە بکری، ئنجا دیارە ئەوانە رێکخستنیکی نەپێیان هەبوو، مووسا ﷺ کاریکی وایکردو هەموویان ئاگاداربەن و، نەپێیە کەشیان دەر نەچێ،

﴿ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا ﴾، بەشەوگەر شەوڕۆ بە بەندەکانم بکە، ئەم وشە: (لَيْلًا)، بۆ جەختکردنەوێه، ئەگەرنا (أَسْرِي)، یانی: شەوڕۆ بکە، ﴿ سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا ﴾ (۱) الإسراء، واتە: پاکیی بۆ ئەو خوایەکی شەوڕۆی بە بەندەکی خۆی کرد، لە شەودا، لەوێش دیسان (لَيْلًا)، هەر بۆ جەختکردنەوێه، ﴿ إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴾، بە دنیایی ئێوەش ڕاوەدوونراون، واتە: شویتان دەکەون و بەدواتاندا دین، ئێوە بەدواداچوو و ڕاوەدوونراون، واتە: هەروا لیتان ناگەرێن، وەک بەرزەکی بانان بۆی دەرچن.

﴿ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ﴾، دەریایەکش بەکراوێی وازلیێنە، دواي ئەوێ خوا ﷺ دەریای سوور کە بۆی قلیشانووی، هەندیک لە تەفسیرەکان گوتووین: مەبەست پێی ڕووباری نیلە، بەلام وانیە، ڕووباری نیل، هەر نزیکی بوو لەوێ، بەلام مەبەست دەریای سوورە، وەک پێشتر باسمانکردووە کە کاتی خۆی (بَحْرُ الْقُلْزُومِ) ی پێگوتراوە، واتە: ئەو دەریایە بە ئاوالەیی و بە قلیشاوی بەجی بهیڵە و وازی لێ بێنە،

لە سوورەتی (الشعراء) دا، هاتووە کە خوا ﷺ فەرمان بە مووسا ﷺ دەکات، بە گۆچانەکی لە دەریا بدات، بۆ ئەوێ شەق بیێت، ئنجا کە مووسا ﷺ بە گۆچانەکی لە دەریاکە دەدا، دەریا شەق دەبێ، وەک خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾ (۶۳) الشعراء، واتە: ڕووشمان بۆ لای مووسا کرد، کە بە گۆچانەکت لە دەریایەکی بەدە، یەکسەر دەریایەکی شەق بوو (قلیشا)، هەر بەشیکی وەک کێویکی مەزن وابوو، چونکە دەریای سوور، لە هەندێ شوێن قوولاییەکی ڕەنگە کیلۆمەتر زیاتر بێ، یاخود چەند کیلۆمەتریکی بێ، ئنجا ئەو لەسەر ڕا تاكو خوارێ بیبەستێ و بێتە دالان، بێگومان وەک کێوی بەرز بوو، بە پێی ئەو کە کاتی خۆی تەفسیرمان کرد، هۆزو تیرەکانی بەنوو ئیسپرائیل دوازدە تیرە بوون و دەریایەکش بۆتە دوازدە دالان و ڕیگا، ئەو دەریای خوا قلیشانوویەتی

و شەقى کردو، بۆ ئەوەى بەنوو ئیسرائیل پێیدا دەربازبن، بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾، دەریایە که بە قلیشاوی و بە کراویدی بە جی بهیڵه، ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾، مەشترسین بڵین: بە دەریایە که دا بە دوامان دادین و پیمان دەگەن! بە دنیایی ئەوان سەربازانێکی نەرو بوون، واتە: خوا ﷻ بپاری بۆ داو، که دەبی بخنکین لەو دەریایەدا.

دوایی خوا ﷻ باسی سەرەنجامە که یان دەکات، دەفەرموێ: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، چەندان باخ و سەرچاوەیان بە جیھشتن! هەلبەتە دوایی فیرەهون لە کاتی خنکانیدا پەشیمان بۆتەو، داوای لە خوا کردو، ئەو ئیمانی هینا و ملکه چە، بە تاییەت لە سوورەتی (یونس) دا، که ئەو راستییە تەنیا لەویدا هاتو، بەو شیوەیە، که دەفەرموێ: ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَنْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْفُقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِ، بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ٩٠، ئەکەن و قە عَصِيَّتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٩١، فَايَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِنُكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَعَفْلُونَ ٩٢، واتە: بەنوو ئیسرائیلیمان، بە دەریاکەدا تێپەراند، فیرەهون و سەربازەکانیشی سەتەمکارانە، بە راکردن شوێنیان کەوتن، هەتا کاتیک (فیرەهون) خنکانی گەیشتی، گوێ: بپروام هینا، که جگە لەوەی بەنوو ئیسرائیل بپروایان پێهیناوە هیچ پەرستراویکی دیکە نیەو، من لە ملکه چانم، (خوا ﷻ) وەلامی دایەو، یان فریشتەکان یان وەلامەکەى ئاوا دەدریتهو: ئا ئیستا که پیشتر سەپپچیتکردو تۆ لە تیکدەران بووی! ئەمڕۆ جەستەکەت دەرباز دەکەین، تاکو بۆ خەلکی دواى خۆت ببی بە نیشانەو پەند، زۆریک لە خەلکیش لە نیشانەکانی تێمە بى ئاگان.

تێستاش جەستەى فیرەهون لە مۆزەخانەى میصر، ئەو فیرەهونەى که لە رۆژگاری مووسادا، حوکمران بوو، که ناوی (خوفو) بوو، ناوی دیکەشى بۆ بەکاردین، ئیستا لەوێ جەنازەى و راکشاو، واتە: خوا ﷻ ئەوەى فەرمووێتی،

دوای (۴۰۰) سأل زیاتریش، ئەو حەقیقەتەى ھیئاوئە دى، چونکە دەفەر مۆى: تاكو بۆ خەلکى دوای خۆت بىى بە پەندو نیشانە، ئنجا ئەگەر جەستە کەى فەوتابایە نە دەبوو پەندو نیشانە، بۆیە خوا ﷻ جەستە کەى پاراستو، ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِمَدْنِكَ﴾، ئەمڕۆ جەستە کەت قوتار دەکەین، ئەویش نەک وەک ریزگرتنیک لە خۆت، بەلکو بۆ ئەوێ بۆ خەلکى دوای خۆت بىى بە پەندو عیپرەت، ئایا ئەو کەسە ئەو فیرعەونە بوو، کە دەیگوت: ﴿أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (۲۱) النازعات، واتە: من پەرورەدگارى ھەرە بەرزتانم؟ ئایا ئەو ئەو فیرعەونە یە کە دەیگوت: ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ القصص، واتە: ئەى پیاو ما قوولان! بریار بە دەستان! جگە لە خۆم پەرستراویکی دیکەم، بۆ ئیوە پى شک نایە؟ ئایا ئەو فیرعەونە بوو، کە دەیگوت: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (۲۹) غافر، بەس ئەو تان پى دەلیم کە خۆم بە راستى دەزانم و ئەوێ منیش دەیلیم، ھەمووی راستە؟ ئایا ئەو ئەو فیرعەونە بوو، کە بە مووسای دەگوت: ﴿لَئِنْ أَتَخَذْتَ إِلَهاً غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ (۲۹) الشعراء، ئەگەر جگە لە من پەرستراویکی دیکە بگرى، دەتخەمە لە گەل گیراوان، یانى: زۆرى دیکە شەم زیندانى کردوون، وەک تو؟ کە چى ئیستا بۆتە پەند! ئنجا خوا ﷻ دەفەر مۆى: ئەوانە سەرەنجام: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، (گم)، (خبرية) یە، یانى: (کثیراً) تَرَکُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، زۆریان لە باخ و بیستان و لە کانى و سەرچاوان، بە جیھیشتن. ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾، ھەرودەھا لە کێلگەو کشتوکال و جیگاو رێگاو، خانووبەرەى خوڤ و پر نازو نىعمەت.

﴿وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكَهَيْنَ﴾، ھەرودەھا خوڤگوزەرانىیەك کە ئەوان تىیدا زۆر بە كەیف و خوڤحال بوون، لەویدا قسەى سووعبەت و سەيرو سەمەرەیان دەکردو، سەرگەرمى یارىی و گەمەو قسەى خوڤ و پىكەنین بوون، ﴿كَذَلِكَ﴾، ھەر ئاوا بەو شىوێ، واتە: بەو جوړە کە باسمانکرد، ئاوا فەوتاندمان.

﴿وَأَوْزَنْتَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، ئەو ھەموو شتانەى کە لیان بە جی مابوون، کردماننە میرات بۆ کۆمەلکی دیکە.

دوایی ئیمە لە مەسەلە گەنگەکاندا باس دەکەین، کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْزَنْتَهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، واتە: ئەو نازو نەعمەتەى لە دواى فیرعە و نەبیەکان بە جیماوە، کردمانە میراتی بەنوو ئیسپرائیل. ئنجا ئایا ئەو چۆن بوو؟

أ- یان وینەى ئەو کە لەوان بە جیماوە، خوا ﷻ بۆ بەنوو ئیسپرائیلی پەخساندووە، لەو شوێنانەى دیکە، کە بۆی چوون، لە دەشتی سیناوە لە فەلەستین.

ب- یان بە شیک لە بەنوو ئیسپرائیل، گەراوێنەو بۆ میسرو، لەویدا نیشته جی بوون و، بوونە خواوەنى ئەو کۆشک و تەلارو باغ و کانێی و سەرچاوەو نازو نەعمەتەى، فیرعە و نەبیەکان بە جیان هیشتوون، دوایی لە مەسەلە گەنگەکاندا زیاتر قسە لەو بارەو دەکەین.

﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾، نە ئاسمان و نە زەوى بۆیان نەگریان، ﴿وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾، ھەروەھا لە مۆلەتدراوان و چاوەروانکراوانیش نەبوون، کە چاوەروانیان بکری داخۆ تۆبە دەکەن و، پەشیمان دەبنەو، یان نا؟

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ أَلْمُهِينَ﴾، بە دنیایی ئیمە بەنوو ئیسپرائیلان، لە ئازاریکی ریسواکەر و پڕ سووکایەتیی دەرباز کرد، کە ئەوێ بەسەر ئەوان ھاتبوو، بەسەر کەم گەلان ھاتووە، پیاوێکان سۆغەر و بیگاریان پى دەکراو، ئافەرەتەکان بۆ کاری خراپ و بۆ کەیف و رابواردنی خۆیان بە کاریان ھێناون، بە گچکەیش، کۆرەکانیان سەربریون و کچەکانیان هیشتوونەو: ﴿يَذَّبْحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ (٤) القصص، ئەو سووکایەتیی و ھەقارەتەى بەوان کراو، بە کەم گەل و نەتەوان کراو، بۆیە خوا دەفەرموی: ئیمە بە دنیایی وەچەى ئیسپرائیلان (وەچەى یەعقوبمان) گەلى جوولەکەمان لە سزاو

ئازاریکی ریسواکەر دەر بازکردن، ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾، وەک فیرعەون خودی ئازارە ریسواکەرە کەبێ، لە فیرعەون دەر بازمانکردن.

﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾، بە دُنیاوی ئەو خۆبەر زکەرەووە بوو، لە زیدە پۆییکاران، واتە: زیدە پۆیی کار بوو، لە نیو زیدە پۆییکارانیشتا، زۆر خۆ بەز لگرو خۆ بەرز کەرەووە و خۆ سەپینەر بوو.

﴿وَلَقَدْ اخْتَرْنَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَی الْعَالَمِينَ﴾، بە دُنیاوی ئیمە ئەوانمان هەلبژارد، واتە: گەلی بەنوو ئیسرائیل، ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَی الْعَالَمِينَ﴾، بە زانیارییەووە کە دەمانزانی چۆن، بەسەر جیهانیانیاندا، دەمانزانی چۆن بۆیەش هەلبژاردن، یاخود: دەشمانزانی کە هەلەو پەلەشیان دەبێ و هەیه، لە گەل ئەوێشدا هەلبژاردن، بەسەر جیهانیانیاندا، چونکە ئەو کاتە باشترین خەلکی پۆژگاری خۆیان بوون، ﴿عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، (أَي: عَلَى الْعَالَمِينَ فِي زَمَانِهِمْ)، بەسەر جیهانیانی پۆژگاری خۆیاندا هەلبژاردن، ئەگەرنا بە تەئکید ئیستا ئەوێ پێی دەگوتری، گەلی جوولە کە دەولەتیکیان هەر بەناوی ئیسرائیل لەسەر زەمینێ مسوڵماناندا سەپاندووە، ئەو سەر زەمینەیان داگیرکردووە، بوونە مایە ئازارو مەینەتی بۆ گەلی مسوڵمانی فەلەستین و، بوونە مایە خەفەت و ئازار بۆ تیکرای مسوڵمانان، ئیستا بە هیچ پێوهرێک ئەوانە بە گەلێکی باشیش دانانرێن، چ جای بە باشترینی گەلانی جیهان!

خوای ﷻ لە کو تاییدا، دەفەر مووی: ﴿وَأَيُّنَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَكُوا مُبِيتٌ﴾، لە نیشانهکان پێماندان، شتایێک کە نێعمەتێکی ئاشکرا، یاخود تاقیکردنەووەیەکی ئاشکرا بوو، چ بە باری نێعمەتدا، چ بە باری سزادان و لێوێشاندنی زەبرو زللە میهرەبانیدا، ئەوێ کە خوای ﷻ بۆ گەلی بەنوو ئیسرائیلی کردووە، بە پێی ئەوێ لە قورئاندا بۆ ئیمە دیارە، خوای ﷻ بۆ هیچ گەلێکی نەکردووە، چونکە ئەوێ نە پێوێستییهی ئەوان هەیانبوو، هیچ گەلێک هێندە پێوێست نەبوو، وەک (پیرەمێرد)ی شاعیر دەلی:

«کاکە خوا کاری نابەجێ ناکا ... تا کیو نەبینی بەفری تیناکا».

دیاره ئەوان لە حالەتیک و بارودۆخیکدا بوون، کە پێویستی بەوه کردووە خوا ﷻ ئەو هەموو لوتف و میهرەبانییهیان لەگەڵدا بنوێنی، بارودۆخەکیان وایخواستووە، نەک لەبەر ئەوەی لەسەر ئاستی مەروفاوەتی و، لەسەر ئاستی دنیا لە هەموو کەس باشتر بووبن، بەڵێ باشترین گەلانی پۆژگاری خۆیان بوون و، لە میژووی مەروفاوەتیدا، هیچ کەس بە قەدەر ئەوان خۆی پەروردار شتی یاسادرو نازو نێعمەتی پێ نەبەخشیووە، لەبەر ئەوەی لە هەموو کەس پێویستتر بوون بۆ ئەو شتانە، نەک لەبەر ئەوەی لە هەموو کەس باشتر بووبن لەسەر ئاستی مەروفاوەتی.

وشەی (بَلَاء)، جاری واهێهە لە قورئاندا بە مانای نازو نێعمەت و، جاری واش بە مانای سەختی و ناپەهتییە، جاری واشە هێهە بە مانای تاقیکردنەوەیە، کە لێردا بە تەئکید بە مانای تاقیکردنەوەیە، واتە: ئەوەی پێماندا بوون، لە نیشانەکان، تاقیکردنەوەیەکی ئاشکرا بوو، یاخود ئاشکراکەر بوو، بۆ ئەو گەلە، واتە: زۆر روون و بەرچاوو دیار بوو، کە ئەوانە دەستی خویان لە پشتهوە هێهە، بۆ وێنە: کە خوا ﷻ هەر لە میسر، چەندان بەلای بە مل فیرعهون و دارو دەستەکیدایە هیناون، وەک دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا الشُّمْرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ (۱۲۰) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، دوایی دەفەرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ (۱۲۳) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، هەروەها گۆچانەکی مووسا ﷺ کە بۆتە مارو حەزایەکی گەورە، هەروەها دەستی کە وەک گۆپێکی زۆر بە شوق ئایساو، ئەو نۆ نیشانە، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى سَعَاءَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (۱۰۱) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾، جگە لەوێ دواییش لە کاتی دەر بازبوونیاندا، ئەوەی کە خوا بۆ بەنوو ئیسرائیلی کردووە، بۆ کەسی نەکردووە، دەریای بۆ شەق کردوون، ئەو دەریا زلە قلیشاو، ئەو هەموو خەڵکە بەو دەریایەدا، دواي قلیشانێ دەر بازبوون، دوایی دوژمنەکانی خۆیان بینیو، لەدوای

وان، که راه‌دوویان ناون، خنکاون له ده‌ریای سوورداو، دواپی ئه‌وان که ده‌ربازبوون چوونه‌ته ده‌شتی سیناو، له‌ویش خوا ^{سینا} گه‌زۆ و بالنده‌ی (سلوی) ی بۆ په‌خساندوون، پاشان هه‌ر له‌وێ، کانپی و سه‌رچاوه‌ی بۆ په‌خساندوون: ﴿وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قُلْتُ لَا أَهْلَئِكَ الْبَقَرَةُ ۚ وَاتِهِ: كَاتِبٌ مُّوسَىٰ دَاوَايَ ثَاوِي بۆ گه‌له‌که‌ی کرد، (له ده‌شتی (سینا) له‌و بیابانه وشک و قاقرو دیمه‌کاره‌دا)، گوتمان: به‌گۆچانه‌که‌ت له به‌رده‌که بده، (له چیا‌یه‌ک) ئیدی دوا‌زده کانپی و سه‌رچاوه‌ی لی ده‌رقولین، هه‌روه‌ها زۆر شتی دیکه‌ش، که دواپی ئاماژه‌یان پیده‌که‌ین، هه‌موو ئه‌وانه بیگومان تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی روون و ئاشکرا بوون، تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی ئاشکراکه‌رو روونکه‌ره‌وه بوون بۆ میه‌ره‌بانپی خوا به‌رانبه‌ر به‌و گه‌له، له کاتی لیقه‌ومان و نه‌ها مه‌تیدا.

بۆيە گەلى جوولەكە، كاتى مېژووى خۇيان دەخوئىنەوہ كە چەند لە زەبوونى و چەوسىژاوەيى دا بوون، دەبووايە ھەرگىز سەم نەكەن، ئىستاش لە پەيمانى كۇندا ئەو شتانەى خوا ﷺ لە قورئاندا ئاماژەى پىكردوون، زۆر بە تەفصىل و بەپروونى، لەویدا بە وردەكارىيەكانيانەوہ باسكراون، كە پەنگە ھەندىكيان زىدەپووى يان كەم و كورتىيان تىدا ھەبى، بەلام گەنگ ئەوہيە وەك ئەصلەكەيان، راست، دەبووايە كاتى مېژووى خۇيان وەبىردىتەوہ، ھەرگىز زولم لە كەس نەكەن و، بزەنن كە كاتى خووى فەرعەون زولمى لىكردوون. چەندە حاليان خراپ بوو، كە زولمى لە باب و پاپىرانيان كردو، دەبووايە بزەنن ئەو زولمەى فەرعەون كردى، سەرنەجامەكەى ئەوہ بوو كە خوا ﷺ ئاوا فەرعەون و دارو دەستەكەى لە بەين برد، كەواتە: ئەو زولمەى ئەوانىش ئىستا دەيكەن لە خەلكى مسولمانى فەلەستين و مسولمانان بە گشتى، بە تەئكيد ئەو زولمەش دوایى سزايەكى خواى بو لە بۆسەدا ھەيە، كە سەرنەجام پەتى زولم لە ئەستوورىدا دەپچرى، ئەگەر ھەر پەتەك لە بارىكىيدا بىچرى.

خوا به لوتف و کەرەمی خووی هیدایەت و یارمەتییمان بدات، که له به سه رهاتی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گهلانی پیشوو دهرس و په ندو عیبه رت وه ربگرین، ئەو هه له و که م و کورپیانه ی که گهلانی پیشوو له سه ریان تووشی سزاو مهینه تی بوون، خوای به به زه یی یارمەتییمان بدات، خو مانیان لی به دوور بگرین و، ئەو سیفه ته چاکانه ی، خوازیاری ئەوه بوون، که خوا ﷺ له فریای گه له پیشوو هکان، له فریای مه زلوومان بی، ئیمه ش ئەو سیفه تانه له خو ماندا په یدا بکه یین و خو مانیان پی پراژینینه وه.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

نێردرانی مووسا عليه السلام بۆ لای کۆمەڵی فیرعهون و، داواکردنی لییان کە گەلی بەنوو ئیسرایلی تەسلیم بکەن، خۆشیان لە ئاست خوادا بە بەرز نەگرن و، پەنا بە خوا گرتنی مووسا لە زیان و، لە شەپۆ خراپەیان و، داواکردنی لییان کە بە لای کەمەوێ بێلایەن بن، بەلام لامل بوونی فیرعهون و دارو دەستەکە ی و، سەرەنجام لە خوا پارانەوێ مووسا عليه السلام و، راگەیانندی ئەو راستییە کە ئەو خەڵکە کۆمەڵیکی تاوانبارن و، شایستە ی سزاو جەزەرەبە ی خوان:

خوا عليه السلام دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تُرْجَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَارَبَهُ أَنْ هَتُولَاءَ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نۆ بەرگەدا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾، بە دنیایی پێش ئەوان، کۆمەڵی فیرعهونمان تاقیکردنەوێ، واتە: با خەڵکی پۆژگاری موحمەد عليه السلام پەند لە گەل و کۆمەڵی فیرعهون وەر بگرن، کە خوا عليه السلام مووسای عليه السلام بۆ ناردن، بە بەلگە ڕوون و ئاشکرایەکانەوێ، بە پەیامی خواوێ، داواوەکی زۆر پەوای لییان هەبوو، کە: چی دیکە ئەو گەلی بەنی ئیسرایلە، مەچەوسیننەوێ، با وەک هاوڵاتیەکی بە حورمەت، لەم وڵاتەدا بژین، ئەگەر نا لییان بگەڕین، با من دەر بازیان بکەم و بیانگوازمەوێ.

که دەفه رموی: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾، (و) بۆ بادانه وهو گێرانه وهیه، (لَقَدْ) ههم (ل) ی سویند، ههم (قَدْ) ی ساغکردنه وه (تحقیق)، یانی: به دنیایی ټیمه له پیش واندا کۆمه لای فیرعه وغان تاقیکردنه وه، ئەمه بۆ ئەوهیه که وهک ئەوان نه یانزانیی، کۆمه لای فیرعه ون تاقیکراونه وهو، خوا ﷺ مووسای ﷺ بۆ ناردوون و، دوا یی تووشی به لا بوون، له ئەنجامی لامیلی و سه ریچیياندا، یانی: ټیوه دنیابن که له پیش ئەواندا، کۆمه لای فیرعه وغان تاقیکردنه وه، (فَتْنًا: أَيِ ابْتَلَيْنَا وَاخْتَبَرْنَا، وَقَوْمُ الرَّجُلِ: مَنْ يَقُومُونَ مَعَهُ)، (فَتْنًا): به مانای: تاقیمانکردنه وه، جهرباندمانن، قهومی پیاویک: ئەوانه ن، که له گه لای هه لدهستن و له ده ورنی.

٢- ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، ره وانکراویکی به ریزیان بۆ هات، ده لای: (الْكَرِيمُ: النَّفِيسُ الْفَائِقُ فِي نَوْعِهِ)، (کَرِيمُ): له هه ر شتی کدا بریتی به هه ره چاک و هه ره په سند، (الطبري) له ته فسیره که ی خویدا^(١)، ده لای:

(وَوَصَفَهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ بِالْكَرَمِ، لِأَنَّهُ كَانَ كَرِيمًا عَلَيْهِ، رَفِيعًا عِنْدَهُ مَكَانُهُ، وَقَدْ يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ وَصْفُهُ بِذَلِكَ، لِأَنَّهُ كَانَ فِي قَوْمِهِ شَرِيفًا وَسَيِّطًا)، واته: خوا ﷺ بۆیه مووسای به که ریم وه سف کردوه، (کریم، واته: په سندو چاک و به ریزو خاوه ن پیگه)، له بهر ئەوه ی له لای خوا ﷺ زۆر به ریزو خاوه ن پیگه بووه، (که به ته نکید و ابووه)، ده شگونجی له بهر ئەوه بی که له ټیو خه لکه که ی خویدا، مووسا ﷺ خاوه ن ره چه له ک و، پیگه ی کۆمه لایه تی باش بووه.

ده لایم: له راستییدا له یه ک کاتدا مووسا ﷺ هه ردوویان بووه، ههم له لای خوا ﷺ خاوه ن پیگه و ریزو حورمه تی زۆر بووه، ههم له ټیو به نوو ئیسرائیلیشدا خاوه ن پیگه و ریزو حورمه تیکی تایه ت بووه، ئەمه ش نه ک هه ر بۆ مووسا ﷺ وابی، به لکو خوا ﷺ هیچ کام له پیغه مبه رانی نه ناردوون، مه گه ر له مأل و بنه ماله و خه لکیکی باش بووبن و، خاوه ن ریزو حورمه ت و پیگه بووبن، پیش

پېغەمبەر رايە تېيىش، چونكە خەلك عادەتيان وايە، كەس يېك كە لە مالىكى باش نەبى و، لە خيزانتيكى باش نەبى و، خاوەن پېگە يەكى كۆمەلايە تى باش نەبى، گوڤى بۆ ناگرن.

(۳) - ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، پېيگوتن: كە بەندەكانى خوا م تەسليم بكەن، يانى: (سَلِّمُوا عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ)، بەندەكانى خوا تەسليمى من بكەن (كە برىتين لە گەلى بەنو ئيسرائيل، بەندەى تېو نين)، وەك لە سوورەتى (المؤمنون) دا، فيرەهون دەلى: ﴿أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ (۴۷)، ئايا بپوا بېنين بۆ دوو مروقى وەك خومان، كە خەلكە كەشيان كۆيله و ملكە چى تېمەن؟ بە دلتيايى فيرەهون كە ئەو قسانەى كردوون، مووساش عليه السلام وەلامى دەداتەو، دەلى: ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، يانى: بەندەكانى خوا تەسليمى من بكەن، واتە: بەندەى تۆ نين ئەى فيرەهون و كۆيلهى تۆ نين، بەلى تۆ سوغره و بېگاريان پى دەكەى و، دەيانچە وسىتيەو، بەلام ئەوانە بەندەى خوان، واتە: تەنيا خوا عليه السلام شايسەى ئەو هەيه، ئەوانە ئەوپەرى ملكە چىيان بۆى هەبىت و، تۆ زولميان ليدەكەى.

واتايەكى ديكەى: ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، يانى: (أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ الطَّاعَةَ يَا عِبَادَ اللَّهِ)، ئەى بەندەكانى خوا! (فيرەهون و دارو دەستەكەى)، تېو بەندەكانى خوان و ئەى بەندەكانى خوا! فەرمانبەرى بۆ من پېشكەش بكەن، واتە: بە قسەم بكەن و گوڤرايەلم بن، پەيامى خوا م لى وەر بگرن.

بەلام ماناي يەكەميان بەهيزترە، چونكە ئەو ماناي يەكەمە ئەگەر ليرە ئىحتيمالى هەيه: (أَدُّوا)، بە ماناي (أَدُّوا إِلَيَّ الطَّاعَةَ) بى، بەلام لە سوورەتى (الشعراء)، ئايەتى ژمارە: (۱۷) دا، فەرموويەتى: ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (۱۷)، واتە: وەچەى ئيسرائيلمان لەگەل بنيرەو، تەسليميانمان بكە، ديسان لە سوورەتى (طه) شدا، هاتو، كە خوا عليه السلام دەفەر موى: ﴿فَأَنبِأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ أَهْدَىٰ﴾ (۴۷)، واتە:

هەردووکتان (مووسا و ھاروون) بچن بۆ لای فیرعەون، پێی بلێن: ئێمە پەوانە کراوی پەرۆردگارتین بۆ لای تۆ، ئنجا بەنوو ئیسرائیلیمان، (وەچە ئیسرائیلیمان) لەگەڵ بنێرەو، چیدیەکە مەیانچەوسینەو، بە دنیایی لە پەرۆدگارتەو نیشانەو بە لگەیه کمان بۆ ھیناوی، سەلام و ئاشتیش لەسەر کەسێک بێ، کە بە دوای ڕینمایی خوا دەکەوێ.

کەواتە: بەھۆی ئەو دوو شوینەو، ئەوێ لێرە خوا فەرموویەتی، زۆر بە ڕوونی مانایەکی دەزانین: ﴿أَنْ أَدْعَا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ﴾، بەندەکانی خوام تەسلیم بکەن، قورئانیش ھەندیکی ھەندیکی ڕوون دەکاتەو، باشتین شیواز بۆ چاکتر تیگەیشتنی قورئان، ئەوێ ھەر بابەتیک لە قورئاندا ھاتو، بگەرێن، ئایا لە قورئاندا لە کوێ دیکە باسی ئەو بابەتە کراو! بە دنیایی بە بەراورد پیکردنی ئایەتەکان، ھەموویان، باشت ئیشکمان بۆ دەخرێتە سەر چەمک و واتای ئەو بابەتە ھاتو.

٤- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بە دنیایی من بۆ ئێوە پەوانە کراویکی ئەمیندارم، (أَمِينٌ عَلَىٰ وَحْيِهِ وَرِسَالَتِهِ الَّتِي أَوْعَدْنَاهَا لِكُمُ)، واتە: من ئەمیندارم بەسەر ئەو سڕوش و پەيامی کە خوا ﷻ بە ئێنی پێداوم، بە ئێوەی بگەینم.

شایانی باسە: لێرەدا کە مووسا ﷺ، دەلی: من پێغەمبەرێکی ئەمیندارم و بەندەکانی خوام تەسلیم بکەن، بەنوو ئیسرائیلی وەک سپاردەیک، کە لە لای فیرعەونە، تەماشاکردوون، کە دەبێ تەسلیمی خواوەنەکیان بکاتەو، کە مووسایە ﷺ.

٥- ﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾، ھەرۆھا لە بەرانبەر خواداو لە ئاستی خوادا، خۆتان بەرز مەکەنەو، خۆتان بە بەرز مەگرن، لووت بەرز مەبن، وەک (الطبري)، دەلی: (أَنْ لَا تَطْغَوْا وَتَبْغُوا عَلَى رَبِّكُمْ، فَتَكْفُرُوا بِهِ وَتَعْصُوهُ، فَتَخَالِفُوا أَمْرَهُ)، یاخی مەبن و، سنوورشکینیی مەکەن، لە بەرانبەر پەرۆردگارتاندا، کە پێی بپروا بن و سەرپێچی لێ بکەن و، فەرمانەکی جێبەجێ نەکەن، کە بە مندا ناردووێتی.

(۶) - ﴿إِنِّي أَنَا نَبِيُّ رَبِّكَ﴾، من ھینەری بەلگەھەکی ڕوون و ئاشکرام، بۆ ژیۆھ، واتە: بەلگەو نیشانەھەکم بۆ ھیناون، کە ژیۆھ دلیابن، من راست دەکەم و، پیڤەمبەری خوا و لە لایەن خواو ڕەوانکراوم، ئەو داواھە لیتان دەکەم، خوا ﷻ منی پێی ڕاسپاردوھ.

(سُلْطَان) بە مانای: (حُجَّة) بەلگەھە، بۆیە وشە: (بُرْهَان) ھەندیک جار (سُلْطَان) ی بۆ بەکارھێنراو، ھەندیک جار (بَيِّنَة) ی بۆ بەکارھێنراو، لەبەر ئەوھ بەلگە، عەقڵ و دلی بەرانبەرە کە دەخاتە ژێر ڕکیزی خۆیەو، ئەگەر (بَيِّنَة) بێ، واتە: زۆر ڕوون و ئاشکرا، کە (بُرْهَان) یش ھەر بە مانای شتیکی ئاشکراو ڕوون، کە مشت و مڕو چەندو چۆن، ھەلنەگری.

(۷) - ﴿وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُون﴾، من پەنا بە پەرورەدگاری خۆم و پەرورەدگاری ژیۆھش دەگرم، کە ژیۆھ بەرد بارانم بکەن، وشە (رَجَم): بە مانای بەرد بارانکردن دێ، بە مانای کوشتنیش دێ و، بە مانای جێپێدانیش دێ، بە مانای تۆمەتبارکردن و دەرکردنیش دێ، چەند واتایەکی ھەن، بەلام بە پێی سیاق، دەبێ سەرنج بدرێ: ئایا کام لەو واتایانە لەگەڵیدا دەگونجێ؟ لێرەدا وا دێتە بەرچاو، مەبەست پێی بەرد بارانکردن بێ، (الْقُرْطَبِي)، دەلێ: (كَانَهُمْ تَوَعَّدُوهُ بِالْقَتْلِ فَاسْتَجَارَ بِاللَّهِ)، کە دەلێ: ﴿وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُون﴾، مووسا علیہ السلام ھەر لە خۆو وای نەگوتو، چونکە ئەوان ھەرەشەیان لیکردو، کە بەرد باران دەکەن، دیارە عادیان وابوو، بۆ کوشتنی نەیارەکانیان، بە خراپترین شیۆ بیانکوژن کە بریتییە لە بەرد بارانکردن، بۆیەش مووسا گوتووێتی: پەنا بە پەرورەدگاری خۆم و پەرورەدگاری ژیۆھش دەگرم، کە بەرد بارانم بکەن، دیارە ھەرەشەیان لیکردو و ئەویش لە بەرانبەر ھەموو ھەرەشەکیاندا پەنا بە خوا گرتو.

(۸) - ﴿وَإِنْ لَّمْ نُؤْمِنُوا لِي فَأَعَرِلُون﴾، ئەگەر بۆ منیش بڕوا ناھێنن، کەنار بگرن، وەک توێژەرەوان ھەندیکیان گوتووین: (دَعُونِي كَفَافًا لَا يَ وَلَا عَلَيَّ)، لێمگەرێن، ئەگەر سوودیشم پێناگەھێنن، زیانیشم پێ مەگەھێنن، ئەگەر شوێنیشم ناکەون، دژایەتییشم مەکەن، من ھاتووم ئەو خەلکە بانگ دەکەم بۆ لای خوا ﷻ، دەرەزایان دەکەم، لەو واقعە سەخت و دژوارو ڕیسواکەرە ژیۆھ ئەوانتان تێدا داناو.

٩- ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ تُجْرِمُونَ﴾، يه کسه له پهروه ردگاري پارايه وه، که نهوانه کومه ليکي تاوانبارن. وهک پيشتريش گوتمان: ثم (ف)ه، که ده فهرموئ: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، بو بهدواهاتن (تَعْقِيب)ه، ثم رستهيه بادهداتهوه سهر شتيک که قرتيندراوه، بهلام خوازياري نهو پارانه وهيهي مووسا بووه، واته: ﴿فَلَمْ يُلْبُوا طَلَبَهُ وَأَصْرُوا عَلَىٰ أَذَاهُ، وَكَفَرُوا وَاسْتَمَرُّوا عَلَىٰ كُفْرِهِمْ، فَدَعَا رَبَّهُ﴾، نهوان داواکاريه کهيان بو جيبه جي نه کردو، له سهر نهزيهت و نازاري خويان بهردهوام بوون، ههر بيپروا بوون و بهردهوام بوون له سهر بيپرواييه کهيان، نهو يش له پهروه ردگاري پارايه وه.

پارايه وه چي فهرموو؟ فهرمووي پهروه ردگارم! ئا نهوانه کومه ليکي تاوانبارن، ئيدي به پيوستتي نه زانيوه بفهرموئ: چيان ليکه و چيان پي بکه، مادام تاوانبارين شايستهي نه وهن خوا سزيان بداو، نه وهنده بهس بووه ته نيا به ئاماژه باسي نه وه بکات: نهوانه شايستهي سزادرانن، نهوي ديکه ههمووي عايدي خواي کار به جيبه وه، خوئ ده زانيت نهو تاوانبارانه چوئن سزا ددهاو، چوئن تو لهي نهو گله چه وساوهيان لي ده کاته وه!

له پاره کومه لايحه به کال نهکونگان

دشمن حکم غر مواقع البواس الاضمان

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

عمل باپير AliBapir

کتابي

راڼه يادني مهکله ي ماموستا علي بابير

QR Codes

راڼه يادني مهکله ي ماموستا علي بابير

مەسەلە ی دووهم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە موسا ﷺ کە شەورۆ بە گەلە کە ی بکات، چونکە ڕاوە دوو دە نرین و، دوای قلیشانی دەریای سووریش بە کراوە ی لێی گەرێ و، دنیایێ کە فیرە و ن و سوپایە کە ی نغرو دە بن، پاشان باسی ئەو نازو نێعمە تانە ی جێیان هێشتوون و، خوا کردوونیە میراتی کۆمە لێکی دیکە و، ئەوانیش ئاسمان و زەوی بۆیان نە گریان:

خوا ﷻ دە فەرموێ: ﴿ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۝٢٣ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهَوًا ۝٢٤ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝٢٥ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝٢٦ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝٢٧ وَنَعْمَةً ۝٢٨ كَانُوا فِيهَا فَكَاهِينَ ۝٢٩ كَذَلِكَ ۝٣٠ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝٣١ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ ۝٣٢ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ۝٣٣﴾

شیکردنە وە ی ئەم ئایە تانە، لە دە برگە دا:

(۱) - ﴿ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا ﴾، ئنجا بە شەو شەورۆ بە بە نده کانم بکە. (ف) ی (فأسر)، دیسان (الْفَاءُ الْفَصِيحَةُ)، یان (فَاءُ التَّفْرِيعِ) ی پێ دە لێن، (وَهِيَ الْوَاقِعَةُ جَوَابًا لَشَرْطٍ مُّقَدَّرٍ كَأَنَّهُ قَالَ: إِنَّ كَانَ الْأَمْرُ كَمَا تَقُولُ فَاسْرِ بِعِبَادِي)، ئەم (ف) یە، ڕوونکەرە وە ی چە ند شتیکی دیکە یە، کە لە پێشە وە هاتوون و، وە لامی مەر جێکی مە زە نده کراوە، وە ک خوا ﷻ فەر موو یێتی: مادام حال بەو شیوە یە کە دە لێی، کە واته: شەورۆ بە بە نده کانم بکە.

(فأسر)، خوێنراویشە تە وە: (فأسر)، چونکە (أَسْرَى وَسَرَى)، هەردووکیان، یانی: شەورۆ ی کرد، سە فەری شەوی کرد، وشە ی: (لَيْلًا)، (ظَرْفٌ زَمَانٍ مُّتَعَلِّقٌ ب(فأسر)، (لَيْلًا) زەرفی کاتە و پە یوە ستە بە شەورۆ یە کە وە، ئایا ئەو شەورۆ ییە کە نگێ بێ؟ دە بێ شەوبی، هە لێ تە (أسری و سری) یانی: سە فەری شەوی کرد، بە لام (لَيْلًا) بۆ جە ختکردنە وە یە، وە ک (یطير بجناحیه).

(۲) - ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾، چونکه ئیوه راوه دوو نراون، شویتان ده کهون، (تَعْلِيلٌ لِلْأَمْرِ بِالْإِسْرَارِ لَيْلًا)، ئەمە هوکار هینانه وەیه بو ئەوه، که بوچی دەبی شه ورۆیان پیبکات؟ چونکه ئیوه راوه دوو دهنرین، واتە: شه وپه نهانه تاكو ماوه یه کی باش بپرئ و پیتان نه گهن.

ئنجا که فەرموویەتی: ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾، (أَسْنَدَ الْإِتِّبَاعُ إِلَى غَيْرِ مَذْكُورٍ، لَأَنَّهُ مِنَ الْمَعْلُومِ، لَأَنَّهُمْ قَوْمٌ فِرْعَوْنُ وَجُنْدُهُ)، بۆیه راوه دوو نرانه که پالدراره ته لای بکه ریک، که ناوی نه هاتوه، چونکه دیاره که مه بهست کییه راوه دووی گه لی به نوو ئیسرا ئیل ده نی، که فیرعه ون و سه ربازه کانی.

(۳) - ﴿وَأَتْرَكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾، له ده ریا به کهش گهری به کراوه یی، (الْبَحْرُ)، (أل) ی ناساندنی له سه ره و، ئەلیف و لامه که بو (عهد) ه، واتە: له ده ریا به که گهری، مه بهست پیی جینسی ده ریا نیه، له ده ریا به که گهری، که مه بهست پیی ده ریا ی سووره و پیشتەر (بحر القلزم) ی پیگوتراوه، که واتە: ئەوه که هه ندیک له ته فسیره کان، بو وینه: ته فسیری (هه وونه) ^(۱) ده لی: (نَهْرُ النَّيْلِ)، له راستیدا نه پییکا وه، نازانم له کوئی هیناوه! ره نگه له هه ندی ته فسیری دیکه شدا هه بی، به لام مسوگر ئەوه هه له یه کی گه وره یه، چونکه پروو باری نیل، زۆر جار هه ر به نیو میسپردا هاتوه، ئەو شارهش که به نوو ئیسرا ئیلی تیدا بووین، ئایا له مبه ری بووه، یان له و به ری بووه؟ پاشان تاكو له و شاره وه ده گهنه، پروو باری نیل زۆر نزیکه، که ی بواری ئەوه ده بی ئەوان ماوه یه ک بپرئ؟ هه روه ها گه لی فیرعه ون به خو و به و سوپایهش که چه ند هه زار که سیک هه ر بوون، ئەگه ر چه ند سه د هه زار که سیکی ش به و بووین، پانتاییه کی باشیان ده وی، که جیی هه ردووکیان تیدا بوو بیته وه، پیش ئەوه ی بگه نه به رده می ئەو ده ریا به.

که واتە: به دلنیا به وه مه بهست پیی ده ریا ی سووره، که ماوه یه کی باش به نوو ئیسرا ئیل رویشتوون، تاكو گه یشتوونه ته ده ریا ی سوور، ئیدی ئەوان گه یشتوونه ئەوی، ئنجا دوایی فیرعه ونیش به خو ی و به سوپایه که یه وه، شویتان که وتوون،

ئىنجا ئەو پاكردنەى بەنوو ئىسرائىل بە نىوہ شەوو، حالەتتىكى نەخافل بووہو، ئەو سوپايەى فيرەونىش ھەمووى يەكسەر بە پلاك و دوگمە ساز نابى، ھەتا خويان پىچاوەتەوہو تاكو ولاخيان زين كردوون و ھەتا ەپرەبانەيان ساز كردوون، وەك لە پەيمانى كۆندا ھاتوہ، دەلى: بە چەند سەد ەارەبانەوہ، بىگومان ئەوہ ھەمووى كاتى ويستوہ، بۆيە پىويستە پانتاييەكى جوگرافىي باش بووبى، بۆ پاكردن و پاوہدوونرانى مووسا عليه السلام و گەلەكەى لەلايەن فيرەون و سوپايەكەيەوہو، ناگونجى پرووبارى نىل بووبى، پرووبارى نىليش پانتاييەكەى ھىندە نيە، كە فيرەون و سوپايەكەى ھەمووى بچنە نيوى و بشخنىكن، بەلام ديارە دەرياي سوور لە ھەر شوينىكى پەرينەوہ، لە تەسكترين شوينىشەوہ، بىگومان پانييەكەى چەندان كيلۆمەترەو، پانتايى ئەوہى تيدا دەبى و، جىي ئەوہى تيدا بوئەوہ، كە فيرەون بە ھەموو سوپاكەيەوہ بىتە نيوى، دەريايەكەيان لى وىكىتەوہ.

ئىنجا كە خوا تعالى دەفەرموى: ﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾، دەريايەكە ليگەپرى بە قلىشاوہيى و، بە كراوہيى، (رَهْوًا أَي: سَاكِئًا وَمَفْتُوحًا وَذَا سَعَةٍ)، لىي گەپرى با بە فراوانىي و بەقلىشاويى، بە كراوہيى مېنىتەوہ.

(٤)- ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾، بە دلىيى ئەوان سەربازانىكى نغروكراون، واتە: بپياردراوہ كە ئەوان دەبى بخنىكنىن، كەواتە: لىيان مەترسىن، ئەم رستەيە: ﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾، ھىكمەتەكەى ئەوہيە كە مووسا عليه السلام گوچانى لە دەريا داوہو شەق بووہ، وەك لە سوورەتى (الشعراء) دا، ھاتوہ، ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (١٢)، ئىنجا ئەگەر دووبارە گوچانى لى دابايە، دەريايەكە وىك دەھاتەوہ، بە فەرمانى خوا تعالى، بۆيە خوا فەرموويەتى: لە دەريايەكە گەپرى و، مەشترسىن چونكە ئەوان بپياريان بۆ دراوہ كە دەبى لەو دەريايەدا بخنىكن.

(٥)- ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، (يەكسەر خوا تعالى، باسى ئەوہ دەكات و دەفەرموى): زۆر باغ و بىستان و كانىي و سەرچاوەيان بە جيھىشتن، چونكە (كَمْ) (كَمْ الْخَيْرِيَّةِ لِلتَّكْثِيرِ)، (كَمْ) خەبەرىي بۆ زۆرييە، يانى: زۆريان بە جيھىشتن.

(۶) ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ هەر وه ها زۆر كشتوكال و شوینی تیدامانه وهی په سندوق باشیان به جیهیشتن، (مقام)، واته: شوینی تیدامانه وه، جیگاو ریگا، خانوبه ره ی زۆر پر ریزو حورمه ت.

(۷) ﴿وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكِيهِينَ﴾ هەر وه ها نازو نيعمه تیک، خوشیی و به هره مه ندبوونیک، كه تیدا زۆر كه یف خوش و شادمان بوون، (فَكِيهِينَ)، خوینراویشه ته وه: (فَكِيهِينَ) ههردووکیان به یهك واتان، واته: لهویدا قسه ی خوشیان ده كردو، شادمان بوون و به هره وه ر گربوون.

(النَّعْمَةُ: اسْمٌ لِلنَّعْمِ، مَصُوعٌ عَلَى زِنَةِ الْمَرَّةِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ الْمَرَّةُ، بَلْ مُطْلَقُ الْمَصْدَرِ، بِاعْتِبَارِ أَنَّ مَجْمُوعَ أَحْوَالِ النَّعِيمِ صَارَ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ)، وشه ی: (النَّعْمَةُ) ناوه بو رابواردن و له زه زه ت وه رگرتن، (نَعْمَةً)، له سه ر كیشی (مَرَّةً)، داریژراوه، به لام مه به ست پئی یه كجار نیه، به لكو مه به ست پئی چاوگه، به ئیعتیباری ئه وه كه كو ی حال ته كه یان، وهك یهك شت وابوو، له سووره تی (الشعراء) دا، ده فهرمو ی: ﴿فَأَخْرَجَتْهُمْ مِّنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۖ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ (۵۸)، ده رمان هینان، (كۆمه لی فیرعه ون) له ئیو چهند باغ و بیستانیک و، له ئیو چهند كانیی و سه رچاوه یهك، (كُنُوز) كو ی (كُنْز) ه، یانی: خه زنه، خه زینه، پارو و سهروه ت و سامانی وه سه ریه كنراو، ﴿وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾، جیگه و ریگه و خانوبه ره ی پر ریزو حورمه ت و خوش و نایاب.

(۸) ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، ئا به و شیوه یه بوو، (به و شیوه یه ی باسكرا، ئاوا روویدا)، ئه وه ی به جیانیه یشتبوو كردمانه میراتی كۆمه لیکی دیکه، یانی: ﴿جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۖ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ (۶۱) ﴿وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكِيهِينَ﴾ (۶۲)، هه موو ئه وه مان كرده، میراتی كۆمه لیکی دیکه و، خه لکیکی دیکه.

لیره دا كه ده فهرمو ی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، هه ر به و شیوه یه و كردمان به میراتی كۆمه له خه لکیکی دیکه، ئه و كۆمه له خه لکه ی دیکه، كی

بوون؟ له سوورەتی (الشعراء)دا، دەفەرموو: ﴿كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيۤ اِسْرٰءِيْلَ﴾^(۵۹) واتە: هەروا بەو شیوەیەکی باسکرا، ئەو شتانەمان کردنە میراتی وەچە ی ئیسرائیل، له نایەتەکانی: (۵۷ - ۵۹)دا، خوا ﷻ باسی هەمان مەبەست دەکات، بەلام لەوێ دەفەرموو: کردمان بە میراتی گەلی بەنوو ئیسرائیل.

ئنجایان لەو بارەووە مشتومڕی زۆریان بوو، چونکە بەنوو ئیسرائیل کە لە دەریای سوور پەریوەو، جاریکی دیکە نەگەراونەووە بۆ میسر، وەک ئاشکرایە، هەم لە پەیمانی کۆندا، هەم لە میژوودا، هەم لە قورئاندا، بەلکو دوایی هاتوون بەرەو دەشتی سینا، بەرەو فەلەستین و، خوای پەرورەدگار بەلێنی پێداون، لەوێ نیشته جێیان بکات، گەلێکی چەوساووە بوون، ئەوێش کە سەر زەمینێکی پر بەرەکەتە، لەوێ نیشته جێیان بکات، نەک بەو شیوەیە کە بێن، مۆلک و مائی خەلکی دیکە داگیر بکەن، ئەو کاتە مەروفاوەتی ژمارە ی هێندە زۆر نەبوو، سەر زەوی شوینی چۆلی زۆری لێ هەبوون، سەر زەمینێ شام، شوینیکی فراوان بوو و جێی خەلکیکی زۆری تێدا بوو، ئەوانیش بچن لەوێ بۆ خۆیان، کۆمەلگایەکی و قەوارەیکە دروست بکەن و، چیدیکی لە ژێر چەپۆک پۆستالی فیرەهونی میسر، یان فیرەویتیکی دیکە دانەبن و، خاوەنی قەوارە ی سەر بەخۆی خۆیان بن و، ئەو شەریعەتە ی خوا بۆی نارد بوون، کە تەوراتە، لە ژیانی خۆیاندا جێبەجێ بکەن، ژیانی خۆیا ی پێ پێک بخەن، کەواتە: بەنوو ئیسرائیل نەگەراونەووە بۆ میسر، ئەدی چۆن خوا لە سوورەتی (الشعراء)دا، دەفەرموو: ﴿كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيۤ اِسْرٰءِيْلَ﴾^(۵۹)؟

لێرەدا زانایان، وەک کاتی خۆی لە تەفسیری (الشعراء)یشدا، باسمان کردووە، چەند واتایەکیان بۆ ئەو کردوون:

۱- لە جوۆری ئەو شتانە ی کە فیرەهون و دارو دەستەکە ی بەجێیان هێشتن، لە جوۆری ئەو هەمان کردە میرات، کردمانە پشک و بەش بۆ بەنوو ئیسرائیل، نەک خودی ئەو

(٣) تفسير نمونه، ج ٢١، ص ١٧٨.

۳- بەلام (طنطاوي جواهری) له تەفسیرەکی خۆیدا^(۱) دەلی: (المُرَادُ أَنَّ قَوْمًا غَيْرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ دَخَلُوا مِصْرَ، وَذَلِكَ أَنَّهُ بَعْدَ هَذَا التَّارِيخِ تَغَلَّبَ عَلَى مِصْرَ، الْأَشُورِيُّونَ وَالْبَابِلِيُّونَ تَارَةً، وَالْحَبَشُ مَرَّةً أُخْرَى، وَالْفُرْسُ مُدَّةً، وَالْيُونَانُ آوَنَةً، وَالرُّومَانُ أَخِيرًا، ثُمَّ أُمَّةُ الْعَرَبِ، ثُمَّ الطُّوْلُوثِيُّونَ، وَالْأَخْشِيدِيُّونَ، وَالْفَاطِمِيُّونَ، وَالْمَمَالِكُ الْبَرِّيَّةُ وَالْبَحْرِيَّةُ، وَالْتُرْكُ، وَالْفَرَنْسِيُّونَ، وَالْإِنْجِلِيزُ، وَهَذَا نَحْنُ أَوْلَاءُ الْآنَ فِي مِصْرَ نُجَاهِدُ فِي خُرُوجِهِمْ مِنْهَا، أَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَلَمْ يَتَغَلَّبُوا عَلَيْهَا) به راستی ئەو (طنطاوي) پەحمەتی خۆی لێ بێ، لەبەر ئەوەی هەم زۆر شارەزای میژوو بوو، هەم زۆر شارەزای جوگرافیا بوو، هەم زۆر شارەزای زانستەکانی پۆزگاری خۆی بوو، تەفسیرەکی پر کردووە لەو جووژە زانیاریانە، کە جاری وایە زێدەپۆیشی تیدا کردووە، بەلام هەندیک شت ئەو باش تێگەیشتووە، و، پەنگە توێژەرەوانی دیکە قورئان بەو شیوەیە تێگەیشتن، لەبەر ئەوەی پۆشنیرییهکی زۆر گشتیی و فراوان و قوولی هەبوو، لێرەدا دەلی:

مەبەست لەوە کە دەفەرموی: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، واتە: کۆمەڵیکی دیکە جیا لە بەنووی ئیسرائیل، هاتنە میصرپەرە [بۆیە خوا ﷻ فەرمووێت: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾^(۵۹)، بۆیە دەفەرموی: (كَذَلِكَ)، واتە: هەر لە شیوەی ئەو، کردمانە میراتی بەنووی ئیسرائیل، بەلام نەک خۆدی ئەو شتانە فیڕەهون و دارو دەستەکی بەجیانەپشتن، بەلکو لە شیوەی ئەو، وەک باسمانکرد، لە باغ و باغات و، کشتوکال و، کانی و سەرچاوە، خانوو بەرەو، کۆشک و تەلارو، سەروەت و سامان، هەموو ئەوانەمان لە شوێنێکی دیکە، بە بەنووی ئیسرائیل دان، چونکە دوا ئەو میژوو، [دوا ئەو فیڕەهون و سوپایەکی نەرووون، لە دەریای سووردا]:

۱- جاریک ئاشوورییهکان، میسریان خستۆتە ژێر پکێفی خۆیانەو.

۲- بابیلییهکان ماوێهەک.

- ۳- حەبەشەییەکان ماوەیەکی دیکە.
- ۴- فارسەکان و دەولەتی فارس، ماوەیەک.
- ۵- ھەرۆھە یۆنانییەکان ماوەیەک.
- ۶- رۆمانەکان ماوەیەک.
- ۷- ئنجا دواپی کەوتۆتە ژێر پکێفی گەلی عەرەب.
- ۸- دواپی تۆلۆنییەکان.
- ۹- ئنجا ئەخشییدیەکان، ئەوانیش ھۆزیک و بنەمالەیک بوون بەو ناو.
- ۱۰- فاطیمیەکان کە شیعە فاطیمی بوون.
- ۱۱- ھەرۆھە مەمالیکی وشکانی و دەریایی، کە ئەوانیش دیارە دوو کۆمەڵ بوون.
- ۱۲- تورکەکانیش ماوەیەک میسریان خستە ژێر پکێفی خۆیان.
- ۱۳- فەرەنسییەکان، ماوەیەک.
- ۱۴- ئینگلیزیش لەم پۆژگارەدا.
- ئنجا دیارە لە پۆژگاری (طنطاوي جوهری)دا، کە لە سالانی سییەکاندا ئەو تەفسیرە نووسیوە، دەڵێ: (وَهَا نَحْنُ أَوْلَاءِ الْآنَ فِي مِصْرَ نَجَاهِدُ فِي خُرُوجِهِمْ مِنْهَا)، ئیستاش ئەو تێمە تێدەکوشین و، خەبات دەکەین، بۆ ئەوەی ئینگلیز لە میصر دەرەبکەین، دەڵێ: بەلام بەنوو ئیسپرائیل زāl نەبوونەو بەسەر میسردا و، میژوو شتیکی ئاواي باس نەکردو.
- ۹- لە کۆتاییدا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾، ئاسمان و زەوی بۆیان نەگریان.
- ۱۰- ﴿وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾، ھەرۆھە مۆلەتیشیان نەدراو، چاوەروانیشیان نەکرا لە چاوەروانییەکانیان.

کە دەفەر مۆی: ئاسمان و زەوی بۆیان نە گریان، ئەمە مەبەست پێی گرنگی پێ نە دانە، واتە: فەوتانیان هەروەک فەوتانی غەیری خۆیان بوو، نەک کارەساتێکی مەزن بووبی، وەک خۆیان خەیاڵیان دەکرد، کە ئەگەر بێت و فیرەهون بڤهوتی و سوپایەکی بڤهوتی، دنیا تیکدەچێ، نەخێر فەوتاشن و هیچیش نەبوو، ئەوانیش وەک ئەو خەڵکە لە بەین چوون، کە لە پیش ئەواندا، لە بەین چوو بوون.

بەلام چەمکی پێچەوانەیی (مفهوم المخالفة) ی ئەم ئایەتە ئەو دەگەیهێنێ، کە برۆادارانێ بۆ خوا صولحاو گەردوون (کون) و ئاسمانەکان و زەوی کارلیک (تفاعل) لەگەڵ ژیان و مردنیان دا دەکات، وەک هەندێک ئایەتی قورئان و دەقەکانی سوننەت دەیکەیهنن.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

Alibapir

Alibapir

QR Code

مەسەلە ی سێهەم:

دەربازکرانی بەنوو ئیسرائیل لە چنگی فیرەهون کە سزاو ئازاریکی پێسواکەری دەدان، چونکە ئەو لە خۆسەپێنەرانی زێدەرپۆییکار بوو، هەروەها هەلبژێرانی بەنوو ئیسرائیل بەسەر جیهانیانی پۆژگاری خۆیانداو، پێدانی نیشانه گەلیک کە تاقیکردنەوهیەکی ئاشکرایان تێدابوو:

خوایە ئێمە دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَأَنبَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَتُوا مُبِينَ ﴿٣٣﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە: لە پێنج بەرگەدا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، بە دنیایی وەچە ی ئیسرائیلیمان لە سزایەکی پێسواکەر دەرباز کرد.

﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، (تەبیری جەمیع و شامیل لیکل صنفی العذاب المحتوي على الإهانة والإذلال)، ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، (ئازاری پێسواکەر)، دەربڕیکی زۆر فراوان و گشتگیر، بۆ هەموو جوورەکانی سزادان، کە هەموو جوورەکانی سووکایەتی و پێسواپی دەگرێت.

(٢)- ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾، لە فیرەهون (دەربازمان کردن)، دەلی: (بَدَلٌ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ، فَكَأَنَّهُ كَانَ نَفْسَهُ عَذَابًا مُهِينًا)، فیرەهون دەبێتە جێگرەوه بۆ: ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، وەک فیرەهون، خوێ سزا پێسواکەرە کە بووبی.

(٣)- ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾، بە دنیایی ئەو خو بەرزکەر بوو، لە زێدەرپۆی کاران، (العالی: المتكبر المتجبر) (عالی) خو بەزگیری خۆسەپێنەر، (المُسْرِفِينَ: المكثرين

(٤) - ﴿وَلَقَدْ اخْتَرْتَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، به دنیایی (به‌نو و ئیسرائیل‌مان) به زانیاریه‌وه به‌سەر جیهانیاندا هه‌ل‌مانب‌ژارد‌بوون، یانی: خوا ^{سبحانه} به‌سەر جیهانیانی رۆژگاری خو‌ی‌اندا، هه‌ل‌ب‌ب‌ژارد بوون، چونکه پ‌ی‌یان زاناو شاره‌زا بوو، که ل‌یشاو‌هه شایسته‌ن، یاخود پ‌یشیان زانا بوو که لا ده‌ده‌ن، له هه‌ندی حال‌ندا و که‌م و کو‌ر‌پ‌یشیان ده‌بی، به‌لام نه‌وه هو‌کاری نه‌بوو، که خوا هه‌لیان نه‌ب‌ژ‌یری، وه‌ک خاوه‌نی: (البحر المديد في التفسير الكتاب المجيد)^(١)، ده‌لی: (أَي: كُنَّا عَالَمِينَ وَعَلَىٰ عِلْمٍ أَي: كُنَّا عَالَمِينَ بِأَنَّهُمْ أَحِقَّاءُ بِالِاخْتِيَارِ)، ئیمه زانا بووین، به‌وه‌ی که نه‌وان شایسته‌ن، خوا ^{سبحانه} هه‌لیان‌ب‌ژ‌یری، یاخود: (كُنَّا عَالَمِينَ بِأَنَّهُمْ يَزِيغُونَ فِي بَعْضِ الْأَوْقَاتِ، وَيَكْثُرُ مِنْهُمْ الْفُرْطَاتِ، فَلَمْ يُؤْثِرْ ذَلِكَ فِي سَوَابِقِ عِلْمِنَا، لِيُعْلَمَ أَنَّ الْجَنَائِيَّاتِ لَا تُؤْثِرُ فِي الرِّعَايَاتِ).

واته: که دهفه رموی: ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، واته: ئیمه زانا بووین بهوهی ئهوان شایستهن، خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هه‌لیان بژی‌ری، له پۆژگاری خو‌ی‌اندا له هه‌موو کهس باشت‌ر بوون، له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو کهم و کو‌ری‌انه‌شدا، هه‌ر له‌گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه باشت‌ر بوون، یاخود مه‌به‌ست له: ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، ئه‌وه‌یه زانا بووین بهوهی ئه‌وان له هه‌ندی‌ی حالدا لاده‌ده‌ن و، کهم و کو‌ری‌یان ده‌بن، به‌لام ئه‌وه کاریگه‌ریی نه‌بوو له زانیاریی ئیمه‌دا، تا‌کو بزان‌ری که تا‌وانه‌کان کاریگه‌ر نابن، له‌په‌چاو کردنه‌کانی خ‌وای به‌رزدا.

واته: کهم و کورپیه کان له بهنده گاندا، نابنه هوکاري ئهوهی خوا وَتِلْكَ چاودیریی خوئی، په چاو کردن و میهره بانیی خوئی، له بهنده کانی بگریته وه.

(۵) - ﴿وَعَايَنَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاوًا مُّیْتًا﴾، له نیشانه کانیش پیمانندان، ئهوهی که تاقیکردنه وه به کی ناشکرای تدا بوو، یاخود تاقیکردنه وه به کی روونکه ره وهی تدا

بوو، (البَلَاءُ: الإِخْتِبَارُ بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، (بلاء) تاقیکړدنه وه یه به خوښی و به ناخوښی، به شتیک که مروځ پی خوښه و، شتیکیش که پی ناخوښه.

(المُبِينِ)، واته: ږوون، له (أَبَانِ) ی (لازم) دوه هاتوه، به مانای: (بَان)، یانې: (ظهر) ږوون و ناشکرا بوو، ده لیم: ده شگونجی له (أَبَانِ) ی (مُعْذِي) یشه وه، هاتبی، واته: تاقیکړدنه وه یه کی ږوونکه ره وه، واته: ږوونکه ره وه بو ماهیه تی نه و مروځه، که ئیا چوون دهرده چی، یان نه و خه لکه، چوون دهرده چن؟

له باسی ږوونکړدنه وه ی: ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ دا، خاوه ی: (التَّحْرِيرِ وَالتَّنْوِيرِ)^(۱)، (محمد الطاهر بن عاشور)، ده لی: (وَالْعَذَابُ الْمُهِينُ: هُوَ مَا كَانَ يُعَامِلُهُمْ بِهِ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ مِنَ الْإِسْتِعْبَادِ وَالْإِرْهَاقِ عَلَيْهِمْ فِي السُّخْرَةِ، وَكَانَ يُكَلِّفُهُمْ أَنْ يَصْنَعُوا لَهُ اللَّبَنَ كُلَّ يَوْمٍ لِبِنَاءِ مَدِينَتِي فَيُثْوَمَ وَرَعْمَسِيسَ، وَكَانَ اللَّبَنُ يُصْنَعُ مِنَ الطُّوبِ وَالتَّنْبِ، فَكَانَ يُكَلِّفُهُمْ اسْتِحْضَارَ التَّنْبِ الْلاَزِمَ لِصْنَعِ اللَّبَنِ وَيَلْتَقِطُونَ مُتَنَازِرَةً، وَيَذْلُونَهُمْ وَلَا يَتْرُكُونَ لَهُمْ رَاحَةً).

واته: نه و نازاره ږیسواکهره، نه وه بووه که فیرعه ون و گه له که ی، مامه له یان پی له گه ل به نوو ئیسپرائیلدا کردوه، به کویله یان کردوون و، زور نه زیه تیان داون، له سوغره و بیگار پیکردندا، چونکه فیرعه ون له سهر وانی پیویست کردبوو، که ده بی هه موو ږوژی خشت دروست بکه ن، (خشتی سوور) بو دروست کردنی هه ردوو شاری (فیثوم) و (رعمسیس) | که له سهرچاوه میژووییه کاند هاتوه نه و کاته ی فیرعه ون نه و دوو شاره ی دروست کردوون، له خشت دروستیکردوون | نه و خشته ش دروست ده کرا، له قورو کا، [که واته: ده گونجی خشتی سوور نه بوو بی و خشتیکی دیکه ی جیا بووه، چونکه خشتی سوور، له کا دروست نابی، هه ر له قور دروست ده بی و قوره که ده سووتیتری به شیوه یه کی تایه ت]، ننجا فیرعه ون له سهری پیویست کرد بوون، که ده بی کای پیویست بینن، بو

دروستکردنی ئەو خشته قورانەو، ئەگەر کایە کە لە ڕیگایە پزەبایە، پێی خەر
دەکردنەو، زەبوونیان دەکردن، نەیاندهیشت بە هیچ جوړیک پشوو بدەن.
تەنیا خوا ﷻ دەزانی چەند سەد کەس، یان چەند ھەزار کەسیان لەو
سۆغەرەو بێگارەدا، فەوتاون!

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

ئە بۆرە کۆمەڵەبەرەکان مەکتەب

ئە بۆرە کۆمەڵەبەرەکان مەکتەب

ئە بۆرە کۆمەڵەبەرەکان مەکتەب

AliBapir/بابێر

عەلی بابێر/ AliBapir

کەسانی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

QR Codes

هەلبژاردنی بەنوو ئیسرائیل و پێدانی هەژدە نیشانەو نەعمەت

کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ أَخَّرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، ئێمە لە ڕووی زانیارییەوه بەسەر جیهانییەکاندا هەلبژارد بوون، ﴿وَأَنبَتْنَاهُمْ مِّنَ الْأَيْتِ مَا فِيهِ بَلَتُوهُ مُبِينٌ﴾، ئەمە شوێنەواری هەلبژاردنەکیەو، دەرھاوێشتەیی هەلبژاردنی خوا، بۆیان، کە زۆر نیشانی ڕوون و ئاشکرا، یاخود ڕوونکەرەوێ ئاشکرا کەری پێدا بوون، لە موعجیزەکان، لە شتی یاسا در، کە ئەگەر تەماشای قورئان بکەین، ئەم هەژدە (۱۸) نیشانەو موعجیزەیه مان دەکەوێ بەرچاو، کە ئۆیان ئەوانەن، بە موسا عليه السلام درابوون: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ...﴾ (الإسراء، کە لە سوورەتی (الأعراف) دا، باسمان کردوون، هەرۆهەا خوا ﷻ لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ...﴾ (۱۰۱)، دیسان لە سوورەتی (النمل) دا: ﴿فِي تِسْعَ آيَاتٍ...﴾ (۱۲)، نو نیشانی ڕوون و ئاشکرا، کە ئەو نو نیشانیەو وا پێدەچێ ئەمانە بن:

- ۱- دەستی سپی موسا عليه السلام، (الْيَدُ الْبَيْضَاءُ)، کە دەستی راستی بە فرمانی خوا، دەخستە بن قۆڵی چەپی و دەری دەهێنا، وەک: گلۆپ دەتایسا بێ ئەوێ نەخۆشی و گرفتێکی هەبێ.
- ۲- گۆچانەکی موسا عليه السلام، کە فری دەدا، دەبوو بە حەزیا، مار و هەژدیهایەکی زۆر گەورە.

ئەمانە دووانیان.

دووانیشیان ئەوەن کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ (۱۳۰) (الأعراف، ئێمە شوێنکەوتوان و، دارو دەستەیی فیرعەوتمان سزادان بە:

۳- سالانی گرانیی (السنین).

۴- کهمیی بهروبووم (نقص من الثمرات).

پینجه کهی دیکه شیان، ئەوانەن که خوا ﷺ دەفەرمووی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ؕ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ (۱۳۳) الأعراف، ئنجا ناردمانە سەر دارو دەستەو شوینکە ووتووایی فیرعەون:

۵- (الطُّوفَانَ) رووباری نیل، هەڵدەستا دەبوو بە لافاو و لیزماویک هەموو شتیکی وەبەرخۆدەدا.

۶- (الْجَرَادَ) کوللە: کوللە لە کشتوکالیانی دەداو، هەمووی دەخوارد.

۷- (الْقُمَّلَ) ئەسپی، یاخود کێچ که لە جەستەییانی دەدا، یاخود لە ولایخیانی دەدا.

۸- (الضَّفَادِعَ) بۆقەکان: بۆق زۆر دەبوون، هەتا لە تەفسیرەکاندا دەلیت: هێندە زۆربوون، بۆیان دەهاتنە مائی و، کەسیک قسە ی دەکردو، زاری هەڵدەپچری، بۆق خۆی تێ دەهاویشت! کە بێگومان ئەو ئەندازە یەک زێدەرپۆیی تێدا یە.

۹- (الدَّمَ)، خوین، خوینیان پادەسا، هەندیک دەلین: ئاوەکیان دەبوو بە خوین، بەلام وا پێدەچێ خوینیان پاسبی و پژابی، ئەمانە نو (۹) یانن.

خوا ﷺ لە چەند شوێنی لە قورئاندا، باسی ئەو نو نیشانانە ی کردو، کە خوا ﷺ تاییەت بە موسای ﷺ داو، وەک موعجیزەو بەلگە، بۆ ئیسپاتی راستیی پیغەمبەرایەتی خۆی، کە بۆ فیرعەون و دارو دەستەکە ی بیسەملینێ، هەر وەها بە لای کەمەو ئەو نو (۹) ی دیکەش دەکەو ئە بەرچاو لە قورئاندا:

۱۰- هەور لەسەرکردنە سیبەر، وەک خوا ﷺ دەفەرمووی: ﴿وَوَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾ (۱۶۰) الأعراف، هەورمان بۆ کردنە سیبەر، کاتیک دەچنە دەشتی سینا، لەو بیابانە گەرمەدا، ئە دارو درەخت، ئە کانیی و سەرچاو، ئە پەنایەک هە یە، خوا ﷺ هەوری بۆ کردوونە سیبەر.

۱۱و۱۲- دابه زاندنی گه زۆو بآندهی سه لوا (سَلَوَى: السَّامِي)، بآندهیه که وا پنده چی، وهک کهوو سوئسکه بی، به کوردیی شێلاقه ی پنده لێن، که له ناوچه ی ئیمه دا نیهو، له شێوه ی کهوو سوئسکه یه دایه: ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى﴾ (۵۷) البقره.

۱۳- ته قانده وهی دوازده (۱۲) کانیی و سه رچاوه، له گا به ردیک، یاخود له پارچه چیا یه کدا: ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ أُنْتَا عَشْرَةٌ عِینَا...﴾ (۶۰) البقره، واته: یادیش بکه وه کاتیک مووسا ﷺ داوای ئاوی کرد بۆ خه لکه که ی، (له دهشتی سینادا بۆ ئاو بوون، بیابانیکی گهرمی بۆ ئاو)، گوتمان: به گۆچانه کهت لهو چیا یه بده، یه کسه ر دوازده کانیی و سه رچاوه ی لێ ده رقولین.

۱۴- له تکران و قلیشێترانی ده ریای سوور بۆیان و، په رینه وه یان به ویدا: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (۶۳) الشعراء، واته: سه روشمان بۆ لای مووسا کرد که به گۆچانه کهت له ده ریا بده، یه کسه ر قلیشاو هه ر پارچه یه کی وهک چیا ی مه زن بوو.

۱۵- پیدرانی ته ورات به مووسا به نوو سه راوه یی له سه ر چه ند (لوح) یک ته ختیک، که ده لێن: به ردی زۆر به نرخ بوون، ئنجا گه وه رهو مه روا ریی بوون و، زومپوت بوون، ئه و ته وراته له سه ر ئه و له و حانه نوو سه راوه، وهک خوا ده فهرمو ی: ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ...﴾ (۱۴۵) الأعراف.

۱۶- فه رمایشت کردنی خوا ﷻ له گه ل مووسا دا ﷺ: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ (۱۷۴) النساء، مووسا ﷺ تاکه پیغه مه ری ک بووه، خوا ﷻ راسته وخو فه رمایشتی له گه لدا بکات.

۱۷- به سه ردا به رزکرانه وهی چیا ی طوور، یان چیا یه ک تاکو خوا ناچارو واداریان بکات، دان به وه دا بین، که ده بی پابه ند بن به ته وراته وه: ﴿وَإِذْ نُنَاقِ الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۷۱) الأعراف، واته: یاد بکه نه وه! کاتیک چیا یه که مان به سه ردا به رز کردنه وه، وهک سیبه ره هه وری ک

وابوو، پێیان وابوو دەکهوێته سهريان (پێمان گوتن): ئهوهی پێمانداون به توندیی بیگرن و ئهوهی تێیدا به یادی بکهن به لێکو پارێز بکهن.

۱۸- زیندوو کرانهوهی کوژراویکی به نوو ئیسرائیل به هۆی لێدرانی ئەندامییکی مانگایهکی سه برارهوه له جهسته کهی، کوژتا موعجیزه، لهو بارهوه ئهوه بوو که یهکێ له به نوو ئیسرائیل ده کوژرێ، به لām بکوژه کهی دیار نیه، مووساش عَلَيْهِ السَّلَام به پێی فرمانی خوا پێیان، ده لێ: مانگایهک سه ربهرن، که مانگایه که سه رده برن، ئەندامییکی مانگایه که له مردوو ه که ده ده ن و، مردوو ه که زیندوو ده بیته وهو، ده لێ: فلانه کهس کوشتمی: ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (البقره، گوتمان: با ئەندامییکی مانگایه که لهو جه نازه یه بده ن، (زیندوو ده بیته وهو، ئیدی زیندوو بووه و، گوێ: فلانکهس کوشتمی، دوا یی بۆ خۆی مرده وه، له کاتی کهدا به نوو ئیسرائیل هه موویان ته ماشایی و، ناگادار بوون).

کهواته: به لای که مه وه، خوا سُبْحَانَكَ هه ژده نیشانه و موعجیزه ی به مووسا که له کهی دابوون، که ته گهر وردتر سه رنج بده ین، شتی دیکه شمان ده که وێته به رچاو، به لām ئه وهی که له قورئاندا، دیارن ئەم هه ژده، موعجیزه و نیشانه یه ن که خوا به مووسا عَلَيْهِ السَّلَام و گه له کهی دابوون و، هه موویان تاقی کردنه وهی ئاشکرایان تێدا بوو، هه ر بۆیه کاتی که که ئه و موعجیزانه یان دیون، ده بووایه هه رگیز سه ریچی خوا نه که نه وهو، به هیچ شی وه یه ک لاملی نه که ن.

ئنجایا بۆچی خوا سُبْحَانَكَ ئه و هه موو موعجیزه و به لگه روون و ئاشکرایانه ی به وان داو ن؟ چونکه وای پێویست کردوه، ئەوانه سāl هه ی سāl سۆغره و بێگاریان پێکراوه و، چه وسێزان وهو، سه ر هه نجام کو مه لێک نه خۆشیان په یدا بوون، پێویستی به وه کردوه مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ئه و هه موو موعجیزه و به لگانه ی پێن، تاکو ئه و خه لکه بیته ژیر باری شه ریه ت، هه رچه نده ئه و کاته ش وه ک پێویست هه ر نه هاتوونه ژیر بار.

خو بە لوتف و کەرەمی خوۆ یارمەتییمان بدات، هەمیشە ئەو هەقە ی
بەروامان پێهەتی و هەمیشە ئەو هەقە ی دەرکی دەکەین، زانیە کەمان بگۆڕین
بۆ تۆنە و، خوا ﷻ یارمەتییمان بدات هەرچی بۆمان دەرکەوت، لە ئایین و
بەرنامە ی خوا، کە هەقە و راستە، پێهەو پابەند بین و، خوێمانی پێ چاک بکەین،
پاکسازی و چاکسازی لە کۆمەڵگە و دەورووبە ریشماندا پێ بکەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

بەرزە کۆمەڵە، بێهەنگ، بێهەنگ

بەرزە کۆمەڵە، بێهەنگ، بێهەنگ

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

Alibapir

بەرزە کۆمەڵە، بێهەنگ، بێهەنگ

بەرزە کۆمەڵە، بێهەنگ، بێهەنگ

QR Code

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نو (۹) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۳۴ - ۴۲)، کە تەوهری سەرەکیان بەرپەرچدانەوهی نکوولییکردنی بێپروایانە، لە هاتنی زیندووکرانەوهو قیامت، ئەویش بە ئاماژەکردن بە:

۱- بەسەرھاتی کۆمەڵی توبەع (تُبَّع) کە بە ھۆی تاوانباریی و بێپرواییەوه فەوتیتراون، کەواتە: دنیا شاری بێ خاوەن نیە، چاکەکاران و خراپەکاران چ لە دنیاو، چ لە دواپۆژدا، ناگونجی تەنیا یەک سەرەنجامیان ھەبێ.

۲- دروستکردنی گەردوون کە بە گالتەو یاریی نیە، بەلکو بە ھەق و ھیکمەت ئەم گەردوونە، دروستکراوە، بۆیە دەبێ سەرەنجامیکی ھەق و پر ھیکمەتیشی ھەبێ، کە بریتییە لە سزاو پاداشت بۆ مروّفەکان.

۳- پێویست بوونی لێک ھەلاواردنی پاک و پیسان، چاک و خراپان، پاست و چەوتان، لە پۆژی دواییدا، کە دیارە ھەرچەندە ئەندازەیەک لە سزاو پاداشت، لە دنیاو، لە ئەنجامی کردەوه خراپ و چاکەکانی مروّفەکاندا پەیدادەبێ، بەلام لێک ھەلاواردن و سزاو پاداشتی پر بە پێست، تەنیا لە پۆژی دواییدا دەبێ.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُشْرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَنُؤَا بِعَابِئِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ئەو (بێپروای)انە بە جەختکردنەووەو دەلێن: (۳۴)} بەسەرھات و سەرەنجام بەس مردنە، یەكەمەكەمانەو، ئیمە بڵاوکراوە (زیندوو کراوە) نابین (دەلێن: (۳۵)} ئەگەر ئێوە لە راستان (کە زیندووکرانەووە هەیه)، باب و باپیرانمان (کە پیشتر مردوون) بهێنن (۳۶) ئایا ئەوان باشتەر (لە پووی هیزو دەستپۆشتوو ییەو)، یان گەلی توبەع و ئەوانە ی پیش ئەوان، کە فەوتاندمان، چونکە تاوانباربوون؟ (کەواتە: ژیا یان دنیا شاری بێ خاوەن نیە، سزاو پاداشتی لە دوان) (۳۷) ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نیوانیشمان (بێ ئامانج و حیکمەت و) گالتهکارانە دروست نەکردوون (۳۸) تەنیا بە هەق دروستمان کردوون، بەلام زۆربەیان نازانن (کە ناگونجی خوا کاری بێهوودەو پووج بکات) (۳۹) بە دلناییی پوژی لێک هەلاواردن (ی چاک و خراپ و، لە یەك جیاکردنەوێ هەق و ناھەق) ژوانگە ی تێکرایانە (۴۰) پوژیك کە هیچ دۆست و نیزیکیك، هیچ سوودیك بە دۆست و نیزیكە کە ی ناگە یەنێ و، پشتیوانیشیان لێ ناکرێ (لە بەران بەر سزای خوادا) (۴۱) مەگەر کە سێک خوا بەزەیی پێدا بێ، بە راستیی هەر ئەو زالی بە بەزەییە (۴۲) {.

راگەیاندنی مەکتەبی مەسۆسە عەلی بابیر

archive.org/details/alibapir

Alibapir

Google Play App Store

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر

راگەیندنی مەکتەبی مەسۆسە عەلی بابیر

راگەیندنی مەکتەبی مەسۆسە عەلی بابیر

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(تُبَّعْ): (تُبَّعْ: كَانُوا رُؤَسَاءَ سُمُوا بِذَلِكَ لِاتِّبَاعِ بَعْضِهِمْ بَعْضًا فِي الرِّيَاسَةِ وَالسِّيَاسَةِ، وَقِيلَ: تُبَّعَ مَلِكٌ يَتَّبِعُهُ قَوْمُهُ، وَالْجَمْعُ: التَّبَاعَةُ)، وشەى (تُبَّعْ): يان كۆیه ناوی كۆمه‌لیك سەرۆكه، بۆیه وا ناوناون، چونكه له به‌رپرستارییه‌تى و سەرپەرشتیاریی كۆمه‌لگاکیاندا به‌ دواى یه‌كدا هاتوون، گوتراویشه‌: (تُبَّعْ) ناوی حوكمرانیك بووه، خه‌لكه‌كه‌ى شوینی كه‌وتوون، كۆى (تُبَّعْ)، (تَّبَاعَةُ)یه، وه‌ك چۆن كۆى (هَرَقْل)، (هَرَاقْلَة)یهو، كۆى (كِسْرَى)، (كَيَاسِرَة)یه.

(يَوْمَ الْفَصْلِ): (الْيَوْمَ الَّذِي يُبَيَّنُّ فِيهِ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَيُفْصَلُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحُكْمِ)، (يَوْمُ فَصْلٍ): ئەو رۆژه‌ى هه‌ق و ناهه‌ق تێیدا لێك جیاده‌كرێنه‌وه‌و، دادوه‌ریی له‌ نێوان خه‌لكدا ده‌كری، كۆى له‌سه‌ر هه‌ق بووه‌و، كۆى له‌سه‌ر ناهه‌ق بووه‌و؟ كۆى چاك بووه‌و و كۆى خراپ بووه‌و، كۆى به‌ رێی چه‌وتداو كۆى به‌ رێی راستدا رۆیوه‌و؟ لێك جیاده‌كرێنه‌وه‌و.

(مِيقَاتُهُمْ): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ، وَالْوَعْدُ الَّذِي جُعِلَ لَهُ وَقْتُ)، (مِيقَاتٍ): بریتیه‌ له‌ كاتیكى دیاریكراو بۆ شتیك، هه‌روه‌ها به‌لێنیك كه‌ كاتیكى بۆ دیاریكراوه‌، (وَالْمِيقَاتُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُجْعَلُ وَقْتُاً لِلشَّيْءِ كَمِيقَاتِ الْحَجِّ)، (مِيقَاتٍ): ئەو شوێنیه‌ كه‌ ده‌كرێته‌ كات بۆ شتیك، وه‌ك مێقاته‌كانى هه‌ج، كه‌ ناوی شوینن، به‌لام بۆ كاریك كه‌ له‌ كاتیكى دیاریكراودا نه‌نجامده‌دری، كه‌ خواپه‌رستییه‌كانى هه‌جن.

(مَوْلًى): (الْوَلَايَةُ: النُّصْرَةُ وَالْوَلَايَةُ: تَوَلَّى الْأَمْرَ، وَقِيلَ الْوَلَايَةُ وَالْوَلَايَةُ كَالدَّلَالَةِ وَالْدَّلَالَةُ وَحَقِيقَتُهُ: تَوَلَّى الْأَمْرَ، وَالْوَلِيُّ وَالْمَوْلَى يُسْتَعْمَلَانِ فِي ذَلِكَ، كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهَا يُقَالُ: فِي مَعْنَى الْفَاعِلِ، وَفِي مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَي: الْمَوَالِي)، (وَلَايَةً): به‌ مانای یارمه‌تییدان و

سەر خستنه، به لّام (وَلَايَةً)، به مانای کار به ئەستۆوه گرتنه، هه ندیکیش گوتوو یانه: (وَلَايَةً)، (وَلَايَةً)، وه ک (دَلَالَةً) و (دَلَالَةً)، واته: پێشان دان، هه ر یه ک واتایان هه یه، هه قیقه تی (وَلَايَةً) یش یان (وَلَايَةً) یش ئەوه یه که کار یێک به ئەستۆوه بگیری، وشه ی (وَلِيٍّ) و (مَوْلِيٍّ)، هه م بۆ بکه ر به کار ده هیژێن، هه م بۆ به کار، واته: (مُؤَالِيٍّ)، واته: هه م وشه ی (وَلِيٍّ) و (مَوْلِيٍّ)، هه م بۆ حاله تی (فاعل) هه م بۆ حاله تی (مفعول) ن و ده گونجی بلی: (أَنَا مَوْلِيٌّ فُلَانٍ)، من سه ره په شتیار، یان دۆست و یار مه تیده ری فلان که سم، یان (هُوَ مَوْلَايَ)، ئەو سه ره په شتیار کرا و دۆستیا به تیا به تیا که رای منه، واته: هه م بۆ حاله تی بکه ر، هه م بۆ حاله تی به رکار، به لّام ئەوه به پێی سیاق ده رده که وێ، داخۆ ئەو وشه یه کام له و دوو حاله ته ی وه رگرتوون.

مانای گشتیی ئایه ته کان

ته وه ری سه ره که یی ئەم نۆ (۹) ئایه ته، وه ک له پێناسه ی ئەم ده رسه دا، گوتمان: باسی به ره په رچدان هه ی نکو و لیلی یکردنی بپروایانه له هاتنی پۆژی دوای و، پۆژی سزا و پاداشت، خوا ﷻ پێشتر به سه ره ها قی فیرعه ون و گه له که ی، له به رانبه ر مووسا ﷺ و په یامه که یدا باس کرد، که چۆن فیرعه ون و ده ست و پێوه نده کانی و، ده سته و دایه ره که ی و، گه له که ی به گشتیی، دژایه تی مووسا ﷺ و ها پوو نی برای ﷺ و په یامه که یانیان کردوه، به لّام سه ره نه جامیان ئەوه بووه، که خوا ﷻ نه غرۆی کردوون و له ده ریای سووردا قه به ر بوون.

که واته: ئێوه ش بترسێن، ئە ی بپروایه کانی پۆژگاری پێغه مبه ر ﷺ و، ئە ی هه موو ئەو کۆمه لگایانه ی که مرو قایه تی یان لی پێک دی، تا کو دنیا به کۆتا دی! بترسێن له ره تکردنه وه و ره فزکردنه وه ی په یامی خوا دا، که هه مان سه ره نه جام که کاتی خۆی فیرعه ون و گه له که ی پێوه ی گیرۆده بوون، پوو له ئێوه ش بکات.

ئىنجا لىرە خوا ﷺ دېتەوۋە سەر باسى بېيروايەكانى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ، كە
 ھوونەيەكن لە كۆمەلگاكانى بەشەر، كە لە پەيامەكانى خوا لامل بوون و، لامل
 دەبن، دەفەرموى: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ﴾، ئەمانە دەلین: ﴿هَؤُلَاءِ﴾، ئاماژەيە
 بۆ كۆمەلگى نىزىك، بەلام ﴿أُولَئِكَ﴾، ئاماژەيە بۆ كۆمەلگى دور، بە زۆرى
 لە قورئاندا، ﴿هَؤُلَاءِ﴾، بۆ كۆمەلگى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ بەكارھەتەر، خوا
 ﷺ دەفەرموى: بىگومان ئا ئەوانە، واتە: ئەم بېيروايەكانى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ
 ﴿لَيَقُولُونَ﴾، بە جەختكردنەوۋە دەلین: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى﴾، ﴿هِيَ﴾
 يان بۆ مردن دەچىتەوۋە، بەپى ھەندىك بۆچوون، واتە: ھىچ مردىك نى،
 جگە لە مردنى يەكەمان، (مَا هِيَ الْمَوْتَةُ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى)، ياخود: ﴿هِيَ﴾، (صَمِيرُ
 قِصَّةٍ وَصَمِيرُ الْعَاقِبَةِ)، يانى: بەسەرھات و سەرەنجامى ژيانى ئىمە، بەس برىتيە لە
 مردنى يەكەم، واتە: ئەو مردنەى كە دەمرىن، ژيانىكى دىكەى بەدوادا دانايەت،
 كە دواى مردنى دىكەى بەدوادابى، بەلكو ھەر ئەو مردنەيەو، ھەموو شتت
 كۆتايى پى دى، وەك يەكئ لە بېيروايەكان، گوتوويەتى: (أَرْحَامٌ تَدْفَعُ، وَقُبُورٌ تَبْلَعُ)،
 مندالدىن دەرداوين و گۆرەكانىش ھەلدەلووشن و، ھەموو شتت كۆتايى پى دى!
 ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ﴾، ئىمە لە زىندو كرراوان و لە بلاوكرراوان نىن، (نَشْرُ)، يانى:
 بلاوكرنەوۋە، بەلام مەبەست پى زىندو كرانەوۋە، چونكە لە رۆژى دوايىدا،
 دواى ئەوۋى ئەو خەلكە زىندو دەكرىتەوۋە، بلاودەبنەوۋە، بەو گۆرەپان و
 مەيدانەدا، كە لى كۆدەكرىنەوۋە.

ئىنجا تەھەددا دەكەن: ﴿فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، (دەلین): باب و
 باپىراھمان بىنن، ئەگەر ئىوۋە لە راستان، واتە: ئەو باب و باپىراھەى كە پىش ئىمە
 مردوون، كوان، بۆمان بىنن، بۆچى ئەوان ھىچيان لى زىندو نەبوونەوۋە؟ ئىنجا
 ئەو تەعبىرە رەنگە لە زۆربەى زمانەكاندا ھەبى، دەگوترى: كەس لە گۆرستان
 نەھاتۆتەوۋە، بە دلىايى كەس لەوئى نايەتەوۋە، چونكە بەپى سىستى خوا ﷺ
 كە بۆ ژيانى بەشەر دايانەوۋە، بۆ ئەم گەردوونە دايانەوۋە، ژيانى مروؤ قۇناغ

قۇناغە، قۇناغىك بوو، ھىچ شتىك لە ئارادا نەبوو، ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ (۱) الإنسان، قۇناغىك بوو، مرؤف ناوی لە کوولەكەى تەردا نەبوو، بەلكو قۇناغىك بوو، ئەم گەردوونە ھىچى نەبوو، بەپىی نویتىن بىردۆزەى گەردوونى و فیزیایى، دەلین: (۱۳) ملیارو (۷۰۰) یان (۸۰۰) ملیون (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سأل لەمەو پىش، بەر لەوہى لە سیگولاریتی (Singularity) یەو: تەقینەوہى گەورە، بە زاراوہى ئەوان: (Big Bang)، (الإنفجار الكبير)، پرو بدات، ھىچ شتىك نەبوو، نە ئاسمان و نە زەوى و نە ماددە، ھىچ شتىك بوونى نەبوو، ھەموویان دواى ئەو تەقینەوہیە پەیدابوون، واتە: دواى ئەوہى خوا ﷻ لە نەبوونەوہى ھیناویەتە دى، دواى ئەوہى خوا ﷻ گەردوونى ھیناوتە دى، ئنجا قۇناغ بە قۇناغ، كەھكەشانەكان پەیدابوون، لە نیویاندا كەھكەشانی تيمە، (پىی كا كىشان) و لە نیویدا: كۆمەلەى خۆر، پاشان زەوى لە خۆر جیاپۆتەو، دواى وردە وردە ژيان بە گشتى لەسەر زەوى پەیدابوو، سەرەنجام دواى ئەوہى ئەم زەویە وای لیتاتو، بە كەلكى ئەوہى بى، مرؤفى لەسەر بژى، خوا ﷻ ئادەم و ھەوواى خولفاندوون و، ھەچەیان بە زەویدا بڵاوبۆتەو، نەك ھەك بىردۆزەى داریونیزم، دەلن: كە بە خەيالى ئەو، مرؤفیش ھەر لە ئەنجامى پەرەسەندن و كەشەسەندى، ژياندارانەوہ پەیدا بوو، ئەو ھەك زانایان باسیان كردو و تيمە لە مەوسووعەى: (دەرەشاوہى ئیمان و پوچەلى ئیلحاد، لەبەر رۆشناى زگماك و عەقل و زانست و ھەيى دا)، باسمان كردو، شتىكى پوچەو، زانست و عەقل و زگماك و، لە سەرۋى ھەمووشیانەوہ ھەيى خواى پەرۋەردگار رەتى دەكەنەو.

كەواتە: كە گووویانە: ﴿فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر تيوە لە راستان باب و باپیرانمان بئین، ئەو داوايەكى بى جیئە، چونكە خوا ﷻ كە مرؤفەكان تاقیدەكاتەو لەسەر زەوى، ھەر كەسك تاقىكردنەوہى خۆى ئەنجامدا، لا دەچى، ئەو جیلە لادەچى و جیلێكى دیکە دین، ئەوانیش تاقىكردنەوہى خۆیان دەدەن، جیل لە دواى جیل ھەموو مرؤفەكان، لەم سەر زەویە تاقى

دەکرێنەوه، هەر کەسەو بە شیوەی خوێ، دواى تاقیکرانهوهی دەرواو، جارێکی دیکە نایەتەوه بۆ ژیاى دنیاى، گەردوون و ژیاى گالتهى منداڵان نیه، سیستمى خوا، خوا ﷻ سیستم (نظام)ى داناوه، بۆیه خوا ﷻ سى بەلگان دینیتەوه، ئەوهم نەبینیوه لە تەفسیرهکاندا ئاماژەى پیکرابی، چۆنیەتیی پەيوەست بوونی نایەتەکانى، دواى بەم نایەتانهى پیشەوه، نەبینیوه بەو شیوەیه باسکراى.

بەلام وای تێدەگەم کە خوا ﷻ، سى بەلگان دینیتەوه بۆ بەرپەرچدانەوهى ئەو نکوولییکردنەى ئەوان لە زیندوو کرانهوه:

یەكەم: ﴿أَهْمَ خَيْرٍ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئایا ئەوان باشتە، ئەو بیپروایانەى رۆژگارى پیغەمبەر ﷺ کە نکوولیی دەکەن، لە زیندوو کرانهوهو لە هەبوونی سزاو پاداشت، ئایا ئەوان باشتە، یاخود کۆمەڵى توبەع و ئەوانەى پیش وان، خوا چى لیکردن؟ خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾، فەوتاندمان، قەرەپمانکردن، لەبەرچی؟ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾، چونکە ئەوان تاوانبار بوون، جارێ کە دەفەرموێ: ﴿أَهْمَ خَيْرٍ﴾، ئایا، ئەوان باشتە بوون، وشەى ﴿خَيْرٍ﴾: یانی: باشتە بوون، بەلام مەبەست: لە رووی تواناو دەسەلات و دەستپۆشتووپییهوه، ئایا ئەمان، ئەو کافرانهى رۆژگارى تۆ ئەى پیغەمبەر! ﷺ بە هیژترن و، بە تواناترن، دەستپۆشتوووترن، یاخود کۆمەڵى توبەع، کە حوکمپرانیک بووه لە یەمەن، حوکمى کردوهو بیپروایەکانى رۆژگارى پیغەمبەر ﷻ، ئەوانەى شارەزای میژوو بوون، زانیویانە، توبەع حوکمپرانیکى دەستپۆشتوو بووه. ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانى پیش وانی، ئەوانەى پیش گەل و کۆمەڵى توبەعیش، ئنجا گەلى نووحە، گەلى عادە، گەلى سەموودە، گەلى مەدیەنە، گەلى لووطە، هەموو ئەو گەلانی، ئایا ئەو کافرانهى رۆژگارى تۆ ئەى پیغەمبەر! ﷺ بە هیژترن و، بە تواناترن، یاخود ئەوان؟ بە تەئکید ئەوان دەستپۆشتووتربوون، بۆیه دەفەرموێ: ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾، ئەوانمان فەوتاند، واتە: ئەو ئیمکانیەت و تواناو دەستپۆشتووپییه زۆرەى هەیانوو، رێگر نەبوو کە بیانفەوتین، بەلام خوا ﷻ لەبەرچی فەوتاندی؟ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾، چونکە ئەوان تاوانبارو خراپەکار بوون.

کەواتە: ئیووش ئەگەر لەسەر تاوانباریی بەردەوام بێ، ئەو خواپەیی خەڵکیکی لە ئیو بە تواناتری فەوتاندووە، بە ھۆی ئەو تاوانانەو، ئیووش دەفەوتین، ئنجا ھەر بە تەماشاکردن و ئیو پامانی میژووی بەشەر دەزانری، کە ئەم گەردوونەو ئەم ژیاانی مرقە بێ خواوێن نیەو، سەرپەرشتیاریکی ھەیە، ئەو تا کەسانیک کە لادەدەن، تاوان دەکەن و خراپە دەکەن، سزا دەدرین، ئنجا ئەمە ھەم بۆ کۆمەڵ وایە، ھەم بۆ تاک تاکێ خەڵکیش ھەر وایە، ھەر کەسێ خراپەو تاوانی بکات، ھەر لە دنیا، لای زیاشار دەبێ، پێش پۆژی دوایی، کەواتە: ئەم ژیاانی دنیا، خواپەییکی ھەیەو، سەرپەرشتیاریکی ھەیە، دنیا شاری بێ خواوێن نیە، بۆیە ئەو سەرپەرشتیارو خواوێنی ئەم مرقەو ئەم ژیاانی دنیا، قوناغیکیشی داناو بۆ ئەوێ ھەرچی لێرە خەڵک دەیکات، لەوێ سزا یان پاداشتی لەسەر وەر بگریتەو.

دووھەم: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾، بەلگەییکی دیکەش ئەوێ بە کە: ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ ئیوانیانمان، بە گالته کارانە نەھیتاوەنە دی، بەلکو بە حیکمەت و بە ھەق ھیتاومانە دی.

﴿مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ئیمە تەنیا بە ھەق و حیکمەت، ئەم ئاسمان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە ئیوانیان، ھیتاومانە دی، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن.

کەواتە: ئەمەش بەلگەییکی دیکەییە: مادام گەردوون ھەمووی بە ھەق ھیتدرا بێتە دی، ژیاانی بەشەریش لە ئیو گەردووندا، ناگونجی گالته جار بێ و، ناگونجی مرقە، وەک بەرزەکی بانان بۆی دەربچێ، چاکی کردبێ یان خراپی کردبێ، سزا یان پاداشت وەرنەگریتەو، بۆیە دەبێ پۆژی دوایی ھەبێ و، بۆلواکرانەو زیندووکرانەو، پاشان سزاو پاداشت ھەبێ.

سَيِّئِهِم: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، ئەمەش بەلگەیه کی دیکە ی سەئەمە: بە دنیایی پۆزی لێک هەلاواردن، ژوانگە ی هەموویانە، واتە: ئەو پۆزە ی که تێیدا لێک هەلاوێردرێن، چاکەکاران و خراپەکاران و، برۆاداران و بێبروایان و، سەمەکاران و سەمەلێکراوان، پاشان راست و چەوت، دەبێ لێک هەلاوێردرێن و، لێک جیا بکەنەو، پۆزی لێک جیا کردنەو، ژوانگە ی هەموویانە، (مِیقَات): بریتیه له کاتیک بۆ کاریک دیاری کرایی، (الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، بە کوردیی دەلێن: ژوانگە، ئنجا ژوانگە، هەم بە شوین دەگوترێ، هەم بە کاتیش دەگوترێ، ژوانگە ی بۆ داناه، واتە: شوینیکی دیاریکراو یاخود کاتیکی دیاریکراو، (مَوَاقِيتُ الْحَجِّ): ئەو شوینانەن که له کاتیکی دیاریکراودا، حاجی دەبێ لەوێ ئیحرام ببەستێ، ئنجا بچێتە سەر زەمینێ حەرەمەو، بۆ جێبەجێکردنی خوا پەرستییە کانی حەج، یاخود عومرە.

کەواتە: پۆزیک هەیه، دەبێ پاک و پیس و، چاک و خراپ، لێک هەلاوێردرێن و، لێک جیا بکەنەو، ئەویش پۆزی دوایه.

﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا﴾، ئەو پۆزە ی هیچ دۆست و نزیکیک سوود بە هیچ دۆست و نزیکیک ناگەیهنێ، هیچ جوهر سوودیک، ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، هیچ بەلای له کۆڵ ناکاتەو، سزاو ئازاری له کۆڵ ناکاتەو، بگره پشتیوانیش ناکرێن، واتە: دۆست و نزیکیکە که ی له فریای نایەت و، کهسی دیکەش نایەت، بە هانایەو بێ و پشتی بگرێ و سەری بخات.

﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾، ئەمە وهک زانایان دەلێن:

أ- دەگونجێ هەلاواردنیک پەيوهست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ) بێ، واتە: هیچ دۆستیک دەفریای دۆستیک نایەت، مەگەر کهسێک خوا بەزەیی پێیدا بێتەو، خوا ﷻ دۆستی بووبێ، دۆستایەتی خوا، بە تەئکید ئەو کاتە هەموو شتیکی،

ب- دەشگونجێ ئەم هەلاواردنە، هەلاواردنیک دابراو، (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ) بێ، واتە: هیچ دۆستیک جگە له خوا، دە فریای کەس نایەت، مەگەر کهسێ خوا بەزەیی پێیدا بێ، که

ئەو كاتە ھەلاوێردراو (مُسْتَثْنَى)ە، لەبەر ئەوەى جىايە لە لێھەلاوێردراو (مُسْتَثْنَى مِنْه)، ئەو كاتە ھەلاواردنەكە پێى دەگوترى: ھەلاواردنێكى دابراو، كەسێك كە خوا بەزەيى پێدايى، بێگومان لەو پۆژەدا لە فرياي دى و، دەربازى دەكات، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دلىايى ھەر ئەو (خوا) زالى مېھرەبانە، بالادەست و، ھەمەكارەيەو مېھرەبانىشە، لە فرياي دۆستەكانى دى، ھەروەك دەتوانى سزاي نەيارو ناحەزەكانى و پىغەمبەرەكانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پەيامەكانىشى بدات.

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

لافلیدانی بیپروایان، کە جگە لە مردنی یەكەم، هیچ شتێکی دیکە لە ئارادا نیە، زیندوو ناکرێنەو، ئەگەرنا با باب و باپیرانی پیشوویان بۆ بگێرنەو! بەرپەرچدانەو وەشیان بەو کە گەلی توبەع و ئەوانی پیشوویان لەوانیش بەهێزتر، دەستڕۆشتووتر بوون، بەلام بە هۆی تاوانەکانیانەو سزاداران، کەواتە: دنیا شاری بێ خاوەن نیە، سزاو پاداشت هەیە:

خو ﷺ دەفرموی: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ ۖ (٣٤) إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۚ (٣٥) فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ (٣٦) أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْتَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۚ (٣٧)﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە شەش بەرگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ ۖ (٣٤) إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۚ﴾ بە دنیایی ئەوانە دەلێن: هیچ نە جگە لە مردنی یەكەممان و ئێمە بۆوکرێو زیندووکرێو نابین، ئەوانە، واتە: هاوبەش بۆ خوادانەرە هاوچەرەکانی پیغەمبەر ﷺ، بە زۆریی لە قورئاندا وشە: (هَؤُلَاءَ)، واتە: ئەو کۆمەلە، ئەمە ناوی ئاماژە بە بۆ نەزیک، بیپروایانیک کە لە رۆژگاری پیغەمبەر ﷺ دابوون، بەلام: (أُولَئِكَ)، مەگەر بە رەوت و نیشانە دیار بکری، ئەگەرنا زیاتر بۆ کۆمەلە خەلکیکی دوورە.

وشە: (إِنَّ)، وەك شارەزاییانی زمانی عەرەبی، دەلێن: (لَيْسَ إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ) لَئِنْ إِضَافَةٌ هَذَا الْقَوْلِ لِلْمُشْرِكِينَ لَا تَرُدُّدَ فِيهِ لِكَيْ تَحْتَاجَ إِلَى التَّكْيِيدِ، بَلْ هُوَ لِمُجَرَّدِ الْإِهْتِمَامِ بِالْخَبَرِ، (محمد الطاهر بن عاشور)، ئاوا دەلێ و قسەكەشیم پێ جوانە.

واتە: ھەرچەندە (إِنَّ) بۆ جەختکردنەو، بەلام لێرەدا بۆ جەختکردنەو، نە، چونکە پالڤانی ئەو قسە بە بۆ لای ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ھیچ دوو دلیی تێدانە، تاكو پێویستی بە جەختکردنەو، داکۆکیی لەسەرکردن ھەبێ، (إِنَّ) لێرەدا تەنیا بۆ گرنگیدانە بە ھەوالەکە، واتە: بە گرنگی پێدانەو، دەلێن و ئەو ھەوالەتان پێی ڕادەگەیەنن، ئەگەرنا جێی دوو دلیی نەبوو، کە ئەو قسە بە دەکەن، تاكو پێویست بکات داکۆکیی و جەختی لەسەر بکری.

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾، ھیچ نە، جگە لە مردنی یەكەممان، ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُشْرِكِينَ﴾، ئێمە لە بۆلۆکران و لە زیندوو کرانابین، یانی: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ ﴿الْأَنْعَامِ﴾، ئێمە زیندوو ناکرێنەو، وەك لە شوێنی دیکەدا، ئەو تەعبیرە ھاوێ.

کە دەفەرموی: ﴿إِنْ هِيَ﴾، (إِنَّ)، بە مانای: (مَا) یەو بۆ لابردن (نفي)، یانی: (مَا هِيَ): (هِيَ: ضَمِيرُ الشَّأْنِ أَوْ ضَمِيرُ الْقِصَّةِ)، (هِيَ) ڕانای حال و بەسەرھاتەو دەچێتەو بۆ شتێک کە بە سەلیقە دەزانری، یانی: سەرەنجام بەسەرھاتی ئێمەو، سەرەنجامی ئێمە، تەنیا مردنی یەكەممانە.

یاخود (هِيَ) بۆ (مَوْتُهُ) دەچێتەو، یانی: (إِنَّ الْمَوْتَهُ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى)، مردن تەنیا مردنی یەكەممانە، مەبەستیان ئەو یەكەم کە دەمرن، کە مەبەست لە یەكەمیش ئەو نە، دووهمیشی ھەبێ، واتە: ھەر ئەو تاکە مردنە، کە دەمرن، ئیدی دواي ئەو مردنە ھیچ شتێکی دیکە لە گۆڕیدا نە، ھەموو شتێک کۆتایی پیدی، بەو مردنە، وەك دەلێن: مروّف دەبێتە بەردی بن گۆمی و کۆتایی پیدی، ئەوان وایان لاف لێداو، ئنجا ئایا بەلگەشیان چی بوو؟

٢- ﴿فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر ئێو لە راستان باب و باپیرانمان بینن، بەلگەیان ھێناو تەو لەسەر ئەو یەكەم زیندووکرانەو، بەو بەلگە یەكەم ھیچ کەس لە پێش واندا نەگەرێو تەو، لە گۆرستانەو نەھاو تەو، بلی: من زیندووکرانەو!

ئىنا خوا ﷺ لىرەدا وەلامى ئەو قىسە پۈۈچەيان ناداتەو، چونكە ھىندە پۈۈچە، ھەر خويندەو ۋە بىستى بەسە بۇ ئەو ۋە بەرپەرچ بدىتەو، چۆن؟ خوا ﷺ ئەم ژيانى بەشەرەو ئەم گەردوونەي بە گشتى ۋە، ژيانى بەشەر لە نىويدا بە تايەت، قۇناغ قۇناغ خولقاندوويەت، ئىنا ئەمە ۋەك ئەو ۋە يەكك بلى: نەخىر من لە دايكم نەبووم، دەباچمەو نىو مندالدى دايكم!! تازە ئەو قۇناغ بەسەر چو، تۆ لە نىو مندالدى دايكتا ھەوت قۇناغ گوزەراندون، نوتفە بووى ۋە، عەلەقە بووى ۋە، موضغە بووى ۋە، چى بووى چى بووى، چەند قۇناغ گوزەراندون، دوايى لە دايك بووى، ئىستا كە لە مندالدى دايكت ھاتوويە دەر ۋە، ھاتوويە نىو ژيانى دىنا، جارىكى دىكە ناگەرپەو ۋە بۇ ئەو، بە ھەمان شىۋەش مروڭ كە دەمرى، دواي ئەو ۋە تاقىكردەو ۋە خۇ دەدا، خۇاي پەرۋەردگار پرووھەكە لە جەستەي جىادەكاتەو، جەستەكەي دەچىتەو نىو خاك لە كوڭى دروست بوو، دەچىتەو ئەو، پرووھەكەش دەچىتە ئەو شىۋەي كە بەس خوا ﷺ دەيزانى لە قۇناغ بەرزەخ ۋە، جىھانى بەرزەخدا، كە ئەگەر چاكەكار بووبى، لە بەھەشتە، يان لە شىۋىكە ۋەك بەھەشتە، ئەگەر خراپەكار بووبى لە دۆزەخ، يان شىۋىكە ۋەك دۆزەخ، جارىكى دىكە ئەو پرووھ ۋە جەستەي پىك ناگەنەو، لە دىنادا، بەلكو لە قۇناغ بەرزەخىدا پىك ناگەنەو، تەنيا لە قۇناغ قىامەتدا، خوا ﷺ وايداناو جارىكى دىكە پرووھ ۋە جەستەي پىك بگەنەو، ئەو ۋە ھەر خوا دەزانى ئەو جەستەي، لە چ جورە ماددەيەك دەبى، ۋەك خوا دەفەرموى: ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۶۱) الواقعة، واتە: بە شىۋەيەك دروستان دەكەينەو، كە ئىستا نايزان، كەواتە: ئەم جەستە خاكىيە پۇشاكىكە لە خاك دروستكراو، بە بەر پرووھدا كراو، لە قەدەر ئەم ژيانە دىنايە، كە (۶۰ - ۷۰) سال، (۸۰ - ۹۰) سال، تاكو مروڭ لەو تاقىكردەو ۋە خۇ بدات، ئىنا دواي ئەو ئەم قۇناغ بەسەر دەچى، پرووھ ئەم كىف ۋە بەرگەو، ئەم پۇشاكە خاكىيە دادەن ۋە لەبەرى ناكاتەو تاكو پۇژى دواي، كە پۇژى دوايش ھەر خوا ﷺ دەزانى ئەو جەستەي، لە چ ماددەيەك دروست دەيىتەو، گرنگ ئەو ۋە بەرگەو پرووھ ۋە جەستەي پىك دەگەنەو، بۇيە خوا ﷺ وەلامى ئەو ناداتەو، بەلكو دەفەرموى:

(۳) - ﴿أَهْمَ حَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئایا ئەوان باشتەن (لە پرووی تواناوه) یان گەلی توببە ع و ئەوانە ی پێشوویان؟ لە تەفسیرەکاندا نەمبینووە بەم شیوەیە ئاماژە ی پێکرا بێ، بەلام پێم وایە، ئەمە بەلگە ی یەکەمە، دواییش کە خوا ﷻ باسی دروستبوونی گەردوون دەکات، کە گالته جارانه دروستی نەکردووە، بەلکو بە حیکمەت دروستی کردووە، پاشان کە باسی ئەو دەکات پۆژی لێک هەلاواردن هەیە، ئەمانە هەر سێکیان بەلگەن بۆ بەرپەرچدانەوێ نکوولییکردنی بێپروایەکان، لە هاتنی پۆژی دوایی و، هاتنی پۆژی سزاو پاداشت، سەرەتا خوا ﷻ وەک:

بەلگە ی یەکەم: دەفەرموێ: ﴿أَهْمَ حَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ﴾، ئایا ئەوان باشتەن، یاخود کۆمەڵ و خەلکی توببە ع، ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، هەروەها ئەوانە ی پێش گەلی توببە عیش، کە دەفەرموێ: باشتەن، واتە: باشتەن لە پرووی هیژو دەستپۆشتوویی و تواناوه، یانی: (هُمْ: لَيْسُوا بِأَفْضَلِ قُوَّةٍ وَإِمْكَانِيَّاتٍ مِنْ قَوْمٍ تُبْعَ وَالْأَقْوَامِ الْآخَرَى، الَّذِينَ اسْتَأْصَلْنَاهُمْ بِسَبَبِ إِجْرَامِهِمْ)، ئەوان ئەو خەلکە ی پۆژگاری تۆ، ئەو کافرانە، باشتە نین، لە کۆمەڵی توببە ع و، لە کۆمەڵ و گەلانی دیکە ی پێش گەلی توببە عیش، کە فەوتاندمانن، قەرەپرو بنېرمان کردن، چونکە تاوانباربوون، کەواتە: ئەو خەلکە ی پۆژگاری تۆش ئە ی پێغەمبەر! ﷺ، ئەگەر لەسەر ئەو تاوان و خراپە و ستمە برۆن، هەمان چارەنووس چاوەڕێیان دەکات، کەواتە: ئەم دنیا یە شاری بێ خواوەن نیە، خوا ﷻ سەرپەرشتی ئەم کەون و کائینات و گەردوونە دەکات، لە ئیویدا ژیا نی مرۆف، ئەو هەتا کەسانیک کە لادەدەن و، تاوان و خراپە دەکەن، خوا سزایان دەدات، ئنجا وەک چۆن لە دنیا دا سزادانیکی بەشی (جزئی) هەییە، لێپرسی نەو و سزاو پاداشتیک هەییە، لە قوناغیکی دیکە شدا سزاو پاداشتی پەر بە پێست و، لێپرسی نەو ی تێرو تەواو هەییە، لەسەر هەموو شتیک.

کەواتە: مادام خوا ﷻ بەسەر گەلانی ستمەکاردا بازی نەداوە، چ کۆمەڵی توببە ع و، چ کۆمەڵ و گەلانی دیکە، بەلکو بە هۆی تاوانیانەو لە بەینی بردوون و سزای داو، ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەو کە ئەم دنیا یە شاری بێ خواوەن نیە،

خوایندگان ناهیلانی ئەو خەڵکە وەک بەرزەکی بانان بۆی دەریچیی، بەلکو کاتیکی دیکەو قۆناغیکی دیکە داناو، بۆ سزادان و پاداشت دانەوێ مروڤه‌کان، بە پێی کوفرو خراپەکارییان، یاخود ئیمان و چاکەکارییان.

کورتە باسیک لە بارە ی گەلی توبیەعەو

بەر لەوێ ئەم مەسەلە ی یەکەمە بە جۆر بھێلین، کورتە باسیک لە بارە ی گەلی توبیەعەو دەکەین، لە شەش بڕگە داو سەرچاوە کەشم تەفسیری: (التحریر والتنوير)^(۱) ئەو هەندیک لە زانیارییەکانم لەو وەرگرتوون، هەندیکیشیان لە: (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)^(۲)، هەندیکیشیان لە هەندیک لە تەفسیرەکانی دیکە:

۱- وشە (تُبَّع): (لَقَبٌ لِّمَنْ يُّلِكَ جَمِيعَ بِلَادِ الْيَمَنِ حَمِيرًا وَسَبًّا، وَحَضْرَمَوْتُ، فَلَا يُطْلَقُ عَلَى الْمَلِكِ لَقَبٌ تَبَّعٌ إِلَّا إِذَا مَلَكَ هَذِهِ الْمَوَاطِنَ الثَّلَاثَةَ)، واتە: وشە توبیەع نازناو بوو بۆ هەر کەسیک کە حوکمرانی هەموو وڵاتی یەمەن بوو بۆ، هەم حیمیه‌رو، هەم سەبەئو هەم حەزەرەمەوت، ناوی توبیەع بە هیچ حوکمرانیکی نەگوتراوە، مەگەر ئەو سۆ شوینە ی لە وڵاتی یەمەن لە ژێر ڕکێفدا بووبن.

(تُبَّع) کۆیە کە ی (تَبَابَعَة) یە، وەک چۆن (کِسْرِي)، کۆیە کە ی (أَكَا سِرَة) یە، (فِرْعَوْن) کۆیە کە ی (فَرَا عَنَة) یە، (خَاقَان) کۆیە کە ی (خَوَاقِين) هە، (قَيْصَر) کۆیە کە ی (قَيَاصِرَة) یە، ناوی حوکمرانی یەمەن، توبیەع بوو، هە ی فارسەکان (کِسْرِي) یان پێگوتووە، هە ی میسر (فِرْعَوْن) یان پێگوتووە، هە تورکەکان (خَاقَان) یان پێگوتووە، هە ڕۆمەکان (قَيْصَر) یان پێ گوتووە.

(۱) ج ۲۵، ص ۳۰۹.

(۲) ج ۲۱، ص ۱۷.

۲- له قورئاندا دوو جار ناوی (تُبَّع) هاتوه، به لَام ههر به: (قَوْمُ تَبَّع):

یه که م: له سوورپه تی (الدخان)، ئایه تی ژماره: (۳۷) دا، ههر به گه لی (تُبَّع)، هاتوه.

دووهم: له سوورپه تی (ق)، ئایه تی ژماره: (۱۵) دا، دیسان ههر به گه لی (تُبَّع) هاتوه، له ههر دوو کیشیاندا باسی ئه وه کراوه، که خوا ﷺ کۆمه ل و گه لی (تُبَّع) ی فه وتاندوه.

۳- له سوننه تیشدا، ئهم دوو دهقه دینین:

أ- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَذْرِي أَتَّبِعُ لَعِينًا كَانَ أَمْ لَا...»} (أخرجه الحاكم: ۲۱۷۴، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، التعليق من تلخيص الذهبي: ۲۱۷۴، صحيح على شرط البخاري ومسلم).

واته: ئه بوو هوپه یه ﷺ ده گیریتته وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: نازانم توبه ع نه فرین لیکراو بووه، یان نا ...

واته: نازانم خراپه کار بووه، یا خود چاکه کار بووه، چونکه خوا ﷺ که زه م و سه رزه نشت ده کات، هی خه لکه که ی و کۆمه لگا که ی ده کات، نه ک هی خوی.

ب- {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا تَبَعًا، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ أَسْلَمَ»} (أخرجه أحمد: ۲۲۹۳۱، والطبراني في الصغير: ۱۴۱۹، وَصَحَّحَهُ الألباني في صحيح الجامع: ۷۳۱۹).

واته: سه هلی کوپی سه عد ﷺ ده گیریتته وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: جنیو به (تُبَّع) مه ده ن، قسه ی پی مه لین، چونکه مسولمان بووه.

۴- لهو دوو شوینه شدا که خوی پهروه ردگار باسی (تُبَّع)، ده کات، باسی گه له که ی ده کات، به لَام له ههر دوو کیاندا، وا باسی ده کات که فه وتاندوونی.

أ- له سوورپه تی (الدخان) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿أَهْلَكْتُمْ إِيَّاهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (۳۷) ﷻ

ب- له سوورەتی (ق) یشتا، خوا ﷻ ئاوا باسی گەلی (تُبَّع)، دەکات، دەفەرموو: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝١٢ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝١٣ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ ۝١٤ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعْدِ ۝١٥﴾ له هەردوو شوێندا وەک زەمکردن و سەرزنەشتکردن و، پاشان سزادانیان باسیان کراوە، بەلام وەک گەلهکە و خەلکەکە.

بۆیه پیڤه‌مبەر ﷺ بەپێی دەقی یه‌که‌م، دەبێ پێشی لێی دیار نەبووبێ، داخۆ (توبه‌ه) چۆن بووه، بەلام دیاره‌ خوا ﷻ ئاگاداری کردۆته‌وه‌ که‌ برواداربوو، به‌ نسه‌ت هه‌موو ئه‌و شتانه‌وه‌ش که‌ نادیارن، پیڤه‌مبهری خوا ﷻ جاری وابوو به‌ بۆچوونی خۆی شتیکی فەرمووه، به‌لام دوایی که‌ خوا ئاگاداری کردۆته‌وه‌، ئه‌وه‌ی خوا ﷻ فەرموویه‌تی، بێگومان ئه‌وه‌ هه‌ق بووه‌و، ته‌به‌ننیی کردوه‌.

۵- له‌ سه‌رچاوه‌کاندا هاتوه‌ که‌ (تُبَّع)، که‌ له‌و دوو سوورەته‌دا خوای په‌روه‌ردگار باسی کردوه‌، ناوی (أَسْعَد) بووه‌و، کونیه‌کە (أَبِي كَرْب) بووه‌، که‌ ده‌سته‌لاتیکی زۆری هه‌بووه‌و، هه‌موو ناوچه‌ی عه‌ره‌بی خستۆته‌ ژێر پکیفی خۆیه‌وه‌، هه‌روه‌ها چۆته‌ مه‌ککه‌و، چۆته‌ یه‌ثریب، که‌ دواتر ناوئراوه‌ (مَدِينَة) و، گه‌یشتۆته‌ عێراق و ده‌گوتری: ئه‌و بووه‌ که‌ شاری (الْحِیرَة) ی له‌ عێراق، بنیات ناوه‌.

له‌ هه‌ندی‌ک پیاویه‌تانه‌دا هاتوه‌، که‌ چووه‌ بۆ یه‌ثریب، خه‌لکە‌کە‌ی که‌ به‌ره‌هه‌ستیان کردوه‌، به‌ته‌ما بووه‌ ئه‌و شاره‌ برووخی‌نێ و بسووتی‌نێ، به‌لام گوایه‌ هه‌ندی له‌ خاوه‌ن کتێبه‌کان، که‌ جووله‌که‌کان له‌وێ بوون، گوتووین: ئه‌وه‌ مه‌که‌، چونکه‌ له‌ کتێبه‌کانی ئێمه‌دا هه‌یه‌، که‌ کۆتا پیڤه‌مبهری خوا ﷻ بۆ به‌شهری ده‌نیری، له‌م شاره‌دا نیشته‌جێ ده‌بێ، ئه‌ویش وا پێده‌چێ به‌ پێی هه‌دیه‌که‌بێ، ده‌بێ برواداربێ و ده‌ستی لێ پاراستوه‌.

۶- (الشيخ الطنطاوي) له‌ ته‌فسیره‌کە‌ی خۆی (الجواهر في تفسير القرآن الكريم) دا^(۱)، ده‌لێ: {وَكَانَتْ دَوْلَةُ تَبَّعٍ فِي سَنَةِ أَلْفٍ قَبْلَ الْبِعْثَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ، وَقِيلَ كَانَ فِي حُدُودِ سَبْعِ

مِائَةٍ قَبْلَ بَعَثَةِ النَّبِيِّ ﷺ، دەولهتی توبهه له سالی ههزار (۱۰۰۰)ی پیش رهوانه کرانی پیغه مبهه ﷺ دا بووه و گوتراویشه: دهوری ههوتسه د (۷۰۰) سالی پیش رهوانه کرانی (ی پیغه مبهه) دابووه، کهواته: له پیش زاینیشدا بووه، چونکه پیغه مبهه ری خوا ﷺ له سالی (۶۱۰)ی زاینی کراوه ته پیغه مبهه رو، له: (۵۷۰) زاینی له دایک بووه، له سالی فیلدا، به لام توبهه (۱۰۰۰) سالی یان ههوتسه د سالی پیش ئهوهی پیغه مبهه ﷺ بکریته پیغه مبهه، واته: نزیکه ی (۴۰۰) یان لانی که م (۱۰۰) سالی پیش ئهوهی عیسا ش ﷺ له دایک بی، ئهوه حوکمرانی کردوه له یه مه ندا، ئنجا هه (طنطاوی)، ده لی: بزانه که پادشاو حوکمرانه کانی (حمیر) دوو چین بوون:

چینی یه که میان: حوکمرانه کانی: (سبأ) و (ریدان) بوون، که له سالی (۱۱۵)ی پیش زاین، تا کو سالی (۲۷۵)ی دوا ی زاین حوکمیان کردوه.

چینی دووه میان: حوکمرانه کانی: (سبأ) و (ریدان) و (حضر موت و شحر) و غهیری ئهوانهش بوون، که له سالی (۲۷۵)ی دوا ی زاین، تا کو سالی (۵۲۵)ی دوا ی زاین حوکمرانیان کردوه.

دوا حوکمرانی حوکمرانه کانی (سبأ)، یان حوکمرانه کانی یه مه ن، (ذو نواس) بووه، ئهوهی که له ئایه ته که وهرده گیرئ، ئهوه یه که توبهه ده بی دهر بازو سه رفراز بووبئ، به لام خوا ﷺ خه لکه که ی و کو مه لگایه که ی فهوتاندوه، چونکه وا پیده چئ، یان لی هه لکه پراونه وه، یان له گه لی نه بوون، یان به هه ر شیوه یه که له شیوه کان، ئهوان تاوانبار بوون، به لام هه م به پیی فه رمایشته که ی پیغه مبهه ﷺ و به پیی ئایه ته کانیش، که خوا ﷺ باسی گه له که ی ده کات، وه ک چۆن ده فه رموی: گه لی نوو حمان فهوتاندو، گه لی هوودمان فهوتاندو، گه لی صالحمان فهوتاند، به لام به ته نکید نوو و، هوودو، صالح دهر باز بوون، وا پیده چئ توبهه عیش بوو خو ی قوتار بووبئ، به لام خه لکه که ی تاوانبارو خراپه کار بوون و، وه ک گه لانی دیکه فهوتیانرو.

مەسەلە ی دووهم:

خوای زاناو کارزان، ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە نێوانیانەوه، بە گەڵتەو بێ حیکمەت و بێ ئامانج دروست نەکردون، بە لکو تەنیا بە هەق ئەم گەردوونە ی وەدیھێناوه، بە لām زۆربە ی خە لکی ئەو هەق و حیکمەتە نازانن، یاخود نازانن کە خوا ﷻ لێ ی ناوەشی تەو کاری بێ حیکمەت و، بێ ئامانج و هەوێتە بکات:

بە لگە ی دووهم: لە سەر زیندووکرانەوه و سزا و پاداشت:

خو ﷻ دەفەر موی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِيشٍ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٣٩)

شیکردنەوه ی ئەم دوو ئایەتە لە سێ برگەدا:

(١)- ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِيشٍ﴾، ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نێوانیانمان گەڵتەکرانە نەهێناونە دی.

(٢)- ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، تەنیا بە هەق هێناومانە دی، وشە ی (حق)، وەک لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الزمر)دا، گوتوو مانە: لە ئەصڵدا بە مانای: دامەزراوو چەسپاوو نەلەخشاوه، بە لām بە پێ ی ئەو سیاقانە ی تێیاندا دی، مانایە کە ی دەگۆرێ، جاری وا هەیه بە مانای حیکمەتەو، جاری وایە بە مانای دادگەرییەو، جاری وایە بە مانای شتی راستە، لە بەرانبەر شتی ناپراستدا، بەو شیوە یە بە پێ ی ئەو سیاقانە ی کە وشە کە تێیاندا دی، مانایە کە ی دیاری ی دەکری، هەر وەک چۆن وشە ی (فِتْنَة) بە چەند واتایە ک دی، بە لām سیاقە کە دیاری ی دەکات، کام واتایە ی مەبەستە، خوا ﷻ دەفەر موی: ئێمە ئاسمانەکان و زەویمان، تەنیا بە هەق هێناونە دی، ئەو هەقەش خوا ﷻ لە سوورەتی (الباقیة)دا، ڕوونی کردۆتەوه، بریتیه لە چی؟ دەفەر موی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ﴾

اَلَسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ الجاثية،
واته: خوا ئاسمانه کان و زهوی به ههق هیئونه دی و، بۆ ئهوهی ههر کهسه به پێی
ئهوهی کردوویهتی، سزا یان پاداشتی بدریتهوهو، ستهمیان لێ ناکرێ.

کهواته: ههقه که لهوه دا بهرجهسته دهبی، که مروڤه کان تاقیده کرینهوهو، دواپی
سزاو پاداشت دهدرینهوه، یان به لای کهمهوه تاقیکرانهوهو بهرانبه درانهوهی
مروڤ، بهشیکه لهو ههقه، که خوا گهردوونی بۆ چه سپاندنی هیئانهوه ته دی.

٣- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بهلام زۆربه یان نازان، یانی: زۆربه یان ئه و راستیه
نازان، که خوا ﷻ ناگونجی هیچ کاریک بهبی حیکمهت و به گالتهو ههوه نته ئه انجام
بدات، مروڤ دهگونجی وا بکات، بهلام خوا ﷻ پاک و دوورو بهریه له ههرچی
نوقسانی و کهم و کوپییه، خوای بهرز بهههرچی سیفهتی بهرزو پهسه ندو چاک و
جوانه، پازاوهیه، (سُبْحَانَ اللَّهِ): (خوا به پاک دهگرم)، یان (خوا پاک و بیگه رده)، تهعبیر
دهکات له بێ ههلهیی و بێ پهلهیی و بێ کهم و کوپی خوا، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) (ستایش بۆ
خوا)، تهعبیر دهکات له خاوه ندریتی خوا ﷻ بۆ ههرچی ناوو سیفهتی بهرزو پهسه ندو
چاکه، بۆیه پیغمبه ر ﷺ فهرموویهتی: {سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، مَلَأَنِ}، گوتهی: (سُبْحَانَ
اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، پر دهکهن، واته: نیتوان ئاسمان و زهوی پر دهکهن له پاداشت، ئه گهر
مروڤ به عهقل و دل و به ئاگا لێ بوونهوه، بیانلی، ئهم دوو وشهیه زۆر گهرهن.

شایانی باسه: تیمه له تهفسیری سوورهتی (یونس) دا، له کاتی توێژینهوهی ئایهتی
ژماره (٥) دا باسیکی تیرو تهسهلمان، له بارهی ئهم بابتهوه کردوه و ده رمانخستوه
که له دهوری پازده (١٥) شویندا، خوا ﷻ ئه و راستیهی دووباره کردۆتهوهو
دوو پاتکر دۆتهوه و جهختی له سه ر کردۆتهوه که خوا ئاسمانه کان و زهوی، به

(١) {عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ، أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حَبَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ
نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُوبَقُهَا» (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢٢٩٥٣، وَمُسْلِمٌ: ٢٢٣، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٥١٧، وَقَالَ: صَحِيحٌ.

گالتەو، بئی حیکمەت نەخولقاندوون، بەلکو بەهەق و بو چەسپاندنی هەق
هیناونیه دی، بۆیه کەسیک بیهوئی درێژەو وردەکاریی ئەم بابەتە بزانی، دەبئی
بگەرێتەووە بو ئەوئی، لێرەدا ئەوێ گەرنگە بزانی، ئەوێ بەهەق و بو بەرپەرچدانەوێ
هەق و حیکمەت هیناونەتەدی، ئەمەش بەلگەێ دووئەمە بو بەرپەرچدانەوێ
قسەێ کافرەکان کە نکوولییان کردووە لە هەبوونی پوژی زیندووکرانەووە، سزاو
پاداشت درانەووە.

ئەوێ پێشێ خوا ﷻ سەرنجی بو میژوو پاکیشان، واتە: ئەگەر تەماشای
میژووی بەشەر بکەن، دەزانن کە دنیا شاری بئی خاوەن نیە، گەلی توبەع و گەلان
و کۆمەلگاکانی پێش گەلی توبەعیش کە بە هوئی تاوانکاریی و خراپەکاریانەووە،
خوا فەوتاندوونی و بنەبری کردوون، کەواتە: خوا ﷻ سەرپەرشتی ژیاانی بەشەر
دەکات، ئەوێ تا کەسیک لابداو، تاوان بکات و خراپە بکات، سزای خوا بوئی
لە بۆسەدایە، بۆیه بزانی کە دەبئی قوناغیکی دیکە هەبئی، ئەوانەێ لە دنیادا
نەگونجاو پاداشت بدرێتەووە لەسەر چاکەکانیان، یان لەسەر خراپەکانیان سزا
بدرێن، دەبئی قوناغیکی دیکە هەبئی، سزاو پاداشتی تێدابی، ئەگەر تەماشای
ژیانی بەشەر بکەین، ئەو ئەنجامگیرییەمان دێتە دەست.

پاشان ئەگەر تەماشای گەردوونیش بکەین، کە خوا ﷻ دەفەرموئی: بە
گالتەو بەهەوێتە نەمانخولقاندووە، بەلکو بەهەق دروستمانکردووە، دەبینین
ئامانجی لە پشتهووەیەو، هیچ شتی نیە، لەم گەردوونەدا حیکمەت و ئامانجیکی
لە پشتهووە نەبئی، ئەدی کوئی گەردوون چوون بئی حیکمەتە؟! وەک لە کتیی
یەکەمی مەوسووعەێ: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، بە ناویشانی: (الإسلام
معرفة صحيحة بالخالق والخلق)، لە بەشی دووئەمدا کە باسی گەردوونم کردووە،
باسی ئەوئەم کردووە، هەموو شتیکی لە گەردووندا بەو پەڕی وردەکاریی و
لێزانیی و کارامەییەووە دروستکراوەو، کوئی گەردوونیش بەهەمان شیوە^(۱).

(۱) هەر وەها لە کتیی پێنجەمی مەوسووعەێ: (بەرەو باشتەر تیگەشتن و پێگەشتن)، بە

کهواته: هه موو شتی ئامانجیکی له پشتهو، کووی گهردوونیش ئامانج و حکمهتیکى له پشته، ئەمەش بەلگەیهکی دیکهیه، که دەبی پۆژی سزاو پاداشت هەبێ.

وتووێژیکى نێوان سوکرات و ئەپرستۆدیمۆس

هه چهنده ئيمه ههه له تەفسیری سووهرتی (یونس)دا، له باره ی گهردوونهوهو له باره ی خوړو زهوی و مانگهوه دواوین و، له سه رهتای سووهرتی (المؤمنون)دا، له باره ی دروست بوونی مروّقهوه قسه مان کردوه، له پرووی زانستی و عه قلییهوه، به لام لیهره دا به باشم زانی ئەم وتوێژه ی نێوان (سوهرات) (ئەپرستۆ دیمۆس) که ههردووکیان دوو فه یله سووفی یۆنانیین، به یئیم، سوهرات دیاره خواناس بووهو، (ئەپرستۆ دیمۆس) وا پیده چی پێش دهست پێکردنی دیالوگ و وتوێژه که، مولحید بووبی و، برۆای به هیچ نه بووبی، پێم چاک بوو ئەو وتوێژه نه قل کهم، به لام رێک مانا کوردیه که ی دێم و، ده قه عه ره بیه که ی ناخوێتمه وه، چونکه زۆره، له تەفسیری: (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)^(۱) هوه ده به یئیم:

ده لئ: سوهرات زانی که ئەپرستۆ دیمۆس قوربانیاان سه رناپری و، کاروباره دینییه کان به سووک ته ماشا ده کات و، گالتهش به که سیک ده کات که گرنگی به خواپه رستی ده دات، بۆیه سوهرات به ئەپرستۆ دیمۆسی گوت: ئایا له ئیو خه لکیدا کهس هه یه، که تۆ سه رسام بی به پیشه که ی، شتیکی کردبی و پئی سه رسام بی؟

ناوونیشانی: (پایه کانی بوونناسی و پروونکردنه وه ی ئیمان)دا ئەو بابه ته مان توێژیوه ته وهو، کتییی ناوبراویش پوخته و گوشراوی هه ردووک کتییی یه کهم و دووه می مه وسوووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) .

(۱) الجواهر في تفسير القرآن الكريم، المُشتمل على عجائب بدائع المُكُونات، وَغَرَائِب الآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ، المُسمّى تَفْسِيرَ الطَّنْطَاوِي جَوْهَرِي، تَأليف الأستاذ الحَكِيم الشَّيْخ: الطَّنْطَاوِي جَوْهَرِي المصري، ج ۱، ص ۳۷ و ۳۸.

ئەرستۆ دیمۆس گوتى: بەللى، باسى شاعىرەكان و باسى وئەكئىشەكانى كرد، كە ھەيانە يەككىيان لەوھى دىكە دەست پرەنگىنترەو كارامەترە.

سوقرات پىنگوت: لە لای تۆ كاميان پىگەى بەرزترە، ئايا كەسىك كە ئەو پەيكەرانە، دروست دەكات، كە ھىچ جوولەيان نىە، عەقل و ھۆشيان نىە، ياخود كەسىك كە ئەو پەيكەرانە دروست دەكات، كە زىندوون و جوولەيان ھەيە؟

ئەرستۆ دیمۆس گوتى: بە تەئكىد ئەوھى كە پەيكەرە زىندووە جووللەوكان دروست دەكات، ئەو زياتر بە لای منەو پىگەى بەرزترە، بەلام مەگەر ئەو پەيكەرەو كەلەشانە بە ھۆى رىكەوت و بەھۆى ھەلكەوتەو ھاتبنە دى، نەك بە ھۆى عەقلەو، كاری عەقل نەبن و كاری رىكەوت بن!

سوقرات پىنگوت: ئەگەر گریمان ھەندىك شتمان دانان كە ئامانج و مەبەستيان تىدا نابىرنى و، ھەندىك شتى دىكەشمان دانان كە سوودو ئامانجيان تىدا بىرنى، ئايا قسەت لە بارەى ئەو شتانەو چىيە؟ كاميان پىت وایە كاری عەقلەو، كاری پر وردەكارىيە؟

ئەرستۆ دیمۆس گوتى: بىگومان ئەوھى كە ئامانجەكەى تىدا ديارەو، سوودى تىدا ديارە، لە كاری عەقلەو، ئەو وردەكارىيى تىدا پرەچاو كراو.

سوقرات پىى گوت: ئايا نابىنى كە دروستكەرى مروڤ، ھەر لە سەرەتاو ئەو ئەندامانەو، ئەو ھەستانەى بۆ پرەخساندوون و، لەو ئەندامانەيدا سوودى ئاشكرا ديارە، بۆ وئە: دوو چاوى پىداون، دوو گووى پىداون، تاكو بەچاوان بىنى و بە گووىەكان بىستى، ئەوھى كە سوودى ھەيە بۆ ژيانى دابىنى بكات، پاشان ئايا سوودى ئەو بۆنانە چىيە، ئەو بۆنانەى ھەن؟ ئەگەر مروڤ لووقى نەبووايە، مەلاشووى نەبووايە پىى بۆن بكات، دوايى چۆن تامەكامان دەزانىن و، جياوازييمان دەكرد لە ئىوان شىرىن و تال و مزرەدا، ئەگەر زمانىكمان نەبووايە پىى بچىژىن، ئنجا چاوەكەمان لەبەر ئەوھى ئەگەرى ھەيە تووشى

گرفت و کیشە بێ، نابینی چۆن دەستەلاقی خوایی گرنگیی پێداوه، پێلوی بۆ دروستکردوون، پێلوهکان وەک دەرگا وان، تاکو پێگە بگری لەوێ که تووشی چاو دی، وەختیک مەترسییەک بەرەو چاو هات، چاو بە شیوەیەکی ئۆتوماتیکی لە مێشکەووە فەرمانی بۆ دی و، پێلوهکان دادەخات، هەرۆهەا برژانگی هەن، که وەک بێژینگ وان که لە زیانی باو تەپ و تۆز بیاریژی، ئنجا لە بارە ئامیری بیستنهوه که ئەو هەموو دەنگانە، پیشوازیی دەکات، کهچی هەر پریش نابێ، چی دەلیی؟

دوایی تەماشاناکی هەم مەرۆف و هەم ژياندارانی دیکە، چۆن ددانەکانیان ریزکراون، ددانەکانی پیشهوه بۆ ئەوێ شتیان پێ بپری، دوایی هەوالە ی خڕینهکان دەکری، بۆ ئەوێ وردی بکەن و بیهارن، ئەگەر لە ریزبەندی ئەوانە ورد ببیهوه، ئایا دەتوانی بلیی: ئەوانە کاری پێکەوتن یان کاری عەقلن؟!

ئەپستۆ دیمۆس گوتی: بەلێ ئەگەر بیر لەوانە بکەینهوه، دوو دڵ نابین که لە کاری دروستکەرێکی کارزان و، زۆر مشوورخۆرن بۆ دروستکراوهکانی.

سوقرات پێی گوت: سەرنج بدە! چۆن نێرینهکان، (واتە: لە مەرۆف و ئازەل و هەرچی ژياندارە)، چۆن پێیان خۆشە وەچەیان بێ و، سەرنج بدە مێینهکان چۆن خوای بەدیھێنەر وای راھێناون که سۆزو بەزەییان هەبێ بۆ بەچکەکانیان، که ئەو لە هەموو ژياندارێکدا داندراوه، ئەو هەستە تەمەرزۆیە بۆ ژيان و رقی لە مردنە، ئایا ئەمە هەمووی مشوورخۆری بەدیھێنەر نیە، بۆ ئەوێ دروستکراوهکانی مێینهوهو خۆیان بپاریزن؟ ئنجا ئەگەر تۆ دلیای که عەقل هەیه، لە تۆدا، ئەدی چۆن گومان دەبە ی که عەقل نیە، لە دەرەوێ تۆ، لە حالیکدا که تۆ کاتی بیر لە فراوانیی زەوی دەکەیهوهو، جەستە ی خۆت لەگەڵ زەویدا بەراورد دەکە ی، بۆت دەرەکهوێ که تۆ لە پانتایی زەویدا، قەبارە یەکی بچووکت هەیه، بەشیکی زۆر بچووکت و کەمت هەیه، هەرۆهەا ئەگەر ئەو ئاوو

تەپراییهی که له جهستهی تۆدا ههیه، بهراوردی بکهی لهگهڵ ئەو تەپراییی و ئاوهی که له سەر گوئی زهوی ههیه، تەماشای دهکەیی بهشیکی زۆر بچووکه به تۆ بپراوه، ههروهها ههرحی له جهستهی تۆدا ههیه، لهو پیکهاتانه، ئهگەر بهراوردی بکهی، لهگهڵ پیکهاتهکانی دیکهیی که له زهویدا هەن، تۆ بهشیکی زۆر کهمت پێ بپراوه، ئەدی چۆن پیت، وایه لهم جیهانهدا تەنیا تۆ عهقلت ههیهو ئەو جیهانه فراوانه عهقلیکی تێدانیه، (ئەو مه بهستی ئەوه بووه خوایه که به پێوهی بهری)، چۆن ئەو ههموو دروستکراوانهیی که ناژمێردرێن و، ئەو سیستمه ناوازهیی تێاندایهیه، چۆن له عهقلیکهوهو له زانیاریهکهوه سهراچاوهی نهگرتوه؟!

ئەپستۆ دیمۆس گوئی: نا سویند به خوا، بهلام ئایا بۆچی خاوهنی ئەو شته سهرسووڕهینهراوه، نابینم، وهک چۆن خاوهنی پهیکه رهکان و، وینهو دیمه نه دروستکراوهکان ده بینم؟ (واته: بۆچی پهیکه ر تاشهکان و، وینه کیشهکان ده بینم، بهلام خاوهنی ئەو ههموو شته سهرسووڕهینهراوه، که خوایه، نابینم)؟!

سوقرات پێیگوت: تۆ پرووچی خۆت که سهراپهرشتیی جهستهت دهکات، نابینیی، ئنجا له بهر ئەوهی پرووچه کهت نابینیی، ئایا ده بێ ئەوه وات لێ بکات، بڵایی: کردهوهکانی من له پیکهوت وهو له هه لکهوت وهو پهیدا بوون، نهک له عهقلیکهوه؟

ئەپستۆ دیمۆس گوئی: من په رستراوو، خوا به کهم ناگرم، بهلام پێم وایه لهوه بهر زتره که پێویستی به په رستنی من بێ، (لهوه مه زنترهو لهوه بهر زتره، پێویستی بهوه بێ که من به ندایه تی بۆ بکهم).

سوقرات پێیگوت: ئهگەر خوا لهوه بهر زتر نه بێ، که خهم له تۆ بخوات، (واته: هه رچه نده زۆر بهرزه، بهلام خهمی لێ خواردووی)، کهواته: له سهرت پێویسته که ریزی بگری، (واته: به ندایه تی بۆ بکهی).

(هەلبەتە قسە کە ی سۆقرا ت زۆر جوانە، دەلی: خوا زۆر زۆر بەرزە، بەلام لە گەڵ ئەو هەموو بەرزیی و مەزنییه شیدا، خەمی لە تۆ خواردووە، ئەو ورده شتانهی بۆ تۆ فەراهم هێناون، چ لە پرووی جەستەیی و، چ لە پرووی ژیان و گۆزەرانتەو، کەواتە: کە هێندە بەرزەو ئاوا مشووری لی خواردووی، پێویستە پێزی بگری و بەندایەتی بۆ بکە ی!)

دوایی سۆقرا ت پێگوت: بزانه ئە ی خۆشەویستە کەم! کە پروحت هەتا لە ئێو جەستە تدا بی، جەستە ت بەرپۆه دەبات، بۆیە پێویستە بپروات وابی کە ئەو حیکمەتە ی ئەو گەردوونە بەرپۆه دەبات، ئەویش ئاگای لە مۆلک و دروستکراوانی خۆیەتی، ئایا پێت وایە چاوت ئەو شتانه دەبینی کە لیشت دوورن، بەلام دیتنی خوا ﷻ ناتوانی کە دەوری هەموو شتەکانی خۆی بدات. واتە: مادام تۆ بە چاوی خۆت هەموو پێداویستییه کانی خۆت دەبینی، کەواتە: ئەو کەسەو، ئەو زاتەش، کە ئەم گەردوونە ی پەخساندو، ئاگای لە هەموو شتێکیەتی.

هەلبەتە ئەو قسە ی سۆقرا ت بوو، کە تەنیا لە پرووی عەقل و تیگەیشتنیک کە خوا بە مەزنییه کانی داو، باسی خوا ی پەروەردگاری کردو، ئە گەرنا بابەتی خواناسیی یە کجار فراوان و قوولە.

مەسەلە سینیەم و کۆتایی:

دەبئی پۆژیک ھەبئی پاک و پیس و، راست و چەوت، لە یەک جیاپنەو،
کە لەو پۆژەدا مەگەر کەسیک خوا بەزەیی پێیدا، ئە گەرنا هیچ کەس دادی
هیچ کەس نادات:

بەلگە سینیەم: لەسەر زیندووکردنەو و سزا و پاداشت:

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَى عَنْ
مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

شیکردنەو و ئەم ئایەتانە، لە پێنج بڕگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، بە دنیایی پۆژی لێک ھەلاواردن و، پۆژی
لێک جیاکردنەو، ژوانگە تیکرایانە، (وَيَوْمَ الْفَصْلِ: هُوَ يَوْمُ الْحُكْمِ، لِأَنَّهُ يُفْصَلُ فِيهِ الْحَقُّ
مِنَ الْبَاطِلِ، وَالْمِيقَاتُ: اسْمُ زَمَانِ التَّوْقِيتِ، أَيِ: التَّأْخِيلِ)، کە دەفەر موی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ﴾،
بە دنیایی پۆژی لێک جیاکردنەو، واتە: پۆژی دادوەری کردن، کە دادوەری دەکری
لە نیوان ھەق و ناھەقدا، ئەو کەسە ھەقی بەدەستەو، ئەو کەسە لەسەر ناھەقە،
لێک جیا دەبنەو، راست و چەوت، لێک جیا دەبنەو، وشە (مِيقَات): ناوہ بۆ کاتی
کە دیاری کران و دانراوہ بۆ شتیک، ئنجا پۆژی لێک ھەلاواردن، ئەو ژوانگە کە بۆ
تیکرایان دانراوہ، تیکرای مروڤەکان، کە لەویدا لە دادوەرییان لە نیواندا بکری و، ھەق
و ناھەق لێک جیا بکری:

(٢)- ﴿يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا﴾، ئەو پۆژە هیچ دۆست و نیزیکیک، سوود بە
ھیچ دۆست و نیزیکیک ناگەین، وشە: (مَوْلَى): وەک پێشتر گوتمان: بە چەند واتایەک
ھاتوہ: (الْقَرِيبُ، الْحَلِيفُ، النَّاصِرُ)، نیزیکی و، ھاوپەیمان و، پشتیوان، لە ئەسڵدا وشە
(مَوْلَى) لە (وَلِي) یەوہ ھاتوہ، (الْوَلِيُّ الْقَرْبُ) واتە: نیزیکی، ئنجا ھەم (وَلِي) لە (وَلِي)

دروست دەکری و، هەم (مَوَّلَى) شى لى دروست دەکری، واتە: هیچ دۆست و پشتیوانىک هیچ سوودىک بە هیچ دۆست و پشتیوانىک ناگەيەن.

۳- ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾، ئەوان یارمەتییش نادرین، سەریش ناخرین، چونکە جارى وایە مرووف دۆست و پشتیوانىکی دیت، کارەکەى بۆ دەکات، جارى وایە نەخیر دۆست و پشتیوانەکەى و، سەرپەرشتیارەکەى نایەت، بەلام کەسێکی دیکە دى، هاوکارىی دەکات، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموى: ئەوانە نە دۆست و پشتیوانیان، سوودیان پێدەگەيەن، نە هیچ کەسیش لە فریایان دى، هەر تۆزە هاوکارىیەکیان بکات، واتە: (مَوَّلَى) دۆست و نزیك و سەرپەرشتیاری ئەو کەسە، کە بەردەوام هاوکارىی مرووف دەکات، بەلام (ناصر) ئەو کەسە بە شیوەیەکی کاتیی بۆ جارێک لە جاران دیت، سەری دەخات و پشتی دەگری، ئنجا ئەوانە نە مشوورخوړىکى بەردەوامیان هەیهو، نە سەرخەریکی کاتیی و چاکیشیان هەیه.

۴- ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾، مەگەر کەسێک خوا بەزەیی پێدا هاتبێتەوه، پێشتریش گوتمان: ئەمە دەگونجی بڵیین:

أ- هەلاواردنێکی پەيوەست، (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ)، واتە: مەگەر ئەوێ خوا بەزەیی پێدايێتەوه، لە دۆست و نزیكەکان، ئەوێ خوا مۆلەت دەدا، تەکات، هەروەها مۆلەتیش دەدا، تەکا بۆکراو تەکای بۆ بکری.

ب- دەشگونجی بڵیین: ئەمە هەلاواردنێکی داپراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، چونکە ئەوێ خوا بەزەیی پێدايى، ناکەوێتە بازنەو جوغزی ئەوانەوه کە سوود بە یەکدی ناگەيەن، کەواتە: ئەم سى ئایەتە موبارەکەش بەلگەى سێهەم پێک دین، بۆ بەرپەرچدانەوهى نکوولیکردنى بێپروایان لە زیندوو کرانەوهو هەبوونی رۆژی سزاو پاداشت.

۵- ﴿هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، هەر ئەویش (بەس خواش) زالى میهرەبانە.

سەرئىزدانەو ەيەكى

سىئ بەلگەكى ەبوونى سزاو پاداشت

بەلگەى يەكەم: سزادانى خوا بۆگەلى توبەع و گەلانى پېشو، ئەگەر تەماشای مېژوو بکەين دەستى خوا دەبينىن لە سزادانى تاوانباراندا، کەواتە: دىنا شارى بى خاوەن نىه، وەك چۆن سزادانىكى بەشىي (عقاب جزئي) ەيە، دەبى قۇناغىكى دىكەش ەبى، كە سزادانىكى گشتىي تىدا ەبى، ئەو خوايەى كە لە دىيادا بەسەر تاوانباران و ستەمكاراندا، بازى نەداو، بە تەئكىد كەسانىكىش ەن، كە لە دىيادا سزاي خۇيان وەرناگرن، ەروەها كەسانىكى زۆرىش ەن، كە پاداشتى خۇيان وەرناگرنەو، بۆيە دەبى قۇناغىكى دىكە ەبى سزاي پر بە پىست بۆ بېروا تاوانباران و خراپەكاران ەبى و پاداشتى پر بە پىستىش بۆ پرواداران و چاكەكاران ەبى.

بەلگەى دووهم: ئەگەر تەماشای گەردوون بکەين، دەبينىن ئەم گەردوونە ەموو شتىكى لەجىي خۇيدايە، ەيچ شتىكى نىە، لە جىي خۇيدا نەبى، ەر كام لە زانايان كە لى دەكۆلتەو، زانايانى فيزيازان، كىمىازان، زەويناس، زىندەوەرزان، پروەكزان، توپكاري،...ەتد. ەيچ زانايەك نەيگوتو: فلانە شتە نەدەبوو وا بووايە، بۆ وینە:

۱- بەرگە ەوا، توخمەكانى ەوا كە دابەشكراون: ۷۸٪ نايترۆجىنە، (۲۱٪) ئوكسىجىنە، (۳۰،۰٪) دووهم ئوكسىدى كاربۇنە، ئەو پېژانە ئەگەر كەمتر يان زياتر بوونايە، ژيانى بەشەر دروست نەدەبوو.

۲- ەروەها بەرگە ئاويى كە دەورى زەوى داو، كە (۴/۵) پانتايى زەوى، ئاو داىپۆشيو، دەبووايە ەر ئەوئەندە بى، نەدەبوو كەمتر يان زياتر بى.

۳- ھەروەھا بەرگە خاکیی، کە زەوی داپۆشیو، لەو شوینانەدا کە وشکانییە، دیسان ئەویش ئەستوورییەکی و ماددەکانی و پیکھاتەکانی چۆن، دەبووایە ھەروابن، بۆ ئەوێ بێتوانرێ ھەرچی پووێک و شیناوردو دارو درەخت و میوەیە، سەوزی بکات.

۴- ھەروەھا ئەو ئەندازە بایە لەسەر زەوی ھەیە، کە ھەڵدەکات، ئەگەر لەوێ ھەبێ بە ھێزتر، دەبێتە ھۆکاری کاولکاری، کە جار جار خۆی پەروردار و ھەڵبەستێک پێشاندانی دەستی خۆی، ئەو بایە بە ھێزتر دەکات.

۵- ھەروەھا ئاو لە ھەندێ شوێن کە پڕزەییەکی زیاتر دادەبارێ، دەبێتە ھۆی تسۆنامیی و دەبێتە ھۆی لافاو و لێزماوو، باو باران ھەموو شتێک رادەمەڵێ، کەواتە: ھەموو ئەو شتانەی خوا ﷻ خۆلقاندوونی، ھەموویان بە ئەندازەگیرین.

۶- ھەروەھا دووری ئێوان مانگ و زەوی، پاشان قەبارەیی مانگ و بارستاییەکی ھەبێ ھێزی کێشکردنەکی بۆ زەوی.

۷- ھەروەھا سوورپانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا لە (۲۴) سەعاتدا جارێک، کە دەبێتە ھۆی پەیدا بوونی شەو و ڕۆژ، بە ھاوکۆییش شەو (۱۲) سەعات و ڕۆژ (۱۲) سەعات و، کورت و درێژیش دەبن.

۸- ھەروەھا سوورپانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا کە دەبێتە ھۆی پەیدا بوونی چوار کەشەکان، سوورپانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا، لە ھەر خولەکیکدا (۳۰) کم خێرا دەڕوێ، بەلام سوورپانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا، لە ھەر چرکەیکدا (۳۰) کم، واتە: (۶۰) ھێندە سوورپانەوێ بە دەوری خۆیدا خێراترە.

۹- ھەروەھا دووری زەوی و خۆرو، ئەو ھێزی کێشکردنەکی کە لە ئێوان زەوی و خۆردایە، کە دەبێتە ھۆی ئەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا بخۆلێتەو.

۱۰- دیسان قەبارەیی خۆرو ئەندازەیی تیشکەکی، کە لە ڕۆژێکدا ملیۆنان تەن تیشک دەبەخشێ بە کۆمەڵەکی خۆی، کە ئەگەر زیاتر بووایە یان کەمتر بووایە.

۱۱- ھەروەھا دووری زەوی و خۆر، ئەگەر زیاتر بووایە، سەر زەوی دەبوو بە بەستەلەک و، ئەگەر نزیکتەر بووایە، دەیسووتاندو دەبوو بە خۆلەمیڤش.

ئەنجا کاتیک کە تەماشای ھەموو گەردوون دەکەین و، تەماشای جەستە ی خۆمان دەکەین، وەک ئەو دیالوگە ی لە نیوان سوقرات و ئەپستۆ دیمۆسدا ھینام، دُنیا دەبین ھیچ شتیک نیە لە جێی خۆیدا نەبێ و، ھیچ شتیک نیە کە ئەندازەگیری کراو نەبێ، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ، نَقْدِيرًا ۝۲﴾ الفرقان، یان دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝۴۹﴾ القمر، واتە: ھەموو شتیکمان بە ئەندازە دروستکردو، کە مادام ھەموو شتیک ئەو پەری وردەکاریی و رێک و پێکی تێدایە، کەواتە: لە کۆی گەردوونیشدا ئەو پەری رێک و پێکی ھەیە، ئەنجا ئەو گەردوونە رێک و پێک و، سیستماتیکە، بێگومان ئامانج و ھیکمەتیک لە پشتموویە، ئامانج و ھیکمەتە کە بە عەقل و زگمکیش ھەستی پێ دەکری، کە خوا ﷻ تێمە ی بۆ ئامانجیک لێرە داناو، بەلام ئەو ھەستی کە ئەو ھیکمەت و ئامانجە بۆ مرۆفان دەردەخات، وەحییە، وەحیی خوای پەروەردگارە.

ھەر بۆیە ش خوا ﷻ لە سوورەتی (النساء) دا، دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۱۶۵﴾، دوا ی ئەو ھە ناوی دوازدە (۱۲) لە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ۝۱۶۳﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝۱۶۴﴾ النساء، دوا ی دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ...﴾، پیغەمبەرانیک ی دلخۆشکەرن و ترسینەرن، بۆچی؟ ﴿لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾، تاکو لە دوا ی پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خەلک بەلگە ی

نەبى له سەر خوا، کهواته: ئەگەر خوا پێغه مبه رانی نه نارد بان، خەلک به لگه و بیانووی ده بوو، که یه کیکیان بلێ: خوايه! من نه مده زانی تو چیت له من ويستوه، ده مزانی تو هه ی، به عه قل و زگماکم، ده مزانی ئەم دنیا به شاری بێ خاوه ن نیه، من خاوه نیکم هه یه و، سه ره په رشتیا ریکم هه یه، به س نه مده زانی چیت له من ده وێ و، من ده بێ چو ن بژیم و، چی بکه م و چو ن بکه م؟ خەلک پاساو به لگه ی هه بوو، به لام له دوا ی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خەلک بیانوو بر کراوه و، بیانوو برا و کراوه.

که ده فهرمو ی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾ (۲۸) ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۲۹) واته: ئاسمانه کان و زه و ی و ئه و ی نیا و ئه مانیان، گالته که رانه نه خولقاندو و، ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ واته: ئەگەر به هه ق و حیکمه ت دروست نه کرابان، ئەم گه ر دو و نه ده بو و، گالته جار، ده بو و به شتیکی پوو چ، وه ک له کو تایی سو و ره قی (المؤمنون) دا، خوا ﷻ ده فهرمو ی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۳۰) ﴿فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (۳۱) واته: ئایا پیتان وایه ئیوه مان به پوو چ خولقاندوه و، بو لای ئیمه نا گیر دین نه و؟ به رزیی بو خوا ی هو کمرانی هه ق، جگه له و هیه په رسترا ویک نیه، خاوه نی ته خت و باره گای مه زنه، کهواته: ئه وه ش به لگه ی دو و م.

به لگه ی سییه م: ئه و هیه که خوا ﷻ فهرمو ی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۲) رۆژی لیک هه لا و اردن، ژوانگه ی تیکرا یانه، ئه و رۆژه که هیه دو و ست و نیزیکیک سو و د به هیه دو و ست و نیزیکیک ناگه یه نی و، پشتیوانیش نا کرین، مه گه ر که سی خوا به زه یی پیدای بێ، که هه ر ئه و خاوه نی ئه و په ری عیززه ت و بالاده ستی و ده سترۆ شتووی و، ئه و په ری میهره بان یی و به زه ییشه.

کهواته: له بهر ئه و ی له خوا ﷻ ناوه شتته وه هه ق و نا هه ق، چاک و خراپ، دیندار و بێ دین، وه ک یه ک مامه له یان له گه لدا بکات، ده بێ رۆژیک هه بێ،

ليکيان هه لباوړی و ليکيان جيا بکاته وه، هه ر که سه به پي ټه وه که شايسته يه ټي، مامه ل ه ل ه گه لدا بکات، چاکه کاران پاداشتيان وه ر بگړنه وه، خراپه کاران ي ش سزا بدرين.

که واته: به م س به لگه يه خوا ﷺ نکو وليکړ دني بپروايان له هه بووني پوړي سزاو پاداشت، پووه ل ده کاته وه، له م چهند ټايه ته موباره که دا.

خوا به لوتف و که پر م خوي يارمه تيمان بدات، زياتر له نه ينيه کافي فرمايشته که ي تي بگه ي و، يارمه تيمان بدات، زياتر کار ليک له گه ل راستيه کافي فرمايشته خوا دا بکه ي و، له ژياني تا کي و، ژياني خي زاني و، ژياني کو مه لايه تيماندا، ټه وه ي که خوا ﷺ پي خو شه، به و شيويه ره فتار بکه ي و، ټه وه ي کتي ي خوا ﷺ فرمو ويه ټي و، پيغه مبه ري خوا ﷺ له ژياني خو يدا به رجه سته ي کردوه، له دوو تو ي ري بازه که يدا، به و شيويه ره فتار بکه ي و، هه ولې ده ي ټي مه ش کو مه لگا و ده ورو به ري خو مان، پاک ساري ټي دا بکه ي و، چاک ساري ټي دا بکه ي و، راستي بکه ي نه وه و چاکي بکه ي و، وای ل بکه ي و، جي گاي ره زامه ندي خوابي، تا کو سه ره نجامي ټه م ژيانه ي دنيا مان سه ره رزي بي و، له پوړي دوا ييشدا سه رفرازو سه ر بلند بين، له خزمه ت خوا ي په رو ه ردگارو، پيغه مبه ري پي شه واما ندا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەقدە (۱۷) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الدخان) پێکدێ، ئایەتەکانی: (۴۳ - ۵۹)، کە تێیاندا سەرەتا باسی سەرەنجامی شووم و دژوارو پر مەینەتی و ئازاری بێپروایانی گوناھکار کراوە، بە تایبەت درەختی زەققووم، کە بەرومیوەکەی خۆراکی سەرەکی دۆزەخییەکانە.

پاشان باسی سەرەنجامی پر خێرو خوشی پارێزکاران کراوە، چەندان نازو نیعمەتی ناوازیان خراونە روو:

۱- بێ ترس و بیم بوونیان و، ئارامیی و هێمنیی بو فەراھەم هێترانیان.

۲- باغ و بێستانەکان.

۳- کانیی و سەرچاوەکان.

۴- پۆشاکێ ئاوریشمی تەنک و ئەستوور.

۵- ڕووبەرۆوی یەکدی دانێشتن.

۶- جووتکرانیان لەگەڵ ئافەرەتانی شوخ و شەنگدا.

۷- هەبوونی هەموو جوۆرە میوەیەکی بە تام و چێژ.

۸- دووری لە مردن.

۹- دووری لە ئاگری دۆزەخ.

لە کۆتاییشدا خوا ﷻ بە پێغمەبەرەکەیی ﷺ دەفەرموی: ئێمە قورئانمان بە زمانی خۆت، واتە: بە زمانی عەرەبیی، بو ئاسان کردووی، تاكو خەلک تێیگەن، واتە: سەرەتا کۆمەلگاو دەورووبەری خۆت، باشت لی تێیگەن، وەك لە سوورەتی

(إبراهیم)دا، ددەرموؤ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ واتە: هیچ پیغمبەرێکمان نەناردووە، مەگەر بە زمانی خۆی و، کۆمەڵەو خەڵکەکی خۆی، تاکو بۆیان روونبکاتەووە، کەواتە: تۆ چاوەروان بە، ئەوانیش چاوەروانن، تۆ چاوەروان بە کە یارمەتی خوات بۆ دێ و، سەرت دەخات، لەو بارودۆخە پڕ تەنگژەو مەینەتییهی کە لە مەککەدا خۆت و هاوەڵانت دەیگوزەرێنن، دەربازت دەکات و، ئەوانیش با چاوەروان بن، کە بە خەیاڵی خۆیان تۆ وەفات دەکەیت و، پەیامەکت کۆتایی دێ، بە لای ئێمەشەو بە ئەوان چاوەروان بن، کە سەرکەوتنی ئیسلام دەبینن و، شکستی خۆیان دەبینن، هەر لە دنیاداو، ئەگەر بپرواش نەهێنن، لە دواڕۆژیشدا سزاو ئازاری، خواى دادگەر دەبینن، واتە: دلنیا بە سەرەنجامی چاک هی تۆیەو، ئەوان سەرەنجامیکی شووم و پڕ مەینەتی چاوەرێانە.

﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ﴾ ٤٣ ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ ٤٤ ﴿كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾ ٤٥ ﴿كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾ ٤٦ ﴿خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ ٤٧ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ ٤٨ ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ ٤٩ ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ ٥٠ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ﴾ ٥١ ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ ٥٢ ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ ٥٣ ﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ ٥٤ ﴿يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُكْهَةٍ آمِنِينَ﴾ ٥٥ ﴿لَا يَدْخُلُوهَا فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا الْمَوْتَةُ الْأُولَىٰ وَوَقَّعْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ ٥٦ ﴿فَضَلَّ مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ٥٧ ﴿فَأَنَّمَا يَسْتَرْزَنهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ٥٨ ﴿فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾ ٥٩ ﴿﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە دُنْیایی (بەری) درەختی زەققووم (زەقنە مووت، ئەو پەری تال و ناخۆشە) ٤٣ خۆراکی (مرۆقی) زۆر گوناھکارە ٤٤} وەک کانسای تەواوێە لە سکاڤدا دەکوڵی ٤٥ وەک کوڵینی ئاوی داغ (و ئەوپەری گەرم) ٤٦ ئەو فریشتەکان! بیگرن (ئەو بێپروا گوناھکارە)، پەلکێشی بکەن بۆ نێو پاستی کلپە ی ئاگر (ی دۆزەخ) ٤٧ ئنجا لە ئازاری ئاوی کوڵو و داغی بەسەر تەپلی سەردا بکەن ٤٨ (پێی دەگوتری: بێچێژە! بەپاستی هەر تۆی دەستپۆشتووی بەرێز! (وەک لە دنیا دا لاف ت ل دەدا) ٤٩ ئەو بێپروایەکان! بێگومان ئەم (سزای دۆزەخ) ٥٠، ئەوێە کە تێیدا دوو دل بوون، شەرە قسەتان لە بارەوێە دەکرد ٥١ بە دُنْیایی پارێزکاران لە نشینگەوێە کی هیمن و بێتس و بیم دان ٥٢ لە نێو باخ و سەرچاواندا ٥٣ لە حالیکدا کە بەرەو پرووی یەکدی دانیشتوون، لە ئاوریشمی تەنک و ئەستور دەپۆشن ٥٤ (پاداشتیان) بەو شیوێەو لەگەل ئافرەتانی سپی و سۆل و چاوغەشدا کردوومانە هاو دەم ٥٥ بە هیمنی و بێ ترسی، لە هەموو میوێەکی (خۆش و بە تامی) تێدا داوا دەکەن ٥٥ جگە لە مردنی یەکەم (کە لە دنیا دا چێژتیان)، مردنی تێدا ناچێژن و (خوا) لە ئازاری کلپە ی ئاگری (دۆزەخ) پاراستنی ٥٦ ئەوێەش بەخششە لە پەرورەدگار تەو، ئا ئەوێە بردنەوێە بە مراد گەشتنی مەزن ٥٧ بێگومان بۆیە بە زمانی تۆ ئاسامان کردوێە (ئەم قورئانە)، بەلکو (خەلکە کەت) لێی تێگەن و پەند وەر بگرن ٥٨ (بەلام بێپروایەکانیان پەندیان وەر نەگرت)، دەجا چاوەروان بە (سزایان بۆ بێ)، بێگومان ئەوانیش چاوەرێن ٥٩}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(الزُّحُرُفُ): (عِبَارَةٌ عَنْ أَطْعَمَةِ كَرِيهَةٍ مِنَ النَّارِ، زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، زه‌ققووم: بریتیه له خواردنه ناخۆشه‌کانی نیو ئاگر (زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ) یانی: شتیکی ناخۆشی قووتدا. زانایان له باره‌ی دره‌ختی زه‌ققوومه‌وه: چیه‌و چۆنه‌و به‌ره‌که‌ی چۆنه؟ زۆر قسه‌یان کردوه، هه‌ندی‌ک گوتووایانه: جوّره دره‌ختیکه له هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی ولاتی عه‌ره‌بییدا ده‌پووی، گه‌لایه‌که‌ی ورده، به‌ره‌که‌ی زۆر زۆر تال و گهرمه، سووتینه‌ره، به‌لام من وای تیده‌گه‌م که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۖ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ (الصّافات، ۶۵) واته: دره‌ختیکه له ته‌ختی دۆزه‌خ دێته‌ ده‌ری و، به‌رو میوه‌که‌ی وه‌ک سه‌ری شه‌یتانان وایه، هه‌چکه‌سه‌یش سه‌ری شه‌یتانانی نه‌بینیوه، به‌لام له‌ خه‌یال و نه‌ندیشه‌ی هه‌موو که‌سدا سه‌ری شه‌یتانان شتیکی دزیو و قیزه‌ون و ناشیرینه، که ئه‌م زه‌ققوومه‌ په‌یوه‌ست بێ به‌ دۆزه‌خه‌وه‌و، له دنیا‌دا وێنه‌ی نه‌بیّت، به‌لام هه‌ندی‌ک له‌ پروونه‌که‌ره‌وانی واتا‌کانی قورئان گوتووایانه: زه‌ققووم بریتیه له خواردنه ناخۆشه‌ دزیوه‌کان له ئاگر‌دا، واته: هه‌موو ئه‌و خواردانه‌ی ناخۆشن، زه‌ققووم ده‌یانگریته‌وه، به‌لام من پیم وایه زه‌ققووم جوّره میوه‌یه‌کی تایبه‌ته له دره‌ختیکی تایبه‌ت، که خوا ﷻ باسی کردوه، ده‌گوتری: (زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، وشه‌ی (زَقَمَ) و (تَزَقَّمَ)، قووتیدا، بو قوتدانی شتیکی ناخۆش و بی‌زلیک‌راو به‌کارده‌هێندری.

(الْأَثِيمُ): (أَثِمَ)، به‌ مانای گونا‌ه‌کار، گونا‌ه‌بار، به‌لام (الْأَثِيمُ)، واته: زۆر گونا‌ه‌کار، چونکه‌ ریژگه‌ی زی‌ده‌پووی، (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (أَثِمَ) ه، هه‌روه‌ک چۆن (عَالِمَ)، به‌ مانای زانا دی، به‌لام (عَلِيمَ)، واته: زۆر زانا، بویه (أَثِمَ: كَثِيرُ الْإِثْمِ)، زۆر گونا‌ه‌کار، زۆر گونا‌ه‌بار.

(كَالْمُهْلِ): وهك (مُهْل) وایه، (المُهْل: دُرْدِي الرِّيتِ، النُّحَاسُ المَذَابُ، المَعْدِنُ المَذَابُ)، زانیان له بارهی (مُهْل) یشهوه دیسان زۆریان قسه کردوه، ههندیکیان گوتووایانه: به خلتی زهیت دهگوتری، زهیت که دهکولینری بۆ ئهوهی بیته زهیت، خلتکهی بنهوهی که زۆر گهرمه، پپی دهگوتری: (مُهْل)، ههروهها به مسی تواوهش دهگوتری، ههروهها به ههر کانزایهکی تواوهش با زیرو زیویش بی، ههر دهگوتری: (مُهْل).

(يَغْلِي): واته: دهکولئ (الغلي والغليان في القدر، إذا طَفَحَتِ القِدْرُ)، (غلي وغليان)، واته: مهنجهل که دهکولئ، ههندیک لهوهی که له تیوی دایه دههاوی و بلقان دهوات له زۆر گهرمیان، پپی دهگوتری: (غلي وغليان).

(الْحَمِيمِ): (الحَمِيمُ: الماء الشَّدِيدُ الحَرَارَةِ)، (حَمِيم): ئاویکی زۆر گهرم، واته: ئاوی کولاو و داغ.

(فَاعْتَلَوْهُ): (الْعَتْلُ: الْأَخْذُ بِمَجَامِعِ الشَّيْءِ وَجَرُّهُ بَقَهْرٍ)، (عَتْل): بریتیه له شتی که به زۆر رابکیشری، به کوردیی په لکیش کردنی پی دهلین: په لکیشی بکهن و، رای کیشن به توندیی.

(صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ): واته: به سهر ته پلئ سهریدا بریژن، (صَبُّ المَاءِ: إِزَاقَتُهُ مِنْ أَعْلَى)، ئهوهیه که له سهرپا ئاو بریژری.

(تَمَرُّونَ): (أي: تَشْكُونُ)، واته: تییدا دوو دلن، ههروهک (تَمَرُّونَ)، به مانای: (شههه قسه و دمههمه دهکهن) یش دی.

(وَزَوَّجْنَاهُمْ): (قَرَّنَاهُمْ)، واته: جووتمان کردن، کردمانه هاوونشین و هاودهمی یه کدی، ئه گهرنا (زَوَّجْنَاهُمْ) به مانای لئ ماره کردن نیه، چونکه له بههه شتدا ماره کردن نیه، لهوی ههر کهسیک که ئه و هاوسهره ی دهدریتن، پیویستی به ماره کردن ناکات، بههه شت وهک دنیا نیهو، ماره کردن بۆ دنیایه، کهواته:

(زَوَّجْنَاهُمْ)، واتە: (قَرَّانَاهُمْ)، لەگەڵ ئەواندا جووتەمان کردن و پێکەوه کردمانە هاو دەم و هاو نیشین و هاو پارزی یە کدی.

(حُور): (حُور: جَمْعُ حَوْرَاءَ وَأَحْوَر، وَالْحَوْرُ: ظُهُورٌ قَلِيلٌ مِنَ الْبَيَاضِ فِي الْعَيْنِ مِنْ بَيْنِ السَّوَادِ، وَذَلِكَ نِهَايَةُ الْحُسْنِ مِنَ الْعَيْنِ، وَحَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَاضَتُهُ)، (حُور) کۆی (حَوْرَاء) ه، بۆ مێنە (مؤنث) هەروەها دەشگونجی کۆی (أَحْوَر) بێ، بۆ نێرینە (مذکر)، واتە: زۆر زۆر سپیی، (حُور): بریتیه لەو هە که لە چاودا سپینە که ی زۆر بێ و، پەشکینە که ی زۆر پەش بێ، که ئەو هە لە چاودا زۆر جوانە، واتە: هەم سپینە که ی زۆر صاف بێ و، هەم پەشپەشە که شی، دەگوترێ: (حَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَاضَتُهُ)، واتە: شتە که م سپیی کرد، هەتا گوتراو: حەوارییه کانی عیسا عليه السلام بۆیه پێیان گوتراو: حەواریی، چونکه بەرگی سپیان لەبەر کردو، یان لەبەر ئەو هە بەرگ سپیکەرەو هە بوون، وەک چۆن لە ئوتوو خانە ئەوانە ی بەرگ و پۆشاک دەشۆن و پاک و خاوێن و سپیی دەکەن.

(عَيْن): (جَمْعُ عَيْنَاءَ)، بۆ چاوی گەش و جوان بە کار دەهێنرێ، بە مانگە کیویی و، بە ئاسکە کیویی دەگوترێ: (عَيْنَاءَ)، لەبەر ئەو هە چاوی زۆر گەورە و جوانە، ئەو ئاfrه تانەش که خوا لە بەهەشتدا دەیانرەخسێتی، چاویان چوێنراو هە چاوی مانگا کیویی، یاخود چاوی بە ئازە ئەو هە که چاوی زۆر جوانە، بەلام لە راستیدا وا راسترە و وا باشترە بلیین: (حُور: جَمْعُ حَوْرَاءَ)، واتە: ئاfrه تی سپیی و سۆل و گەش و جوان، (عَيْن جَمْعُ عَيْنَاءَ):، چاویان جوانە، واتە: هەم جەستەیان سپیی و سۆل و بێ پە ئەو بێ لەکەیه، هەم چاویشیان زۆر جوانن.

هۆی هاتنه خوارهووی ئەم ئایەتانه

هۆی هاتنه خوارى ئەم ئایەتە موبارەکانە، کە دەفەرموی: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (٤٩) إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾. لەو بارەووە ئەم گێردراویدیە هەیه:

اعَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ: ﴿ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ (٤٨) نَزَلَتْ فِي عَدُوِّ اللَّهِ أَبِي جَهْلٍ لَقِيَ النَّبِيَّ ﷺ، فَأَخَذَهُ فَهَزَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَوَّلَى لَكَ يَا أَبَا جَهْلٍ فَأَوَّلَى، ثُمَّ أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى، ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ، وَذَلِكَ أَنَّهُ قَالَ: أَيُوعِدُنِي مُحَمَّدٌ، وَاللَّهِ لَأَنَا أَعَزُّ مَنْ مَشَى بَيْنَ جَبَلَيْهَا «وَفِيهِ نَزَلَتْ: ﴿وَلَا تَطْعَمُهُمْ إِلَّا مَا أَكْفَرُوا﴾ (٢٤) الْإِنْسَانَ، وَفِيهِ نَزَلَتْ: ﴿كَلَّا لَا تُطْعَمُهُمْ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (١٩) الْعَلَقِ، وَقَالَ قَتَادَةُ: نَزَلَتْ فِي أَبِي جَهْلٍ وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ قَتَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ بَدْرٍ: ﴿الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (٢٨) جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ الْقَرَارَ ﴿٢٩﴾ {إِبْرَاهِيم} (١)»

واته: قەتادە پەحمەتی خۆی لێ بێ، دەلی: ئەم ئایەتە موبارەکە دەفەرموی: دوایی بەسەر تەپلی سەریدا بکەن، لە ئازاری ئاوی کولۆ، لە بارە دوژمنی خوا ئەبوو جەهلەو هاتۆتە خوار، کە پۆژیک دەگاتە پیغەمبەر ﷺ پیغەمبەری خواش دەیگرێ و پایدەووەشیئێ و، پێی دەفەرموی: سزای سەخت بۆ تۆ ئەو ئەبوو جەهل! سزای سەخت بۆ تۆ، جاریکی دیکەش سزای سەخت بۆ تۆ، ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، بیجێژە ئایا تۆی کە خۆت زۆر بە بالا دەست و دەستپۆشتوو و بەرێز دەزانی؟ (بە هۆی ئەووەو پیغەمبەر ﷺ وای پێ فەرموو)، کە ئەبوو جەهل گوتبووی: ئایا موحمەد هەرەشەم لێ دەکات، بە

خوا من زالترو دەسترویشتووترین کەسم، کە لە نێوان دوو چیاھەکانی مەککەدا، رویشتو.

ھەر لە بارە ی ئەویشەو، ئەم ئایەتە ی سوورەتی (الإنسان) دابەزی، ئایەتی ژمارە (۲۴) کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ أَمَّا أَوْكَفَرُوا﴾ (۲۴)، فەرمانبەریی و گوێرایە لێی، ئەو کەسەیان کە گوناھبارە، یاخود سێلە یە مەکە، ھەر وەھا ھەر لە بارە ی ئەو وەو، ئەم ئایەتە ھاتە خوار، لە سوورەتی (العلق) دا، کە دەفەرموێ: ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُوا وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (۱۹)، نە خێر (با واز بێنێ)، فەرمانبەریی مەکەو، کێنووش بو خوا بەرەو لە خوا نزیك ببەو.

ھەر وەھا (قتادة) گوتوو یەتی: ھەر لە بارە ی ئەبوو جەھل و ھاوێلەکانیەو، کە خوا ﷻ لە جەنگی بەدردا کوشتنی، (وایکرد کە بە دەستی ھاوێلان بکوژرێن)، ئەم ئایەتە ی سوورەتی (إبراهيم) ھاتە خوار: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (۲۸)، ئایا سەرنجی ئەوانە نادە ی کە لە بەرانبەر چاکە ی خوا دا، سێلە بیان نواندو، خەلکە کە ی خۆیان تووشی مەلۆیرانیی کرد؟!

ھەر وەھا لە بارە ی ئایەتە کانی: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ﴾ (۴۳) ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ (۴۴)، تا کو تایی، (ابن المنذر)، ھیناویەتی لە یەکیک لە تابیعینەو، کە دیارە (ابن المنذر) یە کسەر لە تابیعینەو نەقل ناکات، بەلام ئەو کەسە ی لێیەو نەقل کردو، باسی نە کردو، یان لەو کتیبە دا نە ھاتو، دەلی: (أُخْبِرْتُ أَنَّ أَبَا جَهْلٍ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَخْبِرُونِي مَا أَسْمِي؟ فَذَكَرْتُ لَهُ ثَلَاثَةً أَسْمَاءَ: عَمْرٍو، وَالْجَلَّاسُ، وَأَبُو الْحَكَمِ، قَالَ: مَا أَصَبْتُمْ أَسْمِي، أَلَا أُخْبِرُكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: أَسْمِي الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ، فَتَزَلْتُ: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ﴾ (۴۳) ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ (۴۴) ﴿كَأَلْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾ (۴۵) ﴿كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾ (۴۶) ﴿خَذُوهُ فَاَعْتَْلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ (۴۷) ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ (۴۸) ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (۴۹)، (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْشُورِ: ج ۷، ص ۴۱۹).^(۱)

(۱) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۲۰۳.

واتە: (ابن المنذر) ھیناویەتی، لە یەکیکەو دەلی: ھەوالم پیدرا کە ئەبوو جەھل، پۆژیک گوتووویەتی: ئەی کۆمەلی قورەیش! لە بارەى ناوی خۆمەو، ھەوالم پى بدەن، ناوم چییە؟ ئەوانیش سى ناویان بو باسکردوون: عەمەر، جیلاس، ئەبوو لەحەکەم، ئەویش پێیان دەلی: نەخێر، ناوی منتان نەپیکاو، ھەوالتان پى بدەم ناوم چییە؟ دەلین: با، ھەوالم پیدە، دەلی: ناوم (العزیز الکريم)ە، دەستپۆشتوو بەرێز، ئیدی لەو بارەو ئەم ئایەتانە: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿۱۳﴾ طَعَامُ الْأَثَمِ ﴿۱۴﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿۱۵﴾ كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ ﴿۱۶﴾ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿۱۸﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿۱۹﴾﴾ تا کۆتایی دابەزیون.

دیارە ئیمە لە ھۆی ھاتنە خوارەو کاند، ئەوێ زۆر عەقلمان نەپیری، لە رووی سەنەدە کە یەو شایانی باس نەبی، نایهینین، بەلام مەرجیش نیە، ئەوانەى دەیانھینین، ھەموویان سەنەدە کە یان راست و دروست بى، بە بۆچوونی من. بەلام شتیک ھەندیک لە زانیان یاخود زۆربەیان لە تەفسیرەکاندا دەپھینن، منیش جاروبار ئەوێ زۆریک لە توێژەرەوان بھینن، دەپھینم، بۆ بەرچاو پروونی زیاتر خستە سەر ماناو چەمکی ئایەتەکان.

مانای گشتیی نایه تهکان

خوای بهرزی مهزن له کوئایی ئەم سوورپهته موباره کهدا، که ههر وهک له سه رهتاوه باسمانکرد، ئەم سوورپهته موباره که، باسی قورئانهو، پاشان باسی یه کتایی خوا له به دیهینه رایه تیی و، پهروه ردگار تیی و، ته نیا په رستراو تیی دایه، ههروه ها باسی پوژی دوا ییه، ئاماژه یه که به به سه رهاتی مووسا عليه السلام، فیرعه ون و دهسته و دایه ره که یه تی، که دژایه تییان کردوه، به لام دوا یی خوا عليه السلام له بهینی بردوون، ههروه ها دوا یی ئاماژه یه که به کو مه لی توبه ع، گه لی توبه ع و، گه لانی پیشتر، که ئەوانیش خوا عليه السلام، له گه ل ئەوه شدا زۆر ده سترویش تووتر بوون له کو مه لگای عه ره ب، له کو مه لگای پوژگاری پیغه مبه ر عليه السلام، به لام به هو ی گونا هو تاوان و به درۆ دانانی په یامی خواوه، خوا عليه السلام له بهینی بردوون و سزای داوون.

پاشان ئەوه باسکراوه که خوا عليه السلام پوژی دوا یی دینیته پیش، که پوژی سزاو پاداشته، به به لگه ی ئەوه به درێژایی میژووی به شهر، خوا عليه السلام ههر که سیک لایدا بێ و تاوان و، خراپه ی کردبێ، به کو مه ل، دوو چاری سزاو جه زره به ی کردوون، ههروه ها گه ردوونیش به هه ق دروستکراوه، پاشان ده بی پوژیکیش هه بی، تیییدا ئەو خه لکه لیک هه لاوێردری.

دوا ی ئەوه خوا عليه السلام هه م باسی سه ره نه جامی شووم و خراپ و پر مه ی نه تیی و ئازاری بی پروایان و، هاوبه ش پۆ خوا دانه ران ده کات، هه م باسی سه ره نه جامی پرخیڕ و خو شیی و به خته وه ریی و پر هیمن و ئاسایش و، پر نازو نیعمه تی برودا رانی پارێزکار ده کات، تاکو:

أ- ئەوانه ی تاکو ئیستا پێی راستی خوایان نه گرتوه و، ئەو په یامه راست و دروسته ی خوای پهروه ردگاریان، له باوه ش نه گرتوه، که به کو تا پیغه مبه ری خویدا عليه السلام ناردوویه تی و له دوا

کتیپی خۆیدا ناردووێتی که قورئانه، ههم ئەوان له لایه کهوه بترسین، له سزاو جهززه بهی خوا، که بۆ بیپروایان و هاوبهش بۆ خوادانه ران و تاوانباران و ستهمکارانی داناوه.

ب- پروادارانیش دلخۆش بن و، زیاتر دهستگرتووین بهو رێپازو پهيامه ی خوا ی پهروهردگارهوه، که پروایان پێهیناوه، که له دنیا دا سهریان بهرز دهکاتهوه، له دواڕۆژیشدا تووشی به مراد گهیشتن و بردنهوهی ههره مهزن و سهرفرازییان دهکات،

ج- بیپروایانیش ئەو پاداشتهی که خوا بۆ پرواداران دایناوه، هاندهرو، پالنه ریان بێ، که ئەوانیش واز له بیپروایی و، هاوبهش بۆ خوا دانان و سه ره پۆیی و، له که لله په قیی بێنن و، به چاوی عه قڵ و دڵ ته ماشای په یامی خوا ﷺ بکه ن و، سه رنج بده ن و هه لوه سته بکه ن و، بگه رێنه وه.

سه ره تا خوا باسی سه ره نجامی شوومی بیپروایانی تاوانبار دهکات، به لام له چیه وه دهست پێ دهکات؟ له خواردن و خوراکیه وه دهست پێ دهکات، ئەوه م له ته فسیره کاندانه دیوه، به لام وای تیده گهم، بۆیه خوا ﷺ لیره دا به خواردن و خوراک دهست پیده کات، چونکه له راستییدا مرو فعی بیپروا، خه لکی بیپروا گرنگترین شت به لایه وه، خواردن و خوراکه، گرنگترین شت به لایه وه گه ده و داوینه، چونکه له چوارچیه ی غه ریزه کانی خۆیدا ده خولپته وه، وه ک چۆن کاتی خۆی و لاخیان به کاره یناوه بۆ ناعوور، که له دهوری ئەو ناعووره سوورا وه، ئاوی هه لکیشا وه، ئەوانه ش هه ر له دهوری غه ریزه کانی خویان ده خولپته وه، تاکه شتیک بیری لێ بکه نه وه: تیرکردنی گه ده و تیرکردنی داوینیه، بۆیه خوا ﷺ له خواردن و خوراکه هه ره خراپه که یانه وه دهست پیده کات، که بیپروایه! ئەوه خواردن و خوراکتانه، ئەگه ر ئیوه له دنیا دا ته نیا بیر له گه ده و داوینتان بکه نه وه له پرکردنی گیرفانتان و، سه ر هه لنه بړن، که خاوه نتان چی لێ داوا کردوون، بۆچی لیره ی داناون و، ده بی چۆن بژین و، چ په یامیکی بۆ ناردوون؟ بزانه که چاره نووسیکی ئاوا دژوار، چاوه ریتانه و که خواردن و خوراکتان به و شیوه یه، ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ طَعَامُ الْأَشْمِ﴾، به دلنایی دره ختی زه فقووم، خوراک ی بابای زۆر گونا هکاره.

کوردەواریی خوومان که له یهکیک تووڤه دهبن، که شتیک دهخوات دهلین:
 (یاخو به ژهفتهبووی بئ)، وایدهچی له زهققوومهوه هیتابیان، یان دهلین:
 (ژهفته مووی خوارد)، واته: شتیکی زۆر تال و تفت و که قووت نهدری، ئنجا
 خوا ﷺ دهفهرمووی: بئگومان درهختی زهققووم، واته: بهری درهختی زهققووم،
 ﴿طَعَامُ الْأَشْجِمِ﴾، خوڕاکی بابای زۆر گوناهاکاره، بۆیهش دهلیم: لیرهدا مهبهست
 له درهختی زهققووم بهرو میوهکهیهتی، چونکه له سوورهتی (الصفات) دا، که
 پیشتر تهفسیرمان کردوه، خوا ﷺ دهفهرمووی: ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ (٦٥)،
 واته: بهری درهختی زهققووم، [(طَلْع) واته: ئهو میوهو بهرهی دهی دهکات،
 وهک سهری شهیتانان وایه، بئگومانیش هیچکس سهری شهیتانانی نهدیوه، بهلام
 بۆ قیزهون و ناوۆلا پیشاندانیهتی، ئەمانەش ئەو ئایەتانەن: ﴿أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ
 شَجَرَةُ الزَّقُّومِ﴾ (٦٢) إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ (٦٣) إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ
 ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَالٌ تَوْنٌ مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ
 لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ (الصفات).

پیشی باسی جیگه و ڕیگه و نازو نيعمهتی که بۆ بهههشتیان دانراوه دهکات،
 ئنجا دهفهرمووی: ئایا ئهوه باشتره بۆ میوانداریی لیکردن . یاخود درهختی
 زهققووم؟ ئیمه کردوومانه به هووی سزاو ئازار، یان هووی تاقیکردنهوه بۆ
 ستهمکاران، (که بلین: چۆن درهخت له نیو ئاگردا دهروی؟)، ئهوه درهختیکه که
 دهردی له تهختی بنی دۆزهخ، بهرهکهی وهک سهری شهیتانان وایه، ئەوانه لێی
 دهخۆن، ورگی خوێانی لێ دهئاخن، [لهبهر ئهوهی هیچی دیکهیان دهست
 ناکهوی]، دوايش تیکهلهیهکیان بۆ ههیه له ئاوی کولوو داغ، دواي ئهوهش
 ئنجا دووباره دهگهڕێنهوه نیو کلپهی دۆزهخ.

کهواته: که لیرهدا دهفهرمووی: ﴿إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ﴾، واته: بهرو میوهی
 درهختی زهققووم، ﴿طَعَامُ الْأَشْجِمِ﴾، خوڕاکی بابای زۆر گوناهاکاره، مهبهست

بەرو میوه کەبەتی ئەک خووی درەختەکە، بەلام چونکە لە سوورەتی (الصفات)دا باسکراوە، لێرە بەپێویست نەزانراوە دووبارە بکریتەوه.

﴿کَالْمُهْلِ﴾، وهک: کانزای تواوێه، هێندە گەرمە، کانزای تواوێش، زیرو زیو، ئاسن و مسە، هەرچی هەیه کە دەتوێتێتەوه، دەبی ئەو پەری گەرم بی، ﴿يَعْلَى فِي الْبُطُونِ﴾، لە سکاندا دەکوڵی، لە ئێو سک و، لە ئێو ورگیاندا دەکوڵی، واتە: دواى خواردنیشی هەر دەکوڵی.

﴿خَذُوهُ فَاَعْلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، بیگرن و پەلکیشی بکەن، رایکیشن بەرهو نیوهراستی کلپەى دۆزەخ.

﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، دواىی لە ئازاری ئاوی کولوو داغ، بەسەر تەپلی سەریدا بکەن.

﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، (پێی دەگوتری): بیچیژە، هەر توی دەسترویشتووی بەریز! وهک لە دنیا دا لاف ت لى دەدا.

ئەمە ئەگەر لە بارەى ئەبوو جەهلیشهوه هاتبێتە خوار، (وهک پێشتر باسمان کرد) بەلام دیارە وهک زانایان گوتووین: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، تایبەت بوونی هۆی هاتنە خوار، رێی لە گشتگیر بوونی واتا ناگرێ.

ئەگەر نا ئەم ئایەتانە، یەكەم جار کە هاتوونەتە خوار، چ ئەوانەى باسی پارێزکاران و ئیمانداران دەکەن، چ ئەوانەى کە باسی بێپروایان و خراپەکاران دەکەن، دیارە یەكەم جار ئایەتەکان بەسەر کەسانیک لە کۆمەلگای پیغەمبەردا ﷺ جێبەجێ بوون و چەسپاون، بەلام بە تەئکید هەر کەسیکی دیکە، کە ئەو سیفەتانەیان هەبن، بەسەریاندا دەچەسپن، خوا ﷻ ناوی کەسى نەهێناوه لە قورئاندا، نە لە برواداران کە بفەرموی: فَلَا تَكْفُورُ، نە لە بێپروایان، بەلکو تەنیا سیفەتەکانیانى باسکردوون، تاكو هەر کەسى ئەو سیفەتەى تێدابوو، ئەو

ئایەتە بېگریتەو، ئنجا ئەوەشە وادە کات قورئان گشتگیربی بۆ هەموو کات و شوینەکان و، بۆ هەموو کۆمەلگایەکان.

﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾، بە دُنیاوی ئەمە ئەوێهە کە ئێوە لێی دوو دۆل بوون، یاخود شەپە قسەتان لە بارەییەو دەکرد، ئەمە بە نەسبەت سەرەنجامی شوومی بېروایانی تاوانبارو خراپەکارەو، ئنجا بابزانی بڕواداران پاریزکار، حالیان چۆنە؟

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾، بە دُنیاوی پاریزکاران لە نشینگەییەکی پە دُنیاوی دان، پەرھێمنیی و ئاسایش، بېگومان لە پۆژی دوایدا، خوارترین شت و گەنگترین شت، پەرھێمنیی و ئاسایش و، پەرھێمنیی و، پەرھێمنیی و، پەرھێمنیی و، ترس و دڵەراوە لە سزای دۆزەخ، بۆیە خوا ﷻ پێش هەموو شتێک دەفەرموێ: پاریزکاران لە جێگە و پێگە و نشینگەییەکی و، خانووبەرەییەکی پەرھێمنیی و ئاسایشدان.

ئنجا دواوی باس دەکات، ئەو جێگە و پێگەییە، ئەو نشینگە پەرھێمن و ئاسایشە، چی تێدا یە:

﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، لە نێو باغ و بێستان و گۆل و گۆلزارو، کانی و سەرچاواندان.

ئنجا ئایا بەرگ و پۆشاکیان چۆنە؟ ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ﴾، لە ئاوریشمی تەنک و ئەستور دەپۆشن، واتە: پۆشاکەکیان لە ئاوریشمە، چ هە تەنک، چ هە ئەستور، هەر کامێکیان جۆرە جوانییەکی خۆی هە، ئەگەرنا بەهەشت وەک دنیا نیە، مەرووف بلی: با بەرگیکی ئەستور لەبەر بکەم، تاکو سەرمام نەبێ! یان با هە تەنک لەبەر بکەم، بۆ ئەوێ گەرمام نەبێ! بەهەشت سەرمام گەرماي لێ نیە، بەلام ئەو دوو جۆرە پۆشاکە هەر کامێکیان جوانییەکی هە، کە هەر خوا ﷻ دەزانێ چۆن؟

(سُنْدُسُ وَإِسْتَبْرَقُ)، (رَقِيقُ الدِّيَابِجِ وَعَلِيْظُهُ)، (سُنْدُسُ) واتە: ئاوریشمی تەنک، (إِسْتَبْرَقُ) کە لە (ستبرک) ی فارسییەو هاتو، بە مانای ئەستوور دی، لە دنیادا نایابترین شت، کە بەرگ و پۆشاکی لی دروست بکری، ئاوریشمە، دیارە ئاوریشم بۆ پیاوان قەدەغەییە، مەگەر پاساویکی نەخۆشیی پیستیان هەبێ، وەک پیغەمبەر ﷺ بۆ هەندیک لە هاوەلان، کە نەخۆشیی پیستیان هەبوو پێی داوێ و مۆلەتی داوێ لەبەری بکەن، ئەگەرنا ئاوریشم هەر بۆ ئافرەتان بەکاردی، وەک بەکارهێنانی زیڕیش هەر بۆ ئافرەتانه.

بەلام بە تەنکید ئەو ئاوریشمە ی لە بەهەشتدا هەیە، وەک ئەو نە، کە لە دنیادا هەیە، هەروەها ئەو زیڕو زیوێ کە لە بەهەشتدا هەیە، جیاپە لەوێ کە لە دنیادا هەیە، هەر وەک ئاگری دۆزەخیش کە دواڕۆژدا هەیە، جیاپە لە ئاگرەکە ی دنیا، وەک پیغەمبەری خوا ﷺ پۆژی بە هاوەلانی فەرموو: ئاگری دۆزەخ، حەفتا هیندە ی ئاگری دنیا گەرمە، گوتیان: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ! ئەم ئاگرە ی دنیا بەس بوو، پێی سزا بدریین! فەرموو: سویند بەوێ گێانی منی بە دەستە، ئاگری دۆزەخ حەفتا هیندە گەرمە^(۱)، وایدە چێ حەفتا هیندە کەش، بۆ تیگەیاندن بێ، بۆ زیدەپۆیی بێ، ئەگەرنا مەرج نە، تەنیا حەفتاش بێ، ئیستا دەرکەوتوێ کە دەگونجێ، ملیۆنان پلە ی گەرمیی هەبێ، ئاگر لە پلە ی سەدی دەکولینێ، بەلام دەگونجێ ئاگری زۆر گەرمتر هەبێ ئەو کوورانە ی چەکیان تیدا دروست دەکری، چەند سەد جار، یان چەند هەزار جار، لەو ئاگرە ی کە ئاوی پێ دەکولینێ، یاخود ئەو ئاگرە ی شتی پێ دەسووتینێ و، دەبرژینێ، گەرمترە.

(۱) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: فَإِنَّهَا فَضُلْتُ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنِ جُزْءًا كُلُّهَا مِثْلُ حَرِّهَا} (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۵۸۹، وقال: حسن صحيح).

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَلِّبِينَ﴾، پۇشاكى ئاورىشىمى تەنك و ئەستور لەبەر دەكەن، ﴿مُتَقَلِّبِينَ﴾، ۋوبە ۋوبى يەكدى، بەرانبەر بە يەكدى دانىشتوون، لە شوئەنەكانى دىكەدا ھاتو، بە تايەت لە سوورەتى (الصّافات)دا، كە پىشتەر تەفسىرمان كىردو، كە لە بەھەشتدا كۆرۈ مە جلىس دەبەستز و، يادى دنيا دەكەنەو، يادى ھاوھل و ئاشنا ناسياوھكانيان دەكەنەو، ئەگەر لە دۆزەخىشدا بن و قسەيان لەگەلدا دەكەن.

﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾، ئاوا بەو شىوہىە حال و بالى پارىزكاران و، سەربارەش جووتمانكردن و، كردماننە ھاوئىشەن لەگەل ئافرەتانى سىپى و سۆل و، جەستە ناسك و شوخ و شەنگ، چاۋو برۆ گەورەو رەش و جواندا، (حُور) كۆى (حَوْرَاء)ە، بە ماناى ئافرەتى سىپى و سۆل، كە جەستەى بى پەلەو بى لەكە بى، (عَيْن) كۆى (عَيْنَاء)ە، واتە: ئافرەتانى زۆر چاۋ جوان، كە ھەم رەشكىنەى چاۋيان، ھەم سىپىنەى چاۋيان زۆر تۆخ و جوان بى.

﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَلَكَهَةٍ آمِنِينَ﴾، لەۋىدا ھىمانانەو دلىيانانە (لەو بەھەشتەدا)، ھەر جۆرە ميوہىەك داۋا دەكەن، لە ھەموو ميوہىەك داۋا دەكەن، لە ھەموو ميوہىەك، لەۋانەى كە لە دىيادان، ئىمە دەزانىن چىن و، لەو ميوانەشى كە بەس خوا ﷻ دەزانى بەھەشت چ ميوہىەكى دىكەى لىيە، دىيەك كە بۆ تاقىكردنەوھى مرقان دانراۋەو، زياتر كافرو بىپروايەكان لىي بەھرەمەندن، لە نازو نىعمەتەكانى، ئەو ھەموو شتانەى تىدابن، بەھەشتىك كە خوا ﷻ تايەت بۆ دۆستەكانى خۆى دەپرەخسىتى، دەبى چى تىدابى! ئەوھى كە خواى بەرزى مەزن دەفەرمۇي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) الأحقاف، واتە: ھىچ كەسىك نازانى ئەوھى بۆى پەنھانكراۋە، لەوھ كە جىي شادمانىي و دلخوشىيەتى، بەھۆى ئەوھە كە دەيانكرد.

که دەفه رموی: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَكَهَةٍ آمِنِينَ﴾، له هه موو جوړه میوه یه کی تیدا داوا ده کهن، د لایاو بی ترسیشن، ئه وهی پیش به گشتی فره مووی: له جیگه و ریگه و نشینگه یه کی پر هیمن و ئاسایش دان، به لام ئه مه یان ئه م ئاسایش (آمن) ه، په یوه ندیی به خواردن و خوړاکه که وه هه یه، واته: ئه و خواردن و خوړاکه، ئه و جوړه میوانه ده خوځ و، د لایاو بیترسن، که به هووی خواردنی ئه و میوانه وه، تووشی نه خوشی و، دهرهاویشته ی خراب نابن، وهک خواردنه کانی دنیا، که مروځ دوو پارووان له خووی زیاتر ده خوات، دواپی نار هه ت ده بی.

﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له و به هه شته دا مردن ناچیزن، جگه له مردنی یه که م، ئنجا مردنی یه که میان له دنیا دا چیرتوه، نهک له به هه شته، به لام لیره دا خوا ﴿يَذُوقُونَ﴾ ده فره رموی: له به هه شته دا، مردن ناچیزن جگه له مردنه یه که مه که و، مردنه یه که مه که ش له دنیا داو له به هه شته چیرتواوه، ئه م ته عبیره ش وهک دواپی باسی ده که ین، له مه سه له گرنگه کاند، له بهر ئه وه یه که برواداران، هه ر که روو حیان له جهسته یان جیابووه، یه که سه ده چنه به هه شته، بویه وهک ئه و مردنه، هه ر له به هه شته روویدابی، یاخود مانایه که ی: له به هه شته مردن ناچیزن، جگه له و مردنه ی که له دنیا دا چیرتوو یانه، که ئه و کاته ده بی بلین: هه لاواردنه که، هه لاواردنیکی دابراوه، به لام نه که ر بلین هه لاواردنه که په یوه سه، ده بی مانایه که ی ئاوابی: مردن له به هه شته ناچیزن، جگه له و مردنه ی که له دنیا دا چیرتیان.

﴿فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ﴾، ئه وه به خشه له پهروه ردگارته وه، واته: ئه و به هه شته ی دهیچنی، بارته قای کرده وه کانیان نیه و، کرده وه کانیان هوکارن، ئیمان و کرده وه باشه کان هوکارن، بو چوونه به هه شته، به لام نرخ و به های به هه شته نین، به لکو ئه وه هه ر به خشیکه له پهروه ردگاریانه وه، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئه وه یه به مراد گه یشت و به ئاوات گه یشت و، بردنه وهی مه زن، نهک ئه وه ی له

له کۆتایی دا خوا ﷻ دهفهرموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُقُكَ بِإِسْنِكَ﴾، بۆیه تێمه به
زمانی تو ئاسامان کردوه، واته: قورئانمان ئاسان کردوه، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾،
به لکو په ند وه ربگرن و تیی بگهن، واته: خه لکه که ت و کۆمه لگایه که ت، پیش
هه موو که س که هاوچه رخی تۆن، بۆیه به زمانی خۆت قورئانمان ئاسان کردوه،
﴿فَارْتَبِّ إِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ﴾، ئەم (ف) ه، (فاء التفریع) ی پێ ده لێن، واته: به لام
بپیروایه کان په ندیان وه رنه گرت، لێی ورد نه بوونه وهو، لێی به هه ره مه ند نه بوون،
بۆیه چاوهر پێ به، خوا سزایان دده دات، ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَبُونَ﴾، ئەوانیش چاوهر پێن،
ئەوان چاوهر پێن که تو به مری و په یامه که ت کۆتایی پێیی، یاخود: چاوهر پێن
ئەوه ی تو ده یلێی، بێته دی، تو ش چاوهر پێ بهو، ئەوانیش دیاره چاوهر وانن، که
به ته نکید ئەوه ی پیغه مبه ری خاته م ﷻ چاوهر وانیی کرد، له دنیا دا هاته دی، که
سه رکه وتی ئیسلام و، سه قامگیر بوونی په یام و هیدایه تی خوا بوو، له سه ر گو ی
زه ی و، ئەوه ی ئەوان چاوهر پێیان ده کرد، که موحه مه د ﷻ به مری و په یامه که ی
نه مپێی و، چرایه که ی که به مۆله تی خوا هه لیکردوه، چرای ئیمان و هیدایه ت
بکوژێته وهو خه فه بی، ئەوه ی ئەوان چاوهر پێی بوون، هه ر له دنیا دا هاته دی
و، له دواڕۆژیشدا بۆیان ده رکه وتوه، که زۆر به هه له دا چوو بوون، چونکه
پیغه مبه ری خوا ﷻ چه ند له دنیا دا ناووناوبانگی به رزکرده وه، وه ک ده فه رموی:
﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ (١) الشرح، به ته نکید له دواڕۆژدا ناو ناوبانگی به رزتریشه،
هه له به ته شوێنکه وتووایشی هه روان، هه ر که سه به پێی خو ی، ئەم ئیسلامه
هه ر که سێک ده ستی تێگه ری، هه ر که سێک ئەو په یامی خوا به وه ربگه ری و،

خزمەتی پێ بکات، هەم لە دنیا دا پێی بەرز دەبێتەو، هەم لە دواڕۆژیشدا،
وێک پێغمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا، دەفەر موی: {إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا
وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ} (أُخْرَجَ مُسْلِم: ۸۱۷)، واتە: خوا بەم کتیبە، کۆمەلانیکی بەرز
دەکاتەو، کۆمەلانیکی نزم دەکاتەو.

ئەوانە ی کە دژایەتی دەکەن و پستی تی دەکەن و پشت گوێ دەخەن،
نزم دەبنەو، ئەوانەش کە گوێی لی دەگرن و لی تی دەگەن، بەرز دەبنەو.
خوا لەو کەسانە مان بگێرێ کە بە ھۆی قورئانەو زیاتر پێدەگەن، زیاتر لە
خوا نزیکی دەبنەو، زیاتر پاک و چاک و راست و ساغ دەبن.

مه‌سه‌له گرنه‌كان

مه‌سه‌له‌ی یه‌كه‌م:

میوه‌ی دره‌ختی ژه‌قنه مووت، خۆراکی بابای گوناهاکاره، که وه‌ک کانزای تواوه له سکاندا ده‌کوڵی، وه‌ک کوڵینی ئاوی داغ، خوای دادگهر فه‌رمان به فریشته‌کان ده‌کات، که بابای بی‌پروا و گوناهاکار بگرن و، په‌لکێشی نیوه‌راستی ئاگری دۆزه‌خی بکه‌ن و، دوا‌یی ئاوی داغ و کو‌لا‌وی به‌ ته‌پ‌لی سه‌ردا بکه‌ن و، پی‌ی بگو‌تری: بی‌چێ‌ژه! بی‌گومان تو‌ی ده‌ست‌پو‌یش‌تو‌وی به‌ری‌ز! وه‌ک لافت لی ده‌دا له دنیا‌دا، ئە‌مه‌ش ئە‌و سزایه‌ بوو که تیی‌دا دوو دل بوون، مشتوم‌رتان له باره‌یه‌وه ده‌کرد:

خوای ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۖ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۖ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۖ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۖ خَذُوهُ فَاَعْلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۖ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِّنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۖ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۖ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝۵۰﴾

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئە‌م ئایه‌تانه، له‌ حه‌وت ب‌رگه‌دا:

۱- ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۖ طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾، به‌د‌ل‌یای دره‌ختی زه‌ققووم، خۆراکی گوناهاکاره، وا پێ‌ده‌چ‌ی ژه‌قنه مووتی کوردی له زه‌ققوومه‌وه هات‌ی، بی‌گومان که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۖ طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾، به‌ د‌ل‌یای دره‌ختی زه‌ققووم خۆراکی گوناهاکاره، واته: به‌ری دره‌ختی زه‌ققووم، وه‌ک له سووره‌تی (الصفات) دا، پێ‌ش‌تر هینامان، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَذَلَّكَ حَيْرُ زُلَّ أُمِّ شَجَرَةِ الزَّقُّومِ ۖ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً ۖ﴾

لِّلْظَالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا قَائِلُونَ مِنْهَا الْبُظُورُ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾، که له تهفسیری سوورەتی (الصفات) دا، به درێژی لهو بارهوه قسهمان کردوه و، ئەم ئایەتانهمان تهفسیر کردوون.

کهواته: لێره دا که هەر پێک دهفهرموێ: درهختی زهققووم خۆراکی بابای گوناهاکارو زۆر تاوانبار، واته: میوهکهی و بهرهکهی که دهری دهکات، نهک خودی درهختهکه ههمووی، بهلام له بهر ئهوهی لهوێ باسی (طَلْع) و میوهکهی کردوه، لێره دا به پێویست نهزانراوه، به زۆری وایه، خوا ﷻ ههندی شت که یه کجار باس بکری، له شوینی دیکه، دووباره ی ناکاتهوه، بهلام جاری واش ههیه، ههقیقهتیک له سه دان شویندا باس دهکات، یان له ده شویندا باسی دهکات، یان له چوار شویندا باسی دهکات، ئهوهندهی پێویست دهکات، له چهند شوینیکدا باسی درهختی زهققووم کراوه، بهلام باسی میوهکهی کرابی و چوێزایی به سهری شهیتانانهوه، تهنیا له سوورەتی (الصفات) دایه، ئیدی که لهوێ باسکراوه، له شوینهکانی دیکه پێویست نهکراوه، دووباره بکریتهوه، ئنجا که دهفهرموێ: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ﴾، به دنیایی بهری درهختی زهققووم، یه کسه دهفهرموێ:

﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾، خواردنی بابای زۆر گوناهاکار، دیاره: ﴿شَجَرَتَ الزَّقُّومِ﴾، مه نصوصو بهو ده بیته ناوی (إِنَّ) (إِسْمُ إِنَّ)، ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ یش، ده بیته گوزاره، (خَبَر) کهی، بهلام ده شگونجی مانایه کهی ئاوا بی: بێگومان درهختی زهققووم، ههتا بلیی تال و ناخۆشه، خۆراکی بابای گوناهاکار، وهک من له مانای دهقاو دهقه کهیدا وام هیناوه.

(الْأَثِيم): واته: (كَيْفُ الْإِثْم)، زۆر گوناهاکار، چونکه (آثِم) به مانای گوناهاکار، بهلام (أَثِيم)، واته: زۆر زۆر گوناهاکار، وهک: (عَالِم)، به مانای: زانا، (علیم) واته:

زۆر زانا، لێره دا که ده فەرموێ: (أَئِمْ) واتە: زۆر گوناھکار، (الطَّيْرِي) قسە یەکی جوان دەکات، دەلێ: (الْإِثْمُ الَّذِي هُوَ الْكُفْرُ بِرَبِّهِ، دُونَ غَيْرِهِ مِنَ الْإِثَامِ)، لێره دا مەبەست لە گوناھ، ئەو گوناھە یە که بریتیه لە بیپروایی بە پەرۆردگاری، نەک گوناھەکانی دیکە، واتە: ئەو گوناھە ی که پێی دەچێتە دۆزەخ و، ئەو سزا سەختە ی پێ دەدرێ، بریتیه لە بیپروایی، ئەگەر نا نەک هەر گوناھێکی دیکە، هەندێ گوناھ، گوناھێ گچکەن و، هەندێ گوناھ مسوڵمانانیش تووشیان دەبن و، ئیمانیشان هەیه، بەلام دوا یی بە تەوبە کردن، یان بە شەفاعەتی پیغمبەر ﷺ، یاخود بە سزای قوونای بەرزەخ، ئەو گوناھە یان لە کۆڵ دەبێتەو، ئەوانە نا، بەلکو ئەو گوناھە ی که دەیکات، پێی بچێتە دۆزەخ و پێی لە بەری زەققووم بخوات، بریتیه لە بیپروایی و، هاوبەش بۆ خوا دانان.

(۲) - ﴿كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾، وەک کازنا لە سکاندا دەکۆلێ، (المُهْلُ: الرِّصَاصُ أَوْ الْفِضَّةُ أَوْ مَا يَذَابُ فِي النَّارِ إِذَا أُذِيبَ فِيهَا فَتَنَاهَتْ حَرَارَتُهُ وَاشْتَدَّتْ حَمِيَّتُهُ فِي شِدَّةِ السَّوَادِ)، (مُهْل): بریتیه لە مس، یاخود زیو، یان هەر کازنایەک که لە ئاگر دا بتوێژیتەو، که گەرمایەکی دەگاتە ئەوپەری و، یە کجار زۆر گەرم دەبێ، یە کجار زۆر پەشیش دەبێ.

هەلبەتە مەرج نیە، هەموو کازنایەک پەش ببێ، بەلکو جاری وا هەیه سوور دەبێتەو، گرنگ ئەو هیه (مُهْل) بە مانای کازنای تەواو دە، هەندیکیش گوتوو یانە: تلێ زەیت، زەیتیش که زەیتوونە که دەکۆلێنرێ، بۆ ئەو هیه زەیت بەرەم بێ، ئنجا تلێتەکی زۆر گەرمە، ئەویش وەک نیمچە کازنایەکی تەواو وایە لە بەر گەرمییان، (يَغْلِي)، ئەو میو هیه درەختی زەققوومە دەکۆلێ، (يَغْلِي الطَّعَامُ، وَتَغْلِي الثَّمَرَةُ) چونکە (يَغْلِي) بە (تَغْلِي) یش خوێنراو تەو، ئنجا ئەگەر (يَغْلِي) بێ، واتە: خۆراکە که دەکۆلێ لە سکیاندا، که درەختی زەققوومە، ئەگەر بە (ت) ش بخوێژیتەو (تَغْلِي) پاناو هیه دەچێتەو بۆ میو هیه درەختی زەققووم، (ثَمَرَةُ) مێنە ی مەجازیەو، پاناو هیه بۆ ئەو دەچێتەو.

چۆن دەکۆلێ لە سکیاندا؟

۳- ﴿كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾، وهك كۆلینی ئاوی كۆلۆ و داغ، (وَهُوَ الْمُسَخَّنُ الَّذِي قَدْ أُوقِدَ عَلَيْهِ حَتَّى تَنَاهَتْ شِدَّةُ حَرِّهِ)، ئەو ئاوهیه كه ئاگری دهدریته بهر، تاكو گهرماییهكهی دهگاته ئەوپه‌ری.

له باره‌ی زه‌ققوومه‌وه، ئەمه‌ گێردراوه‌ته‌وه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ زُقُومٍ جَهَنَّمَ أُنْزِلَتْ إِلَى الدُّنْيَا، لَأَفْسَدَتْ عَلَى النَّاسِ مَعَاشَهُمْ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ۳۱۲۰۶).

واته: عه‌بدوللای کۆری عه‌بباس (خوا لییان رازی بـ)، ده‌لـی: ئەگهر دلوپیک له زه‌ققوومی دۆزه‌خ دابه‌زێتریه‌ سهر دنیا، ژیان و گوزه‌رانی هه‌موو خه‌لك تیک ده‌دات، هه‌لبه‌ته‌ ئەو شتانه‌ی خوا دایناون، له‌ پوژی دوايیدا، چ وه‌ك پاداشت بو‌ پارێزکاران و پر‌واداران، چ وه‌ك سزا بو‌ بی‌روایان و خراپه‌کاران، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی دنیا دا ناچنه‌ تای ته‌رازوووه‌وه‌، به‌ خه‌یالی مرو‌فیش دانایه‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ نابـی ئەو قسه‌یه‌مان پـی زۆر بی‌ت، كه‌ یه‌ك دلوپه‌ له‌ زه‌ققوومی دۆزه‌خ هه‌موو دنیا ده‌گورێ و، تیکـی ده‌دا.

۴- ﴿خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، بی‌گرن ئنجا رایکیشنه‌ نیوه‌راستی دۆزه‌خ، لی‌ره‌دا شتیک قرتێنراوه‌ كه‌ به‌ سیاق و سه‌لیقه‌ ده‌زانرێ، واته‌: {يُقَالُ لِلْمَلَائِكَةِ: خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ}، به‌ فریشتان ده‌گوترێ: بگرن و رایکیشن، یان {يَقُولُ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ}، خوا به‌ فریشته‌کان ده‌فه‌رموێ: بی‌گرن، {فاعْتَلُوهُ}، واته‌: رایکیشن، په‌لکێشی بکه‌ن، ﴿إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، به‌ره‌و نیوه‌راستی کلپه‌ی دۆزه‌خ، {فاعْتَلُوهُ}ش، به‌ دوو شیوه‌ خوێندراوه‌ته‌وه‌:

أ- {فاعْتَلُوهُ}،

ب- {فاعْتَلُوهُ}، {عَتَلَهُ: يَعْتَلُهُ وَيَعْتَلُهُ: عَتَلًا، إِذَا سَاقَهُ بِالْدَّفْعِ وَالْجَذْبِ}، {عَتَلَهُ: يَعْتَلُهُ وَيَعْتَلُهُ} هه‌ردووکیان، {عَتَلًا}، چاوگه‌که‌یانه‌، واته‌: رایکیشا به‌ پāl پیوه‌نان و به‌ رایکشان، به‌ کوردیی پـی ده‌گوترێ: په‌لکێشکردن، یان پālّه‌ستۆدان.

(۵) - ﴿ثُمَّ صُبُّوا قَوْلَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، دوايى بەسەر تەپلى سەرىدا بېژن، لە ئازارى ئاوى كۆلۆو داغ، تەعبىرە كە ئاوايە: (مِنْ حَمِيمِ الْعَذَابِ)، ئاوى كۆلۆو كە مايەى سزاو ئازارە، بەلام بۆيە فەرمووئەتى: ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، (أي: مِنَ الْحَمِيمِ الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْعَذَابِ)، لەو ئاوە كۆلۆو داغەى كە ھۆكارى ئازارو ئىشە.

وشەى (سَوَاء): بە مانای نۆوەرەست دى، ﴿إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾، بۆ نۆوەرەستى دۆزەخ پەلکىشى بکەن و، دوايى لە ئاوى كۆلۆو بەسەر تەپلى سەردا بکەن، جگە لەوہى ئەو خواردنەى خواردوویەتى لە سکىدا، دەكۆلى، ھەك: مس و كانزای تەواوہ وایە، دەكۆلى و، سەربارەش ئاوى كۆلۆویشى بەسەر تەپلى سەردا بکەن و، پەلکىشى بکەن، پرايکىشنە نۆوەرەستى ئاگرى دۆزەخ.

(جَحِيم)یش: (النَّارُ الْمُتَجَجَّة)، ئەو ئاگرەى كۆپەى سەندوہ، كۆپەكەى سەوز بووہ لە بەھیزیان.

(۶) - ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، بېچێژە بە دلنایى ھەر تۆى دەستپۆشتووى زالى خاوەن پێزو حورمەت، واتە: بەو گوناھكارە بەدبەختە دەگوترى: بېچێژە ئەو ئازارو سزايەى ئىستا پێى سزا دەدرى، بەراستى تۆ بووى دەستپۆشتوو بووى، لە نۆو كۆمەلەكەتداو، لە لایان بەرپێز بووى، ئەمەش دوو واتای ھەن:

أ- دەگونجى مەبەست پێى ئەوہ بى، كە لە نۆو خەلكەكەيدا دەستپۆشتوو بووہو، پێز لىگىراویش بووہ.

ب- دەشگونجى ئەمە بە توانج و تەوسەو بى، واتە: بېچێژە تۆ بووى كە دەتگوت: من زۆر دەستپۆشتووم و زۆرىش بەرپێزو حورمەتم، دە بېچێژە دەى! دەستپۆشتن و پێزو حورمەتەكەت بە خۆسەپاندن و بەستەم، زۆرو بە ناھەق بوو، بۆيە ئاوا لەسەرى سزا دەدرى، كەواتە: بەم واتايە بى، ئەمە سەرزەنشتكردنە، بە واتايەكەى دىكە بى، روونكردنەوہى حال و واقعىەتى لە دنیادا، كە تۆ لە دنیادا وا بووى.

(۷) - ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾، بە دنیایی ئەمە، (ئەم ئازارو سزایە)، کە تێیدا دوودل بوون، یاخود تێیدا مشتومپرتان دەکردو، شەپە قسەتان دەکرد، ئەوێ ئیستا فەرموون تووشی بوون.

با لە بارە (مُهل) هەو، ئەم دەقە بێنین، کە چەمک و واتایەکی زیاتر پوون دەکاتەو، (الطبري) لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱) ئەم دەقە دینێ:

(عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: بَلَّغَنِي أَنَّ ابْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سُئِلَ عَنِ الْمُهْلِ الَّذِي، يَقُولُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَرَابُ أَهْلِ النَّارِ، وَهُوَ عَلَى بَيْتِ الْمَالِ؟ قَالَ: فَدَعَا بِذَهَبٍ وَفِضَّةٍ فَأَذَابَهُمَا، فَقَالَ: «هَذَا أَشْبَهُ شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا بِالْمُهْلِ الَّذِي هُوَ لَوْ نُزِيَ السَّمَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَشَرَابُ أَهْلِ النَّارِ، غَيْرَ أَنَّ ذَلِكَ هُوَ أَشَدُّ حَرًّا مِنْ هَذَا)، واتە: حەسەنی بەصرایی (پەحمەتی خوای لیئ)، دەلی: پێم گەیشتووە کە عەبدوللای کوپی مەسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لە بارە (مُهل) هەو پرسیاری لیکراوە، ئەو (مُهل) هەی کە گوتووینانەو دەگوتری: پۆژی قیامەت، خواردنەوێ دۆزەخیانە، ئەوانە لە نێو ئاگری دۆزەخان، (ئەو کاتە عەبدوللای کوپی مەسعوود بەرپرسی خەزینە دەوڵەت بوو، ئەویش دەیهوێ بە لگەیه کی کردەیی و واقعییان بۆ بێنیتەو، بە شیوەیه کی واقعی بۆیان وینا بکات) بانگ دەکات دەلی: هەندێ زیو بێنن، (لە ریوایەتی دیکەدا هاتو، دەلی: ئەوێ کە پارچەو شکاوو، پکاو بوووە لە خەزینە دەوڵەتدا ماوەتەو) دەیاننویتەو، (دوای ئەوێ قالدەبیتەو پەنگەکی سوور دەبی، تەواو تەواو گەرم دەبی)، دەلی: ئەمە لەشتی دنیاو و پچووترین شتە بەو (مُهل) هەی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ باسی دەکات، کە پەنگەکی وەک پەنگی ئاسمانە، لە پۆژی دواییدا، (شین دەبی)، خواردنەوێ ئەوانە کە لە ئاگری دۆزەخدا دەبن، بەلام ئەوێ لە قیامەت هەیه، لە دۆزەخدا هەیه، زۆر گەرمتەرە لەو کانزا تەواوێ ئیستا لێرە دەبێنن.

مەسەلەى دووهم:

پاريزكاران لە پوژى دوایى دا سەلامەت و بى بەلان، لە نىو باغ و سەرچاواندا، پوشاکی ئاورىشمى تەنک و ئەستوور دەپوۆشن، پووبەپرووی یەکدى دادەنیشن و لەگەل ئاڤرەتانى سپى و سۆل و قەشەنگ و چاوگەشدا، دەبنە هاونشین و، هەموو جوۆرە ميوەیهکیان دەبى و، بى ترس و بیم دەبن و، مردن ناچيژن، جگە لەو مردنەى یەکەم کە پابردوو، ئەوێش هەمووی وەک بەخشى پەرودەگاریان و هەر ئەوێش سەرفرازی مەزنە:

خو سورة الزحرف دەڤەرموى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلَّامٍ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾، بە دڵنایى پاريزكاران لە نشینگەیهکی پر هێمن و ئاساییش و دڵناییدان، وشەى (مَقَام) واتە: شوینی لیوستان، کە خانووبەرەو جیگەو ریگەو، ئەوێ کە پێیەو پەيوەستە، دەگریتەو، خوێنراویشەتەو: (فِي مَقَامٍ أَمِينٍ) (مَقَام) یەش واتە: شوینی تیدا نیشتەجى بوون، واتە: (مَقَام)، یانی: شوینی تیدا وەستان، (مَقَام) یەش واتە: شوینی تیدا نیشتەجى بوون و مانەو، مانایەکیەیان لێک نیزیکە.

کە دەڤەرموى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾، یان (مَقَام أَمِين)، (أَي: الْأَمِينِ سَاكِنُهُ)، یانی: ئەو کەسەى تیدا نیشتەجى بى ترس و بیمەو هەست بە هێمنی و ئاساییش دەکات، هەرۆهەدا دەشگونجى بگوترى: شوینەکە هیچ مەترسی بە دەوریەو نیە، لەسەر نیە و وەک شوینەکانى دنیا کە دەگونجى لافوایان بووى،

بوومه له رزه یان بو بـ، ئاگرپژین لێیان بدات، تسۆنامی لێیان بدات، درنده یان بو بـ، دوژمن هه لکووتیتته سهریان، ئهو مه ترسیانیهی هیچ کام له سه ر نین، بۆیه هه ندیک له توێژه رهوان که گو توویانه: (أَمِئْتُ سَاكِنُهُ)، یان (أَمِنْ سَاكِنُهُ)، پیم وایه مه رج نیه ئهو که سه ی له ویدا نیشته جییه، به س ئه ویان ئه مین و دلیاو بـ ترس بـ، به لکو شوینه که ش وه ک جوگرافیا ترس و بیم و مه ترسی و ناره حه تییه کان پرووی تیناکهن.

(۲) - ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، له باخ و کانیاوان دان، دوایی سه ر ژمیڤی ئهو نازو نيعمه تانه ده که ی، که هه موویان یازده نازو نيعمه تن، به لام جاری پێیاندایه پۆین، له ئیو باخ و گۆل و گۆلزارو، کانیی و سه رچاواندان.

ئه دی پۆشاکیان چیه؟

(۳) - ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، ئاوریشمی ته نک و ئه ستوور ده پۆشن، (مِنْ: لِبَائِنِ الْجَنِّسِ، وَالْمُبِينُ مَحْذُوفٌ دَلَّ عَلَيْهِ يَلْبَسُونَ)، (يَعْنِي: يَلْبَسُونَ مِنْ ثِيَابِ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ)، ئه م: ﴿مِنْ﴾ هه، بو پروونکردنه وه ی جینسی له به رکراو پۆشراوه که یه، ئنجا پۆشراوه که قرتیژاوه، چونکه وشه ی ﴿يَلْبَسُونَ﴾: ده لاله قی له سه ر ده کات، یانی: (يَلْبَسُونَ ثِيَابًا) یان (لِبَاسًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ)، (سُندُسٍ) به ئاوریشمی ته نک ی زۆر گرانبه ها ده گوتر، (إِسْتَبْرَقٍ) یش به ئاوریشمی ئه ستووری گران و به قیمه ت ده گوتر.

(۴) - ﴿مُنْقَلِيلِينَ﴾، رووبه پرووی یه کدی دانیشتون، (مُتَوَاجِهِينَ)، رووبه پرووی یه کدی داده نیشن، له شوینه کانی دیکه ی قورئاندا خوا ﷻ باسی کردوه: ﴿إِخْرَجْنَا عَلَىٰ سُرُرٍ مَّنْقَلِيلِينَ﴾ (الحجر: ۴۷) واته: برایانه له سه ر ته ختان رووبه پروون، له شوینی دیکه له سووره قی (الحجر) دا، ده فهرمو: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ﴾ (الحجر: ۴۷) هه رچی کینه و بوغو غه ره زو هه ستیاریه به رانه به به یه کدی، هه موویمان له دل ده رهاویشتن، هه روه ها له سووره قی (الأعراف) یشدا ئامازه به وه ده کات و، له سووره قی (الصفات) یش، باس ده کات، ئه وانه که داده نیشن باس و یادی دنیا ده که نه وه، نه ک هه روا به وشکی دابنیشن.

۵- ﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾، حالیان وایه و جووتیشمان کردن له گه لّ ئافره تانی سپی و سۆل و چاوگه ش و گه وره دا. (كَذَلِكَ) واته: حالیان به و شیوه یه، یا خود ئه وانه له نازو نیعمه ت و، له حالیکه هیئده خوش دان، مه گه ر هه ر بچوینزی به خویه وه، ئه گه رنا هیچ شتیکی دیکه نیه، بگوتری: وه ک ئه و، ﴿وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾، جووتمانکردوون، یان کردوومانن به هاوونشین له گه لّ ئافره تانی سپی و سۆل و سافدا، له پرووی جهسته و دیمه نه وه، ﴿عِینٍ﴾، چاو گه وره و چاوگه ش و جوان، که واته: لیڤه دا ﴿وَزَوَّجْنَاهُمْ﴾، وه ک هه موو توێژه ره وانی قورئان گوتوو یانه و قسه که شیان راسته، مه به ست ئه وه نیه و، که خوا ﷺ هاوسه رگیری بو کردوون و لیکی ماره کردوون، چونکه له به هه شتدا ماره کردن نیه و، ئه وه بو دنیا یه، به لام له به هه شتدا، هه ر که سه ئه وه ی خوا ﷺ پپی بدات، ئه وه ی هه یه و پیویست به ماره کردن ناکات، هه ر پیدانی خوا ی موته عال، بو خوی ئه وه ماره کردنه که یه، هه ره وک خوا ﷺ زهینه بی به وشه ی موباره کی خوی له پیغه مبه ری خوا ﷺ ماره بری، که کچه پووری خوشی بوو، فه رمووی: ﴿فَلَمَّا فَصَّ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾ (۳۷) ﴿الْأَحْزَابِ﴾، واته: کاتیک زهید کاری پپی نه ماو، لیکی جیابوونه وه، له تۆمان ماره بری، ئنجا دواپی زهینه ب، وه ک له تهفسیری سووره تی (الْأَحْزَابِ) دا باس مان کردوه، شانازی ده کرد، به سه ر هاوسه رانی دیکه ی پیغه مبه ردا ﷺ، هه ر کامیکیان شانازی به شتیکه وه کردوه، ئه ویش ده یگوت: ﴿زَوَّجْنَاهُمْ أَهْلِيْكُمْ وَزَوَّجْنِيْ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ﴾ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۲۱۳، قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ)، واته: ئیوه خزم و که ستان ماره یان بریون، (له پیغه مبه ر ﷺ)، به لام من خوا ﷺ له سه رووی جهوت ئاسمانانه وه منی ماره بریوه.

که بیگومان شانازییه کی گه وره بووه و، به س بو ئه ویش وابووه، (حُور) کو ی (حَوْرَاء) ه، واته: ئافره تی سپی و سۆل، که جهسته ی خال و په له و له که ی پیوه نه بی، (عِین) یش کو ی (عِیْنَاء) ه، واته: ئافره تی چاوگه ش و جوان، که هه م سپینه ی چاوی زۆر سپی بی، هه م په شکیته ی چاوی زۆر په ش بی، مه رجیش نیه، ته نیا چاویان په ش و سپی بی و چاوپه ش بن، چونکه (عِیْنَاء) واته: چاویان گه وره و

جوان بى، ئنجا چاويان شىنە، يان چاويان سەوزە، يان چاويان كآلە، بۆيەش
ليرە دەيليم، چونكە لە تەفسيرەكاندا نەمبينيوە ئەمە باس كرابى، ھەر دەلين:
سپينەى چاويان زۆر سپيەو، رەشكىنەى چاويشيان زۆر رەشە، چوینراون بە چاوى
مانگای كىوى، يان چاوى ئاسك و مامزەو، كە چاويان گەورەو جوانە، بەلام
پيم وايە وشەى: (عَيْن) كە كۆى (عَيْنَاء) واتە: ئافرەتى چاوش و گەش و چاوش گەورەو
جوان، ئنجا ئىدى چاوەكەى رەشە، رەش و سپيە، سەوزو سپيە، چاوى شىنە،
چاوى كآلە، ھەمووى دەگریتەو، لەبەر ئەوھى ھەندى لە تويزەرەوانى قورئان،
تەماشای زەوق و سەلىقەى خويان، ياخود دەوروبەر و ژینگەى خويان كردو،
لەوھو تەماشای نيعمەتەكانى خويان كردو، ھەر بەو شيوەيەش، بەو پاشينە
كلتورىيەى خوشيان قورئانيان تەفسير كردو، كە ئەو مەرووف تووشى ھەلە
دەكات، ئەگەرنا (حُور) كۆى (حَوْرَاء)ە، كە جەستەيان پاك و بى پەلەو لەكەيە،
كە ئەويش ھەرچەندە زۆربەيان دەلين: سپى و سۆل، بەلام دەشگونجى بە
ماناي: جەستە سافى و بى پەلەيى و بى لەكەيى و، ساغ و ساف و جوان و
بەرچاوبى، ئنجا با ئەسمەريش بى، با ھەر رەنگىكى دىكەش بى، ھەرودەھا:
(عَيْن)يش كە كۆى (عَيْنَاء) واتە: چاوش و چاوش گەورەو جوان، ئنجا رەنگى
چاوەكە ھەرچيەك بى، كە بە پى زەوق و سەلىقەى گەلان و، نەتەوھەكان و
بەپى كلتورى ئەو گەل و نەتەوانە، كە بەشيكە لە پىكھاتەيان، تىگەيشتيان
بۆ جوانيەكان دەگوڤى، يانى: بۆ جوڤى جوانيەكان تىگەيشتنەكەيان دەگوڤى،
ھەيە چاوى ئەم جوڤەى پى جوانە، ھەيە چاوى جوڤىكى دىكەى پى جوانە،
ھەيە رەنگى سپى پى جوانەو، ھەيە رەنگى ئەسمەرى پى جوانەو، تا كۆتايى.

(۶) - ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾، لەويدا (لە بەھەشتدا)، ھيمنانە ھەموو
جوڤە ميوەيەك داوا دەكەن، واتە: ھەرچى بىخوازن لىيەتى، (الْفَاكِهَةُ: مَا يَتَفَكَّهُ بِهِ وَيَتَلَذَّذُ
بِهِ بِطَعْمِهِ مِنَ الثَّمَارِ وَنَحْوِهَا)، (فَاكِهَةٌ): ھەر شتيكە چيڤى لى وەرەبگيرى، لەزەتى لى
وەرەبگيرى لە خواردنەكەى، ئنجا چ لە ميوە، چ لە غەيرى ميوەش، واتە: ئەويش مەرج

نیه، تەنیا میوه بێ، بە لکو هەر شتێ که مایه ی چێژ لێوهرگرتن و خوۆشی لێوهرگرتن بێ، بێ ئەو ه ی له بهر برسییه تی، یان له بهر له کۆل خوکردنه وه ی ئازاری برسیه تی بخورێ.

﴿أَمِنِينَ﴾ (أَمِنِينَ: حَالٌ مِنْ صَمِيرٍ يَدْعُونَ، وَالْمُرَادُ هُنَا أَمْنٌ خَاصٌّ، وَهُوَ الْأَمْنُ مِنَ الْغَوَائِلِ وَالْأَلَامِ مِنْ تِلْكَ الْقَوَاكِهِ عَلَى خِلَافِ حَالِ الْإِكْثَارِ مِنَ الطَّعَامِ فِي الدُّنْيَا)، وشه ی: (آمین) حاله له راناوی (یَدْعُونَ) یانی: کاتی که داوا ی هه موو جوړه میوه یه که ده که ن، ئەمین و دلیا و هیمن و، بێ ترسن، ئەمه ش بێ ترسییه کی تایبه ته، که بریتیه له بێ ترسی و دلیایی، له و ئازار و ده رهاویشه خراپانه ی له و خواردنانه، که ده یانخوون، پهیدا ده بن که بو له زه زه ت و چێژ ده یانخوون، به پیچه وانیه ی هی دنیا وه، که نه گهر که سی که له شتی که زو ر بخوات، دوا یی تووشی نا ره حه تی ده بێ و، ده رهاویشه ی خراپی ده بێ.

(۷) - ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له ویدا مردن ناچێژن، جگه له مردنی یه که م، وه که پێشتر باسمان کرد، ئەوه دوو واتای هه ن:

أ- ئەم: (إِلَّا يه)، نه گهر بگوترێ: هه لاواردنی په یوه ست (الْإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِلُ) ه، واته: له به هه شتا مردن ناچێژن، جگه له و مردنه ی یه که م جار، له بهر ئەو ه ی مروۆی بر وادار که روو ح ی له جهسته ی جیا ده بیته وه، یه که سه ر روو حه که ی ده چیه به هه شت، ئنجا وه که له به هه شتا مردن وایه.

ب- به لām نه گهر (إِلَّا)، به مانای (غَيْرَ) بێ، نه که به مانای جگه، یانی مردن ناچێژن له به هه شتا، جگه له و مردنه ی که له دنیا دا چیش توویانه، ئەو کاته ش پێی ده گوترێ: هه لاواردنی که دابراو (الْإِسْتِثْنَاءُ الْمُنْقَطِعُ).

چونکه په یوه ست، ئەوه یه که هه لاوێردراو (مُسْتَثْنَى)، به شیک بێ، له لی هه لاوێردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ)، به لām نه گهر هه لاوێردراو به شیک نه بێ له لی هه لاوێردراو، ئەو کاته پێی ده گوترێ، هه لاواردنی دابراو.

(۸) - ﴿وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، ئەو (خوایند) پاراستنی، چەپالە ی دان لە نازاری کلێه ی دۆزەخ.

(۹) - ﴿فَضَلَّ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەو بەخششە لە پەرورەدگار تەو، ﴿فَضَلَّ﴾، (حَالٍ مِنْ الْمَذْكُورَاتِ)، هەموو ئەو ی باسکرا، بەخششە لە پەرورەدگار تەو، بەو واتایە: کە ئیمان یان هەبوو و کردەو ی چاک یان هەبوو، هۆکار بوو بۆ چوونە بەهەشت یان، بەلام بەهەشت و، ئەو هەموو نازو نێعمە تانە، بەهاو تیچوو و نرخە کە یان ئەو نەندە ئیمان و کردەو ی باشە ی ئەوان نەبوو، بەلکو تەنیا هۆکار بوو، بەلام ئەو بەهەشت و نازو نێعمە تە، لە راستیدا بەخششێکە لە پەرورەدگار تەو دەدری و، ئیمان و کردەو ی چاکیش هۆکاریەتی.

(۱۰) - ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەو یە دەربازبوون و قوتاربوونی مەزن، یاخود: ئا ئەو یە سەرکەوتن و بردنەو ی مەزن و، بە مراد گەیشتنی مەزن، لێرە دا پاناوی جیاکردنەو (ضمیر الفصل) کە (هۆ)یە، هینراو بۆ تاییەت کردنی ئەو بردنەو بە مراد گەیشتنە، بە بەخششی پەرورەدگار تەو، ئەمیش ئەو دەگە یەنی کە جگە لە بەخششی پەرورەدگار، بردنەو بە مراد گەیشتنیکی دیکە بوونی نیە، ئەگەر بردنەو هەبێ، بەس ئەو یە.

ئەجا بە پێی ئەو مانایە ی ئیمە کردمان:

(إِبْنُ قُتَيْبَةَ) وهك (الشوكاني) له (فتح القدیر) هكە ی خۆیدا^(۱)، لێی خواستۆتەو و، منیش دەقە کە ی دینم، دەلی:

(إِنَّمَا اسْتَشْنَى الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَهِيَ فِي الدُّنْيَا، لِأَنَّ السُّعَدَاءَ حِينَ يَمُوتُونَ يَصِيرُونَ بِلُطْفِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ إِلَى أَسْبَابِ مِنَ الْجَنَّةِ، يَلْقَوْنَ الرُّوحَ وَالرَّيْحَانَ، وَيَرَوْنَ مَنَازِلَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، وَتُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُهَا، فَإِذَا مَاتُوا فِي الدُّنْيَا فَكَأَنَّهُمْ مَاتُوا فِي الْجَنَّةِ، لِاتِّصَالِهِمْ بِأَسْبَابِهَا

وَمُشَاهَدَتِهِمْ إِيَّاهَا، فَيَكُونُ الْإِسْتِثْنَاءُ عَلَى هَذَا مُتَّصِلًا. وَاخْتَارَ ابْنُ جَرِيرٍ أَنَّ إِلَّا مَعْنَى بَعْدَ، وَاخْتَارَ كَوْنَهَا مَعْنَى سِوَى ابْنِ عَطِيَّةَ).

(ابْنُ قُتَيْبَةَ) كه زانایه کی زۆر ورده، قسه ی زۆری کردوون له باره ی ئه و نایه تانه وه، كه مانایان جوړیك له ئیشكال و، ته م و مژي به سه ره وه یه، به لای زۆر به ی خه لکیه وه، ده لئ:

بۆیه خوا **مَرَدْنِ** یه كه می هه لاواردوه: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له حالیکدا كه مردنی یه كه م له دنیا دا بووه، چونكه به خته وه ران كاتیك ده مرن، به لوتف و توانای خوا ده چنه ئیو هو كاره كانی به هه شته وه، له وئ تووشی (رَوْحٌ وَرِيحَانٌ)، به زه یی خوا و نازو نیعمه تی خوا ده بن و، شوینه كانی خو یان له به هه شتدا ده بینن و، ده روازه كانی به هه شتیان به پرودا ده كرینه وه، ئنجا كاتیك له دنیا دا ده مرن، وه ك ریک له به هه شتدا مرد بن، چونكه یه كسه ر په یوه ست ده بن به هو كاره كانی به هه شته وه و، به هه شت ده بینن، بۆیه ئه و هه لاواردنه پئی ده گوتری: هه لاواردنیکی په یوه ست، وه ك مردنه كه یه كسه ر له به هه شتدا بووبی، چونكه به وئوه په یوه سته.

به لام (ابْنُ جَرِيرٍ) گوتوو یه تی: (إِلَّا) لیره دا به مانای [دوای] (بَعْدَ) یه، (لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ بَعْدَ الْمَوْتِ الْأُولَى) له دوای مردنی یه كه م كه له دنیا دا بووه، مردن ناچیزن، ئنجا ئه مه پئی ده گوتری: هه لاواردنی دابراو.

(ابْنُ عَطِيَّةَ) گوتوو یه تی: (إِلَّا) لیره دا به مانای: [جگه] (سِوَى) یه، (لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ سِوَى الْمَوْتِ الْأُولَى)، جگه له مردنی یه كه م كه له دنیا دا چیش توویانه، مردن ناچیزن، كه واته: له هه ردوو حالاندا ده بیته هه لاواردنیکی دابراو.

كه واته: خوا پاداشتی پارێزكارانی له یازده برگه دا خستۆته پروو:

۱- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾، به دنیایی پارێزكاران له نشینگه یه کی پر دنیایی و، هیمنی و، ئاسایشدان.

- ۲- ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، لە نێو باغ و بێستان و کانیی و سەرچاوان دان.
- ۳- ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، پۆشاکێ ئاوریشمی تەنک و ئەستوور دەپۆشن.
- ۴- ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾، ڕوو بە ڕووی یە کدی دانیشتون.
- ۵- ﴿كَذَلِكَ زَوَّجْنَاهُمْ خُورَعِينَ﴾، ئەو نازو نێعمەتە بە جۆرێکە، کە مەگەر هەر بە خۆی بچوینێ و، کردوو مانن بە هاو نشین و هاو پارز لە گەڵ ئافەرەتانی جەستە پاک و بێ پەلەو بێ لە کەو، چاو گەش و جواندا.
- ۶- ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾، هەموو جۆرە میوەیەکی تێدا داوا دەکەن.
- ۷- ﴿ءَامِنِينَ﴾، لە حالێکدا کە بێ ترسن لە دەرھاویشتە ی ئەو میوەیە، هەرچەندە زۆری لێ بخۆن.
- ۸- ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، لە بەهەشتدا مردن ناچێن، جگە لە مردنی یە کەم، کە لە دنیا دا چێژتوو یانە، بە لām پە یوە ست بۆتە وە بە بەهەشتە وە، لە بەر ئەوەی ڕوواداران هەر کە گیانیان، لە جەستەیان جیا بۆ وە، یە کسەر دە چنە بەهەشت، وە ک مردنە کە لە بەهەشتدا ڕووی دابێ.
- ۹- ﴿وَوَقَّعْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، خوا ﷻ چە پالەیدان و پاراستنی لە سزاو ئازاری کڵپە ی دۆزەخ.
- ۱۰- ﴿فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەوە ش بەخششە لە پەروەردگار تە وە.
- ۱۱- ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوە یە ڕدنه وەو بە مراد گەیشتن و بە ئاوات گەیشتنی هەرە مەزن.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

خوایى قورئان بە زمانى عەرەبىيى كە زمانى پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ و گەلەكەيەتى، ئاسان كەردو، تاكو پەند وەر بگرن و، بىر بگەنەو، كەچى ئەوانەى بىپروان پشتيان تىكرد، بۆيە فەرمان بە پىغەمبەر دەكات، كە چاوەرپى بى، كەى خوا سزايان دەدات، ئەوانىش چاوەرپىن بەو خەون و خەيالانەو كە لە كەللەو مېشكىاندا هەبوون:

خوایى دەفەرموى: ﴿فَأَنمَاسِرْنَهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

شىكردنەو، ئەم دوو ئايەتە، لە چوار بگەدا:

١- ﴿فَأَنمَاسِرْنَهُ بِلسَانِكَ﴾، بە دلىيى ئىمە بە زمانى تۆ ئاسانمان كەردو.

بىگومان رانوى (يسرناه) دەچىتەو، بۆ قورئان، چونكە هەر لە سەرەتاو تا كۆتايى، باس باسى قورئانە، باسى پەيامى خوايە، باسى پىغەمبەرى خوايە ﷺ، واتە: ئەم قورئانەمان ئاسانكەردو، بە زمانى تۆ: (إِطْلَاقُ اللِّسَانِ عَلَى اللُّغَةِ مَجَازٌ شَائِعٌ، لِأَنَّ أَهْمَ مَا يُسْتَعْمَلُ فِيهِ اللِّسَانُ الْكَلَامُ)، بەكارهێنرانی وشەى (لسان): كە بە مانای زمانى گۆشتىنە، بۆ (لغة) كە ئاخوتنە، مەجازىكى باو، چونكە گرنگترین شتىك كە زمانى بۆ بەكاردى، برىتيە لە قسەكردن، دەفەرموى: ئىمە قورئانمان بە زمانى تۆ (كە زمانى عەرەبىيە)، ئاسان كەردو، بۆچى؟

٢- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بەلكو پەند وەر بگرن، لىي تىبگەن و، بىر بگەنەو.

وەك لە سوورەتى (الأحقاف)، ئايەتى ژمارە: (١٢) دا هاتو، كە دەفەرموى: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ۝١٢﴾، واتە: ئەمە كىتیبكى، بە راست دانەرە بە زمانى عەرەبىيى، تاكو ئەوانەى ستمەكارن، بىانترسىنى و، هۆشداريان پى بدات و، مۆژدەشە بۆ چاكەكاران

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ﴾. پیوسته دوو سه ره نجانی لی بدهین:

یه کهم: بوچی به (ف) ده ست پیده کات، ﴿فَإِنَّمَا﴾؟ شاره زایانی قورئان و ریزمانی عه پهبی ده لین: (الْفَاءُ لِلتَّفْرِيعِ إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ مَا بَعْدَهَا مُتَفَرِّعٌ عَمَّا قَبْلَهَا، حَيْثُ كَانَ الْمَذْكُورُ بَعْدَ الْفَاءِ فَذَلِكَ لِلسُّورَةِ، أَيْ إِجْمَالٌ لِأَعْرَاضِهَا بَعْدَ تَفْصِيلِهَا فِيمَا مَضَى)، واته: (ف) بو لق ده رکدرنهو، ئاماژه شه به وه که ئه وهی له دوايه وه دی، پهیدا بووه له وهی له پیشه وه بووه، چونکه ئه وهی له دواي (ف) ه که وه هاتوه: ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۵۸)، ئه مه وه ک خولاسه و گوشراوی هه موو سووره ته که یه، واته: کورته ی مه به سته کانی سووره ته که یه، دواي ئه وهی دریژه که ی له ئایه ته کانی پیشیدا هاتوه.

نجا که ده فهرموئ: ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ﴾، واته: ئه وه یه که به زمانی تو ئاسانمان کردوه، به زمانی عه پهبی هوکاره که ی چییه؟ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۵۸)، به لکو بیر بکه نه وه و په ند وه ربگرن، راستیه کانیا ن بیته وه بیر، که وشه ی (إِنَّمَا) ش به کاره یئراوه، که (إِنَّمَا)، ئامرازی کورته هه لینان و چه سپاندنه، واته: ته نیا بویه به زمانی تو ئاسانمان کردوه، ئه م قورئانه، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، (لَعَلُّ: لِلتَّعْلِيلِ أَيْ: لِأَجْلِ أَنْ يَتَذَكَّرُوا بِهِ)، واته: له پیناوی ئه وه دا که په ندی لی وه ربگرن و، پیی ته مبی خواردوو بن، راستیه کانیا ن پیی بیر بکه ویته وه، هه لبه ته لیره دا مه به ست له قوناغی یه که مدایه، ئه گه رنا، به ته ئکید قورئان به زمانی عه پهبی هاتوهو، کو مه لگای پیغه مبه ر ﴿يَهْدِيكُمْ إِلَى سَبِيلٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۸۷)، یه که مین که سانی ک بوون، له بهر ئه وهی به زمانی خو یان بووه، لیی به هره مه ند بوون، به لام دواتر کو مه لگا کانی دیکه ش لیی به هره مه ند بوون، وه ک له ئایه ته کانی دیکه دا باسکراوه، که ده فهرموئ: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷)، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷)، الأنبياء.

کهواته: کهسانیک که دین نایهتیک له سیاقی خوئی دهردینن، دهیانهوئی بیگشتینن بهسهر تیکرای نایهتهکانی قورئانداو دهلین: قورئان بهس بو گهلی عه رهپ هاتوه، چونکه خوا ئاوا دهفهرموئی! دهلین: نا لیره دا وا دهفهرموئی، بهلام له شوینهکانی دیکه دا، باسی ئهوه دهکات که قورئان په یامی خوایه، بو ههموو مروفایهتی، بهلام لیره دا به پلهی یه کهم و، یه کهمین کهسانیک که له قورئان بههره مند بوون، ئه و کومه لگا عه ره بییه بوون، که له رۆژگاری پیغمبه ر ﷺ دابوون، له بهر ئه وهی قورئان به زمانی خو یان بووه، ههر بویه ش ئه وان له گهلانی دیکه بهر پرسیارتر بوون و، بیگومان سزابارتیش ده بن، ئه گهر پشتی تیکهن، ههر بویه ش دوایی خوا ﷻ دهفهرموئی:

(۳) - ﴿فَارْتَقِبْ﴾، واته: تو چاوه ری به، (فَارْتَقِبِ النَّصْرَ)، تو چاوه ری سه رخستن به، یاخود چاوه ری به، ئه وان له ئه نجامی ئه وه دا که پشتیان له م قورئانه کردوه، له و په یامی خوایه کردوه، به لایان بهسهر بیت.

(۴) - ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، ئه وانیش چاوه ری، واته: ئه وانیش چاوه ری بهسهر تودا، زالب، یان چاوه ری تو په یامه کهت کو تای پی بی.

که دهفهرموئی: ﴿فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، ئه مه ش دیسان ئه وه ده گه یه نی که شتیک له پیش ئه وه وه باسکراوه، واته: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزَنُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَدْعُوكُونَ﴾، (لَكِنَّهُمْ أَعْرَضُوا عَنْهُ فَارْتَقِبْ)، به لام ئه وان پشتیان تیکردو، روویان لی وه رگیرا، بویه چاوه ری به، واته: چاوه ری به، به لای خواو، سزای خویان بو بی، یان چاوه ری به، خوا تو سه ربخات، ئه و خه ون و خه یاله خراپانه ی ئه وان، بینه نه خش و بلقی سه ر ئاوو نه یه نه دی، تو چاوه ری به، ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، به دلنیا یی ئه وانیش چاوه ری.

(الطبري) ئه م نایه ته موباره که ئاوا مانا دهکات: (فَاتْتَظِرْ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ الْفَتْحَ مِنْ رَبِّكَ، وَالنَّصْرَ عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ بِاللَّهِ مِنْ قَوْمِكَ مِنْ قُرَيْشٍ، إِنَّهُمْ مُتْتَظِرُونَ

عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ قَهْرَكَ وَعَلَيْكَ بِصَدِّهِمْ عَمَّا اتَّبَعْتَهُمْ بِهِ مِنَ الْحَقِّ مَنْ أَرَادَ قَبُولَهُ وَاتَّبَاعَكَ عَلَيْهِ^(۱).

واتە: ئەي موحەممەد! ﷺ چاوەڕێ بە، سەرخستنی لە خواوە، یارمەتی و سەرکەوتن بەسەر ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەراندە، کە ھاوبەشیان بۆ خوا دانان، لە (خەڵکەکت)، لە ھۆزی قورەیش ئەوانیش لەلا خۆیانەو چاوەڕێن، کە تۆ زەبوون بێ و بەسەرتدا زال بن، بەو کە ئەوانە تۆ ھەفت بۆ ھیناون، دەیانەوێ پەسەندی بکەن و شوێنت بکەن، ئەوانە بگێرنەو و لایان بدەن.

و ەک لە جێیەکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾ (۱۳۵) الأنعام، واتە: بۆ: ئەي خەڵکەکم! ئەي کۆمەڵەکم! ئێوە کاری خۆتان بکەن، (ھەرچی لە تواناتاندا)، ئێمەش کاری خۆمان دەکەین.

ئەمەش دەکاتە ئەو پەڕی لەخۆ ڕادیتوویی و، بەرچا و روونی، کە بێگومان بە ھۆی ئەوەوەیە کە خوا بە ﷺ، کەون و کائیناتی بەدەستە، شتیکی پێ بفەرموێ، بە دنیایی ھەر وادەبێ، و ەک لە کۆتایی تەفسیری سوورەتی (ص) دا، باسمانکرد کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ (۸۸)، لەویدا باسمانکرد، کە ئەو ئیجازیکی میژوووییە لە قورئاندا کە خوا دەفەرموێ: ئەم قورئانە، تەنیا بیرخەرەوویە بۆ ھەموو جیھانیان، ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۸۸)، بە دنیایی ھەوالەکش دواي ماوہیەکی کەم دەزانن، دواي ماوہیەکی کەم، ھەر لە ماوہی (۲۳) سالی تەمەنی موبارەکی پیغەمبەردا ﷺ، ئەم ئایەتە کە لە سوورەتی (ص) دایە، ھەر ھەو ھەو (الدخان) لە مەککە دابەزیون، کە قوناغی مەککە (۱۳) سال بوو، دواي زۆری پێ نەچوو ھەر لە تەمەنی موبارەکی پیغەمبەردا ﷺ، ئیسلام گەیشتە فارس و رۆم و دنیا، پیغەمبەری خوا ﷺ نامەي نووسی بۆ پادشای میسرو، پادشای حەبەشەو، پادشای فارس و، پادشای رۆم، کە ئەو کات ئەوان گەورەترین دەولەتی دنیا بوون، دواي خۆشی،

چوار جینشینە راشیدەکان: (أبو بكر و عمر و عثمان و علي)، خوا لیان رازی بی، ئیسلامیان بە زیاتر لە نیوەی دنیای ئەو کاتە گەیاند.

کەواتە: خوا ﷻ کە دەفەرموی: ﴿وَلَعَلَّامَن نَّبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ ۸۸، دواى ماوێهه کی کهم ههواله کهى دهزانن، ئەمە ئیعجازێکی میژوووییه، ئیسلامیک که گرفتار بوو بوو له ئیوان چوار دیواری چیاو چۆلی مه که کهدا و کافرهکان به ته ما بوون، هه ره لهوێ سهر بنیتهوه، که چی خوا ﷻ ئەو کاتە فەرموویەتی: ئەم پەيامە بو هه موو جیهانیانە و، له مه ودوا هه واله کهى دهزانن، ئنجا دواى ماوێهه کی کهم، هه واله کهشیان زانی و ئیسلام به هه موو دنیا دا، ب لاو بووه، ئەوانه ش که دژایه تی ئیسلامیان کرد: ئەبوو جه هل و عوتبه و شه یبه و وه لیدی کوړی موغیره و نه ضړی کوړی حاریس و ئومه ییه ی کوړی خه له ف، کى و کى، فړى درانه نیو زب لدانی میژوو، مه گه ره وه ک میژوو به سه رهاتیان باس بکړی، ئەگه رنا ناویان له کووله کهى ته ردا نه ما!

لیره دا کو تایی به ته فسیری سووړه تی (الدخان)، دینین و له خواى په روهر دگاریش داواکارین یارمه تییمان بدات، چاکتر له کتیب و فره مایشه کهى تی بگه ین و، باشت پێیدا قوول بینه وهو، لێ به هره مه ند بین، یارمه تییشان بدات هه رچی لێی تیده گه ین، به هۆیه وه پێ بگه ین، هه رچی لێی ده زانین بیتوانین و، هه رچی لێی حالیی ده بین له خو ماندا بیکه ینه حال و، پێش خومانى پى چاک بکه ین، ئنجا ده ورو به ره کو مه لگامان، بېگومان قوړنایش رو شنائی خواو، به ره که ت و هیدایه تی خوایه، بو تیکرای مرو فایه تی، به لام ئیمه ئه رکی سهر شاهانه پێش ئەوانه ی لیمان نیزیکن، دواى کو مه لگا و ده ورو به رمان له م نوو رو هیدایه ته به هره مه ند بکه ین، خواى به خشه رو ئەو کاره مان بو ئاسان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەستپێک

بەرێـزان!

ئەمڕۆ کە (۲۸) ی (جمادی الأولى) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۱/۲۳) ی زاینی، لە شاری ههولێر، دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الجاثیة)، کە وەک عادهتی خۆمان سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینە ڕوو، ئەویش لە ھەوت بڕگەدا:

نێوەڕۆکی سوورەتی (الجاثیة) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە کە سوورەتی شەشەمە لە (حوامیم)، یان (ذوات حم)، ناوی ھەرە باوی بریتیە لە: (سورة الجاثیة)، بەلام ھەر کام لە: (حم و الجاثیة)، و (سورة الشريعة)، و (سورة الدهر)یشی پێگوتراوە، بەلام زیاتر بە (سورة الجاثیة) ناسراوە.

دووهم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەككەییە و لە قۆناغی مەككەدا دابەزیوە، ئەو بەلای زۆربەى ھەرە زۆری زانایانەو، بەلام ھەندێکیان لە عەبدوللای کورپی عەبباس (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ) و، قەتادەو، کە یەکیکە لە زانایانی شوینکەوتوو (تابعین)، ھیناویانە، کە ھەردووکیانەتی (۱۴ و ۱۵) کە خوا ﷻ تێیاندا دەفەرموی: ﴿قُلْ

لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَن أَسَاءَ فَعَلَهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ ۖ الْجَاثِيَةُ.

گوتوو یانه: ئەم دوو ئایەتە لە مەدینە هاتوونە خوار، گوایه لە بارەى عومەرى کورێ خەتتابەو (خوا لێی رازی بێ)، کە پیاویکی هاوبەش دانەر قسەى پێگوتو، یاخود یەکیک لە زانایانی جوولە کە قسە یەکی بێ جێی کردو بە رانبەر بە خوا ﷻ، عومە ریش توورە بوو و ویستوو یەتی سزای بدات، بەلام دوای پێغەمبەر ﷺ پێزانیو و پێی لێگرتو، دوای ئەو بەسە دەکەین، کە ئەو ریوایەتە لەو بارەو هاتوون، یاخود لە بارەى رووداوێکی دیکەو کە گوایه لە مەدینە روویداو، هێچیان سەنە دەکەیان جێی پشت پێ بەستنی نیە، بۆیه ئێمە هەر لەسەر ئەو رایەین، کە ئەم سوورەتە هەمووی شوێنی دابەزینی بریتیه لە مەککەو، لە قوئاغی دا مەککە دابەزیو.

سێیه م: ریزبەندیی لە موصحف و هاتنەخواردا:

زۆربەى هەرە زۆری زانایان ئەم سوورەتەیان لە ریزبەندیی دابەزین (ترتیب النزول) دا، ژمارە (٦٤) یان، بۆ داناو و، لە دوای سوورەتی (الدخان) و، پێش سوورەتی (الأحقاف) دابەزیو، واتە: هەر لەو شوێنە کە ئێستا لە موصحفدا تێیدا دانراو، ریزبەندییە کە لە دابەزینیشدا لە رووی شوێنە جوگرافیە کە یەو، نە ک لە رووی ژمارەى ریزبەندیی موصحفەو، چونکە لە ریزبەندیی موصحفدا، ژمارە کەى (٤٥) ه، دیارە ئەمیش بە پێی ئەو کە ژمارە (٦٤) بێ، واتە: (٦٤) هەمین، سوورەت بێ دابەزینی، بە مەزەندە دەکەوێتە سالاى هەشت و نۆ و، ئەو دەورووبەرەى قوئاغی مەککەو.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

ژمارەى ئايەتەکانى سوورەتى (الجاليتية)، بە لای خەلکى مەدینە و مەککە و شام و بەصرەو: (۳۶)ه، بەلام بە لای خەلکى کووفەو: (۳۷)ه، ھۆکارى راجىايە کەشیان ئەوھىە کە بێژەى (حم) ئايەتتىكى سەر بەخو، یان نا؟!

زانایانى کووفە (حم)یشیان، بە ئايەتتىكى سەر بەخو داناو، بۆیە ژمارەى ئايەتەکان بۆتە (۳۷)، بەلام ئەوانى دیکە (حم)یان، بە بەشیک لە ئايەتتىک داناو، نەک ئايەتتىكى سەر بەخو، بۆیە ژمارەى ئايەتەکان بۆتە (۳۶)، ھەمیشە جیاوازیى ژمارەى ئايەتەکان دەگەرێتەو -- وەک پېشتريش گوتوو مانە -- بۆ کورتى و درێژى پرستەکانى قورئان.

پېنجەم: نێوەرۆکى:

ئەم سوورەتە، ھەمان نێوەرۆکى سوورەتە مەککەییەکانى ھەيە، کە ئیمە لە بەرگى پېنجى ئەم تەفسیرەدا، لە کاتى تەفسیر کردنى سوورەتى (الأنعام)دا، لە سەرەتاکەییەو بەسێکى تا پاددەيەک تێرو تەسەلمان کردو، لە بارەى قورئانى مەککەیی و قورئانى مەدینەیی و، نێوەرۆکى ھەردووکیان و ھێلە گشتییەکانیانەو، ئەم سوورەتەش ھەمان نێوەرۆکى قورئانى مەککەیی و سوورەتە مەککەییەکانى ھەيە، بەلام دواى ئاماژەيەكى کورت بە قورئان، زۆرتري پانتایى بۆ خستەپرۆوى بەلگە و نیشانەکانى بەدیھینەرایەتیی و، پەرورەدگارپیتى خوا تەرخانکراو، لەم سوورەتەداو، دواى ئەويش بۆ رۆژى دوايى بە تايەتى قوئاغى قیامت و زیندووکرانەو و سزا و پاداشتدرانەو، لە نێواخنى ئەوھشدا سزا و ئازارى بېپروایان و سەرەنجامى شوومیان، باسکراو، ئاماژەيەکیش بە پاداشت و نازو نېعمەتتىک کە خوا کە بۆ پروادارانى داناو، کراو.

ههروههها ئاماژهیهک به هه‌لس و کهوتی لیئوردانه‌ی برپواداران له‌گه‌ل بی‌پروایاندا کراوه، ئاماژه‌یه‌کیش به ئەزموونی شکستخواردووی جووله‌که‌کان له‌دینداریدا، کراوه، ئاماژه‌یه‌کیش به‌مولحیده‌کان کراوه، ئەوانه‌ی برپوایان به‌خوا (ﷻ) نیه، وه‌ک به‌دییه‌نهر و په‌روه‌ردگار و خواه‌نی گه‌ردوون و ئاسمان و زه‌وی و ژیا‌نی مرو‌ف، برپواشیان به‌زیندووکرانه‌وه‌نیه، برپواشیان به‌وه‌نیه که‌خوا (ﷻ) هیچ که‌سیکی به‌ناوونیشانی پی‌غه‌مبه‌ر په‌وان کردب‌ی و، هیچ کتییکی به‌ناوونیشانی په‌یام و به‌نامه‌ی خو‌ی ناردب‌ی، دیاره‌که‌سیک برپوا به‌خوا نه‌هین‌ی، ئەو شتانه‌ی دیکه که‌په‌یوه‌ندیان به‌خواوه‌هیه، چ ناردنی پی‌غه‌مبه‌ران، چ دابه‌زاندنی کتییان، چ زیندووکرانه‌وه‌ی مرو‌فان، برپوای به‌هیچیان نیه وه‌ک ده‌رهاو‌یشته‌یه‌کی ئاسایی ئیلحاده‌که‌ی.

شه‌شهم: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:

پینج تاییه‌تمه‌ندیی ئەم سووره‌ته‌موباره‌که‌مان خستوونه‌روو و ناشلیم: ه‌ی دیکه‌شی نین:

۱- ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا به‌روونی باسی که‌سانیکی مولحید که‌له‌میژوودا به: (الدَّهْرُ يَوْمَ الْمَلْحَادَةِ، الزُّنَادِقَةُ) ناسراون، کراوه، له‌ئایه‌تی ژماره (۲۴) دا که‌خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (۲۴) هه‌ل‌به‌ته‌له‌شوینی دیکه‌شدا باسکراوه، به‌لام لی‌ره‌دا زۆر به‌روون و راشکاویی، ئەگه‌رنا له‌سووره‌تی (الطور) یشدا که‌خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلْقُوتُ﴾ (۳۵) **أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ** (۳۶)، ته‌وه‌ش هه‌ر ئاماژه‌یه‌که‌به‌پووجه‌لیی بیرو‌که‌ی ئیلحاد، واته: ئایا به‌بی به‌دییه‌نهر ه‌ی‌ترانه‌دی، یان خو‌یان به‌دییه‌نهرن؟، یان ئایا ئاسمانه‌کان و زه‌ویان وه‌دییه‌نانون؟، به‌ل‌کو زانیارییه‌کی جیی دل‌نایان نیه (بۆیه ئەو قسانه‌ده‌که‌ن)، ئیمه‌له‌مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا، هه‌موو ئەو ئایه‌تانه‌ی ئاماژه‌ده‌که‌ن به‌ئیلحاد ه‌یناومانن، چونکه‌هه‌ندی‌ک له‌زانا‌یانی هاوچه‌رخ گوتوو‌یانه: له‌قورئاندا هیچ ئایه‌تیک نیه له‌باره‌ی ئیلحاده‌وه، به‌لام ئەو رایه‌راست نیه.

٢- تەعبیری: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (٢٩)، واتە: ئێمە ئەوەی ئێوە دەتانکرد، نوسخەمان لەبەر دەگرتەو، ئەوەش تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە.

٣- وشەکانی (شَرِيعَةً) و، (دَهر) و، (جَاثِيَةً)، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، دیارە لە سوورەتی (المائدة) دا، باسی (شَرِيعَةً) کراوە، هەروەها لە سوورەتی (الشورى) دا، (شَرَعُوا) و (شَرَعَ) هاتوون، بەلام تەنیا لەم سوورەتەدا وشەی (شَرِيعَةً) هاتووە، هەروەها وشەی (دَهر) یش تەنیا یە کجارو لەم سوورەتەدا هاتووە، وشەی (جَاثِيَةً) ش، هەر یە کجارو تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە.

٤- تەعبیری: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيَقِنِينَ﴾ (٣٢) یش، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، ئەو تەعبیرەش ئەو راستییەمان بۆ دەردەخات کە (یقین) و (ظن)، دژ و پێچەوانەی یە کدین، (یقین) واتە: دلنیاپی، (ظن) واتە: گومان، (شَك) یش، یانی: دوو دلپی، (شَك): ئەوەیە کە لە نێوان بوون و نەبوونی شتێکدا، مروّف دوو دل بێ و، دوو ئەگەری یە کسان دابنێ بۆ هەردووکیان، بەلام (ظن): ئەوەیە کە بوونی ئەو شتە، یان نەبوونی، زāl بکات بەسەر لایەکیاندا.

کەواتە: زۆر کەس کە پێی وایە (شَك) و (ظن)، یە ک و اتایان هەن، وانیە، (شَك) واتە: دوو دلپی، (ظن) واتە: گومان، (یقین) یش واتە: دلنیاپی.

٥- تەعبیری: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (١٣)، کە وشەی (مِنْهُ) لە گەلدابی لە ئایەتی ژمارە (١٣) دا، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، واتە: هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، تێکرای لە لایەن خۆیەو، بۆ ئێوە دەستەمۆو ملکەچ کردووە.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی بۆ چەند دەرسیک:

ئێمە کۆی ئەو (٣٧)، ئایەتە ئەم سوورەتە، بۆ سێ دەرس دابەش دەکەین:

دەرسی یە کەم: ئایەتەکانی: (١ - ١٥)، واتە: پازدە ئایەتی سەرەتا کە تەوهری سەرەکیان، باسی نیشانە و بەلگەکانی پەرورەدگارێتی خوا، وێرای باسی قورئان

و پښتيايه کي گړنگ بو پرواداران، له بواړي مامه لهيان له گه ل نه ياره کانياندا، له گه ل بي پرواياندا.

دهرسي دووهم: ثايه ته کاني: (١٦ - ٢٦)، واته: يازده ثايه ت، ته وهری سهره کيان، باسی ته زموونی جووله که يه له ديندارياندا، که ليره دا زياتر باسی شکستخواردنيان کراوه له ته زموونی ديندارياندا، که بريته له دووبه ره کي و نا کو کي و په رته وازه ييان، پاشان باسی پابه ندييه به شريعته وه، يانی: فرمان کردنه به پيغه مبهري خاتم ﷺ و شوينکه وتوواني، پابه ندبن به و شريعته وه که خوا بو ي دابه زان دوون، هه روه ها باسی حکمه تي دروست کرانی گه ردوون و، باسی مولحيان و، نکو ليان له قيامه ت و به ثماژه به رپه رچدانه ويان، ثم دهرسه ته و باس و بابه تانه ي تيدان.

دهرسي سيهم و کو تايي: ثايه ته کاني (٢٧ - ٣٧)، واته: يازده ثايه ت ده گرپته خو ي، که ته وهری سهره کيان، باسی قيامه ت و چاره نووسی شوومی بي پروايانه و، سهرزه نشکرانيانه، له کو تاييشدا راگه ياندي ستايش و پايه به رزي و گه وره يي و مه زني خوي به رزي بي وينه يه.

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسی یەكەمە، لە پازدە (۱۵) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە پێکدێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۵)، کە وێرای ئاماژەبە کورت بە قورئان و، ئایەتەکانی و، هەلۆیستی نەزینیانە ی بێروایان لە بەرانبەریندا، جگە لەو، ئەم پازدە ئایەتە هەموویان بۆ خستنه‌پرووی بە‌لگه و نیشانه‌کانی پەرورده‌گاریتی خوا، تهرخانکراون و، به‌گشتی ئەم هه‌شته باسکراون:

۱- ئاسمانه‌کان و زه‌وی.

۲- دروستکرا‌نی مرۆفان.

۳- ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی ژيانداران له زه‌ويدا.

۴- جياوازی و جیگۆ‌پ‌کی شه‌وو پ‌وژان.

۵- دابه‌زاندنی ئاو له ئاسمانه‌وه‌و، پ‌ی ژياندنه‌وه‌ی زه‌وی، دوا‌ی مردنی.

۶- جو‌را‌و‌جو‌ر کردنی بایه‌کان له‌ پرووی هه‌ل‌کردنیه‌وه‌ و، له‌ پرووی ئەندازه‌ی به‌هیزی و، سووکیان و، له‌ پرووی ماهیه‌تیانه‌وه‌.

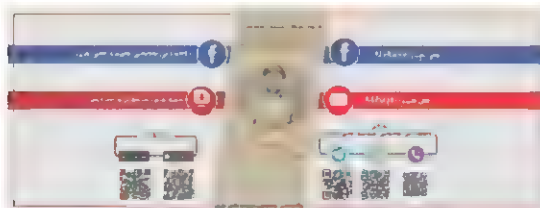
۷- ده‌ریا و که‌شتیه‌کانی ن‌یوی و بازرگانی پ‌ی‌کردنیان.

۸- پ‌ام‌کردنی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا‌هه‌یه‌، وه‌ک به‌‌لگه‌ له‌سه‌ر پ‌ه‌روه‌رده‌گاریتی خوا، که‌ هاوکات ن‌یعمه‌ت و چاکه‌ی خواشن له‌ ژیا‌نی مرۆفدا.

له‌ ک‌وتاییشدا ئامۆ‌ژگاری ب‌رواداران ک‌راوه‌، که‌ چ‌و‌ن له‌گه‌ل نه‌یاره‌کانیاندا مامه‌له‌ ب‌که‌ن؟ ده‌ب‌ی چ‌او‌پ‌و‌شیان ل‌ی‌ب‌که‌ن و، س‌ینگ فراوان و ل‌ی‌بورده‌بن، ئەو پ‌استیه‌ش پ‌اگه‌یه‌ن‌راوه‌، که‌ هه‌ر که‌سه‌ له‌ چاکه‌ی خ‌و‌ی به‌هره‌مه‌نده‌و، له‌ خ‌راپه‌که‌شی زه‌ره‌رمه‌نده‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ١﴾ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَخَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَآخَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَنَضْرِبُ الرِّيحَ ءَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَبِذِكْرِ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةً لِّعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مَن زَارَبَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَٰذَا هُدًى لِّلَّذِينَ كَفَرُوا يُبَايِعُ رَيْبِهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ أَلْفَاكُ فِيهِ بَآثِرُونَ وَلَيَلْبَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ قُلِ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَن أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

مانای دهقا ودهقی ئایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، حامیم ﴿۱﴾ دابه زاندنی ئەم کتێبه له لایهن خوای زالی کاربه جی وهیه ﴿۲﴾ به راستیی له ئاسمانهکان و زهوی دا، بو پرواداران به لگه و نیشانه (ی زۆر) ههن (له سهر به دیهینه رایه تیی و پهروه ردگار تیی خوا) ﴿۳﴾ ههروهها له دروستکردنی خۆتان و ئەو ژياندارانهی (خوا له زهویدا) بلاوی کردوونهوه، به لگه و نیشانه (ی زۆر) ههن، بو دنیایان (له پروایاندا) ﴿۴﴾ دیسان جیاوازیی و جیگۆرکهی شهو و رۆژ و، ئەو بژیوهی خوا له ئاسمانهوه دایه زاندوهو، دواي مردن (و وشک هه لگه رانی) زهوی پی ژياندۆتهوه، به لگه و نیشانهن بو کۆمه لیک بفامن ﴿۵﴾ ئەوانه ئایه تهکانی خوان به ههق به سه رتیاندا ده خوینینهوه، ئنجا ئایا (بپروایان) دواي خواو ئایه تهکانی، به چ قسه یه ک پروا دین؟ ﴿۶﴾ سزای سهخت بو ههر درۆزێکی زۆر گونا هکار ﴿۷﴾ گوئیستی ئایه تهکانی خوا ده بی به سه ریدا ده خوینینهوه، که چی دوايی خۆ به زلگرانه ههر سوور ده بی (له سهر بپروایي) وه ک ههر نه ییستین! ده جا موژده ی ئازاریکی به ئیش و ژانی بدهیه ﴿۸﴾ ئەگه ر شتیکیش له ئایه ته کا همان بزانی، به گالته جار یان ده گری (گالته یان پی ده کات)، ئەوانه ئازاریکی ریسواکه ریان ههیه ﴿۹﴾ دۆزهخ له پشتیانه وهیه (چاوه ریانه) و، ئەوه ی وه ده ستیان هی ناوه (له مال و سامان) و، ئەوانه ش که له جیای خوا به دۆست و سه ره په رشتیار یان گرتوون (و په رستوو یانن)، هیچ سوودیان پی ناگه یه نن و، ئازاریکی مه زنی شیان ههیه (له رۆژی دوايی دا) ﴿۱۰﴾ ئەوه (که با سکه را) رینماییهو، ئەوانه ش که بپروان به ئایه تهکانی پهروه ردگار یان، ئازاریان له (سزایه کی) هه ژینه ری به ئیش ههیه ﴿۱۱﴾ خوا ئەو که سه یه ده ریای بو رامکردوون، تا کو به فه رمانی وی که شتییه کانی پێدا برۆن (و کاسبی بکه ن) و، له به خشی وی (بژیو) بخوازن و، به لکو سوپا سگوزاریش

بکەن ﴿۱۲﴾ ھەروەھا ھەرچی لە ئاسمانەکان و لە زەویدایە، تیکرای لە لایەن خۆیەو ە بۆی پام و ملکەچ کردوون، بێگومان لەو ەدا بەلگە و نیشانە (ی زۆر) ھەن (لەسەر پەرورەدگارێتی خوا) بۆ کۆمەڵیک بیربکەنەو ە و پامینن ﴿۱۳﴾ (ئەو موخەممەد!) بەوانە ی پڕوایان ھێناو ە بۆ: با لەوانە ببورن کە (ببپروان و) بە ئومیدی پۆژەکانی (دیداری) خوا نین، تاکو (سەرەنجام خوا) بە پێی ئەو ی کردوو یانە، سزای کۆمەڵیک بدات (لە پۆژی دوایی داو، با سزایەکیان بۆ ئەو ی بێ) ﴿۱۴﴾ ھەر کەس چاکە بکات، بە سوودی خۆیەتی و، ھەر کەسیش خراپە بکات، بە زیانی خۆیەتی، دوایش بۆ لای پەرورەدگارتان دەگیردینەو ە ﴿۱۵﴾.

شیکردنەو ە ھەندیک لە وشەکان

(وَمَا يَبُتُّ): (الْبَثُّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَثُ الرِّيحِ الثُّرَابِ) (بَثُّ): بریتە لە بۆلۆکردنەو ەو لە شوینی خۆ جوولاندنی شتیک، وەک چۆن با گل و خۆل لە شوینی خۆی ھەلدەقەن و بۆلۆ دەکاتەو ە.

(من دَابَّةٍ): (الدَّابَّةُ: يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيَوَانٍ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿۵۵﴾ الأنفال، عَامَّةً فِي جَمِيعِ الْحَيَوَانَاتِ)، وشە (دَابَّة): بەکار دەھێنرێ بۆ ھەر ژيانداریک، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿۵۵﴾ الأنفال، واتە: بە دلبایی خراپترین ژياندار کە دەپۆن لەسەر زەوی لە لای خوا، ئەوانەن کە ببپروان، ئەمە تیکرای ژيانداران دەگریتەو ە، چونکە خوا ﷻ ببپروایانیشی بە بەشیک لە (دَابَّة) لە قەلەم داو ە، ھەروەھا لە شوینی دیکە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ ﴿۵۵﴾ فاطر، کەواتە: ھەرچی لەسەر زەوی بە مرووف و ئازەل و پەرەور و زیندەو ەرە و ە، ھەمووی وشە (دَابَّة)، دەگریتەو ە، بۆیە من لە ھەندێ شوینان

وشەى (دآبَة)، بە پێرۆ، یاخود بە ژياندار، مانا دەکەم، پێرۆش مەرج نیه پێى هەبن و بە پێیان بپروا، چونکە بآئەندەش هەر بە (دآبَة) لە قەلەم دەدرێن، هەرچەندە زیاتر بە بالانیش دەفرن.

(يُوقِنُونَ): واتە: دلێان، دلێا دەبن، (الْيَقِينُ: سَكُونُ الْقَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَالْيَقِينُ مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ)، (يَقِينُ): بریتیه لە وهستانی تیگەیشتن لەگەڵ چەسپانی بپاردان، تیگەیشتن لە بارەى شتیکیهوه بوهستى و چیدیکه دهرفهتی نه بپروا، بپار لە بارهیهوه چەسپاو بپ، (يَقِينُ) لە سیفهتی زانیارییه لە سهرووی ناسین و، په پێی بێردنه وهیه، واتە: خوای پهروهردگار (عِلْمِ الْيَقِينِ) ی باسکردوه، زانیارییه ک که خاوه نه کهی تیدا دلێا بیت، ههروهها (عَيْنُ الْيَقِينِ) یش، هاتوه لە قورئاندا و (حَقُّ الْيَقِينِ) یش، هاتوه، (يَقِينُ): بە مانای دلێایی تهواو لە شتیکیدا، (يَقْنُ) هوه، هاتوه، (يَقْنُ: أَيْ رَكَدَ وَثَبَتْ) واتە: چەسپا، ئنجا مرووف ئەگەر لە شتیکیدا تهواو گهیشته قهناعت و دلێایی، مانای وایه یه قینی بو پەیدا بووه، چونکە تیگەیشتنه کهی لهوێ دهووستى و، بپارەکهشی چەسپاو ده بپ لە بارهیهوه.

(وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ): واتە: جوړاو جوړ کردنی بایه کان (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالِهِ إِلَى حَالَةٍ، أَوْ إِبْدَالُهُ بغيره، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ: هُوَ صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ)، وشەى (صَرْفُ): بریتیه له وهی شتیکی له حالیکهوه بگوپردری بو حالیک، یاخود له حالیکهوه بگوازیتهوه بو حالیک، یان به حالیکی دیکه بگوپردری.

(وَيَلٌ): (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي)، ده لى: (وَيْلٌ: قُبْحٌ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحَسُّرِ)، (ویل) یانی: ناشیرینی، دزیویی و، به کاریش ده هیترى بو خهفته خواردن.

به لām که ته ماشای قورئان ده کهین (وَيْلٌ) وشهیه که، به کارده هیترى بو سزا، وهک خوا ده فه رموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ ﴿١﴾ الهمزة، ههروهها ده فه رموی: ﴿وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ ﴿٢﴾ إبراهيم، که واتە: (وَيْلٌ) به شیکه له

هه‌بته‌دوایی به‌مانای دیکه‌ش به‌کارهاتوه، وه‌ک: (ویلّه)، یان (ویلّ لک)، هه‌موو کات مه‌رج نیه به‌مانای سزا بّی، یانی: هاوار بۆ تۆ، یاخود خه‌فه‌ت و داخ بۆ تۆ، بۆیه (راغب) گوتوو یه‌تی: (وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسُرِ).

(أَفَّاكٌ): (الإفْكُ): كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي الْكَذِبِ، (إِفْكٌ): بَرِيَّتُهُ لَهُ هَر شَتِيكْ لَهُو ڤووهى لابدري كه ده بووايه له سه ري بى، به لام دوايى به كاريشه يتر اوه له درودا، كه واته: (أَفَّاكٌ)، يانى: (كَذَّابٌ)، زور دروكر، به كوردى ده لىن: دروزن، دروكر: كه سيكه يه كجار درو بكت، پى ده لىن: دروكره، به لام دروزن: نه وه يه كه عاده تى به درويانه وه گرتبى، بويه پيم وايه وشه (أَفَّاكٌ): له به ران به ره كهيدا دروزن دابنرى پر به پيسته تى، به پى نه هم سياقه، نه گه رنا له نه صلدا: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ العنكبوت، يانى: (فَأَنَّى يُصْرَفُونَ)، يان (يُقْلَبُونَ)، بو كوئى لاده درين؟ بو كوئى ڤوويان پى وهرده گيردري؟.

(يُصْرُ): سوور ده‌بی، سامه‌ره‌ستوو ده‌بی، م‌کوړ ده‌بی، (الإِصْرَارُ: کُلُّ عَزْمٍ شَدَدَتْ عَلَيْهِ، وَالْإِصْرَارُ: التَّعَقُّدُ فِي الذَّنْبِ وَالتَّشَدُّدُ فِيهِ، وَالْإِصْرَارُ مُلَازِمَةُ الشَّيْءِ، وَعَدَمُ الْإِنْفِكَالِ عَنْهُ)، زانایان به چ‌ه‌ند ته‌عبیری‌ک ویستوو‌یانه مانای (إِصْرَار) ب‌که‌ن، (صِر): به مانای بای سارد دی، (صِر) به مانای گوشین و گ‌ری‌دانی‌ش دی، (صُرَّة): پ‌ری‌س‌که‌یه‌که ش‌تی تی‌ک‌رابی و ت‌وند به‌سترابی، (إِصْرَار): ه‌هر وی‌ستی‌که، به سه‌ختی گ‌رت‌بت، (إِصْرَار)‌یش، بریتیه له‌وه‌ی که‌سی‌ک د‌لی خو‌ی له‌سه‌ر گ‌ونا‌ه چه‌سپاند‌بی، ه‌ه‌روه‌ها (إِصْرَار): بریتیه له‌ها‌وه‌لی‌ی ک‌ردنی ش‌تی‌ک و لی‌ی جیا نه‌ب‌ونه‌وه‌ی، به ک‌وردی (إِصْرَار) ده‌بی‌ته سوور بوون له‌سه‌ر ش‌تی‌ک، سامه‌ره‌ستوو بوون له‌سه‌ری، م‌کوړ بوون له‌سه‌ری.

(هُزْؤًا): (الْهُزْؤُ: مَزْحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، (هُزْؤٌ): بریتیە له گالتە پێکردنیکى پەنھان، (هُزْؤٌ): چاوگ (مصدر)، بە لَام بە مانای بەرکار (مَفْعُولٌ بِهِ) بە کارھاتو، یانی: (مَهْزُوءٌ)، گالتە پێکراو.

(مُهَيِّنٌ): (أَي: مُخْزِي، مُسْتَخِفٌّ، مُذِلٌّ)، (مُهَيِّنٌ): بە مانای ریسواکەر، زەبوونکەر، ملیپکە چکەر.

(رَجَزٍ): (أَصْلُ الرِّجْزِ: الإِضْطِرَابُ)، وشەى (رِجْزٍ):

أ- له ئەصڵدا بە مانای جووڵە جووڵ و بە مانای خۆنەگرتنە، له قورئاندا خواى پەروەردگار وشەى (رِجْزٍ)ى، له چەند سیاقیکدا بە کارھێناو، بۆ وێنە:

ب- له سوورەتى (الأنفال)دا، دەفەرمووی: ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ رِجْزُ الشَّيْطَانِ﴾ (۱۱)، (رِجْزٍ)ى، شەیتانتان لى لابەرى، کە لێرەدا لەوانەى بە مانای خوتخوتەى شەیتان بى، کە دەبیتە هوێ جووڵە جووڵى مرووف و، هوێ له دەستدانى سەقامگیری و دامەزراویى.

ج- (رِجْزٍ)، بە مانای (رِجْس)یش، هاتو (رِجْزٍ) بە (ز)، (رِجْس) بە (س)، هەردووکیان بە مانای (قَذَر)، شتى پیسن، وەک (مُخْتَارُ الصَّاح)، هێناویەتى.

د- (رِجْزٍ): بە مانای سزا و ئازاریش دى، بە بەلگەى ئایەتى (۱۳۴) له سوورەتى (الأعراف): ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنْآ الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (۱۳۴)، واتە: ئەگەر تۆ (رِجْزٍ)مان لى لابەرى واتە: سزاو ئازارمان لى لابەرى، بەلامان لى لابەرى، بە دڵنیایی بپروات پى دینین و بەنوو ئیسپرائیلیشت لەگەڵ پەوان دەکەین.

له سوورەتى (الزخرف)یش دا، بە بەلگەى ئەو دەزانین (رِجْزٍ) بە مانای سزا و ئازارە، چونکە هەر له سوورەتى (الزخرف)، له ئایەتى (۵۰)دا دەفەرمووی: ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ﴾ (۵۰)، کە له هەر هەمان سیاقداو له هەمان بارەوہیە: کاتییک ئازارمان لى لابردن، ئەوان ئەو بەلێنەى دابووین (کە بپروا بینن و بەنوو ئیسپرائیل تەسلیمی مووسا بکەنەو)، هەلیانوەشاندەو.

کهواته: ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ (١٣٤) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، یانی: (لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الْعَذَابَ)، به کورتیی: (رِجْز):

١- به مانای سزا و ئازاریش و،

٢- به مانای پیسییش و،

٣- به مانای خوتخوتهی شهیتانیش و،

٤- به مانای جووله جوولیکیش دیت که هاوسهنگیی مرووف تیکدهدات.

﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْزُ الشَّيْطَانِ﴾ (١١) ﴿الْأَنْفَالِ﴾، دهـلئ: (مَا يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنَ الْكُفْرِ وَالْبُهْتَانِ وَالْفَسَادِ)، ئەوهی که شهیتان بانگهشهی بۆ دهکات له بیبروایی و تۆمهتی نارهواو، تیکدان، ههروهها (رِجْز) به مانای سهختترین ئازارو سزاش دی: ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (٥٩) ﴿البَقَرَةِ﴾، واته: دامانبهزاندە سەر ئەوانەهی ستهمیان کردبوو (رِجْز) یک له سه ریوه، واته: ئازاریکی زۆر سهخت.

(أَيَّامَ اللَّهِ): (أَيَّام) کۆی (يَوْم)ه، (يَوْم)، رۆژ، (أَيَّامَ اللَّهِ) واته: رۆژهکانی خوا، (الْأَوْقَاتِ الَّتِي حَصَلَتْ فِيهَا نَصْرُ اللَّهِ، أَوْ فَضْلُهُ، أَوْ أَيَّامُ جَزَائِهِ فِي الْآخِرَةِ، أَوْ وَقْتُ عِقَابِهِمْ)، ﴿لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، واته: به ئومیدی دیداری رۆژهکانی خوانین، رۆژهکانی خواش ئەو رۆژانهن که سهرخستنی خویان تیدا هاتۆته دی، یان بهخششی خویان تیدا هاتۆته دی، له دنیا، یاخود: ئەو کات و رۆژانهی خوا ﷻ سزا و پاداشتی خویان تیدا بهرجهسته دهکات، پاداشت بۆ دۆستهکانی و، سزا و تۆله بۆ نهیارهکان و ناحهزانی خووی و، پیغه مبه رهکانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و په یام و بهرنامهکانی.

مانای گشتیی ئایه تهکان

خوای سُبْحَانَكَ لهم پازده (۱۵) ئایه تهدا، وهک له پیناسهی ئهم ده رسه دا گوتمان، پانتاییه کی زۆری ته رخانکردوه، بۆ خسته پرووی به لگه و نیشانه کانی به دیهینه رایه تی و پهروه ردگاریتی و، خاوه نداریتی خوی، تیکه له کیش له گه له هه لویستی نه رینیانه و که لله په قانه ی بپر وایان له به رانه ر ئایه ته کانی خوا، واته: ئایه ته خوینراوه کانییدا، که دیاره ئه و دیارده و دیمه نانه ش که له و ئایه ته خوینراوانه دا ده یانخاته پروو، ئه وانیش دیسان له نیشانه کان (آیات) ی خوان و نیشانه نه بیزاروه کانی :

خوای سُبْحَانَكَ ده فره موئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، مادام خوا سُبْحَانَكَ سه دو چوارده (۱۱۴) جاران له قوربان دا فره موویه تی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، ئه وه ده هیئ که مانایه که شی دووباره بکریته وه، ئنجا له کاتیک دا مروؤف ده لئ: به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، ده بی به لایه نی که مه وه، چوار واتایان له عه قل و دلی خویدا ئاماده بکات:

۱- بۆ کردنی ئه و کاره به ناوی خوا ده ست پئ ده که م، نه ک به ناوی خو م، یان هه ر شتیکی دیکه.

۲- ئه و کاره بۆ رازی کردنی خوا ئه نجام ده ده م.

۳- ئه و کاره به پئی به رنامه ی خوا ئه نجام ده ده م.

۴- ئه و کاره به یارمه تی و هاوکاری خوا ئه نجام ده ده م، نه ک به شان و شه وکه تی خو م.

خوای ده فره موئ: (حَمْدٌ)، ئه مانه دوو پیت، پیتی (حا)، و پیتی (میم)، که پینان ده گوتری: پته چپر پچه کان (الحروف المقطعة)، چونکه به سه ر به که وه

ناخوێژنەوه، که بگوتری: (حام)، دەبی بە جیا جیا بخوێژنەوهو، پیشتر باسمان کردووە که لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسیکی تیرو تەسەلمان لەو بارەوه کردووە، ئەو پیتانەش که کۆی هەموویان چواردە (۱۴) پیت لە سەرەتای (۲۹)، سوورەت لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، باشتین واتایەک که لییان وەرده گیرئ، ئەوهیه که خوا ﷻ بە بەندەکانی دەفەرموئ: ئەم فەرماشتە لەبەر دەستتانەو دەخوێننەوهو گوئیستی دەبن و تییەوه رادەمێن، هەر لەو پیت و دەنگانە پیکهاتووە که ئیوه قسەیان پێدەکەن، کهواتە: ئەو پیت و دەنگانە وەک کەرەستەیهکی خاوە لەبەر دەست ئیوه شدا هەن، بەلام ئەو کەرەستە خاوە و ئەو پیت و دەنگانە، خوای بەدیھێنەر، ئەم فەرماشتە لی پیکهێناون، بەلام ئیوه قسە ئاسایان لی پیک دێن، هەر بەوهرا بزانی که ئەم فەرماشتە هی خوایه ﷻ، که فەرماشتیکی پیکهێناو لەو پیت و دەنگانە لەبەر دەستی ئیوه شدا هەن، که ئیوه نەک هەر ناتوان وێنە ئەو فەرماشتە بێن که هەموو قورئانە، بەلکو وێنە دە (۱۰) سوورەتی، بگرە وێنە سوورەتیک سی ئایەتیش بێن، وەک: (العصر) و (الکوثر) و (النصر).

کهواتە: بزانی که بیژەری ئەم فەرماشتە خوایه ﷻ، وەک چۆن خوا ﷻ لە گەردیلەکان و لە گەردەکان، لە ماددە ی بئ ژیان، ژیاندار دروست دەکات، که تاکو ئیستا مروؤف لە بەرانبەر دیاردە ی ژیاندا سەراسیمەو دەستەوسانە، تەنانەت ژیان ی ژیانداریکی زۆر سادە ی وەک (ئەمبیا)ش، وەک چۆن مروؤف کەل و پەلی دیکە دروست دەکات، که ژیان یان تیدانیە، بە هەمان شیوه خواش ﷻ ئەم فەرماشتە ی خۆی رەخساندووە پیکهێناو لەو پیت و دەنگانە، که رووحیکە بە بەر ژیان ی مروؤفا دەکری و، رووناکی و بەرەکەت و پێژیکەو، تەنیا فەرماشتە خوا ﷻ ئەو ئایەتە نەدیانیە هەن.

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، لە رووی ریزمانی عەرەبییهوه، یانی: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ئەمە دا بەزاندنی کتیبە، یاخود (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، دەبێتە نیهاد

(مُبْتَدَأً) و ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ یش، دەبێتە دەبێتە گوزاره (خَبَر)، دابه‌زاندنی کتیب له لایه‌ن خوای بالا دهستی کاربه‌جی وهیه، یاخود: خوای زالی کارزانه‌وهیه، که‌واته: بزانی! سه‌رچاوه‌ی ئه‌و کتیبه‌ خوایه‌که ﴿نَحْنُ﴾، خواوه‌نی هه‌موو عیززه‌تیک و بالا دهستی و، ده‌ست‌پوشتووێکه‌و، خواوه‌نی هه‌موو لێزانی و، کارزانی و کاربه‌جییه‌که، بۆیه‌ش ئه‌و سیفه‌تانه‌ی خوا له‌و کتیبه‌ی دا به‌رجه‌سته‌ بوون، ئنجا دوا‌ی ئه‌م ئاماژه‌ کورته‌ به‌ قورئان، خوا دێته‌ سه‌ر باسی خسته‌ن‌پرووی به‌لگه‌کانی به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خۆی:

﴿إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، به‌ دنیایی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا نیشانه‌ هه‌ن بۆ ب‌پرواداران، واته‌: نیشانه‌ هه‌ن که‌ په‌روه‌ردگار و خواوه‌ن و به‌دییه‌نه‌ری خۆیان‌یان پێ بناسن، چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار چۆن په‌ی پێبه‌ین؟ بێگومان له‌ پ‌تی نیشانه‌کانه‌وه، نیشانه‌کانیشی: یان له‌ کتیبه‌ خۆیندراوه‌که‌یدان، که‌ قورئانه‌، یان له‌ کتیبه‌ بێراوه‌که‌یدان، که‌ گه‌ردوونه‌.

﴿وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، پێشی فه‌رمووی: له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا نیشانه‌ی زۆر هه‌ن بۆ ب‌پرواداران، ئنجا ده‌فه‌رمووی: له‌ دروستکرانی خۆتانداو له‌وه‌دا که‌ خوا بلاوی کردۆته‌وه‌ له‌ ژيانداران له‌ زه‌ویدا، نیشانه‌ هه‌ن بۆ کۆمه‌لیک که‌ دنیابن، واته‌: دنیاییان هه‌بێت و له‌ ب‌روایه‌که‌یاندا گه‌یشتنه‌ قه‌ناعت و دنیایی ته‌واو.

ئنجا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَخَلِيفَ الْإِيلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾، هه‌روه‌ها جیاوازی و جیگۆرکه‌ی شه‌وو پ‌وژان و، ئه‌وه‌ی خوا دایه‌زاندوه‌ له‌ سه‌رپ‌وه‌ له‌ بژیو، ئه‌و بژیوه‌ی خوا دایه‌زاندوه‌، هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌ی زانایان هه‌ر به‌ مانای بارانیان لێکداوه‌ته‌وه‌، به‌لام هه‌میشه‌ که‌ خوا ده‌فه‌رمووی: ئاو (مَاءً)، یان لێره‌دا ده‌فه‌رمووی: بژیو (رِزق)، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ وشه‌ی: (مَاءً)، باران و به‌فر و ته‌ره‌زه‌و ئاونگ و هه‌لمی ئاو، هه‌مووی ده‌گرێته‌وه‌، (رِزق)یش ته‌نیا ئاو ناگرێته‌وه‌، به‌لکو

تیشکی خۆریش و جوړه تیشکه کانی دیکه ش که له کههکه شان و ئه ستيړه کانی دیکه وه دین و، سه رجه م ئه و شه پۆلانه ش که لیانه وه دین، هه موویان ده بنه هو ی بزیو بو مروؤ، به لام (رزق) به پله ی یه که م ئه و ئاوه ده گریته وه که له سه ریوه داده به زئی، که ده فهرموئی: ﴿فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، زهوی پی زیندوو کردوته وه، دوا ی مردنه که ی، که هه لبه ته زهوی وه ک چۆن به ئا و زیندوو ده بیته وه، به تیشکی خۆریش، زیندوو ده بیته وه و، ئه گهر تیشک نه بی له ده ریا بدات، هه لمی ئاویش پهیدا نابی و، باران و به فرو ته رزه ش پهیدانابن، هه روه ها تیشک بو گه شه کردنی رووه ک به هو ی تیشکه پیکهاتن (التمثيل الضوئي) یه وه ش هه ر پیویسته.

﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾، هه روه ها جوړاو جوړکردنی بایه کان، جوړاو جوړکردنیش به س له رووی ئه و شوینه وه نیه که لی یه هه لده که ن، ئایا ره شه بایه، شه ماله، له سه ریویه، له خوارپویه، له باکووره، له باشوور؟! هه ر ئه وه نده، نا، به لکو جوړاو جوړ کردنی بایه کان له رووی چۆنییه تیانه وه، پاشان له رووی ئه ندازه یانه وه، به هیزن، یان نه رم و سووکن؟ ئه وانه هه موویان ﴿ءَاَيُّتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، نیشانه ن بو کومه لیک بفامن.

دوا یی له مه سه له گرنگه کانداس ده که ین: بوچی پیشی ده فهرموئی: ﴿لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، دوا یی ده فهرموئی: ﴿لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، دوا یی ده فهرموئی: ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، جیاوازیی ئه و سی حاله تانه چییه؟

﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾، ئه وانه ئایه ته کانی خوان به هه ق به سه ر تو یاندا ده خوینینه وه، وشه ی (حق): به پیی ئه و سیاقه که تییدا دی، مانایه که ی ده گوړی، جاری وایه به مانای راسته، جاری وایه به مانای دادگرییه، جاری وایه به مانای حکمه ته، جاری وایه به مانای شتی چه سپاوه، که ئه صلی مانای هه قه، ﴿فَإِنَّ حَدِيثَ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾، به چ قسه یه ک له دوا ی خوا و، ئایه ته کانی پروا دین؟

واته: نه گهر بپروا به نايه ته کاني خوا نه هيئن، به چ قسه يه کي دیکه بپروا دين؟
نه گهر بپروا به خوا نه هيئن ﴿وَهَكَذَا هِيَ تَكُونُ﴾ وهک خاوون و به ديهيته ري هم کهون و کائيناته،
ته دي کي به خاووني کهون و کائينات داده دين؟!

﴿وَبَلِّغْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ سزاي سهخت بو هر دروژنيکي، زور گوناهارو تاوانبار.

دوايي پينا سه ي ده کات نهو که سه کييه؟

﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ﴾، گوئيستي نايه ته کاني خوا ده بي، به سه ري دا
ده خويزينه وه، که ده فهرموي: ﴿تُنَلَّى عَلَيْهِ﴾، که واته: ﴿آيَاتِ﴾، مه به ست
پي نايه ته خويزاوه کانن، رسته کاني قورئانن، نايه ته کاني خوا گوئيست ده بي،
به سه ري دا ده خويزينه وه، ﴿ثُمَّ يُصْرُ مُسْتَكْبِرًا﴾، دوايش سوور ده بي، واته: له سه ر
بپروا نه هيئان، له سه ر بي پروايي، ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾، وهک هر نه ييستن، ﴿فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، تنجا موژده ي پي بده، به نازاريکي به تيش.

بيگومان موژده بو شتي خوش و چاکه، به لام نه مه به توانچ و ته وسه وه يه،
يا خود: نه گهر هه واليکي دلخوشکه ر و موژده يه ک بو نه وان هه بي، هر سزاو
نازاري به تيشه.

﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَهَا حُزْرًا﴾، نه گهر شتيک له نايه ته کاني تيمه شي
زاني، به گالته جاري ده گري، واته: شتيک له نايه ته کاني له به ر کرد، هه ندي
که س هه ندي نايه تي قورئان له به ر ده کات، يان فرهمايشتيکي پيغه مبه ر، يان
قسه ي که سيک، دوايي لاساي ده کاته وهو به شيوه يه کي دیکه ده يلتي، وهک
گالته پيکردن، بويه ده فهرموي: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾، نه گهر نا گالته به کو ي
نايه ته کان ده کات، به لام لي ره دا مه به ست گالته پيکردنيکي تايه ته، ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، مادام نه وانه گالته به نايه ته کاني خوا ده که ن و به که م ته ماشايان
ده که ن، سزايه کي ريسواکه رو زه بوونکه ريان هه يه، چونکه هه ميشه سزا به پي
کرده وه يه.

﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ له پشتیانەوه دۆزهخ ههیه، له بهرئهوهی نادیدهیان گرتوه، بۆیه دهفهرموی: له پشتیانەوه، ئهگه رنا ئهوهی بۆ تۆ دێ و تۆ بهرهو رووی دهچی، له پێشتهوهیه ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ﴾ واته: نادیدهیان گرتوه، یاخود: ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ﴾ واته: شتیکی زۆر ترسناکه، مهترسیی که له پشتتهوه بۆت بێ، زیاتر جیی ترسه، دۆزهخ له پشتیانەوهیه، ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ههرچی وه دهستیان هیناوه سوودیان پێ ناگهیهنێ، ههروهها ئهوانه ی له جیاقی خوا کردوو یانن به دۆست و سه ره پهرشتیار، سوودیان پێ ناگهیهنن (پهرستراوه کانیان)، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ئهوانه ئازاریکی مه زنیان بۆ ههیه.

﴿هَذَا هُدًى﴾ ئه مه رینماییه، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَابَت رَيْبُهُمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ﴾ ئهوانه ش که بپروان به ئایه ته کانی پهروه ردگاریان، ئازاریان بۆ ههیه له سه خترین سزای به ئیش.

ئه گه ر سه رنج به دین ده بینین: لیره دا خوا ﷻ سزای ئهوانه ی زۆر به سه ختی باس کردوه:

﴿بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ﴿عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾، که دوا یی باس ده که یین، بۆچی خوا ئه وه هه مو وه سفانه ی دانا ون، بۆ سزا دانی ئهوانه؟!

دوو باره خوا ﷻ ده گه رێته وه سه ر پێشان دانی به لگه و نیشانه کانی پهروه ردگاریتی و به دیه پنه رایه تی خۆی: ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ﴾، خوا ئه وه که سه یه ده ریای بۆ ده سته مو کردو ون، که شتییه کان پێیدا ده رۆن به مۆله قی خوا واته: به پێی ئه وه سیستمه ی خوا داینا وه، ﴿وَلِيَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، تا کو له به خششی خوا داوا بکه ن (به هۆی که شتییه کانه وه بار و سوار ده که ن) و به لکو سوپاسگو زاری بکه ن (له ئه نجامی ئه وه دا).

﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، (خوا) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، تیکرای له لایه ن خۆیه وه بۆ ئیوه ده سته مو و رام کردوه، ﴿إِنَّ فِي

ذَلِكَ لَا بَلَّ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿١٠﴾ بە دُنیاوی لەوەدا نیشانەى زۆر هەن بۆ کۆمەڵیک
پاچاڤنن و بیر بکەنەو.

لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾
بەوانە بلى: کە پروایان هێناو، لیبوورن لەوانەى بە ئومیدی پۆژەکانى خوا نین،
یانى: بە ئومیدی دیدارى خوا نین، با چاوپۆشیان لى بکەن، لە وردە هەلەو
پەلە، لیان ببوورن، ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، تاكو کۆمەڵیک بەوہى
وہدەستى دینن، سزایان بداتەو، واتە: سزایەكەى ئەوان هەلدەگیرى بۆ پۆژى
دواى و، با ئەوان بیر لە سزادانیان نەکەنەو.

﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾، هەر کە سێک چاکە بکات، سوودەكەى بۆ
خۆیەتى، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾، هەر کە سێک خراپەش بکات، زیانەكەى بۆ خۆیەتى،
﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾، دواى بۆ لای پەرورەدگارتان دەگیردرێنەو، هەر وەها
خوێراویشەتەو: (ترجیعون) دەگەرێنەو.

کەواتە: پاداشتی چاکان و سزای خراپان، لەوێ هەیه، دنیا مەکەنە شوینی
تەصفیەى حیساب و تۆلە لە یەكدى ستاندنەو، پێکەوہ مودارا بکەن و یەكدى
تەحممول بکەن، بە تاییەتى ئەهلى ئیمان، لەگەڵ نەیارانیاندا دەبى بەو شێوہیە
مامەلە بکەن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

قورئان کتیبیکه له لایه ن خوی زالی کارزانه وه دابه زینراوه و، له ئاسمانه کان و زه ویی و، دروستکرانی مروشان و بلاوکردنه وهی ژيانداران له زه وی داو، جیگوړکی شوه و پوژان و، بژیوی دابه زینراو له ئاسمانه وه و، گوړینی بایه کاند، به لگه و نیشانه ی زور هه ن، له سه ر به دیهینه رایه تی و په روه ردگاریتی خوا، بو پرواداران و دنیایان و عاقلمه ندان:

خوا ده فهرموئ: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۴﴾ وَأَخْلَفَ الْبَیْلَ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۵﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له دوازه برکه دا:

۱- ﴿حَمَّ﴾ زورجار دوو باره مان کردو ته وه، ئه مانه دوو پیتن، له و پیتانه ی خوا ﴿تَنْزِيلُ﴾ قورئانی لی پیکهینان و، ئیمه پوژانه به کاریان دینن له قسه کردن و نووسینمان دا، ئه و پیتانه که له سه ره تای بیست و نو (۲۹) له سووره ته کاند هاتوون، ئاماژه یان تیدایه که ئه و قورئانه ش هه ر له و پیت و ده نگانه پیکهاتوه که ئیوه به کاریان دینن، به لام خوا ﴿وَأَخْلَفَ﴾ قورئانیکه لی پیکهینان که له بهر ده ستانه و ئیوه له به رانه ریدا ده سته وسانن، نه ک له به رانه ر هه مووی، به لکو له به رانه ر ده (۱۰) سووره تی و، بگره له به رانه ر سووره تیکشیدا، که واته: بزائن بیژه ره که ی ئه و، که سه ی ئه و فره میشته ی فره مووه، خوی به دیهینه ری په روه ردگاری که ون و کائیناته.

(۲) ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه زیتراى کتیبه که له لایهن خوی زالی کارزانه وهیه، وشه (الکتاب): که (أل)، ناساندنی له سهره، ناساندنه که بؤ (عهد)، واته: دابه زاندنی کتیبه که، ئه و کتیبه که زانراوه و ناسراوه که قورئانه، له کوپوهیه؟ ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، له لایهن خوی زالی کارزانه وهیه، ئه مه له پرووی ریزمانی عه ره بییه وه پپی ده گوتری: رسته یه کی ده ستپیکردن (جُمْلَةً ابْتِدَائِيَّةً)، که له نیهادو گوزاره (مُبْتَدَأً وَخَبْرًا)، پیکهاتوه: دابه زاندنی کتیبه که (که قورئانه) له لایهن خوی زالی کارزانه وهیه، بؤ ئه وهی ههر له سهره تاوه تو بزانی، که ئه م سووره ته ده خوینی، یان ههر سووره تیک ده خوینی، که به شیکه له قورئان، بزانی سهرچاوه که کییه و له کوپوه هاتوه؟ له لایهن خواوه هاتوه، خواش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خواوه نی هه موو سفه تیکی به رزو په سنده، به لام لیله دا ئه و دوو سیفه ته ی زیاتر به رجه سته کراون، که بریتین له عیززه ت و حکمه ت، چونکه دوایی باسی سزادان و هه لوپستی نه رینییانه ی بیروایان کراوه، که خوا به عیززه تی خوئی له گه لیاندا پروو به پروو ده بیته وه، هه روه ها باسی پرواداران کراوه و مامه له یان له گه ل نه یارانیاندا، که ده بی حکمه ت به کاریتین و، خوی په روه ردگاریش به حکمه تی خوئی ته گیری حالی مسولمانان ده کاو، پشتیان ده گری و، هاوکاریان ده بی، هه روه ک خوا به عیززه ت و حکمه تی خوئی واته: زالی و کارزانی خوئی، له گه ل پیغه مبه ری خویدا ده بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ په یامه که ی خوئی که به پیغه مبه ردا ناردوو یه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مشووری لی ده خوات ئه و په یامه بچه سپی و بلاوبیته وه و ئامانجه کانی خوئی بیپکی.

لیله دا خوا که ده فهرموئ: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ئه م ته عییره یانی: ئه وه که قورئان دابه زیتراوه، هیچ جیی مشتومر نیه، به لام له لایهن کیوه دابه زیتراوه؟ له لایهن خوی بالاده ستی کاربه جی وه.

(۳) ﴿إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ﴾، دواى ئه و ئامازه کورته به قورئان و، به سهرچاوه ی لیوه هاتنی قورئان، یه کسه ر خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دیته سهر باسی نیشانه و به لگه کانی به دیهینه رایه تی و په روه ردگاریتی و خواوه نداریتی خوئی له گه ردووندا، ده فهرموئ: به دنیایی له ئاسمانه کان و، له زه ویدا نیشانه هه ن بؤ پرواداران، لیله دا ئاسمانه کان

و زهوی کراون به زهرفیک، بۆ ئەو بەلگەو نیشانانە ی دەمانگەیه‌نن به ناسینی خواو، دەمانگەیه‌نن به دانپیداھێنان به بەدیھێنەراییەتی و پەرورەدگارێتی و خواوەندارێتی خوادا ﷻ، ئیمە کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، ھەم باسی گەردوونمان کردووە بە گشتیی، ھەم باسی خۆرمان کردووە، ھەم باسی زهوی و، باسی مانگمان کردووە، ھەرۆھە لە تەفسیری سوورەتی (فصلت) دا، باسی دروستکرانی گەردوونمان کردووە لە کورتە باسیکدا، کە کاتیک مەوۆف تەماشای ئەم گەردوونە دەکات، بە کەھکەشانەکان و بە گەلە کەھکەشانەکانو، پاشان بە پێکھاتە ی کەھکەشانەکانو، لە ئەستێرەکان و خەوڵەکان، بە تاییەتی خۆری خۆمان و کۆمەلەکە ی، ئەو نو خەوڵەکیە ی بە دەورییدا دەخولێنەو، تەماشای ئەندازەکانیان دەکات، تەماشای مەسافەکانیان دەکات، تەماشای وردەکارییەکان دەکات، ئەگەر چ بڕ عەقڵ و ویژدان بە کاربێنێ، دەزانێ کە ئەم گەردوونە، ئەم کەون و کائیناتە، ئەم دروستکراوانە ی خوا، بە سەر و خواریانو، خواوەنیکیان ھەیە، بۆیە خوا دەفەرموێ: لە ئاسمانەکان و زەویدا نیشانە ھەن بۆ پڕواداران، واتە: ئەوانە ی لە پڕواھێنان بگەرێن، ئەم گەردوونە، ئەم ئاسمانەکان و زەویە، پڕن لە نیشانەو بەلگە بۆ پڕوا ھێنان.

٤- ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ھەرۆھە لە دروستکرانی خۆتان و لەوھەدا کە بلای کردۆتەو لە ژيانداران، نیشانە ھەن بۆ کۆمەلە ی دنیابن، (الْيَقِينُ ضِدُّ الظَّنِّ)، دنیایی (يَقِينٌ): دژی گومان (ظَنٌّ) ە، بە بەلگە ی ئەو کە ھەر لەم سوورەتی (الجاثية) دا ھاتو، دەلی: ﴿إِنْ نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ﴾، بەس گومانمان دەبردو، ئیمە لە دنیایان نەبووین، کەواتە: گومان ئەوھە، ئەگەر (إِحْتِمَال) دابنێ بۆ بوون و نەبوونی شتیک، ئنجا یان بوونەکە ی زالبەکی، یان نەبوونەکە ی، بەلام دنیایی (يَقِينٌ) ت نەبێ، لە بوونی یان نەبوونیدا، لێرەدا خوا ﷻ باسی گەردوون دەکات، دەفەرموێ: لە گەردووندا چەندان نیشانە ھەن بۆ پڕواداران.

بەلام دوایی کە دێتە سەر دروستکرانی خۆمان و ژياندارانی دیکە، دنیایی (يَقِينٌ) دەکاتە بەرھەمی تیوہ پامانیان: ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾، لە دروستکرانی خۆتاندا،

واته: په یدا کرانتان و، ړیک و ړیک خستنتان و، وه چه لیکه وتنه وه تان و، زور بووتان و بلاو بوونه وه تان به زه ویدا.

﴿وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ﴾ ههروهه ها له ژياندارو پېرؤيانه ی خوا بلاوی کردوونه وه به زه ویدا، نه وانه ش هه موویان: ﴿مَا يَبُتُّ﴾ خوینزاویشته وه: (آیات) به هه ردوو شیوه خوینزاوه ته وه، ﴿لَقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، بو کومه لیک که زانیاریه کی جی دنیایان هه بیت، له بهر نه وه ی نه گهر پیشی به گشتی ته ماشای گه ردوون بکه ی، ده تگه یه نی به ئیمان، به لام دوا یی نه گهر به هو ی یه قین په یدا بکه ی، ده بی زیاتر رامینی له خو ت و له پیکهاته کانی گه ردوون، له شته کان زیاتر وردبیه وه: له زینده وه ران، له ژيانداران، نه گهر به هو ی دنیایی په یدا بکه ی له پروا هیانه که تدا، واته: نه گهر ته ماشای گه ردوون بکه ی، ده تگه یه نی به ئیمان، به لام بو زیاتر قولبوونه وه ی نه و ئیمان که بی به جی دنیایی، ده بی سهرنجی وردتر بده ی له خو ت و، له ده ورو به رت.

که خوی په روه ردگار ده فهرمو ی: ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾ له دروستکردنی خو تان، وه ک له شوینی دیکه ده فهرمو ی: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ الذاریات، ههروهه ها له خوشتان دا ثایا نابین و سهرنج ناده ن! یان ده فهرمو ی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ الطارق، با مرو ف سهرنج بدات له چی دروستکراوه!

تیمه له م ته فسیره دا، له چند شوینی ک دا له باره ی مرو ف و ژياندارانه وه باسما ن کرده، له سهره تای ته فسیری سووره تی (المؤمنون) دا، باسیکما ن کرده له باره ی دروستبوونی مرو ف وه، ههروهه ها له باره ی ژياندارانه وه له سووره تی (النحل) دا، له چند شوینی کدا باسما ن کرده، دیسان له باره ی پروه ک و شینا ورده وه له سهره تای ته فسیری سووره تی (الشعراء) دا، کورته باسیکما ن کرده.

به دنیایی به نه دازه ی نه وه ی که ئینسان ورد ده بیتته وه له شته کان، به تایبه تی له ژيانداران و له ورده کاری و نهینیه کانیان تیده گات، زیاتر په ی به

سېفەتە بەرزو بى وینەکانى خوا دەبات، ديارە ژيانداران چەندان جوړيان هەن، جگە لە مروڤ: ئەو ئەژەلەنن کە چوار جوړن: (حوشتر و پەشەولەخ و مەرو بزن)، هەروەها ئەژەلەنى دیکە هەن، کە من پيم وایە وشەى (أنعام) وپرای ئەو چوار جوړە، ئەژەلەنى دیکەش دەگریتهو، هەموو ئەوانەى مروڤ لێیان بەهرەمەند دەبى لە گۆشتیان و، بۆ بارو سوار بەکارهێنان و، بەرهەمه‌کانیان، ئەوجار پەپەرەکان هەن، دیسان ژياندارى دەریایى هەن، ژياندارى هەوایى هەن، هەروەها زیندەوهران هەن، هەموو ئەوانە ئەگەر ئینسان لێیان وردیتهو، پتر دەگاتە زانیاریى جى دلتیایى و ئیمانى دامەزراو نەلەخشاو، بۆیەش پیشینانى خۆمان لە کاتى رازو نیازدا گوتووینە: (ئەى خواى هەشتا هەزار عالم!)، کە لە راستیدا، عالمەکان زۆر زۆر لە هەشتا هەزار زیاترن و، بەس خوا خۆى دەزانى چى هیناوتە دى لەم زەوییه‌دا، چ جای لە گەردووندا!!

۵- ﴿وَأَخْلَافَ آبِلَ وَالنَّهَارِ﴾ هەروەها جیگۆرکەو جیاوازی شەوو پۆژان، شەوو پۆژ، هەم جیگۆرکە دەکەن، شەو دیتە جى پۆژ، پۆژ دیتە جى شەو بەردەوام، هەم جیاوازی، شەو تاریکەو پۆژ رووناکەو، بە دواى یەکدا دین، ئەو بە دواى یەکدا هاتن و ئەم جیاوازییەیان و، جیگۆرکەیان، نیشانەى پەرەدگارێتى خوان.

۶- ﴿وَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ هەروەها لەو بژیویدا کە خوا دایبەزاندووە لە سەریو، ئەو بژیوێش زۆربەى زانیان بەس بە بارانیان لێکداوتەو، بەلام وپرای باران، بەفرو تەزەش دەگریتهو، هەموو ئەو شتەى دیکەش دەگریتهو، کە لە ئاسمانەو دەین، وەک: جوړەکانى تیشک.

۷- ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دواى زەوى پى زیندوو کردۆتەو دواى مردنى، واتە: دواى ئەو زەوى خالىی بۆتەو لە رووک، بەهۆى تیشک و ئاوى لەسەریو دابەزێراو، ژیاو، ئەو.

۸- ﴿وَنَصْرَفِ الرِّيحَ﴾ هەروەها جوړاو جوړ کردنى بایەکان، واتە: لە رووى جوړیانەو، لە رووى ئەو لایەو کە لێی هەڵدەکەن لە باکوورەو دەین، یان لە باشوورەو، یان لە

رۆژهه لاتهوه، يان له رۆژئاواوهو، له رووی جوړو چۆنیه تی بایه کهوه، ئایا ئه و بایه گهرم و وشکه وهک ره شه باو بای ژوورو، یاخود فینک و شیداره، وهک شه مأل، ئنجا ئه و بایه ئه ندازه که ی چهنده و رێژه ی هیزه که ی چهنده؟ که ئیستا مروڤ چهندان پیوه ری دروستکردوون بۆ پیوانی باو، بۆ پیوانی باران، خوا ﷻ جاری وایه ئه ندازه یه ک له رێژه و ئه ندازه ی تاییه تی با زیاد ده کات، ده بیته هو ی تسونامی و، ده بیته هو ی ئه وه که داروبه رد به یه کدا بدات!!، له جوړاو جوړ کردنی بایه کان له هه موو پرووه کانیانه وهو، لهو شتانه ی دیکه شدا:

(٩)- ﴿ءَاٰتُ لَقَوْمٍ یَّعْقُلُوْنَ﴾، نیشانه هه ن بۆ کۆمه لیک بفامن، ههروه ها خوینراو یشته وه: (آیات)، ﴿لَقَوْمٍ یَّعْقُلُوْنَ﴾، بۆ کۆمه لیک بفامن، یانی: به س عه قلی خو یان به کاری بنن، ئه وانه هه موویان بویان ده بنه نیشانه و به لگه له سه ر به دیهینه رایه تی و پهروه ردگار ی تی و خاوه ندار ی تی خوا ﷻ، چونکه پیشی مروڤ ئیمان دینی، له دوا ی ئیمان هیتان، ده بی هه ولبدات بیگه یه نیته پله ی یه قین و دنیایی، دوا ی ئه وه ش شتیک نامینی له رووی ئیمانه وه پی بگات، مه گه ر عه قلی خو ی زیاتر به کاری بنن، تا کو ئه و یه قینه ی به رده وام بی، یه قینیش به ته نکید پله پله یه و ده بی هه ولبدات یه قینه که ی دامه زراوتر بی، ئه گه ر نا له دوا ی یه قینه وه، پله یه ک نیه له رووی ئیمانه وه مروڤ پی بگات، بۆیه خوا ﷻ دوا ی باسکردنی ئه و نیشانه ی دیکه ده فه رموی: بۆ کۆمه لیک که بفامن، واته: تۆ ده بی به رده وام عه قل و هو شی خو ت به کاری بنن بۆ به هیز کردنی یه قینه که ت و مانه وه ی یه قین و زیده بوونی.

(١٠)- ﴿تِلْكَ ءَاٰتُ اللّٰهِ تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ﴾، ئه وانه ئایه ته کانی خوان که به هه ق به سه ر تو یاندا ده خوینینه وه، واته: کاتیک به سه ر تو یاندا ده خوینینه وه، ئیمه هه ق و راستین، که واته: (بالحق)، ده بیته حال بۆ به که ر (فَاعِل ی)، (تَتْلُوْا)، یانی: (تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ مُحَقِّیْن)، کاتیک ئه و ئایه تانه ت به سه ردا ده خوینینه وه، ئیمه له سه ر هه قین و راستین، یاخود (بالحق) ده بیته حال بۆ به رکار (مفعول به) ه که ی یانی: (مُتَلَبِّسًا بِالْحَقِّ)، ئه م ئایه تانه که به سه ر تیاندا ده خوینینه وه له خودی خو یاندا، هه قن، یاخود: (بالحق)، یانی: (بِسَبَبِ الْحَقِّ)،

بۆ ئەوەی هەق بچەسپێن بە هۆی ئەو ئایەتە تانەووە کە بەسەر تۆیاندا دەخوێنێنەو، کەواتە: (بِالْحَقِّ) چ کە لێرەدا، چ کە لە هەر شوێنێکی دیکە قورئاندا هاتو، سێ مانای هەن:

أ- ئیمە کە ئایەتەکان دەخوێنێنەو هەقین.

ب- ئایەتەکان تیکەڵ و ئاوێتەن لەگەڵ هەقدا.

ج- ئایەتەکان دەخوێنێنەو بۆ ئەوەی هەق بچەسپێن، هەقیش ئەوەیە کە خوا ﷻ بە راست و چاکی دەزانێ بۆ بەشەر.

(۱۱) - ﴿فَإَيَّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾، ئنجا ئایا لە دواى خوا ﷻ و ئایەتەکانی، نیشانەکانی، بە چ قسەیه کی دیکە بپروا دێن؟! واتە: ئەگەر بپروا بە فەرماشتی خوا نەهێن! بپروا بە چ قسەیه کی دیکە دێن؟ ئەگەر بپروا بە خوا ﷻ نەهێن کە خاوەن و پەرورەدگارو مشوورخۆری گەردوون (ئاسمانەکان و زەوی)ە، ئەدی بپروا بە کێ دێن؟ وشەى (يُؤْمِنُونَ): خوێنراویشەتەو: (تُؤْمِنُونَ)، ئەو کاتە لە دواندی نادیارەو دەیگۆڕی بۆ دواندی پرووبەر و (خِطَاب).

لێرەدا بە چاکی دەزانم ئاماژەیه ک بەکم بە قسەیه کی ئیمام (فخرالدین الرازی)، هەرکام لە توێژەرەوانی قورئان جار جار قسەیه ک کە زۆر تاییەت بێ و کردیان، ئەگەر بە دلم بێ دەیهێنم، جاری واش هیه قسەیه کیان کردووە عەقلم نایبێ و بە پێویستی دەزانم پەخنەى لى بگرم، ئەگەرنا مەرج نیه هەر قسەیه ک کە بە دلم بێ، بهیهێنم و، هەر قسەیه کیش کە بە دلم نەبێ، پەخنەى لى بگرم، بەلام هەندیک جار ئەو بە پێویست دەزانم، ئیستا ئەو قسەیه ی (الرازی)یم پێ جوانە کە لە تەفسیرەکەى خویدا^(۱) دەلێ:

(وَأَعْلَمَ أَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْفُقَهَاءِ يَقُولُونَ: إِنَّهُ لَيْسَ فِي الْقُرْآنِ الْعُلُومُ الَّتِي يَبْحَثُ عَنْهَا الْمُتَكَلِّمُونَ، بَلْ لَيْسَ فِيهِ إِلَّا مَا يَتَعَلَّقُ بِالْأَحْكَامِ وَالْفِقْهِ، وَذَلِكَ عَقْلٌ عَظِيمٌ لِأَنَّهُ لَيْسَ

له راستیدا قورئان زۆر لهوه مه زتره كه ته نيا كتيبي فiqه بئ، فiqهيش به مانا باوه كهئ، واته: باسئ حوكمه كرده ييه كان (الأحكام العملية)، به لكو قورئان وئپراي باسئ حوكمه كرده ييه كان و پئش ئه وه، باسئ بووناسيئ و، ئيمان و عه قيده و، ره وشت و ئاكاره كان و، هه موو ئه و شتانه يه كه مروؤف پئويستئ پئيانه، بو به رپوه بردئتيكئ ته ندروستانه ئ زيانئ دنيا، له رووي تاكيئ و، خيزانيئ و، كوومه لايه تيئ و سياسي هه، هه موو ئه وانه ئ تئيدايه، به لام وه ك ده گو ترئ: (هه ر كه سه به ياري خوئ هه لا ده لئ)، يان (هه ر كه سه له هه مبانه ئ خوئدا گوئز ده ژمي رئ)، شه ر عزانان كه زياتر سه رگه رمئ حوكمه فiqه ييه كان بوون، هه ر ئه وه يان له قورئاندا بينوه و، ره نگه ئه وان هه ش كه سه رگه رمئ عه قيده و عيلمئ كه لام بوون، زياتر ئه وه يان تئدا بينيئ و، زانايانئ ته زكيه و ته سه وو فيش، ره نگه زياتر ئه و لايه نه يان تئدا بينيئ، به لام له راستيدا قورئان هه موو ئه وان هه و زۆر شتي زياتر له وان هه ش.

مه سه له ی دووهم:

هه پشه کردن به سزای سهخت، له ناحه زانی په یامی خواو، ناساندنیان به: درۆزن و، تاوانبارو، خو به زلگرو، گالته کهر به ئایه ته کانی خواو، وه سفی سزایه کهشیان به ئازارگه یه نه رو، ریسواکه رو، پیس و، به ئیش و ژان، یانی: ئه وان چه ند سیفه تی خراییان تیدا هه ن، خوا ی دادگه ریش سزایه که یانی هینده وه سفهی بو داناون:

خوا ی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿وَبِلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝۷﴾ سَمِعَ آيَاتِ اللَّهِ تَنَزَّلَ عَلَيْهِ ثُمَّ بَصُرٌ مُّسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۸ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۹ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۰ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّحْمَةِ رَبِّكَ أَلِيمٌ ۝۱۱﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له چواره بر گه دا:

(۱)- ﴿وَبِلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سهخت بو هه ر درۆزنیکی زۆر گونا بهار، پێشتریش با سمان کردوه، (وَيْلٌ: كَلِمَةُ دُعَاءٍ بِالشَّرِّ، وَأَصْلُ الْوَيْلِ الشَّرُّ وَحُلُولُهُ)، (وَيْلٌ): له ئه صلدا بریتیه له تووک و داوا کردنی خراپه، نزا کردن به خراپه، ئه صلی (وَيْلٌ)، بریتیه له خراپه و زیان و هاتنی ئه و خراپه و زیانه، به لام جاری وایه به مانای مه جازیشیان به کارهیناوه، واته: هاوار بو تو، وای بو تو، به لام له ئه صلدا به مانای سزای سهخته، وهک له قورئاندا ده فه رموی: ﴿وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝۲﴾ ابراهیم، که واته: (وَيْلٌ) به شیکه له سزای سهخت، لێره دا ده فه رموی: ﴿وَبِلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سهخت بو هه ر درۆزنیکی زۆر گونا بهار، له کوردیدا که سیک درۆ بکات، ده ئین: درۆکه ر، یان درۆی کرد، به لام ئه گه ر زۆر درۆیان بکات پێی ده ئین: درۆزن.

بۆیە پێم وایە وشە (أَفَاك): لە کوردیدا بەرانبەرە کە ی دەبێتە درۆزن، ئەصلی وشە (أَفَاك) یانی: (الْقَوِيُّ الْإِفْكَ)، کەسیک (إفك)ە کە ی، زۆر بەهێزە، (إفك)، لە ئەصلدا بە مانای ھەلگیرانەوھێ و بە مانای لادانە، لەبەرئەوھ ی درۆش بریتییە لە ھەلگیرانەوھ ی قسە، یان بریتییە لە بەراوەژوو کردنی شتیک، پێچەوانە ی ھەق، بۆیە وشە (إفك): بە مانای درۆ بە کاردی، ئەگەرنا ئەصلی واتایە کە ی ئەوھ نیە، بەلام لێردا بە پێی سیاق، واتە: کەسیک کە شت ھەلدەگیرێتەوھو درۆ دەکات، زۆریش گوناھبارە.

(۲) - ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ﴾، گۆییستی نایەتەکانی خوا دەبێ بەسەریدا دەخوێنێنەوھ، واتە: ئەوھ نیە کە بۆ خۆی بچیت بیانخوێنێتەوھ، بەلکو نایەتەکان بەسەریدا دەخوێنێنەوھ، کە بە تەئکید مەبەست پێی پێچەمبەری خوا یە ﴿يَسْمَعُ﴾، نایەتەکانی بەسەردا خوێندوونەوھ.

(۳) - ﴿ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾، دوای خۆبەزلگرانە سوور دەبێ، وەک ھەر نەبیستبن! سوور دەبێ لەسەر چی؟ لێردا ئەوھ ی لەسەری سوور دەبێ، قرتێراوھ چونکە بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، یانی: (يُصِرُّ عَلَى الْكُفْرِ مُسْتَكْبِرًا)، لەسەر کوفرو بیروای ھەر سوور دەبێ بەردەوام دەبێ، لە پرووی خۆ بەزلگرییەوھ، ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾، وەک ئەو نایەتەنە ی ھەر نەبیستبن، (الإصرار: مُلَازِمَةُ الشَّيْءِ، وَعَدَمُ الْإِنْفِكَاحِ عَنْهُ، وَحَذْفُ مُتَعَلِّقٍ يُصِرُّ لِدَلَالَةِ الْمَقَامِ عَلَيْهِ، أَي: يُصِرُّونَ عَلَى كُفْرِهِمْ)، واتە: (إصرار) پەیوەستبوون بە شتیکەوھو لێ جیا نەبوونەوھ یەتی، ئەوھ ی (يُصِرُّونَ) ی پێوھ پەیوەستە قرتێراوھ، چونکە حالەکە دەیگە یەتی، یانی: لەسەر بیروایان سوور دەبن.

لە قورئاندا قرتاندن زۆرە، بەھۆی ئەوھوھش ئەو فەرماشتە ی خوا کورت بۆتەوھ، ھەر شتیک کە بە عەقل و سەلیقە بزانرێ، خۆ ی پەروەردگار کتیبی خۆی پێ قەلەبەلغ نەکردوھ، ئیستا لێرە: ﴿ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا﴾، یانی: خۆ بەزلگرانە سوور دەبێ لەسەر بیروای، ئەوھ ی ئیسراپە کە ی پێوھ پەیوەستە، کە بریتییە لە

کوفر، قرتینراوه له بهر ئه وهی به سیاق و سه لیکه ده زانری، بابای زور دروژنی زور گونا هکار، که ئایه ته کانی خوا ده بیستنی به سه ریدا ده خوینرنه وه، له سه ر بیروایی سوور ده بی، له پرووی خو به زلگریه وه، ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾، وه ک هه ر نه بیستنی، ئه مه ئاماژه یه به وه که هه ر که سیك به راستی گوئی بو ئایه ته کانی خوا هه لبخات، وه ریانده گری و پروایان پیدیننی، بویه ده فهرموئی: ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ﴾، گوئیست ده بی ئایه ته کانی خوا به سه ریدا ده خوینرنه وه، دوایی خو به زلگرانه له سه ر کوفر سوور ده بی، ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾، وه ک نه بیستنی، یانی: هه ر که سیك ئایه ته کان بیستنی و گوئی دلیان پی بدات، پروایان پیدیننی، به لام ئه و وه ک هه ر نه بیستنی و له راستیدا به گوئی دل گوئی بو هه لنه خستوون، یاخود هه ر پیشی نیه تی هیناوه وه ریان نه گری، واته: قه ناعه ت هینانی پیش بیرکردنه وه پی لیگرتوه.

(۴) - ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئنجا موژده ی پییده، به ئازاریکی به ئیش، واته: ئه گه ر شتیك هه بی بو ئه و موژده بی و، جیی دلخویشی بی، هه ر ئه وه یه، که پی بلین: سزاو ئازاریکی به ئیش چاوه رپت ده کات! ئه گه رنا هیچ دلخویشیه کی دیکه بو ئه و نیه له روژی دواییدا. یاخود لیره دا مه به ست له: ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئه وه یه که به توانجه وه و به ته وسه وه، ئه و ته عبیره ی بو به کارهینراوه، وه ک یه کیک به یه کیک دیکه ده لی: موژده ت لیبی، ئه وه فلان که شیش مرد، یان موژده ت لیبی فلان شته ت به سه رهات، که به ته وسه وه پی ده لی، چونکه هه واله که له خودی له خویدا شتیکی دلخویشکه ر نیه.

(۵) - ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا﴾، ئه گه ر شتیك له ئایه ته کانی ئیمه ش بزانی، به گالته پیکراویان ده گری، لیره دا مه به ست له (عَلِمَ): ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾، بریتیه له گوئیست بوون و له به رکردن، ئه گه رنا ئه و که سه گالته به هه موو ئایه ته کانی خوا ده کات، به لام ئه گه ر شتیك له ئایه ته کانی خوا بزانی، واته: هه ندیکیان لی له به ر بکات،

به گالته پیکردنه وه دهیانلێته وه، هه ندیک کهس لاسایی قسه ی که سیک ده کاته وه، یان قسه که ی دووباره ده کاته وه، به لام به شیوه یه ک که بونی گالته پیکردنی لیدی، دیاره ئه و بیروایانه ی رۆژگاری پیغمبه ر ﷺ زۆر جوړیان تیدا هه بوون، ئه وانه شیان هه بووه، که ئایه تیکیان له پیغمبه ری خوا ﷺ گوێ لیبووه، یان له یه کیک له هاوه لآن، ئه وانیش ئه و ئایه ته یان له بهر کردوه و، دوایی دووباره یان کردۆته وه به گالته پیکردنه وه.

(۶) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ئه وانه ئازاریکی ریسواکه رو زه بوونکه ریان بۆ هه یه، چونکه: (الْجَزَاءُ مِنْ جَنْسِ الْعَمَلِ)، ئه و که سه گالته ی کردوه به ئایه ته کانی خواو، ئایه ته کانی خوا ی به کهم ته ماشا کردوون و به گالته جاری گرتوون، خوا ی کاربه جیش سزایه کی دده له قه ده ر خۆی، پر به پیستی خۆی، سزایه ک که زه بوون و ریسواو سه رشۆری ده کات.

(۷) ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمُ﴾، له پشتیان وه دۆزه خ هه یه، وه ک پیشتیش گوتمان: ئه و شته ی که ئینسان به ره و رووی ده چی، له پیشیه وه یه تی، به لام لیره دا خوا ده فه رموی: ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمُ﴾، وه ک له سوو په تی (الکھف) یشدا، ده فه رموی: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ (۷۸)، ئه م ته عبیره هه ندیک له زانایان گو توو یانه: (وَرَاءَ)، به مانای (آمام) ه، به لام له راستیدا پیویست به وه ناکات و (وَرَاءَ)، یانی: پشته وه (خَلْفَ) و، (آمام) یانی: (قُدَام) پیشه وه، به لام ئه م ته عبیره وه ک یه کیک له توێژه ره وانی قورئان ده لێ: (مَثِيلٌ لِلْأَفْرَابِ وَالْغَفْلَةِ)، وینه هینانه وه یه بۆ نیزیکیی ئه و شته و بۆ بیئاگایی، واته: ئه و دۆزه خه ی که چاوه ریان ده کات، له پیشیان وه یه، به لام وه ک له پشتیان وه بێ، چونکه مه ترسییه ک، که له پشتته وه ده بێ، تۆ نابینی، واته: ئه وان رۆژی دواییان نادیده گرتوه، وه ک له پشتیان وه بێ، ئه ها خه ریک بێ به سه ر ملیاندا بکه وێ! هه م لێیان نیزیکه، هه م ئه وانیش لێی بیئاگان، ئه وه بۆ وێناکردنی ئه و حالته یانه، حالته ی بیئاگایی له و مه ترسییه و نادیده گرتنی و نیزیکیشی.

(۸) ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾، هه رچی وه ده ستیان هیناوه، هه یچ سوودیان پیناگه یه نی، (الْإِغْنَاءُ: الْكَفَايَةُ وَالنَّفْعُ)، (إِغْنَاءُ): به مانای ئه وه یه شتیک بۆ شتیک کافی

بَيَّ، به س بَي و سوودی پَي بگه یه نَي، ثنجا بَوَّیه: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ ﴿يُغْنِي﴾ به (عَن)، تهعه ددای پیکراوه بَو بهرکار (مفعول)، و بَو خواستن بهرکار، تاكو مانای (پالپوهده نَي) ی بخریته نَيو، (وَعْدِي بِحَرْفِ «عَنْ» لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى يَدْفَعُ، يَغْنِي: وَلَا يَدْفَعُ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا)، تهوهی وهدهستیان هینا هیچ سوودیان پیناگه یه نَي و، هیچ شتیکیان لَي دوور ناخاته وه.

وشه ی (شَيْئًا): ده بیته بهرکار (مفعول به)، یانی: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا مِنَ الْإِغْتَاءِ﴾، هیچ جوړه سوودیکیان پَي ناگه یه نَي، هیچ جوړه دوورخستنه وه یه ک سزاو نازاریان لَي دوورناخاته وه.

۹- ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾، ههروهه ا نهوانه ی جگه له خوا به دوست و سهرپه رشتیاریان گرتوون (هیچ سوودیان پَي ناگه یه نن)، ههم تهوهی وهدهستیان هیناوه له سهرودت و سامان به حه پامیی، که به زوړی سهرودت و سامانه که یه پَي بوغړا ده بن و، به زوړی به هو ی تهو به زم و بازاره حه پامه وه یه، ناماده نین گو ی بَو په یامی هه ق بگرن، چونکه به زم و بازاره که یان لَي تیکده چَي قوړخکاری و گنده لیه که یان لَي تیکده چَي، ده ست به سهر سهرودت و سامانی ولات داگرتیان لَي تیکده چَي، ته گهر ملکه چ بن بَو په یامی خوا، ههم تهوه سوودیان پَي ناگه یه نَي، ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ههروهه ا نهوانه ش که جگه له خوا کردوویانن به سهرپه رشتیاری خو یان و، به په رسترای خو یان، تهوانه ش هیچ سوودیان پیناگه یه نن.

۱۰- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، بَو نهوانیش نازاریکی مه زن هه یه، ثنجا شتیک خوا پَي بفهرمو ی: مه زن، دیاره زوړ مه زنه، هه ندیک له روونکه ره وان گوتوو یانه: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته: له دنیا دا، به لام تهو پایه راستره که ده فهرمو ی: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته: له روژ ی دوا ییدا، چونکه به لَي بی پروایان جاری وایه له دنیا شدا سزا دراون، به تایبه تی بی پروایانی روژگاری پیغه مبه ر ﷺ له دنیا شدا له جهنگی به دردا زه بوونی و سهر شوړی و نازارو مهینه تیبه کی زوړیان به سهرهات، ههروهه ا له جهنگه کانی دیکه شدا، وپرای

ئەو ھەككە بېرپروايى خۆى جورىكه له ئازارو مەينەتیی و ئیش و ژان، بابای بېرپروا بەر چاوى
لێل و تاريكه، تەماشای رابردووى دەكات، تاريكه، تەماشای ئیستای دەكات، تاريكه،
تەماشای داھاتووى دەكات، تاريكه، لە سەراسیمەبیدایە، بېرپروايى ھەر خۆى ئازارو
مەينەتیی و ئیش و ژانە، بەلام سزاو ئازارێك خوا بە مەزن وەسفی بکات، لە دنیادا
جێى نابێتەوھو لە روژی دوايیدایە.

له کوټایې دا خوا ده فهرموئ:

(۱۱) - ﴿هَذَا هُدًى﴾. ئەمە رېئىمىيە، واتە: قورئان رېئىمىيىكار (ھادى) ھو رې پېشان دەدات، بە لام بۆيە بە (ھُدًى)، كە چاۋگە ۋەسەف كراۋە، واتە: ئەۋپەرى رېئىمىي تېدايە.

(۱۲) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾، ٲه‌وانه‌ش كه بٲٲروا بوون به نيشانه‌كاني په‌روه‌ردگاريان (كه له‌گه‌ردووندا هه‌ن)، ياخود: به‌ثاٲه‌ته‌كاني په‌روه‌ردگار كه له‌فه‌رمايشته‌كه‌يدا هه‌ن و به‌سه‌رياندا ده‌خوٲتر ٲنه‌وه‌.

۱۳- ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، نازاریان بۆ ههیه له پیسییه کی به ئیش، (رِجْز)،
بشتر بش گوتمان: به چه ند واتابه ک هاتوه:

أ- ههم به مانای (أَشَدُّ الْعَذَابِ) سه ختترین سزا هاتوه.

پ- ههم به مانای ییسی هاتوه.

ج- ههم به مانای سزایه که مروّف بشله ژینتی و بیجوولینتی، (رِجْز) یش، له نه سَلدا به مانای جوولاندن و هه ژاندن دی.

وشەى (أَلِيمٌ): خۆئىزاو ىشە تەوە: (أَلِيمٌ)، كە ئەو كاتە دەبىتتە وەسف بۆ (رِجْزُ)،
 ئەگەر (أَلِيمٌ) ىش بى دەبىتتە وەسف بۆ (عَذَابٌ)، ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، بە
 ھەردوو شىۋە كە خۆئندراو تەوە.

(۱) له ته فسیری ثایه تی (فلا تدعوا مع الله إلهاً آخر فتكون من المعذِّبین) الشعراء - ۲۱۳-
دا، لهو بارهوه کورته باسنگمان کردوه.

وشەى (مِنْ)، كە خراوەتە سەرى: ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ﴾، بۆ ڕوونکردنەوێه،
یاخود بۆ بەشیكە.

ئەگەر تەماشای كۆى ئەم ئایەتە موبارەكانە بكەین، دەبینین ئەو بێڕوایانە
كە نەیارو ناحەزى قورئان و ئىسلام و پیغەمبەر ﷺ بوونە، خوا بە پینج وەسف
پیناسەیان دەكات:

۱- ﴿أَفَاكٍ﴾، درۆزن.

۲- ﴿أَشِيرٍ﴾، زۆر گوناھبار.

۳- ﴿يَسْمَعُ أَيْدِيَ اللَّهِ تَنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا﴾، دەبیستى ئایەتەکانى خواى بەسەردا
دەخوێنرێتەو، دواى هەر سوور دەبێ لەسەر كوفرو خۆ بەزەلگرى.

۴- ﴿كَانَ لَوْ يَسْمَعُهَا﴾، وەك هەر گوێبیستیان نەبووبى.

۵- ﴿اتَّخَذَهَا هُزُؤًا﴾، بە گالتهیان دەگرى.

لە بەرانبەر ئەو پینج وەسفانەدا، خواى پەروەردگار ئەو ئازارو سزایەى كە
بۆى داناون، ئەویش بە پینج وەسف، پیناسەى دەكات:

۱- ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، سزایەكى ریسواكەر.

۲- ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ﴾، مۆژدەى پێدە بە ئازاریكى بە ئیش.

۳- ﴿مِّن وَرَائِهِم جَهَنَّمُ﴾، لە پشتیانەو دەوژەخ ھەیه.

۴- ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئازاریكى مەزن.

۵- ﴿عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ﴾، ئازاریك لە پیسییەكى بە ئیش.

خوا ﷻ بە پێى كردهوێكانى هەر كەسێك سزای دەدا، بە پێى چاكەكانى هەر
كەسێك پاداشتی دەداتەو، ئەوانە چونكە سیفەتى خراپیان زۆر تیدا ھەبوون و

هەلۆیستی خراپیان زۆر بوون، خواش ﷻ سزاو ئازارە کە یانی بە چەند وەسفیک
پێناسە کردووە، چونکە خوا ﷻ هەر کەسە بە پێی تاوانی خۆی سزای دەدات،
تاوانی زۆر بووبی، بە سزای زۆرو، کەمتر بووبی کەمتر، چاکە ی زۆر بووبی
پاداشتی زۆرو، چاکە ی کەمتر بووبی کەمتر.

بە زۆرە کۆمەڵە هەڵبەستەکان

بە ئێمە ئێمە ئێمە ئێمە ئێمە

Alibapir

پاڤەتەندە مەکتەبی مەنەستە عەلی باپەر

Alibapir

پاڤەتەندە مەکتەبی مەنەستە عەلی باپەر

Alibapir

پاڤەتەندە مەکتەبی مەنەستە عەلی باپەر

Alibapir

پاڤەتەندە مەکتەبی مەنەستە عەلی باپەر

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مەسەلەى سێهەم:

پام و دەستەمۆکرانی دەریا، کە کەشتیەکانی پێدا دەپۆن و، خەلک بە ھۆیانەو ھە کارو کاسبی دەکەن، ھەروەھا پامکرانی ھەرچیەک کە لە ئاسمانەکان و زەویدایە لە لایەن خواوە بۆ مەژووەکان، ئەوانە نیشانەى زۆرى بۆ کەسانی بێکرەو ھە تێدان و، ھاندەریشیانە بۆ سوپاسگوزاریی:

خوای دەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنەو ھى ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ﴾ خوای ئەو کەسەى ^{سَخَّرَ} دەریای بۆ دەستەمۆ کردوون، کە دەفەرموی: (الْبَحْرَ)، واتە: ھەموو ئەو ئاوەى کە سێ لەسەر چواری، یاخود چوار لەسەر پێنجی، پانتایی گۆی زەوی داپۆشیوە، کە لەپاستیدا لەسەر زەوی، خوا مەخلووقێکی گەورەتر لە ئاوی نەخولقاندووە.

کە دەفەرموی: خوای ئەو کەسەى دەریای بۆ ئێوە دەستەمۆ و ملکەچ کردووە، پێشێ خوای باسی بەلگەکانی بەدیھێنەراییەتی و پەرورەدگارێتیى خوێ کرد، ئنجای باسی ھەندیک لە چاکەکانی خوێ دەکات، کە دیسان ھەر بەلگەن لەسەر بەدیھێنەراییەتی و پەرورەدگارێتیى خوا، بەلام ھاوکاتیش زیاتر سێفەتی چاکەو نیعمەت بوونیان بۆ مەژووی تێدا دەدرەوشێتووە، وەک ئەوانی پێشێ زیاتر بەلگە بوونیان تێدا دەبینراو، نیشانە بوونیان لەسەر پەرورەدگارێتیى خوا تێدا دەبینرا، بەلام ئەمجارە لەو ڕووەوە کە سوودو کەلکیان تێدایە بۆ خەلک.

ئێمە ھەروا بە سادەیی تەماشای دەریا دەکەین، بەلەم و کەشتی و پاپۆرو ژێر دەریا تێدا دەپۆن، بەلام با ئێسان بیهێنێتە بەرچاوی خوێ، ئەگەر ئاویش

وہک گل و بہردو کانزاو زیرو ئاسن بووایہ، کی دیتوانی بہ سہریدا پروات؟ بہ لَام خوای پەرورەدگار گەردەکان (جُزْیَات) (مۆلۆکۆلەکان) ی ئاوی وا خولقاندوون بہ سەر یە کدا بخزن، ہەر وہک مۆلۆکۆلەکانی ہەوای بہ جوړیک خولقاندوون، کہ فرۆکەو بالندە بتوانن پێیدا بفرن، بہ لَام لەبەر ئەوہی مروؤف کہ بہ شتیکیہوہ رادی، زۆر سەرنجی نادات، ئەگەرنا تۆ تەماشای بکە! ہەوا دەتوانرێ بالندە پێیدا پرواوا بال راوہشیئ، ہەر وہہا فرۆکە پێیدا پروا، بہ لَام دەریا بہ جوړیکی دیکە، ماددە ی ہەوا جیاہ لە ہی ئا، ہی ئاویش جیاہ لە ہی گل و بہردو دارو ئاسن و مس و کانزایەکان، بۆچی خوا دەریای ئاوا بۆ دەستەمۆ کردووین؟

(۲) ﴿لَتَجْرِي أَلْفُكُلٍ فِيهِ بِأَمْرِ﴾، تاكو به مۆلەتی خوا کہ شتیہەکانی پێدا برۆن.

(الْفُلُكُ)، هەم بە مانای تاک دی، یانی: (سفينة)، هەم بە مانای کۆ دی، واتە: (سُفُن)، بۆ ئەوہی کہ شتیہەکان پێدا برۆن بە مۆلەتی خوا، کہ دەفەر موی: (بَأْمَرِهِ)، یانی: خوا وای داناوہ کہ شتی بتوانن پێدا برۆن.

(۳) ﴿وَلْيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، تاكو سەرەنجام (بە هۆی ئەو کہ شتیانەوہ و، ئەو بارو سوارە کہ بە دەریادا دەیکەن)، لە بەخششی خوادا داوا بکەن، واتە: کارو کاسبیی بکەن و، رزقی حەلال لە بەخششی خوا پەیدا بکەن، کہ ئەمە هەموو جوړە بەہرە وەرگرتنەکانی مروؤف دەگرێتەوہ، نەک تەنیا کارو کاسبیی، هەموو جوړە بەہرە وەرگرتنەکان ئەگەر راو و شکاری ماسییە، راوی ژیاندانانی دیکە، دەرھێنانی گەوہەر و مروارییە، دەرھێنانی شتانی دیکە، کہ لە داھاتوودا بەشەر پەیان پێ دەبات، هەمووی دەگرێتەوہ.

(۴) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، بۆ ئەوہش کہ سوپاسگوزاری بکەن، بۆیە خوا بۆی دەستەمۆ کردوون، سوپاسگوزاریش بریتیە لە بەکارھێنانی چاکەکانی خوا لە پەرەزەماندیی خوادا.

(۵) ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، ہەرچی لە ئاسمانەکان و لە زەویدا ہە، تیکرای لە لایەن خۆیہوہ بۆ ئیوہ دەستەمۆ کردوہ، بۆ ئیوہی پام و ملکہچ

کردوه، که دهفه رموی: (مِنْهُ أَي: مِنْ قَبْلِهِ وَبِإِرَادَتِهِ)، له لایهن خوویه وهو به ویستی وی، یاخود (مِنْهُ: مُتَعَلِّقٌ مَبْتَدَأٌ مُحَذِّوْفٍ أَي: كُلُّ ذَلِكَ رَحْمَةً مِنْهُ لِعِبَادِهِ)، (منه) په یوه سته به قرتینراویکه وه، یانی: ئه وه هه مووی له لایهن ئه وه وه به زه ییه به رانبهر به بنده کانی.

(۶)- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، به دنیایی له وه دا (له دروستکرانی شتانی نیو ئاسمانه کان و زه وی و دهسته مؤکران و، رامکرانیان به شیویه ک که مروقه کان بتوانن لییان به هره مه ند بن)، نیشانه هه ن بو کومه لیک بیربکه نه وه و رامینن.

به لئ چاکه و نیعمه ته کانی خوا له ژماره نایهن، به لام به شهر زور شتی خراب کردوه و تیکداوه که به هوئی زیده ته ماع و دنیا ویستییه وه، ره چاوی پاراستنی ژینگه ی نه کردوه، به تابه تی له م پوژانه دا ناگره که ی ئوستورالیا هه رچه نده دوا ی ماویه کی زور خاموش بووه وه، به لام هه زاران جوړه ژیاندار هه ر قهره پربوون و نه مان، چونکه هه ر له وی هه بوون و ئه ویش هه مووی سووتاوه و پرووکاوه، هه روه ها ده ریاکان زور ژیاندارانیان تیدا دهفه ویتین، هه مووی له ئه نجامی ئه وه دا که ئه و کارگانه ی چه ک دروست ده کهن، ئه و دووکه له ی لییان په یدا ده بی به رز ده بیته وه و چینی ئوژون کون ده بی و، زیاد له وه ی که پیویسته تیشکی ژیر سوورو سه روو وه نه وشه یی دیته نیو زه وییه وه، ده بیته هوئی ئه وه ی هه م به سته له که کان بتوینه وه، ریژه ی ساردیی له زه وییدا که که م بیته وه، پله ی گهرمی به رز بیته وه، هه م هه و تیکبچی، هه م ده ریا تیکبچی، هه م ژینگه تیکبچی، ئنجا نه گه ر ئینسان بیر ی لیکاته وه، که خوا ﷻ له ئه صلدا ئه م گه ردوونه ی چاک و پیک خولقاندوه، ئه م سه ر زه ویه ی باش خولقاندوه، به لام مروف تیکی ده دات، بویه خوا ﷻ له دوو شوینی قورباندا دهفه رموی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ (۵۶) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، واته: تیکدان مه کهن له زه وییدا، دوا ی ئه وه ی چاک دروستکراوه، دوا ی ئه وه ی چاککراوه تیکی مه دهن، واته: به جوړیک ده ستکاری مه کهن له بهر زیده ته ماع، که ژینگه تیکبچی و سه ر زه ویتان لئ تیکبچی و ژیانتان لئ تال بی.

لهو کۆبوونهوهیهی لهم پۆژانهی رابردوودا له (داقۆس) کرا، گوترا: مهترسیی ههیه که ژيانى بهشهر ماوهیهکی دیکه ی کهم بتوانی بهردهوام بێ لهسهر زهوی، به هۆی ئهوهوه که دارستانهکان زیاتر گپ دهگرن و، بهستهلهکهکان زیاتر دهتوینهوهو، ئاستی ئاو بهرزتر دهبیتهوهو، وشکانیی زیاتر دادهپۆشی، ئهو حالهته نهوێستراوانه ی که روو دهدهن، زیاتر رووبدهن.

له خواي په روه ردگار ده پاپښنه وه که يارمه تيمان بدات زياتر له
 فرمايشته که ې تېبگه ښ، يارمه تيشمان بدات که تېبگه يشته که مان بکه ښه هوې
 پېگه يشتنې زياتر، بو څومان و ده ور به رمان، خوا يارمه تيمان بدات که نه م
 قورڼانه وه ک خوا ويستو ويه تي و به ئا مان جي گرتوه، بيکه ښه مايه ې هيدايه ت
 و رښمايي و راسته رې بوون، بو څومان و ده ور به رمان، که بېگومان نه م قورڼانه
 هه مووي نو ورو هيدايه ت و به ره که ته بو هه موو مروځايه تي.

مەسەلە ی چوارەم:

ئامۆزگاریی بروداران کە بە لیبوردن و چاوپۆشییەو، مامەلە لەگەڵ بێبرواییانە یارو ناحەزیاندا بکەن، چونکە لە پۆژی دواییدا خوا سزاو پاداشتی پێ بە پێستی هەموو لایەک دەداتەو، مەرووف خۆی لە چاکەکە ی بەهەرەمەندەو، هەر خۆشی لە خراپەکە ی زەرەرمەندە، گەرانەو و ش تەنیا بۆ لای خوا یە:

خوایە (دەفەرموی): ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۴) مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَن أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم تُرْجَعُونَ ﴿۱۵﴾

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە پینچ برگەدا:

(۱)- ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، بەو کەسانە بلێ کە برۆیان هێناو، لەوانە ببوون کە بە ئومیدی پۆژەکانی خوا نین.

(خوایە) بە پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرموی: بەو کەسانە بلێ: کە برۆیان هێناو، واتە: برۆیان هێناو بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە برۆیان پێ بهێنێ، برۆیان هێناو بە خوایە، بە دیهێنەرایەتی و پەرورەدگاریتی و خواوەنداریتی و تەنیا پەرستراویتی و، خواوەنی هەموو ناو و سیفەتێکی هەرە باش و پەسەند بوونی خوا، پاشان برۆیان هێناو بە پۆژی دوایی و، برۆیان هێناو بە فریشتەکان و بە کتیبەکانی خواو بە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، برۆیان هێناو بە ئەندازەگیری و راپەراندن (قدر و قضاء) ی خوا بۆ هەموو کاروبارەکانی بوون، بەوانە بلێ: کە برۆیان هێناو (يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ)، ببوون لەو کەسانە ی کە بە هیوای پۆژەکانی خوا نین، واتە: لە بێبرۆیان ببوون و چاوپۆشیان لێ بکەن.

(الرَّجَاءُ: تَرْقُبُ وَتَطْلُبُ الْأَمْرَ الْمُحْبُوبَ)، چاوه‌پێکردن و داواکردنی کاریک، یان شتیکی خۆشویستراو بۆ، (أَيَّامَ اللَّهِ: الْأَوْقَاتُ الَّتِي تَجَسَّدَ فِيهَا نَصْرُ اللَّهِ أَوْ فَضْلُهُ)، ئەو کاتانەی یارمەتی خاوەن پشتیوانیی خوا بۆ دۆسته‌کانی تێیاندا بەرجەسته بووه، یاخود بەخشش و چاکەیی خوا تێیاندا بەرجەسته بووه، بۆ دۆسته‌کانی، دەشگونجی بلیین: ئەو پۆژانەی کە تۆڵەو سزای خویان تێدا بەرجەسته بووه بۆ دوژمنان و ناحەزانی، ئایا بۆچی برپاداران لەگەڵ بێپروایاندا کە بە هیوای دیداری خوا نین، بە هیوای ئەو کاتانە نین کە تاییەتن بە خۆی پەرورەدگارەوهو بەخششی خویان تێدا بەرجەسته دەبێ بۆ چاکەکاران و، سزاو تۆڵەو جەزەرەبی خویان تێدا بەرجەسته دەبێ بۆ خراپەکاران، بەلیبوردەیی مامەلە بکەن؟

(۲) - ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، تاكو سزاو پاداشتی كۆمه‌لێك بداته‌وه به پێی ئەوهی کردوویانە، خۆیندراویشەتەوه: (لِيَجْزِيَ)، بۆ ئەوهی سزا و پاداشت بدەینه‌وه، (قَوْمًا)، كۆمه‌لێك (بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)، به‌پێی ئەوهی کردوویانە، واتە: بۆ ئەوهی سزاو پاداشتی پر به‌پێستی خوا بێته‌ دی، بۆ کەسانێک به‌ پێی کردەوه‌که‌یان، جا ئەوهی برپادارو کردار چاک بووبێ، دیاره پاداشتی خویان بۆ دەسته‌به‌ر دەبێ، به‌ ئەندازه‌ی ئیمان و کردەوه‌ باشه‌کانیان و، کەسانێک که‌ بێپروا خراپه‌کاریش بووبن، سزاو جەزەرەبی خویان بۆ بەرجەسته‌ دەبێ و دەپه‌خسێ، به‌پێی بێپروایی و خراپه‌کانیان، ئەمه‌ دوا‌یی زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر.

(۳) - ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾، هه‌ر كه‌سێك چاكه‌ بكات، سووده‌كه‌ی بۆ خۆیه‌تی.

(۴) - ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا﴾، هه‌ر كه‌سێك خراپه‌ش بكات، زیانه‌كه‌ی بۆ خۆیه‌تی.

(۵) - ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾، دوا‌ییش به‌س بۆ لای پەرورەدگارێان دەگێردێنه‌وه، وێ‌رای (تُرْجَعُونَ)، خۆیندراویشەتەوه: (تُرْجَعُونَ)، واتە: ده‌گه‌ڕێنه‌وه، كه‌واته: ئێوه‌ له‌ دنیا‌دا مودارا بکەن، له‌گە‌ڵ نه‌یاره‌كانتانداو مه‌یکه‌نه‌ شوینی لێکده‌رکردن و ته‌صفیه‌ حیساب، به‌لکو پێکه‌وه‌ مودارا بکەن و وێک هه‌لبکەن و پێکه‌وه‌ بسازێن، به‌لام شوینی پاداشترانه‌وه‌ی

ټیوه له سهر چاکه کانتان و له نيو ته و چاکانه شدا: چاوپوښی و لیبوردن له هه له و په له ی بهرانبه ره کانتان و، شوینی سزای پر به پیست بو بیبروایان له سهر خراپه کانیان، له نيو خراپه کانیشیاندا: ته زیهت و نازاردانی ټیوه، پوژی دوايیه، بویه هر که سیک چاکه بکات، خو ی لپی به هرهمه نده، له دنیاو له دواړو ژیشدا، چاکه له دنیا دا مایه ی سهر به رزی و سه لامه تی و پاکیی و چاکیی، له پوژی دوایشدا مایه ی سهر به رزیه، مایه ی سهر فرازی و ورو سووریه له لای خوا، خراپه ش له دنیا دا مایه ی عه بیداریه و، له قیامه تیشدا مایه ی گونا هباری و شهرمه زاریه، مادام هر بو لای په روه ردگاریشان ده گپر دپنه وه و، ده گپر دپنه وه، که واته: بزنان نه چاکه ی ټیوه زیه ده بی، نه خراپه ی ته وانیش ده فو تی، ته وانیش وه که به رزه کی بانان بوی دهرناچن.

چونیه تی په یوه ست بوونه وه ی ته هم دوو ټایه ته موباره که ش به ټایه ته کانی پیشه وه ناوایه: پیشتر باسی گالته پیکردنی کافره کان به قورئان کرا، که ته مه ش ورووژینه ره بو هه ست و سوژی پرواداران، بویه پیویست بووه له باره ی دان به خو دا گرته وه، پینمایي بکری و دلنیش بن که هر که سه چی بکات، دپته وه پتی، ته وانیش و نه یاره بیبروایه کانیشیان.

که واته: با له دنیا دا به سینه فراوانی و ته حه ممول و صه برو حه سه له، مامه له بکن و، وه ک فیشه که شپته دهر نه په رن و، وه ک شیر زو و هه لنه چن و، له قه دهر ټایین و بهرنامه تیرو ته و او ه که ی خو یان بن، ټایینه که یان لپان داوا ده کات، که له هه موو شتیکدا له لووتکه دا بن، به ټایهت له بواری هه لسوکه ووت له گه ل خه لکدا، ته گهر بیت و مسولمانان وه ک نامسولمانان بکن، له هه موو شتیکدا و ته و ان چیان کرد، مسولمانانیش واک بکن، مانای وایه چاکه و ټیمتازو پله یه کیان بو نامینیتته وه به سهر بهرانبه ره کانیاندا! ته مه ش ته وه ی لیوه رده گیر ی که بهرنامه و ټایینه که ی ته و ان چونه، بهرنامه و ټایینی مسولمانانیش به هه مان شیوه یه! که واش نیه، بویه هر که سه ده بی له قه دهر بهرنامه ی خو ی بی، ته گهر بهرنامه ی ته و ان جنیوی تیدا بوو، بوختانی تیدا بوو، دروو ده له سه ی

تیدا بوو، شهر پى فروشتن و گيچه ل پيكردن و ته شقه له ي تيدا بوو، بيگومان بهرنامه ي ئيسلام سهراپا رهوشتي بهرزو جوان و ئاكارى په سन्दو ليپورده يى و رهحم و سوژه، ته نانه ت بهرانبهر به نه يارانيش.

كورتە باسيك

وريا بوون له باره ي هو ي هاتنه خواري ئايه ته كانه وه

ئهم كورته باسه له پينچ (5) برگه دا ده خهينه روو، كه پيوسته وريابين له هو ي هاتنه خواري ئايه ته كان، كه له سه رچاوه كاندا هاتوون، چ له ته فسيره كاندا، چ له و كتيباندها كه تايه ت به هو يه كانى هاتنه خوار (اسباب النزول) هوه، نوو سراون، ده بى زور وريابين، هم له روو و ردبوونه وه له سه نه ديان و زنجيره ي راوييه كان، كه تا چ رادده يه ك راسته و جي متمانه يه، نه و شته كه پال ده دري ته لاي پيغه مبه ر ﷺ و پيغه مبه رى خوا فهرموويه تى، يان كر دوويه تى، يان دانى پيدا هي ناوه؟ ههروه ها وى پراى سه نه دو زنجيره ي راوييه كان له روو نيوه رو كيشه وه: ئايا نه وه دهقه، يان نه وه به سه رهاته، تاكو چ رادده يه ك له روو نيوه رو كه وه، له گه ل قور ئاندا ده گونجى و، له گه ل عه قلدا ده گونجى و، له گه ل سپره و ژيانى پيغه مبه ردا ده گونجى؟ پاشان تاكو چ رادده يه ك له گه ل نه و ئايه ته، يان نه و چهن د ئايه ته دا ده گونجى كه به وانه وه په يوه ست كراوه؟

برگه ي يه كه م:

سى هو ي هاتنه خوار، كه له روو سه نه ده وه راست نين:

له باره ي ئهم دوو ئايه ته وه، به تايه ت ئايه تى يه كه ميان: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (١٤) به وانه بلئ: كه

بروایان هیناوه، با چاوپۆشی بکهن، لهوانه‌ی به هیوا‌ی رۆژه‌کانی خوا نین، تاكو كۆمه‌لێك به‌پێی ئه‌وه‌ی كردوو‌یان، سزایان بداته‌وه، یاخود پاداشتیان بداته‌وه، هه‌ردوو‌ك لایان ده‌گریته‌وه، به‌لام زیاتر وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پێی سزادان بێ، چونكه وشه‌ی (جزاء) له‌ قورئاندا، هه‌م به‌ مانای سزا (عقاب) دێ، هه‌م به‌ مانای پاداشت (ثواب) دێ.

به‌لام من تاكو ئیستا له‌ زمانی كوردیدا وشه‌یه‌كی وام لێ هه‌لنه‌كه‌وته‌وه، مانایه‌كه‌ی پر به‌ پێستی وشه‌ی (جزاء) بێ، ئیمه‌ یان ده‌بێ بڵین: سزا، یان ده‌بێ بڵین: پاداشت، هه‌ر بۆیه‌ كه‌ كاتێك وشه‌ی (جزاء) ته‌فسیر ده‌كه‌م ده‌لێم: سزاو پاداشت، ده‌شگونجێ بگوترێ: به‌رانبه‌ر.

چهند به‌سه‌رهاتێك له‌و باره‌وه‌ گێردراونه‌وه، وه‌ك هۆی هاته‌نوخواری ئهم ئایه‌ته، كه‌ بێگومان هه‌یچیان سه‌نه‌ده‌كه‌یان راست نیه، به‌لام مه‌گه‌ر چۆن ئه‌گه‌رنا هه‌موو ته‌فسیره‌كانیش هه‌یناویانن:

۱- یه‌كێك له‌ به‌سه‌رهاته‌كان كه‌ (الواحدی) له‌ (أسباب النزول)ه‌كه‌ی خۆیدا هه‌یناویه‌تی، به‌ ژماره‌ (۷۴۳)، ئه‌مه‌یه‌:

رۆژیك عومه‌ری كورپی خه‌تتاب (خوا لێی رازی بێ)، له‌گه‌ڵ عه‌بدوڵلای كورپی ئوبه‌ی كورپی سه‌لوول له‌ غه‌زه‌وه‌ی (بنی المصطلق)، كاتێك كه‌ سوپایه‌كه‌ دابه‌زیه‌ سه‌ر بیرى (المریسیع)، عه‌بدوڵلای كورپی ئوبه‌ی كورپی سه‌لوول غولامه‌كه‌ی خۆی، كه‌ ئه‌ویش هه‌ر ناوی عه‌بدوڵلا بوو، ناردی ئاوی بۆ بێنی، (ئاویان بۆ هه‌لینجی له‌ بیره‌كه‌و دواكه‌وت)، كه‌ گه‌رایه‌وه‌ گوێ: بۆچی دواكه‌وتی؟ (دیاره‌ بیره‌كه‌ به‌ مه‌زه‌نده‌ی ئه‌و، هه‌ینده‌ دوور نه‌بووه، ئه‌وه‌نده‌ی پێی بچێ)، ئه‌ویش گوێ: غولامه‌كه‌ی عومه‌ر له‌وێ بوو، گوێ: تاكو ئاوی بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌یی بۆ ئه‌بوو به‌كرو دوا‌یی بۆ عومه‌ر هه‌لنه‌هه‌ینجم، پێی نادهم كه‌س ئاوی لێ هه‌لبه‌ینجی، ئیدی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ من دوا كه‌وتم، (دیاره‌ ده‌سته‌لاقی ئه‌و ئێردراوه‌ی عومه‌ری نه‌بووه‌ خوا لێی رازی بێ)،

عەبدوللای کوپری ئوبەى کوپری سەلوول (کە بە سەرۆکی موناڤیقەکانى مەدینە دادەنرێ و پێش ئەوێ پێغەمبەرى خوا ﷺ بچى بۆ مەدینە، تاجیان بۆ چنیو، بۆ ئەوێ بیکەنە پادشاو حوکمرانى خویان، زۆر حەسوودى بە پێغەمبەر بردو، هەر بە نیڤاقەوێ ژیاوێ بە نیڤاقەوێ مردو، قسەیهکی ناشیرینی کرد، پەندیکى عەرەبانە)، گوێ: (سَمْنٌ کَلْبَکَ یَا کُلَّکَ)، سەگەکەت قەلەو بکەو دواى خۆت دەخوات و بەلەکت دەگرێ، ئنجا گوێ: ئەوانە لە شارى خویان دەرکراوون، (واتە: لە مەککە)، تێمە پەناماندان و حاواندماننەو، هاوکاریمانکردن، کە چى تێستا لێرە حوکمرانییمان بەسەردا دەکەن!!

دیارە دواى ئەو قسەیهى عەبدوللای - ئەگەر ئەم ئایەتەش بەهۆیهوێ نەهاتیبێتە خوار، وا پێدەچى ئەو ئایەتانەى سوورەتی (منافقون) بەهۆیهوێ دابەزین کە خوا پشتیوان بێ، ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، دەیکەینى - ئەو قسەیهى عەبدوللای کوپری ئوبەى کوپری سەلوولیش دەرھاویشتەى دەبێ، چونکە بە پێغەمبەر دەگاتەوێ کورپیکى عەبدوللای، کە دیسان ناوی عەبدوللای بوو، رێگە بە بابى دەگرێ، چونکە عەبدوللای کوپری ئوبەى کوپری سەلوول وێرای ئەو قسەیه، قسەیهکی دیکەش دەکات دەلێ: (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِیْنَةِ لَنُخْرِجَنَّ الْأَعَزَّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)، کە خواى پەرورەدگار هەر دەقى قسەکەى هیناوە: ئەگەر گەڕاینەوێ بۆ مەدینە، ئەو کەسەى بالا دەستە، دەبێ ئەو کەسەى زەبوونە، دەرېکات، (واتە: تێمە کە خەلکی مەدینەین (خۆی و موناڤیقەکان) دەبێ موحەممەدو هاوێلانی دەرېکەین)، ئنجا کورپەکەشى لە شوێنیک رێ بە بابى دەگرێ و دەلێ: دەبێ دانى پێدا بێنى کە موحەممەد پێغەمبەرى خوا ﷺ عەزیزەو بالادەستەو، تۆش زەبوونی، ئەگەرنا رێگەت نادەم بچیهوێ نێو شار، هەتا پێغەمبەر ﷺ بە ویدا دێ و، دەلێ: رێگەى بدە، دەلێ: تێستا مادام پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمان بکات، ئەوێ رێگات دەدەم.

ئنجا دەلێین: ئەم ئایەتە هیچ پەيوەندى نیە، بەو بەسەرھاتەو، کە بەداخەوێ هەندیک لە توێژەرەوانى قورئان، ھۆکاریک یاخود بەسەرھاتیک

به سهر پینج شەش ئایەتدا دەچەسپین، ئنجا ئەو بەسەرھاتە ی باسم کرد، بەسەرھاتە کە راستە، بەلام نەک بە نەبەت ئەو ئایەتەو، هێچ پەیوەست نیه بەو ئایەتەو، بەلکو پەیوەستە بە سوورەتی (المنافقون) هەو، کە دوا ی خوا پشتیوان بێ دە یگە ی نی.

٢- هەر لەو بارەو بەسەرھاتیکی دیکەش گێردراوەتەو دەلی: دوا ی ئەو ی ئەم ئایەتە موبارە کە هاتە خوار: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَصْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (البقرة، واتە: کێ هە یە قەرزی باش بداتە خوا، خوا پاداشتە کە ی بۆ چەند بەران بەر دەکات؟ خواش وەتەنگ دینێ و فراوان دەکات و بەس بۆ لای ویش دەگێرێنەو.

(فناص) ی جوولە کە کە یەکیک بوو لە زانیانی جوولە کە، گوتی: (اِحْتِاجَ رَبِّ مُحَمَّدٍ)، پەرورەدگاری موحمەد نەدارو ئاتاجە، (بۆ یە داوا ی قەرز دەکات!!) کاتیک عومەر (خوا لێ ی رازی بێ) ئەو قسە یە دەبیست، شمشیرە کە ی هەلە گری و بۆ ی دەچێ، بەلام خوا جییریل دەنیری و دا ی دە بەزینێ و، هەوآ بە پیغەمبەر دەدات کە عومەری کوری خەتتاب بە تەمای سزادانی فناص، پیغەمبەریش ﷺ نەفەرێک دەنیری و عومەر دەگێرێنەو.

بەلام ئەم بەسەرھاتەش کە هەر (الواحدی)، هیناویەتی لە (أسباب النزول) هەکی دا، بە ژمارە: (٧٤٢) سەنە دەکە ی بێ هیژەو جیی پشت پێ بەستق نیه.

٣- هەر لەو بارەو ئەو رپوایەتەش هاتو، دەلی: پیاویک لە هۆزی قورەیش (واتە: ئەو کاتە ی بێ پروا بوون) قسە یە ک یان جنیویک بە عومەری کوری خەتتاب دەلی، ئەویش دە یەوێ دەستی لێ بوەشینێ و پەلاماری بدات، بەو بۆنەو ئەم ئایەتە دابەزیو.

بەلام ئەم رپوایەتەش کە (القرطبي)^(١)، لە (ابن العربي) یەو دە یهینێ، دەلی: (وَهَذَا لَمْ يَصَحْ)، ئەم گێردراو یە سەنە دەکە ی راست نیه.

کہواتہ: سَيِّ هُوَ ہاتھ خوار لہ بارہی تھو ٹایہ تھوہ لہ تہفسیرہ کاندہا
ہاتوون، رہنگہ ہی دیکہش ہہ بن، بہ لَام تھو سَیِّہ سہرہ کیہ کانیاں، ہیچیان
یان ہہر سہ نہ دیان نیہ، وہک ریوایہ تی یہ کہ می (الواحدی)، کہ ہیچ سہ نہ دیکی
نیہ، یاخود سہ نہ دہ کیان بیہیزہ، واتہ: جی متمانہ پیکردن نیہ، کہ پھیوہ ست
بکری، بہ چہ مک و واتای تھو ٹایہ تہ موبارہ کہوہ.

برگہی دووہم:

بہ مہنسووخ دانرائی تھو ٹایہ تہ:

(الطبري)، دہ لَی: (وَهَذِهِ الْآيَةُ مَنسُوخَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ بِقِتَالِ الْمُشْرِكِينَ، وَإِنَّمَا قُلْنَا: هِيَ
مَنسُوخَةٌ لِإِجْمَاعِ أَهْلِ التَّأْوِيلِ عَلَى ذَلِكَ)، واتہ: تھم ٹایہ تہ نہ سخ کراوہ تھوہ بہ
فہرمانکردنی خوا بہ جہنگکردن لہ دژی ہاوبہش بُو خوا دانہرہ کان، بُوہش
دہ لَیین: تھم ٹایہ تہ نہ سخ کراوہ تھوہ، لہ بہر یہ کرایی و یہ کدہنگی زانایانی کہ
قورٹانیاں تہفسیر کردوہ، لہ سہر تھوہ.

بہ لَام بابزاین تھو دہعوایہی (طبري) راستہ؟!

(الطبري)، پینج ریوایہ تان دینے، بُو پشتگیری تھوہ کہ یہ کدہنگی زانایان
لہ سہر تھوہ یہ، تھو ٹایہ تہی دہفہرموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۴)، نہ سخ کراوہ تھوہو کاری پیناکری:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَوْلُهُ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ الْجَائِثَةُ: ۱۴،
قَالَ: «كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِذَا آذَوْهُ، وَكَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ،
وَيَكْذِبُونَهُ، فَأَمَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُقَاتِلَ الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً، فَكَانَ هَذَا مِنَ الْمَنسُوخِ»^(۱).

واته: عهبدوڻڻي ڪوري عههباس (خوا له خوڻي و بابي پازي بي) دهلي: پيڻه مبهري خوا ﴿﴾ رووي له هاوبه ش بو خوا دانه ره کان وهرده گيرا، كه نه زيه تيان ده داو، گالته يان پي ده ڪردو به درويان داده نا، به لام دوايي خوا فه رمانى پي ڪرد كه له دڙي هه موو هاوبه ش بو خوا دانه ران بجه نكي، {كه ده فه رموي: ﴿﴾ قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾، التوبة: ٣٦}، بويه هم نايه ته كه ده فه رموي: لبيان ببوورن و چاو پو شيان لي بكن، نه سخ ڪرايه وه.

٢- {عَنْ قَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ الْجَانِبِ: ١٤، قَالَ: «نَسَخْتُهَا مَا فِي الْأَنْفَالِ» ﴿فَإِمَّا تَثْقَفْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكَرُونَ﴾ الْأَنْفَال: ٥٧، «وَفِي بَرَاءَةٍ» ﴿قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ التوبة: ٣٦، أَمَرَ بِقِتَالِهِمْ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»^(١).

واته: قه تاده له باره ي تهو نايه ته موباره كه وه دهلي: تهو نايه ته ي سووره تي (الأنفال)، {نايه تي ژماره (٥٧) و، نايه ته كه ي سووره تي (براءة)، نايه تي ژماره (٢٦)}، تهو نايه ته يان نه سخ ڪردو ته وه تهو دوو نايه ته به هه ردو وكيان تهويان نه سخ ڪردو ته وه!

٣- {عَنِ الضَّحَّاكِ فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ١٤، قَالَ: «هَذَا مَنْسُوحٌ، أَمَرَ اللَّهُ بِقِتَالِهِمْ فِي سُورَةِ بَرَاءَةٍ»^(٢).

واته: له (ضحاك) وه هاتوه له باره ي هم نايه ته وه: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ١٤، گوتوويه تي: هم نايه ته نه سخ ڪراوه ته وه، چونكه خوا ﴿﴾ فه رمانى ڪردوه به جهنگ له دڙ ڪردنيان له سووره تي (براءة) دا، (واته: سووره تي (التوبة)).

(١) جامع البيان: ٣١٢٥٠.

(٢) جامع البيان: ٣١٢٥٢.

٤- {عَنْ أَبِي صَالِحٍ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ (الجاثية، قَالَ: نَسَخْتُهَا الَّتِي فِي الْحَجِّ: ﴿أُذِّنْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾ (الحج: ٣٩))^(١).

واته: ئەبوو صالحیش دەلی: ئایەتی ژمارە (١٤)ی سوورەتی (الجاثیة)، ئایەتی ژمارە (٣٩) سوورەتی (الحج)، نەسخی کردۆتەو، (واته: لەسەر لایەر (ناسخ)ەکە ی ئەوێ جارێ چوار ڕا پەیدا بوون!!).

٥- {قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ (الجاثية، قَالَ: هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكُونَ قَالَ: وَقَدْ نُسِخَ هَذَا وَفُرِضَ جِهَادُهُمْ وَالْغُلْظَةُ عَلَيْهِمْ)^(٢).

واته: ئیبنو زەید دەلی: ئەم ئایەتە: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ (الجاثية، مەبەست پێی ھاوبەش بو خوا دانەرەکانە، دوایی دەلی: ئەمە نەسخ کراوەتەو، جەنگ لە دژ کردنیان و زبیری بەرانبەر نواندنیان، فەرز کراوە.

(الطبري)، ئەمەشی بە ژمارە (٣١٢٥٣) هیناوه، کەواته: (الطبري)، بە ژمارەکانی: (٣١٢٤٧، ٣١٢٥٠، ٣١٢٥٢، ٣١٢٥٣، ٣١٢٥٤)، پێنج ڕیوایەت دێتی، لە هەر کام لە عەبدوڵلای کوری عەبباس و لە قەتادەو لە ئەضحاک و لە ئەبوو صالح و لە ئیبنو زیدەو، (کە دیارە هەر عەبدوڵلای کوری عەبباس ھاوێلەو، ئەوانی دیکە هەر چواریان لە زانیانی تابیعینن)، بو پشتراستکردنەوێ ئەو ڕایە دەلی: ئەم ئایەتە نەسخ کراوەتەو کاری پێناکری، بەلام لەوبارەو ئایا: چ ئایەتیک ئەو ئایەتە نەسخ کردۆتەو؟ پێنج ڕای جیا جیا هەن:

أ- عەبدوڵلای کوری عەبباس دەلی: بەو نەسخ کراوەتەو، کە خوا فەرمانی کردو لە دژی ھاوبەش بو خوا دانەرەکان، بەگشتی جەنگ بەرپا بکری، مەبەستی پێی ئایەتەکە ی سوورەتی (البراءة) یه: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ (٣).

(١) جامع البيان: ٣١٢٥٤.

(٢) جامع البيان: ٣١٢٥٣.

ب- قه تاده ههم ئايه تي (۲۶) ي سوورده تي (التوبة) و ههم ئايه تي (۵۷) ي سوورده تي (الأنفال)، به نه سخكه ره وه ي ئه و ئايه ته ده زاني.

ج- ئه ضححا كيش ده لي: ئه وه ي كه له سوورده تي (البراءة) دا هه يه، كه ره نكه مه به ستي ههر ئه و ئايه ته بي، يان ره نكه مه به ستي ئايه تي ديكه ش بن.

د- ئه بوو صالح ده لي: ئايه تي (۳۹) ي سوورده تي (الحج)، نه سخي كردو ته وه.

ه- ئين زه يدش ده لي: نه سخ كراوه ته وه و، فه رمانكراوه كه جيها ديان له دژ بكري و، زبريان به رانه ر بنوي نري، كه واته: مه به ستي ئه و ئايه ته يه: ﴿يَتَّيْمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَتَلَوْا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۱۲۳) التوبة، ماناي وايه به لاي كه مه وه پينج راي جياواز هه ن له باره ي نه سخ كه ره وه ي ئه و ئايه ته وه و، له سه ري يه كده نگ نين!

هه لبه ته له رووي سه نه ديشه وه، ئه و ريوايه تانه هيچيان جي مي متمان ه نين، چونكه هه موويان به مورسه ل داده نرين، واته: يه كسه ر ئه و زانايه ي تابيعين پالي ده داته لاي پيغه مبه ر ﷺ يان لاي هاوه لان، يا خود بو وينه: عه بدولاي كوري عه بباس (خوا له خو ي و بابي رازي بي) كه ئه وه بو چووني خو يه تي، ده لي: پيغه مبه ر ﷺ پشتي له هاوبه ش بو خوا دانه ره كان ده كرد، كه نازاريان ده داو گالته يان پي ده كردو به درويان داده نا، به لام دواي ئه وه ي خوا فه رماني پي كرد كه له دژيان بجه نكي، ئه وه نه سخ بو وه! كه ئه وه ش بو چووني ئه وه، نه ك شتيك بي لي: پيغه مبه ر ﷺ واي فه رمو وه، هه لبه ته ده شگونجي سه نه ده كه شي راست نه بي و عه بدوللا شتي واي نه گو تبي.

برگه‌ی سیئمه:

پا جیایی له‌سه‌ر نه‌سخ کرانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که:

هه‌ندیک له‌ زانایانی دیکه‌ گوتووایانه: ئهم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ نه‌سخی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه‌، هه‌روه‌ک ئیمه‌ پامان وایه‌، که‌ هیچ ئایه‌تیک له‌ قورئاندا مه‌نسوخ نیه‌ به‌و واتایه‌ی ئایه‌تیک هه‌بئ له‌ قورئانداو ئیستا کاری پئ نه‌کری، به‌لئ ده‌گونجئ ئایه‌تیک هه‌بئ، حوکمیکی گشتی تیدابئ و دواي ئه‌و حوکمه‌، ئایه‌تیک دیکه‌ هاتبئ تایبه‌تی کردبئ، هه‌روه‌ها ده‌گونجئ ئایه‌تیک هه‌بئ حوکمیکی په‌های تیدابئ و، ئایه‌تیک دیکه‌ حوکمه‌که‌ی به‌نددار (مقیّد) کرد بئ و، ئایه‌تیک هاتبئ حوکمیکی کورت (مجمّل)ی تیدابئ، ئایه‌تیک دیکه‌ یان چهند ئایه‌تیک دیکه‌، هاتبئ ته‌فصیلان دابئتی، یاخود ده‌گونجئ له‌ باره‌ی حوکمه‌که‌وه‌ چهند ئایه‌تیک هاتبئ، وه‌ک پله‌پله‌یی، به‌لام هیچ که‌س ناتوانئ ئایه‌تیک بئنی بئ: فلان ئایه‌ته‌ له‌ قورئاندا هه‌یه‌و، کاری پئ ناکری و، ئیمه‌ تاكو ئیستا که‌ گه‌یشتووینه‌ته‌ کوّتایی جوزئی (٢٥)، ئایه‌تیک وامان نه‌هاتوته‌ پیش ناچار بین، بئین: ئه‌و ئایه‌ته‌ له‌گه‌ل فلان ئایه‌ته‌ی دیکه‌دا تیک ده‌گیری، یان ئه‌و ئایه‌ته‌ کاری پیناکری، به‌هه‌ر حال با ته‌ماشای قسه‌ی چوار له‌ زانایان بکه‌ین، که‌ دووانیان ده‌لین: ئهم ئایه‌ته‌ نه‌سخ بوّته‌وه‌و، دووانیشیان ده‌لین: نه‌خیر نه‌سخ نه‌بوّته‌وه‌.

(١)- یه‌کیک له‌وانه‌ی ده‌لئ: ئهم ئایه‌ته‌ نه‌سخ بوّته‌وه‌و رایه‌کی وا دئنی (القرطبي)یه‌^(١)، که‌ ده‌لئ: ئه‌گه‌ر ئهم ئایه‌ته‌ له‌ مه‌که‌که‌ هاتبیته‌ خوار، ئه‌وه‌ نه‌سخ بوّته‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ مه‌دینه‌ هاتبیته‌ خوار، نه‌سخ نه‌بوّته‌وه‌.

که‌واته‌: ئه‌و ئه‌گه‌ری نه‌سخ بوونه‌وه‌و، نه‌سخ نه‌بوونه‌وه‌و داده‌ئ.

(٢)- (الشوکاني)یش به‌ (قیل)، ده‌یه‌ئنی و ده‌لئ: (قِيلَ: الْآيَةُ مَنْسُوخَةٌ بِآيَةِ السَّيْفِ)، گوتراوه‌: ئهم ئایه‌ته‌ نه‌سخ کراوه‌ته‌وه‌و حوکمه‌که‌ی لابراره‌، به‌ ئایه‌تی شمشیر.

(١) الجامع لأحكام القرآن، ج ٢٥، ص ٧.

تیمه له سوورەتی (التوبة) دا باسمان کردوه، که وشە (سیف) له هه موو قورئاندا نه هاتوه، بهس وشە (أسلحة) هاتوه، که کو (سلاح) ه، واته: چهک، به لام وشە (سیف) له قورئاندا نه هاتوه، ئەدی ئایهتی شمشیریان له کوو هینا؟ مه به ستیان پنی ئایهتی ژماره (۵) ی سوورەتی (التوبة) یه، که تیمه له شوینی خو ی له سوورەتی (التوبة) دا، به ته فصیل قسه مان لیکردوه، به لام ئیستا بهس ده قی ئایه ته ده خو ئینیه وه و کورته مانایه کی ده که یین، بو ئه وه ی ده ربکه و ی، ناگو نجی ئه و ئایه ته نه سخ کرابیتته وه، ئایه ته که ده فه رمو ی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵﴾﴾ هه موو ئه وانه ی ده لێن: فلان ئایه ته و، فلان ئایه ته، به ئایه تی شمشیر نه سخ بو ته وه، مه به ستیان له ئایه تی شمشیر ئه م ئایه ته یه، که هه ندیک له زانایان گو تو و یانه: ئه م ئایه ته سه د (۱۰۰) ئایه ت، یان (۱۵۰) ئایه ت، یان (۱۶۰) ئایه تی نه سخ کردو ته وه!! که له راستیدا ئایه تی شمشیرمان له قورئاندا نیه، به لام به داخه وه هه ندی له زانایان به هه له ئه م ئایه ته یان کردوه به شمشیری ک و، ملی زو ر ئایه تانیان پی هه لپریوه، به نا هه ق!! ئایه ته که ده فه رمو ی: ئه گه ر مانگه جه نگ تیدا فه ده غه کراوه کان را بردن، واته: ئه و مانگانه ی که خوا مو له تی داوه له سه ره تاوه ده فه رمو ی: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.....﴾ (التوبة، واته: چوار مانگان بو تان هه یه، به زه ویدا برۆن ئه ی ئه وانه ی په یمانتان هه یه له گه ل پیغه مبه ری خواو له گه ل مسو لماناندا! ئه ی ئه و هاو به ش بو خوا دانه رو کافرا نه ی هاو په یمانن، به لام پا به ند نین به په یمانه کانتانه وه! ئه وه چوار مانگ مو له ت نه ک چوار مانگه هه رامه کان، به لکو چوار مانگ مو له ت، چاو به خو تاندا بگی رنه وه، یان پا به ند بن به جیددی، یا خود ئیعلان ده کری که په یمانتان نه ماوه، نه ک له په نای په یمان هه بو وندا زه بر له مسو لمانان بده ن، له پشته وه خه نه جه ری غه در بو ه شی ن، که واته: ئه م چوار مانگه، ئه و چوار مانگه مو له ت

دراوهن، ئنجا ئه گهر ئه و چوار مانگه تپه پرین، که جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه، ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٥) التوبة، هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان بکوژن له ههر شوێنیک بهر پهلتان کهوتن، بیانگرن و ئابلوو قه یان بدهن له هه موو بۆساندا بۆیان دابنیشن، ئنجا ئه گهر په شیمان بوونه وه نوێژیان به رپا کردو زه کاتیان دا (واته: مسوڵمان بوون) رپیان به ردهن، به دلنیا یی خوا لیۆرده ی به به زه ییه.

ئایا که ده فه رموی: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾، که (أل) ی ناساندنی له سه ره (الْمُشْرِكِينَ)، لی ره دا مه به ستی پێ کوی موشریکه کانه، یا خود مه به ست هاوبهش بۆ خوادانه رانیکی تایبه ته، واته: (أل) ه که بۆ (عه د) ه، واته: هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان تایبه ته کان؟

به ته نکید مه به ست پێی هاوبهش بۆ خوا دانه رانیکی تایبه ته، ئه وانه ی په یمانیان هه بووه له گه ل پێغه مبه رو له گه ل مسوڵماناندا، که له سه ره تای سووره ته که وه ناویان هاتوه: ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١) التوبة، واته: ئه مه دووری و حاشا کردنه له خواو پێغه مبه ره که یه وه، بۆ ئه و هاوبهش بۆ خوا دانه رانه ی په یمانتان له گه لدا به ستوون.

که واته: ئه و هاوبهش بۆ خوا دانه رانه، جهنگیان په وایه، دوا ی ئه و چوار مانگه، که په یمانیان هه یه له گه ل مسوڵماناندا، به لام به په یمانه که یانه وه پابه ند نین، چونکه ههر له سیاقی ئه و ئایه تانه، له ئایه تی ژماره (٤) دا، ده فه رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ (٤) التوبة، واته: جگه له و هاوبهش بۆ خوا دانه رانه ی که په یمانتان له گه لدا به ستوون، دوا یی هه یچ که میی و کورتییان نه بووه له په یمانه که یانداو، یارمه تی هه یچ دوژمنیکیان نه داوه له دژی ئیوه،

ئەوانە پەیمانەکیان تاكو كاتى ديارىيكرائو له گەڵ تەواو بكەن، بىگومان خوا پارىزكارانى خۆشەدەويىن، واتە: ئەوانەى پەيمان دەپارىزن و، كەسانىكى پابەندن بە پەيمان و بەلەينهوه.

ئىنجا ئەو ئايەتەش بە ناهەق ئاوى لىناو: ئايەتى شمشىرو وشەى شمشىرىشى ھەر تىدانيەو، لە راستيدا ئەو ئايەتەش برىتى نىە لە ئىعلانى جەنگ بەرانبەر بە ھەرچى كافرو موشرىكە، بەلكو برىتيە لە ئىعلانى جەنگ بەرانبەر بە ھاوبەش بو خوا دانەرانيك، كە پابەندىن بە پەيمانەكەيانەو، لە پەناى ھەبوونى بەلەين و پەيماندا خەنجەرى غەدر دەوەشىن، ئەويش دواى ئەوہى چوار مانگ مۆلت دراون، چوار مانگ مۆلت دەدرين، پرۆن چاو بە خۆدا بگيرنەو، بو خۆتان ھەلەيسەنگين، ئايا بەرژەوہەندىتان وايە پابەندىن بە بەلەين و پەیمانەو، ياخود يەكجاريى ئىعلانى بكەن كە بەلەين و پەيمانان پىكەوہ نەما؟!

ئىنجا با قسەى دوو لە زانايانى دىكەش بىنين، كە پايان جياوازەو پىيان وانيە ئەم ئايەتە مەنسوخ بى:

(٣) - (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، لە تەفسىرەكەى خۆى: (تيسير الكريم الرحمن في تفسير الكلام المنان) دا^(١)، ئەم ئايەتە موبارەكە دىنى تەفسىرى دەكات و باسى نەسخى تىدا ناكات.

(٤) - ئەوہى كە بە بۆچوونى من قسەيەكى زۆر باشى لە بارەوہ كردوہو زۆر بەدلمە (فخرالدين الرازى) يە، كە لە تەفسىرەكەيدا^(٢) دەلى: (وَأَكْثَرُ الْمُفْسِّرِينَ يَقُولُونَ إِنَّهُ مَنسُوخٌ، وَالْأَقْرَبُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّهُ مَحْمُولٌ عَلَى تَرْكِ الْمَنَازَعَةِ فِي الْمُحَقَّرَاتِ، وَالتَّجَاوُزِ عَمَّا يَصُدُّ عَنْهُمْ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُؤْذِيَةِ وَالْأَفْعَالِ الْمُوحِشَةِ).

(١) ص ٧٧٦.

(٢) مفاتيح الغيب، ج ٢٥، ص ٢٣٣.

واته: زۆریه ی توێژه رهوان گوتوو یانه، ئەم ئایه ته نه سخ کراوه تهوه، به لām ئەوه نزیکتره، (واته: ئەوه نزیکتره له راستیی هه) که بگوتری: مه به ست له م ئایه ته ئەوه یه که واز له دووبه ره کی و ناکۆکی و مشتومر له سه ر شتی بچووک بهیتری و، چاوپۆشی بکری [له هاوبه ش بو خوا دانهر و بیروایه کان]، له وه ی لیانه وه ده رده چی له وشه یه کی بریندار که ر، یا خود له ره فتاری کی ناموو خراپ.

برگهی چواره م:

ئەگەر ته ماشای سپره و ژياننامه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ بکه ی ن، هه م له گه ل جووله که کان و، هه م له گه ل ده غه ل و مونا فیه کان، هه م له گه ل هاوبه ش بو خوا دانهره کاند، پیغه مبه ر ﷺ ریک ئەو ئایه ته مو باره که چی ده فهرمو ی، وای ره فتار کردوه، وه ک له م ده قه دا هاتوه: {عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي هَذِهِ الْآيَةِ: وَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَصْحَابُهُ يَعْفُونَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَأَهْلِ الْكِتَابِ، كَمَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ، وَيَصْبِرُونَ عَلَى الْأَذَى} (أخرجه البخاري: ٤٥٦٦).

واته: ئوسامه ی کوپی زهید (خوا لییان رازی بی) له پوونکردنه وه ی چه مکی ئەو ئایه ته دا گوتوو یه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لانی خوا لییان رازی بی، چاوپۆشیان ده کرد له هاوبه ش بو خوا دانهره کان و له خاوه ن کتیه کانیش، وه ک خوا فه رمانی پیکردوون، ئارامگرو خۆراگر بوون له سه ر ئەزیه ت و نازاریان، که واته: سپره ی پیغه مبه ریش ﷺ ریک ئایه ته که چ ده فهرمو ی: ئەویش هه ر وابوو ه.

برگەى پىنچەم و كۆتايى:

لېيوردن و چاوپۆشىي بنچىنەيەكى گشتىيە لە مامەلەدا:

ئەمە قسەى خۆمە دەلیم: لېيوردن و چاوپۆشىي لە مامەلەدا، بنچىنەيەكى گشتىيەو، ئەم ئايەتە موبارەكەش تەعبىر دەكات، لەو بنچىنە گشتىيە كە لە ھەموو قورئاندا ھەيە، تەماشە بکەن:

۱- لە سوورەتى (الزخرف)دا، خوا دەفەرموى: ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ (۸۹)، واتە: چاوپۆشىيان لى بکەو پرويان لىوەرگىرەو بلى: سەلامتان لى بى، يانى: خوا حافىز.

۲- لە سوورەتى (الفرقان)دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۶۲)،

۳- ھەر ھەھا لە سوورەتى (القصص)دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِئُ الْجَاهِلِينَ﴾ (۵۵)، مەدھى كەسانىك دەكات و دەفەرموى: ھەركات گۆيىستى پوچ بوون پرووى لى وەر دەگىرن و دەلین: كردهوى خۆتان بۆ خۆتان، سەلامتان لى بى، ئیمە نەفامان ناخوازين (كە لەگەلین بنچىنە تەرازوويەو).

كەواتە: ئەمە بنچىنەيەكى گشتىيە لە ھەموو قورئانداو، پىشتريش لە تەفسىرى سوورەتى (الشورى)دا، باسەنكرد: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (۴۰)، واتە: سزای خراپەيەك خراپەيەكى وەك خۆيەتى، بەلام كەسىك چاوپۆشىي بكات و چاكەكارىي بكات، ئەو پاداشتى لەسەر خوايە، بىگومان ئەو ستەمكارانى خۆشناوین.

بۆيە باسى مەنسوخ بوونى ئەو ئايەتە، ھىچ واتايەكى نىەو، ئەگەر گریمان ئەو ئايەتەش مەنسوخ بى چەندان ئايەتى دىكە ھەن، كە فەرمان دەكەن بە لېيوردن و چاوپۆشىي و بە خۆشخولقىي و تەحەممول و صەبر، دەبى ھەموويان

مەنسووخ بن، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتىك تەماشای سەراپای ژيانى دەكەى،
چ لە مەككەو، چ لە مەدینە، ئەوپەرى صەبرو ئارامى و لىبوردن و چاوپۆشىي بە
خەرج داو، چ لەگەڵ خاوەن كىتەكاندا، كە قسەى نارێكيان كردو، چ لەگەڵ
موناڤىقەكاندا، چ لەگەڵ ھاوبەش بو خوا دانەراند، چ لەگەڵ ئەعراپىيەكاندا،
لەگەڵ ھەموو خەلكدا، ئەو شتىكى ئاشكراو زانراو، ئنجا ئەو رىوايەتانەش
كە باسمانكردن، ھىچيان سەنەدەكەيان جىي پشت پى بەستن نىو، ئەگەر
گرىمان لە رووى سەنەدىشەو رىوايەتتىك ھەبى سەنەدەكەيشى راست بى،
بەلام پىچەوانەى ئاراستەى گشتىي قورئان و، ئەو بنەما گەورە قورئانىيە بى، كە
دەيان ئايەت داكوكيان لەسەر كردو، كە پىويستە ئەھلى ئيمان چاوپۆشيان
ھەبى و، لىبوردنيان ھەبى و بەصەبرو ھەوسەلە بن، لە مامەلە لەگەڵ غەيرى
خوياندا، ئەگەر گرىمان رىوايەتتىك ھەبى سەنەدەكەشى راست بى، مادام لەگەڵ
ئەو ھەموو ئايەتانەو سىرەو ژيانى پىغەمبەرى خواو ھاوەلانى دا دژو تىكگىراو
بى، كارى پىناكرى و گوئى پىنادرى، دواى ئەوەى لە تىگەيشتنى واتايەكەيدا
وردەكارىي تەواو دەكرى لە لايەن خەلكى شارەزاو پسپۆرەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڻه پڙهڻي مهڪلھي ماڻوسٽا عھلي باپير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

عھلي باپير/Alibapir

عھلي باپير/Alibapir

ڪتابي

پاڻه پڙهڻي مهڪلھي ماڻوسٽا عھلي باپير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

دەرسی دووهم

پەڕووە کۆمەڵە، پەڕووە کۆمەڵە، پەڕووە کۆمەڵە

ئەل بابیر AliBapir

ئەل بابیر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

پەڕووە کۆمەڵە، پەڕووە کۆمەڵە، پەڕووە کۆمەڵە

ئەل بابیر AliBapir

ئەل بابیر AliBapir

QR Code

راڭه پازدني مەكتەپى مەۋسۇئە غەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Alibapir app

بە ئۆزۈڭلەر ئىپتىدائىيەتتىكى ئەڭەلەردىن
بىر ئىكەن ئىشقا ئاشقان ئادەم ئىكەن

Alibapir

QR code for Alibapir

Alibapir/عەلى بابىر

عەلى بابىر/Alibapir

QR codes for Alibapir

پیناسه ی ئه م ده رسه

ئهم ده رسه مان ئایه ته کانی: (١٦ - ٢٦)، واته: یازده (١١) ئایه ت ده گرته خو، که ته وه ری سه ره کیان پابه ندیه به وه حی و په یام و به رنامه ی خواوه.

سه ره تا له دوو ئایه تی یه که م: (١٦ - ١٧) دا، باسی ته زموونی به نوو ئیسرا ئیل کراوه، له بواری دیندارییدا، که وێپرای ریزلێنان و هه لێژاردنی خوا بۆیان، سه ره که وتوو نه بوون و، دوو چاری نا کوکی و دوو به ره کیی زۆر بوون، نه ک له رووی نه زانی شه وه، به لکو له رووی سته م و سنوور شکی نی و، هه سوو دی به یه کدی بردن و، سنوور به زانده وه به ره و لای یه کدی.

دوایی باسی تایبه تکرانی پێغه مبه ری خاته م ﷺ کراوه به به رنامه یه کی سه ره به خووه، له ئایینی گشتی خوا، فه رمانی پێکراوه که پێه وه پابه ندبێ و، شوین ئاره زووه کانی نه زانان نه که وێ.

ئنجا پیناسه ی دوا په یامی خوا کراوه، به به رچاو روونی بۆ خه لک به گشتی و، به رێنمایی و به زه یی بۆ پرواداران به تایبه ت.

پاشان خراوه ته روو، که نا گونجی خرا په کاران و پرواداران ی چاکه کار، وه ک یه ک دابترین، چ ژایان و چ مردیان، دوایی باسی حکمه ت و ئامانجی دروست کرانی گه ردوون کراوه، که بریتیه له سزاو پاداشت درانه وه ی پر به پێستی مرقه کان، یان یه کیک له حکمه ته کان نه وه یه و، خوا گه ردوونی به هه ق هینا وه ته دی.

له چوار ئایه تی کو تایی دا، ئایه ته کانی: (٢٣ - ٢٦)، باسی که سانیکی بێ پروای ئاره زووی خو په رستی، دنیا ویستی، مۆر به سه ر دڵ و گو یوه نراوو، په رده به سه ر چاو هه لکشاو، کراوه، که جگه له ژیا نی دنیا، پروایان به هه یچ شتیک نه و، له کاتی به سه ردا خو ێترانه وه ی ئایه ته کانی خوا شدا، تاکه به لگه یان بۆ نکو و لیکر دنیان

له قیامت، هەر ئهوهیه که بۆچی باب و باپیرانمان بۆ ناهێننهوه؟! واته: له گۆرستانهوه بۆمان بێننهوه!!

خواش ﷺ فهرمان به پیغمبه ره که ی موحه ممه د ﷺ ده کات، که پێیان بلی: خوا ده تانزیه نی و ده تا مری نی، دوایش بۆ رۆژی قیامت کۆتان ده کاته وه، به لام زۆربه ی خه لکی نه زانن! واته: نازانن که خوا هه موو شتیک ده توانی، یا خود نازانن که ناگونجی ژیا نی دنیا کۆتا قوناغ بی و، ئه م قوناغی ژیا ن، قوناغی دیکه ی به دوا دا نه یه ن.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَأَتَيْنَاهُمْ بَيْنَتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا صَبْرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشًوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمُ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبُوا بِأَبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(ههروه‌ها) به د‌ل‌ن‌ی‌ایه‌وه ک‌ت‌ی‌ب و ح‌ی‌ک‌م‌ه‌ت و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ای‌ه‌ت‌ی‌م‌ان به وه‌چ‌ه‌ی ئ‌ی‌س‌ر‌ائ‌ی‌ل (ی‌ه‌ع‌ق‌و‌وب) د‌ا‌ب‌و‌و و، له ب‌ژ‌ی‌وه پاک و چ‌اک‌ه‌ک‌ا‌م‌ان پ‌ی‌د‌ا‌ب‌و‌ون و، به‌س‌ه‌ر ج‌ی‌ه‌ان‌ی‌ی‌ان (ی‌ پ‌ۆ‌ژ‌گ‌اری خ‌ۆ‌ی‌ان) د‌ا‌ه‌ل‌م‌ان‌ب‌ژ‌ارد‌ب‌و‌ون ﴿١٦﴾ له بار‌ه‌ی کار‌وب‌ار ی‌(د‌ی‌ن‌دار‌ی‌ی‌) ش‌ی‌ان‌ه‌وه، به‌ل‌گ‌ه‌ پ‌ۆ‌ش‌ن‌ه‌ک‌ا‌م‌ان د‌ا‌ب‌و‌ون‌ئ‌ی (که‌ چ‌ی له ن‌ی‌و خ‌ۆ‌ی‌ان‌دا ناک‌ۆ‌ک‌ ب‌و‌ون و) ت‌ه‌ن‌یا د‌و‌ای ئ‌ه‌وه‌ی ز‌ان‌ی‌ار‌ی‌ی‌ش‌ی‌ان ب‌ۆ‌ه‌ات به‌ه‌ۆ‌ی د‌ه‌س‌ت‌در‌ی‌ژ‌ی‌ی و س‌ت‌ه‌م‌ه‌وه، له ن‌ی‌و خ‌ۆ‌ی‌ان‌دا ناک‌ۆ‌ک‌ ب‌و‌ون، ب‌ی‌گ‌و‌مان پ‌ه‌روه‌رد‌گ‌ارت له پ‌ۆ‌ژ‌ی ق‌ی‌ام‌ه‌ت‌دا، له بار‌ه‌ی ئ‌ه‌وه‌وه که‌ ت‌ی‌ی‌دا که‌وت‌ب‌و‌ونه ناک‌ۆ‌کی‌ه‌وه د‌اد‌وه‌ر‌ی‌ی‌ان له ن‌ی‌وان‌دا د‌ه‌ک‌ات د‌و‌ای ﴿١٧﴾ (ئ‌ه‌ی م‌وح‌ه‌م‌م‌ه‌دا!) ت‌ۆ‌مان خ‌س‌ته س‌ه‌ر به‌ر‌نام‌ه‌ی‌ه‌ک له کار‌وب‌ار (ی‌ ئ‌ای‌ین)، د‌ه‌ج‌ا ش‌و‌ی‌نی ب‌که‌وه‌و، به‌ د‌و‌ای ئ‌اره‌ز‌و‌وه‌ک‌انی ئ‌ه‌وان‌ه‌ م‌ه‌که‌وه که‌ ن‌از‌ان‌ن ﴿١٨﴾ به‌ د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ی ئ‌ه‌وان له به‌ر‌ان‌ب‌ه‌ر (س‌ز‌ای) خ‌و‌ادا، ه‌ی‌چ سو‌ود‌ی‌ک‌ت پ‌ی‌ن‌ا‌گ‌ه‌ی‌ه‌ن‌ن و، ب‌ی‌گ‌و‌مان س‌ت‌ه‌م‌کار‌ان‌ی‌ش ه‌ه‌ند‌ی‌ک‌ی‌ان د‌ۆ‌ست و پ‌ش‌ت‌ی‌وان‌ی ه‌ه‌ند‌ی‌ک‌ی‌ان‌ن و، خ‌وا‌ش س‌ه‌ر‌پ‌ه‌ر‌ش‌ت‌ی‌اری پ‌ار‌ی‌ز‌کار‌انه ﴿١٩﴾ ئ‌ه‌م (ق‌و‌ر‌بان) ه‌ ب‌ۆ‌خ‌ه‌ل‌کی ک‌ۆ‌ به‌ر‌چ‌او‌پ‌و‌ون‌ی‌ه‌و، ب‌ۆ‌ک‌ۆ‌مه‌ل‌ی‌ک‌ی‌ش که‌ د‌ل‌ن‌ی‌اب‌ن (له ب‌رو‌ای‌ان‌دا) پ‌ر‌ن‌م‌ای‌ی و به‌ز‌ه‌ی‌یه ﴿٢٠﴾ ی‌ان ئ‌ای‌ا ئ‌ه‌وان‌ه‌ی (ک‌رده‌وه) خ‌را‌پ‌ه‌کان ئ‌ه‌ن‌ج‌ام د‌ه‌د‌ه‌ن، پ‌ی‌ی‌ان و‌ای‌ه: وه‌ک ئ‌ه‌وان‌ه‌ی‌ان د‌اد‌ه‌ن‌ی‌ن که‌ ب‌رو‌ای‌ان ه‌ی‌نا‌وه‌و (کار‌ه) باش‌ه‌ک‌انی‌ان ک‌رد‌و‌ون، له ژ‌ی‌ان و م‌رد‌ن‌ی‌ان‌دا ی‌ه‌ک‌سان‌ن؟ خ‌را‌پ‌تر‌ی‌ن د‌اد‌وه‌ری‌ی د‌ه‌ک‌ه‌ن (به‌و ج‌ۆ‌ره ق‌سان‌ه‌ی‌ان) ﴿٢١﴾ ه‌ه‌روه‌ها خ‌وا ئ‌اس‌مان‌ه‌کان و ز‌ه‌وی به‌ه‌ق ه‌ی‌نا‌ونه‌ی و، تا‌کو ه‌ه‌ر که‌س‌ه‌ش به‌پ‌ی‌ی ئ‌ه‌وه‌ی وه‌د‌ه‌س‌تی ه‌ی‌نا‌وه، س‌زاو پ‌اد‌ا‌ش‌ت ب‌در‌ی‌ته‌وه‌و، ئ‌ه‌وان (له س‌زاو پ‌اد‌ا‌ش‌ت در‌انه‌وه‌دا) س‌ت‌ه‌م‌ی‌ش‌ی‌ان ل‌ئ‌ی ناک‌ر‌ئ‌ی ﴿٢٢﴾ ئ‌ای‌ا ئ‌ه‌و که‌س‌ه‌ت د‌ی‌وه که‌ ئ‌اره‌ز‌و‌وی خ‌ۆ‌ی ک‌رد‌ۆ‌ته‌ پ‌ه‌ر‌س‌تر‌ا‌وی و، خ‌وا به‌ز‌ان‌ی‌اری‌یه‌وه گ‌وم‌ر‌ای ک‌رد‌وه‌و، م‌ۆ‌ری به‌س‌ه‌ر ب‌ی‌س‌ت‌ن و د‌ل‌یه‌وه‌ نا‌وه‌و، پ‌ه‌رده‌ی به‌س‌ه‌ر چ‌او‌ی ه‌ه‌ل‌ک‌ی‌شا‌وه، ئ‌ن‌جا ئ‌ای‌ا ک‌ئ‌ی د‌و‌ای خ‌وا پ‌اس‌ته‌ پ‌ئ‌ی د‌ه‌ک‌ات؟ ئ‌ای‌ا (ه‌ه‌ق

و راستی) بیرتان ناکه ویتەوهو پەند وەرناگرن؟ ﴿۲۳﴾ هەر وهها (بېروایان) گوتیان: ژیان ته نیا ژیان دنیامانه، (هەندیکمان) دەمرین و (هەندیکشمان) دەژین و، ته نیا پۆزگار له بهینمان دەبات! هیچ جوړه زانیارییه کیشیان لهوبارهیه وه نیه، ئەوان (له و قسانه یاندا) بهس گومان دەبەن و، به گوته قسه دهکەن ﴿۲۴﴾ هەر کات ئایه ته رۆشنه کانیشمانیان به سهردا بخوێژنیه وه، به لگه یان (له سه ر زیندوو نه کرانه وه یان) بهس ئەوه یه که ده لێن: ئەگەر ئیوه له راستانن (که قیامهت ههیه) باب و باپیرامان بێنن (با ئیستا زیندوو بینه وه!) ﴿۲۵﴾ بلی: خوا ده تانژی نهی، دوا یی ده تانمری نهی، دوا یی به ره و لای (گوژه پانی) پۆژی هه لسانه وه (که دوو دلی تیدانیه) کو تان ده کاته وه، به لام زۆربه ی خه لکی نازانن (که نه و پۆژه مه زنه چاوه رپایانه بۆیه خو ی بو ئاماده ناکەن) ﴿۲۶﴾.

شیکردنه وه ی هەندیک له وشەکان

(وَالْحُكْمُ): لێره دا به مانای حیکمه ته، وه ک له سوورەتی (مریم) دا، خوا که باسی یه حیا عَلَيْهَا ده کات، ده فەرمو ی: ﴿يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾ ﴿۱۲﴾، واته: ئە یه حیا به تونیدی کتێبه که بگره و، هەر به میرد مندالیی حیکمه تمان پێدا بوو، که مه بهستی له (حکم) حوکمرانیی نیه، چونکه حوکم له قورئاندا به زۆری به مانای دادوه ری دی و، به مانای حیکمه تیش دی، ههروهک جاری وایه به مانای حوکمرانییش و به مانای دیارییکردنی هه لال و هه رام و بهرنامه دانایش، دی.

(الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، (حِکْمَة): بریتیه له پیکانی هه ق له پرو ی زانیاری و له پرو ی کرده وه وه، واته: مرؤف هه م له پرو ی تیوری و زانینه وه، هه ق بپیک ی، هه م له کرده وه که شی به پیک ی هه ق بی و پر به پیست و راست بی.

(وَالْحِكْمَةُ: إِتْقَانُ الْأُمُورِ)، (حِكْمَةٌ): به کارامه یی و نه جامدانی کاره کان بهورده کاریش، مانا کراوه.

(الْحِكْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ)، (حِكْمَةٌ): به زانینی شته کان و نه جامدانی چاکه کانیش، مانا کراوه.

وهک پیشتَر گوتمان: (حُكْم)، لهم سیاقه دا، نا، به لام له قورئاندا به مانای قه زاو دادوه ریش هاتوه، ههروه ها به مانای حوکمرانی و بالاده ستیش هاتوه، به مانای دیاریکردنی هه لال و هه رامیش هاتوه.

(بَغْيًا بَيْنَهُمْ): واته: له پرووی سته مه وه له نیو خویاندا (الْبَغْيُ: التَّعَدْيُ)، سنوور شکندن، (وَكُلٌّ مُجَاوِزَةٌ وَإِفْرَاطٌ عَلَى الْمَقْدَارِ الَّذِي هُوَ حَدُّ الشَّيْءِ، هُوَ بَغْيٌ)^(١)، هه ر سنوور به زاندنیک و هه ر تپه زاندنیک لهو نه ندازه یه که سنووری شتیکه، نه وه پیی ده گوتری: (بَغْيٌ).

(شَرِيعَةٍ): (الشَّرِيعَةُ: مَشْرَعَةُ الْمَاءِ، وَهِيَ مَوْرِدُ الشَّارِبَةِ، وَمَا شَرَعَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مِنَ الدِّينِ)، شه ریه ت له نه صلدا بهو رییه ده گوتری، که خه لک لییه وه ده چن بؤ هینانی ئاو، (وَهِيَ مَوْرِدُ الشَّارِبَةِ)، نهو شوینه یه وه رییه یه که ئاو خوره وه کان ده چن، ئاوی لی دینن، دواپی وشه ی (شَرِيعَةٍ)، خوازاوه ته وه بؤ: (مَا شَرَعَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مِنَ الدِّينِ)، نه وه ی خوا له ئایین بؤ مروقه کانی کردوه ته بهرنامه، ده گوتری: (شَرَعَ وَشَرَعَ، شَرَعَ يُشَرِّعُ تَشْرِيعًا، وَشَرَعَ يَشْرَعُ شُرْعًا).

(مِنَ الْأَمْرِ): واته: له ئایینی گشتیی، له کاروباری ئایین (الْأَمْرُ: الشَّأْنُ، وَجَمْعُهُ أُمُورٌ، وَمَصْدَرُ أَمْرُهُ إِذَا كَلَّفْتَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا، وَهُوَ لَفْظُ عَامٍ لِلْأَقْوَالِ وَالْأَفْعَالِ)، وشه ی (أمر): به مانای پیگه (شأن) و حال دی، که به (أمر) کوده کریته وه، ههروه ها (أمر)، ده گونجن چاوگی (أَمْرُهُ) بن، نه گهر که سیک کاریکی پی

(١) مختار الصحاح كلمة: بغى.

بسیڤرری ده‌لی: (أَمْرُهُ بِأَمْرٍ، أَمْرَتُهُ أَمْرًا)، وشە ی (أَمْر): بیژدیه کی گشتیه بو قسان و بو کرده‌وان.

(بَصِيرٌ): (جَمْعُ بَصِيرَةٍ: وَهُوَ الْمَعْرِفَةُ وَالتَّحْقُّقُ)، (بَصِيرَةٍ): بریتیه له ناسین و ساغکردنه‌وه‌ی شتیک، (بَصِيرَةٍ: أَنْ تُبْصِرَ الشَّيْءَ فَتَشْهَدَ عَلَيْهِ)، (بَصِيرَةٍ): به‌وه‌ش ده‌گوتری که شتیک بیننی و شایه‌دی له‌سه‌ر بده‌ی، له ئە‌صلدا (بَصِيرَةٍ) به مانای (مُبْصِرَةٍ) دی، واته: پیینهر، جاری واش هه‌یه، به مانای عیبه‌ت دی، که به هو‌ی ئە‌وه عیبه‌ته‌وه خه‌لک له شت تیده‌گات و شت ده‌بینی.

من (بصائر)م، به (کو به‌رچاو روونیی) لیکداوه‌ته‌وه، چونکه (بَصِيرَةٍ)، به مانای به‌رچاو روونیش دی، (بَصَائِر)یش کو‌یه‌که‌یه‌تی.

(أَجْتَرَحُوا): (الْإِجْتِرَاحُ: إِكْتِسَابُ الْإِثْمِ)، (إِجْتِرَاحُ): بریتیه له وه‌ده‌سته‌ینانی گوناخ، واته: ئە‌نجامدانی گوناخ.

(إِلَهُهُ): (إِلَه):

یان له:

۱- (أَلَهُ يَأْلُهُ إِلَهَةً)هوه هاتوه، (أَي: عَبْدٌ يَعْبُدُ عِبَادَةً)، په‌رستی، ده‌په‌رستی، په‌رستن.

۲- یان له (أَلَهُ)هوه هاتوه، (أَلَهُ: أَي تَحَيَّرَ)، واته: سه‌رسام بوو، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خوا خه‌لک له ناسینی دا، سه‌رسام ده‌بی.

۳- یاخود له (لَا يَلُوهُ لِيَاهَا)هوه، هاتوه، (أَي: احْتَجَبَ يَحْتَجِبُ احْتِجَابًا)، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خوا په‌نه‌انه.

۴- یاخود وه‌رگیراوه و داتا‌شراوه له: (وَلَاهُ وَوَالِه: أَي: مُشْتَقَّ)، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خوا د‌له‌کان بو‌ی تامه‌زرۆن و عه‌ود‌الن، واته: ده‌گونجی له یه‌کیک له‌و چوار پ‌یشانه‌وه وشە ی (إِلَه) هات‌بی.

(هَوَى): (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ، وَالْهَوَى: السَّقُوطُ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)،
(هَوَى): بریتیە لە لادانی نەفس بەرەو لای ئارەزوو، یان چوونی نەفس بەرەو
ئارەزوو، (هَوَى): بە مانای بەرزبوونەوهو کەوتنە لە سەرەوه بو خوار، ئنجا
لەبەر ئەوهی شوێن کەوتنی ئارەزوو، مەرووف لەسەرێوە دێنی بو خوار، بۆیە
ناوی لێنراوە: (هَوَى)، (وَمَنْ تَبَعَ الْهَوَى هَوَى)، هەر کەسێ شوێن ئارەزوو بکەوێ
دەکەوێ، (هَوَى)، یانی: (سَقَطَ) کەوت.

(وَحْتَمَ عَلَى سَعْيِهِ): واتە: خوا مۆری بەسەر گوێیەوه ناوه، (الْخْتِمُ: الطَّبْعُ، وَهُوَ
تَأْثِيرُ الشَّيْءِ كَنَفْسِ الْخَاتِمِ وَالطَّابِعِ)، (ختم): بە مانای (طَبَعَ) دی، ئەویش بریتیە لە
شوێنەواری شتیک، وەک نەخشی ئەنگوستیلە، یاخود مۆر کە بەسەر شتیکیەوه
دەنێ، (وَالْأَثَرُ الْحَاصِلُ عَنِ النَّقْشِ)، ئەو شوێنەواری کە بەهۆی نەخشیکیەوه
پەییدا دەبێ، پێی دەگوترێ: (ختم)، یان (طبع).

(غَشَاةٌ): (الْغَشَاةُ: مَا يَعْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (غِشَاوَةٌ)، پەردە، هەر شتیک کە
شتیکی پێ دادەپۆشرێ.

(الْدَّهْرُ): (اسْمٌ لِمُدَّةِ الْعَالَمِ مِنْ مُبْدَأِ وُجُودِهِ إِلَى انْقِضَائِهِ، ثُمَّ يَعْبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ
مُدَّةٍ كَثِيرَةٍ، وَهُوَ خِلَافُ الزَّمَانِ الَّذِي يَقَعُ عَلَى الْمُدَّةِ الْقَلِيلَةِ وَالْكَثِيرَةِ، وَدَهْرُ الْفُلَانِ:
مُدَّةُ حَيَاتِهِ، وَشَيْءٌ (الْدَّهْرُ): ناوه بو ماوهی بەردەوام بوونی جیهان لە سەرەتای
پەییدا بوونیەوه، تاكو كۆتایی هاتنی، دوايي تەبیری پێ دەکرێ لە هەر
ماوهیەک زۆر کە زۆربێ، بۆیە وشە (الْدَّهْرُ)، بەپێچەوانەی (زمان)ە، (زمان)، بو
ماوهی کەم و زۆر بەکاردی، بەلام (الْدَّهْرُ) بو ماوهی زۆر بەکاردی و، دەگوترێ:
(دهر فلان، أي: مدة حياته)، ماوهی ژيانەکە تەمەنەکە، پێی دەگوترێ: (دهر
فلان)، واتە: رۆژگاری فلان، یاخود تەمەنی فلانکەس.

هوئی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

دهرباره ی هوئی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته موباره که ی، دهفه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (٢٣)، ئهم گیردراوه یه هاتوه:

اعن ابن عباس رضي الله عنهما: في هذه الآية: ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾ (٢٣) الجاثية، قال: كان أحدهم يعبد الحجر، فإذا رأى ما هو أحسن منه، رمى به وعبد الآخر {أخرجه النسائي في تفسيره: (٥٠٥)، والحاكم في المستدرک، ج ٢، ص ٤٥٢، ٤٥٣، والسيوطي في الدر المنثور، ج ٧، ص ٤٢٦} (١).

واته: عهبدوللای کوری عه بباس (خوا لیان رازی بی)، دهرباره ی ئهم ئایه ته: ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾ (٢٣) الجاثية، ده لی: یه کیکیان، (واته: یه کیکی له هاوبه ش بو خوا دانه رو بته رسته کان)، بهردیکی ده په رست، ئه گهر بهردیکی بینبایه لهو جوانتر، ئه وهی پیشی فری ده داو ئه وهی دوا یی ده په رست، خوا بهو بونه وه ئه وهی دابه زاند.

هه لبه ته ئه وه ئایه ته موباره که ئه وهی عهبدوللای کوری عه بباس (خوا لیان رازی بی)، گیراویه ته وه، ده یگریته وه، شتی دیکه ش ده گریته وه، به لام مه بهستی عهبدوللای کوری عه بباس (خوا لیان رازی بی)، ئه وه بووه ئه وه ئایه ته موباره که، ئه وه جوړه ره فته رهی هاوبه ش بو خوا دانه ره کان ده گریته وه، به لام ئه وه که تایهت به وه هاتیته خوار، پیوستی به به لگه هیه، که نیه.

کهواته: ده بی وریابین له هوئی هاتنه خواره وه کاند، جاری وا هیه هاوه لان (خوا لیان رازی بی)، چه مک و واتای ئایه تیک که شتیکی ده گریته وه، گوتوو یانه:

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٢٠٤، قال المؤلف: إسناد حسن.

لهوبارهوه هاتۆته خوار كه مهرج نيه، ته نيا لهم بارهوه بووبی، بهلام چه مك و واتای ئهه ئایهته، ئهه ڕووداوه، یان ئهه قسهیه، یان ئهه بهسه رهاتهش دهگریتهوه.

مانای گشتیی ئایهتهكان

ئهه یازده (۱۱)، ئایهته موبارهكه، پینج بابهتیان گرتوونه خویان:

۱- ئایهتی (۱۶ و ۱۷)، باسی گهلی جوولهكهو ئهزموونی دیندارییان دهكات، كه دواپی چۆن تیییدا شكست خواردوو بوون، بۆیه دهپی پهندیان لیوه ربگیری.

۲- بابهتیکی دیکو كه ئایهتهکانی: (۱۸ و ۱۹ و ۲۰)، دهیگرنه خویان، باسی شهریعت و بهرنامهی سهربهخویه، كه خوا بۆ پیغه مبهری کۆتایی موحه ممه د ﷺ و ئۆممه ته كه ی ناردوه.

۳- یهكسان نه بوونی خراپه كارو چاكه كاران، چ له ڕووی ژیان، چ له ڕووی مردنیانهوه، ئایهتی ژماره (۲۱)، گرتوویه ته خوی.

۴- گهردوون به ههق دروستكراوهو، بۆ ئهوهی ههه كهسه به پیی كردهوه كه ی خوی سزاو پاداشت وه ربگریتهوه، ئهه میش ئایهتی ژماره (۲۲)، گرتوویه ته خوی.

۵- بابهتی پینجهه كه ئایهتهکانی: (۲۳ - ۲۶)، گرتوویانه خویان، ئارهزووپه رستانی ڕۆژگار په رست، كه له بهر شوینكه وتی ئارهزوو، له بهر زۆر ڕووكردنه دنیاو، دنیا له باوه شگرتن، ههسته وه ره كانی خویان له كارخستوون، نه عه قلیان وهك پیویست شته كان دهرك دهكات، نه گوئیان ههق ده بیستی، نه چاویان ههق ده بیستی و، ههه ئه وهش پالنه رو هانده ریانه بۆ نكوو لیی كردن له هاتنی ڕۆژی دواپی و قیامهت، وهك خوا ﷻ له سوورهتی (القیامه) دا، ده فهرمو: ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۚ ﴿٥﴾ يَسْتَأْذِنُ أَيَّامَ الْفَيْمَةِ ﴿٦﴾﴾ مروه (واته: مروهی بیروا) دهیهوی ههه به گوناوه تاوان بیداته بهر، بۆیه ده پرس: ڕۆژی قیامهت كه نگییه؟!.

کەسێک بیهوێ له دنیا دا شوێن ئاره زوو هه کانی بکهوێ، نکووایی ده کات له قیامهت، بۆ ئهو وا باشه قیامهت هه ر نه بێ، که مرد هه موو شت کو تایی پێ بێ، نه ک له سه ر شوینکه و تنی ئاره زوو هه کانی سزا بدری، بۆیه ئه وانه ی چاویان له گونا هو تاوان و خرا په کارییه، هه ز ده که ن قیامهت و رۆژی سزا و پاداشت و لیپرسی نه وه نه بێ.

دوای ئاماژه کردن به پینچ باب ه ته سه ره کیه که ی ئه م یازده (۱۱) ئایه ته، ئنجا با سه رنجیکی گشتیان لی بدهین:

خوایه ﷻ ده فه رمو ی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، به دنیایی ئیمه به وه چه ی ئیسرایلمان دابوو، کتیب و حکمهت و پیغه مبه رایه تی، یا خود حوکم واته: حوکمرانیی و دادوه ریی کردن و، پیغه مبه رایه تییشان پیدابوون، ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبِ﴾، له شته خو ش و به تامه کان، یا خود: له پیداو یستییه چاک و په سه نده کانی ش، به شمان دابوو، بژیومان دابوو، که مه رج نیه (الطَّيِّبِ) ته نیا به مانای خواردن و خواردنه وه بێ، به لکو: به رگ و پو شاک ده گرێته وه، که ل و په ل ده گرێته وه، مآل و سامان ده گرێته وه، خانوو به ره ی چاک ده گرێته وه، هه مووی ده گرێته وه، ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، به سه ر جیهانیاندا، (جیهانیانی رۆژگاری خو یاندا) هه لمانبژارد بوون، له گه ل ئه و هه موو که م و کو رپیانه ش که گه لی جووله که هه یان بوون، به لام هه ر چو ن بێ، با شترین خه لکی رۆژگاری خو یان بوون.

که واته: ئه ی مسو لمانینه؟ ئیوه ته ماشای گه لی جووله که بکه ن، که خوایه ﷻ له پیش ئیوه دا کتیبی پیدابوو، هه م ته و رات، هه م ئینجیل، هه م زه بوور، له په یمانی کو ندا با سی کو مه لیک کتیبی دیکه ش ده کات، که ئیمه ناتوانین بلین: نه وان، نه وانین، ئه وه ی له قور ئاندا با سکراره: ته و رات به مووسا دراوه، زه بوور به داوود دراوه، ئینجیل به عیسا دراوه، (سه لات و سه لامی خوا له سه ر هه ر

سَيِّكِيَان بَيَّ)، بەلام دانىال و حىسقىال و ئەوانى دىكە، كە ناويان ھاتو، ئايا راستە ئەوانىش كىتبيان بوو بى؟ بۆ ئىمە ديار نى، پەنگە وابى و پەنگە واش نەبى، گرنگ ئەوھىە خوا دەفەرموى: كىتبيمان پىدابوون و ھوكمىشمان پىدا بوون، ھوكم دەگونجى بە ماناي ھىكمەت بى، واتە: دواى ئەوھى كىتبيمان پىدابوون كە بەرنامە فېكرى و تيوريەكەى تىدايە، ھىكمەتىشمان پىدابوون، شارەزەمان كەردبوون ئەو كىتبە چۆن پراكتىزە بكەن و جىبە جىبى بكەن، ھەك چۆن ئىمە دەلتىن: قورئانمان ھەيەو پىيازى پىغەمبەرىشمان ھەيە، پىيازى پىغەمبەرىش ﷺ برىتيە لە چۆنىەتتى پىادەكەردن و بەرجەستە كەردنى قورئان لەسەر ئەرزى واقع.

پىغەمبەرايەتتىشمان پىدابوون و، لە بۆيوە پەسندو چاكەكانىش، چ خواردن و خوراك، چ بەرگ و پۆشاك، چ خانوبەرەو، چ كەل و پەل، چ پىداويستىيەكان، ئەوانەشمان پىدابوون و، بەسەر جىھانىيانىشدا بەرزمانكەردبوونەو، جىھانىيانى پۆزگارى خويان، ﴿وَأَيَّتْنَهُمْ بَيَّنَّتْ مِنَ الْأَمْرِ﴾، بەلگە پۆشنەكانمان لە كاروباردا پىدابوون واتە: كاروبارى دىندارىيان و كاروبارى دىنادارىيان، بەرچاومان پۆشن كەردبوونەو، بەھوى ئەو كىتب و ھىكمەت و پىغەمبەرايەتتىيەو، ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا يَنْهَهُم﴾، ناكۆك و راجيا نەبوون، مەگەر دواى ئەوھى زانىارىيان بۆ ھات، بەھوى ستەم و دەستدرىژىي ئىوخويانەو، واتە: ناكۆكىيەكەيان پەيدا بوو لە دەستدرىژىي و سنوور شكىنىي ئىوخويان، لە ئەنجامى ئەوھدا كە چاويان لەوھ بوو، خويان بەسەر يەكەيدا بسەپىنن و فەرز بكەن، دەستدرىژىي بۆ سەريەك بكەن، ستەم لە يەكەى بكەن، لە ئەنجامى ئەوھدا ناكۆكىيان پەيدا بوو، ناكۆكىيەكەيان بەھوى ئەزانىيەو نەبوو، بەلكو بەرچاويان روونكرابوو، دەيانزاني ھەق و ناھەق چۆنە، عەقلىان زانىارىي راستى تىدابوو، بەلام دۆ و دەروونيان نىھەق باش و، ئامانجى باش و، مەبەستى باشى تىدانەبوو، خەلەل و كەم و كورپىيەكە لە عەقلىانەو نەبوو، كە ئەزانن، بەلكو لە دلىانەو بوو، كە شەيتان زەفەرى پىدەبوون و، نيازو مەبەستى خراپ چوو بوو

دلیانهوه، هه سوودی به یه کدی بردن، ستهه له یه کدی کردن، خو سه پاندن و ده ستریزی کردن بو سه یه کدی، وشه ی (بغی)، هه موو نهوانه ده گریتهوه، وه ک پیشتریش باسهانکرد.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، به دلیایی پهروه دگارت له پوژی قیامه تدا دادوه رییان له نیواندا ده کات، ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۱۷)، له وه دا که تیتیدا که وتوونه کیشه و دوو به ره کییه وه، پهروه دگارت دادوه رییان له نیواندا ده کات، کئی له سه ره هه وه کئی له سه ره نا هه ق بووه؟ که دادوه رییان له نیواندا ده کات، دیاره سزای نهوانه ش ده دات، که چاویان له ستهه و خراپه کاری بووه.

دوای نهوان، ئنجا دیته سه ره باسی شه ریعت و بهرنامه ی تاییه ت و سه ره به خو پیدانی پیغه مبه ری خاتهه ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ﴾، واته: له دوای نه زموونی خاوهن کتیه کان، به تاییه ت دوای نه زموونی جووله که کان، ﴿جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾، تو مان دانا له سه ره بهرنامه یه ک له کاروبار، یا خود له ئایینی گشتی خو مان، بهرنامه یه کی تاییه ت و سه ره به خو مان به تودا، ﴿فَاتَّبِعَهَا﴾، ده جا شوینی بکه وه، ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۸)، شوین ئاره زووی نهوانه مه که وه که نازان، نهوانه ی نازان کین؟ چ هاوبه ش بو خوا دانه ره کان بن، که وا پیده چی زیتر مه به ست پیی نهوان بی، چونکه نهوان هیچ جو ره شاره زایی و زانیاریه کیان نه بووه، به لام خوی پهروه دگار به سه به ت جووله که کان و خاوهن کتیه کانه وه ده فهرموئ: ﴿مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، به دوای ئاره زووی نهوانه مه که وه که نازان، ئنجا چ بته پرسته کان بن، چ هه ره که سیکی دیکه بی، چونکه زانیان گوتوویانه: ﴿كُلُّ مَنْ عَصَى اللَّهَ، فَهُوَ جَاهِلٌ﴾، هه ره که سی سه ریچی خوا بکات، نه زانه، ﴿إِنَّهُمْ لَن يَغْنَوْا عَنْكَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، به دلیایی نهوان له لایه ن خوا وه، هیچ سوودی کت پی ناگه یه نن، واته: له بهرانه ره سزای خوا دا، هیچ سوودی کت پی ناگه یه نن، که سزای خوات لی دوور بخه نه وه، یا خود هیچ سوودی کت پی ناگه یه نن، که بو تو بینه جیدارو به دیلی خوا ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، به دلیایی

سته مکارانیش، هه ندیکیان دۆست و پشتیوان و سه ره پهرشتیاری هه ندیکیان، ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُنَافِقِينَ﴾، خواش سه ره پهرشتیاری دۆستی پارێزکارانه.

کهواته: مه کهوه ژیر کاریگه رییان، ئهوانه دۆست و پشتیوانی تۆ نین، دلسۆزی تۆ نین، دلسۆزو سه ره پهرشتیاری دۆست و نیزیکی تۆ، ته نیا خوایه، بهس ئه ویش سه ره پهرشتیاری پارێزکارانه.

﴿هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ئه مه، ئه م قورئانه، یان ئه وهی که باسکرا، کۆ بهرچاو پروونییه بۆ خه لک به گشتی و، رینمایى و به زه بیسه بۆ کۆمه لێک که دلنیا بن، دلنیا بن له ئیمان و بروا هینانیا نداو، دلنیا بن له راستی و تیرو ته وایى په یامی خوا دا.

ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُلُوكًا لِّقَوْمٍ يُغَادِلُوا بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ وَيَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُوَ ضَالٌّ كَلَّا لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مِّنْهُمْ وَمِمَّا هُم بِمَعْمُورُونَ﴾، یان ئایا ئهوانه ی خراپه کانیان ئه نجام داو، پێیان وایه و خه یالیان وایه، وهک ئهوانه یان دا بنیین، وهک ئهوانه مامه له یان له گه لدا بکه یین که بروایان هینا وه کرد وه باشه کانیان ئه نجام داو، که ژیان و مردنیان یه کسان بێ و وهک یهک بن؟ ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئه وه خراپترین داد وه رییه ده یکه ن و، خراپترین بریاره ده یده ن، چۆن پاک و پیس، راست و چهوت، بروادارو بپروا، وهک یهک ده بن؟

ئنجا نۆره ی بابه تی چواره مه: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئاسمانه کان و زهوی به ههق هینا ونه دی، واته: به حیکمهت و به ئامانجه وه و بۆ چه سپاندنی ههق، ﴿وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، بۆ ئه وهی ههر که سیک به پیی ئه وهی کردوویه تی سزا، یا خود پاداشت بدریته وه، ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، ئهوانیش سته میان لى ناکرێ، سته میان لى ناکرێ، که له پاداشتیان کهم بکرێته وه، یا خود له سزایان زیاد بکرێ.

ئىنا دىتە سەر بابەتى پىنجەم و كۆتايى: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهَ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، ئايا ئەو كەسەت بىنيوہ يان ھەوالم پى بدە، لە بارەى ئەو كەسەوہ كە ئارەزووى خۆى كردۆتە پەرستراوى خۆى، پەرستراوہ كەى برىتيە لە ئارەزووى خۆى و، خواش بە زانىارىيەوہ گومراى كردوہ، واتە: خوا دەزانى شاىستەى گومرايىوہ گومراى كردوہ، ياخود: دواى ئەوہى زانىارىيشى ھەبووہ، ئىنا خوا گومراى كردوہ، لەبەر ئەوہى پابەند نەبووہ بە زانىارىيەكەيەوہ، ﴿وَحَمَّ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾، مۆرى بەسەر بىستنى و بەسەر دلەوہ ناوہ، ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾، پەردەشى بەسەر دىت و چاوى ھەلكىشاوہ، ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾، لە دواى خوا كى راستە پى دەكات؟ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۴۳)، ئايا پەند ھەرنەگەرن و بىر ناكەنەوہ!

ھەلبەتە ئىرەدا خوا ﷻ كەسىك كە شوين ئارەزووى كەوتوہ، وامان بو وينا دەكات كە لە زانىارىيەكەى خۆى بەھرەمەند نەبووہ، لە ھىزى بىستنى بەھرەمەند نىو، لە ھىزى عەقل و دلى بەھرەمەند نىو، لە ھىزى چاويشى بەھرەمەند نىو، چونكە ھەستەوہرەكانى لە كارخستوون، لە ئەنجامى شوينكەوتنى ئارەزوودا، ھەك گوتراوہ: (حُبُّكَ الشَّيْءُ يُغْمِي وَيُصِمُّ)، خووشويستنت بو شتىك، كوئىش دەكات و كەريش دەكات.

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، گوئيان: ھىچ شتىك لە ئارادا نىو، بەسەرھاقى ئىمە ھىچ نىو، جگە لە زيانى دنيامان، ﴿نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾، دەمرين و دەژين، واتە: ھەندىكمان دەمرين و ھەندىك دواى ئىمە دەژين، ياخود: ئىمە دەمرين و رۆلەكانمان دەژين، يان: ھەروا مردن و ژيان بە دواى يەكدا دىن، ﴿وَمَا إِلَهُكُمَا إِلَّا اللَّهُ﴾، تەنيا رۆژگار دەماھرئى و دەمانفەوتىنى، ئەمانە ديارە مولحيد بوون و نكووليان كردوہ لە بوونى خوا، ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، خوا دەفەرموى: لەو بارەوہ ھىچ زانىارىيان نىو، ﴿إِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾، ئەوانە بەس گومان دەبەن، بەس شوين گومان و خەيال و گوئەرەكارى كەوتوون، ھەر لە خووہ قسە دەكەن،

بەلگەى ئەوەش كە هیچ زانیارییان نیه، هەر بە دواى گومان و خەون و خەيال كەوتوون، ئەوەیە:

﴿وَإِذَا نُنْزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ كاتىك ئايەتە پۆشنەكانى ئيمەيان بەسەردا بخوێنرێنەوه، ﴿مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَشْتَوِي بَابُنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ بەلگەيان بەس ئەوە بوو كە گوتيان: باب و باپیرانمان بێنن، ئەگەر تۆو لە راستان! ئاخىر ئەوە كەى بەلگەى! بابايەك بلى: ئەگەر راستە زیندوو كرانهوه هەيە، بابم بۆ بێنەوه لە گۆرستان! ئەوە هەر بەلگە نیه، چونكە بەپێى سیستمى خوا، ئەو كەسەى دەمرى، لە دنیادا نایەتەوه، چونكە تازە تاقىكردەوهى خۆى داوهو، ئەو قوناغە بەسەر چوو بەو ئەوو، لە قوناغىكى دىكەدا كە قوناغى بەرزەخەو دواتر قوناغى قیامەتە، دەچێتە نۆ ژيانىكى دىكە.

بۆیە خوا لە كۆتاییدا دەفەرموى: ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بلى: خوا دەتازێنەن، دواى دەتاهەرن، دواى بۆ پۆژىك كە هیچ دوو دلى تیدا نیه، كۆتان دەكاتەوه، بەلام زۆرەى خەلكى نازانن، واتە: زۆرەى خەلكى نازانن، كە ناگونجى دنیا شارى بى خواو بى و، ناگونجى ژيانى ئینسان، تەنیا لەم پێنج و دوو پۆژەى دنیا كورت هەلبى و، قوناغىكى دىكەى بەدوادا نەيەت و، ئینسان لەسەر خراپەكانى سزا نەدرى و، لەسەر چاكەكانى پاداشت وەرئەگرێتەوه.

خوا لەو كەسانەمان بگێرێ كە هەرچى زیاتر لە فەرمایشتى خوا ورد دەبنەوهو، رادەمێنن و تێدەگەن و، دواى تێگەيشتنەكەشى بە هوێ تێگەيشتنى باش و چاك و قوولەوه، زیاتر پێدەگەن، زیاتر خوێان بە جوړىك لێدەكەن كە جیگای پەزنامەندى خوا بن، پاشانىش هەول دەدەن لەسەر دەورووبەرو و كۆمەلگایان كار بكەن و، كۆمەلگاشیان بە جوړىك لى بكەن، كە لە لای خوا پەسەند و چاك بى، تاكو سەرەنجام، هەم ژيانى دنیا مان ژيانىك بى، كە شایستەى مەرۆف بى، هەم لە پۆژى دوايشماندا، سەرفرازى و پروو سووریمان پى بپرى، لە بەرانبەر خواى پەروەردگارا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

گه لی جووله که هه رچه نده خوی به خشر کتیب و، حکمهت و، پیغه مبه رایه تی و، بژیوه پاک و چاکه کان و، به لگه روشنه کانی دینداری و، پیدا بوون و، به سهر جیهانیاندا هه لیبارد بوون، که چی به هوی سته م و ده ستریزی نیو خویانه وه، ناکوکیان که وته نیوان و، خوی دادگه ریش له قیامه تدا دادوهرییان له نیواندا ده کات:

خو ده فره مو: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝١٦﴾ وَأَتَيْنَاهُمْ بَيْنَتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

به ریزان! خوا ﷺ لهم دوو ئایه ته به پیزه دا بۆ مسولمانان باسی ئەزموونی جووله که ده کات، له دیندارییان داو، ئەو راستیه ده خاته پروو، که خوا ﷺ له گه ل ئەو گه له دا، واته: وه چه ی ئیسرا ئیل، نه وه کانی یه عقووب ﷺ (به گشتی له گه ل هه موو مروقه کاند)، به لام به تابهت له گه ل ئەواندا، زۆر میهره بانانه و به خشرانه مامه له ی کردوه، هه رچی پێویست بووه، بۆ ئەوه ی سه رکه وتووین له گوزه راندنی ژیا نی دنیا دا، به شیوه یه ک که جیگای په زامه ندیی خوا بی، پێیدا ون، هه ر له کتیب و به رنامه وه بگره، تا کو حکمهت و لیزانی و کارامه یی، یا خود رێبازی ک که ئەو به رنامه یه ی پێ به رجه سته ببی، له لایه ن پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پاشان

پێغه‌مبەراییه‌تی و، دوایی به‌لگه‌ ڕۆشنه‌کان که‌ دُنیايان بکات، ڕێی راست چۆنه‌؟ دُنیايان بکات ئه‌وه‌ی خوا پێیداو، ئه‌و راسته‌ شه‌قامه‌یه‌، که‌ به‌ ئامانجی دنیا و دوا ڕۆژیان ده‌گه‌یه‌نێ، هه‌روه‌ها خوا له‌ هه‌موو پێداویستیه‌ پاک و چاکه‌کان، به‌ تایبه‌ت له‌ بژیوه‌کان پێداوون و، به‌سه‌ر جیهانیانی ڕۆژگاری خۆياندا هه‌لیبژاردبوون، که‌چی له‌ ئه‌زموونی دینداریاندا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون، به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ له‌ نێو خۆياندا سته‌میان له‌ یه‌کدی کرد، سنوورشکێنیه‌کان به‌ره‌و لای یه‌کدی کرد، ئه‌وه‌ش بوو به‌هۆی په‌یداوونی دوو به‌ره‌کی و ناکۆکی و په‌رته‌وازه‌یه‌کان، که‌ هه‌میشه‌ دادگه‌ریی ده‌بیته‌ هۆی ته‌بایی و، سته‌م و زۆر و خۆسه‌پاندو ده‌ستدریژی، ده‌بیته‌ هۆی په‌رته‌وازه‌یی و، تیکچوونی شیرازه‌ی کۆمه‌لگا.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه‌ که‌ مسوڵمانان په‌ند وه‌ربگرن، له‌ هه‌له‌کانی گه‌لی به‌نوو ئیسرائیل و، له‌ چاکه‌کانیشیان ده‌رس وه‌ربگرن و، هه‌ولبده‌ن ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان تێیاندا سه‌رکه‌وتوو بوون و له‌ خۆياندا هێناویانه‌ دی، مسوڵمانانیش له‌ خۆیاندا بێنه‌ دی و، ئه‌و شتانه‌ش که‌ به‌هۆیا نه‌وه‌ شکستیان خواردوه‌، له‌ دینداریاندا، له‌ گوزه‌رانندی ژیا نیکو ڕێک و پێکی خوا په‌سندانه‌دا، په‌ند و عیبه‌رتیان لێ وه‌ربگرن.

۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، به‌ دُنیايش کتیب و حکمه‌ت و پێغه‌مبەراییه‌تیمان به‌ وه‌چه‌ی ئیسرائیل داو.

(و) بۆ بادانه‌وه‌یه‌و گێره‌وه‌ (عاطفه‌)یه‌، ئه‌م قسه‌و باسه‌ ده‌گێرێته‌وه‌ سه‌ر قسه‌و باسی پێشه‌وه‌، (لَقَدْ): (ل)ه‌که‌ بۆ سوێند بۆ خواردنه‌، یان بۆ زه‌مینه‌ خۆشکردنه‌ بۆ سوێند، (الْأَمُّ لِلْقَسَمِ أَوْ الْمُهِدَةِ لِلْقَسَمِ)، (قد) بۆ ساغکردنه‌وه‌یه‌، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، واته‌: به‌ دُنیايي و، به‌ جه‌ختکردنه‌وه‌وه‌ به‌ وه‌چه‌ی ئیسرائیلمان داو، کتیب و حکمه‌ت و پێغه‌مبەراییه‌تی، هه‌رچی کتیبه‌ (الْكِتَابَ)، که‌ (أَل)ی ناساندنی له‌سه‌ره‌، مه‌به‌ست پێی جینس نیه‌، واته‌: هه‌رچی کتیبی خوا بووه‌، نه‌دراوه‌ به‌وان، که‌واته‌: مه‌به‌ست

پیی (عهد)ه، واته: کتیبه کاغمان پیدابوون، له پیش هه موویانهوه (تهورات و زه بوورو ئینجیل)، ئه و سئ کتیبه که خوا ناوی هیانوان، هه لبه ته له په یمانی کوندا ناوی ژماره یه کی دیکه ش هیانراوه، به ناوونیشانی پیغه مبه ران، بو هه ر کامیکیان، یان بو ژوربه یان باسی کتیبیک کراوه، له په یمانی کوندا سه رجهم: سی و نو (۳۹)، به سه ر ژمیریک و، چل و نو (۴۹) به سه ر ژمیریکی دیکه، به پیغه مبه رو خاوه ن په یام له لایه ن خواوه وه ناوزه د کراون، کتیبیک یان نامیلکه یه کیش پال دراوه ته لای هه ر کامیکیان، ئنجا تایا چه ندی راسته و چه ندی راست نیه؟ بیگومان هه ر قسه یه کیش له و کتیبانه دا هه بی و پال درا بیته لای ئه و که سانه و، ریک له گه ل وه حیی خوا ی په روه ردگادا، تیکبگیری، ئه وه دلنیا ین که هی خوا ی به رزو مه زن نیه، به لام ئه وه ی دیکه، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: **لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَتَّبِعُوهُمْ** (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۴۲۱۵)، واته: خاوه ن کتیبه کان، نه به راست دابننن، نه به درووشیان دابننن، لیان بیده گ بن، مه گه ر شتیک بزانی ر که پیچه وانیه وه حیی، یان عه قل، یان پیچه وانیه ی عیلم، یان واقیعه، ده لئین: له وه دا راستان نه کردوه.

وشه ی (الحکم)، وپرای هوکمپرانیه به حیکمه تیش لیکن دراوه ته وه و، پیشتریش پیناسه ی حیکمه تمان کرد که ره نگه کورترین پیناسه ی ئه وه بی: **(إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)**، پیکانی هه ق له رووی زانیاری و کرده وه وه، واته: مروف هه م باش تی بگات، له شته که، هه م چاک کار بکات، به و شته ی که باشی لی تیگه یوه، هه ندیک له زانایان (حکم) یان به: **(الْفَهْمُ بِالْكِتَابِ)** چاک تیگه یشتن له کتیبی خوا، لیکن دراوه ته وه.

واش پیده چی (حکم) و (حکمة) مه به ست پیی ئه و ریبازه بیت، که ئه و پیغه مبه ره ﷺ گرتوویه ته به ر بو جیه چی کردنی ئه و کتیبه، هه روه ک ئیستا ئیمه ده لئین: (الكتاب والسنة)، سوننه ته که ش ئه و ریباز و چۆنیه تییه که پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ گرتوویه ته به ر بو جیه چی کردنی کتیبه که ی خوا،

وهك له زور له كتيبه كاني خومدا باسم كردوه، بويه باشتين پيناسه بو سوننه ت ياني: ريبازي پيغمبر ﷺ، به واتاي نهو چوئيه تيهي كه موحه ممه د ﷺ كتيبي خوي پي جيه جي كردوه، هه ر بويه ش پيغمبري خوا ﷺ ده فهرمي: {عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ}، (أخرجه أبو داود: ٤٦٠٧، والترمذي: ٢٦٧٦ وَغَيْرُهُمَا)، واته: ريبازي من و ريبازي جينشينه سه ر راسته رينماييكراوه كاني دوي من بگرن، كه لباني له سه ر روبرگرن.

نجا نه گهر مه به ست له (سنة) وه حيه كي تايه ت بي كه بو پيغمبر هاتوه، بيگومان خه ليفه راشيده كان وه حيان بو نه هاتوه، كه واته: سوننه ت ليره دا به ماناي ريبازو چوئيه تيهي جيه جي كردن، دي، واته: به رجه سته كردني نه وه ي خوا له قورئاندا دايه زانده، به تايه ت له رووي ئيداره داني كومهلگا و له رووي سياسي و كومهللاه تيه وه، نه گهرنا بيگومان خه ليفه راشيده كاني پيغمبر ﷺ، شتيكي زياده يان نه خستوته گهل تاين، به لام به ريكي وهك پيغمبري خوا ﷺ قورئان يان جيه جي كردوه، هه روه ها نه وه ي كه له پيغمبر وه ﷺ پتيان گه يشته، وهك ليكدانه وه ي قورئان و لي تيگه يشتن قورئان و جيه جي كردني قورئان، يان وهك وه حيه كي زياده كه پيغمبر ﷺ ويپاي قورئان بوي هاتوه، جينشينه سه ر راسته كاني پيغمبر ﷺ باش باش نه وه يان جيه جي كردوه.

كه واته: ليره دا: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾، (الكتاب) ياني: كتيبي خوا، (الحكم)، حيكمه ت، نه وه يه كه چاك چاك نهو كتيبه جيه جي بكن، به ريبازيك و چوئيه تيه كي راست و دروست، (وَالنُّبُوَّةَ) پيغمبرايه تيهي.

٢- ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، له بزيوه خوش و پاك و چاكه كا مان پيدا بوون، نجا هه نديك له زانايان گوتويانه: مه به ست له: (الطَّيِّبَاتِ): (الْمَنَ وَالسَّلَوى) (گه زو و سه لوا) يه، كه له سه ر زه ميني شام خوا بوي ره خساندوون، دوي نه وه ي له چنگي فيرعه ون و سويا و دارو ده سته كه ي دهر بازيان بوو، به دهر ياي سووردا په رينه وه وه كه وتنه بيا باني (سينا)، هيچ خواردن و خوراك يان نه بوو، خوا ﷺ گه زوي بو ره خساندن و شيلاقه

(سلوی) ش که جوړه بالندهیه ک بوو، بوۍ ره خساندن، هه رچه نده دوايي قه ناعايشيان بهو دووانه نه کړدوه، وهک له سووړه تی (البقرة) دا هاتوه: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَحْمُسُو لَنْ نَّصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَجَدْ قَادَعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَائِبِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا﴾ (۶۱)، بیانوویان به مووسا علیهِ السلام گرت، که خواردنی جوړاو جوړ که کاتی خوۍ له میسرپوهه پیښانه وه راهاتبوون، بوۍان پره خسیښی، به لام بیگومان چه مکی (الطینت) زوړ له که زوؤ شیلقه (المن والسلوی) فراوانترو، گرتگ نه وه یه خوا لیږه ده فهرموۍ: تیمه له بژیوه پاک و چاکه کان پیمان دابوون، نجا مه رج نیه، ته نیا نه و کاته ی له ده شتی (سینا) بوون، به لکو دوايي که نیشته چی ش بوون له هه نديک شارو تاوه دانییه کاندای.

۳- ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ هه لمانبژارد بوون به سهر جیهانیاندا، واته: به سهر نه و کومه لگایانه ی که له روژگاری نه واندای بوون هه لمانبژارد بوون، واته: (فضلناهم علی عالمی اهل زمانهم)، له بهر نه وه ی به نوو ئیسپرائیل له گهل هه موو که م و کورپییه کانیشیاندا، له قه دهر خه لکی و روژگاری خوۍان و کومه لگایه کانی دیکه، له هه موویان باشت بوون، له سونگه ی نه وه وه که نه وان دینیان هه بووه و، به پیۍ دینه که ش دنیاو ژیان و کومه لگایه که ی خوۍانیان به ریوه بردوه، نجا با که م و کورپییشیان بووبی، هه رچون بی، چاکتر بوونه له وانه ی که سهریان به ره و ئاسمان به رز نه کړدو ته وه و، سه رنجیان نه داوه: داخو نه و خوایه ی هیټاونیه دی، چی لییان ده وی و، چونی فهران پیکردوون و، پیۍ خوشه، چون ژبانی دنیا یان بگوزهرینن؟

۴- ﴿وَعَايَنَهُمْ بِنَتٍ مِنَ الْأَمْرِ﴾ (۱۷)، به لگه روشنه کانیشمان له باره ی کاروباره وه پیدابوون، (بیتت)، یانی: به لگه روشن و ئاشکرایه کان، که ده فهرموۍ: (مِنَ الْأَمْرِ)، نه مه دوو واتای هه ن:

أ- له باره ی کاروبارو کومه لگا و ئوممه ته وه، به لگه روشنه کاښان پیدابوون، که به لگه روشنه کانیش هه ره و دوو توۍ کتیب و حکمه ت و پیغه مبه رایه تی دابوون، به لام خوا و پیغاله به جیا باسی کردوون، واته: نه و کتیب و حکمه ت و پیغه مبه رایه تییه، بوونه هوۍ نه وه که به رچاویان روشن بی و، به لگه یان به ده سته وه بی بو دیندارییه که ی خوۍان.

ب- یاخود (أمر): مەبەست پێی کاروباری دیندارییه، واتە: لە دیندارییاندا بەرچاو رۆشنمان کرد بوون، دیندارییهک که دنیاى پێ بەرپۆه دەبەن، چونکە لە راستییدا ئاین بۆیه هاتوێ دنیا رێک بخات و بەرپۆه بەرێ و پاکی بکات و چاکی بکات، کەواتە: وشەى (أمر): یان بە مانای ئۆممەتە، (مَنْ أَمَرَ)، یانی: (مِنْ أَمْرِ الْأُمَّةِ)، یاخود بە مانای: ئاینە، یانی: (من أمر الدين)، که لە راستییدا دینیش هەر بۆ بەرپۆه بەردنی ئۆممەت و کۆمەلگا هاتوێ، کۆمەلگایەکی راست و تەندروستیش ئەو کۆمەلگایەیه که بەپێی دینی خوا، بەپێی وەحیی خواو پەيامی خوا، بەرپۆه دەچێ.

(۵)- ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، نەشکەوتنە راجیاییهو، مەگەر دواى ئەوێ زانیاریان بۆ هاتبوو.

(ف)، لێرەدا بۆ (تفریع)ه، واتە: لە پێش ئەوێدا قسەیهک هاتوێ، یانی: (فَاخْتَلَفُوا، وَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ)، ناکۆک بوون لە نێو خۆیاندا، ناکۆکیش نەبوون، مەگەر دواى ئەوێ زانیاریان بۆ هات، واتە: ناکۆک بوونەکیان لە نێو خۆیاندا، بە هۆی نەزانییهو نەبوو، بەلکە دواى ئەوێ زانیاریان بۆ هاتوێ بەرچاو پروونکران و، بیانوو بپراو کران، ناتەباو ناکۆک بوون.

(۶)- ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾، لە ئەنجامی سنوور شکێنی نێو خۆیانەو، (البغي: الظلم والتجاوز، أي: كَانَ اخْتِلَافُهُمْ عَنْ عَمْدٍ وَمَكَاَبَرَةٍ)، (بَغْيًا): بە مانای ستم و سنوور شکێنی دێ، واتە: ناکۆکییهکیان و ناتەباییهکیان لە ئەنجامی ستمی نێو خۆیانەو بوو، وشەى (بَغْيًا): لە رووی رێزمانی عەرەبییهو دوو حالەتی هەن:

أ- یان دەبێتە بەرکاری پێتو (مفعول لأجله).

ب- یاخود دەبێتە حال، (بتأويل المصدر باسم الفاعل)، که چاوهکە بگۆرێ بۆ ناوی بکەر، واتە: (بَاغَيْنَ بَيْنَهُمْ) یانی: ناکۆک نەبوون، لە نێو خۆیاندا، مەگەر دواى ئەوێ زانیاریان بۆ هات، لە حالیکدا که لە نێو خۆیاندا ستمیان دەکرد، یاخود بە هۆی ستمی نێو خۆیانەو، ئەو ناکۆکییهکیان لە نێواندا پەیدا بوو.

وشەى (بَغِي): توێژەرەوانى قورئان بە زۆر واتا لێکیان داووەتەو:

۱- هەندیکیان گوتووینانە: (البَغِي: الحَسَدُ).

۲- هەندیکیان گوتووینانە: (البَغِي: الظُّلْمُ والتَّجَاوُزُ).

۳- هەندیکیان گوتووینانە: (بَغِيًا بَيْنَهُمْ، أَي: طَلَبًا لِلزِّيَاسَاتِ)، بەلام وشەى (بَغِي) لە ئەسڵدا وەک پێشتر لە (مختار الصحاح) هەو، هینامان: (كُلُّ مُجَاوِزَةٍ وَإِفْرَاطٍ عَلَى الْمَقْدَارِ الَّذِي هُوَ حَدُّ الشَّيْءِ، فَهُوَ بَغِيٌّ)، هەر تێپەراندنێک و زێدەرپۆییهک لەو ئەندازەیهى که سنوورى شتیکە، پێى دەگوترێ: (بَغِي)، ئنجا دیارە تێرەیی (حسد) دەگرێتەو، ستهم دەگرێتەو، سنوور شکێنیش دەگرێتەو، خۆسەپاندنیش دەگرێتەو، مالى یه کدى داگیرکردنیش دەگرێتەو، دەستدریژیکردن بۆ نه فس و نامووس و هیمن و ئاسایشی یه کدیش دەگرێتەو، خوا ﷻ وشەیهکی به کارهێناوه که هه رچی لادان و تاوان و خراپه و دهستدریژییه، بێگرێتەو.

(۷)- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، به دنیایی پەروەردگارت دادوهریان له نێواندا دهکات له پۆژی هه لسانهوه دا، چونکه راجیایی ئەوه دهخوای، که هه ندیک له سه رهق بن و، هه ندیک له سه ر ناهه ق بن، ئنجا ئەوهش چۆن یه کلابکرێتەو و ساغ بکرێتەو؟ پێویستی به پۆژیک هه یه، که تێیدا دادوهریی بکری: کى له سه رهق بووه، کى له سه ر ناهه ق بووه؟ بۆیه دهفه رموی:

(۸)- ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، لهوه دا که تێیدا کهوتبوونه راجیایی و ناکۆکی و دووبه رهکیه وه، به دنیایی پەروەردگارت له پۆژی قیامه تدا دادوهریان له نێواندا دهکات، ئەوه هه مووی هۆشدارییان به ئۆمه قی پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ و به مسو لمانان، که تێوهش نه چن به هوی سنوور شکێنی و خۆسەپینی و دەستدریژی کردنه وه بۆ سه ره یه کدی و مافه کانی یه کدی، ناکۆکی و دووبه ره کیستان له نێواندا په یدای، ئەگه رنا ئەگه ر له دنیا شدا سته مکاران و خۆسەپنه ران و مافی خه لک زه وتکه ران، به سزای خوێان نه گهن، له پۆژی دوا ییدا دادگایی ده کرین و، خوا دادوهرییه کی دادگه رانه یان له نێواندا

دەكات، كهواته: ئۆهش وريا بن! به مه‌ره‌دی خاوه‌ن كۆتیه پێشووه‌كان نه‌چن، ئه‌گه‌رنا له‌ پۆژی دوايدا تووشی هه‌مان چاره‌نووس و سه‌ره‌نجام ده‌بن، دادگایی ده‌کړن و، خوا دادوه‌ريتان له‌ نۆواندا ده‌كات و، هه‌ر كه‌سه به‌پێی هه‌لۆست و كرده‌وه‌كه‌ی خۆی، ئه‌گه‌ر خراپه‌كار بوو بۆ سزا، ئه‌گه‌رنا پاداشت ده‌دریته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ناهاق بووبی سزاو، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر هه‌قیش بوو بۆ، پاداشت ده‌دریته‌وه، هه‌قی بۆ له‌ به‌رانبه‌ره‌كه‌ی ده‌کړیته‌وه.

بێگومان ئه‌وه‌ی خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی، بۆ ئه‌زموونی شکسته‌خواردووی خاوه‌ن كۆتیه‌كان، كه‌ به‌ هۆی سته‌م و ده‌ستریژییه‌وه، ناكوکیان له‌ نۆواندا په‌یدا بوو و دوا‌ی په‌رته‌وازه‌یی، هه‌مان ده‌رد به‌داخه‌وه به‌سه‌ر ئۆمه‌تی پێغه‌مبه‌ریشدا هات، به‌ تايه‌ت له‌ دوا‌ی چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌كاني پێغه‌مبه‌ر ﷺ خوا لێیان پازی بۆ، ئه‌بوو به‌كر و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی، كه‌ هه‌ر یه‌كێیان به‌ پێژه‌یه‌ك به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی، به‌ پیا‌زی پێغه‌مبه‌ره‌وه پابه‌ند بوو.

به‌ نسه‌ت ئه‌بوو به‌كر و عومه‌ره‌وه خوا لێیان پازی بۆ به‌ پێژه‌یه‌کی زۆر زۆرو، به‌ نسه‌ت عوسمان و عه‌لیشه‌وه خوا لێیان پازی بۆ، به‌ پێژه‌یه‌کی له‌وان كه‌مه‌تر، له‌به‌ر بارودۆخ و ژینگه‌، یان له‌به‌ر هه‌ندی سیفه‌تی شه‌خصی و تايه‌تی خۆیان، به‌ تايه‌تی (عثمان)، خوا لێی پازی بۆ، به‌لام گ‌رنگ ئه‌وه‌یه به‌گشتی، هه‌ر به‌و پیا‌زه‌دا كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیا‌دا پۆش‌ت‌بوو و كۆمه‌لگ‌ای پێ ئی‌داره‌ دا‌بوو، هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه به‌ری‌وه‌ چوون، به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌وه: یه‌كه‌م شت شی‌وا‌زی دان‌درا‌نی هو‌كم‌ران، گو‌را له‌ شو‌وا‌وه كه‌ بنا‌غه‌ی هو‌كم‌رانییه له‌ ئی‌سلامدا، بنا‌غه‌ی پی‌س‌پ‌ردرا‌نی به‌ر‌پ‌رس‌یا‌ره‌تییه: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، ئه‌و بنا‌غه‌یه لا‌چوو و ك‌را به‌ بنه‌ماله‌یی و میراتی، له‌سه‌رده‌می مو‌عا‌وییه‌وه به‌ ده‌ستی وی.

مهسه لهی دووهم:

دانانی بهرنامه یه کی سهر به خو له ئایینی گشتی خوا، بو پیغه مبهری خاتهم موحه ممه د ﷺ و ئوممه ته که ی و پابه ند گردنیان پییه وهو، هو شداری پیدانیان که بکه ونه دوا ی ئاره زووه کانی نه زانان، واته: له خو یان وریا بن، تووشی ئه وه نه بن، که دوا یی هیچ دادیان ناده ن له پوژی دوا یی دا و، له دنیا شدا سته مکاران پشتیوانی یه کدی و، خواش پشتیوانی پارێزکارانه و، قورئانیش بو خه لکی به گشتی کو بهرچاو پروونی و، بو پروادارانیش به تایبه تی راسته پرێکه ر و بهزه یی خوا یه:

خو ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۚ﴾ ﴿١٨﴾ هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(١)- ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾، دوا یی تو مان خسته سهر بهرنامه یه ک له ئایینی خو مان.

خوای پهروه ردگار پیغه مبهری خاتهم موحه ممه د ﷺ ده دوین ی، ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ﴾ دوا یی (ثم) بو به دوا داهاتنی پله پله ییه، واته: دوا ی خوا وهن کتیه کان و، ئه وه نه زموونه ی بو مان باسکردن، تو مان دانا له سهر بهرنامه یه ک له ئایینی گشتی خو مان، یان له کاروباری که ده بی کو مه لگای پی به ریوه بیردری، به پیی وه حی و په یامی خوا، تو مان له سهر بهرنامه کی سهر به خو دانا.

(٢)- ﴿فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، ئنجا شوینی بکه وه، شوینی ئه وه بهرنامه یه بکه وه، به دوا ی ئاره زووه کانی ئه وانه مه که وه که نازان.

که ده‌فه‌رموؤ: (عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ)، (عَلَى: لِلإِسْتِعْلَاءِ الْمَجَازِيِّ، أَي: التَّمَكُّنِ وَالثَّبَاتِ)، (عَلَى) بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی مه‌جازیه، یانی: چه‌سپان و دامه‌زران، دوایی توومان خستۆته سهر راسته شه‌قامیک، ته‌نوینی سهر (عَلَى شَرِيعَةٍ)، بۆ به‌مه‌زنگرتن (تَعْظِيم) ه، واته: شه‌ریعه‌تیک، به‌نامه‌یه‌کی ناوازه، به‌نامه‌یه‌کی بی‌وینه، (فَاتَّبَعَهَا)، ئنجا به‌رده‌وام به‌له‌سهر شوینکه‌وتنی، ئه‌گه‌رنا پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ههر له‌سهره‌تاوه که خوای په‌روه‌ردگار په‌یامی بۆ ناردوه، پابه‌ند بووه به‌وه‌وه‌ی خوا بۆی ناردوه، به‌و پێرازو به‌نامه‌یه‌وه.

(وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ)، به‌دوای ئاره‌زووه‌کانی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن، به‌زۆری: ئه‌وانه‌ی نازانن (الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) له‌قورئاندا بۆ بته‌پرستان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران و ئه‌وانه‌ی که شاره‌زاییان نه‌بووه، له‌کتیب و به‌نامه‌ی خوا په‌روه‌ردگاردان، شاره‌زاییان نه‌بووه به‌وه‌حیی، به‌زۆری بۆ ئه‌وان به‌کارده‌هێنۆ، که له‌پۆژگاری ئیستای ئیمه‌دا، سیکۆلاریسته‌کان ده‌گریته‌وه، لائیکه‌کان، ئه‌وانه‌ی که دان ناهینن به‌وه‌حیی و په‌یامی خوادا، که به‌نامه‌ی ژیان بی و، پیکه‌خه‌ری ژیا‌نی مروؤف بی.

۳- ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، به‌دلاییی ئه‌وان له‌به‌رانبه‌ر خوادا، له‌به‌رانبه‌ر سزای خوادا، هیچ سوودیک به‌تۆ ناگه‌یه‌نن، (ضَمَّنَ أَغْنَى مَعْنَى دَفَعَ، فَعُدِّي بِهِ «عَنْ» وَشَيْئًا مَّفْعُولٌ مَطْلُوقٌ)، که ده‌فه‌رموؤ: ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، (يُغْنُوا)، یانی: که‌لین بۆ گرتن، (أَغْنَاهُ يُغْنِيهِ)، واته: که‌لینی بۆ گرت، که‌لینی بۆ ده‌گری، به‌لام لیره (يُغْنُوا)، مانای لا ده‌بات (یدفع)ی خراوه‌ته‌نیو، واته: هیچ له‌به‌لاو سزای خوا له‌تۆ ناگیرنه‌وه و لیت لا ناده‌ن، (شَيْئًا) یش، به‌رکارپکی په‌هایه، واته: هیچ جوړه سوودیکت پی ناگه‌یه‌نن و، هیچ به‌لایه‌کت لی دوور ناخه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر لابده‌ی، وشه‌ی (أَهْوَاءَ: جَمْعُ هَوَى، وَهُوَ الْمَحَبَّةُ وَالْمِيلُ وَمُشْتَهَى النَّفْسِ)، (هوی) بریتیه له‌خۆشویستن و ئاره‌زووکردن و، شتیک که نه‌فس ئاره‌زووی بکات.

بێگومان که خوا دەفەرموێ: ﴿فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، ڕووی دواندن لە موخەممەد پێغەمبەری خاتەمە ﷺ، بەلام دوو شتی تێدا ڕەچاو کراون:

یەكەم: که هاوبەش بۆ خوا دانەر و کافەرەکان ئەو بەیست، تاكو تەما ڕاوبن و، هیچ ئومێدیان نەبێ بەوێ پێغەمبەر ﷺ بە لای ئەواندا بشکێ.

دووهم: ئەمە هۆشدارییە بە شوێنکەوتووێ پێغەمبەری خاتەم ﷺ و بە مسوڵمانان، که لە خۆیان و ڕیا بن و، هەتا هودای خوا لەوێ بێ، بە دواي هەوای خەلکی نەزان و نەفام نەکەون، ئەگەرنا دواي دووچاری سزاو تۆلەي خوا دێن و، ئەوانەش که نەزان بوون و، بە دواي ئارەزووەکانیان کەوتوون، هیچ دادیان نەدەن و سوودیان پێناگەيەن.

هەندیک لە زانایانیش ئەم تەعبیریان ئاوا لیکداوەتەو:

ئەوانە هیچ سوودیک بە تۆ ناگەيەن، یاخود کەمیکیش لە سوود گەياندن، وەك جیگرەو بە تۆلەو سزای خوا بە تۆ ناگەيەن، واتە: یەك تۆزیش لە سزاو جەزەرەو تۆلەي خوا، لە تۆ دوورناخەنەو، ئەگەر بە دواي ئارەزووەکانیان بکەوێ.

(۴) - ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، سەمکارانیش هەندیکیان دۆست و پشتیوان و سەرپەرشتیاری هەندیکیان.

(۵) - ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خواش دۆست سەرپەرشتیاری پارێزکارانە، دیارە موخەممەدیش ﷺ، کۆتا پێغەمبەری خواو سەرورەي پێغەمبەران، پێشەوای پارێزکاران بوو، کەواتە: خوا ﷻ لە هەموو کەس زیاتر سەرپەرشتی کردو، مشووری خواردو و پشتیوانی بوو، وشەي (إِغْنَاء)، که لە قورئاندا زۆر هاتو، دەلی: (الإِغْنَاءُ: جَعَلَ الْغَيْرَ غِنِيًّا غَيْرَ مُحْتَاجٍ)، (إِغْنَاء): ڕیئە لەوێ ئەو کەسە، ئەو بەرانبەرە، بێنیاز بکەي و وای لێ بکەي، ئاتاج نەبێ، واتە: ئەگەر تۆ بە دواي ئارەزووی ئەوانە بکەوێ، که نازان، تۆیان پێ بێ نیازو دەولەمەند ناکرێ، لە سزای خوا، یاخود تۆیان پێ دەر باز ناکرێ و، سزای خویان پێ لە تۆ دوور ناخرێتەو.

پاشان ستهمکاران دۆست و سەرپەرشتیاری یه کدین له بهینی خۆیاند، به لام دۆست و سەرپەرشتیاری پارێزکاران ته نیا خوايه ﷻ، واته: به تهمای کهسی دیکه مه به و به کهسی دیکه ئومیدهوار مه به، ئنجا ئەمه له لایهک: پرووی دواندن له پێغه مبه ره ﷺ و له لایه که وه ش: ته مابراو کردنی کافرو پێپروایه کانه، له وه دا که ته ماعیان هه بێ پێغه مبه ره ﷺ یان ئەهلی ئیمانی راسته قینهی شوینکه و تووی پێغه مبه ریان ﷺ به لادا بشکێ، ههروه ها هۆشدار ییدانه به شوینکه و تووانی پێغه مبه ریش ﷺ که به هیچ جوړیک بیر له وه نه که نه وه، خه لک رازی بکه ن له سه ر حیسابی لادان له شه ر یعت، لادان له به رنامه ی خوا، چونکه ئەوه نه له دنیا دا، هیچ شتیک ئەوه یان بۆ قهره بوو ده کاته وه و، نه بۆ دوا پوژیشیان هیچ شتیک سزای خویان لێ لاده دات.

له کۆتایی دا خوا ده فهرمو ی:

(۶) - ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾، ئەمه کۆ به رچاو پروونی به بۆ خه لک، واته: ئەوه ی باسکرا له فه رمایشت، یا خود (هَذَا)، ناوی ئاماژه یه بۆ قورئان، واته: ئەم قورئانه (بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ)، واته: کۆ به رچاو پروونی، (بَصِيرَتُ) کۆی (بصيرة) یه، یانی: به رچاو پروونی، (بَصِيرَتُ: جَمْعُ الْبَصِيرَةِ، وَهِيَ حَاسَةٌ بَاطِنَةٌ، وَمَا أَنْ لِكُلِّ إِنْسَانٍ بَصِيرَةٌ، لَذَا جُمِعَتْ: بَصَائِرُ)، (بَصَائِرُ) کۆی (بَصِيرَةِ) یه، ئەویش بریتیه له هه ستیکی ده روونی مرو ف هه قی پێده ناسی و له نا هه ق جیای ده کاته وه، ئنجا له به ر ئەوه ی هه موو مرو فیک ئەو هه سته ده روونی یه هه یه، ئەگه ر له خۆی دا گه شه ی پێ بدا و فراژووی بکات، بۆیه به (بصائر) کۆکرا وه ته وه.

(۷) - ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ههروه ها راسته پێکه رو به زه ییه بۆ کۆمه لیک دلبیایانه بروا بینن، ﴿لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، بۆیه وشه ی (قوم) به کارهاتوه، (لَأَنَّ الْيَقِينَ أَصْبَحَ مَقْوَمًا لَهُمْ)، دلبیای و زانیاری تهواو و قه ناعه ت هاتنی تهواو، بۆته راگری ئەو کۆمه له، که مه به ست پێی پروا داران و مسو لمانانه، بۆچی لێره دا خوا ده فهرمو ی: ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾، ئەم قورئانه، یا خود ئەوه ی باسکرا: کۆ به رچاو پروونی به بۆ خه لک به گشتی، به لام: ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، راسته پێکه ره و به زه ییه بۆ کۆمه لیک

بروادی دَلْیا بِن؟ وه لَام: (صَتْرُ النَّاسِ)، کۆ بهرچاو پروونییه بۆ خه لک، له بهرته وهی قورئان پروونکه ره وهیه بۆ خه لک به گشتی و خه لک به گشتی ده توانی لێ به هره مه ند بێ، به لَام راسته ریکردن و به زهیی، تایبه تکران به کومه لیکه وه که بروادی دَلْیا بِن، چونکه تهو پروونکردنه وهو بهرچاو پروونییهی قورئان، رپی راستی پیناگرێ و، پپی ناگاته ئامانج، مه گهر که سیک لپی دَلْیا بِن، له راستیهی کانی دَلْیا بِن، ههروه ها بۆ ههچکهس نابیته هوی ته وهی به هوی ته قورئانه وه، خوا به زهیی له گه ل بنوینی، مه گهر که سیک به ئیمان و یه قینه وه، شوینی بکه وێ، وشه ی (یقین)، پشتریش گوتوو مانه: ناوی سیفه تی زانیاریه، واته: زانیاریه ک که دوو دلیی تیدا نه مایی، ئنجا که ده فه رموی: ﴿لَقَوْمٍ يُفَسِّحُونَ﴾، یانی: دَلْیا بِن له بروا هتانه که یاندا، یاخود: دَلْیا بِن به راستیهی کانی قورئان و، له راستیهی کانی قورئاندا، دَلْیا بِن و دَلْ له دَلْیا بِن نه ماوه، (یقین) و (ظن) یش -- وه ک دوا یش ده یگه یه نی -- پچه وانه ی یه کدین، وه ک ههر له م سووره ته موباره که دا هاتوه: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ﴾ (۳۲)، واته: ئیمه ههر گومان ده به ی و، له دَلْیا بِن نین، که واته: دَلْیا بوون پچه وانه ی گومان هه بوونه.

هه ندیک له زانیان ده لێن: وه ک چۆن مروف به هوی چاو (بصر) وه، شته به ره سه ته کان ده بین، به هوی (بصيرة) یشه وه، شته په نه انه کان ده بین، بویه ته گهر (بَصَر) بۆ شته به ره سه ته کان ده رککه رو بینه ره، (بصيرة) یش بۆ شته مه عنه ویه کان، زانه رو په یی به ره.

(البَصِيرَةُ: إِدْرَاكُ الْعَقْلِ الْأُمُورَ عَلَى حَقَائِقِهَا، شُبَّهَ بِبَصَرِ الْعَيْنِ، وَفُرِّقَ بَيْنَهُمَا بِصِيغَةِ «فَعِيلَةٍ» لِلْمُبَالَغَةِ)، (بصيرة): بریتیه له ده رککردنی عه قل، یاخود په یی بێردنی عه قل بۆ کاروباره کان، وه ک چیه ت و راستی خویان، بویه ش چوینراوه به دیتنی چاوه وه، به لَام دوا یی لیک جیاکراوه وه، به وه که (بصيرة) له سه ر کیشی (فَعِيلَةٍ) یه بۆ زیده رویی، واته: زورچاک دیتن، دیتنی عه قل، دیتنی دَلْ و ده روون، بۆ راستیه مه عنه ویه کان.

مەسەلەى سێهەم:

بێپروایانی خراپەکارو برۆادارانى چاکەکار، ژيان و مردنیان یەكسان نیه،
كەسێك پێى وابێ وهك یەكن، بۆچوونێكى یەكجار هەلە و لاری هەیه:

خو دهفه رموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (۲۱)

شیکردنهوهی ئەم ئایەتە بە پێژه، لە چوار برگەدا:

لەبەر ئەوهی لە ئایەتەکانی پێشیدا، باسی کەسانیک کرا کە برۆادارو کردار
چاکن، هەروەها باسی کەسانیکیش کرا، کە بێپرواو کردار خراپن، ئنجا خو (س) لێ
باسی نایەكسان بوونی سەرەنجامیان دەکات:

(۱)- ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾، یان ئایا ئەوانەى خراپەکانیان ئەنجام داو
پێیان وایه و وا خەیاڵ دەکەن:

(۲)- ﴿أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وهك ئەوانەیان دابنێن کە برۆایان
هێناوه و، کردەوه باشەکان ئەنجام دەدەن؟

(۳)- ﴿سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾، یەكسان بێ ژيان و مردنیشیان؟

(۴)- ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئەوه خراپترین هوکمهو، خراپترین دادوەریه دەیکەن،
وشەى: ﴿أَمْ﴾، کە دهفه رموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾، دەلێ: (أَمْ):
لِلْإِضْرَابِ الْإِنْتِقَالِي، (أَمْ): بۆ گواستنەوهیه، واتە: وهك ئەوان دەلێن وانیه، ئایا ئەوانەى
خراپەکانیان ئەنجام داو، وا دەزانن و وا گومان دەبەن، ئیمه وهك ئەوانەیان دابنێن،
کە برۆایان هێناوه، بە هەموو ئەو شتانەى پێویستە برۆایان پێهێترى و، چاکەکانیشیان
ئەنجامداو، ئایا پێیان وایه وهك یەکیان دابنێن؟ ﴿سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾، (سَوَاءً)،
خوێندراویشەتەوه: (سَوَاءً)، یانی: کە ژيانیشیان و مردنیشیان، یەكسان بێ؟ یاخود: ئایا

وہک چۆن لە ژیان دا یە کسان بوون و، وہک یەک ژیاون، مردنیشیان یە کسان دەبی و وہک یە کیش دەمرن و، دوا یە مردنیش وہک یەک دەبن؟ یان: ئایا ژیانیشیان لە گەڵ برۆاداران دا یە کسانەو، مردنیشیان یە کسانە؟! بە دنیایی نە خێر! ژیا یی ئیمانداران ژیا نیکی بەرچاو برۆوانە یە، ژیا نیکی مرۆفانە یە، ژیا نیکی پاک و راست و چاکە، مردنە کەشیان هەر جیا یە، بابای برۆادار، هەر حالەتی مردنە کە ی جیا یە، موژدە ی بە هەشتی پێ دەدری، پاشان لە دوا یە مردنیش، لەوێ تەواو لێک جیا دە بنەو، کە لە دنیا دا تەواو تیکە لێ، بە لām لە دوا یە مردنەو، ئنجا هەر کە سە دە چیت بو مە نزلگای خوێ، هەر لە قوناغی بەر زە خیشدا، چ جایی لە قیامە تیشدا، کە واتە: وہک یەک نین، بو یە دە فەر موێ: ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئەو خراپترین حوکمە کە دەیدەن، خراپترین دادوەرییە کە دەیکەن.

دیارە هە ندیک لە تەفسیرە کان دە لێن: موشریک و هاوبەش بو خوا دانەرە کان بە مسوڵمانانیان دە گوت: ئیمە وہک چۆن لە دنیا دا بارودۆخمان لە ئیو بە شترەو، ژیا ن و گوزەرمان لە ئیو خۆ شترە، لە دوا یە مردنیش هەر ئیمە لە ئیو چاکتر دە بین! هە لێ تە مسوڵمانی واش هە یە، مسوڵمانی گیلۆکە، یان ئیمان دانە مە زراو، مسوڵمانی دڵ پر لە گومان، بیستوو مە دە لێن: ئەو کافرانە وہک چۆن لە دنیا دا ژیا نیان خۆ شترە، لە قیامە تیش هە روا دە بن! لە راستییدا ئەو نە زانییەو، ئە گەر بە قوولی تە ماشا بکری و بە پۆزش بە نە زانیی (العذر بالجهل) پاساوی بو نە هێنرێ تەو، ئەو کوفرە!

لێرە دا خوا ﷻ دە فەر موێ: ئەو خراپترین دادوەرییە کە دەیکەن، کە پێیان وابی ئەوانە ی بێ پروان و خراپەکانیان کردوون، وہک برۆاداران کردار چاکن!! کە مە بە ست پێیان هاوبەش بو خوا دانەران و کافرە کانە، چونکە بابای بێ پروا، پێی لە بەر دەمدا، ئاچوو غە، هەر خراپە یە ک دە کات، بە پێچەوانە ی برۆادارەو، کە پابە ندەو چوارچێو ی بو دانراو، ئەو هە لالە و ئەو هە رامە، ئەو چاکەو ئەو خراپە، بە لām بابای بێ پروا کە برۆای نیە، هە وālە ی غە ریزەو ئارە زوو وە کانی خوێ کراو، چی پێخۆ شە دە ی کات.

گومانی تیدا نیه که ژیا ئی ئیماندارانه، ژیان له سایه ی ئیماندا، وهک من له و باره وه نامیلکه یه کم هه یه (ژیان له سایه ی ئیمان داو، رهواندنه وه ی گومانه کان)، ژیان له سایه ی ئیماندا، ژیا ئیکی پاک و چاک و بهرچاو پرووانه یه و، ژیا ئیکی پر له دلیای و هیمنی و ئاسایش و ئوخرنه، ده زانی له کوپوه هاتووی؟ ده زانی بوچی هاتووی؟ ده زانی کی هیناوی؟ ده زانی بو کوئی ده چی؟ ده زانی ده بی چون بژی؟ دیسان خودی پرۆسه ی مردن و گیانکیشران و جیا بوونه وه ی پرووح له جهسته ش، بو بابای بروادار جیا یه له بابای بیروا، ئنجا دوا ی مردنیش بیگومان ئه و کاته، جیاوازیه گه وره و سه ره کبه که ده رده که وئی.

خوا به لوتف و کهږه می خوږی ټیمه به خاوهن ټیمانی پراسته قینه بگپړی، تاکو ژیانیکي ټیماندارانه بگوزهرینین و، مردنیکي ټیماندارانه بهرین و، زیندوو بوونه وه کی ټیماندارانه ش زیندوو سینه وه.

نه نوروځه کومه پيښه بهکې نه رغللایږ.

جن معجزه غیر مواقع لږ داسې انجمنه کي

په نوروځه کومه پيښه بهکې نه رغللایږ.

علي باباپير AliBapir

علي باباپير AliBapir

کتابخانه

په نوروځه کومه پيښه بهکې نه رغللایږ.

archive.org/details/@alibapir

PDF

AliBapir

Google Play

App Store

علي باباپير AliBapir

کتابخانه

په نوروځه کومه پيښه بهکې نه رغللایږ.

علي باباپير AliBapir

کتابخانه

په نوروځه کومه پيښه بهکې نه رغللایږ.

مەسەلە ی چوارەم:

خوای کاربە جی گەردوونی بە هەق و حیکمەت خولقاندووە، بۆ ئەوەش کە سزاو پاداشتی هەر کەس بە پێی کردەووەکە ی بداتەو:

خوای دەفەرموی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۲۲)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە موبارەکە، لە سێ برگەدا:

۱- ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئاسمانەکان و زەوی بە هەق هێناوە دی، (و) بۆ بادانەووە گێرانەوێ، ئەم مەبەستە کە لێرە باس دەکری، دەیگێرێتەو بۆ سەر مەبەستەکانی پیشی، واتە: هەر وەها وەک چۆن خوا ﷻ ئەوانە ی پیشی فەرموون، یان کردوون، ئاسمانەکان و زەویشی بە هەق هێناوە دی، کە دەفەرموی: ﴿بِالْحَقِّ﴾، واتە: بە ھۆکاری هەق، واتە: کە ئاسمانەکان و زەوی هێناوە دی، ئاوێتە بوون لەگەڵ هەق دا، لەگەڵ حیکمەت و راستیی دا، وشە ی (حق) یش: (اسْمٌ جَامِعٌ لِمَا شَأْنُهُ أَنْ يَحِقَّ وَيُثْبِتَ)، (حق) ناویکی کۆکەرەوێ بە بۆ هەر شتێک کە بچەسپی و بێتە دی.

بەپێی سیاق مانای وشە ی (حق) دەگۆرێ، جاری وایە بە مانای حیکمەت دی، جاری وایە بە مانای هێنانەدی ئامانجێک دی، جاری وایە بە مانای راستیی دی، جاری وایە بە مانای چەسپاندنی شتێک دی،

خوا ﷻ لێرەدا هەوالمان پێدەدا کە ئاسمانەکان و زەوی، واتە: دروست کراوەکانی خوا بە سەر و خوارەو، زەوی بۆ ئێمە خوارەوێ دروستکراوەکانەو، ئاسمانیش سەرەوێ، کە لەم پۆژگارەدا، زاراوی گەردوون، یان بوونەوێ بە عەرەبیی (کون)، یان (گیتی) بە فارسی، بەکار دەھێنرێ، بەلام لە راستیی و وشە ی گەردوون، بوونەوێ (کون)، تەنیا جێی ئەوێ تێدا دەبێتەو کە تاکو ئێستا بە تەلسکۆبەکان مرووف

توانیہ تی دهرکی بکات، که به مه زنده ی زانیانی گهردووناس، ئەم دروستکراوانه ی خوا به سه رو خواریانوه، ئەوه ی تاکو ئیستا مروؤف په ی پێبردوه، ده لێن: گهردوون تیره که ی سیژده ملیارو ههوتسه د، یاخود ههشتسه د ملیون (۱۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالی تیشکیه، تیشک که له چرکه یه کدا (۳۰۰,۰۰۰) کیلومه تر ده بری، ده بی سیژده ملیارو ههوتسه د، یاخود ههشتسه د ملیون سال بروا، ئنجا ئەمه رو ئەوسه ری گهردوون ده کات، شایانی باسه: ئیمه له تهفسیری سوورته ی (فصلت) دا، له باره ی دروستبوونی گهردوونوه، باسیکمان کردوه، ههروه ها له سوورته ی (یونس) یشدا، باسیکمان کردوه، له تهفسیری سوورته ی (الرحمن) یش دا به هه مان شیوه، له مه وسووعه ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا، درێژتر باسی گهردوونمان کردوه.

ئنجا به پێی ئایه ته کانی خواش هه رچی ئەستیره یه و که هکه شانه و ده بیتر، هه مووی له سنووری ئاسمانی نزیکتر له ئیمه دان، چونکه خوا ﷻ ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوِيَ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾﴾ فصلت.

ئەوه ی جیی مه به ستمه، ئەوه یه: ﴿وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا﴾، (الدُّنْيَا: مَوْنُثُ الدُّنْيَا)، یانی: (المخلوق الأقرب)، ئەو دروستکراوه ی لێتانه وه نزیکتره، به لام دیاره (السَّمَاءُ)، (مَوْنُث) هه ده بی ئەو وشه یه ش که له گه لی به کارده هێتر ی ههروابی، (السَّمَاءُ الدُّنْيَا)، یانی: ئاسمانی نزیکتر له ئیوه، (الشَّيْءُ الْأَقْرَبُ)، ئەوه ی له ئیوه نزیکتره، ئەوه رازی تراوه ته وه به چرایان، کهواته: چرایه کان مه به ست پێی ئەستیره و خرۆکه کانن ئەوانه ی که ئیمه ده یانبینن، ئنجا هه رچی ئەستیره یه و هه رچی که هکه شانه و هه رچی که له که هکه شانه هه مووی، وشه ی (مصابیح) ده یگریته وه.

کهواته: هه مووی له سنووری ئاسمانی نزیکتر له ئیمه دایه، ئاسمانی یه که م، ئاسمانی بنه وه، ئنجا له سه رو یه وه شه ش ئاسمانی دیکه هه ن و، له سه ر ئەویشه وه (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) هه یه و، له سه رووی ئەویشه وه عهرشی خوا ﷻ هه یه، کهواته:

ئەوێ تا ئیستا بەشەر پەڕی پێ بردووە، تیرەکە ی ئەوەندە یە بە مەزەندە، ئەو
حیسابانەش مەرج نیە، رێک و کت و مت و ابن، بەلام ئەوێ تاكو ئیستا بەشەر
پەڕی پێ بردووە، هەمووی لە سنووری ئاسمانی یە کەم دایە، ئەو سنوورەش لە کوێ
کوئای پێ دێ؟ تاكو ئیستا زانست لەو بارەووە قسە ی نەکردووە، گەردوونناسان
لەو بارەووە نەیانگوتووە: لەوێ سنوورێک هەیه و کوئای پێ دێ و تەواو دەبێ.

ئەجا ئیمە لەبەر ئەوێ لەو سەرچاوانەو، شوێنانەدا کە ئاماژەمان پێدان،
لەو بارەووە بە درێژی قسەمان کردووە، بە تایبەت، لە مەوسووعە: (ئیمان و
ئیلحاد)دا، بۆیە لێرە بەوەندە باسکردنە لێ دەگەرێن.

خوا دەفەرموێ: خوا ئاسمانەکان و زەوی بە هەق دروستکردوون، واتە: بە
حیکمەت، یاخود بۆ چەسپاندنی هەق.

۲- ﴿وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، هەر وەها بۆ ئەوێ هەر کەسە بە پێی
ئەوێ وە دەستی هێناوە، سزا و پاداشت بدرێتەو، ئەمە لێرەدا: (تَفْصِيلٌ بَعْدَ إِجْمَالٍ)،
درێژەپێدانە دوا ی ئەوێ بە کورتیی باسی کردووە، سەرەتا دەفەرموێ: خوا ئاسمانەکان
و زەوی بە هەق دروستکردوون، دوا ی تەفصیلی پێدەدات و پروونی دەکاتەو، ئەو
هەقە چییە؟ ئەوێ بە هەر کەسە بە پێی ئەوێ کردوویەتی، سزا و پاداشت بدرێتەو،
پیشتریش باسکرد: (جَزَاءٌ) لە زمانی عەرەبییدا، هەم پاداشت (ثَوَابٌ)، هەم سزا (عِقَابٌ)
دەگرێتەو، (الْجَزَاءُ: الثَّوَابُ وَالْعِقَابُ)، بەلام لە کوردیییدا وشە یە کمان نیە، کە پر بە پێستی
مانای (جَزَاءٌ) بێ، تاكو ئیستا نەمبینیوێ! بۆیە هەمیشە دەبێ بلێن: ﴿وَلِتُجْزَىٰ﴾، یانی:
بۆ ئەوێ سزاو پاداشت بدرێتەو، ئەوێ خراپە ی کردووە، سزاو، ئەوێ چاکە ی کردووە،
پاداشت.

۳- ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، لە حالیکدا ئەوان ستمیان لێناکری، بەوێ کە لە پاداشتیان
کەم بکریتەو، یاخود لە سزایان زیاد بکری، ئەمەش هەر جەختکردنەوێ ئەو هەقە یە،
کە لە سەرەتاووە باسکرا، هەلبەتە لە شوێنی دیکەش باسکردووە: بە شێک لەو هەقە ی

خوای دادگەر باسیکردوه، ئەوهیه که مروّف تاقیی بکریتهوه لهو گەردوونه‌داو، دوایی سزاو پاداشت پرووی تی بکات، بەلام ئایا ئەم گەردوونه، ئەم دروستکراوانه، بەس بۆ ئەوه دروستکراون، یان زۆر شتی دیکەش ههیه و زۆر ئامانج دیکەش و حیکمەتی دیکەش هەن، که ئیمه پهیان پێ نابەین؟ ئەوهی بۆ ئیمه زانراوهو، خوای پەرورەدگار بۆ ئیمه‌ی باسکردوه ئەوه‌یهو، ئەم پاستییە له زیاتر له پازده (۱۵) شوینی قورئان دا، خوا ﷻ خستووێته‌پروو، لهو باسه‌ی له تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، کردوومه، هه‌موو ئەو شوینانه‌ی که له قورئاندا هاتوون، لهو باره‌وه هیناومن، که‌واته: هه‌قی‌ک که بۆ ئیمه دیاره‌و گەردوونی بۆ دروستکراوه، ئەوه‌یه که مروّف تاقیبکریته‌وهو، له‌سه‌ر خراپه‌کانی سزاو، له‌سه‌ر چاکه‌کانی پاداشت بدریته‌وه، بەلام ناتوانین بڵین: حیکمەتی خوا له دروستکردنی ئەم دروستکراوانه‌و، ئەم گەردوونه‌دا، بەس ئەوه‌یه، بەلام به‌نسبەت ئیمه‌وه ئەوه‌یه‌کی‌که یان حیکمەتی‌که، خوای پەرورەدگار ئەو گەردوونه‌ی بۆ هیناوه‌ته‌دی، ده‌گونجی بەس ئەو حیکمەته‌هه‌بی و، ده‌شگونجی حیکمەتی دیکەش هه‌بن، که ئیمه‌ نایانزانین، یاخود په‌یوه‌ندیان به‌ئیمه‌وه‌نیه.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

AliBapir

AliBapir

YouTube

AliBapir

QR codes for AliBapir app and website

مهسه له ی پینجه م:

باسی شوین ئاره زوو که وتووای دنیا په رست و، به هره وهرنه گر له عه قل و ههسته وهره کانیا و، نکو و لیکه ران له قیامت و، راگه یان دنی ئه و راستیه که خوا ژینه رو مرینه رو زیندو و که ره وه و کو که ره وه ی مرو فقه کانه له روژی دوا یی دا:

خوا ده فهرمو ی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى مَعْبُودِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غَشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (٢٣) وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (٢٤) وَإِذَا نُنَادِيهِمْ ءَايَتُنَا يَنْتَبِهُنَّ مَّا كَانَ حُجَّتَهُنَّ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا بِطَائِفَةٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٢٥) قُلِ اللَّهُ يُخَبِّرُكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٢٦)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(١) - ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾، ئایا ئه و که سته دیوه (زانیوه) که ئاره زوو ی کردو ته په رستراوی!.

چونیه تی پیه و سته بوونی ئه م ئایه تانه، به وانه ی پیش خو یانه وه، نه وه یه که نه وه ی له رابردو ودا باسکرا، وا له مرو فقه کات به دوا ی (هدی) بکه و ی، به دوا ی رینمای ی خوا بکه و ی، نه ک به دوا ی هه و او ئاره زوو بکه و ی، دوا ی نه وه ی خوا ﷺ باسی کرد، که ئه م گه ردو و نه به هق خو لقی ترا وه، هه روه ها باسی کرد که نه وانه ی به دوا ی رینمای ی خوا و هیدایه تی خوا ده که ون و، نه وانه ی به دوا ی هه و او ئاره زوو ده که ون، وه ک یه ک نین، ژیا ن و مردنیا ن وه ک یه ک نیه، ئنجا خوا ی به رزی مه زن، وردتر باسی نه وانه ده کات که به دوا ی هه و او ئاره زوو ی خو یان ده که ون، ده فهرمو ی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾، ئایا سه رنجی ئه و که سته دا وه، که ئاره زوو ی خو ی کردو ته په رستراوی خو ی؟ ئایا ده یزانی؟ ئایا

بينيوته؟ ٿايا دهيناسي؟ هه والڻم پي ٻڌه، له ٻارهيهوه، به هه موو ٿهو واتايانه: (أَفَرَأَيْتَ) مانا ڪراوه، ڪه دهه رموي: ﴿اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾، زانايان دوو واتايان ٻو ليڪداونهوه:

يه ڪه م: ههواو ٿاره زووي خوي وه ڪ په رستراويڪ ليڪردوه، سه ريچي هيچ فه رما نيڪي ناکات و، هه رچي ٿاره زووي پي بلڻ، وا ده کات.

دووه م: په رستراويڪ دهه په رستي، له بهر ٿهوهي هه ز ده کات بيپه رستي، دهه په رستي، نه ڪ له بهر ٿهوهي راست و هه قهو شايس تهيه.

ٿيبنو عه عباس و هه سني به صرايي و قه تاده خوا لڻيان پازي بي، گو توويانه: (ذَلِكَ الْكَافِرِ اتَّخَذَ دِينَهُ مَا يَهُوَاهُ، فَلَا يَهْوَى شَيْئًا إِلَّا رَكْبَهُ)، واته: ٿهوه باباي بيپروايه ڪه دينه ڪه برتيه لهوهي ٿاره زووي ده کات، ٿاره زووي هيچ شتيڪ ناکات، مه ڪهر ٿه نجامي دهه، گوڻ ناداته هه لال و هه رام و، چاڪ و خراب. عيڪريمه ده لي: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ جَعَلَ إِلَهَهُ الَّذِي يَعْبُدُهُ، مَا يَهُوَاهُ، أَوْ يَسْتَحْسِنُهُ، فَإِذَا اسْتَحْسَنَ شَيْئًا وَيَهْوِيَهُ، اتَّخَذَهُ إِلَهًا)، ٿايا ٿهوه ڪه سته بينيوه: په رستراوه ڪه ڪه دهه په رستي، برتيه لهوهي ٿاره زووي ده کات، يا خود پي چاڪه، ٿنجا هه ڪاتيڪ شتيڪي پي چاڪ بوو و ٿاره زووي ڪرد، دهه ڪاته په رستراوي خوي.

ٿهوه وه ڪ شاعيريڪي عه رهب ده لي:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهَوَّاهُ فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

واته: هه ڪه سيڪ نه فسي چي ٿاره زووي ڪرد، ٻوي رهوا بکات، ٿهوه ٿاره زووي خوي ڪردوه ته په رستراوي خوي.

(۲) - ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَلَى عِلْمٍ﴾، خواه به زاناريهوهه گومراي ڪردوه، ٿهه ميس دوو واتايان ٻو ليڪداونهوه ڪه زياتر به دلوهه بنووسين، ٿهه ڪرنا زانايان زوريان قسه لي ڪردوه:

یەكەم: خوا ئەو كەسەى گومراو سەرگەردان كردووە، هەرچەندە ئەو كەسە رێنمایى و گومرايش دەزانى، بەلام ئەو زانیارییه سوودی پێنەگەياندووە، خوا گومراى كردووە.

دووهم: خوا گومراى كردووە، پێى زانایە كە شایستەى ئەوەى، بە هۆى ئەووە كە بۆ خۆى گومراى دەوێ.

كەواتە: ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، یان: پەيوەستە بە بکەر (فاعل)هوه، كە پەروەردگارە، خوا گومراى كردووە، دەشزانى كە شایستەى گومرا بکری.

یاخود ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، پەيوەستە بە بەرکار (مفعول به)هكهوهو بۆ راناوى (ه)یهكه دهچێتهوه كه لهسەر ﴿وَأَضَلَّهُ﴾ یه، واته: خوا گومراى كردووه له حاڵێكدا كه ئەو كەسە زانیاریشی هەبوو، بەرچاو روونیش بوو، هەق و ناهەقى لێك جیا دەکردنەوه، بەلام بەرژێوهندى له شوێنكهوتنى هەق دانەبوو، له شوێنكهوتنى ناهەقدا هەبوو، ئەوێش گەورەترین گرفت و كێشەى بەشەرە، كه ناتوانى هەمیشە توانینه كەى بەپێى زانینه كەى بێ، ناتوانى حاڵیبوونەكه له خۆیدا بكاته حاڵ، بابایه كى جگەرەكیش، بابایه كى شەراب خۆرەوه، بابایه كى نێرگەله كیش و تلیاك كیش، دەزانى ئەو شتانه زانیان هەیه، هەر کامێکیان بە ئەندازەى خۆى، بەلام دەستى بۆ لێى هەلناگیرى، واته: زانیاری پێى هەیه، بەلام دەستى پێ لێ هەلناگیرى، چونكه هێزى دیکەى هەیه، كه هێزى دڵ و ئارەزوو و ویستنیهتی، زالبوو بەسەر هێزى عەقل و هوش و زانییدا، مەرووف کۆمپیوتەر نیه، هەر شتیکی زانی بیهیتوانی! مەرووف ئامیر نیه، مەرووف کائینیکی زۆر ئالۆزه، دەزانى هەق لهوێه، كه چى شوینی ناکهوى، وهك خوا ﷻ له بارهى فیرعهون و دارو دهسته كهیهوه دهفهرموى، کاتیک مووسا هات بۆ لایان: ﴿وَحَمِّدُوا بِهَا وَأَسْتَقِنْتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ١٤، نكوولییان لێکردن (له نیشانه كانی مووسا)، له دهروونیشیان دا لێیان دنیابوون (كه راستن)، بۆچی؟ ﴿ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، چاویان له ستهم و خۆسه پاندن و خۆ بهرزکردنهوه بوو، ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾، سه رنج بده! سه ره نجامی تێكده ران چۆن بوو!

هەر وەها ئەبوو جەهل و وەلیدی کۆری موغیرەو نەزری کۆری حاریس و ئوممەیهی کۆری خەلف و ئەو زلە زلانە قورەیش، دەیانزانی موحەممەد ﷺ پیغمبەری خواپەو راستە، کەسێک تاکو تەمەنی گەشتۆتە چل (۴۰) سالیی درۆی لەگەڵ مەروفاندا نەکرد بۆ، ئایا ئیستا لە دواي چلەو، دواي ئەوێ لاجانگی^(۱) سپی بوون بە ناوی خواوێ درۆ دەکات؟! حاشای ئەو، بەلام بۆچی شوینی نەکەوتوون؟ کاتی دیکەو لە بۆنەي دیکەدا باسما کردو، لە تەفسیری ئایەتي دیکەدا، لەبەر ئەوێ گوتووینانە عەشیرەتي ئیمە لەگەڵ عەشیرەتي موحەممەددا ﷺ هەر پیشبەرکەیان بوو، وەک دوو ئەسپی پیشبەرکەکار (کفرسي الرّهان) ئەوان شتیکیان کردو، ئیمەش شتیکیان کردو، ئیستا ئەوان دەلین: ئیمە پیغمبەرکیان لە ئیودا هاتو، ئایا ئیمە پیغمبەرکی لە کوێ بێنین؟ دەبۆ بە دواي هۆزی ئەوان بکەوین!! ئەوان خستووینانە ئەو قالدەو، فیرعەونیش بۆیە بە دواي مووسا نەدەکو، چونکە بەپیی پەيامەکەي مووسا، فیرعەون کە دەیگوت: (من په‌روه‌ردگاری هەرە بەرزتانم)، (بێجگە لە خۆم پەرستراویکی دیکەم بۆ ئیوێ پێ شک نایەت)، دەبووایە واز لەو قسەو لافلیدانانە بهێنێ و، ئەو کاتەش فیرعەون و قیبطیەکان لەگەڵ بەنوو ئیسرائیلییەکی چەوسێنراو، کە سۆغەرەو بێگاری پێدەکراو، خاوەن هیچ شتیکی خۆی نەبوو، یەکسان دەبوونەو، فیرعەون بواری فیرعەونایەتي نەدەما، بۆیە ئامادە نەبوو مل بدات بۆ پەيامەکەي مووسا، ئیستاش هەر وایەو، ئیستاش لە پانایي و درێژایي جیهانی ئیسلامی دا، ئەو هەموو حوکمانە بوودەلەو بووکەلە کارتۆنیانەي دروستکراون و، ئەو هەموو داشی دامانەي دانراون و بەسەر مسۆلماناندا فەرز کراون، ئەو حوکمانە گوێ لەمستانە بۆ پۆژەلەت و پۆژئاوا، گوێ لەمستانە بۆ زایۆنیستانی جوولەکەو ئەمەریکا، بۆ زلەیزان، بۆچی دانوویان لەگەڵ تەوژمی ئیسلامیدا ناکوێ؟ بۆچی دانوویان لەگەڵ کەسانیکدا ناکوێ کە دەلین: دەبیت

(۱) هەر مەروفاي دوو لاجانگی هەن، کە بریتین لەو مووانەي کووتایي سەر کە بەملاولای روومەتەکان دا دینە خوارو خەنافیسەکان درێژ بوونەویان.

شهریعتی خوا، سایه و سیبهری نهو خه لکه مسولمانه بی؟ له بهر نهوهی نه گهر شهریعت حاکم بی، نهوان نهو بهزم و بازاره یان لی تیکده چی، وهک چون جووله که کانی مه دینه ده یان زانی که موحه ممه د پیغه مبهری خواجهو، له کتیه کانی نهواندا موژدهی هاتنی موحه ممه د هه بوو، وهک خوا ده فهرموئ: ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ البقرة، وهک چون کوره کانی خویان ده ناسیی، ناوا موحه ممه دیان ده ناسیی، به ناوونیشان کانی، که تیستاش له کتیه کانیا ندا ماون، دواي نهو هه موو ده ستکاری و گورانکاریهش، به لام بوچی شوی نی نه ده که وتن؟ چونکه نهو بهزم و بازاره ی پکیان وه نا بوو له سایه دینداریه کی گور اوو ساخته دا، نهوه یان لی تیکده چوو، نجا تیستاش هه روایه، عه لمانیه کان، رژی مه تاغوو تییه کان، حوکمرانه خو سه پینه کان، که ئیددیعای مسولمانه تییش ده که ن، نه گهر شهریعتی خوا حاکم بی:

١- جاری پیش هه موو شتیک شهریعت ده لی: ده بی شیوهی حوکمرانی و شیوهی دانانی بهر پرسان: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ الشوری، به راویژ بی، راویژیکی راسته قینه، نهک هه لباردنی ساخته و پر ته زویر و دروو ده له سهو، فیل له خه لک کردن و خه لک چه واشه کردن و، خه لک ترساندن.

٢- دوا ییش شهریعت ده لی: ده بی دادگه رانه حوکمرانی بکری و، حوکم به شهریعت بکری، نهوهی شهریعت به هه لالی داناو، به هه لال دابری و، نهوهی قه ده غه ی کردوه، ده بی به قه ده غه دابری، نجا که ناوا بکری، نهوان نهو بهزم و بازاره ناشه رعیه ی پکیانه وه ناوه، له سایه ی حوکمی دیکتاتوری و میراتی دا، له سایه ی سیکولاریزم و لیبرالیزم و، سوسیالیزم و کاپیتالیزم دا، لیان تیکده چی.

که واته: ﴿وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ﴾، یانی:

أ- خوا به زانیاریه وه گومرای کردوه، واته: له گه ل نهوه شدا زانیاری هه یه، به لام شوی نی ناکه وئ.

ب- یاخود: خوا گومپرای کردوه، له بهر ئه وهی ده زانی شایستهی گومپراییه، بۆچی شایستهیه؟ چونکه ههق ده زانی، ده بینتی، ده بیستی، به لām شوینی ناکهوی، ئنجا که شوینی ناکهوی، مانای وایه به پیتی سیستمیک که خوا دایناوه له ژیا نی مرۆف دا، شایستهی ئه وهیه گومپرا بی و سه رگه ردان و سه ر لیشیواو بی.

(۳) - ﴿وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾، خوا مۆری به سه ر بیستنی و به سه ر دلێه وه ناوه.

(۴) - ﴿وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾، ههروه ها پۆششیکی له سه ر دیتنی داناوه، (غِشَاوَةً)، خوێنارویشه ته وه: (غِشَاوَةً)، ههردووکیان به مانای په رده و پۆشش دین، پۆششیکی له سه رچاوی داناوه.

شایانی باسه: له سووره تی (البقرة) دا خوا ده فه رموی: ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً﴾، به لām لی ره دا ده فه رموی: ﴿وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾، بۆچی؟ چونکه ره وته که لی ره قسه کردنه له باره ی کۆمه لیکه وه، که دلی خو یان چه سپاندوه، بریار یاندوه هه ر به دوا ی گومپرای بکه ون، گو ی بۆ هه ق هه لئاخه ن و گو ی ناگرن، به به لگه ی ئه وه که خوا پێشتر ئاوا پێناسه ی کردوون، ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ﴾، بۆیه لی ره دا (سَمْع) ی پێشخسته وه، واته: گو ی ناگرن و گو ی هه لئاگرن و له سه ر کوفر عه زمیان جه زم کردوه، قه ناعه تی پێش بیر کردنه وه یان هه یه، قه ناعه ته یێانی پێش گو یگرتنیان هه یه، ئنجا قه ناعه ته که یان و عه زم جه زم کردنه که یان، له سه ر شو یئکه وتنی گومپرایی وای لی کردوون، که هه ر گو ی هه لئاخه ن، بۆیه ده فه رموی: ﴿وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾، به لām له سووره تی (البقرة) دا ده فه رموی: ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾، له و ی (البقرة) با سی کۆمه لیکه له بی پروایان و با سی حاله تی رۆچوونی کوفر ده کات، تییاندا، ئنجا پێش هه موو شتی کوفر عه قل و دلی مرۆف داده گر ی، ئنجا دوا یی بیستنی، دوا یی چاوی، له و ی با سی حاله تی له نیو کوفردا بوونیان ده کات، بۆیه پێش با سی مۆر کرانی دل یانی کردوه، ئنجا هی بیستنیان، دوا یی په رده به سه ر چاوه لکشانیان، به لām

لیره دا له باره ی کومه لیکه وهی، که شوینکه و تووی ثاره زووی خوځان و، ثاره زووی خوځان کردو ته په رستراوی خوځان، که واته: پریاریان داوه گوځی هه لنه خه ن.

﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾، خویندراوه ته وهش: (غِشَاوَةً)، یانی: په رده ی به سهر چاویان هه لکیشاوه، هه لبه ته لیره دا مه به ست پیی ته وه نیه خوا موړیکی هیئابیی و له سهر دلیان بدات و، له سهر بیستیان بدات و، په رده یه ک بییی به سهر چاویان هه لکیشی، به لکو هه موو ته و تعبیرانه مه جازین، واته: نه وانه له نه جامی رووکردنه بیروایی و خراپه کاری و شوینکه و تنی ثاره زووی خوځاندا، کاریکیان به سهر خوځان هیناوه، دلیان وه ک چوون نامه یه ک که بویستری کو تایی پی بهیتری، له خوار ی موړ ده کری، یان جاری وایه موړیکیان له سهر زه رفه که شی داوه، تا کو نه کری ته وه، نه وانه ش ئاویان له خوځان کردوه، نه ک خوا ی دادگر ئاوی لیکر دبن، به لام بوچی خوا پالیداوه ته لای خو ی؟ له سونگه ی ته وه وه که به پیی سیستمیک ته و گورانکاری و حال ته یان به سهر دا هاتوه، که خوا دایناوه، له و رووه وه خوا پالیده داته لای خو ی ﴿فَمِنْ﴾، ته گهر نا به دلنیا ییه وه، خوا رقی له مروقه کان هه لئاستی، دلیان دابخات و گوځیان بگری و، چاویان په رده ی به سهر هه لکیشی، تا کو هه ق نه بین و، هه ق نه بیست و، هه ق ده رک نه که ن، به لام خوا ی کار به جی ته و شتانه پالیده داته لای خو ی، له بهر ته وه ی به پیی سیستمیک که خوا دایناوه، ته و حال ته وانه روویانداوه.

٥- ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾، ئنجا ئایا کی راسته ریی ده کات له دوا ی خوا؟ لیره دا (يَهْدِيهِ) به مانای رینماییکردن نیه، چونکه رینماییه که ی هه ر کردوون، به لکو به مانای راسته ریکردن و به ئامانج گه یانندنه، پرسیار کردنه که ش لیره دا: (فَمَنْ يَهْدِيهِ: الإستفهام للإنکار)، پرسیار کردنی نکو و لیلی لیکه رانه یه، چونکه به دلنیا یی جگه له خوا هیچ که س ناتوانی ته وانه به ئامانج بگه یه نی و راسته رییان بکات.

٦- ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ئایا بیرناکه نه وه؟ خویندراو یشته وه: (أَفَلَا تَذَكَّرُونَ)، یانی: (تَذَكَّرُونَ)، که هه ر یه ک واتیان هه یه، ئایا په ند وه رنا گرن، ئایا بیرناکه نه وه، ئایا وه بیران نایه ته وه؟

تُنجَا دَيْتَه سَهَر بَاسِي قَسَهِيه كِي دِيكَه يَان:

(٧) - ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، ههروه ها گوتيان: هيچ له ئارادا نيه، جگه له ژياني دنيا مان، له سووره تي (الأنعام) دا ده فهرموي: ﴿وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾، واته: ژيان ته نيا ژياني دنيا مانهو، تيمه له زيندوو كراوان، نابين، به لام ليړه ده فهرموي: ﴿مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، (إِنْ هِيَ)، (إِنْ النَافِيَةِ: ما هي)، (إِنْ) ي لابه ره (نافية) و (ما) ي لابه ره، يه ك و اتايان هه يه.

(هي) هه م له نايه ته كه ي سووره تي (الأنعام) داو، هه م ليړه دا: ضَمِير الْقِصَّةِ وَالشَّأْنِ أَي: قِصَّةُ الْخَوْضِ فِي الْبَعْثِ تَنْحَصِرُ أَنْ لَا حَيَاةَ بَعْدَ الْمَمَاتِ، واته: به سهرهاتي باسكردني زيندوو بوونه وه، له وه دا خو لاسه ده يته وه، كه له دواي هم ژياني دنيا يه مان، هيچ شتيكي ديكه له ئارادا نيه، ژيانتيكي ديكه نيه، دواي هم ژيانه دنيا يه مان كه به سهر ده چي، ژيانتيكي ديكه نابي.

هه نديك له روونكه ره وانيش گوتوو يانه: ﴿مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، (يعني: مَا الْحَيَاةُ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا)، واته: ژيان نيه، جگه له ژيانه دنيا يه مان، نه گهر پرايه وه ده بريته وه، جاريكي ديكه زيندوو ناكريته وه.

(٨) - ﴿نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾، ده مرين و ده ژين، به رواله ت ده بووايه گوترا با: ده ژين و ده مرين، به لام ليړه دا مردن پيشخراوه، مانايه كه ي ئاوايه: (نَمُوتُ نَحْنُ وَيَحْيَى أَبْنَاؤُنَا)، تيمه ده مرين و روله كايمان له دواي تيمه ده ژين، ياخود: (نَمُوتُ بَعْضُنَا وَيَحْيَى بَعْضُنَا)، هه نديكمان ده مرين و هه نديكمان ده ژين، به لام بوچي مردن پيشخراوه؟ (تَقْدِيمُ الْمَوْتِ لِأَنَّهُ الْأَهَمُّ إِذْ هُمْ بِصَدَدِ إِثْبَاتِ أَنْ لَا حَيَاةَ بَعْدَ الْمَوْتِ)، مردن بويه پيشخراوه، چونكه نه وه گرنگتره و، نه وان خه ريكي ئيسپات و سه لماندني نه وه بوون، كه له دواي هم ژيانه دنيا يه مان، دي، ژيانتيكي ديكه نيه، تيجا به لاي نه وانه وه گرنگه كه مردنه كه يه، تاكو بيسه لمينن كه له دواي مردن ژياني ديكه نيه، بويه مردنيان پيشخستوه.

(۹) ﴿وَمَا يُلْكَا إِلَّا الْدَهْرُ﴾، ته نیا رۆژگار ئیمه دهفهوتین، وشه ی: (الْدَهْرُ): پێشتریش باسمان کرد، که به مانای کاتیکی درێژبووهوهیهو، فهرقی له گهڵ (زَمَن) و (وَقْتُ) و (عُمُر) دا، ئاوايه: (العُمُر) ته مه نی که سیکی دیارییکراو، (الزَمَن) و (الْوَقْتُ) هه م بۆ کاتی که م و، هه م بۆ کاتی زۆریش به کاردین، به لām (الْدَهْرُ)، بۆ رۆژگاریکی دوورو درێژ به کاردی، یانی: ته نیا رۆژگاری درێژ ئیمه دهفهوتین و، که س نیه سه ره پهرشتیمان بکات، ئیمه ی هینابی و بژیه نی و مرینی، به لکو به س به تپه ربوونی کات ئیمه ده مرین و زیندووکرانه وه ش نیه.

(۱۰) ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، {خوا ﷻ هه ر ئه وه نده وه لāmی ئه و قسه یان ده داته وه، ده فه رموی:} زانیاریان له و باره وه نیه، هه ر به نه زانیی قسه ده که ن و، هه یچ زانیاریان نیه، که ده لێن: ئه وه ی ئه وان ده مرینی، ته نیا رۆژگاره، له خۆوه قسه ده که ن، له راستیییدا ئه وه ی ئه وان ده ژیه نی و ده مرینی و زیندوو ده کاته وه، خوايه ﷻ، ئه گه رنا ژیان و مردن له خۆوه په یدانه بوون و، په یدانابن، وه ک له سووپه تی (الملک) دا، ده فه رموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، واته: خوا مردن و ژیا نی په خساندوون، تا کو تاقییتان بکاته وه، کامه تان کرده وه ی با شتره؟

(۱۱) ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾، ئه وان ته نیا گومان ده به ن، (إِنْ) لابه ره (نافیه) یه، (جِيءَ بِالْمُضَارِعِ لِلتَّجَدُّدِ)، بۆیه ده فه رموی: ﴿يَظُنُّونَ﴾، ئه وان ته نیا گومان ده به ن و، به کرداری (مُضَارِعِ) هیناویه تی، چونکه بۆ تازه بوونه وه یه، واته: گومان له دوا ی گومان ده به ن، یانی: ته نیا پشت به وه م و پێوانه خه یالیه کان ده به ستن، ده لێن: کوا که س له قه برستان نه ها تۆته وه؟ قیاسی خوا ی په روه ردگار ده که ن له سه ر خۆیان، که سیکی که ده مری، ناتوان زیندووی بکه نه وه، هه روه ها ناتوان ژیان په یدا بکه ن، ئنجا پێیان وابوو خوا ی به رزو مه زنی ش هه روایه، به زۆری هۆکاری شیرک و به هه له دا چوونی مروّف له وه دایه، که پێوانه (قیاس) ی خوا ی تاک و پاک ده کات له سه ر خۆی و، له هه نه به ی خۆیاندا گوێز ده ژمی رن.

بۆیه ش خوا ﷻ ته نیا ئه وه نده ده فه رموی: که ئه وان ته نیا گومان ده به ن، چونکه راستیه که ی هه روایه، هه رچی ئه و بیردۆزه و میردۆزانه لێیان بکۆله وه و

بچۇ بىنج و بىنەوانيان، ھەمووى گومان و خەيال و بۇچوونى كىچ و كال سەرچەنگ چوونەو، ھىچى ناچىتەو ھە بۇ شىتىكى رىشەدارو بەلگەيەكى روونى جىي دلىيى. ئىنجا خوا يەكىك لە گومانەكانيان، يان يەكىك لە بەلگە پوچەكانيان دەخاتەرۇو، دەفەرمۇي:

(۱۲)- ﴿وَإِذْ أُنْزِلَ عَلَيْهِمْ ءِابُنُنَا بِنْتٍ﴾، كاتىك ئايەتە روونەكانى ئىمەيان بەسەردا بخوئىرئىنەو، يانى: ئايەتە رۇشەكان و درەوشاۋەكان، كە گومان و دوو دلىي لە دلى كەسانىكىدا كە ئايەتەكانى خوا بە راست دادەئىن، لا دەبات و دلىان خاۋىن و رۇش دەكاتەو.

(۱۳)- ﴿مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا آبَاءَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، بەلگەيان تەنيا ئەو ھەبوو كە گوتيان: ھىچ بەلگەيەكان نەبوو، جگە لەو ھى گوتيان: باب و باپىراھمان بىن، ئەگەر ئىو لە راستان، (لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حُجَّةٌ إِلَّا قَوْلُهُمْ: أَحْيُوا آبَاءَنَا مِنَ الْقُبُورِ)، بەلگەكەيان ھەر ئەو ھەبوو كە گوتيان: باب و باپىراھمان لە گۇرەكانياندا زىندو بىكەنەو!

ئىنجا ئەو كە بەلگەيە؟ خوا ﷺ مروقى دانائە لەسەر زەوى، ئەم قۇئاغە، قۇئاغى ژيانى دىئاو تاقىكدنەو، كاتىك ئەم قۇئاغە بەسەرچو، قۇئاغىكى دىكە دى، ناگونجى ئەو ھى لە قۇئاغىكى دىكەدا دى، ئەو ھى ئىستا بىئىرئە ئىرە، ئەمە دەكاتە تىكەلىي و پىكەلىي! ھەروەك مىندال لە مىندالدانى دايكى دىتە دەرى، ھەك كۇرپەلەيەك شىر دەخوات، دوايى وردە وردە گەورە دەبى و ددانى لىدەرۋىن و، ئەگەر ھەتتا تەمەنى دوو سالىي، ژيانى لەسەر دوو مەمكى دايكى بوو، ئىنجا ژيانى دەكەوئىتە سەر دەم و ددانى خوى، پىشى دارە دارە دەكات، دوايى پىرۋچكە دەبى و، گەورە دەبى و دەروات، ئىنجا قۇئاغى مىندالىي و، قۇئاغى ھەرزەكارىي و، قۇئاغى گەنجىتىي، ناكىرۋ مروقى بگاتە قۇئاغى كامبۇون، دوايى بىتەو ھە بۇ قۇئاغى شىرە خۇرەي! كەواتە: خوا ﷺ ئەم گەردوونەو لە ئىوئىدا ژيانى مروقى بە سىستەم دانائە، بۇ ھەر كام لە قۇئاغەكان ياساى دانائە، قۇئاغىك كە دەگوزەرىن، ناگونجى دوايى مروقى بۇ لاي بگىردىتەو، ئايا دەگونجى كەس بچىتەو نىو مىندالدانى دايكى، دواي ئەو ھى لىو ھى ھاتۇتە دەر؟ نەخىر!

کهواته: که سیکیش که تاقیکردنه وهی ژیا نی دنیای داوهو، چۆته قۆناغی بهرزه خه وه، جهسته کهی چوو هته وه بۆ نیو خاک و، روو حه کهشی چوو ه بۆ نهو شوینهی که نه گهر نه هلی پاداشت بی، وه ک به هه شته، یان له نیو به هه شته و، نه گهر نه هلی سزا بی، وه ک دۆزه خه، یا خود له نیو دۆزه خه، ناگونجی له ویه وه بیته وه بۆ دنیا، چونکه نهو قۆناغه به سه رچوو، بویه نهوان ئیستا چوونه ته قۆناغی بهرزه خه وه، له دوا ی نهو قۆناغی بهرزه خه ش، قۆناغی قیامه تیش دی، به لام بیروایه کان ویستوو یانه هه موو شتیک تیکه ل و پیکه ل بکه ن، وه ک چیشتی مجبور! به لام نه خیر، بویه خوا ده فهرمو ی: نه گهر ئایه ته روشنه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینرینه وه، به لگه یان هه ر نه وه بوو که گو تیان: باب و باپیرانمان بینن، نه گهر راست ده که ن، واته: هه موو عه قله که یان نه وه نده بوو، هه موو به لگه که یان نه وه بوو، له وه زیاتر به لگه یان به ده سه ته وه نه بوو، نه وه ش هه یچ به لگه نیه، بویه خوا ده فهرمو ی:

(۱۴) - ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، بلی: خوا ده تانزیه نی، دوا یی ده تا مری نی، دوا یی به ره و رۆژی قیامه ت زیندووتان ده کاته وه، که هه یچ دوو دلی تیدانیه.

(۱۵) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لام زۆربه ی خه لکی نازانن، واته: که و تنه گومان و دوو دلی زۆربه ی خه لکی، به هو ی نه وه وه یه که زانیاریان نیه، به بوونی به لگه کانی زیندوو کرانه وه و هه بوونی سزاو پاداشت، یا خود نکو ولییکردنی زۆربه ی خه لکی به هو ی نه وه وه یه، که حه قیقه تی نهو رۆزه نازانن، یان له بهر نه وه ی زانیاریان نیه به ده سه لاتی خوا، که ده سه لاته که ی بی سنووره و، ده توانی مردووانیش زیندوو بکاته وه، وه ک چۆن کاتی خویشی ژیا نیان نه بوو، خوا ژیا نی پیداون، ئیستاش که ژیا نی لیه وهرگرتوونه وه، ده توانی جاریکی دیکه ژیا نیان پی بداته وه، چونکه نهوان ده سه لاتی بی سنووری خوا، سیفه ته بی سنووره کانی خوا نازانن، بویه نکو ولی له ژینرانه وه یان ده که ن.

چەند دەقيكى سوننەت لە بارەى

قسە نەگوتن بە رۆژگارو شوپننەكهوتنى هەواو ئارەزووهوه

يەكەم: قسە نەگوتن بە رۆژگار:

پيڤەمبەرى خوا ﷺ فەرمايشتى هەن لە بارەى رۆژگارەوه، كە نابى مروف قسە بە رۆژگار بلى، كە بەداخهوه زور لە شاعيره كوردەكانيش قسە بە رۆژگار دەلین، قسە بە زەمانە دەلین، قسە بە دنيا دەلین، ئەوهش پيڤەوانەى ئەو فەرمايشتانەى پيڤەمبەرە ﷺ، بۆ وینە:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «يَسُبُّ ابْنُ آدَمَ الدَّهْرَ، وَأَنَا الدَّهْرُ، بِيَدِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٨٢٦، ومسلم: ٢٢٤٦)، واتە: ئەبوو هورەيرە (خوا لى رازى بى) دەلى: گويم لە پيڤەمبەرى خوا ﷺ بوو دەيفەرموو: خواى زالى پايەدار فەرموويهتى: رۆلەى ئادەم قسە بە رۆژگار دەلى، من رۆژگارم، شەوو رۆژ بە دەستى من، دەيانهيئم و دەيانبەم.

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِينِي ابْنُ آدَمَ، قَالَ: يَقُولُ: يَا حَيَّةَ الدَّهْرِ، فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ، أَقْلَبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ، فَإِذَا شِئْتُ قَبَضْتُهُمَا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦١٨٢، ومسلم: ٢٢٤٦)، واتە: ئەبوو هورەيرە (خوا لى رازى بى) دەلى: پيڤەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: خواى زالى پايەدار دەفەرموى: نەوهى ئادەم قسەم پى دەلى، فەرمووى: دەلى: ئەى بەدبەختى بۆ رۆژگار، ياخود: پەشيمانى بۆ رۆژگار، چونكە من خۆم رۆژگارم، شەوهكەى و رۆژەكەى هەلدەسوورينم و، هەر كاتيك ويستيشم، شەوو رۆژان لادەبەم، (خوا شەوو رۆژان بەسەر زەوى دادينى، ئەگەر زەوى نەما، شەو و رۆژ نامينن).

۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۶)، واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوایلی رازی ب) دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: قسە بەرۆژگار مەلێن، خوا خۆی رۆژگارە.

بەو واتایە کە خوا ﷻ رۆژگار دەسووڕێتی، ھەلبەتە قسە گوێن بە زەمان و بە رۆژگار، شتیکی نامەنتیقییە، چونکە رۆژگارو زەمان، شتیکی بیلائیە، ھەک توورەکیەکی وایە، تۆ کارەکی تیدا ئەنجام بەدی، ئنجا چاکە تیدا بکە، چاکەو، خراپە تیدا بکە، خراپە، کەواتە: بەھۆی چاکەکی خۆتەو، کاتەکەت چاک دەبی و، بەھۆی خۆتەوھش کاتەکە لە خۆت خراپ دەکە، ئەگەرنا کات لەخودی خۆیدا، نەچاکەو نەخراپە، بەو واتایە بگوتری: فلانە کاتەچاکەو، فلانە کاتەخراپە، ئەو کردەوھکانی مروۆفن کە لە کاتدا ئەنجامیان دەداو، خێرو فەرپیت و پیز، یاخود نەگەتیی مروۆف، بەرھەمی کردەوھکانی خۆیەتی.

دووەم: بەدوای ئارەزوو نەکەوتن:

لەو بارەوھش ئەم دەقە سوننەتی پیغەمبەر ﷺ دینین: { فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثٌ مُهْلِكَاتٌ: شَحٌّ مَطَاعٌ، وَهَوَى مُتَّبَعٌ، وَإِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ. وَثَلَاثٌ مُنْجِيَاتٌ: خَشْيَةُ اللَّهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَالْعَدْلُ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا } (أخرجه الطبراني في الأوسط: ۵۷۵۴، وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ۳۰۳۹، ۳۰۴۵، صحيح الترمذ والتزييب: ۵۳) واتە: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: سێ سیفەت فەوتینەرن و، سێ سیفەتیش رزگارکەرن، سێ فەوتینەرهکان:

۱- چرووکییەکی فەرمانبەری بۆکراو.

۲- ئارەزوویەکی پەپرەویی لیکراو.

۳- سەرسام بوونی مروۆف بەخۆی.

سى دەربازكەرەكانىش:

۱- ھەيىھەت و سام بەرانبەر بە خوا لە كاتى پەنھان و ئاشكرادا.

۲- ميانجىي بوون لە كاتى دەولەمەندىي و ھەژارىي دا.

۳- دادگەربوون لە كاتى رازىبوون و توورەبوون دا.

بە راستىي ھەم سى سيفەتە فەوتىنەرەكان، ھەم سى سيفەتە رزگاركرەرەكان، زۆر سيفەتى گرنگن، سى سيفەتە فەوتىنەرەكان:

۱- چرووكىيەك كە خاوەنەكەي بە قسەي بكات، ئنجا چرووكىي لە بەخشىنى مالد، لە بەخشىنى زانستدا، لە بەخشىنى ھاوکارىيدا، ھاوکارىي مەعنەويي، خىرخوازىي لەگەڵ خەلک، چرووكىيەك كە خاوەنەكەي بە قسەي بكات، سيفەتەكي زۆر فەوتىنەرە.

۲- پاشان ئارەزوويەك كە پەپرەويي لى بگرى، كەسك كە ھەواو ئارەزووي خۆي پەپرەويي لى بكات، كوێرانە گوێ لە مستى بى و شوئى بکەوێ.

۳- سەرسامبوون بەخۆ، مەروڤ كە بە خۆي سەرسام بوو، بەو واتايەي كە پىي وابوو زۆر گەورەو گرنگە، قسە لە كەس وەرناگرى، ھەندى كەس دەبينم، ئەوانەي مامەلەيان لەگەڵدا دەكەم، تەماشادەكەم ھەيە زۆر لە خۆي رازىيەو، زۆر بە خۆي دەنازى، زۆر بە خۆي سەرسامە، ئنجا كە مەروڤ وابوو، گوێ بۆ كەس ناگرى و، شت لە كەس وەرناگرى، پىي وايە لەو سەري ھاتۆتەو، پىويستى بە عىلمى كەس نيە، پىويستى بە عەقلى كەس نيە، پىويستى بە دلسۆزىي كەس نيە، بۆ خۆي ھىندە ھەموو شتىكى ھەيە، لىي زيادە!!

جارى وا ھەيە كەسانىك كە پىيان وايە شوئىنكەوتنى سەلەفى صالح و شوئىنكەوتنى قورئان و سوننەت لەسەر ئەوان تاپۆ و قورخكراو، بەشى كەسى دىكەي پىو نەماو، خويان پى بروادارى مومتازەو ئامۆژگارىي خەلک دەكەن، كەچى ئەو سيفەتەشيان ھەيەو، پىيان وايە پىويستىيان بە كەس نيەو، بۆ خويان

هه‌موو شتیکیان به زیاده‌وه هه‌یه! که به ته‌ئکید به‌س خوا وَجْهًا پێویستی به که‌س نه‌ه، ته‌نیا خوايه که هه‌موو شتیکی هه‌یه، هه‌موو شتیکی ده‌توانی و هه‌موو شتیکی ده‌زانن، به‌لام مرۆقه‌کان که‌سیان وانین.

ئنجای سێ سیفه‌ته ده‌ربازکه‌ره‌کانیش:

۱- که مرۆف سام و هه‌یه‌تی به‌رانبه‌ر به خوا هه‌بێ، له کاتی‌کدا که په‌نه‌نه‌و، له کاتی‌کدا که ئاشکرایه.

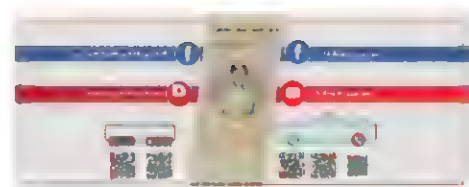
۲- میانجیی بێ له مال به‌خشیندا له کاتی هه‌بووندا و له کاتی نه‌بوون دا.

۳- دادگه‌ر بێ له کاتی تووره‌بوون و له کاتی رازی‌بووندا، هه‌م که رازییه‌ دادگه‌ر بێ و، که‌سیک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێ رازییه‌ خووشی ده‌وی، بۆ تینه‌په‌ڕێتی، هه‌روه‌ها که‌سیکیش که لێ تووره‌یه، له کاتی تووره‌بوونیشدا، دیسان کورتی نه‌هێنی و، دادگه‌ر بێ و سته‌می لێ نه‌کات، هه‌م سێ سیفه‌ته فه‌وتینه‌ره‌کان زۆر زۆر خراپن و، هه‌م سێ سیفه‌ته ده‌ربازکه‌ره‌کانیش، زۆر زۆر چاکن.

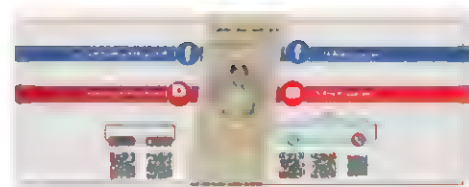
خوا به‌لوتف و که‌په‌می خووی واما‌ن لێ بکات، که سیفه‌ته ده‌ربازکه‌ره‌کان له‌خۆماندا بێ‌ئینه‌دی و، خۆمانیان پێ پرا‌زێ‌ئینه‌وه، سیفه‌ته فه‌وتینه‌ره‌کانیش له‌خۆمان دا‌بر‌ئین و، خۆمانیان لێ بژار بکه‌ین و پاک بکه‌ینه‌وه.

کۆتایی ئه‌و ده‌رسه‌شمان به‌و قسه‌یه‌ی (أَبُو الدرداء رضي الله عنه) دێ‌م به‌کیک له‌هاوه‌لانی به‌پێزی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌لی: (إِذَا أَصْبَحَ الرَّجُلُ اجْتَمَعَ هَوَاهُ وَعَمَلُهُ وَعِلْمُهُ، فَإِنْ كَانَ عَمَلُهُ تَبْعًا لِهَوَاهُ، فَيَوْمُهُ سَوْءٌ، وَإِنْ كَانَ عَمَلُهُ تَبْعًا لِعِلْمِهِ، فَيَوْمُهُ يَوْمٌ صَالِحٌ) ١، واته: پیاو که‌ پۆژ ده‌کاته‌وه، ئاره‌زووه‌که‌ی و کرده‌وه‌که‌و زانیارییه‌که‌ی کۆده‌ب‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ی به‌دوای ئاره‌زووه‌که‌ی که‌وت، ئه‌وه پۆژه‌که‌ی پۆژیکی خراپه، به‌لام ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ی به‌دوای زانیارییه‌که‌ی که‌وت، پۆژه‌که‌ی پۆژیکی باشه.

پيناسهي نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له يازده (۱۱) نايه في كوټايي سوورهي (الجابير) پيک دي، که بریتين نايه ته کاني: (۲۷ - ۳۷)، تهوهری سهره کييان باسی پوژی قیامه ته، پوژی سزاو پاداشت و لپرسینه وه، دواي ئاماژه یه کی کورت به سهره نجامی خیری پروادارانی کردار باش، له یهک نایه تدا، نایه فی ژماره (۳۰).

ئهوی دیکه نایه ته کانی: (۳۱ - ۳۵)، هه مووی بو خستنه پرووی سهره نجامی شوومی بیپروایانی تاوانبارو خراپه کار، تهرخانکراوه و، خراوه ته پروو که ژماره یه کی زور له خه سلّهت و کرده وه خراپه کانیان، بهو سهره نجامه دژوارو بیپه زایه ی گه یاندوون، که سهرجه م ده (۱۰) خه سلّهت و په فتاری خراپن:

۱- بیپروایی.

۲- خۆبه زلگری.

۳- تاوانباری.

۴- نه زانیی.

۵- گومانداریی و دل پر له گومان و دوو دلیی بوون.

۶- خراپه کاری.

۷- گالته پیکردنی قیامهت.

۸- له بیرکردنی دیداری خوا.

۹- گه مه کردن به نایه ته کانی خواو پیرواوردنیان.

۱۰- فریو خواردن به ژیانی دنیا.

له کۆتایش دا له دوو ئایهتی: (۳۶ و ۳۷) دا که کۆتا ئایهتی ئه سووره ته موباره کهن، ستایشکردنی خوا وَجَّالٌ وهک پهروهردگارو خواوهنی گهردوون و جیهانیان واته: گهردوون به سهرو خواریه وه به ئاسمانه کان و زهویه وهو جیهانیان تیکراو، راگیانندی بهرزی و گهرهیی په های خوا وَجَّالٌ له گهردووندا.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْصِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾ (۲۷) وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلٌّ أُمَةٌ تَدْعِي إِلَى كَيْدِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸) هَذَا كَيْدُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۹) فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ (۳۰) وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا تُجْرِمِينَ (۳۱) وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ (۳۲) وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۳۳) وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ (۳۴) ذَلِكَ بِأَنكُمۡ أَخَذْتُمۡ ءَايَاتِ اللَّهِ هُرُوفًا وَغَرَّبْتُمُ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَوُونَ (۳۵) فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۳۶) وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۳۷) ﴿

له پوره کۆمهڵهیهکیان بهکۆمهڵه

بۆ ئێستۆ ئێمه

فەیسبۆک

Alibapir.com

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

فەیسبۆک

Alibapir.com

Alibapir

QR Code

فەیسبۆک

Alibapir.com

Alibapir

QR Code

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{حوکمپرانیی و دەسەڵاتی ئاسمانەکان و زەوی، تەنیا هی خواپەو، ئەو پۆژەش
 کە کاتی بەرپابوونی قیامەت دێ، (مروّقه) ناھەقەکان دۆراو و زیانبار دەبن (۲۷)
 (لەو پۆژەدا) ھەموو کۆمەڵیک (لە مروّقان) دەبینی (لە ترس و بیم و ھەژمەتان)
 لەسەرچۆکان کەوتوون، ھەر کۆمەڵیک بو (لیستی) نووسراوی خوێ بانگ دەکری
 (پێیان دەگوتری): ئەمپۆ بەپێی ئەوێ کردووتانە، سزاو پاداشتتان دەدریتەو
 (۲۸) ئەمە نووسراوی ئیمەییە بە ھەق و راستیی لەسەرتان دەدوێ (شایەدییان
 لەسەر دەدات)، مسۆگەر ئیمە کاتی خوێ ئەوێ دەتانکرد، لەبەرمان دەگرتەو
 (فۆتۆکۆپییمان دەکرد) (۲۹) ئنجا ئەوانە یاروایان ھێناو و چاکەکانیان ئەنجام
 داو، پەرورەدگاریان دەیانخاتە ئێو بەزەیی خۆپەو، ھەر ئەوێ بەردنەو
 بە مراد گەشتنی ئاشکرا (۳۰) بەلام ئەوانە یاروایان دەدوێ (پێیان دەگوتری): ئایا
 نایەتە کاھتان بەسەردا نەدەخوێرانەو، کەچی (لە بەرانەریاندا) خۆتان بەزلگرت
 و کۆمەڵیکی تاوانبار بوون؟ (۳۱) ھەر کاتیش گوتراپە: بێگومان بەلێنی خوا
 ھەق و راستەو، قیامەت راستەو ھیچ دوو دلێی ھەلناگری، دەتانگوت: نازانین
 قیامەت چییە! تەنیا گومان دەبەین و بە مەزەننە دەزانین و، ئیمە لە دلێایان
 نین (ئەو پۆژە بێ) (۳۲) (دەرھاویشتەو شوینەوارە) خراپەکانی ئەوێ کردبوویان
 بویان دەرکەوتن و، (سزای) ئەوێ گالتهیان پێدەکرد، گەمارۆی دان (۳۳) (پیشیان)
 گوترا: ئەمپۆ لە بیرتان دەکەین (پشتگویتان دەخەین) وەک چۆن ئێو دیداری
 ئەمپۆتان لە بیر کرد بوو (نادیدە گرتبوو) و، جێی ھەوانەوشتان ناگرەو، ھیچ
 پشتیوانیشتان نین (۳۴) ئەو (ناگری دۆزەخ) ەشتان بە ھۆی ئەوێ بەلێنی کە ئێو
 نایەتەکانی خواتان بە گالته گرتبوون و، ژیانی دنیا فریوی دابوون، بۆشە
 ئەمپۆ لێی ناھێرنە دەری و، داواشیان لێ ناکری داوا لێبوردن (لە خوا) بکەن

(و خوا پازى بکهن) ﴿۳۵﴾ ستایش ته نیا بۆ (خوا) ی پهروهردگارى ئاسمانه کان و، پهروهردگارى زهوى و، پهروهردگارى جیهانیانیه ﴿۳۶﴾ ههروهها مهزنى و بالایى پهها له ئاسمانه کان و زهوىدا، بهس هی ویهو، ته نیا ئه و زالى کارزانه ﴿۳۷﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَخْسِرُ): (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا، بَابُهُ: فَرِحَ يَفْرَحُ، عَكْسُ: رَبِحَ، أَي: ضَاعَ رَأْسُ مَالِهِ، وَخَسَرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ: نَقَصَهُ بَابُهُ: ضَرَبَ يَضْرِبُ)، وشه ی (يَخْسِرُ)، که رابردوو هه که ی (خَسِرَ) یه، (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا) له سه ر کیشی (فَرِحَ يَفْرَحُ) یه، واته: دۆرا، سه رمایه که ی له ده ستچوو، زیانبار بوو، (خَسِرَ يَخْسِرُ)، پیچه وانیه ی (رَبِحَ يَرْبِحُ) یه، (رَبِحَ يَرْبِحُ)، واته: قازانجی کرد، قازانج ده کات، به لام (خَسِرَ يَخْسِرُ)، واته: زیانی لیکهوت و ده ستمایه که ی فهوتا، (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا) جیا یه له (خَسِرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ)، (خَسِرَ)، (عَيْنُ الْفِعْلِ) هه که ی سه ر (فتحة) ی هه یه، به لام (خَسِرَ) ژیر (کسرة) ی هه یه، (و خَسَرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ)، واته: شته که ی که م کرد، که م ده کات، ته مه له سه ر کیشی (ضَرَبَ يَضْرِبُ) ه، وه ک خو ا ﴿۳۸﴾ ده فه رموی: ﴿وَبَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ﴾ ﴿۱﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿۲﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿۳﴾، یانی: (ینقصون)، ته گهر شتیان بۆ خویان کیشا، یان پیوا، به ته وایی وهری ده گرن، به لام ته گهر بویان پیوان یان بویان کیشان، لئی که م ده که ن.

(الْمُبْطِلُونَ): (الَّذِينَ يَبْطِلُونَ الْحَقَّ، وَالْبَاطِلُ: نَقِضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْفَخْصِ)، (مُبْطِلُونَ) کو ی (مُبْطِل) ه، (مُبْطِل): که سیکه بیهوی هه ق بهو و چینه ته وه، هه لگری ناهه ق بی، (باطل): پیچه وانیه ی (حق) ه، هه ق یانی: شتی چه سپاو و دامه زراو، یان شتیک که راست بی، به لام (باطل) یانی: شتی پووچ و بی نیوه روک و، شتیک که ناراست بی.

(جَائِيَةً): (جَئِيَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ، يَجْئُو جُئُوًّا وَجْئِيًّا فَهُوَ جَائٍ، وَالْجَمْعُ جُئِيٍّ مِثْلُ: بَاكِ وَبُكِيٍّ، بَرَكَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ)، واته: له سهر نه ژنويان، له سهر چوكان دانيشت، (يَجْئُو جُئُوًّا وَجْئِيًّا، فَهُوَ جَائٍ)، ياني: نهو له سهر نه ژنويه، كويه كه ي بريته له: (جُئِيٍّ) وهك: (بَاكِ)، گرياو، (وُبُكِيٍّ)، گرياووه كان، ئنجا ﴿أُمَّةٌ جَائِيَةٌ﴾، ياني: كومه ليك كه له سهر نه ژنوه كه وتوون له پهو روو كه وتوون، له سهر چوكان له بهر زه بوونيان كه وتوون.

(يَنْطِقُ): واته: ده دوي، (الْكِتَابُ نَاطِقٌ، لَكِنْ نُطْقُهُ تُدْرِكُهُ الْعَيْنُ، كَمَا أَنَّ الْكِتَابَ كَلَامٌ، لَكِنْ يُدْرِكُهُ السَّمْعُ)، دياره نوو سراویش بيژهره، به لام بيژتنه كه ي چاو ده بيني، هه روهك كتيبيش قسه ده كات، به لام گوډ قسه كه ي ده بيسي.

(نَسْتَنْسِخُ): واته: نوسخه ي له بهر ده گرینه وه، (النَّسخُ: إِزَالَةُ الشَّيْءِ بِشَيْءٍ يَتَعَقَّبُهُ)، (نسخ): بريته له وه ي شتيك به شتيك لابهري، به دوايدا بي، (وَنَسَخُ الْكِتَابَ: نَقْلُ صُورَتِهِ الْمَجْرَدَةِ إِلَى كِتَابٍ آخَرَ، وَالْإِسْتِنْسَاخُ: التَّقْدُمُ بِنَسْخِ الشَّيْءِ)، (نَسَخُ الْكِتَابِ): بريته له وه ي ويته كه ي بگوازيه وه بو كتيبيكي دي، بو نوو سينيكي ديكه، لهو نوو سراوه بيگوازيه وه بو نوو سينيكي ديكه، له بهر گرته وه، (إِسْتِنْسَاخُ): داوا كردني له بهر گرته وه يه، كه وهك دوايي باس ده كه ين، نه مه ئيعجازيكي عيلمى تيدا يه.

﴿الْفَوْزُ﴾: (الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فَوْز): بريته له وه ده سته ياني قازانج و خير، له گه ل هه بووني بيژه په تي و بي ده ردو به لايدا.

(هُزُوا): (الْهَزْءُ: مَزْحٌ فِي خُفْيَةٍ)، (هَزء): بريته له گالته پيكر دنيكي په نهان.

(وَعَرَّكَرُ): فريويدان، هه ليخه له تاندن، (الْغِرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي الْيَقَظَةِ، وَغَرَّةٌ: خَدَعَهُ يَغُرُّهُ غُرُورًا)، (غِرَّة): به ماناي بي ئاگايي دي، (عَلَى غِرَّةٍ)، ياني: له كاتي بيئاگايي دا، به لام بيئاگاييه كه له حاله تي بيدارييدا، كه سيك كه بيداره و خه وتوو نيه، به لام

لهو کاته دا خافلاوه، که سیک زه فه ری پیده بات، (عَرَّة: حَدَعَه یَعْرُهُ عُرُورًا)، واته: فریوی دا، فریویده دا، فریودان، وهک ئه وهی له کاتیکدا ئه و خافلاوه، زه فه ری پییدبی، جاری واهه یه با خافلاویش نه بی، به لام وهک چۆن بابای خافلاو، که سیک له ناکاو زه بریکی لیده دا، یان شتیکی لی ده رفینی، به هه مان شیوه.

(وَلَا هُمْ يُسْعَبُونَ): (أَعْتَبَ وَاسْتَعْتَبَ: طَلَبَ أَنْ يُعْتَبَ وَاسْتَعْتَبَهُ، فَأَعْتَبَهُ: اسْتَرْضَاهُ، فَأَرْضَاهُ، الْعُتْبَى: الرِّضَا)، (عُتْبَى): به مانای رازی بوون دی، (أَعْتَبَ وَاسْتَعْتَبَ: طَلَبَ أَنْ يُعْتَبَ)، داوای کرد لی رازین، (وَاسْتَعْتَبَهُ): واته: داوای لیبوردنی کرد، یان داوای رازیبوونی کرد، (فَأَعْتَبَهُ)، ئه ویش لی رازیوو، (اسْتَرْضَاهُ، فَأَرْضَاهُ)، داوای رازیبوونی لیکرد، ئه ویش لی رازی بوو، (عُتْبَى)، به مانای رازیبوون (رِضَا) دی.

(وَلَا هُمْ يُسْعَبُونَ)، (أَي: لَا يُطْلَبُ مِنْهُمْ أَنْ يُزِيلُوا عَتَبَ رَبِّهِمْ عَلَيْهِمْ)، داوایان لێناکری، گله یی پهروه ردگاریان له سه رخویان لابهرن، که ئه میش کینایه یه بۆ رازیکردنی خوای بهرز، واته: لێیان داوا ناکری له و پۆژده دا، خوا عزوجل له خویان رازی بکه ن، چونکه تازه تپه پریوه، یانی: داوای رازیکردنی خواو داوای لیبوردن کردن له خوای پهروه ردگاریان لێناکری.

(الْكِبْرِيَاءُ): واته: ئه وپه ری مه زنی، ئه وپه ری گه وه ری، ئه وپه ری شکوداری، (كَبْرَ: عَظَمَ، كِبْرًا فَهُوَ كَبِيرٌ، وَكِبَارٌ مَبَالِغَةٌ فِيهِ...)، (كَبْرٌ) مه زنبوو، (کبیر) گه وه ره، (كِبَارٌ) زنده پوییه تیدا، یانی: زۆر گه وه ره.

(الْكِبْرِيَاءُ: الْعَظَمَةُ وَالْمُلْكُ، أَوْ كَمَالُ الذَّاتِ وَكَمَالُ الْوُجُودِ)، (کبریاء) یانی: مه زنی و هوکمرانی، یاخود تهواوی له خود داو تهواوی له بووندا.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوایا ﷻ له کۆتایی ئەو سوورەتە موبارەکەدا، بۆمان باسی سەرەنجامی مرۆڤەکان دەکات بە گشتیی، که له پۆژیی دواپی دا چییان لی دی و چۆن دەبن؟ کهواته: با له ئیستاهه خەمی ئەو پۆژه بخۆن و، ئیستا به شیوهیهک بژیەن، که لهو پۆژەدا سەر به ست و سهلامهت و سەرفراز و به خهوههه بن، بهلام پتر پانتایی ئەم یازده نایه تە تەرخانکراوه بۆ سەرەنجامی شوومی بیروایان و، ئاماژەیهکی کورت کراوه له یهک نایه تەدا بۆ سەرەنجامی پڕ خێرو خوشیی پرواداران کردار باش، ئەگەرنا ئەوی دیکه هه مووی باسی سەرەنجامی شووم و دژوارو سهختی بیروایانه.

سەرەتا خوایا ﷻ دهفه رموی: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوکمرانیی و دهسهلاتی ئاسمانهکان و زهوی ته نیا هی خوايه ﷻ، ته نیا خوا حوکمران و بالادهسته له ئاسمانهکان و زهویدا، ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾، ئەو پۆژهش کاته که ﴿السَّاعَةُ﴾، هه لدهستی و بهرپا دهبی، له کوردهواریی دا ده لی: قیامهت رابوو، لیره دا: ﴿السَّاعَةُ﴾، وهک به پپی رهوته که ی بۆمان ده رده که وی، یانی: ئەو کاته ی زیندوو کرانه وهو سزاو پاداشتی تیدا دیته دی، ئەویش به دوو به لگه:

أ- وشه ی ﴿تَقُومُ﴾، هه لدهستی، که به رده وهامبوون ده گه یه نی و، هه لسانی خه لکیش ده گه یه نی.

ب- خوایا ﷻ باسی سەرەنجامی هەر کام له پروادارو بیروایان دەکات، ئەو ههش له پۆژیی قیامه تەدا ده رده که وی، نهک له ئاخیر زه ماندا، که دهفه رموی: ﴿يَوْمَ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾، لهو پۆژەدا ئەوانه ی له سه ر ناهه قن، ئەوانه ی ده یانه وی هه ق به وو چینه وه، زیانبار ده بن،

دؤراو دهن، مایه پوچ دینه ده ری، لهو رۆژهدا ئەوانه ی هه موو هه و ل و تیکۆشانیان بۆ ئەوه یه، هه ق بیوو چینه وه و، هه لگری نا هه قن، ئەوانه دؤراو زیانبار دهن.

﴿وَرَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِيَةً﴾ هه ر کۆمه لیک ده بین ی له سه ر ئەژنۆیان که و ته، (جئ ی ع ل ی رُکْبَتِيهِ: بَرَكْ عَلٰی رُکْبَتِهِ)، له سه ر ئەژنۆیان یان له سه ر چۆکان که و ت، (جائیه) سیفه تی ئۆمه ته، (شَخْصٌ جَائٍ، وَأُمَّةٌ جَائِيَةٌ)، که سی ک که له سه ر ئەژنۆیان که و ت بی و، کۆمه لیک که له سه ر ئەژنۆیان که و ت بن.

خوا ده فه رموی: هه موو کۆمه له کان ده بین ی له سه ر ئەژنۆیان که و توون، لی ره دا خوا ﷺ هه موو مرو فقه کان به وه وه سف ده کات، به چاک و خراپه وه، له و رۆژهدا له سام و هه یبه تی ئە و رۆژهو له ترس و بیم ی ئە و چاره نووسه ی چاوه رپیان ده کات، هه موویان به سه ر ئەژنۆدا که و توون و، چاوه رپ ی دادگایی کران ده که ن.

﴿كُلُّ أُمَّةٍ دُعِيَٰ اِلٰی كِتَابِهَا﴾ هه ر کۆمه له بانگ ده کری بۆ نوو سراوه که ی خو ی، بۆ لیستی کرده وه کانی، ده گونج ی هه ر ئۆمه ته تیک لیستی کی گشتی هه بی، ناوی هه موو تاکه کانی تیدا بی، کرده وه ی هه ر کام یکیان و سزا، یان پادا شتی هه ر کام یکیان، ده شگونج ی تاکه کان هه ر کام یکیان نوو سراوی تایبه تی خو ی هه بی، و یرای ئە و نوو سراوه گشتیه، هه ر کام یکیان نوو سراوی کی تایبه تی خو ی هه بی، که خوای شاره زا له چه ند شو یانان ناما ژه به وه ده کات، بۆ و ینه:

١- له سوو ره تی (الإسراء) دا: ﴿اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ واته: نوو سراوه که ت بخو ینه وه، ئەم رۆ به سه خۆت لی پرسینه وه له گه ل خۆت دا بکه ی.

٢- له سوو ره تی (الحاقة) دا: ﴿يَلْبِسُنِي لَٰزُ أَوْتَ كِتَابِيَّةٍ﴾ واته: خۆزگه نوو سراوه که م وه رنه گرت بایه وه.

٣- له سوو ره تی (الحاقة) دا، خوا ده فه رموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابُهُ بِشِمَالِهِ﴾ واته: به لام که سی ک به چه په ی نوو سراوه که ی وه ر بگری ته وه...

کەواتە: ھەر کەسێک لیستی کردەوێ خۆی ھەیە، بەس خواش دەزانێ ئەو ھەوێ چۆنە! یاخود مەبەست ئەو ھەوێ کە ھەر کۆمەلگایەکی و ھەر کۆمەلە خەڵکیک، بانگ دەکری، ھەر کامێکیان بۆ نووسراوە کە خۆی، ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَأْکُتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، (ھەذا مقول قول محذوف)، ئەمە گوتراوی قسەییەکی قرتێزاوێ کە بە سیاق و سەلیقە دەزانێ ﴿يُقَالُ لَهُمْ أَوْ قِيلَ لَهُمْ: الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَأْکُتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، پێیان دەگوترێ، پێیان گوترا: ئەمڕۆ ئەو ھەوێ کردبووتان، لەسەری سزاو پاداشت دەدرێنەو، واتە: سزا و پاداشتی ئەو ھەوێ کردبووتان دەدرێنەو.

﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾، ئەمە نووسراوە کەمانە بە ھەق لەسەرتان دەدوێ، واتە: بە راستیی و، بە شیوہیەکی چەسپاو بە بێ زێدەڕۆیی و کەم و کورتیی، ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەمە بەلگە ھێنانەو ھەوێ بۆ پستەیی پیشی، کە دەفەرموێ: ئەمە نووسراوی ئێمەییە بە ھەق لەسەرتان دەدوێ، بە شیوہیەکی راست و ڕێک، ئنجا بەلگە دینێتەو: ئێمە ئەو ھەوێ ئێو دەتانکرد، نوسخەمان لەبەر دەگرتەو، واتە: ڕێک کردەو کە کۆپی دەکراو نوسخەیی لەبەر دەگیرایەو، وەک دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین، ئەمە ئیجازی عیلمیی تێدایە، چونکە زانیانی پیشی وایانزانیو ھەر بە نووسین دەنووسێ، بەلام ئیستا کە زانیاری تەکنۆلۆژیای مەعلووماتیی بەرھەو پیشەو چوو، ئێمە لە چەمک و واتای ئەو تێدەگەین، لەبەری دەگرینەو یانی چی؟! ئەگەر ئیستا بەشەر بتوانی کامێرای چاودێری و دابنێ، کە دوایی تۆمارەیی بکات و بڵێن: ئەو نیە، ئەو ھەتا تۆی فلانە کارە دەکەیی؟ لە سوپەرمارکیت و لە شوێنە گشتییەکان، ئیستا کامێرای چاودێری دادەنرێ، دوایی دین تۆماری ئەو کامێرای لێدەدەنەو، دەڵێن: ئەو ڕووداو بەو شیوہی ڕوویدا، ئەو کەسە ئاوا ئەو دووکانەیی بێ، یان ئەو کەسە ئاوا فلانکەسی کوشت، یان ئەو دزیی کرد، ئنجا ئەگەر بەشەر بتوانی کاری و بکات، دەبی خوای بەشەر ﷺ چ ئامێریکی زۆر سەر سۆرھێنەر و زۆر کۆنترۆڵکەر و وردی دابیتە دەست فریشتەکان و، چ توانایەکی بەو فریشتانە دابی،

که تاییه تن به تو مارکردنی هه لسوکهوت و قسهو کردارو نیهت و نیازو مه بهستی
 نیو دلی مروقه کان! وهک دهفه رموی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كَرَامًا كَنِينًا ۝۱۱﴾
 یعامون ما تفعلون ﴿۱۲﴾ الإنفطار، واته: چهند پارێزه ریکتان به سه ره وهن، زۆر به پێزن،
 نوو سه رن، تو مار که رن، ده زانن چی ده که ن، واته: به عه قل و دل، چ خولیاو نیازو
 مه بهستی کتان له عه قل و دل تاندا هه یه، هه روه ها به زمانتان ته عبیره کانتان،
 نه ندانه کانتان هه موو جموجوئل و چالاکیه کانتان ده زانن و، تو ماریان ده که ن،
 هه ر کامه ی به شیوه ی خو ی.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تنجا نهوانه ی
 پروایان هیناوهو، کرده وه باشه کانیا ن نه نجام داو ن، په روه ردگاریان ده یان خاته
 نیو به زه یی خو یه وه، ئه م ته عبیره: ﴿فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ په روه ردگاریان
 ده یان خاته نیو به زه یی خو یه وه، وهک عه ره ب ده لێن: ﴿كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْقَرْيِ﴾،
 هه موو نیچیره کان له نیو هه ناوی (قري) دان، (القري) پیم وایه به کوردیی
 چوار لوه یه، یان کوره به شه یه، ئاژه لیکه به قه ده ر گیسکیک، به رخیک ده بی،
 به لام زۆر قه له وه، یه ک به یه کیک ده لی: ده لێی چوار لوه یه، یان ده لێی:
 کوره به شه یه زۆر قه له وه، واته: راوچی، ئه گه ر زه فه ر به و ئاژه له بیات، که لێنی
 هه موو نیچیره کانی دیکه ی بو ده گری، با راویشیان نه کات.

ئه وه ش که خوا ده فه رموی: نهوانه ی پروایان هیناوهو کرده وه باشه کانیا ن
 نه نجام داو ن، په روه ردگاریان ده یان خاته نیو به زه یی خو یه وه، خرا نه نیو به زه یی
 خوا، هه موو شتی ک ده گری ته وه، چوونه به هه شت ده گری ته وه، لی پازیبوونی
 خوا ده گری ته وه، هه موو نازو نیعمه ته ماددی و مه عنه ویه کان ده گری ته وه،
 سه رفرازی ده گری ته وه، بی به لای و بیمزه پیتی ده گری ته وه، له و پوژده دا هه موو
 شتی ک ده گری ته وه، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾، هه ر ئه وه یه بردنه وه به ئامانج
 گه یشتنی روون و ئاشکرا.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بە لām ئەوانە ی بیروابوون، یانی: بیروابوون بە خوا، بە پیغەمبەر ﷺ، بە کتییی خوا، بە پۆژیی دوایی و بە دیداری خوا، بە سزاو پاداشتی خوا، ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُنزلُ عَلَيْكَ﴾، یانی: (پێیان دەگووتری: ئایا ئایەتە کامتان بە سەردا نەدە خوێرانەو؟ بە لām (يُقَالُ لَهُمْ)، قرتینراو، چونکە بە سیاق و سەلیقە دیارەو، خوا ی پەروەردگاریش کتییی خو ی قەلەبāلغ نەکردو، بە هیچ وشەو تەعبیری کە عەقل و سەلیقە ی سەلیم دەرکی پێ دەکات و پە ی پێ دەبات، واتە: پێیان دەگووتری: ئایا ئایەتە کانی منتان بە سەردا نەدە خوێرانەو؟ ئەم (أ)یە، هەمزە ی پرسیارکردنە، بە لām دەگونجی بۆ نکوولیلێکردن بێ، یانی: ئایەتە کانی منتان بە سەردا نەدە خوێرانەو، دەشگونجی بۆ چەسپاندن (تقریر) بێ، چونکە لەو ی نکوولیی لەو ناکەن کە ئایەتە کانی خویان بە سەردا خوێرانەو، ﴿فَأَسْتَكْبَرْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، کە چی ئیو خۆتان بە زلگرت و، کۆمەلێکی تاوانبار بوون، واتە: تاوانکردن، راگری ئەو کۆمەلە ی ئیو بوو، حیکمەتی تەعبیری (كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ)، ئەو یە یانی: ئەوانە کە تەماشات دەکردن، تاوانباریان لێ دەباری و، تاوانباری پێناسەیان و پێکھاتەیان و بناغە ی بوونیان بوو.

﴿وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، کاتیک دەگوتر: بە دنیایی بەلێنی خوا راستەو چەسپاو، ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، کاتە کەش هیچ دوو دلێی تیدا نیە، واتە: ئەو کاتە ی قیامەتی تیدا دی، هیچ دوو دلێی تیدا نیە، یاخود (ساعة) دەگونجی مەبەست پێی ئاخیر زەمان بێ، واتە: ئەم دنیا روونە، هەروا بەردەوام نابێ، کاتیک دی، خوا دەپێچیتەو، لاپەرە ی ئەم ژیا نە دنیاییە دەپێچیتەو، قو ناغیکی دیکە و ژیا نێکی دیکە دێتە پێشی، ئەو ی هیچ دوو دلێی تیدانیە، ﴿قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ﴾، ئیو دەتانگوت ئیمە نازانین کاتە کە (الساعة) چیە؟! ﴿إِنْ نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ئیمە بەس گومان دەبەین، بەس بە مەزەندە پیمان وایە، دەگونجی قیامەت، یان ئاخیر زەمان هەبێ، ﴿وَمَا عَنَّا بِمُسْتَقِيرِينَ﴾، بە لām ئیمە لە دنیایان

نين، واته: ئيمه له وانه نين دلتياين، که ناخير زه مان ياخود قيامهت دي، تيوه واتان ده گوت.

﴿وَبَدَأْهُمْ سِعَاتٍ مَا عَمِلُوا﴾ خراپه ي تهوه ي ده يانکرد، بويان ده رکهوت، واته: سزاي خراپه کاني که نه نجاميان دهدان، سزايه کيان بو ده رکهوت، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ده وره و نابلو و قه ي دان، تهوه ي گالته يان پي ده کرد، ياني: خودي گالته پيکراوه که ده وره ي دان، که دوزه خه، ياخود: سزاي گالته پيکراوه که، نه گهر په يامي خوا بووه، يان پيغه مبه ر بووه، يان هه رچي بووه، سزايه که ي، ده وره ي دان.

﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ﴾ گوتراش: ته مړو له بيرتان ده که ين و فهراموشتان ده که ين، نادیده تان ده گرين و پشت گویتان ده خه ين، نه گهرنا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هېچ شتيکي لي ون نابي: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ﴿٦٦﴾ مريم، واته: په روه ردگارت هه رگيز هېچ شتيکي لي ون نابي و له ياد ناچي، به لام تهوه په يوه ست (لازم) ه که ي مه به سته، واته: که سيک شتيکي له بير بچي، ناگاي لي ناميني و فهراموشي ده کات و پشتگوئي ده خات، واته: ئيمه ش ته مړو تيوه پشتگوئي ده خه ين، وهک چوون که سيک شتيک که له بيری چووه، پشتگوئي ده خات.

﴿إِنَّمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وهک چوون تيوه دیداری ته مړو ته تانان له بيرچوو بوو، فهراموش کردبوو، ئيمه ش ته مړو له بيرتان ده که ين و پشتگويتان ده خه ين و نادیده تان ده گرين، وهک هه ر نه بن، ﴿وَمَا أَوْتِكُمُ النَّارُ﴾ جيی هه وانه وهشتان ناگره، شوينيك که په ناي بو ده بهن و تييدا ده هوينه وهو، تييدا پشوو ده دهن، بریتيه له ناگر، خوا په نامان بدات، ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ﴾ هېچ پشتيوانيشان نيهو، هېچ که س نيه، هاوکارتان بي و سه رتان بخات و بهرگريتان لي بکات، يه کيک ده لي: له بهرچي؟

﴿ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَعَرَّضْتُمْ آلْخِيَوْهُ الدُّنْيَا﴾ ته م سزايه شتان به هو ي تهوه وه بوو، که نايه ته کاني خواتان به گالته پيکراو گرتبوو، نايه ته کاني

خواتان کرد بوون بە گالته جار، وا پێده چۆ ئایه ته کان (آیات) مه به ست پێیان
 رسته کانی فه رمایشتی خوا بۆ له م سیاقه دا، چونکه هه مووی باسی قورئانه و
 باسی ئایه ته کانه، له سه ره تاوه خوای پهروه ردگار باسی قورئانی کرد، ﴿حَمَّ ۱﴾
 تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ ههروه ها دوایی: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْتَلُوها عَلَيْكَ
 بِالْحَقِّ فِإِنَّي حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتُهُ يُؤْمِنُونَ ۖ﴾ ههروه ها دوایی: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا
 شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۖ﴾ لیره ش ده فره موئ: ئەم سزایه تان به هوئ ئەوه وه یه و، له
 سوئگه ی ئەوه وه یه، که ئایه ته کانی خواتان به گالته پێکراو گرتبوون و کردبووتانن
 به گالته جارو پێتان راده بواردن، ﴿وَعَرَّكُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾ ژیا نی دنیا ش فریویدان،
 ژیا نی دنیا له رووه ماددییه که یه وه، هه لیخه له تاندن و فریویدان، ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ
 مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَفُونَ﴾ ئەمڕۆ نه لیی ده برینه ده رۆ و، نه داواشیان لیده کرۆ
 داوا ی لیو ردن بکه ن (له خوا)، یاخود نه داواشیان لی ده کرۆ خوا ﷻ له
 خۆیان رازی بکه ن.

وشه ی: ﴿يُخْرَجُونَ﴾ خویتر اوی شه ته وه: ﴿يُخْرَجُونَ﴾، واته: ئەمڕۆ لیی ناچه
 ده رۆ و، لیی نا برینه ده رۆ، ﴿وَلَا هُمْ يُسْعَفُونَ﴾، داوا ی داوا ی لیو ردن کر دنی شیان
 لیتا کرۆ، واته: داوا یان لیتا کرۆ، داوا ی لیو ردن بکه ن، یاخود: داوا ی رازی کر دنی
 خوای پهروه ردگار ی شیان لیتا کرۆ، چونکه ئەوه تپه ری و کاتی نه ماوه.

﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ستایش هه ر ه ی خوا یه،
 پهروه ردگاری ئاسمانه کان، پهروه ردگاری زه و ی، پهروه ردگاری جیهانیان.

﴿وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی مه زنی و گه وه یی و بالاده ستیی
 و شکۆ هه یه، هه ر ه ی ئەوه، له ئاسمانه کان و زه ویدا، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 هه ر ئەو بالا ده ست و زال و کارزانه ﷻ.

خوا ﷻ کۆتایی ئەم سوورته موباره که، به م دوو ئایه ته دینۆ و، راید ه گه یه نۆ
 که هه رچی ستایش و پێ هه لا گو تن و مه دح و سه نا هه یه، ه ی خوا یه،

هەرچى سىفەتى بەرزو جوان و پەسند ھەيە، ھەمووى ھى خوايە كە خاوەن
و پەروەردگارو مشوورخۆرى ئاسمانەكانە، خاوەن و پەروەردگار و مشوورخۆرى
زەوييە، خاوەن و پەروەردگارو مشوورخۆرى جىھانيانە، جىھانيان واتە: جىھانى
فريشتان، جىھانى مرقۇقان، جىھانى جند، ھەروەھا جىھانى ماددەى بى ژيان،
جىھانى پروەك، جىھانى ئازەلان، ئازەلىش بە ھەموو جوړەكانيەو، پەروورو
زىندەو ھى نىو ئاوو، ھى نىو ھەواو، ھى ژىر زەوى، ھەروەھا جىھانى
فراوانى گەردوون، كە پىشتەر فەرمووى: ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾، يانى: جىھانى فراوانى
گەردوون، چ ئەو ھى بۆ ئىمە ديارىيكراوو زانراو، بە زانين يان بە مەزەندە،
چ ئەو ھى پەنھانەو نەزانراو، ھەروەھا ھەموو گورەيى و شكۆ بەرزىيەك بۆ
خوا لە ئاسمانەكان و زەويداو، ھەر ئەو زالى كارزانە.

پاڤاپاڤى مەكتەبى مامۇستە ەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

A libapir

Google Play

App Store

QR Code

ەلى باپىر AliBapir

ەلى باپىر AliBapir

كەتلى

پاڤاپاڤى مەكتەبى مامۇستە ەلى باپىر

QR Code

پاڤاپاڤى مەكتەبى مامۇستە ەلى باپىر

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

حوکمپرانیی و دەستەلانی گەردوون هی خوایه ﷻ، لە پۆژی قیامەتیشدا بێپروایانی هەولەدر بۆ لابردنی هەق و پووجه لکردنەوهی، زیانبار دەبن، تیکپرای ئۆممەتان لەو پۆژەدا لەسەر ئەژنۆیان دەکەون، بەره و لیستی تۆماری کردەوه کانیان بانگ دەکەن و پێیان دەگوتری: ئەمە نووسراوی ئیمەیه بەراستی و بە هەق لە سەرتان دەدوی، چونکە هەرچی کردووتانە، لەبەری گیراوتەوه و کۆیی کراوه:

خو دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمَبْطُلُونَ﴾ (۲۷) وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِنْهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸) هَذَا كُنْتُمْ بِآلِهَا بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۹) ﷻ

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە حەوت بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، {لە زمانی عەرەبیدا کاتیکی (الجارّ والمجرور)، پیش دەخرین، مانای کورتەلێنان دەگەیهێنێ، حوکمپرانیی و بالادەستی لە ئاسمانەکان و زەویدا، تەنیا هی خوایه ﷻ، (الطبري) لە تەفسیرەکهی خویدا^(۱)، ئاوا ئەم رستەیه شی دەکاتەوه و مانا دەکات: (وَلِلَّهِ سُلْطَانُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، دُونَ مَا تَدْعُونَهُ لَهُ شَرِيكًا)، بالادەستی و حوکمپرانیی حەوت ئاسمانەکان و زەوی، تەنها هی خوایه، نەک هی ئەوانە و هەک هاوبەش بۆ خوا بانگەشەیان بۆ دەکەن و، لێیان دەپارێنەوه.

(۲) - ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾، ئەو رۆژەش کە کاتە کە (السَّاعَةُ) هەڵدەستی و قیامەت را دەبێ، هەلگرانی ناهەق زیانبار دەبن، لێرەدا (السَّاعَةُ)، مەبەست پێی قیامەتە، ئەگەرنا (السَّاعَةُ) یانی: کاتیکی دیارییکراو کە خوا ﷻ کردووێت بە ناویکی عەلەم، هەم بۆ ئاخیر زەمان، کۆتایی هاتنی ئەم گەردوونەو ئەم دنیایە، هەم بۆ قیامەت و هەڵسانەوێ زیندووکرانەوێش، ئنجا بەپێی سیاق دەزانرێ کە (السَّاعَةُ) ئایا مەبەست پێی ئاخیر زەمانە، یان قیامەتە؟ بەلام لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾، بە نیشانی ئەو کە دەفەرموێ: ئەو رۆژە (السَّاعَةُ) هەڵدەستی بەرپا دەبێ، ئەو رۆژە ناهەقان زیانبار دەبن، واتە: ئەو کاتە کە سزاو پاداشت و لێرسینەوێ تێدا دێتەگۆڕی.

﴿يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾، ئەوانە کە لەسەر ناهەق بوون، یان ئەوانە وێستووێانە هەق لابەرن، زیانبار دەبن، ئەوانە لە دنیادا قسە ناهەق و بانگەشە ناهەقیان کردووە، هاوبەشیان بۆ خوا داناوە، لەو رۆژەدا زیانبار دەبن، (خَسِرَ يَخْسِرُ، أَي: غَبِنَ يُغْبِنُ)، دۆرا، دەدۆڕی، زیانی کرد، واتە: (ضَاعَ رَأْسُ الْمَالِ) سەرماوە کە فەوتە، بەلام (خَسِرَ يَخْسِرُ)، بە مانای: (نَقَصَ يَنْقُصُ)، کەمی کرد، کەم دەکات، یانی: شتێک لێی کەم کردو لێی کەم دەکات.

(الطبري) لە تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾، دەلێ: (وَيَوْمَ تَجِيءُ السَّاعَةُ الَّتِي يَنْشُرُ اللَّهُ فِيهَا الْمَوْتَى مِنْ قُبُورِهِمْ، وَيَجْمَعُهُمْ لِمَوْقِفِ الْعَرْشِ) ﴿يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾ الجائية: ۲۷، يَقُولُ: يُغْبِنُ فِيهَا الَّذِينَ أَبْطَلُوا فِي الدُّنْيَا فِي أَقْوَالِهِمْ وَدَعْوَاهُمْ لِلَّهِ شَرِيكًا، وَعِبَادَتِهِمْ آلِهَةً دُونَهُ بِأَنْ يَقُولَ مِمَّا زَلَمَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ الْمُحَقَّقُونَ، وَيُبَدِّلُوا بِهَا مَنَازِلَ مِنَ النَّارِ، كَانَتْ لِلْمُحَقِّقِينَ، فَجَعَلَتْ لَهُمْ مِمَّا زَلَمَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ) ، واتە: ئەو رۆژە ساعە دێ و خوا مردووێکان تێدا زیندوو دەکاتەو، لە گۆرەکانیان و بۆ رانواندن کۆیان

دهکاتهوه، لهو رۆژهدا ئەوانه‌ی له دنیا دا قسه‌ی ناهه‌ق و بانگه‌شه‌ی ناهه‌قیان کردوه، که هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوه، ئەوانه دۆراو ده‌بن و، ئەوانه‌ی له‌سه‌ر هه‌ق بوون، ئەو مه‌زلگاو جیگاو ریگا گریمان کراوانه‌ی بۆ بی‌پروایه‌کان له به‌هه‌شتی دانراون، ئێیان به‌ میرات ده‌گرن، له جیاتى ئەوه‌ش ئەو جیگاو ریگا گریمانکراوانه‌ی داندراون، بۆ ئەوانه‌ی که ئەه‌لی ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکن، (ئەگەر بی‌پروا و کردار خراپ بوونایه، ده‌چوونه ئەو جیگاو ریگایانه)، ئەو جیگه‌و ریگایانه‌ش ده‌درێن به‌ بی‌پروایه‌کان.

(هه‌ر کامێکیان جیگه‌و ریگای ئەوه‌ی دیکه، به‌ میرات ده‌گرن، ئیمانداران له به‌هه‌شتدا، جیگاو ریگایان به‌ میرات ده‌گرن و، بی‌پروایانیش له دۆزه‌خدا جیگاو ریگای ئیمانداران به‌ میرات ده‌گرن).

(۳) - ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً﴾، تۆ هه‌ر کۆمه‌لێک ده‌بینی له‌سه‌ر چۆکان، ئەژنۆیان که‌وتوه، (بَارِكِينَ عَلَى الرَّكْبِ مُسْتَوْفِينَ عَلَى هَيْئَةِ الْمَذْنِبِ الْمُنْتَظَرِ مِمَّا يَكْرَهُ)، واته: له‌سه‌ر ئەژنۆیانان که‌وتوون و له‌سه‌ر هه‌ستن، وه‌ک شیوه‌ی بابایه‌کی تاوانباری چاوه‌ڕێی سزا.

(۴) - ﴿كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا﴾، هه‌ر کۆمه‌له‌ بانگ ده‌کری بۆ نووسراوه‌که‌ی خۆی، نووسراویکی گشتی که‌ هی تاک تاکیانی تێدايه، یاخود: هه‌ر کۆمه‌لێک بانگ ده‌کری بۆ نووسراوه‌که‌ی خۆی، واته: تاک تاکی کۆمه‌له‌که، هه‌ر کامیان لیست و نووسراو و پروانامه‌ی خۆی وه‌رده‌گریته‌وه.

(۵) - ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، (پێشیان ده‌گوترێ: ئەم‌رۆ به‌ پێی ئەوه‌ی ده‌تانکرد، سزا پاداشت ده‌درێته‌وه، (يَكُونُ جَزَاؤُهُمْ عَلَىٰ وَفْقِ أَعْمَالِهِمْ)، سزا یان پاداشتیان به‌ پێی کرده‌وه‌کانیانه.

(۶) - ﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾، (پێیان ده‌گوترێ: ئەمه نووسراوه‌که‌مانه به‌ هه‌ق و راستی، له دژتان ده‌دوی، قسه‌تان له‌سه‌ر ده‌کات و شایه‌دییتان له‌سه‌ر ده‌دات، (عُدِّي يَنْطِقُ بِ«عَلَىٰ» لِإِفَادَةِ مَعْنَى: يَشْهَدُ)، (يَنْطِقُ) پێویستی به‌ (عَلَىٰ) نیه، (يَنْطِقُ)، یانی: ده‌دوی،

بەلام کە دەفەر موی: (سَطِقُ عَلَيْكُمْ)، بەهۆی (علی) وه وشە (سَطِقُ) مانای (يَشْهَدُ) شی، خراوە ته نیو، وپرای مانای (دەدوێ)، مانای (شایەدی دەدا) شی خراوە ته تی، چونکە بنچینهی (تَضْمِينُ)، (خرانه نیو) له زمانی عەرەبیدا، وه ختیک کرداریک که عادهت نیه، به پیتیک تهعه ددا بکات و بهرکار بخوازی، بهو پیتە بهرکار دهخوازی، وپرای مانای خوێ، مانایه کی دیکهش دهگهیه نی و له یه ک کاتدا، دوو واتایان دهگهیه نی.

واته: ئەمه نووسراوه کی ئیمهیه، به شیوهیه کی راست له باره تانهوه دهوێ و شایه دیتان له سه ر ده دات.

(۷) - ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئیمه ئه وهی ده تانکرد، له بهرمان ده گرته وه، ئەمه به لگه هینانه وهیه بو رسته ی پیشی، واته: بۆیه به راستی شایه دیتان له سه ر ده داو، له باره تانهوه دهوێ، ئەو نووسراوه ی ئیوه، ئەو تۆماره ی ئیمه، چونکە ئیمه ئه وهی ده تانکرد کاتی خوێ، له بهرمان ده گرته وه

وشە (نَسْتَنسِخُ):

أ- زانایان هه ندیکیان گووتویانه: (نَكْتُبُ)، ده مانووسی.

ب- هه ندیکیان گووتویانه: (نُكِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِكِتَابَتِهِ)، فریشته کاخمان ئه رکدار کردبوون، که بینووسن.

ج- هه ندیکیان گووتویانه: (نَنْقُلُ مِنَ اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ)، له له وحی پارێزراوه وه ئه وهی که خوا هه موو زانیارییه کانی خوێ تیدا تۆمار کردون، له وپوه ده مانگواسته وه، به لام مانا راسته که ی ئه وهیه: (نُسْجَلُ وَنُصَوِّرُ)، ئیمه تۆمارمان ده کردو وینهمان لئ ده گرته وه، وه ک چۆن مرو ف ئیستا ده توانی ئه وه بکات، که ئەمه بیگومان ئاماژه یه کی عیلمیه و ئیعجازیکی زانستییه، که خوا ﷻ هه زارو چوار سه دو ئه وه نده سال پیش ئه وهی مرو ف بتوانی ئه و ئامیرانه دا بین، که به ده نگ و وینه وه، شان تۆمار ده که ن و هه لیده گرن و له کاتی پپو یستدا لئ ده درینه وه، خوا ئاماژه ی به وه کردوه.

ههروهک له سوورەتی (الکھف) یشدا، که لهوێ قسهمان لهو بارهوه کردوه، بۆیه لێره دووباره ی ناکهینهوه، دهفهرموێ: ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ (٤٩)، خوا دهفهرموێ: ئهوهی کردبوویان به ئاماده کراوی بینیان، واته: خودی کردهوه که دهبیننهوه، خودی قسه که دهبیننهوه، خودی ههلسوکه وته که دهبیننهوه، نهک نووسراوێک له لیستی کدا، ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، ئهوهی کردبوویان به ئاماده کراوی بینیان، دهگوتری: ئهوه توێ ئهها ته ماشا بکه، ئهوه دهنگت، ئهوه وینه که ی تو، ئهوه ههلسوکه وته که ی تو، ههه ئایه ته که ی سوورەتی (الکھف)، ههه ئهه ئایه ته، زۆر به پوونی دهلالهت له سه ره ئهوه ده که ن، ههروهها ئهه ئایه ته ی سوورەتی (الزلزله) یش، که دهفهرموێ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (٨)، واته: هه ره که سی که به گرانی گه ردیک چاکه بکات، ده بینێ، (کرده وه که ده بینته وه)، ههروهها هه ره که سی که به گرانی گه ردیک خراپه بکات، ده بینێ، (واته: خودی کرده وه که ده بینته وه).

له باره ی ئه وه وه که خوا ﷻ دهفهرموێ: لهو پۆژه دا، ئه وان ه ی له سه ره ناهه قن، زیانبار ده بن، زانیان زۆریان قسه کرده، به لام زۆر گه رام، ده قیکم نه بینێ لهو باره وه، ده قیک له پیغه مبه ره وه ﷺ به لام هه موویان ئه وه قسه یان لهو باره یه وه کرده، که ئیمانداران شوینی بیروایان له به هه شتا به میرات ده گرن و، بیروایانیش شوینی ئیمانداران له دۆزه خدا به میرات ده گرن.

(الشیخ حسن بن محمد مخلوف) له تهفسیری ئهه ئایه ته له سوورەتی (التغابن) دا: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ (٩)، ده لی: (أَي: يَوْمَ غِبٍ فِيهِ بَعْضُ النَّاسِ بَعْضًا يَنْزُلُ السُّعْدَاءُ مَنَازِلَ الْأَشْقِيَاءِ الَّتِي كَانُوا يَنْزِلُونَهَا لَوْ كَانُوا سَعْدَاءَ، وَنُزُلُ الْأَشْقِيَاءِ مَنَازِلَ السُّعْدَاءِ الَّتِي كَانُوا يَنْزِلُونَهَا لَوْ كَانُوا أَشْقِيَاءَ، مُسْتَعَارًا مِّنَ تَغَابُنِ الْقَوْمِ فِي التَّجَارَةِ) إِذَا غَبَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فِيهَا، وَفِعْلُهُ مِنْ بَابِ ضَرَبَ، وَفِيهِ

تَهَكُّمُ بِالْأَشْقِيَاءِ لَأَنَّهُمْ بُنُوزُهُمْ مَنَازِلُهُمْ مِنَ النَّارِ، لَا يَغْبُنُونَ السُّعَدَاءَ^(١)، واته: لهو
 رۆژه دا که ههندیکیان زیان له ههندیکیان دهدهن، بههوی ئهوهوه که بهختهوهه
 دهچنه شوینی بهدبهختان، که ئهگهر بهختهوهه بوونایه، دهیانچوونهتی له
 بهههشتی و، بهدبهختان و خراپه کارانیش دهچنه شوینی بهختهوهه دهه
 که ئهگهر خراپه کاربوونایه، دهیچوونهتی، ئههیش خوازاوهتهوه له (تَغَابَنَ الْقَوْمُ
 فِي التَّجَارَةِ) واته: کۆمه له خه لکیک له بازرگانی دا زیانیان له یه کدی دا، ئهگهر
 ههندیکیان زیانیان له یه کدی دا تیتیدا، کرداره که شی له جوړی: (ضرب) هوه هاتوه
 {عَبَّ يَغْبِنُ، ضَرَبَ يَضْرِبُ}، ئههه جوړیک له گالته پیکردنیشه به بهدبهختان و
 بیروایه کان، چونکه ئههوان که له دۆزه خدا، شوینی بهههشتیه کان، شوینی
 ئیمانداران به میرات دهگرن، له راستییدا، زیان له ئیمانداران نادهن، {ههر سزاو
 ئازار بو خویان زیاد دهکن}.

مه سه له ی دووهم:

بروادارانێ کردار باش که خوا ده یان خاته نیو به زهیی خۆیه وه، بردنه وه و به مراد گه یشتنی مه زنیان پێ ده برێ و، بیروایانی خۆ به زلگرو تاوانباریش، که هه میسه له گومان و دوو دلیی دابوون، له باره ی په یامی خوا و له باره ی پوژی دوا یی و، دیداری خوا وه، خراپه کانیانیان بۆ ده رده که ون و، سزای ئه وه ی گالته یان پیده کرد، ده وریان ده دات:

خوا ده فه رموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝۳۰﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ۝۳۱ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۖ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِیْن ۝۳۲ وَبَدَأَهُم سَعَاتٌ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ ۖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۳﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له سیژده بر گه دا:

(۱)- ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئنجا ئه وانه ی بروایان ه ی ناوه و کرده وه باشه کانیان ئه نجامداون.

(۲)- ﴿فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، په روه ردگاریان ده یان خاته نیو به زهیی خۆیه وه.

(۳)- ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾، ئا ئه وه به ئامانج گه یشتن و بردنه وه ی مه زن و ئاشکراو روونه.

لیره که ده فه رموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، (ف) ی (فأما): (لِعَظْفِ الْمُفْصَلِ عَلَى الْمُجْمَلِ، وَهَذَا تَفْصِيلٌ لِّ: ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةً﴾)، که ده فه رموی: (فأما)، ئه م (ف) ه بۆ بادانه وه یه، بادانه وه ی قسه ی پروون و ئاشکرا له سه ر قسه یه که که پیشت به کورتیی کراوه، ئه وه ی به کورتیی کراوه، ئه وه یه که ده فه رموی:

﴿وَرَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَائِيَةً﴾ هەر کۆمه‌لیک دەبینی لەسەر ئەژنۆیان، ئنجا دێتە سەر درێژەکە: ئەوانە ی لەسەر ئەژنۆیان، کە هەموو مرۆڤەکان، بەلام ئەوانەیان کە پروایان هێناوە کردەو بەشەکانیان ئەنجام داو، ﴿فَيَدْخُلُهُم رَّبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ پەروەردگاریان دەیانخاتە ئێو بەزەیی خۆیەو، ئەمە بۆ ئەوێە هەم پرواداران دلخۆش بکری و موژدەیان پێ بدری، هەم بۆ خراپەکارانیش دیارە هەواڵیکی ناخۆشەو، زیاتر مایە خەفەت و مەینەتیانە، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾، (الفوز: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتیه لەو کە ئینسان چاکەو خێرو بەرژەوێندی بۆ دابین بێ، لەگەڵ سەلامەتی و بێمەرەتی و بێ بەلایشدا، چونکە جاری وایە ئینسان قازانج دەکات، یاخود خۆشییەکی دێتە پێ، بەلام ناره‌حه‌تیانیش دەبینی، بەلام (فوز) ئەوێە کە بەبێ دیتنی ناره‌حه‌تی، خێرو خۆشیی بپینی.

ئنجا دێتە سەر باسی حال و گۆزەرائی ئەوانە ی بپروان:

٤- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەلام ئەوانە ی بپروان، واتە: بپروابوون بە خوا ﷻ، یاخود پروایان بە خوا هەبوو، وەک بەدیھێنەر و پەروەردگار، بەلام بپروابوون بە یەکتایی خوا لە پەرستراو، یان: بپروابوون بە پەیام و پیغمبەری خوا ﷻ، یاخود پروایان بەوێش بوو، بەلام بپروابوون بە دیداری خوا، ئەوانە ی بپروابوون بە هەر شیوێە ک لە شیوێەکانی بپروایی.

٥- ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ ئایا ئایەتەکانمان بەسەردا نەدەخوێترانهو؟ وەک پێشتریش گومان: ئەمە لێردا شتیک قرتێترانو، کە بە سیاق و سەلیقە دەزانری، واتە: (یقال لهم)، پێیان دەگوتری: ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾، ئەدی ئایەتەکانی منتان بەسەردا نەدەخوێترانهو؟ ئەمە پرسیارکردن و پرسیارکردنە کەش دەگونجی بۆ سەرزنەشت بێ، دەشگونجی بۆ چەسپاندن بێ، واتە: خۆتان دەزانن ئایەتەکانمان بەسەردا دەخوێترایەو، یان بۆ هەردووکیانە، بۆ سەرزنەشتیشەو بۆ چەسپاندنیشە، بەلام بە تەئکید بۆ

نکوو لیلیکردن نیه، چونکه لهوێ کەس نکوولی لهو ناکات، کە ئایەتەکانی خوای پێگەیشن و بەسەریدا خوێنرانەوه.

(۶) - ﴿فَأَسْكَبْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، کەچی ئێوە خۆتان بە زلگرت و، کۆمەلێکی تاوانبار بوون، کە دەفهرموێ: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، له جیاتی ئەوێ بفرموێ: ﴿وَكُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ﴾ (بوێه وادەفهرموێ: تاكو ئەوێ بگهیهنێ کە تاوانباریی بوته خەسلەتێکی ریشه‌داریان و، تیکه‌ل به‌ ده‌روونیان بووه، تاكو وای لیهاتوه بوته راگر (مُقَوْم) یك له راگره‌کانی کۆمه‌ل‌بوونیان.

کەواته: لێره خوا ﷻ سێ مۆریان به‌نیو چه‌وانه‌وه‌ ده‌نێ:

یه‌که‌میان: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بێ‌پروایی.

دووهمیان: ﴿فَأَسْكَبْتُمْ﴾، خۆ به‌زلگه‌ری.

سێههمیان: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، تاوانباری.

کە له‌ راستییدا ئەو سێههم تیکه‌له‌کێشن و یه‌کدی په‌لکێش ده‌کەن، هه‌ر کەس بێ‌پروا بێ، خۆ به‌زلگه‌ریش ده‌بێ، هه‌ر کەس دان به‌ بوونی خوادا نه‌هێنێ، یان دان به‌ بوونی خوادا بێنێ، به‌لام دان به‌ راستیی پێخه‌مبه‌ردا نه‌هێنێ، یاخود بپروای به‌ دیداری خواو پڕۆژی دوایی نه‌بێ، کەسی وا هه‌ر له‌ خۆوه‌ بوغرا ده‌بێ و، خۆی له‌ لای ده‌بێ، ئەوه‌ش سه‌ر ده‌کێشێ بۆ ئەوێ تاوانباریی بکات و، پێی گوناح و تاوانی له‌ به‌رده‌مدا ئاچووخ و ته‌خت ده‌بێ، وه‌ک خوا ﷻ له‌ سوورەتی (القیامة) دا ده‌فهرموێ: ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِفَفْجَرٍ أَمَامَهُ﴾ ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿٦﴾، مڕۆقی بێ‌پروا ده‌یه‌وێ له‌ پێشیه‌وه، گوناوه‌ تاوان بکات، خراپه‌کاریی بکات، بوێه ده‌پرسێ: پڕۆژی قیامه‌تی که‌نگیه‌؟

له‌ راستییدا پڕۆژی قیامه‌ت و پڕوایه‌وه‌ به‌ پڕۆژی دوایی، به‌ سزاو پاداشتی خوا، له‌مپه‌رو کۆسپێکه‌ له‌ به‌رده‌م ئینساندا، کە تاوان و لادان بکات، به‌لام که‌سیک بپروای به‌وه‌ نه‌بێ کە ده‌چێته‌وه‌ خزمه‌ت خوای په‌روه‌ردگارو خاوه‌نی خۆی، ئەو

(۹) - ﴿قُلْتُ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ﴾ ١؎ ئیوہ گوتتان: ئیمہ نازانین کاتہ کہ چییہ؟ واتہ: نازانین ئەو کاتہ ی ئیوہ دەلێن: خەلکی تیدا زیندوو دەکریتەوہ، چییہ؟! ئنجا ئەمە نکوولییکردنە هەر لە خودی هەبوونی (ساعة)، که شتیک نیە بزانی و دەرک بکری و عه قڵ پهی پی بیات، واتە: شتیکی ناماقوول، ئەم تەعبیرە ئەو دەگەیشت.

(۱۰) - ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ئیمە تەنیا بەگومانئیکی بېھیز گومان دەبەین، لێرەدا کە دەلێ: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ئەمە پێی دەگوترێ: (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُفْرَغُ)، هەلاواردنی بەتالکراو، خالییکراو، ئنجا شارەزایان و ریزمانزانانی عەرەبیی، ئیشکالیکیان لێرەدا باسکردووە، کە گوتووایانە: (لَا يَصِحُّ أَنْ يَكُونَ الإِسْتِثْنَاءُ مُفْرَعًا لِلْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ، لَأَنْتِفَاءً فَائِدَةُ التَّفْرِيعِ)، هەلاواردنی خالییکەرەووە لەبەرکاری ڕەها، راست نیه، چونکە خالییکردنەووە کە سوودی نامینێ، ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، یانی: (مَا نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا)، گومان نابەین، جگە لە گومان، دەلێن: ئەمە واتایەکی بۆ نامینیتەووە، گومان نابەین، جگە لە گومان!

بەلام (ابن هشام) لە (مغني اللبيب) دا، کە کتییکی ریزمانی عەرەبییە دەلێ: (مَصْحُوحٌ اسْتِثْنَاءُ الظَّنِّ مِنْ نَفْسِهِ، أَنَّ الْمُسْتَثْنَى هُوَ الظَّنُّ الْمَوْصُوفُ بِمَا دَلَّ عَلَيْهِ تَنكِيرُهُ مِنَ التَّحْقِيرِ الْمُشْعِرِ بِهِ التَّنْوِينُ)، ئەوێ وایکردووە گومان (ظَنِّ)، لە خوێ هەلباویردری، ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ئەوێ کە هەلاویردراو، بریتیه لەو گومانە کە مادام بە نهاسراو (نكرة) هاتووە، مانای وایە شتیکی کەم و بچوووک و کەم بایەخە، واتە: ئیمە گومان نابەین، جگە لە گومانئیکی بێ هیژ، ئنجا ئەمە وایکردووە کە ئەو هەلاواردن (إِسْتِثْنَاء) ه، لێرەدا دروست بێت، ئەوێ تەئویلیک.

هەندیکی دیکەش گوتووایانە: (ضُمَّنَ (نَظُنُّ)، مَعْنَى نَعْتَقِدُ، يَعْنِي إِنْ نَعْتَقِدُ إِلَّا ظَنًّا)، (نَظُنُّ) مانای (نَعْتَقِدُ) خراوەتە نیو، یانی: قەناعەت و ڕویمان نیه، جگە لە گومان، واتە: پیمان وانیە قیامەت بێ و قەناعەتمان پێی نیه، جگە لە گومان.

بە بۆچوونی من هەردووکیان جوانن، لە هەردوو حالاندا دەلێ: (مَفْعُولَا: (نَظُنُّ)، مُحَذَّوْفَانِ لِدَلَالَةِ الْكَلَامِ عَلَيْهِمَا أَي: إِنْ نَظُنُّ السَّاعَةَ وَاقِعَةً)، هەردوووک بەرکاری (نَظُنُّ) قرتیزاون، چونکە سیاقی قسە کە دەیانگەیهنێ، پیمان وانیە (ساعة) بێ و بقیەومی، چونکە (نَظُنُّ: ظَنُّ مُحَمَّدٌ زَيْدًا وَاقِعًا)، (نَظُنُّ) دوو بەرکار (مفعول به) ی دەوێن، کە لێرەدا هەردووکیان قرتیزاون، چونکە دیارن، واتە: ئیمە پیمان وانیە (ساعة) بێ، پیمان وانیە کاتە کە یان قیامەت بێ، (الساعة)،

بەرکاری یەكەمیهتی و (واقعة) بەرکاری دوومیەتی و، ھەردووکیان قرتێزانوں، لەبەر ئەوێ بەپێی سەلیقەو سیاق زانراو و دیارن.

(۱۱) - ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ﴾، ئێمەش لە دُنیايان نین، واتە: ئێمە لە دُنیايان نین، بەهاتی پوژی قیامەت، ئەمەش دەریدەخات کە (اليقين والظن)، وەك پێشتریش گوتوویمان: پێك دژو پێچەوانە یەكدین، لە ھەر شوێنێك یەقین ھەبێ، گومان نابێ و، پێش گومانیش دوو دلی (شك) نابێ، (الظن)، واتە: گومان، (الشك)، واتە: دوو دلی، ئنجا ئەگەر گومان نەبێ، دوو دلی ھەر نابێ، چونكە دەفەرموێ: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ﴾، تەنیا گومانێکی بێ ھێزمان دەبێ، یاخود قەناعەتمان وابوو، تەنیا بە گومان قەناعەتمان وابوو و، ئێمە لە دُنیايان نەبووین، كەواتە: دُنیا یی و گومان (اليقين و الظن)، دژو پێچەوانە یەكدین.

(۱۲) - ﴿وَبَدَأْهُمْ سِعَاتٍ مَا عَمِلُوا﴾، سزای کردووە خراپەکانی کە وەدەستیان ھێنا بوون، بۆیان دەرکەوت، یاخود: ئەو شوێنەواری خراپانە وەدەستھێنانەکیان - کە لەسەر کوفر بنیاترابوو - پەیدای کردبوون، بۆیان دەرکەوتن.

(۱۳) - ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ئەوێ پێشتر گالتهیان پێ دەکرد گەمارۆی دان، (وَحَاقَ) بە مانای (نزل) دێ و، بە مانای (أَحَاطَ) ش دێ، واتە: دابەزیە سەریان، گەمارۆی دان، (مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ)، ئەوێ پێشتر گالتهیان پێ دەکرد، واتە: سزایەکی گەمارۆی دان، یاخود: خودی گالتهپێکراوەکە، کە سزای خواوە، دۆزەخە گەمارۆی دان.

ئە بۆرە کۆمەڵەبەشێکی بەگەشتن

بەشێکی بۆ مۆڵەتی ئۆنلەین

Alibapir.com

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes

Alibapir.com

Alibapir.com

QR codes

مه سه له ی سییه م:

به بیروایان ده گوتری: ئه مپرو پشتگویتان ده خهین، وهک چۆن ئیوه دیداری ئه مپروتان پشتگوئی خستوهو، جیگاشتان ئاگره له سۆنگهی گالته کردنتانه وه به ئایه ته کانی خواو، فریو خواردنتان به ژیا نی دنیا، که سه ره نجام له دۆزه خدا هه می شه یی ده بن و، ریشتان نادری، خوا پازی بکه ن و، گله یی خوا له سه ر خۆتان نه هیلن:

خوا ده فهرمو ی: ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِكُمْ ۖ مَا فِی سَمْعِکُمْ لَقَاءَ یَوْمِکُمْ ۚ هَذَا وَمَا کُنْتُمْ بِالنَّارِ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّصْرِینَ ۚ﴾ (۳۴) ﴿ذَلِکُمْ بِأَنکُمْ أَخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللّٰهِ هُرُوًا وَغَرَّکُمُ الْحَیْوةُ الدُّنْیَا ۚ فَالْیَوْمَ لَا یُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ یُسْعَبُونَ﴾ (۳۵)

شی کردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِكُمْ﴾، گوتراش: ئه مپرو له بیرتان ده کهین، (فه رامۆشتان ده کهین و پشت گویتان ده خهین)، به کێ گوترا؟ به دنیایی به بیروایان گوتراو، لهو سیاقه شدا، دیاری نه کراوه بیژه ره که کییه، ئه مه ش جوړیکه له به کهم ته ماشا کردن، یانی: که سیك راسپێردرا ئه وه یان پێ بلێ، که مسوگهر فریشته کانن، وشه ی (نَنْسِکُمْ)، (نَتْرُکْکُمْ تَرْکًا مُّؤَبَّدًا، لَآئِ النَّسِیَانِ تَرْکُ الشَّیْءِ الْمُنْسِیِّ، أَوِ النَّسِیَانِ مُسْتَعَارًا لِلْإِهْمَالِ وَعَدَمِ الْمُبَالَاةِ)، (وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِکُمْ)، واته: وازتان لی دینین به یه کجاره کی، چونکه له بیرچوون بریتیه له وازهینانی له شتیک به یه کجاری، یاخود لیره دا وشه ی (النَّسِیَانِ، نَنْسِکُمْ)، خوازاوه ته وه بو پشتگو یخست و گو ی پینه دان و بایه خ پینه دان، واته: ئه مپرو پشتگویتان ده خهین و بایه ختان پینا دهین.

(۲) - ﴿مَا فِی سَمْعِکُمْ لَقَاءَ یَوْمِکُمْ ۚ هَذَا﴾، وهک چۆن ئیوه دیداری ئه مپرو ژه تان له بیر چوو بوو، یان: فه رامۆش کردبوو و پشتگویتان خستوو، (الْلَقَاءُ: وَجْدَانُ الشَّیْءِ شَیْنًا فِی مَكَانٍ: لَقِیَ

زَيْدَ عَمْرًا، (اللقاء) بریتیه لهوهی شتیک له شوینیکی شتیکی لی هه لکهوی، وهک ده لی: (لَقِيَ زَيْدَ عَمْرًا)، زهید تووشی عه مر بوو، یانی: له کات و شوینیکی دیارییکراودا.

۳- ﴿وَمَأْوَنُكُمُ النَّارُ﴾، جیگه و پێگه ی ههوانه وه تان ناگره، (المأوى: المكان الذي يأوي إليه الشخص بعد أعماله)، (المأوى): بریتیه لهو شوینهی که سیک په نای بو ده بات، دوا ی نه جامدانی کاره کانی، که ماندوو ده بی و، ناپه حهت ده بی، ده چی لهویدا پشوو بدات و ئیسپرا حهت بکات، واته: شوینی پشوودان و ههوانه وه، نه گهر بو ئیوه هه بی له پوژی دوا ییدا، ناگری دۆزه خه، خوا په نامان بدات.

۴- ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرٍ﴾، هیچ پشتیوان و سه رخه رو هاوکاریشان نین، (لَيْسَ لَكُمْ أَيْ: نَاصِرٌ مِّمَّهَا كَانَ)، (وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرٍ) (۳۴)، (ثُمَّ (مِنْ) هـ)، که بو ده ستییکه (إبتدائية)، واته: هه ره له سه ره تایی سه رخه رو پشتیوانانه وه، تا کو کو تایان، هه ره له بچووکیان تا کو گه وره یان، هیچ پشتیوانیکتان نیه، نه که م، نه زور.

۵- ﴿ذَلِكُمْ بِأَنكُمُ اخْتَضْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُوءًا﴾، نه مه شتان {ثم سزایه تان، یان ثم سه ره نه جامه شووم و پر مهینه تیه تان}، به هو ی نه وه وه یه که ئیوه ئایه ته کانی خواتان به گالته پیکراو گرتبوون، گالته تان پی ده کردن، به گالته جار تان گرتبوون، دیاره وشه ی (هُرُوءًا: الهُزْءُ: مَصْدَرٌ مُرَادٌ بِهِ اسْمُ الْمَفْعُولِ مِثْلُ: خَلَقَ وَمَخْلُوقٌ، (هُرُوءًا)، (أَي: مَهْزُوءًا)، واته: نه وه به هو ی نه وه وه یه که ئایه ته کانی خواتان گالته پیکراو گرتبوون، به گالته جار تان گرتبوون، (هزه)، چاوگه به مانای (مهزوء) و به رکار (مفعول به)، وهک چو (خلق)، به مانای (مخلوق) ه، دروستکراو.

۶- ﴿وَعَرَّتْكُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾، (ویرای نه وه ی ئایه ته کانی ئیمه تان به گالته جار گرتبوون)، ژیا نی دنیا ش فریوی دان، (التَّغْرِيرُ: الإطْمَاعُ الْبَاطِلُ)، (تغیر) بریتیه له به ته ما کردنیکی پووچ، به ته ما کردنیکی بی بنه ما، به کوردی ده گو تر ی: هه لخه له تاندن، فریودان، کلاو له سه رنان.

۷- ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا﴾، نه مپو ئیوه لی نابرینه ده ری، خو ئیرا ویشه ته وه: (لَا يُخْرَجُونَ

(۸) - ﴿وَلَا هُمْ يُسْعَبُونَ﴾، داواشیان لئ ناکرئ، داوای لیبوردن بکهن، یاخود: داواشیان لئ ناکرئ، په‌روه‌دگاریان رازی بکهن، داوایان لیناکرئ گله‌یی په‌روه‌دگاریان له‌سهرخوئیان لابه‌رن و، سه‌ره‌نجام په‌روه‌دگاریان رازی بکهن، بویه زانایان هه‌ندیکیان گوتووایانه: ﴿وَلَا يُسْعَبُونَ﴾: أي: لَا يُطْلَبُ مِنْهُمْ إِرْضَاءُ اللَّهِ، داوایان لیناکرئ خوا رازی بکهن، هه‌ندیکیشیان گوتووایانه: ﴿وَلَا يُسْعَبُونَ﴾، یانی: داوایان لیناکرئ داوای لیبوردن بکهن، واته: گله‌یی خوا له‌سهر خوئیان لابه‌رن، وه‌ک پیشتیش گوتم: ئیمه له ته‌فسیری سووره‌تی (فصلت) و، له ته‌فسیری سووره‌تی (النحل) یشدا، به دریژی له باره‌ی وشه‌ی (إِعْتَاب، وَإِسْتِعْتَاب) هوه قسه‌مان کردوه.

[illegible]

مەسەلەى چوارەم و کۆتایى:

ستایشکردنى خواى پەروەردگارى گەردوون و جیهانیان، که مهزنى و، بهزنى و گەورەى پەها، له بووندا ته نیا هی ویهو، خوا زال و کاربه جییه:

خو دهفه رموى: ﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝۳۶ وَلَهُ الْکِبْرِیَّاءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ۝۳۷﴾

شیکردنهوئى ئەم دوو ئایهته، له چوار برگەدا:

(۱) - ﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ﴾، ستایش ته نیا هی خوایه، (ف) ی سەر (فَلِلّٰهِ)، (فاء للتفْرِیع، فَإِنْشَاءُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ تَعَالٰی وَتَخْصِیصُهُ بِهِ، وَحَضْرُهُ عَلَيْهِ، مُتَقَرَّرٌ عَمَّا سَبَقَ فِی هَذِهِ السُّورَةِ الْمَبَارَكَةِ مِنْ ذِکْرِ آیَاتِ اللّٰهِ وَنِعْمِهِ وَهَدَايَتِهِ وَلُطْفِهِ مَعَ عِبَادِهِ)، واتە: (ف) بۆ لق لیکردنهوئیهو، ئەو دەگەیهنن که ئەوئى لێردا دەگوترن، لەوئى پێشەو سەرچاو دەگرن، چونکە: راگەیاندى ستایشکردن بۆ خواى بهرزو پێو تاییهتکردنى و، تیدا کورتهه لهینانى، هه موئى پهیدابوو لەوئى که لەم سوورەته موبارەکهدا، پێشتر باسکراوه، له باس نیشانهکانى خواو چاکهکانى خواو پێنمایى و هیدایهتى خواو لوتف و کهرەم و بهزەى خوا له گەل بەندهکانیدا، ئنجا پەروەردگارێک وابن، هه موو ستایشێک ته نیا شایستهى ئەوئ.

(۲) - ﴿رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾، پەروەردگارى ئاسمانهکان، پەروەردگارى زهوى و، پەروەردگارى جیهانیان، سى جارن دووباره کردنهوئى پەروەردگارێتى خوا، لێردا له بهر ئەوئیه که پێگه شوینەکه دهخوازى، پەروەردگارێتى خوا، واتە: مشوورخواردنى خواو به سەر راگەیشتنى و خاوهندارێتى و پەروەردەکردنى خوا، تاییهتەندترین سیفهتى خوایه، له په یوه ندى له گەل دروستکراوهکانیدا.

(۳) - ﴿وَلَهُ الْکِبْرِیَّاءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، هه رچى مهزنى ههیه، هه ر بۆ ویه له ئاسمانهکان و زهویدا، (الْکِبْرِیَّاءُ): (الْعَظْمَةُ الْمُطْلَقَةُ، وَالْعُلُوُّ الْمُطْلَقُ، وَالْجَلَالُ وَالْجَمَالُ وَالْکَمَالُ

فِي الذَّاتِ وَالصِّفَاتِ)، (الْكِبْرِيَاءُ) به مانای: مهزنیی رەها، بەرزنیی رەها، گەورەیی رەها، هەرۆه‌ها جەلال و جەمال و کەمال لە زات و لە سێفەتەکانی دا.

(جلال)، واتە: شکۆ و هەبەتی خوا، (جمال)، واتە: جوانیی خۆی پەرۆردگار، وەک بۆ خۆی پەرۆردگار شایستەییە، (کمال)، واتە: تەواویی خوا ﷻ، هەم لە زاتیدا، هەم لە سێفەتەکانیدا، تەنیا هی خواوە.

(۴)- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هەر ئەو زالی کارزانە، بێگومانیش (عزة) سێفەتییکی کۆکەرۆه‌یە بۆ هەموو سێفەتەکانی هێزو دەسلالت و هەبەت و، (حكمة)یش، کۆکەرۆه‌یە بۆ هەرچی پەيوەندی هەبەت بە زانیاری و شارەزایی و ئاگاداریی خواوە ﷻ لە بارەى دروستکراوەکانیوە.

دوو فەرموودەى پێغەمبەرى خوا ﷺ لەبارەى گەورەیی و مهزنیی خوا و تەنیا پەرستنییەوه: هاتوه:

۱- فەرموودەیه‌ك لەبارەوه‌ كه هەركەس گەورەیی و مهزنیی بخوازی - بەسەر خەلكدا - وەك ئەوه‌یه ناكۆكى هەبێ لەگەڵ خوادا لەسەر گەورەیی و مهزنیی، كه دوو سێفەتى هەرە تاییەتى خوان:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، وَالْعِظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَازَعَنِي شَيْئًا مِنْهُمَا، أَلْقَيْتُهُ فِي جَهَنَّمَ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۷۰۳، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۲۰، وَالْبُخَارِيُّ فِي «الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ»: ۵۵۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۰۹۰، وَابْنُ مَاجَه: ۴۱۷۴).

واتە: ئەبوو هورەیره (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) دەفەرموێ: گەورەیی کراسمە، (یان گەورەیی و شکۆی هەرە بەرز کراسمە) و مهزنیی پۆشاکمە، هەر کەسێک لە یه‌کیک لەو دووانەمدا لەگەڵم ناکۆک بێ، دەپخەمە ئێو ناگر.

واته: گه وره یی و مه زنیی، سیفه تی تایبه تی خوان، بویه هه ر که سیک خوی به گه وره بگری و، خوی به مه زن بگری له به رانبه ر مروقه کاند، نه وه مانای وایه، نا کوکی هه یه له گه ل خوادا له سه ر نه و دوو سیفه تانه ی که تایبه تن به خواوه ^{سجده}، هیچ که سیک بوی نیه لاف نه و دوو سیفه ته لی بدات، نه گه رنا مانای وایه بوغرا بووه و له که ولی خوی ده رچوه و، تووشی سزای خوا ده بی.

۲- فه رمایشتیکی پیغه مبه ری خوا ^{سجده} له باره ی خوا په رستان و جگه له خوا په رستانه وه له قیامه ت دا:

نه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ^{سجده} دینین، که شیکردنه وه و پروونکردنه وه ی نه و ئایه ته موباره که یه که ده فه رموی: ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا﴾ ^{۲۸}، هه موو کو مه لیک ده بینی له سه ر نه ژنویان که و توون، هه ر کو مه لیک بو نوو سراوه که ی خوی بانگ ده کری:

له فه رمو و ده یه که دا^(۱)، پیغه مبه ر ^{سجده} ده فه رموی: (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ نَرَىٰ رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ قَالَ : « هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ إِذَا كَانَتْ صَحْوًا ؟ ». قُلْنَا : لَا. قَالَ : « فَإِنَّكُمْ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ يَوْمَئِذٍ، إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَيْهِمَا ». ثُمَّ قَالَ : « يُنَادِي مُنَادٍ : لِيَذْهَبَ كُلُّ قَوْمٍ إِلَىٰ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. فَيَذْهَبُ أَصْحَابُ الصَّلِيبِ مَعَ صَلِيْبِهِمْ، وَأَصْحَابُ الْأَوْثَانِ مَعَ أَوْثَانِهِمْ، وَأَصْحَابُ كُلِّ آلِهَةٍ مَعَ آلِهَتِهِمْ، حَتَّىٰ يَبْقَىٰ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ، وَغَبْرَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، ثُمَّ يُوقَىٰ بِجَهَنَّمَ تُعْرَضُ كَأَنَّهَُا سَرَابٌ، فَيَقَالُ لِلْيَهُودِ : مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ؟ قَالُوا : كُنَّا نَعْبُدُ عَزِيرَ ابْنِ اللَّهِ. فَيَقَالُ : كَذَبْتُمْ، لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ ؟ قَالُوا : نُرِيدُ أَنْ تَسْقِيَنَا. فَيَقَالُ : اشْرَبُوا. فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، ثُمَّ يُقَالُ لِلنَّصَارَىٰ : مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ؟ فَيَقُولُونَ : كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ : كَذَبْتُمْ، لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ ؟ فَيَقُولُونَ : نُرِيدُ أَنْ تَسْقِيَنَا.

(۱) أخرجه البخاري: ٤٥٨١، ومسلم: ١٨٣، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

فَيَقَالُ : اَشْرَبُوا. فَيَتَسَاقُطُونَ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ، فَيَقَالُ لَهُمْ : مَا يَحْبِسُكُمْ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ ؟ فَيَقُولُونَ : فَارَقْنَاهُمْ وَنَحْنُ أَحْوَجُ مِنْهُ إِلَى الْيَوْمِ، وَإِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي : لِيَلْحَقْ كُلُّ قَوْمٍ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. وَإِنَّا نَنْتَظِرُ رَبَّنَا. قَالَ : فَيَأْتِيهِمُ الْجَبَّارُ، فَيَقُولُ : أَنَا رَبُّكُمْ. فَيَقُولُونَ : أَنْتَ رَبُّنَا. فَلَا يُكَلِّمُهُ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ، فَيَقُولُ : هَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ آيَةٌ تَعْرِفُونَهُ ؟ فَيَقُولُونَ : السَّاقُ. فَيَكْشِفُ عَنْ سَاقِهِ، فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ، وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ رِيَاءً وَسَمْعَةً، فَيَذْهَبُ كَيْمَا يَسْجُدُ فَيَعُودُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا، وَاتِهِ: لَهُ رَوْزَى قِيَامَتِهَا هەر کۆمه‌لیک چی په‌رستی، بو‌ی وینا ده‌کری، {به‌رديان په‌رست بـی، په‌یکه‌ریان په‌رستی، ته‌خته‌و داریکیان په‌رستی، ناژه‌لیکیان په‌رستی، هه‌رچییان په‌رستی، ئەو شته‌ وینا ده‌کریته‌وه‌و ده‌هیتریته‌ گو‌ری}، دوایی به‌ هەر که‌سیک که‌ شتیکی په‌رستوه‌، ده‌گو‌تری: هەر که‌سیک هەر شتیکی په‌رستوه‌، شوینی بکه‌وی، ئیدی هەر که‌سه‌و ده‌چی به‌ره‌و په‌رستراوی خو‌ی، {یاخود: ئەو په‌رستراوانه‌، ده‌کرینه‌ پی‌شه‌نگ و سه‌رقا‌فله‌ بو‌ ناگرا}، هه‌تا ئەو خه‌لکه‌ی که‌ له‌ دنیا‌دا په‌رستوو‌یانن، ده‌که‌ونه‌ شوینیان تا‌کو ده‌یانخه‌نه‌ نیو ناگری دۆزه‌خه‌وه‌، ئنجا ئۆمه‌ه‌تی مو‌حه‌مه‌د ﷺ ده‌می‌نیته‌وه‌ له‌گه‌ل‌ خاوه‌ن کیتیان، {که‌ لی‌ره‌دا با‌سی جو‌وله‌که‌ و نه‌صرانیان کراوه‌}، پی‌شی به‌ جو‌وله‌که‌کان ده‌گو‌تری: ئیوه‌ چیتان ده‌په‌رست؟ ده‌لین: خوا‌مان ده‌په‌رست و {عوزه‌یر} ی‌شمان ده‌په‌رست، جگه‌ له‌ که‌میکیان {که‌میکیان که‌ ته‌نیا خوا‌یان په‌رستوه‌و عوزه‌یریان نه‌په‌رستوه‌}، پی‌یان ده‌گو‌تری: عوزه‌یر، نه‌ له‌ ئیوه‌یه‌و ئیوه‌ش له‌وی نین، عوزه‌یر به‌نده‌یه‌کی صال‌حی خوا‌ بو‌وه‌و به‌س خوا‌ په‌رست بو‌وه‌، بو‌یه‌ به‌ لای چه‌پدا ده‌گیرین، {یان‌ی: ره‌پچه‌ک ده‌درین و کو‌ ده‌کریته‌وه‌}، ئیدی ئەوان ده‌چن و ناتوانن م‌یننه‌وه‌، {ر‌یک به‌ پی‌شخو‌ ده‌درین، به‌ره‌و دۆزه‌خ}، دوایی بانگی نه‌صرانییه‌کان ده‌کری، پی‌یان ده‌گو‌تری: ئیوه‌ چیتان ده‌په‌رست له‌ دنیا‌دا؟ ده‌لین: ئیمه‌ خوا‌مان ده‌په‌رست و {مه‌سیح} ی‌شمان ده‌په‌رست، جگه‌ له‌ که‌میکیان، {که‌میکیان دیاره‌ به‌س خوا‌یان په‌رستوه‌}، پی‌یان ده‌گو‌تری: عیسا نه‌ له‌ ئیوه‌یه‌و نه‌ ئیوه‌ش له‌وین، چونکه‌ ئەو ته‌نیا خوا‌ په‌رست بو‌وه‌، ئەوانیش به‌ لای چه‌پدا ده‌گیرین و ده‌برین و، ده‌رو‌ن و ناتوانن م‌یننه‌وه‌، {واته‌: به‌ره‌و دۆزه‌خ

دەبرین، ئۆممەتی موحەممەد ﷺ دەمئیتەو، پێیان دەگوتری: ئیو چیتان دەپەرست؟ ئەوانیش دەلێن: ئیمە تەنیا خوامان دەپەرست، ئیمە بۆیە لەوانە جیابووینەو لە ترسی ئەمڕۆ، بۆیە ئیمە تەنیا خوامان پەرستو، ئیدی مۆلەت دەدری بە پرواداران کە کړنووش بەرن، پرواداران کړنووش بۆ خوا دەبن، بەلام لە لای هەر پرواداریکەو، موناڤیقیک و دەغەلێک هەیە، بابای موناڤیق پستی رەق دەبی و ناتوانی کړنووش بەری و، کړنووش بردنی پرواداران دەبیتە مایە سەرزنشت و بچووکی و پەشیمانی و داخ و خەفەت بۆی (سەرەنجام ئەوانیش هەر بەرەو دۆزەخ بەری دەکړن).

لە خوای پەرەردگار دەپارێمەو کە بە لوتف و کەرەمی خوێ، یارمەتی ئیمەو سەرجهەم مسوڵمانان بدات، هەرچی زیاترە لە فەرماشتەکە و وردترو قوولتر حالی بین، پاشان دوا و وردو قوول تێگەشتنی، هەولیش بدەین باشیش لە ژیاکی تاکی خۆمان داو، لە ژیاکی خێزانییمان و، لە ژیاکی کۆمەڵایەتییمان و، لە ژیاکی سیاسییماندا، پیادە بەکەین، ئەم قورئانە بە دنیایی هەمووی نوورو بەرەکەتە، خۆیندەوێکە بەرەکەتە، لیۆردبوونەوێ بەرەکەتە، لەبەرکردنی بەرەکەتە، کاریکەردنیشی بەرەکەتە، بەلام بەرەم و بەرەکەتی هەرە زۆری ئەم قورئانە، لە لیتێگەشتن و کاریکەردنی دایە.

لە راستییدا قورئان بۆیە عیادەتە بخوێزێتەو، عیادەتە لەبەر بکری و، عیادەتە تەماشای بکری، تاکو چاک دەرک بکری و، لێی حالی بین، پاشان کاری پێ بکەین.

چەند پەردەو نێوانیک لە نێوان بەشیک لە مسوڵمانان و قورئان دا:

بەداخەو بەشیک لە مسوڵمانان، پەردەو نێوانی زۆر کەوتووتە نێوان ئەوان و قورئانەو، ئنجا ئەو پەردەو نێوانانە:

۱- هەندێکیان هەر پەیوەندییان بە خودی قورئانەو هەیە، کە بریتیە لە تەفسیرکردن و شیکردنەو و روونکردنەو قورئان، بە شیوەیەک کە شایستە قورئان نیە، مانایەکی هەلبزێکراو و کڕچ و کال، پێدانی!

۲- هەندیکیان پەيوەندیان هەیه بە سوننەتی پێغەمبەرەو ﷺ واته: مامەڵە هەڵە گەڵ
رێبازی پێغەمبەرەدا ﷺ، هەندیک کەس پێیان وایە: رێبازی پێغەمبەر ﷺ و فەرمايشته کانی
جیگرەو (بدیل)ن بۆ قورئان، کە لە راستیدا هیچ شتیک بە دیلی قورئان نیە، ئنجا تەنیا
فەرمايشتی خوا (کلام الله) بەرنامەو رێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ بوو، پێغەمبەری خوا جگە
لەم کتێبە، جگە لە قورئان، بەرنامەیه کی دیکە ی پێ نەبوو، فەرمايشته کانی پێغەمبەر ﷺ
چ ئەوێ کە بە زاری موبارەکی فەرموونی، چ ئەوێ بە کردەو کردوونی، چ ئەوێ لە پیش
چاوی کران. یان بیستوونی و دانی پێدا هێنان، واته: (قول و فعل و تقریر)، هەمووی هەر
لەبەر پۆشنایی قورئاندا بوو، لە چوارچێوەی قورئاندا بوو، بۆ کەسی شارەزای قورئان و
سوننەت، ئەمە شتێکی زۆر روون و ئاشکرایە.

۳- هەندیکیش لەو پەردەو تەم و مژانە پەيوەندیان هەیه بە بەرهممی دیکە زانیانەو،
چ لە بواری (فقه)دا، چ لە بواری بنچینه کانی دین (أصول الدین) و عقیدەدا، چ لە بواری
بیرکردنەو مسوڵماناندا، چ لە بواری تەزکیە و تەصەووفدا، چ لە بواری کانی دیکەدا، زۆرجار
شتانیک لە نیو ئەو زانستە ئیسلامییانەدا، لە نیو ئەو کە لەپووری مسوڵمانان دا هەیه، کە
ناکۆک و نامۆیه بە قورئان و بە رووخی قورئان، وەک مەن لە کتێبی: (با لە خزمەت قورئاندا
بین)دا، روونکردنەوێ باشم داوێ لەو بارەو، و، زۆر گرنگە ئیمە بتوانین جاریکی دیکە
عەقڵی خۆمان ئازاد بکەین، دڵ و دەروون و هەناو عەقڵ و هووشی خۆمان بزار بکەین،
لە هەرچی خلتەو خال و لیتەو لالەو نامۆیه لەگەڵ قورئاندا، نامۆیه لەگەڵ فەرمايشتی
خوای پەروەردگارد، لەگەڵ رێبازو راستە شەقامی پێغەمبەری خوا ﷺ، کە وەک زۆرجار
گوتوو: هیچ گومانی تێدانیه: رێبازو راستە شەقامی پێغەمبەریش ﷺ هەناو هەوین و
جەوهرەکە هەر قورئان بوو، بۆیه ئەو جوهر تێگەشتنە کە گوايه: قورئان شتیکەو،
رێبازو سوننەتی پێغەمبەر ﷺ شتێکی دیکەیه، زۆر هەڵیه، وەک لەو بارەو نامیلکەیه کم
نووسیوه بە ناوی: (قورئان و سوننەت وەک رووح و جەستە تیکەلکێشن)، لە راستیدا
قورئان جیا نیە لە سوننەت و، سوننەت جیا نیە لە قورئان، چونکە قورئان لە میانی رێبازی
پێغەمبەرەدا ﷺ پراکتیزە کراو و روونکراو تەو. ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ
إِلَيْهِمْ﴾ النحل، سوننەتیش هەناو هەوینەکە هەر بریتیه لە قورئان، کە واته: سوننەت،

خوا به لوتف و کهږمې خوۍ له ټايين و بهرنامهۍ خویدا، زياتر شاره زامان بکات، به هوۍ وردترو قوولتر تيگه ښتن له قورټان و، باشر ټاشنا بوون به رييازو ري و شويني پيغه مبه ره وه ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

(۱) زۆر جار گوتوومانە و دووبارەى دەكەينەو: ئاشكرا و پوونە كە پىغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ، وپراى قورئان وەحىي دىكەشى بۆ نپىراو، بەلام ھەر لە سياقى قورئان داو، ھەرگىز پىيازى پىغەمبەرى خاتم لە قورئان جيا نيەو، لەگەلى تىك ناگىرى و، ھەمىشە سوننەت دەبى بە تەرازووى قورئان ھەلسەنگىرتى.

تەفسیری سوورپەتی

الأخفاف

له بۆره كۆمهلا بهیهكان، مەكتەپانی

بەش هەكم عێز مەزەن ئیواصل آندەستەم

رێگەباندنی مەكتەبی ماموستانا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

هەلی بابیر/ AliBapir

هەلی بابیر/ AliBapir

کەتەانی

رێگەباندنی مەكتەبی ماموستانا عەلی بابیر

QR codes for social media and website

رێگەباندنی مەكتەبی ماموستانا عەلی بابیر

به پړزان!

نهمړؤ كه (۶) ى (جمادى الثاني) ى سالى (۱۴۴۱) ى كوچييه، به رانېهر
(۲۰۲۰/۱/۲۹) ى زايڼى، له شارى ههولير خوا پشتيوان بيت، ده ست ده كين به
ته فسيركردنى سووړه تی (الأحقاف).

پيناسه ى سووړه تی (الأحقاف) و باب ته كانى

يه كه م: ناوى نهم سووړه ته:

نهم سووړه ته له تيكړاى موصحه فكه كان و، كتيبه كاني سوننه ت و سپرده، ههر
به (سُورَةُ الْأَحْقَافِ) ناوبراوه، ههر چه نده نهم ده قه واى لى ده فامر يته وه، كه
ناوى (ثلاثين) ى شى بو به كار هاتې:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَفْرَأْنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ مِنَ الثَّلَاثِينَ، مِنْ
«آلِ حَم» قَالَ: يَعْنِي الْأَحْقَافَ، قَالَ: وَكَانَتِ السُّورَةُ إِذَا كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً،
سُمِّيَتْ الثَّلَاثِينَ} (أخرجه أحمد ۳۹۸۱، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن).

واته: عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ، ده لى: پيغه مبهري خوا ﷺ سووړه تيكي
له نالي حامي، {واته: له حهوت سووړه ته كاني كه پيان ده گوتري: (آل حم) يان
(ذوات حم)}، به سهردا خويندم، يان: پي خويندمه وه و فيري كردم، كه بريته: له
(الأحقاف)، نهمو كاتيش سووړه تيكي نهمر له سى (۳۰) نايه ت زياتر بووايه، پيى
ده گوترا: (ثلاثين) واته: سى، يان سى نايه تى.

به لام بيگومان ههر سووړه تيكي له سى نايه ت زياتر بووبى، مه به ستى نه وه يه
له نيوان سى و چلدا بووبى، نجا ههر سووړه تيكي و ابووبى، ناوى (ثلاثين) ى بو

بەکارهاتبێ، کهواتە: تاییەت نیە، بە سوورەتی (حم) یان (الْأَحْقَاف) دەو، بۆیە بە ناوی ئەم سوورەتە دانانرێ.

هەرۆهەها لەو بارەووە ئەم دەقەش هەیه: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَقْرَأَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ الْأَحْقَافِ} (أخرجه أحمد ٤٣٢٢، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح، وهذا إسناد حسن).

واتە: ئێبنو مەسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ سوورەتی ئەحقافی فێرکردم و بەسەردا خوێندمەو، یان پێی خوێندمەو.

کهواتە: ئەم سوورەتە هەر ناوی سوورەتی (الْأَحْقَاف) بوو، هۆی ئەو ناوەشی ئاشکرایە کە بریتیە لە هاتنی وشە (الْأَحْقَاف) کە تەنیا یە کجار لە هەموو قورئاندا هاتو، تەنیا لەم سوورەتەشدا هاتو، (أَحْقَاف) ییش کۆی (حِقْف) ه، واتە: کۆم، لێک کە کۆدەبێتووە سەر یەک، تەپۆلکە ی لم، بە مەرجێک لە باری درێژییدا بێت و، بە شیوەیەکی درێژ کۆبووبێتووە سەر یەک.

دووهم: شونینی دابەزینی:

بە یەکدەنگیی زانایان ئەم سوورەتە مەککەییە، واتە: بە گشتی سوورەتێکی مەککەییە، هەرچەندە باسی هەلاواردنی چەند ئایەتێک کراوە کە مەدینەیین، بە تاییەت ئایەتی ژمارە دە (١٠)، کە دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الْأَحْقَاف).

هەرۆهەها ئایەتی ژمارە سی و پێنج (٣٥)، ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە، کە دەفەرموێ: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَعَلَّ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (الْأَحْقَاف).

هه نديکيش نايه ته کانی: (۱۵ - ۱۸) شيان به مه دينه یی داناون، که خوا ده فهرموئ: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِيقَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَاْمِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾﴾ الاحقاف.

به لام ته نيا نايه تی ژماره (۱۰) وهک دوايی باسی ده کهین، ریوایه تی هوئی هاتنه خواره وه که ی متمانه ی پی ده کری و سهنه ده که ی راسته، وهک له سه رچاوه کانداهاتوه، که واته: ئەم سوورپه ته به گشتی سوورپه تیکی مه که که ییه، به لام نايه تی ژماره (۱۰)، وا پنده چی که له مه دينه دا دابه زیی و، دوايی خرابیته ئەو شوینه ی ئیستا خراوه تیی، بهس ئەم سوورپه تهش وانیه، سوورپه تی دیکهش هیه له مه که دابه زیوه، دوايی نايه تیک له مه دينه دابه زیوه و خراوه ته نیوی.

سییه م: ریزبه ندیی له دابه زین و له موصحه فدا:

ریزبه ندیی له دابه زیندا، ژماره شهست و پینج (۶۵)ه، له موصحه فیشدا ژماره چل و شەش (۶۶)ه، ئەم سوورپه ته له دواي سوورپه تی (الجاثية)یهو، پیش (الذاریات) هاتوهو، به مه زنده که ئەوه رای خۆمه، له سالانی نیوان ههوت (۷) تاکو ده (۱۰) ی پیغه مبه رایه تی دا دابه زیوه، واته: سئ سأل پیش ئەوه ی مسولمانان و پیغه مبه ر ﷺ کوچ بکه ن بو شاری (یثرب) و ناوه که ی بگوپردی بو مه دينه، یان شاری پیغه مبه ر (مَدِيْنَةُ الرَّسُول).

چوارەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

لە لای زۆربە ی خەڵکی شارەکان، وەک (محمد الطاهر بن عاشور) و زانیانی دیکەش گوتووینە: ژمارە ی ئایە تەکانی سی و چوار (۳۴)ە، بەلام لە لای خەڵکی کووفە ژمارەیان سی و پینج (۳۵)و، زیاتر ژمارە ی (۳۵) تەبەننی کراوە، لەو موصەفانە ی لەبەر دەستی ئیمەدا هەن، راجیایە کەش بەهۆی (حم)وەیە، کە ئایا ئایە تیککی سەر بەخۆیە، کە ئەو کاتە ژمارە ی ئایە تەکان دەبێتە (۳۵)، یاخود بەشی کە لە ئایە تیک: ﴿حَمَّ تَزِيلُ الْكَتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ هەمووی بەسەر یە کەووە ئایە تیک بێ، ئەو کاتە ژمارە کە ی دەبێتە (۳۴)، بۆ سوورەتی (الجاثية) ش هەروابوو، لە حیساب کردن و نەکردنی (حم) لە ریزی ئایە تەکان دا.

پینجەم: نۆه پۆکی ئەم سوورەتە:

واتە: هێڵە گشتییەکانی و چوارچۆکە کە ی و نۆه پۆکە کە ی، هەمان نۆه پۆکی قورئانی مەککەییە، بە هەرسێک تەوهری سەرەکی: ۱- خوا بەیە کگرتن و، ۲- وەحیی و پیغەمبەراییەتی و قورئان و، ۳- پۆژی دوا یی و سزاو پاداشتی خوا، دۆزەخ و بەهەشتەو، لەم سوورەتە موبارە کە دا پانتاییەکی زۆر بۆ باسی پووچاندنەو، شیرک و، باسی قورئان و پیغەمبەراییەتی و، باسی قیامەت تەرخانکراوە، ئاماژە یەکی باشیش بە بەسەر هاتی هوودو گەلی عاد کراوە، جارێک ناوی (بنو إِسْرَائِيل) هاتووە، دوو جاریش ناوی مووسا هاتووە، جگە لە سوورەتی (الجن) یش، کە خوا پشتیوان بێ دوا یی پێی دەگەین، تەنیا لەم سوورەتە دا ئەو نەندە بە درێژیی باسی (جن) کراوە، چوار ئایەت بۆ باسی (جن) لەم سوورەتە موبارە کە دا تەرخانکراون.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

حهوت تاییەتمەندی ئەم سوورەتەمان هێناون:

تاییەتمەندی یەكەم: ئەم سوورەتە سوورەتی ههوتەم و کۆتاییە، لە (خَوَامِيم)، یان (آلِ حَم)، واتە: کۆتا سوورەتە لەو ههوت سوورەتە ییشتەر باسمانکردن و، بە سوورەتی (غَافِر) دەست پێدەکەن و بەم سوورەتە کۆتاییان دی: (غَافِر، فَصَّلَتْ، الشُّورَى، الزُّخْرَف، الدُّخَان، الْجَاثِيَّة، الْأَحْقَاف).

تاییەتمەندی دووهم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی شایەدیدانی شایەدیک لە (بَنُو إِسْرَائِيل) کراوە: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرُكُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَنَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ﴾ (١٠) هەلبەتە لە زۆر شوێنی دیکە لە قورئاندا باسی (بَنُو إِسْرَائِيل) کراوە، بەلام بەم تەعبیرە تەنیا لێرەدا هاتووە، کە وەک دوایی باس دەکەین، ئەم ئایەتە موبارەکە، هۆی هاتنە خوارەووەیەکی زۆر گەورە و گرنگ و ماناداری هەیهو، بە سەنەدییکی راست (صحیح) لە سەرچاوە متمانە پێکراوەکاندا هاتووە.

تاییەتمەندی سێهەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، بەراورد لە نێوان بابایەکی برۆاداری چاکەکار لەگەڵ باب و دایکی داو، بابایەکی بێپروا و خراپەکار لەگەڵ باب و دایکیدا کراوە، ئایەتەکانی: (١٥ - ١٩) بۆ ئەوە تەرخانکراون.

تاییەتمەندی چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا سەرزمین و شوێنی گەلی عاد بە (الْأَحْقَاف) ناوبراوە، لە ئایەتی ژمارە (٢١) داو، تەنیا یەكجار وشە (الْأَحْقَاف) لە هەموو قورئاندا هاتووە، ئەویش لەم سوورەتەداو، وەک ناو بۆ ئەو شوێنە جوگرافیەیی گەلی عاد، کە پێغەمبەرەکیان هوود عليه السلام بوو، تێیدا ژیاون.

تاییەتمەندی پێنجەم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ناردنی خوا بۆ کۆمەڵێک لە جند بۆ لای پێغەمبەر ﷺ گوێگرتنیان لە قورئان کراوە، لە ئایەتەکانی: (٢٩ - ٣٢) داو، شایانی باسە: ئەو کۆمەڵە جندە و باسکراون، کە وێرای شارەزایی

پیشتر بە کتیب و بەرنامەکانی خوا، چەمکەکانی خواناسیی و دینداریشیان زۆر باش زانیون و، زۆریش بە ئەدەب بوون لە خزمەت پیغمبەر ﷺ و قورئانداو، زۆریش ھەستیایان بە بەرپرسیاریەتی کردووە، چونکە یەکسەر کە قورئانیان ھەرگرتووە، گەراونەووە بۆ لای خەڵکەکیان و، دەستیانکردووە بە بانگەوازکردنیان بۆ لای خواو بۆ لای ئیسلام.

تایبەتەندیی شەشەم: تەنیا لەم سوورەتەدا تەغیری: ﴿فَأَصْبَحَ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (۲۵) ﷻ، ھاتووە، کە زۆربەی ھەرە زۆری توێژەرەوانی قورئان بە جوۆریک واتایان کردووە کە مەبەست لە: ﴿أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ ﷻ، چەند پیغمبەرێکی دیاریکراون، بە تایبەتی: نووح و ئیبراھیم و موسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە بە پیغمبەری خاتەمەووە ﷺ موخەممەد دەبنە پێنج، بەلام من رایەکی دیکەم ھەیە، کە لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتەکاندا دەرخەمە ڕوو.

تایبەتەندیی ھەوتەم و کووتایی: چەند تەغیرو وشەیەک تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

(۱)- لە ئایەتی ژمارە چوار (۴) دا: ﴿أَوْ أَتُكْرَمُونَ عَلِيمٌ﴾ ﷻ، واتە: پاشماوێک لە زانیاری. (۲)- لە ئایەتی ژمارە نۆ (۹) دا: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾ ﷻ، واتە: من داھێناویک نیم، پەیداکراویک نیم، یاخود: تازە بابەتێک نیم لە پیغمبەران کە پێشینەم نەبووبن.

(۳)- لە ئایەتی ژمارە نۆ (۹) دا: ﴿وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾ ﷻ، واتە: نازانم من و ئێوەش چیمان پێ دەکری، چیمان لێ دەکری، واتە: لە ڕووی سەرەنجای ژبانی دنیاییەووە، ئەگەرنا سەرەنجای قیامەتی لەلا ڕوون بوو، کە خوێ و شوێنکەوتوانی بەھەشتیین و، نەیارو ناحەزەکانیشی ئەھلی سزان.

(۴)- لە ئایەتی ژمارە یازدە (۱۱) دا: ﴿إِنَّا قَدِيمٌ﴾ ﷻ، تەنیا لیژەدا ھاتووە، (إِنَّا) واتە: ھەلگێردراو، بەلام لیژەدا مەبەست پێی: درۆیە، (قدیم) یش واتە: لە میژینە، کات بەسەرداچوو، دێرین.

(۵) - له ئایەتی ژمارە دوازدە (۱۲) دا: ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ واتە: پێشەواو بەزەیی، دیارە ئەم دوو وشەیه بە جیا له قورئاندا زۆر هاتوون، بەلام پیکهوه تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون.

(۶) - له ئایەتی ژمارە بیست و یەک (۲۱) دا: ﴿بِالْأَحْقَافِ﴾ واتە: تەپکۆلکە لماوییه کان، که وهک گوتمان: سوورەتە کهش بهو ناوه ناوئراوه .

(۷) - له ئایەتی ژمارە بیست و ههشت (۲۸) دا: ﴿قُرْبَانًا إِلَى اللَّهِ﴾ واتە: پەرستراوانی هۆکاری نیزیکی کهوتنهوه، چونکه (قُرْبَان) واتە: (مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ) ئەوهی که پێی نزیک دەبنهوه له خوا، (إِلَه) ش کۆی (إله) ه، واتە: پەرستراوه کان.

(۸) - له ئایەتی ژمارە بیست و نۆ (۲۹) دا: ﴿صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ واتە: کۆمه‌لیک، یان که سانیکیان له جند ناردن بۆ لای تۆ، بۆ گوییست بوونی قورئان.

(۹) - له ئایەتی ژمارە سی و پینج (۳۵) دا: ﴿أُولُوا الْعُرْو مِنَ الرُّسُلِ﴾ واتە: خاوهن عه‌زیمه‌ته‌کان له پینجه‌مبه‌ران.

(۱۰) - هه‌ر له ئایەتی ژمارە سی و پینج (۳۵) دا، وشە: ﴿بَلَّغْ﴾ که به‌م رێژگه (صیغه)یه، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوه، ئەگه‌رنا به‌ شیوه‌ی دیکه‌ زۆر هاتوه: ﴿وَمَا عَلَى الرُّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ العنکبوت، به‌لام وشە (بَلَّغ) به‌بێ ئەلیف و لام، تەنیا لەم سوورەتە موباره‌که‌دا هاتوه.

حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند ده‌رسیک:

ده‌رسی یه‌که‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۴)، واتە: چوارده (۱۴) ئایه‌تی سه‌ره‌تای ئەم سوورەتە موباره‌که‌مان کردوون به‌ ده‌رسیک، که باسی قورئان و به‌ هه‌ق دروستکرانی گه‌ردوون، پووچه‌لکردنه‌وه‌ی شیرک و، په‌واندنه‌وه‌ی ته‌م و مژو ئیشکال له‌ ده‌وری پینجه‌مبه‌رایه‌تی (محمد ﷺ) و، باسی هه‌لوێستی نالۆژیکیانه‌و

ناماقوولانەى كافره كان و، پیناسەى بروداران و، سەرەنجامى خیریان لەم چواردە
ئایەتەدا کراون.

دەرسى دووهم: ئایەتەکانى: (۱۵ - ۲۰)، واتە: شەش (۶) ئایەت، باسى بەراوردکردنى
نیوان دوو کەسى دژ بە یەك کراوە، بروداریكى بەرپرزو چاکەکار لەگەڵ باب و
دایکیداو، بێپروایەكى بەدەرەفتار لەگەڵ باب و دایکیداو، سەرەنجامى شایستەى
هەر کامیان، بەهەشت و پەزىامەندى خوا بۆ برودارانى چاکەکارو بەرپرز لەگەڵ
باب و دایکیان داو، سزای پىسواکەرو سەختى بێپروایانى خراپەکارو بى پرز
لەگەڵ باب و دایکیان داو، خوڤشگوزەران لە دنیا دا.

دەرسى سێهەم: ئایەتەکانى: (۲۱ - ۲۸)، واتە: هەشت (۸) ئایەت، باسى
بەسەرھاتی هوود عليه السلام و گەلەکەى گەلى عاد کراوە، کە بانگى کردوون بۆ
یەکتا پەرستى و، ئەوانیش پەزىان کردووە، سەرەنجام بايەكى زۆر بەھێز کە
ئەوان بە هەورى تىگەشتوون، خوا ناردوویەتە سەریان و، بە ھۆیەو فەوتاون،
ئامازەيەکیش بە ئاوەدانىيە فەوتاوەکانى دیکەى، دەورووبەرى کۆمەلگای پیغەمبەر
ﷺ کراوە، کە پەرستراوەکانیان هیچ دادیان نەداون، لە کاتیکدا کە سزاو بەلای
خوایان بۆ ھاتووە.

دەرسى چوارەم: ئایەتەکانى: (۲۹ - ۳۵) واتە: ھەوت (۷) ئایەت، کە لەو
ھەوت ئایەتەدا، چواریان ئایەتەکانى: (۲۹ - ۳۲)، ناردنى خوا بۆ کۆمەلگەى جند
باسکراوە، کە گوێ لەو قورئانە بگرن کە موھەممەد ﷺ خویندوویەتى، پاشان
گەرانیەیان بۆ لای گەلەکەیان و ھۆشدارى پێدانیان و، بانگەوازکردنیان بۆ لای
خوا، لە ئایەتەکانى: (۳۳ - ۳۵)یش دا، سى بابەت باسکراون:

أ- ئىسپاتى زیندووکرانەو، بە بەلگەيەكى لوژیکى زۆر بەھێز.

ب- دیمەنى دانپێداھێنایى كافره كان لە قیامەتدا.

دەرسى يەكەم

پاڳهواندڙي ته ځانگړتيا څرگندوي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

پاڳهواندڙي ته ځانگړتيا څرگندوي

په پوره ځوانۍ په پوهنيزه څيړنه کې

په ځانگړتيا څرگندوي

په ځانگړتيا څرگندوي

په ځانگړتيا څرگندوي

په ځانگړتيا څرگندوي

په ځانگړتيا څرگندوي

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چواردە (۱۴) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (الأحقاف) دەگىتەو، ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، ئەم چواردە ئايەتە كۆمەللىك بابەتى جۇراو جۇر، بەلام پىكەو پەيوەست و تىككەل كىشىان تىدا خراونەپروو، كە حەوت بابەتن:

(۱) - دابەزاندنى قورئان، ئەو زاتەي سەرچاوەي دابەزاندنى قورئانە، خواي بالادەستى كارزانە، لە ئايەتەكانى: (۱ - ۲) دا.

(۲) - حىكمەتى دروستكرانى گەردوون، لە ئايەتى: (۳) دا.

(۳) - خستەنەپرووى پوچەللى شىرك، لە ئايەتەكانى: (۴ - ۶) دا.

(۴) - ھەلوئىستى نەرىنيانەي كافرەكان بەرانبەر بە قورئان، لە ھەردوو ئايەتى: (۷ - ۸) دا.

(۵) - پروونكرەنەوھى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆ بەرنامەكەي و، بۆ ھەلوئىستى خۆي، لە دوو ئايەتى: (۹ - ۱۰) دا.

(۶) - ھەلوئىستى بى بەلگەو پاساوى كافرەكان لە بەرانبەر قورئان و ئىسلام و پىغەمبەردا ﷺ كە ھىچ بەلگەيەكيان بەدەستەو نىھو، ھىچ پاساوىكى ماقوول و لۆژىكيان نىھ، كە قورئان و ئىسلام و پىغەمبەر ﷺ رەفز دەكەن، لە دوو ئايەتى: (۱۱ - ۱۲) دا.

(۷) - وەسفى پروادارانى كردار باش و سەرەنجامى خىريان، لە دوو ئايەتى: (۱۳ - ۱۴) دا.

پاڭەپاندىنى مەكتەپى مەئۇنسا عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

تەڭرەك

بىر مەكتەپ تەڭرەك

بىر مەكتەپ تەڭرەك

AliBapir/عەلى بابېر

عەلى بابېر AliBapir

تەڭرەك

بىر مەكتەپ تەڭرەك

بىر مەكتەپ تەڭرەك

QR Codes

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(حَم ١) تَزِيلُ الْكَتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (٢) مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذَرُوا مُعْرِضُونَ (٣) قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَتُكْرَفُ مَتَّ عَلِيمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤) وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ (٥) وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ (٦) وَإِذَا نُتِلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ (٧) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (٨) قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مَنْ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَى مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَنِيعَ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (٩) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَ مَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (١٠) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ (١١) وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ (١٢) إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (١٣) أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١٤)

پاڳه پالندني مهڪتبه ملي مائونسا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR CODE

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR CODE

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{«به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده»، **حامیم** (۱) دابه زاندنی ئەم کتیبه له لایه ن خوای بالادهستی کارزانهوهیه (۲) ئاسمانهکان و زهوی ئەوهی نیوانیاغمان ته نیا به ههق و حکمهت و بۆ کاتیکی ناوبراو (دیارییکراو) هینانه دی، له حالیکدا ئەوانه ی بیپروان لهوهی لی ترسیتراون (و له بارهیهوه وریاکراونهوه) لامل و پشت هه لکردوون (۳) (ئه ی موحه ممه د! ﴿﴾) بلی: (ئه ی هاوبه شدانه رهکان!)، ئایا ئەوانه تان دیوه که جگه له خوا لیان ده پارێنه وه، پێشانم بدهن چیان له زهویدا دروستکردوه، یان ئایا له (دروستکردنی) ئاسماناندا به شدارن؟! ئەگەر له راستان (بۆ ئیسپاتی قسه که تان) کتیبیکم پێش ئەم (قورئان) ه، بۆ بینن، یان پاشماوهیه که له زانیاری (به رهه می عه قل) (۴) ههروه ها (ویرای ئەوه ش) کی له وه که سه گومراتره، که جگه له خوا له که سیکی (و له شتیکی) ده پارێته وه، که ههتا پوژی قیامهت وه لأمی ناداته وه و (بگره) ئەوان (په رستراوه کان) له پارانه وه و بانگکردنه که شیان بی ئاگان؟! (۵) کاتیکیش خه لک کوکرا نه وه (له قیامه تدا) ئەو (په رستراو) انه، لیان ده بنه دوژمن و، به په رستنه که شیان بیپرواده بن (و نکوولی لیده که ن!) (۶) کاتیکیش نایه ته پوژنه کاغمانیان به سه ردا بخوێننه وه، ئەو که سانه ی بیپروان به (قورئانی راست و) ههق، هه ر له گه ل بۆیان هات، ده لێن: ئەمه جادوویه کی ئاشکرایه! (۷) یان ئایا ده لێن: (موحه ممه د ﴿﴾) به ناوی خواوه (هه لیه ستوه؟ بلی: ئەگەر (گریمان) هه لمبه ستبی، ئیوه له به رانه ر (سزای) خوا دا هیچ شتیکتان بۆ من (به ده ست نیه و) له ده ست نایهت، ئەو زاناره به و (قسه و تۆمهت) ه ی، تێیده پوژین (و به نیوی ده که ون) ئەو به سه له نیوان من و ئیوه دا شایه د بی (که من راستگووم) و، هه ر ئەویش لیورده ی میهره بانه (۸) بلی: من داهینراو (و بی پیشینه) نیم له پیغه مبه ران و ناشزانم

(له ژبانی دنیا) چى به من و ئیوهش ده کړی، ته نیا شوین ته وه ده که وم که
 بوم سروس ده کړی و، من به س ترسینه رو وریا که ره وه یه کی ئا شکر او پروونکه ره وه م
 ۹ بلی: ئایا (به چاوی عه قل و دل) بینوتانه! ته گهر (ئهم قورئانه) له لایه ن
 خوا وه بى و، ئیوهش پى بیروا بن و، شایه دیکش له (گه لی جووله که) وه چه ی
 ئیسرائیل شایه دیی له سهر (راستی) وینه ی ویدا، ئنجا بروای هینا و ئیوهش
 خوتان به زلگرت (له ئاستی داو پرواتان پى نه هینا)، ئایا کى له ئیوه گومراتره؟
 به دنیایی خوا کوومه لى سته مکاران راسته رى ناکات ۱۰ ته وانه ی بیرواشن
 به وانه یان گوت که بروایان هینا وه: ته گهر (قورئان) چاک (و هه ق) بووایه
 (له بروا پیه نیانیدا) ته وانه پشمان نه ده که وتنه وه، ئنجا چونکه به هویه وه رى
 راستگرتو و نه بوون (لې به هر مه ند نه بوون) ده لى ن: ته وه درو یه کی دیرینه!
 ۱۱ (له حالیکدا) له پیش ویشدا کتیه که ی مووسا علیه السلام (ته ورات) پیشه و او
 به زه یی (خوا) بوو، ته م (قورئان) هه ش، کتیه کی به راستدانه رى کتیه کانی
 پیشوویه و، به زمانیکى روشنه، (نیردراوه) تا کو ته وانه ی سته میان کردوه،
 بترسینى و هوشیار بکاته وه و، موژده شه بو چاکه کاران ۱۲ به دنیایی ته وانه ی
 گوتیان: په روه ردگارمان خوا یه، ئنجا راوه ستاوو دامه زراویش بوون، هیچ ترسیان
 له سهر نیه و خه مباریش نابن ۱۳ ته وانه ها وه لانی به هه شتن تیدا هه رما و ده بن
 (ته وهش) پاداشتی ته وه یه که ده یانکرد ۱۴.

راکه پلاندی مەکتەبی مانوسا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

بە نۆزە کۆتە لایەنگەکان

بە نۆزە کۆتە لایەنگەکان

AliBapir

عەلی بابیر

کەتەبی

راکه پلاندی مەکتەبی مانوسا عەلی بابیر

QR Codes

شیکردنه وهی هه ندیك له وشهكان

(أَشْرَوْا مِنْ عِلْمٍ): (أَثَرُ الشَّيْءِ: حُصُولُ مَا يَدُلُّ عَلَى وُجُودِهِ، أَثَرٌ وَإِثْرٌ، وَالْجَمْعُ أَثَارٌ، يُقَالُ: سَمِنْتُ الْإِبِلَ عَلَى أَثَارَةٍ، أَي: عَلَى أَثَرٍ مِنْ شَحْمٍ، وَأَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ، وَقُرِئَ أَثَرَةٌ، مَا يُرَوَّى أَوْ يُكْتَبُ فَيَبْقَى لَهُ أَثَرٌ)، كه خوا ﷺ ده فه رموی: (أَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ)، (أَثَرُ الشَّيْءِ) په یدابوونی شوینه واریکه به لگه بـ له سهر بوونی ئه و شته، {شوین پی به لگه یه له سهر رۆیشتنی پیرۆو، دروستکراو به لگه یه له سهر به دیهینه ر، کۆی (أَثَرٌ) بریتیه له (آثار)، عه ره ب ده لـین: (سَمِنْتُ الْإِبِلَ عَلَى أَثَارَةٍ) واته: حوشره که م قه له و کرد له سهر پاشماوه یه ک له چه وری و پیو، (وَأَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ) به (أَثَرَةٌ) ش خویندراوه ته وه، بریتیه له وه ئه ندازه زانسته ی که ده گپدریته وه، یاخود ده نووسری و شوینه واره که ی ده مینیتته وه، که واته: (وَأَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ) واته: زانیاریه ک، پاشماوه یه کی زانیاری له وه ی عه قل به ره می هی ناوه.

(أَفْتَرَاهُ): (الْفَرِي: قَطْعُ الْجِلْدِ لِلْخَرْزِ وَالْإِصْلَاحِ، وَالْإِفْتِرَاءُ: الْكَذِبُ، وَالظُّلْمُ، وَالشَّرْكُ)، وشه ی (إِفْتَرَى) له (فَرِي) یه وه هاتوه، (فَرِي): بریتیه له پرینی چه رم بۆ پینه کردن {کاتی خۆی پیلایان به چه رم پینه کردوه، بۆ چاککردن و، جاری وایه پیسته که یان، چه رمه که یان بریوه بۆ ئه وه ی شتیکی لـ دروست بکه ن، به لام دوایی وشه ی (إِفْتَرَى) له قورئاندا به کارهی ناوه بۆ درۆو، سته م، هه روه ها بۆ هاوبه ش بۆ خوادانان.

(تُفِيضُونَ فِيهِ): واته: ده رژینه نیوی، وه نیوی ده که ون، ده گوتری: (فَاضَ الْمَاءُ: سَالَ مُنْصَبًا وَأَفَاضَ إِنَاءٌ: مَلَأَهُ حَتَّى أَسَالَهُ، وَالْإِفَاضَةُ: الْإِنْدِفَاعُ فِي شَيْءٍ)، (فَاضَ الْمَاءُ) واته: ئاوه که هه لـرژا، (أَفَاضَ إِنَاءٌ) واته: قاپه که ی پرکرد، تاکو لـی رژا، (إِفَاضَةُ): بریتیه له رژانه نیو شتی که به گوژم بچی نه نیوی، که ده فه رموی: (تُفِيضُونَ فِيهِ) واته: ئه و قسانه ی ده چنه نیویان، وه ک چوونه نیو باتلـاغ (تَخُوضُونَ) و (يَخُوضُونَ)،

(خَاصُّ، يَخُوضُ) واتە: چووو نێو باتلایکەو، یان چووو نێو ئاوێکەو، هەر وەک (قَاصُّ الْمَاءِ يَفِيضُ) واتە: ئاوێکە ڕژا، دەڕژێ، بەلام (أَفَاضَهُ) واتە: ڕژاندیی و پڕی کرد، تا کو لێی ڕژا، لێرەدا مەبەست پێی چوونە نێو ئەو قسەو باسانەیه که راست نین، وەک چوون کەسێک دەچێتە نێو باتلایکەو.

(بَدْعًا): واتە: شتیکی تازەو بێ پیشینە، (الْإِبْدَاعُ: إِنْشَاءٌ صُنْعٌ بِلاَ اخْتِذَاٍ وَاقْتِذَاٍ، يُقَالُ: رَكِيَّةٌ بَدِيعٌ: جَدِيدَةُ الْحَقْرِ)، (إِبْدَاعُ): بریتیه لە دروستکردنی شتیکی بەبێ چاویکردن و، بەبێ پیشینە هەبوون، لە نوێ دروست بکری، بە کوردیی داهێنانی پێ دەلێن، دەگووترێ: (رَكِيَّةٌ بَدِيعٌ)، (رَكِيَّةٌ) بیر، بیرێک که تازە هەلقەنرابی و پیشینە نەبووبی، نەک بیرێک کۆن بووبی و پاککرا بیتەو، (بَدْعًا مِنَ الرُّسُلِ: مُبَدَّعًا لَمْ يَتَقَدَّمْهُ رَسُولٌ)، واتە: تازە پەیدا بوویەک هیچ پیغەمبەری پیش نەکەوتبن، یاخود (مُبَدَّعًا فِيمَا أَقُولُهُ)، داهێنەر بێم لەو هەدا که دەیلێم، واتە: داهێنەر بێم لەو هەدا که هاتووم، یان داهێنەر بێم لەو هەدا که دەیلێم و پیش من کەس وای نەکردبێ لە پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(إِفْكَ): (الْإِفْكَ: كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ وَيُسْتَعَارَ لِلْكَذِبِ)، (إِفْكَ): بریتیه لە هەر شتیکی لەو ڕووی که پێویستە لەسەری بێ، لێی لابدری، دەشخوازێتەو بۆ درۆ، ئەگەر نا ئەسلی وشە (إِفْكَ) بە مانای هەلگیرانەو سەرەو بن کردن دی، بۆیه ئاوێدانییەکانی گەلی لووط ناویان لێناو (الْمُؤْتَفِكَاتِ)، واتە: هەلگیر دراوێکان.

(قَدِيمٌ): واتە: دێرین، کات بەسەرداچوو، (أَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْقَدِيمُ بِاعْتِبَارِ الزَّمَانِ، وَلَمْ يَرِدْ فِي الْقُرْآنِ وَالسُّنَّةِ «قَدِيمٌ»، كَصِفَةٍ لِلَّهِ، وَالْمُتَكَلِّمُونَ يَصِفُونَهُ بِهِ وَيُسْتَعْمِلُونَهُ)، وشە (قَدِيمٌ) بە زۆری لە ڕووی کاتەو، که کاتی بەسەرداچوو، بە کوردیی دەلێن: «دێرین، یان کۆن، یان لە میژینە»، بەلام نە لە قورئان، نە لە سوننەدا وشە (قَدِيمٌ)، وەک سیفەتێک بۆ خوا بەکارنەهاتو، بەلام

زانایانی بواری ئیمان و عه قیده {که (مُتَكَلِّمُونَ) یان پێ گوتراوه}، خویان **سَخَّالَهُ** بهو سیفه ته وه سفکردوه.

ده لیم: ههروهها وشه ی (صَانِع) یشیان، بۆ خوا **سَخَّالَهُ** به کارهیناوه، که له قورئان و سوننه تدا نه هاتوه، زانایان وشه ی دیکه شیان به کارهینان، هه م پسیپۆرانی عه قیده (مُتَكَلِّمُونَ)، هه م: پسیپۆرانی ته زکیه و ته سه ووف (أَهْلِ التَّصَوُّف)، هه ندی وشه و ته عبیر به کارده هینن بۆ تیگه یاندنی خه لک که له قورئان و سوننه تدا نه هاتوون، له و باره وه ش له نیوان زانایاندا مشت و مر هیه، به لام من وای تیده گه م سه لامه تر وایه، هه ر وشه یه ک خوا **سَخَّالَهُ** وه ک ناو یان سیفه ت بۆ خو ی به کاری نه هینا بی، ئیمه به کاری نه هینین، مه گه ر پیویست بکات، جاری وایه سیفه تیکی خوا **سَخَّالَهُ** یان ناویکی خوا شی ده که یه وه و مانایه که ی رۆشن ده که یه وه، ده گونجی بلی: مانا که ی ئا وایه، به لام که ئه و وشه یه، بۆ خوا **سَخَّالَهُ** به کار به یئری، پیم شتیکی باش نیه، چونکه بۆ وینه: وشه ی (قَدِيم) ئه وه یه که کاتی به سه ردا تیه ری بی، به لام سه ره تای هه بی، به لام خوا بی سه ره تایه، یان وشه ی (صَانِع) واته: سه نه تکار که سیک که شتیکی دروست کرد بی به شیوه یه کی ریک، به لام ئه وه نه گه ر له رووی که وه له گه ل خوا ی پهروه ردگاردا ده گونجی، به لام له رووی شکو وه، له گه لی ناگونجی، بۆیه هه ر وشه یه ک له قورئان و سوننه تدا نه هات بی، وابه شه بۆ خوا **سَخَّالَهُ** به کاری نه هینین، به لای که مه وه باشه، ئه گه ر نا هه ندیک له زانایان هه ر به قه ده غه ی ده زانن به کار به یئری.

(إِمَامًا): (الإِمَامُ: الْمُؤْتَمُّ بِهِ إِنْسَانًا كَانَ، أَوْ كِتَابًا، أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، مُحِقًّا كَانَ، أَوْ مُبْطَلًا وَجَمْعُهُ أَهْمَةٌ)، وشه ی (إِمَام) هه ر که سیکه، یان هه ر شتیکه، ئنجا مرو ف بی، یا خود کتیب بی، یان جگه له وان، که بکری ته پیشه و او سه ر مه شق، پاشان ئه و مرو ف ه، یا خود ئه و کتیه، چ هه قی گرتبی ته نیو خو ی، چ نا هه قی گرتبی ته نیو خو ی، کو ی (إِمَام) یش (أَهْمَةٌ) یه، پیشه وایه کان.

هۆی هاتنه خوارهووی ئایه تهکان

دەربارەى هۆی هاتنه خوارهووی ئەم ئایه ته موبارەكه، كه خوا ﷻ دەفه رمۆی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَكَانَ مِنْكُمْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰)، ئەم دوو گێراوهیه دێنین:

أ/ عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: انْطَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى دَخَلْنَا كَنِيسَةَ الْيَهُودِ بِالْمَدِينَةِ يَوْمَ عِيدِهِمْ، وَكِرَهُوا دُخُولَنَا عَلَيْهِمْ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ: يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ! أَرُونِي اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا يَشْهَدُونَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَحُطُّ اللَّهُ عَنْ كُلِّ يَهُودِيٍّ تَحْتَ آدَمَ السَّمَاءِ الْغَضَبِ الَّذِي غَضِبَهُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَأَمْسَكُوا مَا أَجَابَهُ مِنْهُمْ أَحَدٌ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِمْ، فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، ثُمَّ ثَلَاثَ فَلَمَّ يُجِبْهُ أَحَدٌ، فَقَالَ: أَبَيْتُمْ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَنَا الْحَاشِرُ، وَأَنَا الْعَاقِبُ، وَأَنَا الْمُقْفَى، أَمَنْتُمْ، أَوْ كَذَبْتُمْ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى دَنَا أَنْ نَخْرُجَ، فَإِذَا رَجُلٌ مِنْ خَلْفِنَا يَقُولُ: كَمَا أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ! قَالَ: فَقَالَ ذَلِكَ الرَّجُلُ: أَيُّ رَجُلٍ تَعْلَمُونَ فِيكُمْ يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ؟ قَالُوا: مَا نَعْلَمُ كَانَ فِينَا رَجُلٌ أَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ، وَلَا أَفْقَهَ مِنْكَ، وَلَا مِنْ أَبِيكَ مِنْ قَبْلِكَ، وَلَا مِنْ جَدِّكَ قَبْلَ أَبِيكَ، قَالَ: فَإِنِّي أَشْهَدُ لَهُ بِاللَّهِ أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ الَّذِي تَجِدُونَهُ فِي التَّوْرَةِ، قَالُوا لَهُ: كَذَبْتَ ثُمَّ رَدُّوا عَلَيْهِ، وَقَالُوا لَهُ شَرًّا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَذَبْتُمْ لَنْ يُقْبَلَ قَوْلُكُمْ، أَمَّا أَنَا فَتَثْنُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا أَتَيْتُمْ، وَأَمَّا إِذَا آمَنْتُمْ كَذَبْتُمُوهُ، وَقُلْتُمْ مَا قُلْتُمْ، فَلَنْ يُقْبَلَ قَوْلُكُمْ، قَالَ: فَخَرَجْنَا، وَنَحْنُ ثَلَاثَةٌ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَنَا، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ (۱۰) (أخرجه أحمد: ۲۴۰۳۰، وابن حبان: ۷۱۶۲، وَغَيْرُهُمَا، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

واته: عهوفى كورى مالىكى ئەشجەعەى خوا لىي پازى بى، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ روىشت، من له خزمە تىدا بووم، تاكو چووينە نىو پەرستگای جووله كه كان له مه دينه له پوژى جه ژنياندا، پىيان ناخوش بوو كه چووينە لايان، پىغەمبەرى خوا ﷺ پىيگوتن: ئەى كۆمه لى جووله كه! دوازه پياوانم پيشان بدهن، شايه دىي

بدەن، كە بىجگە لە خوا ﷻ ھىچ پەرستراو نىن و، من پەوانەكراوى خوا، خوا ﷻ ئەو توورەبىيەى كە نواندووويەتى بۆ سەر ھەر جوولەكەيەك، لە ژىر سىبەرى ئاسماندا، (ئەو توورەبىيە لەسەر جوولەكان) لای دەبات، دەلى: بى دەنگ بوون و ھىچ كاميان وەلاميان نەدايەو، دووبارەى كەدەو، ديسان ھىچ كەس وەلامى نەدايەو، سى بارەى كەدەو، ھىچ كەس وەلامى نەدايەو، ئنجا فەرمووى: ئامادەنىن بىروام پى بىنن؟ سویند بە خوا منم حاشىر، (واتە: ئەو دەبىتە پىشكەوتوو و سەر مەشق بۆ كۆكردنەو، ھەلەك و دەستپىكردنى لىپرسىنەو، سزاو پاداشت) و من عاقىبم (واتە: كۆتايى پىغەمبەران كە بە دوايان دادى) و من موقەففام (واتە: ئەو ھى كراو تە كۆتايى پىغەمبەران، لە دواى ئەو ھە كەسى دىكە نايەت)، ئىو پىرواىنىن يان بە درۆ دابىنن، دواى پىشت و منىش لە خزمەتدا بووم، ھەتا نىزىك بوو بچىتە ھەرى لە كلىسايەكەيان، پىاوئىك لە دوامانەو گوتى: ئەى موخەممەد! لە شوئى خۆت بە، دەلى: ئنجا ئەو پىاو ىروى لە جوولەكەكان كەدو گوتى: ئەى كۆمەلى جوولەكە! چۆن كە سىكم دەزانن؟ گوتيان: نەمانزانیو، ھىچ پىاوئىك زانائىرى بە كىتى خوا، شارەزائىرى لە تو و لە بابت لە پىش تو، لە باپىرت لە پىش بابتدا، ئەوئىش گوتى: من شاىەدى دەدەم بە خوا كە ئەو ئەو پىغەمبەرى خوايە ﷺ كە لە تەوراتدا دەبىنن، گوتيان: درۆ دەكەى و، بەرپەرچيان دايەو، قسەى خراپيان پىگوت، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرمووى: ئىو درۆ دەكەن و، قسەتان وەرنەگىرى، پىشتەر ستايشتان كەدو، پىتان ھەلگوت و قسەى خىرتان بۆ كەد، بەلام دواى ئەو بىرواى ھىنا، بە درۆتان داناو، ئەو تان گوت، كە گوتتان، بۆيە قسەكەتان وەرنەگىرى، دەلى: ھەرسىكمەن دەرچووین، پىغەمبەرى خوا ﷻ و، من و عەبدوللاى كورى سەلام، خواش ﷻ لە بارەى ئەو ھە ئەم ئايەتەى ناردە خوا: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرُكُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ، فَأَمَّا نَ وَاسْتَكَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

هەر لەو بارەى ئەم ئایەتە موبارەكەوه، ئەم گێرراوەیهش دێنین:

ب/ {عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: مَا سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ لِأَحَدٍ يَمُوتُ عَلَى الْأَرْضِ إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، إِلَّا لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: وَفِيهِ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَمَأْنٍ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (أُخْرِجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۸۱۲، ومسلم: ۲۴۸۳).

واتە: سەعدی کوری ئەبی وهققاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دەلێ: نەمیستوه پیغه مبهری خوا ﷺ به هیچ کەسیک کە لەسەر زهوی رویشتوه، بفرمووی: لە خەلکی بهههشته، جگه له عەبدوللای کوری سەلام (ئەوهی بهو فەرمووه) و له بارەى ئەویشەوه، ئەم ئایەتە دابەزی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَمَأْنٍ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰)، کە دواییش دەیگهینى مشت و مپ ههیه، له نیوان زانایاندا، کە ئایا ئەویش هەر له نیو سوورەتی (الأحقاف)دا، لە مەككە دابەزیوه، یاخود به جیا له مەدینه دابەزیوه، دوایی خراوتە ئەو شوینە؟ بهیپی ئەو ئەم دوو ریوایەتە دەرەكەوی، کە ئەم ئایەتە موبارەكە به جیا له مەدینه دابەزیپی، لە کاتیکدا عەبدوللای کوری سەلام کە یهکیک بووه، لە زانا هەرە دیارەکانی جوولەكەکان به دان پێداهینانی خۆیان، مسوڵمان بووه، لەو کاتەدا دابەزیوه، بەلام دوایی خراوتە ئەو نیوان دوو ئایەتەکانی: (۹ و ۱۱)، لە سوورەتی (الأحقاف).

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک لە پێناسەی ئەم سوورەتەدا، گوتمان لەم سوورەتە بەپێزەدا، پانتاییەکی زۆر تەرخانکراوە بۆ باسی قورئان و پیغمبەرایەتی، پاشان باسی بەرپەرچدانەوهی شیرک و هاوبەش بۆ خوادانەرە، هەرۆهە باسی رۆژی دوایی و سزاو پاداشت، وێرای چەند شتیکی دیکە، کە تێکەڵکیش کراون لەگەڵ ئەو بابەتەدا، سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوايه، کە مەبەستی پێ ئەوهیه:

۱- ئەم کارە تەنها بە ناوی خواوە ئەنجام دەدەم.

۲- ئەم کارە تەنیا بۆ پەزنامەندیی ئەنجام دەدەم.

۳- ئەم کارە بە پێی بەرنامەی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- هەرۆهە ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوای پەرۆردگار دەکەم.

ئەجا خوا دەفەرموێ: ﴿حَمَّ﴾، کە ئەمانە دوو پیت لە پیتە پەرچەرەکان، واتە: پەرچەر دەخوێژنەوه، نەک بەسەرێهەوه، کە وەک پێشتر گوتوو مانە: لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، لە سەرەتاکەیدا باسیکی درێژمان لە بارەي ئەو بیست و نۆ (۲۹) سوورەتەوه کردوه، کە سەرجهەم چوارده لەو پیتانە لە پیشیانەوه هاتوون، ئەجا هەندیکیان یەک پیتین و وەک (ص) و (ق) و (ن)و، هەندیکیان دوو پیتین، وەک (حم)ەکان و (یس و طه و طس)، هەندیکیشان سێ پیتین وەک (أل)یەکان، یان (أل)ەکان و، (طسم)ەکان و، هەندیکیان چوارین

وہک (المہر) و (المص) و، ہندیکیان پینجین وہک (کھعص)، کوئی تہو پیتانہی لہ سہرہ تائی تہو بیست و نو سوورہ تانہ ہاتوون، چواردہ (۱۴) ن و ہموو جوڑہ پیتہکانیان تیدان.

زانایان زوریان قسہ کردہ لہ بارہی تہو پیتہ پچر پچرانہوہ، ثایا حکمہ تی چپہ خوا خستوونہ پیش بیست و نو لہ سوورہ تہکانی قورٹان؟ ہندیکیان گوتوویانہ: بہس بو ٹاگادار کردنہوہی پیغہمبہر بووہو ﷺ، ہندیکیان گوتوویانہ: بو تہوہ بووہ کہ سہرنجی مروٹہکان رابکیشی کہ تہو قورٹانہی لہبہر دہستانہ، ہہر لہو پیت و دہنگانہ پیک دی، تیمہش تاکو ٹیستا تہو مانایہمان لہ ہمووان زیاتر بہ دلہوہ نووساوہ، بہ بہلگہی تہوہ کہ ہہر یہکسہر لہ دوائ تہو پیتانہ باسی قورٹانہ: ﴿طہ ۱﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿طہ ۲﴾ یس ﴿یس ۱﴾ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ﴿یس ۲﴾ نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿غافر ۱﴾ غافر، ﴿غافر ۲﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿السجدة ۱﴾ السجدة، ہی ہموویان وان، جگہ لہ ہہردووک سوورہ تی (العنکبوت) و (الروم)، ہہر کاتیک تہو پیتانہ ہاتبن، یہکسہر باسی قورٹانہ، واتہ: تہو قورٹانہ ہہر لہو پیت و دہنگانہ پیک دی، کہ لہبہر دہستی تیوہشدا ہہن، وہک کہرہستہیہکی خاو، بہلام تیوہ نہک ہہر ناتوانن، وینہی قورٹان بینن، یان وینہی دہ (۱۰) سوورہت، بہلکو وینہی سوورہتیک سی ئایہتیش بینن، وہک سوورہتہکانی: (العصر) و (الکوثر) و (النصر).

کہواتہ: بزائن! تہو خواہی ﷺ تہو فہرمايشتہ بہرزو ناوازہو بی وینہیہی، لہو پیت و دہنگانہ پیک ہیئاوہ، کہ وہک کہرہستہیہکی خاو، لہبہر دہستی تیوہشدا ہہن، بہلام تیوہ دہستہوسان و دہستہپاچہن لہ بہرانہریدا، بزائن بیژہری تہو فہرمايشتہ خواہی ﷺ، نہ موحممہد ﷺ بو خویہتی، نہ کہسی دیکہش فیری موحممہدی ﷺ کردوہ، تہگہرنا وہک چوٹ خہلک توانیویہتی قسہ بہ دہمی پیغہمبہرہوہ ﷺ ہہلبہستی، تہگہر قورٹانیش ہی خوی بوواہی،

ده یانتوانی چەند ئایەتی، یان چەند سوورەتیکیش ھەلبەستن، بەلام ئەم قورئانە بەرزو مەزنە، نەک ئایەتیکێ تیدا کەم و زیاد نەکراوە، بەلکو وشەیک و پیتیکیش، چونکە زانایان و پیرای ئەوێ کە سەرژمیری ئایەتەکانیان کردووە، کە دیارە قورئان ھەمووی سەدو چوار دە (۱۱۴) سوورەتە و، شەش ھەزارو دوو سەدو سی و شەش (۶۲۳۶) ئایەتە، ھەلبەتە ھەندیکیان کەمتریان گوتووە، بەلام ئەم ژمارەیی زیاتر لەسەرینی و، کەمیی و زۆریی ژمارەیی ئایەتەکانیش دەگەرێتەووە بۆ کورتیی و درێژیی پرستەکان، ئەگەرنا لەسەر وشەکانی قورئانیش پێککەوتوون، کە ھەفتاو ھەوت ھەزارو چوار سەدو سی و نو (۷۷۴۳۹) وشەییو، لەسەر پیتەکانیشی پێک کەوتوون، کە سیسەدو بیست و یەک ھەزارو سەدو ھەشتا (۳۲۱۱۸۰) پیتەو، ئەو قورئانە مەزنە، ھیچ کەس نەیتوانیوەو ناتوانی نەک وینەیی بێنی، نەک وینەیی دە سوورەت و سوورەتیکێ بێنی، بەلکو ئەگەر وشەیک و پیتیکیشی لی بگۆرێ، یەکسەر ھەستی پێ دەکری.

ئەجا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابەزێنانی کتێبەکە، ئەم کتێبە لە لایەن خوای زالی کارزانەووەیە، (الْعَزِيزُ: مَنْ لَا يُغْلَبُ)، کەسیک کەس پێی نەوێری، ھیچ ھێزیک لە بەرانبەریدا نەوێستی، بۆیە ئەگەر لە زمانی کوردیییدا (عَزِيز) بە: بالادەست، زال، دەستپۆشیشتوو، ئەوپەری توانادار، مانا بکری، جیی خۆیەتی، (الْحَكِيم) واتە: کارزان، کاربەجی، زاتیک کە کارەکانی ھەموویان لە جیی خۆیاندا و، فەرمايشتەکانی ھەموویان بە جین.

کەواتە: ئەم قورئانە لە لایەن خواوە کەووە دابەزیووە، کە خواوەنی ئەوپەری عیززەتەو، خواوەنی ئەوپەری ھیکمەتە، ھەر بۆیەش عیززەت و ھیکمەتی، کە خوا ﷻ ھەینی، لە کتێبە کەشیدا، لە فەرمايشتە کەشدا، پەنگیان داوەتەووە، بە دنیایی ھەر کەسیک بە ئەندازەیی ئەو کە ھوگری ئەم قورئانە دەبی، کارتیکراو دەبی بەم قورئانەو لە خزمەت قورئاندا، دەبی، ھەم عیززەت، ھەم ھیکمەتیش لە قورئانەووە وەرەگری، ھەلبەتە ھەر کەسە لە قەدەر خۆی.

دوایی دەفرموئ: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾
 دوای ئاماژەکردن بە قورئان و پێناسەکردنی قورئان، ئنجا خوا ﷻ ئەو بابەتە
 زۆر گەورەو گرنگە باس دەکات، کە وەک دوایی ڕوونی دەکەینەو، لە کورتە
 باسیکدا، بە لای کەمەو لە حەق دە شوینی قورئاندا، باسکراو، ئەویش ئەوێه
 کە: خوا ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نیوانیان، واتە: کەون و کائینات و، گەردوون
 بوونەوێ بە هەق و حیکمەت دروستکردو، ئامانج و مەبەست لە پشتیو
 هەیهو، بە هەوێتە و گالته نیو، بئ ئامانج و بئ حیکمەت نیو، ﴿ مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴾، ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نیوانیان
 دروست نەکردوون، مەگەر بە هەق، تەنیا بە هەق دروستمان کردوون، هەق
 بریتیه: لە شتی چەسپاو، بەلام جاری وایە (حق) بە مانای راستی دی و، جاری
 وایە بە مانای حیکمەت دی و، جاری وایە بە مانای ئامانج و مەبەستیکی بە
 جئ دی و، جاری وایە بە مانای دادگەری دی، بەپیی سیاقەکان، بەلام لێردا
 واتە: بە حیکمەت و ئامانجیک کە پەيوەستە بە دروستکراوێ کەنەو، نەک بە
 خوای پەروەردگارەو، خوا کاربەجیو خواوێ حیکمەتەو هیچ شتیکی بئجئ
 ناکات، بەلام بئگومان خوا هیچ ئیشیکی بە هیچ کەس و هیچ شتیکی نیو،
 هیچ ئامانجیکی نیو، کە بە هۆی ئەنجامدانی کاریکەو، بپهێتتە دی، بەلکو
 ئەو ئامانجی دروستکراوێ کەنە، خوا دەپهێتتە دی، نەک ئامانجی خوئ، چونکە
 خوا ﷻ ئەگەر ئامانجیک بپهێتتە دی، بە هۆی دروستکردنی گەردوونەو، کەواتە:
 پێوستی بەو ئامانجیو؟! بەلام نەو خوا ئامانجیک دپهێتتە دی کە پەيوەستە
 بە دروستکراوێ کەنەو، خواش ﷻ بەپیی سیفەتەکانی خوئ، مامەلە دەکات لەگەڵ
 دروستکراوێ کەنەو.

خوا ﷻ خواوێ ئەوپەری کەرەم و بەخششەو، ئەوپەری بەزەییو، ئەوپەری
 توانایو، ئەوپەری حیکمەتە، بۆیە ئەم گەردوونەو هێناوێتە دی، وەک
 بەرهەمیکی، سیفەتەکانی خوئ، کە خوا بەدیهێنەرە، ئەو دروستکراوانەو هێناوێ

دی، به لَام بۆچی؟ بۆ ئامانجیک که په یوه سته به دروستکراوه کانیه وه، خوا **وَجَّالَهُ** ده فهرموئ: ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهی نیوانیامان به ههق نه بی نه هیانوه دی، **(وَاجِلِ مُسَى)**، ههروهها بۆ کاتیکی ناوبراوو دیارییکراویش، واته: ئهوه نیه، ئهم گهردوونه ههتا ههتایه برۆا، به لکو بۆ کاتیکی دیارییکراوه و، قوناغیکه قوناغی دیکه به دواوا دی، **(وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ)**، له حالیکدا که ئهوانه ی بیروان، لهوهی پئی ترسیان و لئی وریاکراونه وه، پشت هه لکردوون، پروو وه چه رختنه رن، گوئ پئ نه ده رن.

(قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، بلی: ئایا ئهوانه ده بینن که له جیاتی خوا، یان جگه له خوا، لیان ده پارێنه وه! یاخود: هه وائم پئ بدەن، له باره ی ئهوانه وه که له جیاتی خوا، جگه له خوا لیان ده پارێنه وه، **(ارُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ)**، پیشانم بدەن، چیان له زهوی دروستکردوه، ده نکه ملیک، په ره مریشیک، ده نکه چهوئیک، به ردیک، داریک، **(اَمْ هُمْ شِرْكُ فِي السَّمَوَاتِ)**، یان ئایا هاوبه شیان ههیه، له ئاسمانه کاند، به دلناییی ئهمه جوړیکه له توانج تیگرتن و، به ته وسه وه قسه له گه ل کردنیان، ئه گه رنا مادام ئه وان توانای چوونه ئاسمانیان هه ر نیه و، مادام له زهویدا هیچیان نه خو لفاند بی، ئه دی چۆن ده ستیان گه یشته ئاسمان! **(اَتُنُونِ يَكْتَبُ مِنْ قَبْلِ هَذَا اَوْ اُنْزِلَ مِنْ عِلْمِنَا كُنْتُمْ صَادِقِينَ)**، ئه گه ر راست ده کەن، ئه و شتانه ی ده یان په رستن، شایسته ی په رستران، بۆم بینن، کتییک پیش ئهمه دابه زیی، یاخود پاشماوه یه ک له زانیارییم بۆ بینن، واته: به لگه یه کی نه قلییم بۆ بینن، یان به لگه یه که ی عه قلی، کتییک که پیش ئهم قورئانه دابه زیی، باسی هاوبه ش بۆ خوادانانی تیدابی، یاخود پاشماوه یه ک له زانیارییم بۆ بینن، وه ک به لگه، که به ته نکید هیچ کامیان نین، نه به لگه ی نه قلیان به ده سته وه یه، نه به لگه ی عه قلی، نه هیچ نه قلیک و، وه حییه ک، باسی ره وایی هاوبه ش بۆ خوا دانانی کردوه، نه هیچ عه قلیکیش، هیچ عه قلیکی سه لیمیش شتی وای گوته وه.

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئايا كى گومراتره له كهسيك كه له جياتى خوا، جگه له خوا، له شتيك، له كهسيك ده پارتته وه كه ههتا رۆژى قيامهت وه لامي ناداته وه، ئنجا ئايا رۆژى قيامهت وه لامي ده داته وه، نه خير، واته: هه ر وه لامي ناداته وه، هيچ داواكاريه كى بو جيبه جى ناكات، ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ﴾، ئهوان له بانگ كردن و له هاوار تيبه ستنى ئهوان بى ئاگان، ئنجا ئه مه هه رچه نده راناوى عاقلانى بو به كارهيئاوه، به لام زياتر مه به ست پيى بت و صه نه م و په يكه ره كانن، به لام ئه گه ر مه به ست ئهوانى ديكه ش بى، نه صرانييه كان كه عيسايان په رسته وه، ئهوانى ديكه كه فريشته كانيان په رستوون، جووله كه كه عوزيريان په رسته وه، كه ساني ديكه شتاني ديكه يان په رستوون، ئه و په رستراوانه ئاگيان له په رسته ره كان نه بووه، به دنيايى وه لاميشيان ناده نه وه.

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾، كاتيكيش خه لك كو ده كرينه وه، واته: بو سزاو پاداشت كو ده كرينه وه، ﴿كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾، ئهوانه، ئه و په رستراوانه بويان ده بنه دوژمن، واته: له په رسته ره كانيان ده بنه دوژمن، ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرِينَ﴾، به په رستنه كه شيان بيپروا ده بن و، نكوولييان لى ده كه ن و ره خه يان لى ده گرن: بوچى تيمه تان په رسته؟ لي ره كه راناوى عاقلان به كاردينى، يان بو زال كردنى عاقلانى په رستراوه كانه، ئه گه ر فريشته ن، ئه گه ر پيغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئه گه ر مروقه چاكانن، به سه ر ئهوانى ديكه دا، ياخود له بهر ئه وه يه كه له خه يال و ئه نديشه ي بته رسته كاندا، وابووه، ئه و بت و صه نه م و په يكه رانه، وه ك عاقل مامه له يان له گه لدا كردوون، پييان وابووه ئاگيان له شت هه يه، ئه گه ر مانگ و خو ره، ئه گه ر دارو به ردن، ئه گه ر په يكه رن، هه رچى هه ن، خوا ^{سبحانه} لي ره و له جيى ديكه ش به پيى عه قلى ئهوان ئه و راناوه ي بو عاقلان به كارهيئاوه، چونكه ئهوان وه ك كه سانيكى خاوه ن ويست و عه قل و ئيدراك له گه ل بت و صه نه مه كاني خو ياندا مامه له يان كردوه.

ئەوہی رابرد ھەمووی بۆ پووچەلکردنەوہی بیروکە ی ھاوبەش بۆ خوا دانان بوو.

ئنجای دیتە سەر باسی ھەلۆستی نەرتییان بەرانبەر بە ئایەتەکانی قورئان و، بەرانبەر بە پیغەمبەر ﷺ، دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَنْتَنَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ کاتیک ئایەتە روژنەکانی ئیمەیان بەسەردا دەخوێننەو، ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ئەوانە ی بێروابوون بەو ھەقە، دەلێن کە بۆیان دی، یەکسەر کە ئەو ھەقەیان بۆ ھاتو، گوتووایانە: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ئەمە جادوو یەکی ئاشکرایەو، ڕوونە کە جادوو یە.

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَاهُ﴾ بە نسبەت قورئانەو دەلێن: ئەو جادوو یە، بە نسبەت موخەممەدەو ھەش ﷺ، دەفەرموی: یان دەلێن ئایا، ھەلێبەستو، واتە: بە ناوی خواو ھەلێبەستو، جادوو نیە، بەلام ھەلێبەستراو بۆ خو ی گوتوو یەتی، ﴿قُلْ إِنْ أَفَرَّغْنَاهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بلی: ئەگەر ھەلێبەستب، ئیو ە لە بەرانبەر خوادا ھیچ شتیکتان بۆ من پێ ناکر ی، خواو نی ھیچ شتیکی نین بۆ من، ھیچ شتیکتان لە دەست نایەت بۆ من، کە لە سزای خوا ھەپاریزن، ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ﴾، خوا زانترە بەو ی ئیو ە تێدەرژین، وەنیو ی دەکەون، لە قسە ی پووچ و بۆش، ﴿كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بەسە ئەو شایەد بی لە نیوان من و ئیو ەدا، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئەو لیو ەدە ی میھرەبانە، لیو ەدا ئەمە تەماع و وەبەرنانی کە بۆ ئەوان کە ئەگەر بگەرێنەو، واز لە کەللەپەقی و عینادی ی بین، با بزانی کە ھەمیشە خوا دەرگای لیو ەردن و بەزە یی ئاوەلایەو کراو یە. ئنجای ئەمە لە چەند شوینی کدا لە قورئاندا ھاتو، بۆ پەتدانەو ی ئەو تۆمەتە کە گوتووایانە: موخەممەد ﷺ بۆ خو ی قورئانی ھەلێبەستو!

بۆ وێنە: لە سووڕەتی (الطور)دا، دەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ، بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ﴿٣٤﴾، واتە: یان ئایا دەلێن: بۆ خو ی گوتوو یەتی و ھەلێبەستو، بەلکو پرا ناھین، ئەگەر نا با فەرموودە یەکی دیکە ی وەک ئەو بین، ئەگەر راست دەکەن.

ههروهها له سوورهی (الحاقة) دا، خوا ﷺ دهفهرموی: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾^{٤٤} ﴿لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾^{٤٥} ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾^{٤٦} ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾^{٤٧}، واته: ئهگەر ههندی قسهمان به دههوه ههلبهستی، ئیمه قۆلی راستی دهگرین و، له رهگی ملی دههین و، ئیوهش هیچ کامتان ناتوانن، بینه پهردهو نێوان و نههێلن.

بۆیه لێردها خوا به پیغهمبهر ﷺ دهفهرموی: پێیان بلی: ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُهُ، فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، واته: بلی: ئهگەر ههلبهستی، ئیوه له بهرانبهر خوادا هیچتان بۆ من له دهست نایهت و، خوا ﷺ سزام دهادات، چۆن لی دهگهڕی کهسێک له خووه، بلی: خوا وایفهرموو؟! خواش ﷺ زاناتره بهوهی ئیوه تێدهرژین و به نێوی دهکهون، خوا ﷺ بهسه شاید بی و چاودێر بی، شایه دیدهر و گهواهییدهر بی له نێوان من و ئیوهدا، که من راست دهکهم و ئیوه درۆ دهکهن، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئهو لێوردهی میهرهبان و به بهزهیه، به بهلگهی ئهوهش خوا ﷺ شایه دیی راستی موحه ممه دی ﷺ دا، که ئهوه تا په یامه کهی موحه ممه د ﷺ به هه موو دنیا دا بلا بوته وهو، ئهوانه ی نه یاریشی بوون، بوونه په ندی زه مانه و فریدرانه زبلدانی میژوو وهو، که واته: ئهم فره میشته، ئهم په یامه ی خوا به کۆتا پیغه مبه ری خویدا نار دوویه تی، خوا خاوه ندرایتی کردوه و خو ی مشووری لی خواردوه، هه م له په یامه که شی، هه م له په یامه ره که شی، په یامه که ی چه سپاندوه و، پیغه مبه ره که شی ﷺ پاراستوه و، سه ر خسته و.

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾، پێیان بلی: من داهێتراویک نیم، له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، واته: پیغه مبه ریک نیم که تازه بابته بم، یه که مینی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیم و، داهێتراویک نیم بی پیشینه بم، ﴿وَمَا أَدْرَى مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، ناشزانم چی به منیش و به ئیوهش ده کری، واته: چاوه روانی شتیکم لی مه کهن، که له توانای مندا نیه، زۆر جار بیروایان داوای به لگه و موعجیزه ی وه ک هی پیغه مبه رانی پیشوویان لی ده کرد، نه یانده زانی

که پیغمبه رانی پېشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کاتیک هاتوون، که مروّقایه تی له قوڼاغی ساوایدا بووه، بویه زیاتر خوا ﷺ موعجیزه و به لگه ی وای داونه پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که ههسته وه ره کانی مروّقایان دواندوون، به لام دوا ی ته وه ی مروّقایه تی گه یشتوته قوڼاغی کامل بوون، موعجیزه یه کی داوه ته پیغمبه ری کو تای ﷺ که عه قلی خه لک ده دوینئ و له گه ل عه قلیاندا مامه له ده کات، ته وانه ش ویستوو یانه هه ر بگه رینه وه بو قوڼاغی پېشی، به لام نه خیر ته و قوڼاغه به سه رچوو، ئیستا مروّقایه تی گه یشتوته قوڼاغی کی دیکه ی باشترو کاملترو، پېویسته له ری عه قله وه بدوینئ، بویه خوا فهرموویه تی: تۆ بفهرموو: ﴿وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، ناشزانم چیم لی ده کری و، چیتان لی ده کری، ته مه بیگومان مه به ست پی دنیا یه، واته: نازانم له رووی دنیا یه وه من چیم لی دی، تیوه ش چیتان لی دی، ئایا خوا سه رم ده خات، یان وه ک هه ندیک له پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شه هید کراون، منیش شه هید ده کریم؟ تیوه ش ئایا خوا ده تانفه و تینئ، یان ده تانه یلیته وه، یان ئایا به چ جوړه سزایه ک سزاتان ده دات، نازانم، به لام بو رۆژی دوا یی، به ته ئکید پیغمبه ری خوا ﷺ به رچاو روون بووه و، دلنیا بووه که ته و پیغمبه ری خوا یه ﷺ و، شوینکه وتوو انیشی ته هلی به هه شتن، نه یاره کانیشی ته گه ر له سه ر ته و بیرواییه ی خویان برۆن، دیاره سه ره نجامیان دوزه خه، ﴿إِنْ أَنْعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾، (إِنْ) لیره دا لابه ره (نافیه) یه، به مانای (ما) یه، واته: (إِنْ النَّافِيَةِ) یه، ﴿إِنْ أَنْعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾، ته نیا شوین ته وه ده که وم که بوم سروس ده کری، ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، منیش ته نیا وریاکه ره وه و ترسینه ریکی رۆشن و ناشکرام، یا خود روونکه ره وه م.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، بلی: ئایا ده بینن، ده زانن ته گه ر ته م (قوربان) ه له لایه ن خوا وه بوو، تیوه ش پی بیروابوون، ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، له وه چه ی ئیسراییلیش، وه چه ی یه عقووبیش علیّه، واته: له گه لی جووله که، شایه دیک شایه دیدا ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾، له سه ر وینه ی ته وه، واته:

شایه دیدا که پیشتریش خوا سَخَّاهُ ته وراقی ناردوه، یاخود (عَلَىٰ مَثَلِهِ) هه مه به ست پی قورئانه، واته: له سه ر وینهی ئه مه شایه دیدا که راسته، (فَأَمَّنْ وَاسْتَكْبَرْتَ) ئه و بر وای هی ناو ئی وه خۆتان به زلگرت، وه لاهمه که ی لیره دا قرتی تراوه، واته: کئ له ئی وه گومپا تره؟ کئ له ئی وه به ده ختره؟ کئ له ئی وه زیانبار تره؟ یه کیکی دیکه ی جگه له م کومه لگایه، که جووله که یه بر وای نیی، که چی ئی وه که قورئان به زمانی خۆتان دابه زی تراوه، بر وای نه هی نن، کئ له ئی وه زیانبار تره؟! (إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) به دنیایی خوا کومه لی سته مکاران، راسته ری ناکات. هه ندیک له تو یژه ره وانی قورئان چه ند جاریکی دیکه ش با سمان کردوه، که وشه ی (هَدَايَة) یان هه می شه به یه ک واتا به کار هی ناوه، واته: ری نی می، له ته فسیره کوردی به کانیشیدا ئه و هه له یه هه ر زور زوره، واته: خوا کومه لی سته مکاران ری نی می ناکات، به لام ئه مه راست نیه، خوا سته مکارو سته ملیکراو، چاک و خراب، هه موویانی ری نی می کردوون، خوا سَخَّاهُ ناوی له قورئان ناوه: (هُدًى لِّلْعَالَمِينَ) و (ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ)، به لام هیدایهت لیره دا به مانای راسته ری کردن و، به ئامانج گه یاندنه، خوا سته مکاران به ئامانج ناگه یه نی، راسته ری یان ناکات، نایان خاته سه ر ری راست، نه ک ری پستیان پیشان نادات، پیشانی داو، ئنجا ئه گه ر ئه و ری پیشاندانه ی خویان قبول کردو ری نی می به کیان وه ری انگرت، ئه و کاته خوا راسته ری یان ده کات و به ئامانجیان ده گه یه نی، بویه ش ده فهرموئ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) ئه وانه ی سته م ده کهن، سته م له په یامی خوا ده کهن، سته م له پیغه مبه ری خوا سَخَّاهُ ده کهن، سته م له خویان ده کهن، خوا به شایسته ی ئه وه یان نازانی، راسته ری یان بکات و به ئامانجیان بگه یه نی.

(وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا) ئه وانه ی بی پرواشن به وانه یان گوت که بر وایان هی ناوه، (لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ) ئه گه ر ئه م (قورئان) ه چاک بو وایه و، په سند بو وایه، ئه وانه یانی: مسولمانه ره ش و پرووت و چه وسی تراوه کان، بو لای قورئان و ئیسلام، پیشمان نه ده که و تنه وه له پیشی ئیمه دا بر وای پی بینن، گوتوو یانه: ئه گه ر ئیسلام

خیری تېدابی، ټیمه شایستهین، نهک ټهو ږهش و ږووتانه، کافرهکان هر به پی و دانگی خوځیان شتیان هه لسه نگاندوه و، به پیوهره لاره که ی خوځیان پیواویانه، ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾، ټنجا ټیستا که ږی راستیان پی نه گرتوهو لی به هره مهند نه بوون، ﴿فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ﴾، ده لېن: ټهوه دروږه کی له میژینه و هه لسه ستر او یکی دیرینه، وهک کورده واریی خو مان ده لېن: (ده می نایگاتی ده لی ترشه)؛ ټه وانهش له بهر ټهوه ی به هره مهند نه بوونه له و هیدایه ته ی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، گوتوو یانه: ټه گهر ټیسلام هه ق بووایه و راست بووایه، ټیمه که زوړ خاوهن عه قل و ټیگه یشتین، پیشت ږرومان پی ده هینا، نهک ټهو ږهش و ږووت و که ودهن و نه فامانه! هه میسه خوبه زلگرو خو سه پیته کان، خو شگوزهرانه کان، خه لکی هه ژارو نه داریان له خوځیان به که م عه قل ترو که م هو شتر زانیوه، ټنجا ټهوه یان کردو ته به لگه و گوتوو یانه: مادام ټیمه ږرومان پی نه هیناوه، که واته: دیاره خیر و چاک نیه و، راست نیه.

خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فهرمو ی: ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾، له پیش ویشدا کتبه که ی موسا ﴿الْعَلِيِّ﴾ پی شه و بو و به زه یی بو، پی شه و بو، که پیش خه لکی بکه و ی به ره و هه ق، مایه ی به زه یی خواش بو، واته: ټه م قور ټانه، له پیش ټه ویشدا پی شینه هه بووه، ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا﴾، ټه مهش کتبی که به راستدانه ره، واته: به راستدانه ره بو کتبه کانی پیش خو ی، ﴿لِّسَانًا عَرَبِيًّا﴾، به زمانیکی ږوشنه، چونکه وشه ی (عربی) وهک چو مانای زمانی عه ږه بییه، هی نه ته وه یه کی دیاریکراوه که نه ته وه ی عه ږه بن، به هه مان شیوه به مانای ږوشنیش دی، که لیره دا پی م وایه (عربی) به مانای زمانیکی ږوشن هاتوه، بوچی؟ ﴿لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، تا کو ټه وانه ی سته میان کردوه بیان تر سی تی، وریان بکاته وه، هو شدار یان پی بدات، ﴿وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ﴾، هه روه ها موژده و دلخو شکه ریشه بو چاکه کاران.

له کو تای دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پی ناسه ی ټه و چاکه کارانه مان بو ده کات، که قور ټان موژده و دلخو شکه ره بو یان، ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، به

دَلَّیایِ ئهوانه‌ی گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خواجه‌و، دوایش راوه‌ستاو و به‌رده‌وام بوون، نه‌له‌خشاو بوون، له‌سه‌ر گوتنی ئه‌و قسه‌یه‌و، کارکردن به‌پیی ئه‌و قسه‌یه‌و، به‌رپوه‌چوون به‌پیی ئه‌و قسه‌یه‌، ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾، هیچ ترسیان له‌سه‌ر نیه‌، واته‌: بۆ داهاتوو، ترس و دله‌راوکیان نیه‌، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خه‌مبارو په‌ژاره‌داریش نابن، واته‌: بۆ رابردوو، ئه‌وه‌ی په‌ریزی پاکه‌، بئ پاکه‌، ئه‌وه‌ی په‌ریزی پاکه‌ به‌رچاوی پرووناکه‌.

﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئه‌وانه‌ هاوه‌لانی به‌هه‌شتن، یان خاوه‌نانی به‌هه‌شتن، (أَصْحَاب) که‌ کو‌ی (صاحب)ه‌، ده‌گونجی به‌ مانای خاوه‌ن بئ، ده‌شگونجی به‌ مانای هاوه‌ل بئ، که‌ ئه‌وان (به‌هه‌شتیه‌کان) هه‌م ده‌بنه‌ خاوه‌نی به‌هه‌شت، هه‌م ده‌بنه‌ هاوه‌لی به‌هه‌شتیش، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، له‌ویدا هه‌رماو ده‌بن، واته‌: به‌رده‌وام ده‌بن له‌ ژياندا، بئ پرانه‌وه‌، ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئه‌وه‌ش پاداشتی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌یانکرد، پاداشتدرانه‌وه‌یانه‌ به‌پیی ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد.

جاری دیکه‌ش گوتوو‌مانه‌: وشه‌ی (عمل) له‌ قورئاندا، هه‌م به‌ مانای نیه‌تی نیو دَل، دئ، هه‌م به‌ مانای ته‌عبیری زمان، هه‌م به‌ مانای کرده‌وه‌ی ته‌ندامه‌کان، واته‌: ئه‌وه‌ی که‌ به‌ دَل و زمان و ته‌ندامه‌کانیان، ته‌نجامیان ده‌دا، له‌ ئیمان هه‌تیا و پابه‌ندیی به‌ ئیسلامه‌وه‌، له‌ پاداشتی ئه‌وه‌دا، خوا ﷻ ده‌یانکاته‌ خاوه‌ن و هاوه‌لی به‌هه‌شت، که‌ له‌ویدا هه‌رماو ده‌بن و به‌ هه‌میشه‌یی ده‌بن.

خوا به‌ لوتف و که‌رهمی خو‌ی ئیمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگپری و، یارمه‌تییمان بدات که‌ هه‌رچی زیاتر له‌م فهرمایشته‌ به‌رزو به‌ پێزه‌ی خوا ﷻ وردینه‌وه‌و رابمێنین و حالیی بین، ته‌وفیقیشمان بدات که‌ پێه‌وه‌ پابه‌ند بین، له‌ ژبانی تایبه‌تی خو‌مان، له‌ ژبانی خه‌زانییمان، له‌ ژبانی کو‌مه‌لایه‌تییمان، ژبانی سیاسییاندا، هه‌روه‌ها هه‌ولیش بده‌ین که‌ ئه‌م قورئانه‌ بکه‌ینه‌ چرایه‌ک و، کو‌مه‌لگای خو‌مانی پی رۆشن بکه‌ینه‌وه‌، بیکه‌ینه‌ سایه‌و سیبه‌ریک و، کو‌مه‌لگای خو‌مانی له‌ ژێردا به‌هه‌ستینه‌وه‌.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی په که م:

دابه زینه ری قورن ان خواى زالى کارزانه و، گه ردوونیش به هق و حکمه ت و بو کاتیکى دياربیکراو وه ديهيئراوه، که چى بيپروايان له وهى پيى ترسيئراون و پيى هو شيارکراونه وه، پروو وه چه رخيئهرن، پشته له کهرن:

خوا ﷻ ده فهرموى: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿۳﴾

شیکردنه وهى ئه م ئايه تانه، له پينج برکه دا:

۱- ﴿حَمَّ﴾، پيشتر زور قسه مان له سهر کردوه، ئه مانه دوو پيتن له بيست و هه شت پيته کاني زمانى عه رهبى و، خوا ﷻ به هيئاني ئه و پيتانه، ئاماژه به وه ده کات که ئه م قورنانه، ههر له و پيت و دهن گانه پيکها توه، که به شي وهى ئاسايى مروقه کان، به کاريان دين له خوئيندن و نووسين و وتاردا، دهسته وسانن له به رانه ر قورنانه، که واته: بزائن ئه و زاتهى ئه و قورنانهى ئه و فه رمايشتهى له و که رهسته خا وهى به رده ستي ئيوه پيکهيئراوه، خواى به رزى بى ويئنه يه.

۲- ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه زاندى کتيبه که، ئه م کتيبه له لايهن خواى زالى کار به جى وه يه، له پرووى ريژمانى عه رهبه يه وه: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ده گونجى بيته گوزاره (خبر)، بو نيهاد (مبتداً) يک که به سه ليقه ده زانري و به مجوره يه: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، (هَذَا) ئه و کاته ده بيته نيهاد (مُتَبَدِّأً) و (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ) ده بيته گوزاره (خبر)، ده شگونجى: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، هه مووى له شوينى (رَفَعَ) دابى و (مُتَبَدِّأً) بى و، ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ئه و يش هه مووى له شوينى (رَفَعَ) دا بى و (خبر) بى.

شایانی گوتنه: ئەو شیۆه تەعبیرە، لە سەرەتای سوورەتی (الجاثیة) ش: (حَمَّ ۱) تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ و، لە سەرەتای سوورەتی (غافر) یش: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۲﴾ و، لە سەرەتای سوورەتی (فصلت) یش: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲﴾ بە تەعبیری جوړاوجۆر هاتو، تاكو بزانی که ئەم کتێبە، ئەم قورئانە یەکیکە لە شتە زۆر ڕوون و ئاشکرایەکان کە دابەزینراوە، واتە: نەگوتراوە و هەڵنەبەستراوە لەلایەن موحەممەدەو ھەشاش ئەو، بەڵکو بۆ لای دابەزینراوە، بۆ سەری دابەزینراوە لە لایەن زاتیکەو کە خاوەنی ئەوپەڕی بالادەستی و زالیی و عیززەتەو، خاوەنی ئەوپەڕی شارەزایی و لێزانایی و حیکمەتە.

وشە (الْكِتَابِ) پیشتریش باسمانکردووە کە (أَل)ی ناساندنی لەسەرە، لێرەدا بەپێی سیاق دەزانری کە ئەلیف و لامەکە بۆ عەھدە، واتە: ئەو کتێبە ی زانراوە و ناسراوە، کتێبەکە، یان قورئان، ئەو کتێبە ی پیشتر باسماکردووە و زانراوە، دابەزاندنی ئەو کتێبە لە لایەن خوای بالادەستی کاربەجی وە یە.

(۳) - ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ئاسمانەکان و زەوی ئەو ی نیاوانیا مان بە ھەق نەبێ نەھیناونە دی، یەکسەر دوا ی دابەزاندنی کتێبەکە، خوا ﷻ باسی ئەو راستییە گەورە و گرنگە دەکات، کە وەک دوا یی لە کورتە باسیکدا دەرخەینەر و، بە لای کەمەو لە ھەق دە شوینی قورئاندا باسکراوە، کە بریتیە لەو ی خوا ﷻ دەفەر موی: ئاسمانەکان و زەوی و ئەو ی دەکەوێتە نیاوانیانەو بە ھەق نەبێ نەمان ھیناونە دی.

(۴) - ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، بۆ کاتیکی ناوبرا، واتە: ئاسمانەکان و زەوی و ئەو ی دەکەوێتە نیاوانیانەو بە ھەق نەبێ، نەمان ھیناونە دی، ھەر وەھا بۆ کاتیکی دیاریکراو یش نەبێ، نەمان ھیناونە دی.

(۵) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُوا مُعْضُونًا﴾، لە حالیکدا ئەوانە ی بێ پروان لەو ی پێی ترسیان، لەو ی لێ وریاکراونەو، پشت ھەڵکردوون، ڕوو وە چەرخینەرن.

(الطَّبَرِي) رەحمەتی خوای لای بای له ته فسیره کهی خوای دا^(۱)، ئاوا مانای ئەم نایه ته موباره که ده کات: (مَا أَحَدُنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَوْجَدْنَاهُمَا خَلْقًا مَّصْنُوعًا، وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ أَصْنَافِ الْعَالَمِ إِلَّا بِالْحَقِّ، يَعْنِي: إِلَّا لِإِقَامَةِ الْحَقِّ وَالْعَدْلِ فِي الْخَلْقِ، وَإِلَّا بِأَجَلٍ لِكُلِّ ذَلِكَ مَعْلُومٍ عِنْدَهُ، يُفْنِيهِ إِذَا هُوَ بَلَغَهُ، وَيَعْدَمُهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ مَوْجُودًا بِإِيجَادِهِ إِيَّاهُ).

واته: ئەم ئاسمان و زهوییه مان پهیدانه کردوون و نه مانهیناونه دی، وهک به دیهینراویکی دروستکراوو، ئەوهی ده که ویتته نیوانیاونه وه له جوړه کانی دروستکراوان، مه گهر به ههق، یانی: بو ئەوهی ههق بچه سپی و دادگه ریی له نیوان دروستکراوه کاندایته دی، ههروه ها نه مانهیناونه دی، مه گهر بو کاتیکی زاندر او له لای خوا، که هه کات ئەو دروستکراوانه، ئەو ئاسمان و زهوی و ئەوهی نیوانیان گه یشتنه ئەو کاته، نایانهیلای و له بهینیان ده بات، دواي ئەوهی که دروستکراو بوون، به هوی به دیهینانی خواوه. [لهو کاته دیاریکراوه دا، که دایناوه، هه کاتیک گه یشتنه، ئەوه نایانهیلای].

ئنجای ته فسیری: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ دا، هه ندیک له زانایانی دیکه ده لین: (وَالَّذِينَ جَحَدُوا وَحْدَانِيَّةَ اللَّهِ عَنْ إِنْذَارِ اللَّهِ إِيَّاهُمْ مُعْرِضُونَ، لَا يَتَّعِظُونَ بِهِ، وَلَا يَتَفَكَّرُونَ فَيَعْتَبِرُونَ)، واته: ئەوانه ی نکوولی ده کهن، له یه کتایی خوا، دواي ئەوهی خوا ئەوانی ترساندوه و هوشیار کردوونه وهو، پشتیان هه لکردوهو، بیرناکه نه وه، تاکو په ند وه ربگرن.

سەرئەنجام:

ئیمە بەر لەووی ئەم مەسەلە یەكەمە بەجی بهیڵین، با سەرئەنجامك له ئایەتی دووهم بدەین كە دەفەرموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ :

ئەمە ئەو دەگەیهنی كە خوا ﷻ خواوەنی هەموو سیفەتە بەرزو پەسندەكانەو، لە هەموو كەم و كۆپیی و لەكەیهك بە دوورە، هەلبەتە بەو ئەندازەیی بەعەقڵ و هۆشی سنوورداری خۆمان تێدەگەین، ئەگەرنا خوا ﷻ: پاکی خوا، بەرزیی خوا، چاکی خوا، جوانیی خوا، تەواویی خوا، زۆر زۆر لەو گەورەترە كە هەمووی لە عەقڵ و هۆشی ئیمەدا جی بێتەو، هیچ گومانی تێدانیه، بەلام هەتا هۆش و عەقڵی ئیمە دەبێ و، هەتا بۆی وەخۆ دەگیرێ و جی دەبێتەو، خوا بەرزەو، مەزنەو، پاكەو، چاكەو، جوانەو، تەواوەو، لە هەموو كەم و كۆپیەك بە دوورە، لێردەدا خوا ﷻ دوو سیفەتی خۆی دەخاتە روو:

یەكەم: (عَزِيز).

دووهم: (حَكِيم).

۱- كەواتە: ئەم قورئانە لە خوايەکی خواوەنی ئەوپەری عیززەتەو هاتووە دابەزیو، هەروەها لە خوايەك كە خواوەنی ئەوپەری حیکمەت، مانای وایە ئەم قورئانە خۆیشی پرە لە عیززەت و حیکمەت و، مایە عیززەت و حیکمەتە بۆ هەر كەسێك بێخوین و لێ تێگات و، کاری پێ بکات.

۲- ئەوێش وەنەبێ بەس قسەیهك بێ بکری، بەلكو لە واقعیكدا بەرجەسته دەبێ، هەموو ئەوانە لەگەڵ ئەم قورئانە بەرزو مەزنەدا، كە كۆتا فەرماشتی خوايە، بۆ مروّفەكان، دەبنە هاو دەم و هاو پارز، دەبنە هاو لێ و دەخوین و، بیری لێ دەكەنەو و تێوێ رادەمێن و، لێ تێدەگەن و کاری پێ دەكەن، بە ئەندازە لێ تێگەشتن و کارپێکردن و کارلێککردن لەگەڵیدا، عیززەت پەیدا دەكەن و حیکمەتیش پەیدا دەكەن،

تَنجَا ئەمە ھەم بۆ تاک تاک راستە، ھەم بۆ کۆمەل و کۆمەلگاکانیش راستە، واقعیش باشتەین بەلگەیه: گەلی عەرەب بەر لەوێ پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ ئەم فەرماشتە پڕ بەرەکەتە خایان پێ بگەین، چۆن بوون؟ لە ڕووی سیاسییەو بەرش و بڵاوی، لە ڕووی ئابوورییەو چینیەتی و قەری و پیری، لە ڕووی کۆمەلایەتیەو لێک ھەلۆەشاو، لە ڕووی فیکرییەو زۆر دواکەوتوو و بەجێماو، لە ڕووی ڕەوشتییەو زۆر دارووخوا، لە ھەر ڕوویەکەو تەماشایان بکە زۆر بێ سەرۆبەر، تەنیا لە ڕووی قەسەزانی و شیعەر گوتن و پەخشان و وتارو ڕەوانبێژی و قەسە پاراویەو، لەو ڕوویەو لە پێشەو بوون و، ڕەنگە لەو بوارەدا لە پێش زۆربە گەلانیەو بووبن، بەلام دوا ئەوێ لە گەل قورئاندا، دەبنە ھاو دەم و ھاو ڕاز، ئەم قورئانە بەرزو مەزنە لە عەقل و دلی ژمارەکیاندا جێی دەبێتەو، وەخۆ دەگیرێ و، فام دەکری و، کاری پێ دەکری، دەبینین گۆڕانیکی سەدو ھەشتا (۱۸۰) پلەیی بەسەر واقعی ئەو نەتەوێدا دی و، بە مانای ئەو دوو وشە دەبنە خواوەنی عیززەت، دوا زەبوونی و زەلیلی و دامایی و بە جێماوی و، دەبنە خواوەنی عیززەت و بالادەستی و دەستپۆشتووی، ھەر ھاو دوا دواکەوتووی لە ڕووی فیکرییەو، دەبنە خواوەنی زانیاری و حیکمەت، بە مانا چەمکی فراوانی عیززەت و حیکمەت، ئیستاش لە دوا وانیشەو، لە دوا کۆمەلگای پێغەمبەرەو ﷺ ھەروا جیل بە جیل مسوڵمانان، نەتەو بە نەتەو، کۆمەلگای بە کۆمەلگای تاک بە تاک، ھەر کەسێک زیاتر دەستی بە قورئانەو گرتی، پتر بۆتە خواوەنی عیززەت و خواوەنی حیکمەت، وەک پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەفرموی: {إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ} (أخرجه أحمد: ۲۳۲، والدارمی: ۳۳۶۵، ومسلم: ۸۱۷، وابن ماجه: ۲۱۸، وأبو عوانة: ۳۷۶۲، وابن حبان: ۷۷۲)، واتە: خوا بەم کتیبە کۆمەلانیکی بەرز دەکاتەو، کۆمەلانیکی نزم دەکاتەو.

خو ﷻ ئیمە لەو کەسانە بگیری، کە بە ھۆی قورئانەو بەرز دەبن و، ئەوپەری بە ھەر و سوودی لی وەردەگرن.

کورته باسیک له باره‌ی

حیکمه‌تی زۆر باسکرانی ئامانجی دروستکرانی گهر دوونه‌وه

له‌به‌ر تیشکی ئایه‌تی ژماره (۳) ۱۵: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴾. ئەم کورته باسه ده‌که‌ین و، ئەم کورته باسه‌ش له دوو بېرگان پیک دی:

برگه‌ی یه‌که‌م:

خوای کاربه‌جی، کارو قسه‌ی به‌جی و پر حیکمه‌ت نه‌بی، لێ ناوه‌شیته‌وه، گومانی تێدانیه، ئەمه له به‌لگه نه‌ویسته‌کانه، خوا ﷻ نه قسه‌یه‌ک، نه کرده‌ویه‌ک، که ئەوپه‌ری حیکمه‌تی تێدانه‌بی، ئەوپه‌ری دانایی تێدانه‌بی، لێ ناوه‌شیته‌وه، چونکه خوا ﷻ یه‌کیک له سیفه‌ته‌کانی ئەوه‌یه که زاناو کارزانه، له چه‌ند شوینی قورئاندا خوا خۆی به: (عَلِيمٌ وَحَكِيمٌ) ناساندوه، سیفه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگاریش هه‌موویان له لووتکه‌دان، دیاره به‌نسبه‌ت ئیدراک و تیگه‌یشتنی ئیمه‌وه باسی لووتکه ده‌که‌ین، ئەگه‌رنا سیفه‌ته‌کانی خوا بـ سنوورو په‌هان و، که ده‌گوتری: خوا کاربه‌جیه، واته: ئەوپه‌ری حیکمه‌ت هی خوای په‌روه‌ردگاره و، که ده‌گوتری: خوا زانیه، واته: ئەوپه‌ری زانیاری هی خواجه و، که ده‌گوتری: خوا به‌زه‌یی و میهره‌بانه، واته: ئەوپه‌ری به‌زه‌یی و میهره‌بانی هی خواجه و ... هتد، هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوا له ئەوپه‌ری دان و، عه‌قلی ئیمه‌ ده‌رکی سنووره‌که‌یان ناکات و بـ سنوورن و په‌هان، سیفه‌ته‌کانی خوا هه‌موویان بـ سنوورو په‌هان.

ئىنجا ئەو راستىيە كە گەردوون بەسەر و خوارىيەو بە ھەق و ھىكمەت دروستكراو، بە لای كەمەو بە ھەق (۱۷) شوینی قورئان و لە ھەق دە سوورە تاندا ھاتو، ھەلبەتە بە پىی ئەو ھى من سەرنجە داو و كەوتۆتە بەرچاوم، بە لام ناشلیم تەنیا لەو ھەق دە شوینەدا، باسى ئەو كراو كە خوا ئەم دروستكراوانە بە ھەق و بە ھىكمەت نەبى، نەھىناونە دى، بە لام من ھەق دە شوینم كەوتوونە بەرچاوم:

۱- لە سوورەتی (آل عمران) دا، دەفەر مۆی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (۱۱۱) واته: ئەوانە بە پىو بە دانىشتنەو لەسەر تەنیشتيان، يادى خواى دەكەن و، بىر دەكەنەو لە دروستكرانى ئاسمانەكان و زەوى، دەرەنجام دەلین: پەرورەدگارمان! ئەمەت (ئەم گەردوونەت) بە بەلاش و بە پووچ و ھەوەنتەو بى ھىكمەت نەھىناونەتە دى، پاكى بۆ تۆ، لە ئازارى ئاگر چەپالەمان بدە.

۲- لە سوورەتی (الأنعام) دا، دەفەر مۆی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (۷۲) واته: ئەو (خوا) ئەو زاتەيە كە ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق ھىناونە دى، واته: بە ھىكمەت و بۆ ئامانجىك (يان بە چەندان ھىكمەت بۆ چەندان ئامانج).

۳- لە سوورەتی (يونس) دا، دەفەر مۆی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (۵) واته: ئەو (خوا) ئەو زاتەيە كە خۆرى كەردو بە تىشك و، مانگى پرووناك كەردۆتەو، چەند قوئاغى بۆ داناون، تاكو ژمارەى سألەكان و ژماردن، بزائن، خوا ئەو ھى بە ھەق نەبى نەھىناونەتە دى.

۴- لە سوورەتی (هود) دا خوا ﷻ فەر مۆيەتی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (۷) واته: ئەو (خوا) ئەو كەسەيە كە ئاسمانەكان و زەوى بە شەش رۆژان، (واتە: لە شەش قوئاغاندا)

هیناونه دی، لهو کاته دا عهړشه که ی له سهر ئاو ی بووه، تا کو تا قیتان بکاته وه دا خو کامه تان کرده و ی چاک تره، که واته: حکمه تی تیدایه که خوا ئاسمانه کان و زه و ی هیناونه دی و ئامانجیکیان له پشته وه یه.

۵- له سووړه تی (إبراهیم) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ۱۹، واته: ئایا نابینی، (واته: نازانی، یان به چاوی عه قل و دل نابینی) که خوا ئاسمانه کان و زه و ی به هه ق دروست کردوون، (نه که به به تال و پو وچ و بی حکمه ت).

۶- له سووړه تی (الحجر) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَنِيَّةٌ فَاَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ ۸۵، واته: ئیمه ئاسمانه کان و زه و ی و ئه و ی ده که و یتته نیوانیشیانه وه، به هه ق نه بی دروستمان نه کردوون، بیگومان کاته که (ساعة) ش دی، (واته: ئه و کاته ی که تو ماری ئه م بوونه و هری ئیستای تیدا ده پیچر یتته وه، یا خود قیامه ت)، ده جا تو ش (ئهی موحه ممه د ﷺ) چاوپوشی جوان بکه، (له و ورده مافانه ی وه ک مافی که سبی ده که و نه لای به ران به ره کان).

۷- له سووړه تی (النحل) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۲، واته: (خوا) ئاسمانه کان و زه و ی به هه ق هیناونه دی، به رزی بی خوا له و ی ده یکه نه هاو به شی.

۸- له سووړه تی (الانبیاء) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ﴾ ۱۶، واته: ئیمه ئاسمانه کان و زه و ی و، ئه و ی ده که و یتته نیوانیانه وه، به گالته دروستمان نه کردوون.

۹- له سووړه تی (المؤمنون) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ ۱۱۵، فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۱۶﴾، واته: ئایا پیتان وایه، ئیوه مان به هه و نه ته و بی حکمه ت دروست کردوه و، بو لای ئیمه ناگیردر یتته وه؟ به رزی بو خوا ی هو کمرانی و هه ق (که شتی بی حکمه ت و بی جی بکات) جگه له و هیچ په رستراویک نیه، په روه ردگاری ته ختی به ریزو حورمه ته.

۱۰- له سوورہتی (العنکبوت) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ ۴۴، واتہ: خوا ئاسمانہ کان و زہوی بہ ہق دروستکردوون، لہوہدا نشانہ ہہیہ بوؑ پرواداران.

۱۱- له سوورہتی (الروم) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴾ ۸، واتہ: ئایا سہرنجیان نہداوہو بیریان نہکردوٲتہوہو ٲانہماون، کہ خوا ئاسمانہ کان و زہوی و ئہوہی دہکہوٲتہ نیوانیانہوہ، بہ ہق و بوؑ کاتیکی دیارییکراو نہبی؁ دروست نہکردوون؟ بہلام زور لہ خہلکی بیپروان بہ دیداری ٲہروہردگاریان.

۱۲- له سوورہتی (ص) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطُلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴾ ۲۷، واتہ: ئیمہ ئاسمانہ کان و زہوی و ئہوہی دہکہوٲتہ نیوانیانہوہ، بیؑ حکمہت و بہ ہہوہنتہ دروستمان نہکردوون، ئہوہ گومانی ئہوانہیہ کہ بیپروان، (ٲییان وایہ دنیا شاری بیؑ خواوہنہ)، سزای سہخت بوؑ ئہوانہی بیپروان لہ ئاگری دوؑزہخ.

۱۳- له سوورہتی (الزمر) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴾ ۵، واتہ: خوا ئاسمانہ کان و زہوی بہ ہق دروستکردوون.

۱۴- له سوورہتی (الدخان) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبٍ ﴾ ۳۸، مَّا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۹، واتہ: ئیمہ ئاسمانہ کان و زہوی و ئہوہی نیوانیانمان بہ گالتہو یاریی دروست نہکردوون، تہنیا بہ ہق دروستمان کردوون، بہلام زوربہیان (واتہ: زوربہی بیپروایان) نازانن، (ہہیانہ دہزانن؁ بہلام خوٰی لیؑ گیل دہکات؁ لہبہر بہرژہوہندی لیؑ تیک نہچوون).

۱۵- له سوورہتی (الجاثیة) دا، خوا ﷺ ده فہرموی: ﴿ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ ۲۲، واتہ: خوا ئاسمانہ کان و زہوی

به ههق دروستکردوون، تاكو ههر كه سه سزاو پاداشتی خوێ وهربگرن، بێ ئهوهی ستهمیان لێ بکری.

۱۶- له سوورەتی (الأحقاف) دا، خوا ﷻ دهفرمووی: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذَرُوا مُعْرِضُونَ ﴾ (۲)، واته: ئیمه ئاسمانهكان و زهوی و ئهوهی دهكهوێته ئیوانیان، به ههق و حیکمهت نهبی و بۆ کاتیکی دیاریکراو نهبی، نه مان هیناونه دی، له حالیکدا ئهوانه ی بیپروان لهوهی پێی ترسیان، پشت هه لکردوون، پروو وه چهرخینه رن.

۱۷- له سوورەتی (القیامة) دا، كه خوا ﷻ دهفرمووی: ﴿ أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُرَكَّ سُدًى ﴾ (۳۶)، واته: ئایا مروؤف پێی وایه وازی لێ دههێنێ و لێی ناپرسێتهوه! (واته: وانیه ئهم پرسیارکردنه بێگومان پرسیارکردنی نكوو ئیلیكه رانهیه، واته: وازی لێ ناهێنێ و لێی دهپرسێتهوه و سزاو پاداشتی چاوه پێیه).

كهواته: ئهمه هه قده (۱۷) شوین بوون به لای كه مهوه له قورئاندا، ئهو راستیه راده گهیه نن كه گهردوون به سهرو خواریهوه، یان ئاسمانهكان و زهوی و ئهوهی دهكهوێته ئیوانیان، به ههق و حیکمهت نهبی دروست نه کراون.

برگهی دووهم: حیکمهتی ئهو زۆر باسکرانهی خستنه رووی ئامانج و مه بهستی به دیهینرانی گهردوون، چیه؟

ئهمیش له دوو خالدا باس دهکهن:

۱- مشت و مړ له باره ی هه بوونی ئامانج (هدف، غرض) و نه بوونی له کاره کانی خوا دا، له ئیو زانایاندا هه ربوو و ئیستاش ههیه و، پێشم وایه هوکاری سه رهکیی مشت و مړو راجیایه كه لێک حالی نه بوونه.

به درێژایی میژووی مسولمانان له ئیو زانایانی بنچینه کانی ئابین (أصول الدین) دا، كه به (عُلَمَاءُ الْكَلَامِ) و (الْمُتَكَلِّمُونَ) و (عُلَمَاءُ الْعَقِيدَةِ) ناسراون، زانایانی كه

له بابته قی بووناسیی و ئیمان و عه قیده ده کوئنه وه، مشت و مړ هه بووه له و باره وه، که ئایا ده گونجی بلین: خوا ﷺ ئامانجیکی له بهرچاو گرتوه له کردنی کاریکی دا، یان دروستکردنی گهردووندا، یان کاره کانی دیکه دا، یان ناگونجی؟

هه ندیک گوتوو یانه: ناگونجی وابلین، چونکه نه گهر گومان: خوا ﷺ ئامانجیکی له بهرچاو گرتوه له کاتیکدا، کاریکی نه نجامداوه، بو وینه: که پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، یان یهک یهک کتیه کانی دابه زاندوون، یان هم گهردوونه ی هیناوه ته دی، نه گهر بلین: ئامانجیکی ره چاو کردوه، مانای وایه خوا ﷺ پیوستی به هینانه دی نه و ئامانجه هیه وه، نه وه شایسته ی خوا نیه، چونکه خوا ئاتاجی جگه له خوئی نیه، واته: خوا سیفه قی پیوستی هه بوون (احتیاج) ی نیه.

به شیکی دیکه له زانایان گوتوو یانه: کاری خوا ناگونجی بی ئامانج بیت و، ناگونجی ئامانج و و مه به ست له پشت کاره کانی خوا وه نه بی، به لام ئیمه نالین: نه و ئامانجه په یوه ندیی به خوا ی په روه ردگار وه هیه، به لکو په یوه ندیی به دروستکراوه کانه وه هیه، بو وینه: خوا ﷺ که پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و کتیه کانی خوئی دابه زاندوون و ئامانجه که شی روون کردو ته وه، ده فهرمو: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ النساء، واته: پیغهمبه رانیکی دلخوشکرو ترسینه رن، تا کو خه لک له دوا ی ره وانه کرانی پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لکه یان له سه ر خوا نه بی، که واته: پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بو ئامانجیک نیردراون و کتیه کانی خوا بو ئامانجیک دابه زیئراون، که بریتیه له وه ی خه لک بیانوو بپراو بکری، به لام نه و ئامانجه په یوه ندیی به مروقه کانه وه هیه، نه ک خوا ﷺ په کی له سه ری که وتبی، هه لبه ته هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: ده بی وشه ی حکمه ت به کار به یئری، نه ک وشه ی (عَرَضُ) واته: (عَرَضُ) له کاره کانی خوا دا نیه، به لکو حکمه ت هیه.

بەلام بە بۆ چوونی من چ بلی: مەبەست (عَرَض) چ بلی ئامانج (هَدَف)، چ بلی ویستراو (غَايَة)، چ بلی حیکمەت، ھەمووی دەچیتەو یتەو ھەو، کە کارەکانی خوا ﷻ لە جی خۆیاندا و، کارەکانی خوا حیکمەت لە پشتیانەو ھەو، ئامانجیک دینە دی، خوا لە کارەکانی خۆیدا شتائیکی بە ئامانج گرتوون، بەلام ئەو شتانەو خوا بە ئامانجی گرتوون، بە دنیایی خوا لە جگە لە خۆی بـ نیازە: ﴿وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (۶) العنکبوت، بەلام ئەو ئامانجانە، دروستکراوەکان پێویستییان پێیان ھەیە، واتە: ئەگەر لە جیھانی مەرۆف بەولاو تر بچین، خوا کە شتەکانی ھێناوە دی، ئەم گەردوونە بەو پەری حالەتیک سیستما تیک و ریک و پیک دروستکردووە، ھەر شتیک کە خوا خولقاندوویەتی، رێ و شوینی بۆ داو: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ (۵۰) طه، چونکە ھەر شتیک ئەگەر ھیدایەت نەدرێ لە لایەن خواوە، سیستمی بۆ دانەنرێ و، ریک و پیک بەرپۆ ھەردرێ، فەوزا و پاشاگەردانی و بێسەرۆبەری لە خوا ناوەشیتەو، نابێ لە مولکی خوادا بـ سەرۆبەری و پاشاگەردانی و نارێکی ھەبـ، کەواتە: خوا ﷻ ئامانج و مەبەست ھەو لە کارەکانیدا، بەلام نەک ئامانج و مەبەستیک کە پەیوەست بن بە خۆیەو، چونکە خوا پەروەردگار بێگومان نیازو پێویستی بە جگە لە خۆی نیە، بەلام ئەو ئامانج و مەبەستانە، پەیوەندیان بە دروستکراوەکانەو ھەو.

(۲) - حیکمەتی زۆر باسکرانی ئەو ئامانجەش، بریتێ لە بەرچا و پروونکردنەو دلیا کردنەو مەرۆف، لە بارە بوون و ژیانەو، لە سۆنگە یتەو ھەو کە چوار ھۆکار ھەن، پێویستی کردو کە خوا ﷻ بە لای کەمەو لە ھەق دەتایە موبارەدا، باسی ئەو راستییە بکات، کە ھەر راستییە کە لە یەک تەتایە باسکرا بیت تەواو، بەلام راستییە کە خوا ﷻ لە ھەق دەتایە دووبارە بکاتەو، بە ھەق تەعبیری جۆراو جۆر، مانای وایە، خوا ﷻ زۆری مەبەست بوو، ئەو راستییە بۆ خەلک بخاتەروو، کە بریتێ لەو ھەو بەر چاویان پروون بیتەو دلیابن، لە بارە بوون و ژیانەو، کە بوون و ژیا ئەوان

بە ھەقەو، ھیکمەتی تێدایەو، ئامانجی لە پشتموویە، ئنجا چوار ھۆکار ھەن کە پالنەر و ھاندەری زۆر ڕوونکردنەوێ ئەو راستییەن:

ھۆکاری یەكەم: لەبەر ئەوێ مەرۆف بۆ تاقیکردنەوێ خولقیانراو، بوار ھێلدراوێتەوێ کە مەرۆف، نەتوانی ھەموو ئەو راستییانە ھەن، وەخۆیان بگری و ھەزەیان بکات، واتە: زۆر نەتوانی ھەن زۆر شت ھەن، مەرۆف سەری لێیان دەرناچێ، گومانێ تێدایە، وەک لە مەوسووێ: (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسما کردو، کە یەکیک لە ھۆکارەکانی پەلکێش کرانی کەسانیک بەرەو ئیلحاد، ئەوێ کە ھەندێ شت دەبینن لە ژياندا سەریان لە ھیکمەتەکیان دەرناچێ، بۆ وێنە: مندالیک کە ھەر لە دایک دەبێ بە نوقصانیی لە دایک دەبێ، یاخود کەسیک بەلایەکی بەسەر دی، نازانی بۆچی؟ یا ئە ھەندێ لە دروستکارەکانی خوادا ھالەتی ناریکی ھەبێ، بۆ وێنە: ژيانداریک، ئازەلێک دروست دەبێ نوقصانیی ھەبێ، جگە لە جیھانی مەرۆف، لە ھەندێ لە شتەکانی دیکەدا، یا ئە خوا ﷻ ھەندیک شتی خولقاندوون، کە سوودەکیان بۆ ئێمە دیار نیە، وەک: وەک مارو دووپشک و میکروپ و فایروس، کە زیانەکیان دیارە، بەلام سوودەکیان دیار نیە، ھەرۆھا زۆر نەتوانی دیکە ھەن، کە مەرچ نیە عەقڵی مەرۆف جێی ھەلکردنی ھەموو ئەو مەتەلانی ھەبوونی تێداییتەو.

ھۆکاری دووھەم: بۆ ئەو زۆر جەختکردنەوێ، ئەوێ کە شەیتانەکان بەردەوام دنە دنە مەرۆف دەدەن و، خوتخوتە ھێ بۆ دەکەن و، خەیاڵ و ئەندیشە خراپی دەخەنە عەقڵ و دلەو، لە بارە ھاو، لە بارە ھاو، لە بارە ھاو، ئەوێ ژيانی خۆیەو، لە بارە ھاو دەورووبەرەو، لە بارە ھاو شتەکانەو، بۆیە خوا ﷻ بە پێویستی زانیو ئەو ھەموو جەخت بکاتەو لەسەر ئەو کە ژيان و ھوون، ھەق و ھیکمەتیان لە پشتموویەو، ھەوێتە و گالته و بێ ئامانج نین.

ھۆکاری سێھەم: ھەبوونی زۆر ھەوارزو نشیو کەم و کوری لە ژيانی مەرۆفدا و، پرسیار گەلێک کە مەرۆف سەری لێیان دەرناچێ، ھەلەتە ئێمە لە شوێنیک

تەرخانکراودا، کە مەوسوووعە: (دەرەوشاوەیی ئیمان و پوچەلی ئیلحاد لەبەر
 ڕۆشنایی زگماک و عەقل و زانست و ۆه حیی دا)یە، زۆریک لەو پرسیارانەمان
 ھەولداوە، ۆه لām بدەینەو، بە لām دیسان پرسیارى بى ۆه لām و ئیشکالی بى
 چارەسەر، کەم و زۆر ھەر دەمین، لەبەر ئەو ۆه ۆه مۆف توانایەکانى سنووردارن
 و، عەقل و ۆه شەکەى سنووردارە، مۆف بۆیە نەخولقێنراو ھەرچى نھینى
 گەردوون و ئاسمان و زەوى ھەيە، بیزانى، بە لکو نەزانینی زۆریک لەو نھینیانە،
 ماددەيەکە بۆ پى تاقیکردنەو ۆه مۆف، ئنجا ئەگەر مۆف ھەموو شتیکى
 زانیایەو لە ھەموو شتیکدا، لەو سەریەو ۆه ھاتبایەو، ئازایەتیی نەدەبوو بۆ
 خوا ملکەچ بى و، بەندایەتیی بۆ خوا بکات!

ھۆکاری چوارەم: ھەبوونی بوار بۆ پێھەلاچوون و زیاتر ھەولدانى مۆف،
 نەک بکریتە حازر خۆرى بەر سێبەر، خوا ﷻ کاریکى وایکردو ۆه ژيانى
 مۆفدا، کە مۆف ناچار بى، زیاتر ھەول بدات و، زیاتر پى ھەلابچى، زیاتر
 کار لەسەر خۆى بکات و خۆى ماندوو بکات، بۆ ئەو ۆه دەرکی نھینىھەکان و
 دەرکی ھیکمەتى خوا لە کارەکانیدا بکات و، دەرکی راستییەکانى فەرماشتەکەى
 بکات و، خوا ﷻ دوو کتیبى خستوونە بەر دەستى ئیمە، کتیبى قورئان کە
 کتیبى خوێندراو (الکتاب المقروء)ى خوايە و، کتیبى گەردوون کە کتیبى
 تەماشاکراو (الکتاب المنظور)ى خوايە، ھەردوو کتیبەکش بە لگەو نیشانەى
 خوا و ڕینیشاندەرى خوا ناسین، بۆیەش خوا ﷻ ڕستەکانى قورئان ناوانون
 (آیات) نیشانەکان: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ...﴾ (٦)، الجاثية، واتە: نیشانە
 لەسەر بەدیھێنەراییەتى و، پەرورەدگاریتیی و، خواەنداریتیی خوا ﷻ، ھەر ۆه ھا
 دیاردەو دیمەنەکانى گەردوونیشى ناوانون (آیات): ﴿وَجَعَلْنَا أَلِيلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحْوًا
 آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصَرَةً﴾ (١٢)، الإسراء، واتە: شەو و ڕۆژمان کردوونە دوو
 نیشانە، نیشانەى شەومان خەفە کردو ۆه نیشانەى ڕۆژگارمان کردۆتە پێینەر،
 ھەر ۆه ھا: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾

﴿یوسف﴾ ۱۰۵ واته: زور نیشانه هه ن له ئاسمانه کان و زهویدا، به لایاندا رته ده بن له حالیکدا که پشتیان تیکردوون، یان: ﴿سَرُّیْهِمْ ءَايَتِنَا فِی الْأَفَاقِ وَفِی أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ یَبَیِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ ۵۳ فصلت، واته: نیشانه کانی خو مانیان پیشان ده دهین، له مهودوا له ئاسویه کاندا، (واته: له گهردوون داو) له خودی خو شیاندا، تا کو بویان ده ربکهوئی که ئهو (قورئان) یان (خوا) ههقه، (پیشتر ته فسیرمان کردوه).

که واته: ئهم چوار هوکاره که هه ندیکیان تیکه لکیشن، هوکارن بو ئه وهی خوا ﷻ ئهو راستیه له هه قده شوین به لای که مهوه، له قورئان دا دووپات بکاتهوه، که گهردوون و مرووف و ژیان، به هه وهنته نه خو لقیئراون و، به ههق هینراونه دی و، حیکمهت و ئامانج له پشتیانوه ههیه، که دیاره له ئایه ته که ی سوورهتی (الجاثیه) دا، خوا ﷻ تا کو راددهیه کی زیاتر له ئایه ته کانی دی، ئهو حیکمه ته روون ده کاتهوه که ده فهرموئی: ﴿وَحَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ۲۲ واته: خوا ئاسمانه کان و زهوی به ههق هیناونه دی، ههروهها بو ئه وهش که هه ر که سه سزاو پاداشتی خوئی به تهواوی و هه ربگری و سته میشیان لی ناگری.

مه سه له ی دووهم:

دهر خستنی پووچه لیلی شیرک و، نه بوونی هیچ به لگه یه کی نه قلی و عه قلی
له سهری و، به گومرترین کهس دانانی هاو به شدانه ران و، له پوژی دوا یی ده،
بوونه دوژمن و حاشا لیکردنی په رستراوه کانیا ن لیان:

خو ﷻ ده فرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنْثِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَتُكْرَهُ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْفِتْمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وی ته م ثایه تانه، له ده برگه دا:

(۱)- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (دیاره دویتراو، پیغه مبه ری خاتمه ﷻ)
بفه رموو: ثایا ده بینن نه وانه ی له جیاتی خوا، یان جگه له خوا لیان ده پارینه وه، یا خود:
پیشانم بدن نه وانه ی جگه له خوا، لیان ده پارینه وه.

(۲)- ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، پیشانم بدن، بوم بخه نه پروو چیان له زه وی دروست
کړده!

(۳)- ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، یان ثایا به شداریا ن له ئاسمانه کاند ا هه یه؟!

(أَرَأَيْتُمْ) زانایان به گشتی به دوو جوړ لیکیان داوه ته وه:

یه که م: به مانا پروا له تییه که ی: ثایا بینیتان! ثایا زانیتان و به چاوی عه قل و دل دیتان؟.

دووهم: بهو مانایه ی که لی هه لده ینجری، (أَرَأَيْتُمْ) واته: (أَخْبَرُونِي) واته: دوا ی ته وه ی
بینیوتانه و، زانیوتانه، نجا هه والم پی بدن، نه وانه یه کسه ر لازیمی مانایه که یان لیگرتوه،
دهر هاو یشته ی مانایه که ی واته: هه والم پی بدن، ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، نه وانه ی

جگه له خواو له جیاتی خوا، لێیان دەپاریتهوه، (أَرُونِي)، پیشانم بدهن، ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، چیان له زهوی دروستکردوه، به ته ئکید لێره دا (أَرُونِي: تَعْبِيرٌ تَسْخِيرٌ وَتَعْجِيزٌ)، دهبرپینیکه بۆ گالته پیکردن و دهستهپاچهیی پیشاندانیان، چونکه کوا دهتوان چی پیشان بدهن، که جگه له خوا **خَلَقَ** هیناویه ته دی؟ وشه ی: ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، (مَاذَا) واته: (مَا الَّذِي خَلَقُوهُ)، چیه تهوهی تهوان هیناویانه ته دی، چونکه ده لئ: (ذَا: إِسْمٌ إِيْشَارَةٌ نَّابٍ عَنِ الْمَوْضُولِ، وَأَصْلُ التَّرْكِيْبِ: مَاذَا الَّذِي خَلَقُوا، وَالْإِسْتِفْهَامُ إِنْكَارِيٌّ أَوْ تَوْبِيْخِيٌّ)، (مَاذَا) تهصلی خوێ، واته: (مَا الَّذِي) چونکه (ذَا) ناوی ئاماژهیه، له شوینی (الَّذِي) دانیشتوه، تهسلی پیکهاته که ئاوايه (مَا الَّذِي خَلَقُوهُ) چیه تهوهی هیناویانه ته دی؟ پرسیارکردنه کهش دهگونجی بۆ نکوولییکردن بۆ، به لام باشتراوه، بلیین بۆ سهر زه نشتکردنه، چونکه تهوان نکوولیی لهوه ناکهن، که تهوانه ی له جیاتی خوا لێیان دهپاریتهوه و دهیانپهرستن، ههچیان نههیناوه ته دی، ته گهر بشلین بۆ نکوولییکردنه، واته: وه که کهسیک دانراون که نکوولیی بکهن، لهوه ی په رستراوه کانیان ههچیان نههیناوه ته دی، [(قَالَ النَّحَّاءُ إِنَّ (ذَا) بَعْدَ (مَا) أَوْ (مَنْ الْإِسْتِفْهَامِيَّةَ) مِمَّنْزِلَةِ (مَا الْمَوْضُولَةِ)]، (ذَا) که له دوا ی (ما) ی پرسیارکردن یان (مَنْ) ی پرسیارکردنه وه دی، له جیی (مَا الْمَوْضُولَةِ)یه.

واته: (مَاذَا) یان (مَنْ ذَا)، (ذَا) که له دوا ی (ما) وه دی، بۆ پرسیارکردنه، یاخود له دوا ی (مَنْ) وه دی، دیسان بۆ پرسیارکردنه، تهوه له شوینی (ما الْمَوْضُولَةِ) ده بۆ، واته: (مَا الَّذِي) یان (مَنْ الَّذِي).

که دهفه رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، (أَمْ: حَرْفٌ إِضْرَابٍ إِنْتِقَالِيٍّ، وَالْإِسْتِفْهَامُ الْمُقَدَّرُ بَعْدَ (أَمْ)، إِنْكَارِيٌّ)، وشه ی (أَمْ) زۆربه ی زانیان ده لئین: بریتیه له هه مزه ی پرسیارکردن و (بَلْ)، واته: (بَلْ أَلْهَمَ شُرَكَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، به لکو ئایا هاوبه شیان له ئاسماناندا هه ن؟! هه ندیکیش ده لئین: (أَمْ) به مانای هه مزه ی پرسیارکردنه، به لام لێره دا بۆ گواستنه وهیه، تهو پرسیاره ی له دوا ی (أَمْ) وه دی، پرسیارکردنیکه نکوولیییکه رانه یه، واته: ئایا هاوبه شیان هه یه له دروستکرانی ئاسمانه کاندان؟ به ته ئکید نه خیر! بۆیه دهفه رموی:

(۴) ﴿ اَتُنَوِّیْ بِکِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا ﴾، بۆم بێن، کتیبیک له پیش ئەمەو، واتە: له پیش قورئانەو کتیبیک بێن شتی وای گوئی، که ئەو پەرستراوانە شتیکیان له زەوی دروستکردو، یاخود پشک و بەشیان هەیه، له دروستکرانی ئاسمانەکاندا، کتیبیکم بۆ بێن له پیش ئەمەدا، شتی وای گوئی، واتە: بەلگەیهکی نهقلی.

(۵) ﴿ اَوْ اَتُرْوٰی مِّنْ عِلْمٍ ﴾، یان پاشماوێهێک له زانیاری، (اَثَارَة) به زۆری و خوێندراوه تهوه، بهلام هه ندیکیان خوێندوو یان تهوه: (اَثَرَة)، هه ندیکیشیان خوێندوو یان تهوه: (اَثَرَة)، بهلام (الطبري) ده لێ: جگه له (اَثَارَة) دروست نیه، به شیوازی دیکه بخوێنرێتهوه، ﴿ اَوْ اَتُرْوٰی مِّنْ عِلْمٍ ﴾، (أَي: بَقِيَّةٌ مِّنْ عِلْمٍ)، واتە: شوێنهواریک له زانیارییم بۆ بێن، یان کتیبیکم بۆ بێن له پیش قورئاندا دابه زیی و ئەوهی تێدابی، که پەرستراوه کانی ئیوه به شداریان کردو له ئاسمان دا، یاخود شتیکیان له زەوی دا خوێندو، ئەگەر کتیبیتان بۆ نه هات، پاشماوێهێک له زانیارییم بۆ بێن، (الْاَثَارَةُ: الْبَقِيَّةُ مِنَ الشَّيْءِ)، پاشماوێهێک له شتی، که لێره دا خوا ﷻ بواریان زیاتر پێ ده دات، یانی: ئەگەر بهلگه ی نهقلیتان هینا، باشه، ئەگەر نه تانهینا، بهلگه ی عهقلیش بێن هه ر باشه.

(۶) ﴿ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقٰتٍ ﴾، ئەگەر ئیوه له راستان، ئەمه بۆ زیاتر تیزکردن و هاندانیان، که زۆر بگه رێن و هه ول بدهن، بهلگه یهک له وه حیی خوا بێن، له کتیبیکی خوادا، که دایه زاندو ته سه ر یه کێک له پیغه مبه ران، که بێگومان شتی وانیه، یاخود ئەگەر بهلگه ی نهقلیتان نه هینا، بهلگه ی عهقلی بێن، بهلگه یهک له زانست که به رهه می عه قل به یێن، که به ته نکید نه بهلگه ی نهقلی له سه ر شێرک هه یه و، نه بهلگه ی عهقلی و، نه وه حیی پێ ده دات و نه عهقلی سه لیم، بۆیه ده فه رموێ:

(۷) ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴾، کێ گو مپا تره له که سێک له جیاتی خوا، له که سێک ده پارێتهوه که هه تا پوژی قیامهت وه لمی ناداتهوه؟! (مَنْ أَضَلُّ)، (مَنْ: الْإِسْتِفْهَامِيَّةُ لِلإِنكَارِ وَالتَّعْجِيبِ) ئەم (مَنْ) ه، بۆ پرسیار کردنه، ئنجا هه م بۆ نکو و لیلی کردنه، هه م بۆ سه رسو رماندنه، ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ

اللَّهُ ﷻ، کئی گومراتره له کهسیک که له جیاتی خوا له کهسیک دهپاریتهوه که تاكو پوژی قیامت وهلامی ناداتهوه، ئەمه لیڤه‌دا که ده‌فه‌رموێ: هه‌تا پوژی قیامت، واته: هه‌تا دنیا دنیا، وه‌لامی ناداتهوه، پوژی قیامه‌تیش ئەوه‌ نیه، وه‌لامی بداتهوه، به‌لام یانی: ئەو به‌ ته‌مایه له دنیا‌دا له فریای بێ، به‌لام تاكو دنیا به‌ کو‌تا دی، وه‌لامی ناداتهوه، تاكو پوژی قیامت.

هه‌لبه‌ته که ده‌فه‌رموێ: ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ (مَنْ) بۆ خاوه‌ن عه‌قل و ئیدراکانه، به‌لام لیڤه‌دا خوا ﷻ به‌پیی عه‌قلی هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، دواوه، که ئەوان پێیان وابوو ئەو بت و سه‌نهم و په‌یکه‌رانه، جوړیک له عه‌قل و هو‌شیان هه‌یه، دوا‌یی ده‌فه‌رموێ:

۸- ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ﴾ [وێ‌پرای ئەوه‌ش] له حالیک‌دا ئەوان له پاران‌ه‌وه‌ی ئەوان بێتاگان، واته: په‌رستراوه‌کان له پاران‌ه‌وه‌ی داواکاره‌کان، بته‌رسته‌کان بێتاگان، هه‌ر ئاگاشیان لێ نیه، دیاره له‌به‌ر ئەوه‌یه که لیڤه‌دا خوا ﷻ (غافلون)ی بۆ به‌کاره‌یناون، چونکه له ئایه‌ته‌که‌ی پێشیش دا (مَنْ)ی بۆ به‌کاره‌یناون، که بۆ خاوه‌ن عه‌قلانه.

که‌واته: که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ﴾، واته: هه‌چ کهسیک گومراتر نیهو، حاله‌که‌شی سه‌رسو‌ره‌ینه‌رت‌ر نیه، له کهسیک که له جیاتی خواو، جگه له خوا له کهسیک و له شتی‌ک ده‌پاریتهوه، که تاكو پوژی قیامت و پوژی دوا‌یی وه‌لامی ناداتهوه، تاكو دنیا دنیا، به‌لکو هه‌ر له پاران‌ه‌وه‌که‌شیان بێتاگان.

۹- ﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً﴾، کاتی‌ک‌یش خه‌لک خپ ده‌کرینه‌وه و کو‌ده‌کرینه‌وه له پوژی دوا‌یدا، لێشیان ده‌بنه‌ دوژمن، واته: په‌رستراوه‌کان ده‌بنه‌ دوژمنی په‌رسته‌ره‌کان.

۱۰- ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾، نکوولێش ده‌که‌ن له په‌رسته‌که‌یان، واته: بێ‌پروان به‌ په‌رسته‌که‌یان، ده‌لێن: ئی‌مه‌ پروامان پێ نه‌بوو، نکوولێ لێ ده‌که‌ن، که نه‌ده‌بوو واتان کردبایه.

هه ندىكىش گوتوو يانه: ﴿وَإِذَا خُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً﴾، راناوه كهى ده چيته وه بو پرستهره كان، واته: نهوانهى كه بته كانيان پرستوون و، پرستراوه كانيان پرستوون، ده بنه دوژمنى پرستراوه كان، به لام زياتر واپيده چى مه به ست نه وه بى كه پرستراوه كان ده بنه دوژمنى پرستهره كان و له پرستنه كه شيان نكوولئى ده كه ن، نه گه رنا ده شگونجى بگوترى: پرستهره كان نكوولئى ده كه ن له پرستنى، كه پيشتر له دنيا دا بوويانه بو پرستراوه كان.

كه واته: ليره دا نه مه وه ك زانايانى وتوويز (المُناظرة)، ده لين: (إِنْ كُنْتَ نَاقِلًا فَالْصَّحَّةُ أَوْ مُدْعِيًا فَالدَّلِيلُ)، نه گه ر تو شتيك له كتيبيكه وه نه قل ده كهى ده بى سه نه ده كهى راست بى و، نه گه ر لاف ليدانيكىشت هه يه، ده بى به لگه بينه وه، خواى پهروه ردگار ده فهرموى: فهرموون: نه گه ر نه قل ده كه ن له دينى خواو، به ناوى دينى خواوه وا ده كه ن، چونكه هاوبه ش بو خوادانه ره كان ئيديعاى نه وه يان ده كرد كه له سه ر ئايىنى ئيبراهيمن، خوا ﷺ ده فهرموى: كتيبيكم بو بينن، كه له پيش قورئاندا شتى واى گوتبى، ياخود: نه گه ر ده تانه وى به لگه بينه وه، فهرموون زانباريه كم بو بينن، پاشماوه يه ك له زانست كه به رهه مى عه قل بى بوم بينن، كه واته: ليره دا خوا ﷺ بو پووچه لكر دنه وهى بيرۆكهى شيرك چهنه شىوازيكى به كارهيئان:

- (۱) - كتيبيك له پيش قورئاندا بينن، كه شتى واى تيدا بى.
- (۲) - پاشماوه يه ك له زانست بينن، كه به رهه مى عه قل بى.
- (۳) - ئيوه كه له شتيك ده پارينه وه، له كه سيك ده پارينه وه وه لامتان ناداته وه، تاكو دنيا دنيايه، تاكو قيامه ت، هيچ كه س له ئيوه گومراتر نيه.
- (۴) - نه وه پرستراوانهى ئيوه له پرستنه كهى ئيوه، له داواكر دنه كهى ئيوه بيتاگان.
- (۵) - كاتيكيك كه خه لك كووده كريتته وه ليتان ده بنه دوژمن.
- (۶) - نه ك هه ر ليتان ده بنه دوژمن، به لكو نكوولئيش ده كه ن و، بيپرواشن به وه پرستنهى ئيوه كه پيشكه شى نهوانتان كردوه.

مه سه له ی سێهه م:

تۆمه تبارکردنی بیروایان بۆ قورئان به جادوو و، بۆ موحه ممه د ﷺ، به قسه هه لبه ست به ناوی خواوهو، به ربه رچدانه وهی پێغه مبه ری خوا ﷺ بۆیان (به فیرکردنی خوا ﷺ) به سێ به لگان:

١- ئه گهر قسه هه لبه ستی به ناوی خواوه، سزای ده دات.

٢- ئه و داهینراویک نیه، له پێغه مبه راندا که پێشینه ی نه بی.

٣- شایه دیک له گه لی جووله که، شایه دیی راستگویی بۆ داوه.

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ عَلَيْهِمْ أَيُّنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٧﴾ **أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٨﴾ **قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكْمُرُ إِن أُنِيعَ إِلَّا مَا يُوْحِي إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٩﴾ **قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَأُتْسِكْرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠﴾******

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(١)- ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ عَلَيْهِمْ أَيُّنَا بَيِّنَاتٍ﴾ واته: [وێرای ئه وه که رابرد و حالیان وایه]، کاتیکیش ئایه ته رۆشنه کانی ئیمه یان به سه ردا ده خوێنێنه وه، ئه مه ش خسته پرووی گومپایه کی دیکه یانه، وێرای گومپایه کی پێشی و، گواسته وهیه بۆ روونکردنه وهی گومپایه کی دیکه و، سه رگه ردانیه و سه ر لێشیواویه کی دیکه یان، وێرای ئه وانیه پێشی باسکران، که بریتیه: له وهی کاتیکی ئایه ته رۆشنه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوێنێنه وه:

(٢)- ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئه وانیه بیروان به هه قێک که بۆیان هات ده لێن: ئه مه جادوویه کی ئاشکرایه.

﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، خوا ﷺ دەیتوانی بفرموی: (قَالُوا) گوتیان: بەلام بۆ ئەوەی دەرکەوی، کە ئەوە بپروایه کەیانە، ئەو جوهره قسانەیان پێدەکات.

ههروهها که دهفرموی: ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، خوا ﷺ دەیتوانی بفرموی: (وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا لَهَا، أَوْ قَالُوا لِلْقُرْآنِ)، بەلام بۆیه دهفرموی: ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، واتە: ئەو ئایەتە موبارەکانە کە بەسەریاندا دەخوێنێنەوه، هەقن، کەچی بەو هەقەیان گوت: کە بۆیان هات، ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، (لَمَّا) واتە: هەر لەگەڵ هەقە کەیان بۆ هات، گوتیان: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەمە جادووێه کی ناشکرایه، کە دهفرموی: (لِلْحَقِّ) ئەم (ل): (لَمْ الْعِلَّةِ وَلَيْسَتْ لَمْ التَّعْدِيَةِ)، بە هەقیان گوت، لەبەر خاتری هەق وایان گوت، وشە (حَقِّ) یش دیاره مەبەست پێی ئایەتەکانن، بەلام خوا ﷺ بە هەق تەعبیری لیکردوون، واتە: ئەو ئایەتانە هەقن و چەسپاون و راستن، کە دهفرموی: ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ئەمە بۆ دیاریکردنی کاتی قسەکەیانە، واتە: هەر لەگەڵ هەقە کەیان بۆ هات و ئایەتەکانیان بەسەردا خوێنرانەوه، بەبێ سێ و دوو، بەبێ تێفکرین و تێوەڕامان، یەکسەر گوتیان: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەمە جادووێه کی روون و ناشکرایه، بێگومان لێره (مُبِينٌ) لە (أَبَانٌ) ی (لَازِمٌ) ەوه هاتوه، (أَبَانٌ) یانی: (ظَهَرَ) دەرکەوت، ئەمە جادووێه کی روون و ناشکراو بێ پێچ و پەنایه. ئنجا ئەوه یەکی لە قسەکانیان، بە نەسبەت قورئانەوه ئەوه هەلوێستیان بوو، ئەدی بە نەسبەت پێغەمبەرەوه ﷺ بابزانی هەلوێستیان چۆن بوو؟.

(۳)- ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾، یان ئایا دەڵێن: هەڵبەستوه؟ واتە: موحەممەد ﷺ قورئانی هەڵبەستوه، دیاره پرسیارکردنه کە بۆ نکوولیی لیکردنه، شوێنی نکوولیی لیکردنه کەش بریتیه: لە هۆکاری نکوولیی لیکردنه کە، واتە: ئەوه کە قورئان هەڵبەستراو بێ، نەک مەبەست ئەوه بێ کە وایان گوتوه، بەلکو مەبەست ئەوهیه: بە هۆی ئەوهوه ئەو قسەیان کردوه، کە گوايه قورئان پێغەمبەر ﷺ هەڵبەستوه!.

(۴) ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بَلَى: ته گهر من هه لمبه سبتی، ئیوه له لایه ن خواوه هیچ سوودیگ به من ناگهیەن، واته: له به رانبهر خوادا که خوا ﷺ بیهوی سزام بدات، هیچ سوودیگم پی ناگهیەن و ناتوان هیچ به رگریه کم لی بکه ن، چونکه بیگومان خوا ﷺ چاوپوشی له وه ناکات که سیک به ناوی ته وه وه قسه بکات، ههر که س به ناوی دینی ته وه وه به ناهق قسه بکات، سزای ده دات، که ده فهرموئ: ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، (شَيْئًا: مَفْعُولٌ لَتَمْلِكُونَ)، (شَيْئًا) به رکاری (تملکون)یه، یانی: ئیوه هیچ شتیگتان بو من له ده ست نایه ت له به ره چدانه وهی سزای خوا، ته وهی سزام بدات له سهر ته وهی قسه به ناوی ته وه وه ده کم و، قسه م هه لبه ستوه، به ناوی دینی خواوه.

(۵) ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ﴾، تهو زاناره به وهی ئیوه ده رژیته نیوی و، ئیوه به نیوی ده که ون، (الإِفَاضَةُ: الإِنْدِفَاعُ بِشِدَّةٍ، فَاضَ الإِنَاءُ: سَالَ مِنْهُ، وَأَفَاضَ الإِنَاءُ: أَسَالَهُ)، پیشت له شیکردنه وهی وشه کاند، باسما ن کرد (تَفِيضُونَ فِيهِ)، واته: به توندیی به نیوی ده که ون و، ده رژیته نیوی، ده گوتری: (فَاضَ الإِنَاءُ)، یانی: قاپه که ناوی لی رژا، ته گهر بگوتری: (أَفَاضَ الإِنَاءُ) واته: قاپه کهی هینده پر کرد، ناوی لی رژا، لی ره دا حالی کافره کان وینا کراوه وه ک که سیک که ده رژیته باتلاغیکه وه به نیو ناویک ده که وی، واته: ئیوه ش تهو دروو ده له سهو قسه و پروپاگه ندانهی ده یانکه ن، وه ک باتلاغیک و ناویک وایه، که ده رژیته نیوی و، به پی خوا سیی به نیوی ده که ون و، خو تانی پیدا ده دهن، به لام خوا ﷺ زاناره به وهی ده رژیته نیوی، واته: ته وهی ئیوه باسی ده که ن، خوا ﷺ پی زاناره و، ته گهر گریمان وابو وایه، به دلنایی خوا ﷺ له منی قبوول نه ده کردو، تهو کاته ش سزای ده دام و هیچیستان بو من پی نه ده کرا.

(۶) ﴿كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَنِي وَبَنَكُمُ﴾، به سه تهو (خوا) شایه د بی له نیوان من و ئیوه دا، (شَهِيدٌ) به مانای گه واهییدهر (شاهد)هو، که سیکه هه و آل ده دات، له باره ی واقعیکه وه.

(۷) ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، تهو (خوا ﷺ) یش لی بورده ی میهره بان و به به زه ییه، ته مه هه م ته ماع وه به رنانه بو وان، که وازیتن و ده ست هه لبگرن له کوفرو شیرک،

هەم دڵخۆشکردنی پیغەمبەری خاتەمە ﷺ، کە ئەوان هەرچەندە ئەو تۆمەتانەت بۆ هەڵدەبەستن، بەلام نەخێر خوا لێبوردەیه لەگەڵ تۆ و بە بەزەییە، کەواتە: مانایەکی ناوی لێ دیتەوه: ﴿قُلْ إِنْ أَفَرَيْتُهُ، فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ (أی: إِنْ أَفَرَيْتُهُ عَاقِبَتِي هُوَ عِقَابًا، لَا تَمْلِكُونَ رَدَّهُ وَدَفَعَهُ عَنِّي، إِذْ هُوَ لَا يُفَرُّ أَحَدًا أَنْ يُبَلِّغَ عَنْهُ، مَا لَمْ يَأْمُرْهُ بِتَبْلِيغِهِ)، واتە: ئەگەر من قسەم بە ناوی خواوە ﷻ هەڵبەستبایە، خوا سزای دەدام، سزایەکی کە ئێوە نەتانەتوانی لە منی دووربخەنەوه، چونکە خوا ﷻ کەسیک شتیک ناوی ئەوهوه، بۆ: کە فرمانی پێنەکردوه، لێ بێ دەنگ نابێ و، لەسەر ئەوه نایچەسپێتی، بەلکو بەرپەرچی دەداتەوه، وەک لە سوورەتی (الحاقة) دا، دەفرموی: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ﴾ ٤٤ ﴿لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ٤٥ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ٤٦ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ ٤٧، واتە: ئەگەر هەندیک قسە بە دەمهوه هەڵبەستباین، ئێمە لای راستیمان دەگرت، (قۆلی راستی، چونکە بە زۆری وایە مرووف بە دەستی راستی بەرگری لە خۆی دەکات)، دواوی رەگی ملیمان دەپەراند، ئنجا هیچ کام لە ئێوەش نەیدەتوانی بێتە پیشمان و، بێتە پەردەو ئیوان و، بەرگری لێ بکەن.

لێردە (محمد الطاهر بن عاشور) قسەیهکی جوان دەکات دەلی: (وَحِكْمَةُ عِقَابِ اللَّهِ لِمَنْ افْتَرَى عَلَيْهِ الْكَذِبَ، بِخِلَافِ بَقِيَّةِ الْمَعَاصِي أَنَّ هَذَا يُفْضِي إِلَى اخْتِلَالِ عَظِيمٍ بِدُونِ أَنْ يَشْعَرَ بِهِ النَّاسُ، فَيَتَصَدَّوْا لَهُ كَبَقِيَّةِ الذُّنُوبِ وَالْمَعَاصِي)^(۱).

واتە: حیکمەتی ئەوه کە خوا ﷻ ئەگەر کەسیک بە ناوی ئەوهوه قسە هەڵبەستێ و درۆ بکات، سزای دەدات لە دنیا دا، جگە لە هەموو گوناھەکانی دیکە، {کە سزایەکانیان هەڵدەگرێ بۆ قیامەت}، لەبەر ئەوهیه کە درۆ هەڵبەستن بە ناوی خواوە، دەبێتە هۆی تیکچوونیکی مەزن، بێ ئەوهی خەڵک هەستی پێ بکات و، بیانەوی بەرپەرچی بدەنەوه، وەک گوناھو تاوانەکانی دیکە کە خەڵک لێیان بێ دەنگ نابێ.

چونکه کهسی به ناوی خواوه قسه بکات، په‌نگه له‌بهر ری‌زو حورمه‌تی خواو به مه‌زنگرتنی خوا ﷺ، بر‌وای پی بکه‌ن و، راستیش ناکات، که‌واته: سه‌ریان لی تیکده‌چی، هه‌روه‌ک به داخه‌وه زور جار‌ان له به‌رگی دیندا، دنیا خوراوه و خراپه کراوه‌و، خه‌لک سه‌ری لی شی‌واوه، بویه که‌سیک به ناوی خواوه و ﷺ خوی بکات به وه‌کیلی خوا، شتیک بلی، خوا لی قبوول ناکات، بویه ش هه‌موو ته‌وانه‌ی به درو لافی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تییان لی داوه، وه‌ک (مسيلة الکذاب) و (العنسی) و (سجاح الیمامة) و زوری دیکه، به دری‌ژی می‌ژوو، هه‌موویان خوا ﷺ ری‌سواو زه‌بوونی کردوون و، به زوری هه‌ر له دنیا‌شدا، له به‌ین چوون و کوژراون و سزادراون.

نجا خوا ﷺ شتیکی دیکه به پی‌غه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ ده‌فه‌رموی:

۸- ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾، اهر بو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی نکوولی‌کردنیان پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ ده‌فه‌رموی: [پیان بلی: من تازه په‌یدا‌بوویه‌ک نیم له پی‌غه‌مبه‌ران، (بدع: أي مُبتَدِع أو بَدِيع)، (مُبتَدِع) واته: داهیتراو، (بَدِيع) واته: شتیکی ناوازه په‌یدا‌کراو، (وَالْبَدْعُ فِي كُلِّ شَيْءٍ الْأَوَّلُ، أَي: مَا أَنَا بِأَوَّلِ رَسُولٍ)، واته: یه‌که‌مین پی‌غه‌مبه‌ر نیم و، یه‌که‌مین که‌س نیم خوا ﷺ په‌وانی کردبم، من داهیتراو په‌یدا‌کراویک نیم، نامو بم، به‌لکو له پیش مندا پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه هاتوون و پ‌بردوون.

۹- ﴿وَمَا أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، ناشانم چی به من ده‌کری و، چی به ئیوه‌ش ده‌کری! لی‌ره‌دا زانایان زور مشت و مریان کردوه، که توژیکی دیکه ئاماژه‌ی پی ده‌ده‌م، به‌لام پی‌موايه ته‌گه‌ر هه‌ر ته‌ماشای راسته مانای ئایه‌ته‌که‌یان کرد بایه، پی‌ویستی نه‌ده‌کرد زور به‌ملا‌ولادا بچن، که هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: ئه‌م ئایه‌ته، نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، به ئایه‌تیکی دیکه له سوو‌په‌تی (الفتح) دا، وه‌ک باسی ده‌که‌ین!.

راسته مانای ئایه‌ته‌که‌ ئاویه: من نازانم چی به منیش و به ئیوه‌ش ده‌کری، واته: نازانم سه‌ره‌نجامی دنیای من و سه‌ره‌نجامی دنیای ئیوه‌ش چوون ده‌بی،

ئیدی باسی قیامت نیه، که بَلَى: من نازانم دەچمە کوو له قیامتدا، خویشم چیم لى دەکرى و ئیوهش چیتان لى دەکرى! وای نه فەرمو، چونکه ئهوهی ئهوان برۆیان پى هه‌بوو، به‌س دنیا بووهو ئه‌وه‌نده برۆیان به قیامت نه‌بوو، تاكو پىغه‌مبەر ﷺ بفرموى: له قیامتى منیش نازانم چیم لى دى و، ئیوهش چیتان لى دى!

(الحمد لله) هه‌ندىك تیگه‌یشتنم بو دى، له‌میانى ته‌فسیرکردنه‌که‌دا، ئیستا ئه‌وهم بو هات که لى‌ره‌دا پىغه‌مبەر ﷺ به‌پى عه‌قلی ئه‌وان قسه‌ ده‌کات و، ئه‌وان ته‌نیا برۆیان به دنیا هه‌بوو، که ئایا ئه‌وانیش له دنیا‌دا چیان لى دى و، پىغه‌مبەرىش ﷺ چى لى دى؟ ئنجا ئه‌ویش له‌و باره‌وه‌و له‌و چوارچۆیه‌دا قسه‌یان بو ده‌کات، واته‌: نازانم، منیش چیم پى دەکرى و ئیوهش چیتان پى‌ده‌کرى؟ ئایا من فەرمانم پى دەکرى له ئیوتاندا بى‌نمه‌وه؟ یان کوچ بکه‌م؟ ئایا خوا ﷻ به‌ ده‌ستى ئیوه ده‌مفه‌وتینى، وه‌ک هه‌ندى له پىغه‌مبەران، یان نا؟ هه‌روه‌ها نازانم ئیوهش خواى په‌روه‌ردگار چیتان لى ده‌کات، هیدایه‌تتان ده‌دات، دواى دینه‌ سه‌ر راسته‌ شه‌قامى خوا، یاخود سزاتان ده‌داو، چۆنتان سزا ده‌دات؟ وه‌ک گه‌لى عاد، گه‌لى سه‌موود، گه‌لى لوط، گه‌لى نووح، نازانم چۆنتان سزا ده‌دات و، چیتان لى ده‌کات! ئه‌مه‌ ئه‌و مانایه‌یه‌تى که رىک دیته‌ زه‌ینه‌وه.

(۱۰) - ﴿إِنْ أَنْعِ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾، من ته‌نیا شوین ئه‌وه ده‌که‌وم، که بۆم سروش ده‌کرى، من چیم پى بگوترى له لایه‌ن خواوه‌و، بۆم بنێدرى، شوین ئه‌وه ده‌که‌وم.

وه‌ک پى‌شتریش گوتمان: له باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه زانایان مشتومریان بووه، بو وینه:

أ- هه‌ندىکیان گوتووین: ئه‌م ئایه‌ته باسی قیامت ده‌کات و، ئه‌و کاته پىغه‌مبەر ﷺ نه‌یزانیوه له قیامتى چاره‌نووسى خویشى و، چاره‌نووسى خه‌لکه‌که‌ش چى ده‌بى، ئنجا ئه‌و کاته که لى ديار نه‌بوو، خواى په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زمانى ئه‌و ئاواى فەرموو: بَلَى: نازانم منیش چیم پى دەکرى (له قیامتدا) و ئیوهش چیتان پى دەکرى!

تَنجَا گوتوو یانه: دواپی که له سوورہتی (الفتح) دا، خوا ﷺ تهو نایه تهی ناردہ خوار: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُمْرَ نِعْمَةً عَلَيْكَ وَهُدًى صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ واته: بو تهو هی خوا ﷺ لهو گونا هت که تیپه ریوهو تهو هت که دادی، له هه موو گونا هه کانت بتوو ری و بته خشی و، چاکه ی خو ی له سه ر تو تهواو بکات و، بتخاته سه ر راسته ری، گوتوو یانه: تهم نایه تهی سوورہتی (الفتح) تهم نایه تهی ئیره ی نه سخ کردو تهوه!

به لام له راستیدا تهو قسه یه، هیچ پاساو یکی نیه و وهک باس مان کرد.

ب- (حه سنی به صرایی) ره حمه تی خوی لی ب، قسه یه کی جوان ده کات ده لی: (مَا أَذْرِي مَا يَصِيرُ إِلَيْهِ أَمْرِي وَأَمْرُكُمْ فِي الدُّنْيَا)، واته: من نازانم کاری من و کاری ئیوه له دنیا دا به کو ی ده گات؟ پیغه مبه ر ﷺ، تهو هی خوا لی ناگادار نه کرد بیتتهوه،

ج- نه یزانیوه، (ابن عجبیه) ش له ته فسیره ناوداره که ی خویدا^(۱) ده لی: (الْأَوْفَى أَنْ (مَا) فِي: ﴿وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، عِبَارَةً عَمَّا عَلَّمَهُ لَيْسَ مِنْ وَطَائِفِ النُّبُوءَةِ، بَلْ هُوَ مِنَ الْحَوَادِثِ وَالْوَاقِعَاتِ الدُّنْيَوِيَّةِ، دُونَ مَا يَقَعُ فِي الْآخِرَةِ، فَإِنَّ الْعِلْمَ بِذَلِكَ مِنْ وَطَائِفِ النُّبُوءَةِ، وَقَدْ وَرَدَ بِهِ الْوَحْيُ النَّاطِقُ بِتَفَاصِيلِ مَا يُفْعَلُ بِالْجَانِبَيْنِ).

واته: گونجاوتر وایه که وشه ی (ما) له: ﴿وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾ دا، مه به ست پی ئی تهو یه که زانینه که ی له ته رکه کانی پیغه مبه رایه تی نیه، به لکو رووداوه کانی که له دنیا دا روو ده دن، مه به ست پی ئی تهو یه، نه ک تهو هی له روژی دوا ییدا روو ده دات، چونکه تهو هی له روژی دوا ییدا روو ده دات، له ته رکی پیغه مبه راتییهو، وه حییش زور به وردی و به روونی باسی کردوه، که هه ر کام له دوو لایه چیان پی ده کری و چیان لی ده کری!

که پیغه مبه ر ﷺ و شوینکه و تووانی باشتین هه یه، ناحه زو نه یاره کانی شی سه خترین سزایان هه یه، که واته: مه به ست پی ئی ژیا نی دنیا یه،

(۱) البحر المديد في تفسير كتاب الله المجلد: ج ۷، ص ۸۴.

وہک گوتم، بەس سەرنجدانی ئایە تەکەو سەرنجدانی رەوت و سەرنجدانی کەش و
هەوا یە کە، ئەو مانایە بە دەستەو دەدات.

(١١) ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من تەنیا وشیار کەرەو و ترسێنەرێکی پوونکەرەو،
یاخود: پوون و ئاشکرام، ئەوانە دیارە داواکارییان لە پیڤەمبەر ﷺ هەبوو، کە ئەو یان
بۆ بکات و ئەو یان بۆ بکات و فلان موعجیزەیان بۆ بینێ، دوا یی خوا ﷻ بە پیڤەمبەری
خاتەم ﷺ دەفەر مووی: پرسیارێکی دیکە یان لێ بکە:

(١٢) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، بلی: هەوالم پێ بدەن، یاخود: ئایا
دەبینن، دەزانن، ئەگەر ئەو (قورئان) ه، لە لایەن خواو بوو، ئێوەش پێی بیپروا بوون، (گان)
راناوە کە ی کە تێیدا شیردراوێ و دەچێتەو بۆ قورئان، واتە: ئەگەر ئەو قورئانە لە لایەن
خواو بوو.

﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، ئێوەش پێی بیپروا بوون، لێرە داوە لامی مەرجه کە، چونکە (إِنْ)
(شَرْطِيَّة) یە، وەلامە کە ی قرتینراو، ئەویش دوو ئەگەری هەن:

یە کە م: دەگونجی وەلامە کە ی ئەو بێ: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ) کێ لە ئێوە گومراترە، بلی:
ئایا دەبینن، ئەگەر ئەم قورئانە لە لایەن خواو بێ و ئێوەش پێی بیپروا بوون، کێ لە ئێوە
گومراترە؟

دوو هەم: وەلامە کە ی ئەو یە: (أَلَسْتُمْ ظَالِمِينَ) ئایا ئێوە ستەمکارین، چونکە هەر کام
لەو دوو تەعبیرە، پیشتر هاتوون، هێ یە کە میان کە خوا ﷻ دەفەر مووی: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ
مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ﴾ ٥، هێ
دوو هەمیش ئەو یە کە خوا ﷻ باسی ستەمی ئەوانی کردو، کە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ١٠، واتە: بە دنیایی خوا کۆمەڵی ستەمکاران، راستە پێ ناکات،
کە واتە: ئایا ئەگەر ئەم قورئانە لە لایەن خواو بێ، ئێوەش پێی بیپروا بوون، ئایا گومراو
ستەمکارین؟ بێگومان ب، چونکە پرسیار کردنە کە، پرسیار کردنی نکوولیی لیکە رانە یە، بەلام
وەلامی (إِنْ الشَّرْطِيَّة) یە، قرتینراو، لەبەر ئەو ی بە سەلیقە دەزانری، کە دەفەر مووی:

﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، ليره دا (و): (فِي مَوْضِعِ الْحَالِ مِنْ صَمِيرٍ أَرَأَيْتُمْ)، (و) له شوينى حال دايه له راناوى ثايا ده بينين! واته: بلى: ثايا ده بينن ته گهر (قورئان) له لايهن خواوه بى، له حالئکدا که تيوه پيى بيروابوون!

(۱۳)- ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾، شايه ديکيش شايه دى دا، له وه چهى ئيسرائيل (له نه وه کاني يه عقوب عليه السلام) له سهر ويتهى نه وه، که مه به ست پيى ته ورا ته.

(۱۴)- ﴿فَتَأْمَنُ وَاسْتَغْبِثُ﴾، ئنجا ته و پرواي هيئاو تيوه ش خوئان به زلگرت، ته گهر و ابوو، بيگومان هيچ کهس له تيوه گومراتر نيه، ياخود: تيوه زور سته مکارن.

(۱۵)- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دئنيايى خوا کومه لى سته مکاران، راسته ري ناکات و، به ئامانجيان ناگهي نه ي.

که ده فهرموى: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾، (عَلَىٰ مِثْلِهِ) له سهر ويتهى نه وه شايه دييدا، که له هوئى هاتنه خواره وه کيدا باسمانکرد، مه به ست له شايه ديک (شاهد) (عبدالله بن سلام) ه، که برواي به ته ورات بووه و، ته وراتيش ويتهى قورئانه، له و پرووه وه که فهرمايشتى خوايه، ياخود مه به ست پيى زه بووره، يان مه به ست پيى ئينجيله، که دياره به نسبت عه بدوللاي کوري سه لامه وه (خوا لئى رازى بى)، ده گونجى له و جووله کانه بوو بى، که پروايان به عيساش عليه السلام بووه، چونکه هه نديک له به نوو ئيسرائيل پروايان به عيساش عليه السلام هه بووه، ياخود به لاي که مه وه پروايان به ته ورات و به زه بوور ههر هه بووه.

ياخود (عَلَىٰ مِثْلِهِ) مه به ست پيى قورئانه، به لام وه ک ده گوترى: (مِثْلُكَ لَا يَخْلُ، مِثْلُكَ لَا يَكْذِبُ)، ويتهى تو چروو کيى ناکات، ويتهى تو درو ناکات، واته: ويته که شت چروو کيى و درو ناکات، چ جاى خوئ! واته: شايه ديک شايه دييدا له به نوو ئيسرائيل له سهر قورئان که راسته وه هقه، ئنجا ته و پرواي هيئاو، تيوه ش خوئان به زلگرت، به دئنيايى خوا کومه لى سته مکاران، راسته ري ناکات.

که ده فەرموێ: ﴿وَشَهِدْ شَاهِدٌ﴾، زۆربەى هەرە زۆرى تەفسیرەکان، دەڵێن: مەبەست پێى عەبدوللای کورێ سەلامە، که لەو بارەووەشەو لە هۆى هاتنە خوارەووەکەى دا، رێوایەتیکمان هێنا، که سەعدى کورێ ئێبى وەققاص، گوتووێت: هیچ کەسێکم نەبینووە لەسەر زەوى بېروا، پێغەمبەر ﷺ شایەدیی بەهەشتى بۆ بدات، جگە لە لە عەبدوللای کورێ سەلام، که مسوڵمان بوووە، ئەم ئایەتەش لە بارەى ئەووەو هاتۆتە خوار، هەرەو هەر رێوایەتیکى دیکەشمان هێنا که: (أحمد و الطبري و وابن حبان و والطبراني والحاكم والسيوطي) هێناوینەو، هەردوو نووسەرى (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(١) هێناوینەو گوتووینە: (هذا سند صحيح ورجاله ثقات) ئەمە سەنەدێکى راستەو پیاووەکانیشى متمانە پیکراون، بەلام رایەکی دیکە هەیە، دەڵێ: که ده فەرموێ: ﴿وَشَهِدْ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾، مەرج نیە مەبەست پێى کەسێکى دیاریکراو بێ، وەک عەبدوللای کورێ سەلام، که بێگومان بەس ئەو مسوڵمان نەبوووە، هێ دیکەش هەبوون مسوڵمان بوون، لە زانایانى جوولەکەو، نەصرانی، بەلکو مەبەست پێى هەر شایەدیکە شایەدیی بدات، لە بەنو ئیسرائیل، چ عەبدوللای کورێ سەلام و، چ جگە لە ئەویش لە جوولەکەکان که دوایی مسوڵمان بوون.

واتە: شایەدییەکانى زانایانى جوولەکە لەسەر راستى قورئان، بەلگەیهکی بەهێزە بۆ دەمکوت کردنى ئەوانەى بېروا بە قورئان ناهێنن، لەوانەى شارەزای کتیبەکانى خوا نین، وەک کافرەکانى پۆژگارى پێغەمبەر ﷺ هاوبەش بۆ خوادانەرەکان که نەشارەزا بوون، لە کتیبە ئاسمانیەکان، ئەو هەش یەکیکە لە دوو مانایەکەى (أَمِين): (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ)، (أَمِين): دوو واتای هەن:

أ- نە شارەزایان لە کتیبەکانى خوا.

ب- نە شارەزایان بە خوێندن و نووسین، ئنجا بە هەردوو واتایەکە، کۆمەلگای ئەوسای پێغەمبەر ﷺ بە گشتى، (أَمِين) بوون و هەم لە کتیبە ئاسمانیەکان و هەم لە خوێندن

و نووسین ئە شارەزا بوون، بەلام زیاتر پێم وایە مەبەست پێی ئە شارەزا لە کتێبە ئاسمانییەکانە، بۆ ئەوانێک کە ئە شارەزا بوون لە کتێبە ئاسمانییەکان، وە ختیک شارەزایەکی کتێبە ئاسمانییەکان شایەدیی دەدات لەسەر قورئان و برۆای پێ دینێ، زیاتر سەغڵەت دەبن و، زیاتر دەچنە ژێر نیشانەی پرسیارەو، کە ئەو بەو هەموو شارەزایی خۆیەو، بەووە کە عەقیدەی بوو بەو کتێبە پیشووە، کەچی ئیستا دەست لەو هەڵدەگرێ و، برۆا بەو کتێبە دیکە خۆی پەرۆردگار دینێ، لەبەر ئەوەی کتێبەکی خۆی لادان و گۆرانی تێدا کراوە، هەرۆهە چونکە بۆ کاتێکی دیاریکراو و بۆ کۆمەلگایەکی دیاریکراو، نێردراوە، بەلام ئەو کتێبە دەستی لێ نەدراوە دەستی لێ نادری، بۆ ئیستا بۆ دوا ئیستا، تاکو دنیا بە کۆتا دێ، دابەزێراوە، بۆیە برۆا بەو دینێ، کەچی ئیوە لە نەزانی خۆتاندا دەمێننەو، بێ ئەوەی شارەزایی کتێبە ئاسمانییەکانیش بن، هەر ئەوەشە کە وەک لە تەفسیرەکاندا هاتو، هەندێک لە زانایانی جوولەکی پال پێوەناو نکوویی بکەن، لەو کە خوا هیچ کتێبێکی دابەزاند بێ، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنعام)دا، کە کاتی خۆی تەفسیرمان کردو، دەفەرموێ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾﴾ الأنعام، واتە: وەک پێویست ریزی خویان نەگرتو (و پێگەی بێ وێنە خویان دەرک نەکرد)، کە گوێیان: خوا هیچ شتێکی دانەبەزاندو، پێیان بلی: ئەدی کێ ئەو کتێبە دابەزاند کە مووسا ﷺ هێنای، پروناکی و رێنمایی بوو بۆ خەلک، دەتانکردە بەش بەش، لە لاپەراندو، (لە نامیلکاندا، دەتانووسییهو و)، هەندێکتان دەرەخست، زۆریشان پەنھان دەرکرد و، خۆتان و باب و باپیرانتان فێری ئەوەکران کە نەتانەزانی، بلی: خوا (ئەو کتێبە دابەزاندو، وەک چۆن کتێبەکی بۆ مووسا ﷺ دابەزاندو)، دواي لێیان گەڕی با لە گومپایی خویان دا هەر یاری و گەمە بکەن.

مەسەلەى چوارەم:

خەيالکردنى كافىرە خو بەزىلگىرەكان كە مادام پەش و پرووتەكان پيش وان
بروايان هيناهە بە قورئان، كهواتە: قورئان خىرى پيوە نيهە، درۆيهكى دىرينە!
بەريەرچدانەوهشيان بەوه كە كتيبەكەى مووساش عليه السلام كە پيشتر دابەزيوه
پيشهواو بەزهىى خوا بوو، ئەم قورئانەش كتيبيكى روشنە بو ترساندى
ستەمكاران و دلخوشکردنى چاكەكاران:

خوا عليه السلام دەفه رموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ۝۱۱ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّسْنِدَرِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ۝۱۲﴾

شىكردنەوهى ئەم دوو ئايەتە، لە حەوت برگەدا:

(۱)- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾، ئەوانەى بىپروابوون
بەوانەى كە پروايان هيناهە گوتيان: ئەگەر ئەو (قورئان)ە چاك بووايه، ئەوان پيش
ئيمە نەدەكهوتنەوه (لە پرواپيەنياندا).

(۲)- ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ﴾، ئنجا بەهوى ئەوهوه كە ربي
راستگرتو نەبوون (بە هوى قورئانەوه) لەمەودوا دەلین: ئەمە درۆيهكى دىرينە،
هەلبەتە ئەم قەسيان لەوهوه هەلدەقولی، كە زۆر سەرسام بوون بە خويان و خەلكى
ديكهيان بەكەم گرتو، بە تايبەت خەلكى پەش و پروتى كە پروايان بە پيغەمبەر عليه السلام
هيناهە، وەك لە ئايەتەكەى پيشيش دا فەرموى: ﴿فَأَمِنْ وَأَسْتَكْبِرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۱۰﴾، ئەو پرواي هيناهە ئيوە خوئان بەزىلگرت، ئنجا لە ئەنجامى ئەو
خو بەزىلگريهياندا، گوتووينا: ئەگەر ئەم قورئان و ئيسلامە چاك بووايه، ئەو پەش
و پرووتە دواكهتوو و داماوانه، پيش ئيمە نەدەكهوتنەوه، ئيمە لەوان عاقلترين، ئيمە
لەوان باشتتر تى دەگەين، ئيمە لەوان باشتتر بەرەو خيرو چاكە دەچين، كهواتە: پاناوى

کو (جمع) له: ﴿مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾ دا، (عَانِدٌ إِلَى غَيْرِ مَذْكُورٍ فِي الْآيَةِ، لِكُنْهُ مَذْكُورٌ فِي كَلَامِ الْكُفَّارِ، وَهُمْ الْمُسْتَضْعَفُونَ)، ئەم راناو دەچیتە بۆ شتیک که له ئایەتە کەدا باس نەکراو، بەلام بە سیاق دەزانری له قسە ی کافرەکان داو، مەبەستیان چەوساوەکانە، وەک (بیلال و سوهەیب و زەنیرەو یاسیرو عەممازی کوری یاسیرو سومهییە)، خوا لیان پازی بی، که یان کۆیلە بوون و، یان هەزارو نەدار بوون، یاخود غەریب بوون، وەک بیلال که حەبەشەیی بوو، سوهەیب که رۆمی بوو، بە چاوی کهم تەماشایان کردوون.

که دەفەرموی: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾، (إِذْ: ظَرْفٌ أَشْرَبَ مَعْنَى الشَّرْطِ، إِذَا دَخَلَتْ الْفَاءُ عَلَى جَوَابِهِ، فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ)، (إِذْ) زەرفەو بۆ رابردوویە، واتە: کاتیک که شتیک تیدا ئەنجامدراو، بەلام لیڕەدا مانای مەرجی خراوەتە نیو، هەر بۆیەش پیتی (ف) خراوەتە سەر وەلامەکە: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ﴾، واتە: (وَإِنْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ)، بە هۆی ئەووەو لە ئەنجامی ئەووەدا که لێی بەهرەمەند نەبوون وەک رینمای، ﴿فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ﴾، دەلین: ئەمە درۆیەکی دیرینە، وشە (إِفْك) بە مانای هەلگیردراو دی، ئنجا لەبەر ئەوێ درۆش قسەیه که هەلگیردێتەووە راست نیە، (إِفْك) بە مانای درۆ بەکارهاتووە لە قورئاندا، هەروەها بە مانای شیرکیش هاتووە، بە مانای ستمیش هاتووە، بە مانای کوفیش هاتووە، کهواتە: (فَسَيَقُولُونَ)، وەلامی مەرجهکەیه، ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾.

دەشگونجی (إِذْ) بۆ هۆکار دۆزی (تعلیل) بی، یانی: لە ئەنجامی ئەووەدا که بەهۆی قورئانەو رپی راستگرتوو نەبوون و لێی بەهرەمەند نەبوون، دەلین: ئەمە درۆیەکی دیرینە، وەک پیشیان گوتووینە: (دەمی نایگاتی دەلی: ترشە)، دواوی خوا ﷻ بۆ بەرپەرچدانەوێ ئەوێان دەفەرموی:

۳- ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى﴾، له پیش ئەم (قورئان)ەشدا، کتیبەکە ی موسا عليه السلام هەبوو، (که تەوراتە).

(۴) - ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ هەم پێشەوا بوو، هەم بەزەیی بوو.

ئەمە بەرپەرچدانەوهی نکوولییکردنیانە لەوهی وهحیی بۆ موحمەد ﷺ بۆ، بهوه که له پێش وهحیی نێردران بۆ موحمەددا ﷺ، وهحیی بۆ مووسا ﷺ هاتوه، له پێش کتیبهکهی موحمەدیش دا ﷺ که قورئانه، کتیب بۆ مووسا ﷺ دابهزێراوه، له قورئاندا زۆرجار باسی مووسا و کتیبهکهی کراوه، چونکه گهلی جوولهکه:

یه که م: گهلیکی زۆر دێرین بوون، له پێش رۆژگاری پێغه مبهردا ﷺ که ئەو کاته به لای کهمهوه ههزارو پینجسههه (۱۵۰۰) سأل بهسهه تهمهنی مووسا و دابهزێرانی تهوواتدا تپه پیهوه.

دووهم: گهلیکی زۆر دهستگرتووش بوون به دینی خویانهوهو، تاراددهیهکی زۆر پاراستوویانه، ههلبهته کتیبهکهیان دهستکاری کراوه، بهلام زۆر دهمارگیربوون بۆ ئایینهکهی خویان و ناوداربوون، له ههموو دنیا دا ناویان ههبووه، بۆیه خوا ﷻ زۆر باسی مووسا و باسی کتیبهکهی دهکات.

(۵) - ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾، ئەمەش کتیبیکی بهراستدانهره، (المُصَدِّقُ: الْمُخْبِرُ بِصَدَقِ غَيْرِهِ، وَحَدِثَ مَفْعُولُهُ لِيَسْمَلَ كُلُّ الْكُتُبِ السَّمَاوِيَّةِ)، نهیفرمووه: بهراستدانهری چی و بهرکار (مفعول به) هکهی قرتێزراوه، یانی: بهراستدانهره بۆ ههموو کتیبهکانی خوا، که پێش وی هاتوون، وهک له شوێنهکانی دیکه دا فهرموویهتی.

(۶) - ﴿لَسَانًا عَرَبِيًّا﴾، به زمانی عهڕه بیه، که دهفرمووی: ﴿لَسَانًا عَرَبِيًّا﴾، (الْمُرَادُ عَرَبِيَّةُ الْفَاطَةِ لَا غَيْرَ) واته: بێژهکانی به زمانی عهڕه بیهن، نهک ئیوه پۆکه کهی و مانایه کهی، بهو واتایه ئهگەر عهڕه بیه پال بدریته لای گهلی عهڕه ب، ههه ئهوهیه که بێژهکانی به زمانی ئهوه نهتهوهیهن، نهک مانا و مه بهستهکانی، چونکه گهلی عهڕه ب گهلیکی زۆر بیه سهرو بهر بوون، مانا و مه بهستی وایان نهبووه که خوای پهروهردگار لیان وهربگرێ، بهلام مه بهست ئهوهیه بێژهکانی به زمانی عهڕه بیهن، باشتیش لهو واتایه ئهوهیه، که بگوتری:

﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، واتە: زمانیکی پۆشن، ئەک زما نی ئەتەو هی عەرەب، هەلبەتە (عربی) لە شوینی دیکەدا دەگونجی بە زما نی ئەتەو هی عەرەبیش لیک بدریتەو، بەلام لیرەداو لە زۆر شوینی دیکەدا، بە مانای زمانیکی پۆشن، چونکە (راغب الأصفهانی) دەلی: (العَرَبِيّ: الْفَصِيحُ الْبَيِّنُ مِنَ الْكَلَامِ، يُقَالُ: مَا بِالْدارِ عَرِيبٌ أَي: أَحَدٌ مُعَرَّبٌ عَنْ نَفْسِهِ، وَامْرَأَةٌ عَرُوبَةٌ: مُعَرَّبَةٌ بِحَالِهَا عَنْ عِفْتِهَا وَمَحَبَّةِ زَوْجِهَا، جَمْعُهَا: عُرَبٌ: [عُرْبًا أَتْرَابًا])^(١).

واتە: (العربي) واتە: زمانیکی پرونی پۆشن، دەگوتری: (مَا بِالْدارِ عَرِيبٌ) واتە: کەس لە مالهە نیه، کە ئەو هی لە دەروونیدایە دەری بپری، هەر وەها دەگوتری: (امْرَأَةٌ عَرُوبَةٌ) واتە: بە حالی خووی تەعبیر دەکات لە پاکیی و، خوشەویستی بو هوسەرەکە ی، کە بە (عُرْبٌ) کو دەکریتەو، خوای پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿عُرْبًا أَتْرَابًا﴾^(٢٧) الواقعة، هەر وەها راغیب، دەلی: (حُكْمًا عَرَبِيًّا قِيلَ: مَعْنَاهُ مُفْصَحًا يُحِقُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ)، واتە: حیکمەتکی زۆر پرونە، کە هەق دەچەسپینی و ناهەق دەپووچینیتەو، کەواتە: لیرەدا کە دەفەرموی: ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، (لِسَان) بە مانای زمانیکی پۆشن، ئنجا ئەمە حالە بو (کِتَاب) یانی: لە حالیک دا کتیبە کە بە زمانیکی پۆشن بی پێچ و پەنا هاتو، بۆچی؟

(٧)- ﴿يُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾، تاکو ئەوانە ی سته میان کردو ه پنی بترسینی و، موژدەو دلخووشیشە بو چاکەکاران، (لِتُنْذِرَ بِهِ) خوینراویشەتەو: (لِيُنْذِرَ بِهِ)، بو ئەو ه پنی بترسینی، پیغمبەر ﷺ وریا کەرەو هی خەلکە بە گشتی، تاکو بیپروایەکان بە تاییەتی پنی بترسیندرین و وریا بکرینەو، موژدەشە بو چاکەکاران.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

پراگەیانندی ئەو پاستییە کە برۆادارانێ دامەزراو، نە ترسی داهاوو و، نە پەژارەو خەمی پراپردووێان هەیهو، خاوەنی بەهەشت دەبن و، تێیدا هەمیشەیی دەبن، وەک پاداشتی کردەوێکانیان:

خوایێ دەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (١٣) أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار برگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، بە دلنایی ئەوانە ی گوتیان: پەرۆردگارمان خوایه، دوایی پراوەستاوو دامەزراویش بوون.

وشە ی (رَب) بە مانای بەدیھێنەر و خواوەن و مشوورخۆرو پەرستراوو بەرنامە دانەر و، حوکمران دێ، پەرۆردگارمان خوایه، واتە: بەدیھێنەر و، خواوەن و، مشوورخۆرو، پەرستراوو، پشت پێ بەستراوو، سەرپەرشتیارمان و، پشت و پەنامان، خوایه.

﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، (ثُمَّ: لِلتَّأَخِي الرَّئِئِي)، (ثُمَّ) بۆ ریزبەندی پلە پلەییە، (لِإِنَّ الْإِسْتِقَامَةَ أَشَقُّ مِنْ حُصُولِ الْإِيمَانِ، لَاحْتِيَاجِهَا إِلَى تَكَرُّرِ مُرَاقَبَةِ النَّفْسِ)، لەبەر ئەوە ی راست وەستاوی و، نە لەخشاوی، قورستەر لە پەیداوونی ئیمان، چونکە راست وەستاوی و نە لەخشاوی و دامەزراوی پێویستی بەو هەیه، کە بەردەوام چاودێری بکری، ئێنسان بەردەوام ئاگای لە خوێ بی.

(٢)- ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، نە ترسیان لەسەرەو، نە خەمباریش دەبن، ترسیان لەسەر نیە بۆ پراپردوو و، خەمباریش نابن لە داهاوودا، بۆیە بۆ (خَوْف) فرموویەتی: ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾، چونکە پراپردووێ کە تێپەریوە، هیچ ترسیان لەسەر

نیە، بە نەسبەت رابردوووەو بە نەترسین، چونکە ئەوێ پەرێزی پاکە بێ باکە، بەلام نەبوونی خەم و پەژارە بە (فَعْلُ الْمُضَارِعِ) هێناوە، کە تازەبوونەو دەگەیهێنێ، لە داهاوودا خەمبارو پەژارەدارو دڵتەنگ نابن.

(٣)- ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئەوانە هاوێلانی بەهەشتن، بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، واتە: هەمیشە لە بەهەشت دان، وشە (أَصْحَاب) کۆی (صَاحِب)ە، لە ئەوێدا بە مانای شتێک دی کە لە شتێک جیا نابێتەو، دواوە بە مانای هاوێل و رەفیق دی، بەلام بە مانای خاوەنیش دی (صَاحِبُ الدَّارِ)، واتە: خاوەنی مāl و خانووەکە، لە سۆنگە ئەووە کە خاوەنیش لە ئەو شتە خاوەنیەتی جیا نابێتەو، ئنجا ئەوانە، چ هاوێلی بە هەشت بن، چ خاوەنی بەهەشت بن، بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەو.

(٤)- ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، لە پاداشتی ئەویدا کە دەیانکردو، ئەنجامیان دەدا.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئیمە لەو کەسانە بگێڕێ کە دەڵێن: (رَبُّنَا اللّٰه)، دواویش راوەستاو نە لەخشاو دەبن لەسەر گوتنی ئەو وشەیهو، لەسەر ماناو چەمکە فراوان و گەورەو گرنگەکانی ئەم وشەیهو، لەسەر کارکردن بەم وشەیه، هەم لە ژێلانی تاکییمان و، هەم لە ژێلانی خێزانیی و، هەم لە ژێلانی کۆمەلایەتی و، سیاسییان دا، بە دنیایی گوتنی: (رَبُّنَا اللّٰه) بەرنامەیه بو ژێلانی پەرەوێکەو رێبازیکە مەرۆف حالیی دەکات، دەبێ چۆن بژی و، تێدەگەیهێنێ لە کوێ هاتوو، بوچی هاتوو، بو کوێ دەچێ؟ ئەگەر تۆ بەس خوا پەرورەدگارت و خاوەنت بێ، بەس خوا بە هەمەکارەو سەرپەرشتیارو پەرستراو مشوورخوێ و خۆت بزانی و، تەنیا خوا پشت پێ بەستراوت بێ و، خوا ی کار بەجێ بە هوکمران و بە بەرنامە رێژی خۆت دابنێ، ئا ئەوێ لێت حالیی دەکات دەبێت چۆن بژی؟ لەبەر تیشکی ئەو فەرماشتهدا کە ناردووێتی و، رێبازی ئەو پێخەمبەرەدا کە جێیە جێکردنی ئەو فەرماشتهی پێ سپاردوو، خوا ﷻ لەو کەسانەمان بگێڕێ کە دەڵێن: (رَبُّنَا اللّٰه) و دواویش دامەزراو نە لەخشاو دەبن، لەسەر ئەو راستە

دەرسى دووھەم

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە شەش ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (١٥ - ٢٠)، که پێنج ئایەتیان، ئایەتەکانی: (١٥ - ١٩)، لە بارەى بەراوردی نیوان دوو جوړه کهسه‌وه‌ن، که پێچه‌وانه‌ی یه‌ک‌دین و، یه‌که‌میان: ب‌پ‌واداره به‌ خواو به‌ فریشته‌کانی و، به‌ پ‌وژی دوایی و، به‌ کتیبه‌کانی و به‌ پ‌یغه‌مبه‌ران و، چاکه‌کاریشه له‌گه‌ڵ باب و دایکید، وه‌ک ئه‌نجامیکی ئاسایی و ده‌ره‌نجامیکی سرووشتی ئیمان و، سه‌ره‌نجامیشی خیره له‌ دنیاو دوا‌پ‌وژدا، دووه‌میشان: ب‌پ‌روایه‌و، له‌گه‌ڵ باب و دایکیشیدا لاساره‌و، یاخیه‌و، زیانبارو مال و‌پ‌رانیشه له‌ دنیاو دوا‌پ‌وژدا.

دیاره‌ هه‌ر کهسه له‌و دوو جوړه له‌ پ‌وژی دوا‌ییدا، پ‌له‌و پ‌یگه‌ی پ‌ر به‌ پ‌ستی خو‌ی پ‌ی ده‌دری و، سته‌م له‌ ه‌یچ کامیان ناکری، نه‌ یه‌که‌میان به‌ که‌مکردنه‌وه‌ی پاداشته‌که‌ی، نه‌ دووه‌میان به‌ زیاد کردنی سزایه‌که‌ی، زیاد له‌ ئه‌ندازه‌ی پ‌یوستی خو‌ی.

ئایه‌تی کو‌تاییش ئایه‌تی ژماره‌: (٢٠) له‌ باره‌ی ب‌پ‌روایانیکی خو‌شگوزه‌رانی خو به‌زلگه‌ره‌ویه، که له‌ قیامه‌تدا سزای پ‌یسواکه‌ر ده‌چ‌یژن، به‌ هو‌ی خو به‌زلگریی و، لادان و تاوانه‌وه که له‌ دنیا‌دا ئه‌نجامیانداوه.

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنْ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا

أَتَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلِكْ ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمْرِ قَدْ خَلَتِ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفِيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طِبْعَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروهها مروڤیشمان به چاکه کاریی له گه‌ل باب و دایکیدا پاسپارد، دایکی به ره‌نج و زه‌حمه‌ت (له سکیدا) هه‌لگرت و، به ره‌نج و زه‌حمه‌تیش بووی (داینا)، ههروهها (له سکدا) هه‌لگرتی و له شیر برینه‌وهی (ماوهی) سیی مانگی خایاند، هه‌تا کاتیکیش گه‌یشه ئه‌وپه‌ری پیگه‌یشتی و توانای و، ته‌مه‌نی گه‌یشه چل سأل (له خوا پارایه‌وه) گوئی: په‌روه‌ردگارم! وام لیبکه (بیخه دلم) سوپاسی ئه‌و چاکه‌یه‌ت بکه‌م، که به خووم و به باب و دایکمت داوه‌و، (وام لیبکه) کرده‌وهی چاک و بکه‌م، تو په‌سندی بکه‌ی، ههروهها له وه‌چه‌که‌مدا چاک‌سازیم بو بکه‌و (پۆله‌کانم بو چاک بکه‌)، به دنیایی من بو لای تو گه‌راومه‌وه‌و، بیگومان من له ملکه‌چانم (بو تو) ﴿١٥﴾ ئه‌وانه که‌سانیکن باشترینی ئه‌وه‌ی کردوو‌یانه، لیان وه‌رده‌گرین و، له نیو هاوه‌لانی به‌هه‌شتا خراپه‌کانیان ده‌بویرین (ئه‌مه‌ش) ئه‌و به‌لینه راسته‌یه که‌پیان درابوو ﴿١٦﴾ ئه‌و (جو‌ره) که‌سه‌ش (زۆر خراپه) که به باب و دایکی گوت: بیزاریی (له لایه‌ن منه‌وه) بو ئیوه، ئایا گفتم پیده‌ده‌ن که (له گوڤ) ده‌ره‌په‌نریمه‌وه، له حالیکدا که سه‌ده‌کان له پیش مندا رابردوون (و که‌س له گوڤستان نه‌ها‌تۆته‌وه)؟ ئه‌وانیش هاواریان

دەكرده خوا (دەيانگوت): ھاوار بۆ تۆ، (سزا بۆ تۆ) بىگومان بەلىنى
 خوا چەسپاوه (راسته)، ئەوئىش دەيگوت: ئەوۋ تەنیا ئەفسانەى رابردووانە ﴿۱۷﴾
 ئەوانە كەسانىكىن قسە (و پىرىارى خوا)يان لەسەر چەسپاوه (كە دەبى سزا
 بدرىن) بە ھۆى بىپروايى و خراپەيانەو، لە نىو رىزى كۆمەلانىكى لە پىش
 وائدا رابردوودا لە جندو مرۆف، بە دلىيى ئەوان زىانبار بوون ﴿۱۸﴾ بۆ ھەر
 كامىش لەوان، بەپىي ئەوۋى كىردوويانە پلەو پىگە (پىر بە پىست)كان ھەن، بۆ
 ئەوۋى (خوا) بە تەواويى سزاو پاداشتى كىردەوۋەكانيان بداتەو، لە ھالىكىدا كە
 ھىچ ستمىيان لى ناكىرى ﴿۱۹﴾ ئەو پۆژەش (زۆر سەخت و دژوارە) كە ئەوانەى
 بىپروان لەسەر ئاگر (ى دۆزەخ) رادەنوئىزىن (پىيان دەگوتى): لە ژيانى دنيا تاندا
 بژىوۋە خۆشەكانتانتان پىراندن (تەواوتان كىردن)و، لىيان بەھرمەند بوون، بۆيەش
 ئەمىرۆ ئازارى رىسوايى دەدرىن، بە ھۆى ئەوۋەو كە بە ناھەق خۆبەزلىگىرىتان
 لە زەويدا دەكىردو، بە ھۆى ئەوۋەوۋەش كە لادان (و تاوان)تان دەكىرد ﴿۲۰﴾.

راڭەياندى مەكتەبى مەئىسەتەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

بىر نۆۋە كۆمەتەسىگەن كەڭەش

بىر نۆۋە كۆمەتەسىگەن كەڭەش

AliBapir/مەئىسەتەلى باپىر

مەئىسەتەلى باپىر

مەئىسەتەلى باپىر

مەئىسەتەلى باپىر

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(**كُرْهًا**): (الْكُرْهُ وَالْكُرْهُ وَاحِدٌ، أَوْ الْكُرْهُ: الْمَشَقَّةُ الَّتِي تَنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ خَارِجٍ فِيمَا يُحْمَلُ عَلَيْهِ بِإِكْرَاهٍ، وَالْكُرْهُ: مَا يَنَالُهُ مِنْ ذَاتِهِ)، (كُرْهٌ): بە مانای پەنج و زەحمەت و، بە مانای شتێک کە نەویستراو و ناخۆشویستراو بێ، زۆرێک لە زانایان گوتوویانە: (كُرْهٌ وَكُرْهٌ) واتایان یە کە، هەندیکیش گوتوویانە: (كُرْهٌ) ئەو پەنج و ناپەهتییە یە کە تووشی مرووف دی، لە دەرەوێ خۆیەوێ دەخوێتە سەری، بە ناچارکران، (كُرْهٌ) یش بریتێ لەو ناپەهتییە مرووف وەک سرووشت و خودی خۆی پێی ناخۆشە، نەک کە سێک لە دەرەوێ لەسەری پێویست بکات، بۆ وێنە: جوړه خواردنیکى پێ ناخۆشەو، جوړه حالهتیکى له زاتی خویدا پێ ناخۆشە.

(**وَفَصْلُهُ**): (الْفِصَالُ: التَّفْرِيقُ بَيْنَ الصَّبِيِّ وَالرَّضَاعِ)، (فِصَالٌ): بریتێ لە شیر برینەوێ مندال، مندالی شیرە خوړه له مەمک برینەوێ، واتە: وای لى بکړى کە شیرى مەمکى دایکى نەمژى، شیر نەخوات، ئەو قوئاغە بگوزەرێنێ، (فِطَامٌ) یشی پێ دەگوترێ، وەک (البوصيري) دەلێ: (وَالنَّفْسُ كَالطُّفْلِ إِنْ تَهْمَلُهُ شَبَّ عَلَى حُبِّ الرِّضَاعِ، وَإِنْ تَفْطِمُهُ يَنْفَطِمَ)، نەفس وەک مندال وایە، ئەگەر لێی گەرێ دەبێتە گەنج هەر مەمک مژینی پێخۆشەو، هەر شیر خورادنی پێ خۆشە، بەلام ئەگەر لێشی وەبەری، لێ دەبێتەوێ.

(**أَشَدُّ**): (أَشَدُّ) زانایان بە دوو شیوە شیانکردووتهو، هەندیکیان گوتوویانە: (أَشَدُّ: جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ)، وشە یە کە کۆیە، بەلام تاکی نیە لەبێژەى خۆی، (بە مانای ئەو پەری توانا و هیژن)، هەندیکیش گوتوویانە: (أَشَدُّ) کۆى (شِدَّة) یە، وەک (أَنْعَمُ وَنِعْمَةٌ)، (أَنْعَمُ) چاکەکان، (نِعْمَةٌ) چاکە، بەلام (الرَّازِي)، دەلێ: (أَنْعَمُ جَمْعٌ

(نُعْمٌ) ^(١)، (أَنْعَمَ) کووی (نُعْم) ه، نهک کووی (نِعْمَة) بی، گوتراویشه: تاکی (أَشَدَّ) بریتیه له (شَدَّ، مِثْلُ كَلْبٍ وَأَكْلَب)، هه ندیکی دیکهش گوتوو یانه: تاکی (أَشَدَّ) بریتیه له (شَدَّ) وهک (ذِئْبٌ أَذْنَبَ)، هه رچۆن بی، (أَشَدَّة) چ تاکی هه بی و، تاکه کهی (شَدَّ) بی، وهک (نُعْم)، یان (شِدَّة) هه بی وهک (نِعْمَة)، یاخود (شَدَّ) بی وهک (کَلْبَ)، یاخود (شَدَّ) بی وهک (ذِئْبَ)، یان وهک (الرَّازِي) ده لی: راست نه بی و (أَشَدَّ) تاکی نه بی، چونکه (أَنْعَمَ) کووی (نُعْم) ه، نهک (نِعْمَة)، تاکو بلی: کووی (شِدَّة) (أَشَدَّ) ه، به لکو ناویکی کو بی و تاکی نه بی، به مانای نهوپه ری تواناو هیزه.

(أَوْزَعِي): زانایان هه موویان به (أَلْهَمْنِي) لیکیان داوه ته وه، واته: خورپه م بو بکه، وام لییکه، وا دارم بکه، ئنجا (وَزَعَهُ أَيْ: كَفَّهُ، أَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ: أَعْرَاهُ بِهِ،) (وَزَعَهُ: كَفَّهُ) واته: نه هیشت، به لام (أَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ) واته: (أَعْرَاهُ بِهِ) تیژی کرد لهو شته، هانیدا بو، ده گوتری: (اسْتَوْزَعْتُ اللَّهَ شُكْرَهُ، فَأَوْزَعَنِي: اسْتَلْهَمْتُهُ أَنْ أَشْكُرَهُ فَأَلْهَمْنِي شُكْرَهُ) ^(٢)، واته: داوام له خوا کرد خورپه م بو بکات، سوپاسگوزاری بکه، نهویش خورپه ی بو کردم و سوپاسگوزاریم کرد، هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَوْزَعْنِي) هه مزه که بو لابر دنی (وَزَعْ) یه، یانی: (كَفَّ)، که واته: (أَوْزَعْنِي) واته: وام لییکه که سوپاس نه کردنم تیدانه مینی و وام لییکه سوپاسگوزار بم، چونکه هه مزه که بو لابر دنی مانای کرداره که یه که به (ثَلَاثِي) دی، (وَزَعَهُ: كَفَّهُ)، (أَوْزَعَهُ) واته: نه هیشتنه که ی تیدا لابر، ئنجا که نه هیشتنی سوپاسگوزاری تیدا لابر، مانای وایه سوپاسگوزاری تیدا هاتوته دی.

(أَفَّ): (أَفَّ لَهُ: وَأَفَّا وَأَفَّةً، أَيْ: قَدَرًا، وَأَقَفَّ تَأْفِيفًا قَالَ: أَفَّ)، ده گوتری: (أَفَّا لَهُ وَأَفَّةً) واته: پیسی (أَفَّ تَأْفِيفًا) واته: گوئی: ئوفف، (أَفَّ) یش به چلکی گوئی ده گوتری و، به شتی پیس ده گوتری، که واته: که نه و شهیه به کار ده هیتری، مانای وایه بیزاری ده رده بری لهو شته ی به رانه ری به کار ده هیتری، که خوا

(١) مختار الصحاح: ص ٣٣٢.

(٢) مختار الصحاح، ص ٧٤٠.

ده فهرموی: ﴿فَلَا تَقُلْ لِّمَنْ أُوِيَ الْإِسْرَاءُ﴾ (۱۳) ئوف به باب و دایکت مه لی، واته: بیزار بیان لی دهرمه بره.

(يَسْتَعِينُ اللَّهُ): واته: هانا ده به نه بهر خوا، هاوار ده که نه خوا، (الْعَوْتُ فِي النُّصْرَةِ، وَالْعَيْثُ فِي الْمَطَرِ، وَاسْتَعْنَيْتُهُ: طَلَبْتُهُ الْعَوْتُ أَوِ الْعَيْثُ)، وشه ی (عَوْتُ) بؤ یارمه تییدانه و، وشه ی (عَيْثُ) بؤ بارانه، (اسْتَعْنَيْتُهُ) داوای یارمه تی و له فیرا هاتم لیکرد، یاخود داوای باران بارینم لیکرد.

(وَيْلَكَ): (وَيْلٌ مِّثْلُ وَيْحٍ، إِلَّا أَنَّهَا كَلِمَةٌ عَذَابٍ، وَالْوَيْلُ: وَادٍ فِي جَهَنَّمَ) (۱)، وهک (وَيْح) ه، به لام وشه ی سزاو ئازاره (وَيْلَكَ)، (وَيْحَكَ): واته: بی قه زابی، وهک له کورده واریی خو ماندا ده لیین: (بی مزه پهت بی)، یان (مال ویران بی)، که مه به ست خودی واتایه که نیه، به لکو ئه وه جوړیک له ناره زایی دهر برینه، (وَيْلٌ دَوْلَيْكَه، شِیوْیکَه له نیو دوزه خدا.

(يُعْرِضُ): واته: راده نویتری، (عَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَهُ فَظْهَرَ)، واته: شته که ی عه رز کرد، واته: دهری خست و دهر که وت، (عَرَضْنَا جَهَنَّمَ: أَبْرَزْنَا) واته: دوزه خمان دیار خست، ئاشکرا کرد، (اسْتَعْرَضُهُ: قَالَ لَهُ: اعْرِضْ عَلَيَّ مَا عِنْدَكَ)، واته: پییگوت: ئه وه ی له لاته پی شانم بده، (مَعْرِضٌ) ئه وه شوینه یه شتی لی عه رز ده کری، که به (مَعَارِضٌ) کو ده کری ته وه، خه لک به هه له ده لیین: (مَعْرِضٌ) و ئه صلی خو ی (مَعْرِضٌ) ه، واته: ئه وه شوینه ی شتی لی راده نویتری و پی شان ده دری.

(عَذَابُ الْهُونِ): (عَذَابٍ): به مانای ئازارو سزا دی، (الْهُونُ: مَصْدَرُ هَانَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ يَهُونُ، أَي: خَفَّ، وَهُونَةُ اللَّهِ: سَهْلُهُ وَخَفْفُهُ، وَأَهَانُهُ اسْتَخَفَّ بِهِ، وَالْإِسْمُ: الْهُونُ وَالْمَهَانَةُ) (۲)، (هُونٌ) چاوگی (هان) یه، واته: سووک بوو، شته که ی له سهر سووک بوو، خوا ﷻ ئاسانی کردو سووکی کرد، (أهانه) به که م ته ماشای کرد، ناوه که ش بریتیه له: (هُونٌ وَالْمَهَانَةُ) هه ردو وکیان به مانای به سووک ته ماشا کردن.

(۱) مختار الصحاح، ص ۷۴۰.

(۲) مختار الصحاح، ص ۷۰۵.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه تهکان

دەربارەى هۆی هاتنه خوارى ئەم ئایه ته موبارەکه، که خوا ﷻ دەفه رمۆی:

﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيْهِ اَفِ لَكُمْ اَتَعْدٰنِيْ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ وَهُمَا يَسْتَغْنِيْنِ اللّٰهَ وَيَلٰكْ ءَامِنٌ اِنْ وَعَدَ اللّٰهُ حَقٌّ فَيَقُوْلُ مَا هٰذَا اِلَّا اَسْطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٧﴾

زانایان دوو به سه رهاتیان گیراونه وه^١:

(أ) - به سه رهاتی یه که میان، که بوخاریی هیئاویه تی: یوسفی کوری ماههک ده گیریتته وه ده لئ: موعاویه، مه پروانی کوری حه که می راسپارد بوو، به یعهت بو یه زیدی کوری وه ربگری، له خه لکی مه دینه وه له شاره کانی دیکهش، ئه ویش ده چیتته سه ر مینه ر، ده لئ: خوا له باره ی یه زیدی کوریه وه شتی چاکی پێشانی موعاویه داوه، که به یعهتی بو وه ربگری! (جاری بو خوشی هه ر له ژياندا بووه)، که بپیتته هوکمرانی مسوڵمانان، عه بدو پره حمانی کوری ئه بوو به کری صیددیق خوا له خو ی و بابی رازی بی له و ی ده بی، ده لئ: ئایا ئەمه سیستمی هیره قلایه تیه؟ موعاویه بۆیه یه زید دادهنی له بهر ئه وه ی کوریه تی، ئه گه رنا شایسته نه، ئنجا مه پروانی کوری حه که م له قسه کانییدا ئاماژه به وه ده کات ده لئت: (سُنَّةُ أَبِي بَكْرٍ)، یانی: ئه بوو به کریش عومه ری دانا، (خوا لیان رازی بی)،

(١) (پروایه تیکیان به ژماره (٤٨٢٧) د، بوخاریی گیراویه ته وه و پروایه تیکی دیکه یان: أخرجه النسائي في تفسيره: ٥١١، والخطابي في غريب الحديث (ج ٢، ص ٥١٧)، والحاكم في المستدرک (ج ٤، ص ٤٨١)، والإسماعيلي في المستخرج كما في الفتح (ج ٨، ص ٥٧٦)، وابن أبي خيثمة في تاريخه، وابن مردويه في تفسيره، كما في تخريج الكشاف (ج ٣، ص ٢٨٢)، وعبد بن حميد وابن المنذر في تفسيريهما كما في الدر المنثور (ج ٧، ص ٤٤٤) من طرق عن محمد بن زيان به قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرَجْهُ وَتَعَقَّبَهُ الذَّهَبِيُّ بِقَوْلِهِ قُلْتُ: فِيهِ انْقِطَاعٌ مُحَمَّدٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ، كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي (ج ٨، ص ٥٧٧)، وتفسير القرآن العظيم (ج ٤، ص ١٧١).

ج- له ریوایه ټیکدا هاتوه: عائشه (خوا لئی پازی بڼی) گوټی: من ده زانم ټهو ټایه ته له باره ی کپوه هاتو ته خوارو، ناوه که ی ده زانم، هه روه ها له ریوایه ټیکدا هاتوه: که

دایکمان عایشە گوئی: خوا ﷺ نەفرینی لە بابی مەروان کردو، ئەو کاتە مەروان لە سکی دایکیدا بوو، ئەویش لەو نەفرینە ی لێ پرژاوه! (۱).

مانای گشتیی ئایەتەکان

لێرەدا خوا ﷻ وێنە دینیتەوه بە دوو جوړە کەس، هەلبەتە بە تاک باسیان دەکات، بەلام وەک زۆربەی زانایانی ڕوونکەرەوهی ماناو مەبەستەکانی قورئان دەلێن: مەبەست پێی دوو کەسی دیاریکراو نین، بەلکو مەبەست دوو جوړە کەس، دوو کۆمەڵە کەس، کە دژو پێچەوانەی یەکیدین، جوړی یەکەمیان: ئەوێە کە وەک خوا فەرمانی کردو هەم ڕووادارە، هەم چاکەکاریشە لەگەڵ باب و دایکی دا.

جوړی دووهمیان: پێچەوانەی ئەوێە کە خوا فەرمانی پێ کردو، بێڕواشەو، سێلەو پێ نەزانیشە بەرانبەر بە باب و دایکی و، خراپەکاریشە لەگەڵیان، دەفەرموێ: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا﴾، تێمە مەروفاڵمان ڕاسپارد کە چاکە لەگەڵ باب و دایکیدا بکات، ڕامانسان ڕاسپارد لەگەڵ باب و دایکی دا، چاکەکاریت، ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾، باسی دایک دەکات بە تاییەت دەفەرموێ: دایکی بە ڕەنج و نارەحەتی هەلیگرتووە لە سکی خۆیداو، بە ڕەنج و نارەحەتی دایناوەو بوویەتی، ﴿وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾، تۆلداربوونی دایکی پێی و، پاشان لە شیر گرتەوهشی سێی (۳۰) مانگی خایاندو، کەواتە: لێرەدا باسی لای کەمی تۆلداربوونی ئافەرەت دەکات، کە بریتیە: لە شەش مانگ، چونکە خوا ﷻ لە سوورەتی (البقرة) دا، دەفەرموێ: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ

(۱) تێمە دواتر لە ژێر ناوونیشانی: (هەلوەستە یەکی پێویست) دا دەقی ئەو سێ گێڕاوهێە دینین.

﴿ ۱۳۳ ﴾ **أَنْ يُتِمَّ الرِّضَاعَةَ** واته: دایکان دوو سالی ڕەبەق شیر دەدەن بە منداڵەکانیان، بۆ ھەر کەسیک، بیهوێ ماوەی شیر پێدان تەواو بکات، (کە دوو سالی)، ئنجا لەو سێ مانگ، دوو سالی لێ جیا بکەو، کە بیست و چوار مانگ، شەش مانگ دەمێنێتەو، بۆ لای کەمی تۆلداربوون و دووگیان بوونی ئافرەت، ئنجا دەفەرموێ: لە ماوەی سێ (۳۰) مانگاندا، ھەم پێی تۆلداربوو، ھەم لە شیری ڕپیو تەو، ﴿ **حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً** ﴾، ھەتا کاتی کە ئەو منداڵە گەشتە ئەو پەری توانای خوێ و، دوا ئەو شەش گەشتە تەمەنی چل سالی، ئەو پەری توانای واته: لە ڕووی عەقل و جەستەو کەم بوو، ﴿ **وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً** ﴾، واته: لە دوا گەشت بە ئەو پەری توانا و تاقەتی خوێ، ماوەیەکی پێ دەچێ، تا کۆ دەبێتە چل سال، ﴿ **قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ** ﴾، گوێ: پەرەدگارم! وام لێ بکە، ھامبەدو بیخە دڵم: ئەو چاکەییە لە گەل منت کردو، لە گەل باب و دایکمت کردو، سوپاسگوزاری بۆ بکەم، ﴿ **وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ** ﴾، ھەروەھا خورپەم بۆ بکەو بیخە دڵم، کە کردووەیەکی باش بکەم، تۆ لێی رازی بێ و پەسندی بکە، ﴿ **وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي** ﴾، ھەروەھا لە وەچە کە شەمدا، چاکسازیم بۆ بکە، واته: ڕۆڵەکانم صالح و چاک بکە، ﴿ **إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ** ﴾، بە دنیایی من بۆ لای تۆ گەرامەو و من لە ملکە چانم، (لە ملکە چانم بۆ تۆ).

﴿ **أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا** ﴾، ئا ئەوانە ئەو کەسانەن، باشتەری ئەوێ کردوویانە لێیان وەردەگیرن، کە کردووە چاکەکان، ئەوانە باشتەری کردووەیان و خوا لێیان وەردەگرێ، ﴿ **وَنَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ** ﴾، چاوپۆشی دەکەین، لە خراپەکانیان یاخود: خراپەکانیان دەبۆڕین و لێیان دەگەڕێن، واته: چاوپۆشیان لێ دەکەین و دەیان بوورین لە خراپەکانیان، مادام چاکەکانیان ھێندە بن، کە تا تەرازووی چاکانیاں قورستر بێ.

﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾، له نۆو هاوولانی بههشتدا، یان: له نۆو خاوهنانی بههشتدا دهبن، ﴿وَعَدَ الصِّدِّيقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، ئهوهش ئهوه بهلینه راستهیه که پیشتر پێیان دههرا، ئهوه بهلینهی خوا داویهتی بهلینیکی راستهوه، دیته دی.

ئهو دوو جووره مروقهی خوا ﷻ لیرهدا بهراوردیان پیدهکات، دوو جووری پیچهوانه یه کدین، هی یه که میان که رابرد، مروقنکی خواناس و خوا په رست و برواداره، بویه له گهڵ باب و دایکیشیدا وه فادارو چاکه کارهوه، له خوا داوا دهکات یارمهتی بدات، سوپاسگوزار بۆ بۆی و، سوپاسی ئهو چاکهو نيعمهتهی بکات که له گهڵ خویشیدا کردوهو له گهڵ باب و دایکیشدا و، داوای ئهوهی لی دهکات یارمهتی بدات کردهوهی باش بکات، کردهوهیهکی باشی واکه خوا په سندی بکات، ئنجا داوای چاکسازی دهکات له وه چه کهیدا، دوايش راپده گهیهنی که من بۆ لای تو گه پامهوهو له ملکه چانم بۆ تو، خوا ی پهروه رداگارش به پێی ئهوهی شایسته تی مامه لهی له گهڵ دهکات، ئهویش ئهوهیه که کردهوه باشه کانی لی قبوول دهکات، له خراپه کانیشیان ده بووری و دهیان بویری و، دهیان خاته نۆو هاوولانی بههشتهوهو، ئهوهش بهلینیکی راسته له لایه خوای موهتعالهوه پێیان دراوهو دیته دی.

ئنجا دیته سه ر جووری دووه می ئهوه مروقانه، له رووی مامه له یانهوه له گهڵ خواوهو له گهڵ باب و دایکیاندا.

﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيهِ أَفٍ لَّكُمْ﴾، ههروهها ئهوه که سه که به باب و دایکی گوت: ﴿أَفٍ لَّكُمْ﴾، ئوف بۆ ئیوه، واته: من له ئیوه بیزارم، وهک بیزی له باب و دایکی بیتهوهو، بیزاری و ناره زایی ده رببری له باب و دایکی، ﴿أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ﴾، ئایا بهلینم پیده دهن، ده ربه ئیژه مهوه، واته: له گوڕ ده ربه ئیژه مهوه دوا ی ئهوهی مردووم، ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾، به دنیایی سه ده کانیش له پیش مندا رابردوون؟ واته: ئهوه هه موو سه دانه رابردوون، ئهوه هه موو به شه رانه

نیژراون و به خاک سپردراون و مردوون، کهسیان له گوږستان نه هاتوونه وه، ثایا من چوَن زیندوو ده کریمه وه؟ ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾، ئەوانیش (باب و دایکی) هاواریان ده کرده خوا، په نایان ده برده بهر خوا، واته: له خوا ده پارانه وه و هاواریان تیده به ست (که هیدایه تی کوره که یان بدات)، ﴿وَبِكَ ءَامِنٌ﴾، هاواریان ده کردو ده یانگوت: ئەی خواجه هاوار! ئەو کوره چی لیها توه! پیشیان ده گوت: ﴿وَبِكَ ءَامِنٌ﴾، سزای سهخت بو تو، یان هاوار بو تو، پروایینه، ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، به دلنایایی به لینی خوا راسته و، چه سپاوه، ﴿فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ﴾، (ئه ویش له وه لامیاندا)، ده لی: ئەمه ته نیا ئەفسانه ی پیشینانه و، چیرۆک و به سه رهاتی بی بنه مای رابردووانه.

هه لبه ته لی ره دا که گوتوو یه تی: سه ده کان رابردوون و کهسیان له گوږستان نه هاتو ته وه و، منیش ده رناه یتریمه وه، ئەو وایزانیوه: هه ر له دنیا دا پرۆسه ی زیندوو کرانه وه و، سزاو پاداشت ئەنجام ده در ی، نازانی به پی سیستمیک که خوی کارزان داینا وه، ژیا نی دنیا ته نیا شوینی تاقیکردنه وه یه، وه ک فه رموو یه تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ ﴿٢﴾ الملک، هه روه ها له سووره تی (الکھف) دا، ده فه رموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ ﴿٧﴾، به لی، ژیا نی دنیا شوینی تاقیکردنه وه یه و، شوینی ئەنجام وه رگرتنه وه نیه، ئنجا ئەگه ر له گوږستان خه لک هاتبا یه وه و گوتبا یان: حال و وه زعمان وابوو! ئەو کاته پرواه ی نانی خه لک ده بو وه شتیکی ناچار ی، به لام نه خیر ئەم قوناغی ئیستا قوناغی تاقیکرانه وه یه، قوناغی پاداشتدرانه وه و سزادران، دوا یی دیته پیش که رۆژی دوا ییه و، رۆژی سزاو پاداشت، رۆژی زیندوو کرانه وه یه، نه ک ئیستای ژیا نی دنیا.

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فَدَخَلَتْ فِي أَمْرٍ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾، ئا ئەوانه که سانیکن، ئەو جو ره که سه، بویه ش به کو ده یه ی نی، ئەگه رنا پیشی به تاک فه رموو یه تی، به لام مه به ست پی جو ر

(نوع)ه، نهک یهک مروّقی دیارییکراو، ئا ئهوانه کهسانتکن، قسهیان لهسهر چهسپاوه، واته: بریاری خویان لهسهر چهسپاوه، که ههر کهسیک بیروایی، دهبی سزا بدری، ئهو بریارهیان لهسهر چهسپاوه، **﴿فِي أَمْرِ﴾** له نیو کۆمه لانیکا، **﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾** که له پیش واندا رابردوون، **﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾** له جندو له مروّقان بوون، **﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾** به دنیایی ئهوان زور زیانبارن.

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بو ههر کامیکیان چهندان پلهو پیگه ههن، به هوّی ئهوهوه که کردوویانه، بههوّی کردهوهکانیانهوه، ههر کامیکیان پیگهیهکی دیارییکراوی ههیه، لیرهدا به دنیایی ئهوانه ی بیرواو خراپه کارن شوینی ئهوان دۆزهخهوه، دۆزهخ پلهکان (دَرَجَات)ی تیدانیهوه، دهپهکاتی تیدایه، (دَرَكَات)یش بو دابهزین و داکشانه بهرهو خوار، کهواته: هی ئهوان دهپهکاته، وهک خوا **﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾** ١٤٥ النساء، واته: به دنیایی مونا فیکهکان له پلهی ژیرهوهی ناگری دۆزهخدان، بهلام ئهمه لیرهدا زالکردنی پلهی چاکهکارانه بهسهر هی تاوانباراندا، بویه به (دَرَجَات) هیناویهتی، دهشگونجی دهپهجه، ههم بو خوارو ههم بو سهر بهکاربهیتری، **﴿وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾** (خوا **﴿يُؤْتِيهِمُ زِينَةً﴾** زیندوو یان دهکاتهوه) تاکو کردهوهکانیان به تهوایی بداتهوه، واته: سزاو پاداشتی کردهوهکانیان به تهوایی بداتهوه، **﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾** له حالیکدا ئهوان ستهمیان لی ناگری.

له کۆتایی دا باسی سههرهنجامی ئهوانه دهکات که له دنیاا ههر به خوشگوزهرانی و به رابواردن دهیبهنه سهر، بی ئهوهی سهر ههلبێرن بهرهو خواو تهماشاکهن، داخو ئهوهی پیی رادهبوێرن و پیی دهگوزهرێرن، هه لاله یان هه رهمهوه، پاکه یان پیسه؟.

دهفهرموی: **﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾** ئهو رۆژه که ئهوانه ی بیروان رادهنویدرین لهسهر ناگر، واته: ناگریان پیشان دهدری، بویه هه ندیک گوتوو یانه:

له پوره کومه په پېښه کې غځېدلې

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

له پوره کومه په پېښه کې غځېدلې

Facebook

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

YouTube

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

Google Play

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

App Store

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

QR Code 1

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

QR Code 2

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

QR Code 3

په حکم تر موافقې پوښې اړخه

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

خوا مرۆقی راسپاردوه به چاکه کاری له گه‌ل باب و دایکیدا، به تاییه ت دایکی که به زه‌حمه‌ت و نارە‌حه‌تی زۆر به تۆلی هه‌لیگرتوه و دوا یی دایناوه و، مانه‌وه‌ی له تۆلداو شیر پێدانی سی مانگی خایاندوه، بۆیه داوا ی له خوا کردوه که واداری بکات به سوپاسگوزاری و کرداری باش و، وه‌چه‌که‌ی چاک بکات، ئه‌و جوړه که‌سانه‌ش خوا ﷺ چاکه‌کانیان وه‌رده‌گرێ و له خراپه‌کانیان ده‌بووری، ئه‌وه‌ش به‌ئینیکی راسته، خوا داویه‌تی و به‌ مسۆگه‌ری دێته‌ دی:

خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَلِئِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته، له چوارده‌ برکه‌دا:

١- ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ هه‌روه‌ها مرۆفمان راسپارد به چاکه‌کاری له‌گه‌ل باب و دایکیدا.

وشه‌ی (إِحْسَانًا) خۆیندراویشه‌ته‌وه: (حُسْنًا) هه‌روه‌ک له سووره‌تی (العنکبوت) دا، به‌و شیوه‌یه‌ هاتوه، له‌ویش دیسان خۆیندنه‌وه‌ی (إِحْسَانًا) یش هه‌ر هاتوه و هه‌ریه‌ک واتایان هه‌یه، (أَي: وَصَّيْنَاهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا إِحْسَانًا أَوْ حُسْنًا)، مرۆفمان

راسپاردوه که به چاکه کاریی له گه لێاندا مامه له بکات، چاکه یان له گه لدا بکات، واتایه کی دیکه شی هه یه: (إِحْسَانًا مَّفْعُولٌ بِهِ لَوْصِيْنَا الْمَضْمَنِ مَعْنَى الْزَمْنَا)، یانی: (إِحْسَانًا) بهرکاری (وَصِيْنَا) یه که مانای (الْزَمْنَا) {پابه ندمان کردوه} ی خراوه ته ژیو، له رووی ریزمانیه وه ئهم رسته قورئانییه، به دوو جوړ مانا ده کری:

یه که م: (أَي: وَصِيْنَاهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا إِحْسَانًا أَوْ حُسْنًا)، رامان سپاردوه که به چاکه کردن چاکه یان له گه لدا بکات.

دوو هه م: له سه زمان پێویست کردوه و پابه ندمان کردوه، به چاکه له گه لدا کردنیان.

ئهو کاته ش (وَصِيْنَا) هه م مانای راسپاردن ده گریته وهو، هه م مانای پابه نند کردن، ئهو بنچینه یه ش له زمانی عه ره بیدا پێی ده گو ترێ: (قَاعِدَةُ التَّضْمِينِ) که کرداریک عاده ت نه بێ به پیتیک بهرکار بخوازی، ئه گه بهو پیته که عاده ت نه بهرکاری پێ بخوازی، یان په کی له سه ری نه که وتوه، بهو پیته بهرکاری خواست، ئهو کاته وێرای مانا ئه صلییه که ی خوێ، مانایه کی دیکه شی ده خریته ژیو.

ئنجا خوا ﷺ ئه وه روونده کاته وه که بوچی مروّقی راسپاردوه له گه ل باب و دایکیدا چاکه بکات و، پابه ندی کردوه به چاکه کاریی له گه ل باب و دایکیدا؟ ده فه رموێ:

(۲) - ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾، دایکی به رهنج و نا ره حه تی هه لیگرتوه {له سکی خویدا، که پێی تۆلدار بووه}، چونکه جاری وا هه یه ئافره تیک زیاتر له کو ره په یه کی له سکا یه، بۆیه وشه ی دوو گیان ریک نایه ته وه، ئه دی ئهو ئافره ته ی به جاریک دوو مندالی ده بێ، سیی ده بن، چواری ده بن، زیاتری ده بن!! له بهر ئه وه واباشه بگو ترێ: تۆلدار، هه لبه ته وشه ی ئاوس به کار ده هیترێ، به لام جاری وایه، ئهم وشه یه به عورف مانایه کی خراپ ده گه یه نێ، بۆیه من به کاری ناهینم و زیاتر بو ئاژه ل به کار ده هیترێ، هه رچه نده ئه گه ر بو مروّقیش به کار به یترێ، ئه گه ر به عورف مانای خراپی نه بێ، شتیکی ره وایه، (تۆل) یش واته: سکی ئافره ت که مندالی تیدا بێ، ئنجا یه که، دووه، سییه، چه نده،

خوا **يُحْيِي** ده فەرموێ: دایکی هەڵیگرتووە بە ناره‌حه‌تی و داشیناو هەر بە ناره‌حه‌تی، وشە (گَره‌ا) یش هەردووکیان خوێندراو نه‌وه‌ش: (گَره‌ا)، (گَره‌ا و گَره‌ا) واتە: بە قورسی و ناره‌حه‌تی، هەردوو خوێندراو که‌ش یه‌ک واتایان هه‌یه‌.

٣- ﴿وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾، پێ تۆلدار بوونی و له شیر پرینه‌وه‌ی له ماوه‌ی سی مانگدا، واتە: سی مانگی خایاندوه‌، (الْفِصَالُ وَالْفِصَالُ كَالْفِطَمِ وَالْفِطَامِ)، (فِصَالُ وَفِصَالُ) وه‌ک (فِطَمُ وَفِطَامُ)ن، واتە: له شیر پرینه‌وه‌، له مه‌مک پرینه‌وه‌ی مندال.

لێره‌دا زانیان ئه‌وه‌یان هه‌ڵه‌نجاو هه‌ که‌مترین ماوه‌ی تۆلداربوونی ئافره‌ت، هه‌ملی ئافره‌ت بریتیه‌ له شه‌ش مانگ، چونکه‌ خوا **يُحْيِي** لێره‌دا ده‌فەرموێ: له سکدا هه‌لگیرانی و له شیر پرانه‌وه‌ی له ماوه‌ی سی مانگدا، له سووره‌تی (البقرة) شدا، خوا **يُحْيِي** ده‌فەرموێ: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّ الرِّضَاعَةَ﴾ البقرة، دایکان دوو سالی په‌به‌ق شیر ده‌ده‌ن به‌ منداله‌کانیان، بۆ هەر که‌سێ بیه‌وێ ماوه‌ی شیر پێدان ته‌واو بکات، ئنجا ئه‌گەر ماوه‌ی شیر پێدانی ته‌واو، بۆ هەر که‌سێ بیه‌وێ ماوه‌که‌ی ته‌واو بکات، دوو سالی بێ، واتە: دوو دوازه‌ مانگی که‌ ده‌کاته بیست و چوار مانگ، بیست و چوار له‌ سی مانگ ده‌ربکری، ده‌مینیته‌وه‌ شه‌ش مانگ، که‌واته‌: ده‌گونجی مندال به‌ شه‌ش مانگی له‌ دایک بێ.

له‌و باره‌شه‌وه‌ به‌سه‌ره‌اتیک ده‌گیرنه‌وه‌: ئافره‌تیک به‌ شه‌ش مانگی تۆلدار ده‌بێ و ده‌یه‌ن بۆ لای هوکمرانی مسوولمانان، چه‌ند رێوایه‌تیک هه‌ن:

أ- هه‌ندیک ده‌لێن: بردوو یانه‌ بۆ لای عومه‌ر (خوا لێی رازی بێ)، ئه‌و کاته‌ ئه‌و هوکمران و فه‌رمانه‌ی پرواداران بووه‌.

ب- هه‌ندیک ده‌لێن: بردوو یانه‌ بۆ لای عوسمان (خوا لێی رازی بێ) و، به‌ ته‌مابوون سزای بده‌ن، به‌لام دوا یی له‌ رێوایه‌تیکدا ده‌لێن: عه‌بدوڵلای کوری عه‌بباس (خوا له‌ خوێ و با یی رازی بێ)، له‌ رێوایه‌تیکدا ده‌لێن: عه‌لی کوری ئه‌بوو تالیب (خوا لێی رازی بێ)، که‌ لێیان

کۆلیهوه، گوئی: ده‌گونجی ئافرهت لای کهمی شه‌ش مانگ کۆرپه‌ی له سکدا بئ و، به‌لگه‌ی به‌م ئایه‌ته هینایه‌وه، به به‌راورد له‌گه‌ل ئه‌و ئایه‌ته‌ی (۲۳۳)ی سووره‌تی (البقرة)دا.

که ئه‌وه‌ش شتیکی رێک و راسته‌و، له‌ پرووی زانستی‌شه‌وه منداڵ جاری وا هه‌یه، به‌ شه‌ش مانگی، یان به‌ سه‌وت مانگی، یان به‌ هه‌شت مانگی ده‌بی و، مه‌رج نیه‌ سه‌مه‌ن بگاته‌ نو مانگی، به‌لام ده‌لێن: ئه‌گه‌ر منداڵ به‌ شه‌ش مانگی که‌مه‌تر له‌ دایک بێ، ناژی.

(۴)- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾، هه‌تا کاتی‌ک که‌ گه‌یشه‌ ته‌واوی هێزو پێزی خو‌ی، (أَي: بَلَغَ كَمَالٍ قُوَّتِهِ).

(۵)- ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، گه‌یشه‌ چل سال، پێشتر باسی (أَشُدَّ)مان کرد، (الْأَشُدُّ: اشْتَدَّ الْقَوَى الْعَقْلِيَّةَ وَالْجَسَدِيَّةَ، وَهُوَ جَمْعٌ لَا مُفْرَدَ لَهُ، أَوْ جَمْعٌ شَدَّ أَوْ شَدَّ أَوْ شَدَّ). (أَشُدَّ) بریتیه له‌ پێگه‌یشتنی هێزه‌ عه‌ق‌لی و، جه‌سته‌یه‌کان، هێزه‌ ده‌روونی و، پروا‌له‌تییه‌کانی مرو‌وف، وشه‌ی (أَشُدَّ) کویه، به‌لام تاکی له‌ بێژه‌ی خو‌ی نیه‌و، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: (أَشُدَّ) کوی (شَدَّة)یه، وه‌ک چو‌ن (أَنْعَم) کوی (نِعْمَة)یه، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: (أَشُدَّ) کوی (شَدَّ)یه، یاخود کوی (شَدَّ)یان (شَدَّ)یان (شَدَّ)ه‌و، له‌کاتی شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کاندا قسه‌مان له‌باره‌وه‌ کردوه‌.

ئنجا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، ئه‌مه‌ لێی وه‌رده‌گیرێ که‌ ته‌مه‌نی چل سالی، له‌ پشت پێگه‌یشتنی ده‌روونی و پروا‌له‌تی مرو‌وفه‌وه‌یه، واته‌: زیاتره‌، بویه‌ زۆرێک له‌ زانایان گوتوو‌یانه: (أَشُدَّ) له‌ ته‌مه‌نی سی سالی زیاتر نیه‌، بگه‌ر هه‌ندیک هه‌ژده‌ (۱۸)یان داناوه‌و له‌ نه‌دازه‌که‌یدا پراجیایان هه‌یه، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: مه‌به‌ست له‌ (أَشُدَّ) چل سالییه‌، چونکه‌ مرو‌وف له‌ پرووی عه‌ق‌لییه‌وه له‌ چل سالییدا کامل ده‌بی، بویه‌ش خوا ﷻ هیچ پێغه‌مبه‌ریکی له‌ ته‌مه‌نی چل سالی که‌مه‌تر نه‌ناردوه‌.

ئىنجا ئەو كەسە كاتىك كە گەيشتە ئەوپەرى تۈنلەپ پىگەيشتنى خۇي و گەيشتە تەمەنى چىل سالىي.

(۶) ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي﴾، گوئي: پەرۋەردگارم! وادارم بىكە، سوپاسى ئەو چاكەيەت بىكەم، كە لەگەل مەندا كىدوۋە لەگەل باب و دايكىمەندا كىدوۋە، (أَوْزِعْنِي) ھەموو تۈيۈرەھەوان، يان زۆر بەي ھەرە زۆرىان بە (أَلْهَمْنِي) يان لىكداۋە تەوۋە، واتە: ئىلھامم بۇ بىكە، خورپەم بۇ بىكە، كە سوپاسگوزارىي ئەو چاكەيەت بىكەم، لەگەل خۇمەندا كىدوۋە لەگەل باب و دايكىمەندا كىدوۋە، بەلام لە ئەسلىدا (أَوْزِعْنِي) لە (وَزَعَ) ۋە ھاتوۋە، (وَزَعَهُ: أَي كَفَّهُ، وَأَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ أَنْغَرَاهُ بِهِ)، (وَزَعَهُ) واتە: نەيھىشت، پىي لى گرت، بەلام (أَوْزَعَهُ)، واتە: ھانىدا لەو شتە كە لەسەرى سوور بىي.

ئىنجا ئايا ماناي (أَوْزِعْنِي) چۈن دەيىتە (أَلْهَمْنِي)؟ پسپۇراني زمان گوتتويانە: (الْهَمَزَةُ لِلإِزَالَةِ، أَي: اجْعَلْنِي لَا أَكْفُ مِنَ الشُّكْرِ)، ھەمىزە كە چۆتە سەر (وَزَعَ) بۇ لاپردنە، واتە: وام لى بىكە ۋاز نەھىنم لە سوپاسگوزارىي، ياخود وام لى بىكە كە ۋازىنم لە سىلەيى و سوپاسگوزار بىم، بە ھەردوۋ دىويىدا راستە.

(۷) ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾، ھەروەھا وام لى بىكە وادارم بىكە، ياخود: خورپە و ئىلھامم بۇ بىكە، كىدوۋە يەكى باش بىكەم، تۆ لىي رازىيى، تۆ پەسندى بىكە، (تَرْضَاهُ: صِفَةُ لِلْعَمَلِ الصَّالِحِ)، (تَرْضَاه) ئاۋەلناۋى كىدارى باشە، واتە: كىدوۋە يەكى ۋا كە تۆ پەسندى بىكە، يارمە تىيىم بدە، كىدوۋە ۋا بىكەم.

(۸) ﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾، لە ۋە چەكە شىمدا چاكەسازىيىم بۇ بىكە، (الرَّمْخَشَرِي) ئاۋاي لىكداۋە تەوۋە: (هَبْ لِي الصَّالِحَ فِي ذُرِّيَّتِي وَأَوْفِعُهُ فِيهِمْ)، واتە: چاكىيىم لە ۋە چەكەمدا پىي بىە خشە و بىخە نىويان، چاكىيان بىخە نىو، بۆيەش بەو تەبىرە ھىناۋىيەتى، واتە: با چاكە بە نىوياندا بىلاۋىيەتەوۋە، بەلام (الشَّهَابُ الْخَفَاجِي)، گوتتويەتى: (صُمْنٌ مَعْنَى اللُّطْفِ لَذَا غَدِي بِ«ي» فِي «أَي: الْطَفُ يَ»، گوتتويەتى: (أَصْلِحْ) لىرەدا ماناي لوتفى خراۋەتە نىو، واتە: (الطَّفُ يَ) لەگەل دا لەتيف بە، بۆيە بە (فِي) بەركارى خواستوۋە، ئەگەرنا دەيفەرموۋ: (أَصْلِحْ ذُرِّيَّتِي)، بەلام كە دەفەرموۋ: ﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾، لە ۋە چەكەمدا، لە

رۆلە کامدا چاکیم پى ببه خشه، ئەمە مانای لوتفی خراوەتە ئیو، واتە: لە وەچە کەمدا چاکیم پى ببه خشه، لە گەلێشدا بە لوتف بە، هەلبەتە هەم قسە کەى زەمە خشەری جوانە، هەم هی (الشهاب الخفافی) یش.

(۹) - ﴿إِنِّي تَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بە دنیایی من بۆ لای تۆ گەراومەوه، بێگومان گەرانەوه بۆ لای خوا ﷻ، بە پابەندی بە ئاین و شەریعەتە کە یەوه دەبێ و، بە پەرەویی کردن لە پیغەمبەرە کەى ﷺ.

(۱۰) - ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ بە دنیایی من لە ملکە چانم، واتە: لە ملکە چانم بۆ تۆ، ئنجا ئەمە مانای بەھێزترە لەوه کە فەرمووبای: (وَإِنِّي مُسْلِمٌ لَّكَ)، دەفەرموی: ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، واتە: من چوومە ئیو قوولایی ریزی ئەوانەوه کە بۆ تۆ ملکە چن.

(۱۱) - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، ئا ئەو کەسانە، ئەوانەن کە ئیمە باشتەری ئەوهی کردوویانە، لیان وەرده گرین، پەسندی دەکەین، وشەى (نَقَبْلُ) خۆندراویشەتەوه: (يَتَقَبَّلُ مِنْهُمْ)، ئەو کاتە دەبێ بگوترێ: (أَحْسَنُ)، (يَتَقَبَّلُ مِنْهُمْ أَحْسَنُ مَا عَمِلُوا) لیان وەرده گیرى باشتەری ئەوهی کردوویانە.

لێرەدا دەپرسین: بۆچی خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، لە ئەصدا (تَقَبَّلَ مِنْهُ)، یان (تَقَبَّلَ مِنْهُمْ)، بەلام لێرەدا بۆچی (تَقَبَّلَ) بە (عَنْ) بەرکاری خواستوه؟ وەلام: (لِتَغْلِبَ جَانِبُ الْمَدْعُو لَهُمْ، إِنَّ دُعَاءَ الْوَالِدَيْنِ لِلْأَوْلَادِ كُنْيَاةٍ عَنْهُمْ)، لەبەر ئەوهی لایەنى داوا بۆ کراو زاکراوه، چونکە پارانەوهی باب و دایک بۆ رۆلە کانیان، وەک ئەوهیە کارێک لە جیاتی ئەوان بکەن، کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿نَقَبْلُ عَنْهُمْ﴾، واتە: پارانەوهی ئەو باب و دایکە، بۆ وەچە کانیان وەرده گرین، واتە: پارانەوهی کە یان لى وەرده گرین بۆ وەچە کانیان و لە جیاتی وەچە کانیان، لە جیاتی منداڵە کانیان.

(۱۲) - ﴿وَنَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپەکانیشان دەبوێرین، ئەمیش خۆندراوێتەوه: (وَيَنَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ)، خراپەکانیان دەبوردرین و، دەبوێدرین، چاوپۆشیان لى دەکری.

مەسەلەى دووهم:

باسى مروقى بېرواى سېلە بەرانبەر بە باب و دايكى و، بە ئەفسانە دانانى
 ئايىن و، سەرەنجام چەسپاندنى سزاي خوا لەسەرى، لە نىو كۆمەلانىكى زورى
 جندو مروقى داو، دانانى ھەر كەسە لە چاكان و لە خراپان، لە پىگەو لە پلەى
 تايەتەى خويدا، بى ئەوھى ستەميان لى بكري:

خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ
 الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمْرِ قَدْ خَلَتِ مِنْ قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
 إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ ﴿١٩﴾﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە چوار دە برگەدا:

١- ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمَا﴾، ئەو كەسەش كە بە باب و دايكى گوت: بىزارى
 بۆ ئىو، لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ﴾، (الَّذِي) لىرەدا دەبىتە بەركار بۆ
 كردارىكى مەزەندە كراو، وەك: (أَذْكُرُ الَّذِي قَالَ لَوْلَايَ)، ياد بكەو ئەو كەسەى بە باب
 و دايكى خوى گوت، ﴿أَفِ لَكُمَا﴾، وشەى (أَف)، ھەم بە (أَف) خوينراوئەوھ: ﴿أَفِ
 لَكُمَا﴾، ھەم بە (أَف) و ھەم بە (أَف) یش، واتە: سى جوړە خویندەوھى ھەن: (أَف)،
 أَف، أَف)، ﴿أَفِ لَكُمَا﴾، واتە: (أَتَضَجَّرُ مِنْكُمَا)، من لىتان بىزارم، پىشتەر گوتمان: (أَف)
 لە ئەسلدا بە چلكى نىو گوئى دەگوترى، كە شتىكى قىزەونە، كە تۆ بە كەسىك دەلئى
 (أَف)، واتە: من لىت بىزارم، وەك چۆن لە شتى پىس بىزارم.

ئىنجا ھىچ گومانى تىدانى، كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمَا﴾،
 وەك پىشتىرش گوتمان: مەبەست پى كەسىكى ديارىكراو نى، بەلكو مەبەست
 پى كۆمەلانىكەو جوړە خەلكىكە كە وان، لىرەدا واپىدەچى مەبەست پى ئەوانە
 بوو بى، كە باب و دايكيان مسولمان بوون، بەلام خويان مسولمان نەبوون و،

باب و دایکیان ههولیان له گهڵ داو، ئهوانیش بهو شیوهیه مامهلهیان له گهڵ باب و دایکیاندا کردوه.

٢- ﴿أَتَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ﴾، ئایا بهلینم پێ دهدهن دهربهیتریمهوه؟ (أَتَعْدَانِي)، خویندراویشه تهوه: (أَتَعْدَانِي)، ئایا بهلینم پێ دهدهن، که به تهئکید لێره دا هه مزه ی ئیستیفهام بۆ نکوولیی لیکردن و سه رسو پرمانه، واته: شتیکی نکوولیی لیکراوه و شتیکه مروؤف سه ری لێ سو پرده میئێ، ئیوه بهلینم پێ بدهن، که من دهربهیتریمهوه، واته: له گۆر دهربهیتریمهوه و زیندوو بکریمهوه جارێکی دیکه.

٣- ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾، له حالیکدا سه ده کانه له پیش مندا، رابردوون، واته: خه لکی ئه وه هه موو سه دانه رابردوون و، هه یچ که سه نه هاتۆته وه له گۆرستان!

تیمه له هۆی هاتنه خواره وه که یدا دوو ریوایه تمان هینان:

١- مه پروانی کوپی حه که م و یستوو یه تی عه بدو پره حمانی کوپی ئه بوو به کر (خوا له خۆی و باپی رازی بێ)، تۆمه تبار بکات به وه ی ئه م ئایه ته له باره ی ئه و و شیوه ی مامه له ی له گه ل باب و دایکییدا، ئه بوو به کرو (أُمُّ الرُّومَان) هوه، خوا لێیان رازی بێ، هاتۆته خوار، به لām دایکمان عایشه به رپه رچی داوه ته وه و، گو توو یه تی: خوا ﷺ له باره ی تیمه وه هه یچی نه ناردۆته خوار، جگه له پاکیی ده ربړینی من، ئه ویش له سوو ره تی (النور) دا، که پیشتر ته فسیرمان کردوه.

٢- له ریوایه تیکی دیکه دا هاتوه که عایشه گو توو یه تی: به لām من ده زانم و ئاگا دارم خوا نه فرینی له باپی مه پروان کردوه، له کاتی کدا که مه پروان له پشتی باپی دا بووه، واته: ئه وه یان راسته، به لām ئه وه ی که عه بدو پره حمانی پێ تۆمه تبار ده کات، راست نیه، بێگومانیش (صديقة بنت الصديق) (خوا له خۆی و باپی رازی بێ) راست ده کات و، مه پروانیش درۆی کردوه و، مه رج نیه مه پروانی کوپی حه که م به سه ئه و ناپراستی و درۆیه شی بوو بێ.

(۴) - ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾، ئەوانیش پەنایان دەبردە بەر خوا ﷻ، داواى یارمەتییان لە خوا دەکرد، هانایان بۆ خوا دەبرد، واتە: لە چنگ ئەو کۆرەیان، هاواریان بۆ خوا دەبرد، کە هیدایەتی بدات.

(۵) - ﴿وَيْلَكَ أَمِنْ﴾، (پێیان دەگوت: سزای سەخت بۆ تۆ، بڕوا بێنە! وشەى (وَيْل) بە مانای خراپە دى، بە مانای شتی ناشیرین دى، بە مانای ئازارو سزا دى، (وَيْلَكَ) بە دلتیایی لێره دا واتە: (وَيْلَ لَكَ) سزای سەخت بۆ تۆ، هاوار بۆ تۆ، (أَمِنْ) بڕوا بێنە، (أَي: اتصِفْ بِالْإِيمَانِ) ئیمان بکە خەسلەتی خۆت.

(۶) - ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ﴾، بە دلتیایی گەفت و بەلێنی خوا راستەو، چەسپاو، واتە: بەلێنی خوا کە کاتە کە (سَاعَةً) دى، یان قیامەت دى، ئاخیر زەمان دى، یاخود پۆژی زیندوو کرانەوهو سزاو پاداشت دى، چەسپاو و راستە.

(۷) - ﴿فَبَقُولْ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، ئەویش (لە وهلامی ئەواندا)، دەیگوت: ئەمە تەنیا ئەفسانەى پێشینانە، وشەى (أَسَاطِيرُ) لە قورئاندا زۆرجار دووبارە بۆتەوه، (أَسَاطِيرُ) پێشتریش گوتوو مانە: کۆى (أَسْطُورَة) یە، (أَي: الْقِصَّةَ وَغَلَبَ اسْتِعْمَالُهَا فِي الْقِصَّةِ الْبَاطِلَةِ أَوْ الْخُرَافَةِ)، (أَسْطُورَة) بە مانای چیرۆک و بەسەرھات دى، بەلام زیاتر بەکارھێنراوە بۆ بەسەرھاتیکی پووچ و بێ بنەما، یاخود بۆ ئەفسانە.

ئەنجا کە ئەو بەو شیوەیە لەگەڵ باب و دایکییدا پەفتار دەکات، خوا ﷻ دەفەرموی:

(۸) - ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، ئا ئەوانە، ئەو کەسانەن، قەسیان لەسەر چەسپاو، واتە: بڕیاری خویان لەسەر چەسپاو، کە دەبێ سزا بدرێن، وەک جاری دیکەش باسەم کردو، بە داخەو زۆر لە پوونکەرەوانی قورئان، لە مانای ئەم تەعبیرەدا کە لە قورئاندا چەند جارێک دووبارە بۆتەوه:

أ- لە سوورەتی (الزمر)دا،

ب- لێره دا و لە چەند شوێنێکی دیکەدا هاتو، بۆ وینە: خوا ﷻ لە کۆتایی سوورەتی (هود)دا، دەفەرموی: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۱۹)

فەرمایشتی پەرورەدگارت تەواو بوو، کە فەرموو یەتی: دۆزەخ لە جند و مروڤان تێکرایان، پڕ دەکەم، دەیتاخەم لێیان، گوتوو یانە: ئەو ئەو فەرمایشتەو ئەو بێراری خوا بەسەر ئەوانەدا، چەسپیو، کە دەبێ ئەوانیش بچنە دۆزەخ!!

بەلام لە راستیدا ئەو مانا لێکدانەو یە زۆر هەلەیه، چونکە ئەمە ئەو ی لێ وەرەگیرێ کە هەر کەسێ خوا بێراری بۆ دابی، دەبێ بچێتە دۆزەخ، تازە هەر دەبێ بچێ! بەلام ئایەتە کە و نافەرمو، بەلکو دەفەرمو: ئەوانە کە سانیکن قسە لەسەریان چەسپاوە، بێرار لەسەریان چەسپاوە، کام بێرار؟ ئەو بێرارە کە هەر کەسێک بێرێ بۆ، خوا سزای دەدات، نەک ئەو بێرارە کە پێش ئەو ی ئەوان ببن، خوا بێراری بۆ دابن، ئەوانە دەبێ هێ دۆزەخ بن!! بەلێ خوا ﷻ زانیویەتی کێ دەچێتە دۆزەخ و کێ دەچێتە بەهەشت، بەلام زانیویەتی کێ دەچێتە دۆزەخ، بە ویستی خۆی، لەبەر ئەو ی بێرێ دەبێ و ئەو کردەو خراپانە دەکات، بەویستی خۆی، هەر وەها زانیویەتی کێ دەچێتە بەهەشت، لەبەر ئەو ی ئیمان دێت و ئەو کردەو چاکانە دەکات بە ویستی خۆی، لە راستیدا بێراری خوا ئەو ی، کە بێرێ یان سزا دەدات، ئەو ئەو بێراری خوا یە لەسەریان چەسپاوە، بەلام ئەو بێراری خوا بۆچی لەسەریان چەسپاوە؟ لەبەر ئەو ی خۆیان پێشەکیەکانیان ساز کردوون، کە بریتین لە بێرێ ی و شیرک و ئیلحادو، دوور لە خۆایی و خراپەکاری، ئەو پێشەکیانە کە ساز دەکێن، ئەو دەرئەنجامەیان بەدوا دادی، کە بریتیه لە چوونە دۆزەخ، ئنجا لەبەر ئەو ی بەپێی سیستمی خوا دێتە دی و، ئەو پڕۆسە ی بە گۆرە ی سیستمێکە خوا ﷻ دایناوە، بۆیە خوا پالیداو تە لای خۆی، ئەگەر نا ئەو ی دەچێتە دۆزەخ، بە هۆی کوفرو کردەو ی خراپ ی خۆیەو، دەچێتە دۆزەخ، هەر وەک ئەو ی دەچێتە بەهەشت، چوونە بەهەشتە کە ی هۆکارە کە ی بریتیه لە ئیمان و کردەو ی باشی خۆی، بەلێ بەهەشت بریتی نیە لە نرخ و تیچوو و بەهای ئەو نە ئیمان و ئەو نە کردەو ی ئەو بڕوادارانە بوویان، بەهەشت لەو گەورە ترەو بەخششی خوا ی، بەلام ئەوانە هۆکارن و بەبێ هۆکار سازکردن، کەس نە دەچێتە دۆزەخ، نە دەچێتە بەهەشت.

(۹) - ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾، له نڻو ڪۆمه لانیك دا له جندو مروؤف، که بهرلهوان رابردوون، له نڻو ڪۆمه لانیكدا، که له پیش ئەواندا، گوزه راون و تیپه ریون، له جندو مروؤف.

(۱۰) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾، به دنیایی ئەوان زیانبارن، ئەمه دوو واتایان هه لده گری: أ- که ئەو بریاره یان له سهر چه سپاوه، ئەوان زیانبارن، (خاسر) ناوی بکەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، یانی: خوئی زیانه کهی کردوه.

ب- بریاری خویان به سهردا چه سپاوه، که به دنیایی ئەوان زیانبارن.

(۱۱) - ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾، بۆ هەر کامیکیان چه ندان پله ههن، به هوئی ئەوه وه که کردوو یانه.

(من) له (مِمَّا عَمِلُوا) دا:

أ- ده گونجی (مِنْ) (تَبْعِيضِيَّة) بئ و، مه به ست له (مَا عَمِلُوا)، (جَزَاءً مَّا عَمِلُوا) بئ، واته: به هوئی سزاو پاداشتی ئەوه وه که کردوو یانه، هەر کامیکیان چه ند پښگه و پله یه کی ههن.

ب- ده شگونجی (مِنْ) (إِبْتِدَائِيَّة) بئ، که ئەو کاته مه به ست له (مَا عَمِلُوا) سزاو پاداشتی ئەوه نابئ، که کردوو یانه، به لکو خودی کرده وه که یان ده بئ، واته: له ئەنجامی ئەوه دا که کردوو یانه، هەر کامیکیان چه ند پله و پښگه یه کی ههن.

ئهو ته نوینه ی سهر (وَلِكُلِّ): (تَنْوِينُ «كُلِّ» عِوَضَ عَمَّا تُضَافُ إِلَيْهِ «كُلِّ» أي: لِكُلِّ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ: الْمُؤْمِنِ الْبَارِّ بِالْذِّمَّةِ، وَالْكَافِرِ الْجَامِعِ بَيْنِ الْكُفْرِ وَالْعُقُوقِ)، ئەم ته نوینه قهره بووی ئەوه یه، که وشه ی (كُلِّ) پالئ ده دریته لا، واته: بۆ هەر کام لهو دوو ڪۆمه له، چ برواداره و چاکه کاره که له گه ل باب و دایکی دا، چ بیپروایه، ڪۆکه ره وه که ی نڻوان کوفرو سه ریچی باب و دایکی، هەر کامیکیان چه ند پښگه یه کیان ههن، (دَرَجَاتٍ: مَرَاتِبٌ، دَرَجَاتٍ لِأَهْلِ الْإِيمَانِ، وَدَرَكَاتٍ لِأَهْلِ الْكُفْرِ، وَهَذَا تَغْلِيظٌ لِلدَّرَجَاتِ عَلَى الدَّرَكَاتِ)، که ده فه رموئ: (دَرَجَاتٍ) واته: هەر کامیکیان،

لهو کۆمه له چەند پینگەیه کیان هەن و، هەر کەسە لە پینگەى خۆیداىه، ئنجا به نسبەت بڕوادارانەوه، پلەکان بەرەو بەرزى دەچن و، بە نسبەت بپيروایانەوه پلەکان سەرەو ژێر دەبنەوه، دەگوێرێ: بە پلێکانەدا چوو خوار، بە پەيژەدا یان بە قادرمەدا سەرکەوت، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء، بێگومان مونا فیکەکان لە پلەى ژێرەوهى ئاگردان، بۆیهش (دَرَجَات) بە کارهاتوه له بەر زاکردنى پلەکان بۆ بەرزى، بە سەر پلێکانەکانى بەرەو خواردا، کە بۆ بپيروایانن، دەشگونجێ (دَرَجَات) کە کۆى (دَرَجَة) یه، یانى: هەر کامێک پینگەى خۆى هەیه، ئنجا پینگەکەى بەرەو خوارى، یان بەرەو سەرى، گرنگ ئەوهیه وشەى (دَرَجَة) دەگونجێ هەردووکیان بگریتهوه.

۱۳- ﴿وَلْيُؤْفِكُمْ عَنْهُمْ﴾ بۆ ئەوهى کردەوه کانیان به تهواویى بداتهوه خۆیندراویشه تهوه: (وَلْيُؤْفِكُمْ عَنْهُمْ)، بۆ ئەوهى هەر کامێکیان کردەوه کانیان، واته: سزاو پاداشتی کردەوه کانیان بداتهوه، یان بیاندهینهوه، (ل) ی کە چۆته سەر (لِيُؤْفِكُمْ)، (عِلَّةٌ لِمَحْذُوفٍ دَلٌّ عَلَيْهِ الْكَلَامُ، أَيْ قَدَرْنَا جَزَاءَهُمْ عَلَى مَقَادِيرِ دَرَجَاتِهِمْ لِتُؤْفِكْتَهُمْ جَزَاءَ أَعْمَالِهِمْ، أَيْ: نُجَازِيهِمْ تَامًا وَافِيًا لَا غَبْنَ فِيهِ)، واته: (ل) ی (لِيُؤْفِكُمْ) هۆکاره بۆ شتێک کە قرتیتراوه، بەلام قسه کە دهیگهیه نێ، واته: سزاو پاداشته که یانمان به چەند ئەندازیه ک به پێى پینگەکانیان دیارییکرد، تاكو پاداشت و سزای کردەوه کانیان بدەینهوه به تهواویى، هى هەر کەسە به تهواویى بیدهین، بى ئەوهى لێى کەم بکری.

۱۴- ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ له حالێک دا ئەوان ستهمیان لى ناکرێ، واته: ئەوانهى سزا دەدرێن، ستهمیان لى ناکرێ، کە زیاد له تاوانى خویان سزا بدرێن، ئنجا لێره دا دهگونجا بلیین: چاکه کارانیش ستهمیان لى ناکرێ، کە له پاداشتیان کەم بکریتهوه، بەلام له بەر ئەوهى سیافه که هه مووی له باره ی که سانیکه وهیه، که خراپه کار بوون، بۆیه هەر سزا دێته زهینه وه، کاتیک که باسی ئەوان ده کری، بۆیه: ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، واته: له سزادانیاندا، ستهمیان لى ناکرێ که زیاد له ئەندازه ی شایسته ی خویان سزا بدرێن.

مهسه له ی سیه م و کو تای:

له کاتیکدا بیروایان لهسه ر ناگر راده نویرین، یان ناگریان لهسه ر راده نویرین،
سه رزه نشت ده گرین لهسه ر رابواردن و زیده رویمان له خوشگوزهرانییدا به
حه رامیی و، پیشیان ده گوتری: ئەمڕۆ سزای ریسوایی ده چیژن، به هوی خو
به زلگری و لادانتانه وه:

خو ﷺ ده فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طِبْعَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ
الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ (۲۰)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئەو رۆژه ی ئەوانه ی بیروان لهسه ر ناگر
راده نویرین، ناگریان پیشان ده درئ، یاخود: ئەوان ده برینه سوئی ناگرو ناگره که ده هیترئ
بو لای ئەوان، ده لئ: (عَرَضَ الشَّيْءُ: ظَهَرَ وَأَشْرَفَ، عَرَضَ لَهُ أَمْرٌ، وَعَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَهُ أَبْرَزَهُ،
وَعَرَضَ الدَّابَّةُ عَلَى الْحَوْضِ: سَامَهَا أَنْ تَشْرَبَ، وَهُوَ مِنَ الْمَقْلُوبِ، وَعَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: أَرَاهُ إِيَّاهُ)،
وشه ی (عَرَضَ الشَّيْءُ) واته: ئەو شته ده رکهوت، چوه سوئی، (عَرَضَ لَهُ أَمْرٌ) شتیکی
هاته پیش و بوی ده رکهوت، (عَرَضَ الشَّيْءُ)، واته: شته که ی ده رخست و ناشکرای کرد،
ده گوترئ: (عَرَضَ الدَّابَّةُ عَلَى الْحَوْضِ)، ناژه له که ی برده سه ر هه وزه که، واته: بردی تا کو
بخواته وه، هه وزه که ی پیشانی ناژه له که دا، ده گوترئ: (وَعَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: أَرَاهُ إِيَّاهُ) واته:
شته که ی پیشاندا، ئەو رۆژه که ئەوانه ده برینه سه ر ناگرو، ناگریان پیشان ده درئ.

(۲) - ﴿أَذْهَبْتُمْ طِبْعَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا﴾، {پیشان ده گوترئ:} بژیوه خوشه کان و خوشیی
و له ززه ته کانی خوئانتان ته واد کردن و پراندن، له ژیا یی دنیا دا، (أَذْهَبْتُمْ) خویندراویشه ته وه:
(أَذْهَبْتُمْ) ئایا پراندنتان؟ به لام (أَذْهَبْتُمْ) هه و آل پیدانه، واته: پراندنتان و ته وادتان کردن، خوشیی
و له ززه ته کانتان له ژیا یی دنیاتاندا، ته واد کردن، (أَذْهَبْتُمْ) پرسیارکردنی سه رزه نشتکارانه یه.

(۳) - ﴿وَاسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا﴾ به هره تان لی وه رگرت و لیان به هره مه ند بوون.

(۴) - ﴿فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ته مړوش سزای ریسوایی ده چیژن، خویندراویشه ته وه: (عَذَابُ الْهُونِ)، مانای (الْهُونُ: الذُّلُّ) زه بوونی و ریسوایی، ئه مه: (مِنْ إِصَافَةِ الْمُوصُوفِ إِلَى الصِّفَةِ)، (عَذَابُ الْهُونِ)، واته: (هُونَ الْعَذَابِ) ریسواییه که که بریتیه له سزاو نازار.

(۵) - ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به هوئی ته وه وه که به ناهه ق خوټان له زه ویدا به زلده گرت.

بیگومان هه موو خوټه زلگرتنیک هه ر به ناهه قه، به لام ئه مه لیږه دا بو زیاتر ناقولاو دزیو پیشاندانی خوټه زلگرییه که یانه.

(۶) - ﴿وَمَا كُنْتُمْ تُفْسِقُونَ﴾ به هوئی ته وه شه وه که ټیوه لادان و تاوانتان ده کرد، واته: له فرمانبه ریی خوا ده رده چوون و، له جاده ی شهریه ت ده رچوو بوون، واته: به هوئی دوو شته وه، ټیوه ته مړوش سزای ریسوایی ده چیژن:

یه که م له به رانه ر به نده کانی خوا دا، خوټان به زلده گرت.

دوو هم: له به رانه ر خوا شدا لادان و سه ریچی و تاوانتان ده کردو، له جاده ی شهریه ټیک که خوا بوئی دانا بوون، لاتان ده دا.

لیږه دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ بوټمان باسی ته وانه ده کات که بیږوا بوون و، به هوئی بیږواییه که یانه وه، میان داوه ته وه پابواردنی ناشه رعی و خوټه گوزه رانی، وه ک کرمه گل خوټه که یه ک، وه ک ناټه لیک سه ریان هه ر به ره و خوار بووه و، جاریک سه ریان به ره و خوا به رز نه کردو ته وه، بیچنه وه له حه لال و حه رام، له چاکه و خراپه، به لکو چوټیان پی خوټه بووه، وایانکدوه، وه ک شاعیره که ده لی:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَاتَهُوَاهُ فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

خوا به لوتف و که رهمی خوئی ټیمه له و که سانه بگیږی، که به هوئی ټیمان و ته قواوه، واته ماشای ژیا نی دنیا ده کهن، که شوینی ټیدا تافیکردنه وه یه و، هه ر

بهو ئەندازەیه له نیعمەتە ماددیە کانی دنیا دا چێژ وەر بگرن و بەهرەمەند دەبن،
که ژیا ئی دیا ئیان پێویستی پێیهتی، ئەک بهو ئەندازەیهی که یفیان لێهتی.

هه‌لوه‌سته‌یه‌کی پێویست له‌به‌رده‌م م‌شت و م‌پ‌کیی نیوان
مه‌روانی کوری هه‌که‌م و (عبدالرحمن بن ابي بکر الصديق) دا له‌سه‌ر
هوکمی میراتی و بنه‌ماله‌یی

به‌ڕ‌زان!

تێمه له ده‌رسی پێش‌وودا، له هه‌وی هاتنه خواری ته‌م ئایه‌ته موباره‌که‌ی
که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ
مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبِكَ ءَامِنٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ
الْأَحْقَافِ﴾ (١٧) چه‌مک و واتای دوو ڕ‌یوایه‌مان هه‌نا، لێره‌دا به‌ باشی ده‌زانم
ده‌قی سێ ڕ‌یوایه‌تان له سه‌رچاوه‌کانی خوێانه‌وه بێنم:

(أ) - {عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ قَالَ: كَانَ مَرْوَانُ عَلَى الْحِجَازِ اسْتَعْمَلَهُ مُعَاوِيَةَ، فَخَطَبَ فَجَعَلَ يَذْكُرُ
يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ لِكَيْ يَبَايَعَ لَهُ بَعْدَ أَبِيهِ، فَقَالَ: لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا،
شَيْئًا فَقَالَ: خُذُوهُ فَدَخَلَ بَيْتَ عَائِشَةَ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ مَرْوَانُ: إِنَّ هَذَا الَّذِي أَنْزَلَ
اللَّهُ فِيهِ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبِكَ ءَامِنٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (١٧) الْأَحْقَافِ،
فَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ: مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِينَا شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا أَنْ
اللَّهُ أَنْزَلَ عَذْرِي { (أخرجه البخاري: ٤٨٢٧، وقد جمع الحافظ بن حجر رحمه الله رواية هذا
الحديث في فتح الباري: ج ٨، ص ٥٧٦، ٥٧٧).

واته: یوسفی کورە ماھەک دەگێڕێتەوه که مه‌روان، موعاویە ی کرد بووی به
هوکمران له حیجاز، وتاریدا یه‌زیدی کوری موعاویە ی باسکرد، بو‌ئەوه‌ی له

دوای بابی پھیمانی بو وہ ربگیری، به یعتی بو وہ ربگیری، (کہ بابی جاری ہر لہ
 ژیانداہ)، عہ بدور پھیمانی کوری تہ بووبہ کر قسہ یہ کی گوت (لہ ریوایہ تہ کہ ی
 دیکہ دا دہ یھنین، کہ قسہ کہ ی چی بووہ)، مہ پروان گوتی: بیگرن، تہ ویش چووہ
 نیو مالہ کہ ی عائشہ، (خوا لئی رازی بی) و نہ یانتوانی بیگرن (لہ بہر حورمہت
 و ریزی عائشہ)، مہ پروان گوتی: تہ مہ تہو کہ سہ یہ، کہ خوا لہ بارہ یہ وہ تہم
 ثایہ تہ ی ناردوتہ خوار: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهِ أَفِي لَكُمْ أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ
 الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَبِقَوْلِ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيزُ
 الْأَوَّلِينَ﴾ (۱۷)، عائشہ (خوا لئی رازی بی) لہ پشت پھردہ وہ گوتی: خوا ﷺ
 ہیچ شتیکی لہ قورٹانیدا، لہ بارہ ی تہمہ وہ نہ ناردوتہ خوار، جگہ لہ وہ ی خوا
 ﷺ پاکیی منی لہ قورٹانیدا دابہ زاندوہ، مہ بہستی پییان ثایہ تہ کانی: (۱۱ - ۲۶) ی
 سوورہ تی (النور) ہ، کہ پیشتہ تہ فیسرمان کردوون، واتہ: تہو شازدہ ثایہ تہ، بہو
 بوئہ وہ ہاتوونہ تہ خوار، کہ تومہت بو عائشہ کرا بوو، بوختانی پیکرا، (خوا
 لئی رازی بی)، خوا لہ سہرووی حہوت ٹاسمانانہ وہ پاکیی و چاکیی عائشہ و
 صہ فوانی کوری موعتہ تہ لی سہہمی) یشی راگہ یاند.

(ب) - {عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ، قَالَ: لَمَّا بَاعَ مُعَاوِيَةُ لَأَبْنِهِ يَزِيدَ، قَالَ مَرْوَانُ: سُنَّةُ أَبِي بَكْرٍ، وَعَمْرٌ، فَقَالَ
 عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: سُنَّةُ هِرْقَلٍ، وَقَيْصَرَ، فَقَالَ: أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهِ أَفِي
 لَكُمْ﴾ (۱۷) الْحَقَافِ، قَالَ: فَبَلَغَ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: كَذَبَ وَاللَّهِ مَا هُوَ بِهِ، وَلَكِنْ
 «رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ أَبَا مَرْوَانَ وَمَرْوَانَ فِي صَلَاتِهِ» فَمَرْوَانُ قَصَصَ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ} (۱).

(۱) أخرجه النسائي في تفسيره: ۵۱۱، والخطابي في غريب الحديث (ج ۲، ص ۵۱۷)، والحاكم في
 المستدرک (ج ۴، ص ۴۸۱)، والإسماعيلي في المستخرج كما في الفتح (ج ۸، ص ۵۷۶)، وابن أبي خيثمة
 في تاريخه، وابن مردويه في تفسيره كما في تخریج الکشاف (ج ۳، ص ۲۸۲)، وعبد بن حميد،
 وابن المنذر في تفسيريهما، كما في (الدر المنثور)، (ج ۷، ص ۴۴۴) من طرق عن محمد بن زياد
 به قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَتَعَقَّبَهُ الذَّهَبِيُّ بِقَوْلِهِ
 قُلْتُ: فِيهِ انْقِطَاعٌ مُحَمَّدٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي فَتْحِ
 الْبَارِي (ج ۸، ص ۵۷۷)، وتفسير القرآن العظيم (ج ۴، ص ۱۷۱).

واتہ: موحہ ممہدی کوری زیاد دہلے: دواي ٿه وهی موعاویہ په یمانی بو
 کورہ کھی وه رگرت، (واتہ: له سهر زمانی مه پروان)، مه پروان گوټی: ټه وه هه مان
 ریازی ټه بو به کرو عومه ره (خوا لیان رازی بی)، عه بدورپه حماني کوری ټه بو
 به کر، (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، گوټی: به لکو ریازی هیږه قل و قه یسه ره،
 (واته: حوکمی میراتی و بنه مالهی)، مه پروان گوټی: ټه مه ټه وه که سه یه خوا
 ﷺ له باره یه وه ټه مه ټایه ته ی دابه زاندوه: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ اِنْ لَكُمَا ۙ﴾
 که ټه وه به عایشه گه یشته وه (خوا لی رازی بی)، عایشه گوټی: به خوا
 درو ده کات، عه بدورپه حمان ټه وه که سه یه، که خوا ټه وه ټایه ته ی له باره وه
 دابه زاندوه، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ له عنه تی له بابی مه پروان کردوه، که
 مه پروان له پشتی بابیدا بووه، که واته: مه پروانیش نه فرینی خوی بهرکه وتوه.
 دیاره مه پروان کوری هه که مه (الحکم بن العاصی) که به کافری مردوه،
 دایکمان عایشه گوتوویه تی: که پیغه مبه ری خوا ﷺ له عنه تی له هه که م کردوه،
 ټه وه مه پروانهش له پشتی ټه وه.

(ج) - (مِنْ طَرِيقٍ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: إِنِّي لَفِي الْمَسْجِدِ حِينَ خَطَبَ مَرْوَانَ، فَقَالَ:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَرَى أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي يَزِيدَ رَأْيًا حَسَنًا، وَإِنْ يَسْتَخْلِفُهُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ أَبُو بَكْرٍ
 وَعُمَرُ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: أَهَرِقْلِيَّةٌ؟! إِنَّ أَبَا بَكْرٍ وَاللَّهِ مَا جَعَلَهَا فِي أَحَدٍ مِنْ وَلَدِهِ،
 وَلَا أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَلَا جَعَلَهَا مُعَاوِيَةَ فِي وَلَدِهِ إِلَّا رَحْمَةً وَكَرَامَةً لَوْلَدِهِ. فَقَالَ مَرْوَانُ: أَلَسْتَ
 الَّذِي قَالَ لَوْلَايَ: أَفْ لَكُمَا؟ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَلَسْتَ ابْنُ اللَّعِينِ الَّذِي لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 أَبَاكَ؟ قَالَ: وَسَمِعْتُهُمَا عَائِشَةً، فَقَالَتْ: يَا مَرْوَانُ، أَنْتَ الْقَائِلُ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ كَذَا وَكَذَا؟ كَذَبْتَ،
 مَا فِيهِ نَزَلَتْ، وَلَكِنْ نَزَلَتْ فِي فَلَانٍ بْنِ فَلَانٍ. ثُمَّ انْتَحَبَ مَرْوَانُ، ثُمَّ نَزَلَ عَنِ الْمُنْبَرِ حَتَّى أَتَى بَابَ
 حُجْرَتِهَا، فَجَعَلَ يُكَلِّمُهَا حَتَّى انْصَرَفَ} ^(۱).

(۱) وسکت عنه الحافظ في الفتح، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: (ج۵، ص ۴۱)، رواه البزار
 إسناد حسن، قلنا فيه عبدالله البهي مختلف فيه، وفي التقريب صدوق يخطيء فالحديث
 مجموعها إن شاء الله حسن على أقل الأحوال، والحديث ذكره السيوطي في الدر المنثور (ج۷،

واتە: ئىسماعىلى كۆرى ئەبۇو خالىد لە عەبدۇللاى بەھىي دەگىرپتەو،
گوتوویەتی: من لە مزگەوت بووم، کاتیک مەروان وتاریدا، گوئی: خواى بەرز لە
بارەى یەزیدەو بوچوونىکی باشى پىشانى فەرماندەى پىرواداران داو، (مەبەستى
موعاویە بوو) و، ئەگەر موعاویە یەزید بکات بە جىنشین، ئەبوو بەکرو عومەرىش
خوا لىیان رازى بى، خەلکیان لە دواى خویان کردۆتە جىنشین، (کە ئەو قسەىە درۆ
بوو، ئەبوو بەکرو عومەر کەسیان تەعین نەکردو، دیارىی بکەن، بەس پىشنیاریان
کردو)، بۆیە عەبدورپەحمانى كۆرى ئەبوو بەکرى سیددیق خوا لە خوئی و باي
رازی بى، گوئی: ئایا هیپەقلايەتیە؟! (لە رىوایەتیکى دیکەدا، گوئی: ئەو رىبازى
هیپەقل و قەیسەرە؟! بە خوا ئەبوو بەکرى کەسى لە رۆلەکانى خوئی پىشنیار نەکرد،
کەسیشى لە خزمانى خوئی پىشنیار نەکرد، {هەر وەها عومەرىش (خوا لىیان رازى
بى)، بەلام لیڕەدا هەر باسى ئەبوو بەکرى کردو،} بەلام موعاویە تەنیا بۆیە
لە رۆلەکانى خویدا، [کە یەزیدى كۆریەتی] داینا، هەر وەک رىزلیگرتنى كۆرەکەى
و سۆز نواندن لەگەل کۆرەکەى، (واتە: نەک وەک دلسۆزى بۆ مسولمانان)،
مەروانىش پىی گوت: تۆ ئەو کەسە نى کە کاتى خوئی بە باب و دایكى گوتو:
(أَفْ لَكُمَا؟) بىزارى بۆ ئیو؟ عەبدورپەحمانىش لە وەلامیدا گوئی: ئەدى تۆ كۆرى
ئەو مەلئوونە نى، کە پىغەمبەرى خوا ﷺ بابتى نەفرین لیکردو؟ {مەشهوور
بوو کە پىغەمبەرى خوا ﷺ نەفرینى کردو لە (حَکَم)ى باي مەروان، مەروانى
كۆرى حەکەم،} دەلئى: عائىشەش (خوا لىی رازى بى)، گوئی لە قسەکانیان بوو،
بۆیە گوئی: ئەى مەروان! ئەو تۆ ئەو بىژەرەى کە وات بە عەبدورپەحمان گوتو؟
درۆ دەکەى، (واتە: بە هەلەدا چووی)، ئەو ئایەتە لە بارەى ئەو وە نەهاتۆتە
خوار، بەلکو ئەو ئایەتە لە بارەى فلانى كۆرى فلان هاتۆتە خوار، دەلئى: دوايى
مەروانىش گریانی لە قورگ مابوو (زانى کە وەزەکەى خراپە)، لە مینبەر دابەزى
و چوو بۆ لای دەرگای ژوورەکەى عائىشەو، هەر قسەى لەگەلدا کرد، (بە حىساب
تاكو رازىی بکات) دوايى رۆشت.

بۆیەش بە گرنگی پێدانهوه ئهو سێ ڕیوايه تههم هێنان، که ههردووکه نووسهره کهی کتیی: (الإستيعاب في بيان الأسباب)، واته: (سليم بن عيد الهالبي، محمد بن موسى آل نصر) دهڵین: ئهم دهقهی سێیه مېش به کوێ ڕیوايه ته کانی به لای که مه وه سه نه ده کهی چاک (حسن) هو، پشتی پێ ده به سترێ.

به لێ بۆیه ئاوا به وردیی هێنام، چونکه به داخه وه هوكمی میراتی و بنه ماله یی له ئیسلام دا، له سه ر دهستی موعاویه ی کوړی ئه بوو سو فیان و به دانانی یه زیدی کوړیه وه، داهێنرا، ئنجا ئایا کێ بۆته ده لالی ئهو لادانه؟ مه ڕوانی کوړی هه کهم، مه ڕوانیش ئه وه حالیه تی، که دایکمان عایشه (خوا لێی رازی بێ) خوێ و بایشی ناسیون، ئنجا له حیجاز ئه بوو وه، له عێراق یه کێکی دیکه بوو وه، له میصر یه کێکی دیکه، له وانه ی که پێری موعاویه بوون، ئه وانه ی ماستاویان بۆ کردو وه، ته ما عیان تیدا هه بوو که کارێکیان پێ بسپێری، به لام ئایا هاوه لانی (خوا لێیان رازی بێ)، له وه بێ دهنگ بوون؟ نه خێر ئه وه تا عه بدوړه حمانی کوړی ئه بوو به کر (خوا له خوێ و بابی رازی بێ)، که پیاوێکی هه ق بیژبوو، دایکمان عایشه (خوا لێی رازی بێ)، ئاوا به رگری لێی ده کات، به لێ برایه تی، به لام پیاوێکی پیاوانه بوو وه، یه کێک بوو له وانه ی عه لی کوړی ئه بوو تالییش زۆر خوشووستو وه، پشتگیری لێی کردو له به رانه ر نه یاره کانی دا، له به ر ئه وه ی ده یزانی له سه ر هه قه، عه بدوړه حمان لێی وه ده نگ دی، که له ڕیوايه تیکدا ده لێ: ئه وه ڕێبازی قه یسه رو هیه ر قله، له ڕیوايه تیک دیکه دا ده لێ: (أهرقلیة)، ئایا هیه ر قلايه تییه؟ باب هوکمرانیی مسو لمانان یه که سه ر بۆ کوړه که ی دابنێ و، بیکات به میراتی و بنه ماله یی؟ که واته: با بزاین ئه وه هوكمی میراتی و بنه ماله ییه، که له موعاویه ی کوړی ئه بوو سو فیانه وه دا که وتو وه، هیچ په یوه ندیی به ئیسلامه وه نه، به لکو په یوه ندیی به هیه ر قل و قه یسه رو کیسراوه هیه وه، هاوه لانی لێ بێ ده نگ نه بوون، حوسینی کوړی عه لییش که له که ره لا شه هید ده بێ و، هاوه لانی دیکه ش عه بدو لای کوړی عومه ر، که هه ر له (صحيح البخاري) دا ها تو وه عه بدو لای کوړی زوبه یرو زۆری دیکه له هاوه لانی دیکه، (خوا لێیان رازی بێ)، بێ ده نگ نه بوون،

بەلام شتەکیان لەبەر نەرۆیشتووە.

ئنجاهەندیک کەس من کە جار جار باسی موعاویە ی کورێ ئەبوو سوفیانم کردووە خوا لێی ببووڕی، کە گوتوو مەهەلە ی بوو، لە ژێر کاریگەریی ئەو بیروکانە ی کە لە کەنداو وەو لەو ولاتانەو کە حوکمی بنەمالە یی و میراتییان تەبەننی کردووە، بە ناوی ئیسلامەو، کە ئەو بیروکە یە لەوێو پەواجی پێ دەدری، بە لێ لە ژێر کاریگەریی ئەو بیروکانەدا، پەخنە لە بەندە دەگرن، دەلێن: فلانکەس واو وای بە موعاویە گوتووە!! هیچم پێ نەگوتووە بەس دەلێم: پەنگیکێ رشتووە و پێهکی داناو، کە پێچەوانە ی ئیسلامە، پەنگیکێ رشتووە کە مسوڵمانان بە دەستیووە گرفتارن، چاکە ی دیکە ی بوو ون، چاکە کانی بە جیی خۆی، بە لام ئەو کارە خراپەشی بە جیی خۆی، کە پەنگیکێ زۆر خراپی رشتووە ئیستاش لە گەڵ دابی: لە دەولەتانی کەنداو و مەغریب و ئوردن و کوو و کوو، هەموو ی حوکمی میراتی و بنەمالە یی، بە درێژایی میژوو هەردوو بنەمالە ی ئومەویی و عەباسیی، دوایی بنەمالە ی عوسمانیی هەموو ی حوکمی میراتی و بنەمالە یی بوو، هەموویشی پەنگە کە موعاویە رشتوو یەتی.

پێخەمبەریش ﷺ دەفەر موی: {أَوَّلُ مَنْ يُغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ} (١)، واتە: یە کەمین کەس کە پێبازی من دەگوێری، پیاویکە لە بەنی ئومەییە، (شیخ ناصرالدین الألبانی) سەنەدە کە ی بە باش (حسن) داناو، وە ک من لە هەندیک لە کتێبە کانی خوێدا، بە تایبەتی کتێبی: (هەلوە شانەو ی پەرگیری)، هەروەها

(١) قال الألباني في « السلسلة الصحيحة » ٣٢٩ / ٤، برقم: (١٧٤٩)، أخرجه ابن أبي عاصم في « الأوائل » (٢ / ٧): حدثنا عبيد الله بن معاذ حدثنا أبي حدثنا عوف عن المهاجر أبي مغلد عن أبي العالية عن أبي ذر أنه قال ليزيد ابن أبي سفيان: سمعت رسول الله ﷺ يذكره، قلت: وهذا إسناد حسن، رجاله ثقات رجال الشيخين غير المهاجر وهو ابن مغلد أبو مغلد، قال ابن معين: « صالح »، وذكره ابن حبان في « الثقات »، وقال الساجي: « صدوق »، وقال أبو حاتم: « لين الحديث ليس بذاك و ليس بالمتقن، يكتب حديثه »، قلت: فمثله لا ينزل حديثه عن مرتبة الحسن. و الله أعلم ولعل المراد بالحديث تغيير نظام اختيار الخليفة، وجعله وراثه. و الله أعلم.

کتیبی: (چہند مہ سہ لہ یہ کی باوی سہ ردہم) دا، ٲہو حدیسہ م بہ تہ خرچہ وہ
ہیناوه، ٲہ لبانیی لہ: (السلسلۃ الصحیحة) ٲہ کی خویدا ہیناویہ تی و، گوتووشیہ تی:
ٲہ نگہ مہ بہ ست ٲیی شیوہ ی ٲہ لٲژاردنی حوکمران بی، کہ موعاویہ دیاری کی کرد،
ٲہو ناوی موعاویہ ی نہ ہیناوه، بہ لام ٲایا کی بووہ کہ ٲیبازی ٲیغہ مہری ﷺ لہ
ٲاویژ (شوری) ٲہو: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ الشوری، گوٲی بو حوکمی میراتیی و
بنہ مالہ یی؟ بیگومان موعاویہ ی کوٲی ٲہ بوو سو فیان بوو، ٲنجا چاکہ کافی بہ جیی
خوی، بہ لام ٲہو کارہ خراٲہ شی وہ ک کارہ خراٲہ کافی دیکہ شی بہ جیی خوی و،
بہ ٲہ ٲکید ٲیسلامیش زور لہوہ مہ زنترہ کہ ٲیمہ بہ هو ی ٲہ فتارو ٲہ ٲویستی
لاری کہ سانیکہوہ، لاری بخہینہ بہرچاو، بہ تابیہ تی ٲیستا لہم ٲوژگارہ دا چاکتر
دہرکہ وٲوہ، کہ حوکمی خو سہ پاندن و بنہ مالہ یی و میراتیی، چ زہ ٲیکی گہ وری
داوہ لہ ٲیسلام و مسولمانان؟!

لہم بوارو سیاقہش دا (سید قطب) ٲہ حمہ تی خوی لی بی، قسہ یہ کی جوانی
ہہ یہ، دہ لی: (إِنَّ تَبَرُّةَ الْأَشْخَاصِ لَا تُسَاوِي تَشْوِيَةَ الْمُنْهَجِ)، واتہ: ٲاکانہ کردن بو
کہ سہ کان، یہ کسان نیہ لہ گہ ل ناشیرین کردن بہرنامہ کہ دا، یانی: بہرنامہ کہ با
وہ ک خوی بخریٲہ بہرچاو، بہ لام کہ سہ کان کہ خہ تایان کردوہ و لایاندوہ لہ
بہرنامہ کہ، دہ بی بگوتری: فلانکس لایدوہ و خہ تای کردوہ، نہ ک بو ٲاساو
داناوہ ی لادان و ٲہ لہو ٲہ لہ ی کہ سہ کان، بہرنامہ کہش لار بکہین.

ٲاکہ ٲاندنی مہکتہ یی ماموستا علی ٲاپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ٲاکہ ٲاندنی مہکتہ یی ماموستا علی ٲاپیر

علی ٲاپیر/ AliBapir

علی ٲاپیر/ AliBapir

کہانی

ٲاکہ ٲاندنی مہکتہ یی ماموستا علی ٲاپیر

وهک پيشه‌کيه‌کي کورتی ته‌م کورته باسه ده‌لیم: به‌پاستی له‌ بواری به‌هره وه‌رگرتن له‌ نازو نیعمه‌ته‌کانی دنیا، یاخود پشت تیکردنیاندا، هه‌م تپیه‌پاندن هه‌یه، هه‌م به‌ زایه‌دان هه‌یه، تپیه‌پاندن هه‌یه، که‌ که‌سانیک دینن وایسلام ده‌خه‌نه به‌رچاو، که‌ فهرمانی کردوه به‌ شوینکه‌وتووایی باوه‌ش به‌ دنیا‌دا بکه‌ن، وه‌ک چوون خه‌لکی دیکه‌ی دنیا په‌رست و دنیا ویست، باوه‌شی پیدا ده‌که‌ن، له‌سه‌ر حیسابی دین و ته‌خلاق، یاخود له‌سه‌ر حیسابی قیامه‌ت، که‌ بیگومان نه‌وه تپیه‌پاندنه، هه‌روه‌ها به‌زایه‌دانیش هه‌یه، که‌ که‌سانیکی دیکه دینن به‌ ناوی دنیا به‌ که‌مگرتن و خوا په‌رستی و هه‌لبژاردنی رۆژی دواپیه‌وه، پشت له‌ دنیا ده‌که‌ن و مسوڵمانان وای وادار ده‌که‌ن، که‌ پشت له‌ دنیا بکه‌ن و دنیا به‌ هیچ‌دابنن، وشه‌ی (زه‌د)یشیان به‌ هه‌له‌ مانا کردوه، وه‌ک له‌ کتییی: (رینگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)داو، له‌ کتییی: (گیانی ژیان)و، له‌ هه‌ندی له‌ کتیه‌کانی خو‌مدا باسم کردوه، که‌ گو‌تووایانه: زوه‌د واته‌: (دنیا نه‌ویستی)، که‌ ته‌مه‌ هه‌م له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه هه‌له‌یه، هه‌م له‌ رووی شه‌رعییه‌وه هه‌له‌یه، وه‌ک من وشه‌ی

(زهد) له کوردییدا مانایه کهم راستکردۆتهوه که بریتیه: له [دنیا به کهمگرتن]، نهک وهک باوه: دنیا نهویستی، چونکه ئیسلام رازی نیه، مسولمان دنیای نهوی، بهلام دهلی: دهبی دنیا به کهم بگری، نهک نهتهوی و فری بدهی، چونکه دوایی پهکت دهکهوی و، دنیاش بو ئههلی کوفرو زولم دهکهویته گۆری و مهیدانیان بو چۆل دهبی، پیغمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یش که لهگهڵ تاغووتهکاندا تیکگیراون، ههر لهسهر دنیاو لهسهر ئهوه که کی کاروباری دنیا ههلسووړینی؟ تیکگیراون، لهسهر قیامهت و لهسهر بهههشتی نهبووه، بهو واتایه که ههر کامیان بلی: بهههشت دهبی بو ئیمه بی، نهخیر دهبی بو ئیوه نهبی! بهلکو لهسهر چاککردنی دنیا بووه، پیغمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، دنیا چاک بکهن و پکی بخهن، چاکسازی سیاسی و، ئابووری و، کۆمهلایهتی بکهن، بهلام تاغووت و حوکمرانه خوشگوزهران و خو بهزلگرو خو سهپینهکان، رازی نهبوون ئهوه بهزم و بازارهیان لی تیکبچی، که به شیوهی ناشهعی پیکیان وهناوه، سازیان کردوه، لهسهر ئهوه لهگهڵ پیغمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دا تیکگیراون، بۆیه دنیا نهویستی له روانگهی شهعهوه ههلهیه، له پرووی زمانهوانییشهوه ههلهیه، چونکه (زهد) به مانای نه ویستی شتیک نیه، به مانای به کهم گرتهیهتی، به بهلگهی ئهوه ئایهته موباره که له سوورهتی (یوسف) دا، که دهفهرموی: ﴿وَشَرَّوْهُ بِمَنْ بَخْسَ دِرْهَمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ یوسف، واته: یوسفیان به چهند درهمیکی کهم فروشت و، ئهوان تییدا به کهمگربوون، تییدا له به کهم گران بوون، واته: به نرخیکی کهمیان فروشت و خوا خویان بوو زوو له کۆلیان بیتهوه، نهک نهیانهوی، بهلکو به کهمیان گرت.

تَیستاش بابچینه سەر حەوت بڕگەکانی ئەم کورتە باسە:

(ا)- خوا نازو نیعمەتی دنیای بۆ بەهرە وەرگرنتی مەرفان خولقاندووە:

هیچ گومان لەوەدا نیە، لە چەندان ئایەتدا خوا ﷻ ئەوەی ڕاگەیاندووە کە هەرچی خولقاندووێت لە نازو نیعمەتی دنیا، بۆ بەهرە وەرگرنتی مەرفان.

(أ)- بۆ وێنە لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (١٤٠) واتە: بە دنیایی ئەوانە ی پۆلەکانی خۆیان بە نەفامیی و بەبێ زانیاری کۆشتن و، ئەوەی خوا وەک بژیو پێداوون لە خۆیانان قەدەغە کرد، بە هەلبەستن بە ناوی خواوە، ئەوانە گومرا بوون و، لە ڕێی راستگرتووان نەبوون.

(ب)- هەروەها لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ (٣٢) واتە: (خوا ﷻ) بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: بفرمە: ئەو جوانییە ی خوا بۆ بەندەکانی وەدەری هێناوە، ئەو بژیو پاک و چاکانە ی بۆی ڕەخساندوون، کێ قەدەغە ی کردوون؟!

کەس مافی نیە، شتە باش و پەسندو خۆش و بە کەلکەکان، لە بەندەکانی خوا قەدەغە بکات، کە لە ئەصدا خوا بۆ ئەوانی خولقاندوون.

(ج)- لە سوورەتی (المائدة) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (٨٧) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَانْفُوا اللَّهَ أَلَدَىٰ أُنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (٨٨) واتە: ئەو ئەوانە ی پڕواتان هێناوە! ئەو بژیو پاک و چاکانە ی خوا بۆی ڕەوا کردوون، قەدەغە یان مەکەن و، سنوورشکێنی مەکەن، بە دنیایی خوا سنوورشکێنی خۆشناوین، (واتە: ئەوانە ی شتە پاک و چاکەکان قەدەغە دەکەن)، لەوەش کە خوا پێداون و ڕەوا یە (و پاک و چاکە، بخۆن) و، پارێز لەو خوا یە تان بکەن، کە ئێوە پێی پڕوادارن، (پارێزی لێ بکەن و خۆتان لە شت قەدەغەکان مەدەن).

۲- خوا ﷺ گوښته قه دهغه کراوه کانی له چوار شتاندا، کورت هه لهیناون:

واته: خوا رایگه یاندوه که ته نیا ټه و چوار گوښته قه دهغه، له رووی شه رعییه وه، که ټه وانیښ بریتین له: گوښتی به راز، مرداره وه بوو، خوین، بو جگه له خوا سهر پراو:

۱- وهک له سوږه تی (البقرة) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۷۳)

۲- هه روه ها له سوږه تی (المائدة) دا، هه مان شت دوو باره ده بیته وه، که له ویدا ژماره ی قه دهغه کراوه کان زیاتره، به لام هه ر ده چنه وه نیو ټه و چوار جوړه وه، ده فهرموئ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمَ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْنَقُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَأَخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲)

۳- له سوږه تی (النحل) یش دا، دیسان خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ (۱۱۵)

۴- له سوږه تی (الأنعام) یش دا روونتر، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ (۱۴۵)، واته: (خوا ﷺ به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ ده فهرموئ: بلی: له وه دا که سروشم بولا کراوه، نابینم له سهر هیچ بخوړیک، گوشتیک قه دهغه کرابی، مه گهر: مردار بی، یان خوینی ریژراو، یان گوشتی به راز که بیگومان پیسه، یان به لادان بو جگه له خوا سهر پرابی.

شایانی باسه: ئیمه له سوورەتی (الأنعام) دا، باسیکی تیرو تهسهلمان، له باره ی گوشتە قەدەغە کراوە کانهووە کردووە، که ئەم چوار گوشتەن، له پرووی شه‌رعییه‌وه قەدەغەن، وه‌ک قورئان ده‌فهرمووی، به‌لام له‌ فهرمایشتی پیغه‌مبه‌ریش دا ﷺ باسی سی جوړه گوشتی دیکه‌ش کراوه، وه‌ک له‌م دوو فهرمایشته‌دا ده‌بینی:

فهرمووده‌ی یه‌که‌م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ}، (أخرجه مسلم: ٥١٠٣)، واته: ئینو عه‌پاس (خوا لییان رازی بی)، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ رۆژی خه‌یه‌ردا ریگری کردو له‌ خواردنی هه‌ر خواوه‌ن که‌لبه‌یه‌ک له‌ دپندان و، هه‌ر خواوه‌ن چرنووکیک له‌ بالندان.

فهرمووده‌ی دووهم: {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ} (أخرجه البخاري: ٤٢١٧)، واته: ئینو عومه‌ر (خوا لییان رازی بی)، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ رۆژی خه‌یه‌ردا قەدەغە‌ی کردو له‌وه که‌ گوشتی که‌ری مالیی بخوری.

هه‌رچه‌نده‌ له‌و باره‌وه‌ هه‌ندی‌ک له‌ زانایان مشت و مرو راجیایه‌کیان هه‌یه، به‌ تایبه‌ت ئیمام مالیک.

ئه‌وانه‌ به‌ ده‌قی قورئان و سوننه‌ت، ئه‌دی بۆق و سیسرکه‌و، مارو، دووپشک و زینده‌وه‌رو ژیاندارانی دیکه‌؟!

ئه‌وانه‌ هه‌موویان ته‌ماشا ده‌کری: ئه‌گه‌ر له‌ پرووی زانستییه‌وه، له‌ پرووی پزشکییه‌وه، سه‌لمی‌ترا که‌ زیانیان هه‌یه، ئه‌و کاته‌ قەدەغە‌ ده‌کری‌ن:

یه‌ک: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زیانیان هه‌یه‌و، عه‌قلیش له‌ چه‌ندان ئایه‌ت دا خوا باس ده‌کات که‌ ده‌بی باش و خراپ و سوودبه‌خش و زیانبه‌خشه‌کانی پی بزانی‌ن:

١- ﴿فَاعْتَرُوا يَتَأُولَى الْأَبْصَرِ﴾ (الحشر).

۲- ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (۳۵) العنكبوت، که واته: شتیک به عهقل و به عيلم ده رکهوت، که خراپه، واته: خراپه و قه ده غه یه، چونکه شهرع تبعیت مادی له سهر عهقله.

دوو: نایه ته موباره که که ی سووړه تی (الأعراف)، نایه تی ژماره (۱۵۷)، که خوا ﷺ ده فهرموؤ: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ (۱۵۷) الأعراف، واته: هرچی پاک و چاک و سوود به خشه، بویان هه لال ده کات و، هرچی پیس و زیانبه خشه، لیان قه ده غه ده کات، که واته: هر شتیک سه لمی ترا که پیس و زیانبه خشه، هم نایه ته موباره که ده یرگړته وه، مانای وایه هه رامه و قه ده غه یه، هر شتیکش به عهقل و عيلم ده رکهوت، که پیس و زیانبه خشه، نه وه خوا ی په روه ردگار هم دینه ی بو خاوهن عهقلان ناردوه، واته: ته نیا خاوهن عهقلان نه رکدار (مکلف)ن، به به یرپوه بردنی و، هر شتیک به عهقل و عيلم ده رکهوت، زیانبه خش و پیس و خراپه، فهرزه مروؤف خوؤی لی به دووړ بگری، بو وینه: که سیک به رد بخوات، که سیک گل بخوات و، که سیک په ژوو بخوات، هرچه نده ده قیکی شهرعیی سهر به خو یان له سهر نیه، به لام تیمه ده قیکی گشتییمان هه به، که خوا ﷺ هه موو پیس و هه موو زیانبه خشه کانی قه ده غه کردوون و، به پیی عهقلیش هه روایه و عهقلیش هه واده لی.

۳- خوا ﷺ قه ده غه کردنی به بیی به لگهی وه حیی، به گونا هیکی

زور زل داناهو:

دروست نیه مسولمانان له خوړا شت قه ده غه بکه ن، بلین: نه و شته نابی بیی له پرووی دینییه وه، به لام نه گهر له پرووی زانستی پزیشکییه وه ده رکهوت، که فلان شته زیانی هه یه، ته نانه ت نه گهر یه کییک له و ناژه لانه ش بی، که له نه صلدا گوشته که ی په وایه، به لام چونکه گیایه کی خواردوه، یا خود نه خوشییه کی هه یه و گوشته که ی زیانی هه یه، به عيلم و عهقل ده رکهوت، نه وه فهرزه دووړی لی بگری، نه ک له و پرووه وه که ده قیکی شهرعیی سهر به خوؤی له سهره،

به لکوه به به لگهی ئهوه که دهقه گشتیه که ی ئایهتی (١٥٧) ی سوورهتی (الاعراف) دهیگریتهوهو، لهو پرووه شهوه که ههر شتی که عهقلی سه لیم و عیلم و زانست و واقع، دهریانخست که خراپه، بیگومان شه رعیش ده لئ: خراپه.

ننجا خوا ﷺ قه دهغه کردنی بی به لگهی وه حیی، به گوناهیکی زور زل داناوه، بو وینه:

١- له سوورهتی (یونس) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلٰلًا قُلْ ءَاَللّٰهُ اَذٰبَ لَكُمْ اَمْ عَلٰی اللّٰهِ تَقَرُّوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلٰی النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾﴾، واته: (خوا ﷺ به پیغمبهری خاته م ﷺ ده فهرموئ: ﴿بَلٰی: ئایا بینوتانه ئهوهی خوا له بژیو بوی دابه زاندوون، له خووه حه لال و حه پامتان تییدا داناوه، گوتووتانه: ئهوه حه پامه، ئهوه حه لاله، بلی: ئایا خوا ﷺ مولهتی داو، یاخود درۆ به ناوی خواوه ده لئین، ئایا گومانی ئهوانه چییه، که درۆ به ناوی خواوه هه لده به ستن له پرۆژی دواپی دا؟ خوا ﷺ خاوهن به خششه به سه ره خه لکه وه، به لام زور به یان ناسوپاسن.

٢- ههروهها له سوورهتی (النحل) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقُولُوْا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمْ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِّفْتَرُوْا عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُوْنَ ﴿١١٦﴾﴾، واته: ههر به وه سفکردنی زمانه کانتان به درۆ مه لئین: ئه مه حه لاله و ئه مه حه پامه، تاکو سه ره نجام درۆ به ناوی خواوه هه لده به ستن، (به ناوی ئایینی خواوه)، به دنیایی ئهوانه ی درۆ، به ناوی خواوه هه لده به ستن، سه رفراز نابن.

٣- دیسان له سوورهتی (الانعام) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ اَفْرَآءَ عَلٰی اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾﴾، واته: به دنیایی زیانبار بوون، ئهوانه ی منداله کانی (پرۆله کانی) خو یان کوشتن، به نه فامی و بی زانیاری و، ئهوهی خوا ﷺ بوی پهوا کردبوون و، قه دهغه یان کرد، (ئهوانه ی به ناوی خواوه درۆ یان هه لده به ستن و قه دهغه یان کرد)، گومرپبوون و له پیی راستگرتوووان نه بوون.

کهواته: شت قەدەغەکردن بەبێ مۆلەت و ئیزنی وەحیی، بە گوناھێکی زۆر گەورە و بێپەرەزا دانراوە.

هەڵبەتە لە فەرمايشتی پێغەرمیشدا ﷺ هەر هاتووە، کە خوا ﷻ هەندێ شتی پێویست کردووە، هەندێ شتی قەدەغە کردووە، هەندێ سنووریشی داناون و، هەندێ شتیش لێیان بێ دەنگ بوو، ئنجا ئەوانە ی خوا لێیان بێ دەنگ بوو، بێ ئەوەی لە بیرى بچى، ئیوەش لێیان مەکوڵنەو^(١)، (بۆ ئەوەی بازنە ی قەدەغەکراوەکان فراوان نەبێ)، ئیمە لە سوورەتی (المائدة) دا، لەو بارەووە باسیکی سەر بەخۆمان کردووە، جگە لەوەی کە لە سوورەتی (الأنعام) یشدا باسیکمان کردووە.

(E) - ئەو ئایەتە (الأحقاف) مەبەست پیتی بێپروایانیکى بۆ خواردن زیاو:

چونکە هەندیک لە زانایان و توێژەرەوانی قورئان، ئەم ئایەتەیان وا تەفسیر کردووە، کە ئیسلام دژی ئەوەیە مەروڤەکان خوشیی وەر بگرن لە ژيانداو، شتە خوشەکان بخۆن، یان بەرگی جوان بپۆشن، یان جینگە و رینگە ی باشیان هەبێ، یان کەل و پەلی باشیان هەبێ، بەلام ئەمە هیچی وانیهو، ئەو ئایەتە ی سوورەتی (الأحقاف)، واتە: ئایەتی ژمارە (٢٠) کە دەفەر موی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طِينَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ تَقْسِفُونَ﴾، ئەم ئایەتە لە بارە ی بێپروایانەو، بە حەوت بەلگەووە هەر لە ئیو خودی ئایەتە کە دا:

١- ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئەو پۆژە کە ئەوانە ی بێپروان رادەنوێترین لەسەر ئاگر، دۆزەخیان پیشان دەدری، یان ئەوان دەهێترنە سوئی دۆزەخ، کەواتە: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، باس باسی بێپروایانە.

(١) {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيُّوْهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوْهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهَكُوْهَا، وَسَكَّتْ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لِّكُمْ غَيْرَ نَسِيَانٍ فَلَا تَبْجَثُوا عَنْهَا} أخرجه الطبراني: ٥٨٩، قال الهيثمي (١٧١/١): رجاله رجال الصحيح. وأبو نعيم في الحلية (١٧/٩)، والبيهقي موقوفاً (١٢/١٠) رقم ١٩٥٠٩، وأخرجه أيضاً: الدارقطني: (١٨٤/٤).

۲- ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ﴾ شتە خوۆشەکانی خوۆتانتان تەواو کردن، واتە: شتی خوۆش ئەگەر بوۆ ئەوانە هەبێ، تەنیا لە دنیا دا هەیه، کەواتە: ئەوانە کەسانی بێپروان، ئەگەر نا پڕوادران لە قیامەتیشدا شتی خوۆشیان هەیه.

۳- ﴿فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا﴾ لە ژیانی دنیا تاندا، تەنیا بێپروایان بەس ژیانی دنیا شک دەبەن و دەلێن: ژیان تەنیا ژیانی دنیایە، بەلام پڕوادران دەلێن: وێرای ژیانی دنیا، ژیانی پڕۆژی دواایش هەیه.

۴- ﴿وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا﴾ ئێوە بەهرەتان لێ وەرگرتن، لەزەتتان لێ وەرگرتن، ئنجا ئەوە تەنیا بێپروایان کە تاکە شوێنی بەهرە وەرگرتن و لەزەت لێ وەرگرتن بە دنیا دەزانن و، هەوێش دەدەن هەرچی زیاتر لەزەت و چێژ وەرگیرن لە شتە ماددییەکان، بەلام ئینسانی پڕوادر بوۆ ئەوە ناژی کە بخوات، بەلکو بایی ئەوەندە دەخوات کە بژی، ئنجا پستە: ﴿وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا﴾ هەرچی خوۆشی و لەزەت بوو ئێوە بەهرەتان لێ وەرگرت، ئەوە تەنیا بەسەر بێپروایاندا دەچەسپێ.

۵- ﴿تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئەمڕۆ سزای پڕسواکەر زەبوونکەر دەچێژن، سزای زەبوونکەر و پڕسواکەر، تەنیا بوۆ بێپروایانە.

۶- ﴿تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بە هۆی ئەوەوە کە بە ناهەق خوۆتان لە زەویدا بەزەلدەگرت، ئەوەی بە ناهەق خوۆی بەزەلدەگری لە زەویدا، تەنیا بێپروایان.

۷- ﴿وَمَا كُنْتُمْ نَفْسُوتُمْ﴾ بە هۆی ئەوەوەش کە ئێوە لادەربوون و لاتان دەدا، یانی: لە حوکمی عەقل، لە حوکمی زگماک، لە حوکمی شەریعەت لاتان دەدا، لە تەفسیرەکاندا نەمبێنێوە بەم شیوەیە، ئەم بەلگانه لە نێو خودی ئایەتە کەدا دەر بهیترین، سوپاس و ستایشی خوا ی پەرەردگار دەکەین لەسەر هیدایەتی.

کەواتە: ئەم ئایەتە موبارەکە دەگونجێ بە کاربەهێنری بوۆ ئەوە، کە مسوولمان نابێ ئامانجی پابواردنی ژیانی دنیا بێ، بەلام نابێ وا بزانی کە ئیسلام دژی

ئەوھىيە مسوولمانان لە زەھت و ەربگرن و، خوۆشى و ەربگرن لە ژيانى دنيادا، مادام لە ڤيهە کى حەلآلەو ە بى و، نە شکرىتە ئامانج، بە لکو تەنيا و ەک ئامرازىک و، بايى ئەو ەندە کە ژيان پىويسي پىيەتى، ئەگەر بە ەره لە لايەنە مادديە کاني ژيانى دنيا و ەربگيرى، ئىسلام ەيچ ئىشکالىکى لە گەل ئەو ەدا نيە.

(۵)- چەند دەقيکى سوننەت لەو بارەو:

(أ-) إِنْ عَمَرَ ﷺ دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي مَشْرَبَةٍ، حِينَ هَجَرَ نِسَاءَهُ قَالَ: فَالْتَفَتُ فَلَمْ أَرْ شَيْئًا يَرُدُّ الْبَصَرَ إِلَّا أَهْبَاءً، جُلُودًا مَعْطُونَةً، قَدْ سَطَعَ رِيحُهَا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَيْرُهُ، وَهَذَا كِسْرَى وَقَيْصَرٌ فِي الدِّيْبَاجِ وَالْحَرِيرِ؟ قَالَ: فَاسْتَوَى جَالِسًا، وَقَالَ: «أَفِي شَكٍّ أَنْتَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ؟ أَوْلَيْتَ قَوْمَ عَجَلَتْ لَهُمْ طَيِّبَاتُهُمْ فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا»، فَقُلْتُ: اسْتَغْفِرُ لِي! فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ» { (أخرجه البخاري: ۲۴۶۸، ومسلم: ۱۴۷۹، والترمذي: ۳۳۱۸، والنسائي في الكبرى: ۲۴۴۲، ۹۱۵۷، وابن حبان: ۴۱۸۷، ۴۲۶۸، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا).

واتە: ڤۆژى عومەرى كورى خەتتاب لە پىغەمبەرى خوا ﷺ و ە ژوور دەكەوى، ئەو كاتەى دوورى گرتو ە هاوسەرە كاني و، لىيان توورە بوو، لە شوينىك بوو كە پىي گوتراو: بانيژە (مَشْرَبَةٌ)، {ئاوو شتيان تيدا داناو}، {عومەر ﷺ}، گوئى: كە چوومە ژوورى ئاورم دايەو ەو چاوم گىرا بە ژوورەكەدا، ەيچ شتيك نەيىنى چاوى تى ەلبنگوئى، جگە لە ەنديك پىست (مەشكەو كوندە)، ئەوانيش بۆيان لى دەهات، گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ، تۆ پىغەمبەرى خواى و باشترينى دروستكراوى خواى، ئەو ە كىسراو قەيسەريش لە نىو پۆشاكى ئاوريشم دان؟ (لە خوۆشگوزەرانى دان)، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پالليدابو ەو، ەلسا دانىشت و فەرمووى: ئەى كورى خەتتاب! تۆ لە دوو دلى داي؟ ئەوانە كو ەلپكن، خوۆشيهە كانيان بۆ خراونە ژيانى دناو (بۆيان پىشخراون)، منيش گوتم: داواى لىيوردنم بۆ بكە، ئەويش فەرمووى: خوايه لىي بوورە.

ب)- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ اسْتَيْقَظَ النَّبِيُّ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أَنْزَلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفَتَنِ، وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ، آيَقُظُوا صَوَاحِبَاتِ الْحَجَرِ، قَرُبُ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةٍ فِي الْآخِرَةِ} (أخرجه أحمد: ٢٦٥٨٧، والبخاري: ١١٥، والترمذي: ٢١٩٦).

واته: ئوممو سە لەمە (خوا لێی پازی بێ)، ادایکی برپاداران هاوسەری بەرپزی پیڤەمبەر ﷺ، دەلێ: شەوێک پیڤەمبەر ﷺ هەلسا خەبەری بوو، فەرمووی: پاکیی بو خوا، {وەک سەرسورمان} ئەم شەو زۆر دەروازە کراونەو (لە بەلایان)، ئنجا فەرمووی: ئافرەتانی خاوەن ژوورەکان، (واته: هاوسەرائی پیڤەمبەر ﷺ) هەلسێنن بیداریان بکەنەو، زۆر کەس لە دنیادا پۆشتەیه، بەلام لە دواڕۆژدا رووتە.

کەواته: با خەم بخۆن و، بزانی ژیاڵە دنیایەکیان چۆن دەگوزەریئن و، وانەبن تەنیا ژیاڵی دنیا ببینن و دنیا لە باوەش بگرن.

ج)- {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ عَلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ، وَهُمْ يُرْقَعُونَ ثِيَابَهُمْ بِالْأَدَمِ مَا يَجِدُونَ لَهَا رِقَاعًا، فَقَالَ: «أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ أَمْ يَوْمَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ فِي حُلَّةٍ وَيَرُوحُ فِي أُخْرَى، وَيُغْدِي عَلَيْهِ بِجَفْنَةٍ، وَيُرَاحَ عَلَيْهِ بِأُخْرَى، وَيُسْتَرْ بَيْتُهُ، كَمَا تُسْتَرْ الْكَعْبَةُ؟ قَالُوا: نَحْنُ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ، قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ»} (أخرجه المتقي الهندي في كنز العمال: ٦٢٢٧).

واته: پۆژێک پیڤەمبەر ﷺ دەچێتە لای خەلکی صوففە {کۆمەلێک لە هاوێلان بوون بێ ژن و مāl بوون، سەکۆیهک لە تەنیشەت مزگەوتیەو بوو، سەربانێکی لەسەر دروستکراو، لەوێدا ژیاون، کەم و زۆر، جاری وا بوو و سەد بوون دوو سەد بوون، تاکو چوار سەد پۆشتوون}، کە بەسەریاندا چوو، ئەوان پۆشاکی خۆیان بە چەرم پینە دەکرد، پینە دیکیان نەبوو، کە لە جینسی پۆشاکیەکی خۆیان پینە بکەن، ئەویش پێی فەرموون و لێی پرسین: ئایا حالی ئەمڕۆتان باشترە، یان هێ ئێوە کاتە یەکیکتان بەیانی بە پۆشاکیەکیەو، ئیوارە پۆشاکیکی دیکی لەبەر دەکات و، قاپە خواردنێکی بو دینن، دواپی قاپێکی

دیکە ی بۆ دینن، (یەکیک تەواو دەبێ، یەکیکی دیکە ی بۆ دینن) و، دیواری مالهەکی دەپۆشری، وەک چۆن پەردە بۆ کەعبە دەکری؟! ئەوانیش گوتیان: ئیمە ئەو کاتی باشتەین (خواردنی باش و، بەرگی باش و، مأل و جیگەو ڕیگای باش)، فەرمووی: بەلکو ئیوە ئەمڕۆ حالتان باشتە.

٦- چەند قسەیهکی هاوسەنگانی زانیان لە بارە ی چۆنیەتی ی مامەلەکردنەوه، لەگەل ژیا نی دنیاو لەززهت و نیعمەتەکانی دا:

هەلبەتە قسە لەو بارەوه زۆر زۆرن، بەلام من حەوت قسەم وەک گۆلبرێریک هێناون:

قسەکانی یەکەم تا کو پینجەم، لە (البحر المديد) ی (إبن عجيبة) هوه دینم^(١):

یەک: کە قسە ی خۆیەتی هی (إبن عجيبة) ه، کە یەکیک بووه لە عاریفە گەورەکان، وێرای ئەوهی ڕوونکەرەوهی قورئان بووه، زانیایەکی شارەزاش بووهو، لە بواری تەزکیە ی نەفس و تەصەوو فیشدا، پسپۆرو کارامە بووه، یەکیک لە کتیبەکانی ئەم تەفسیرە یه: (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)، کتیبکی دیکە شی هە یه: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم)، کە حیکمەتەکانی (أحمد بن عطاء الله الأسكندري) تیدا شەرح کردوون، (إبن عجيبة)، دەلی:

(مَا زَالَتِ الْأَكَابِرُ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ تَتَنَكَّبُ الْحُظُوظَ وَالشَّهَوَاتِ، مُجَاهِدَةً لِنُفُوسِهِمْ، وَتَصْفِيَةً لِقُلُوبِهِمْ، فَإِنْ تَتَبَعَ الشَّهَوَاتِ يُقْسِي الْقَلْبَ، وَيَكْسِفُ نُورَ الْعَقْلِ، كَمَا قَالَ الشَّاعِرُ:

إِنَارَةُ الْعَقْلِ مَكْسُوفٌ بِطَوَعِ هَوَى ... وَعَقْلٌ عَاصِي الْهَوَى يَزْدَادُ تَنْوِيرًا.

هَذَا فِي حَالِ سَيْرِهِمْ، فَإِذَا تَحَقَّقَ وُضُوءُهُمْ، فَلَا كَلَامَ عَلَيْهِمْ، لِأَنَّهُمْ يَأْخُذُونَ مِنَ اللَّهِ، وَيَتَصَرَّفُونَ بِهِ فِي أُمُورِهِمْ كُلِّهَا، فَلَا حَرَجَ عَلَيْهِمْ فِي نَيْلِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ بِهِ عَلَيْهِمْ، حَيْثُ آمَنُوا صَرَرَهُ).

(١) البحر المديد في تفسير القرآن المجيد: ج٧، ص ٩٤، ٩٥.

واتە: دۆستە گەورەکانی خوا عادەتیان وابوو، خۆیان دوور گرتووە لە ئارەزووەکان، وەک لەگەڵ خۆدا تێکۆشان و سافکردنەوی دڵ و دەروونیان، چونکە شوینکەوتنی ئارەزووەکان، دڵ ڕەق دەکات و، ڕووناکیی عەقڵیش خەفە دەکات، وەک شاعیر گوتوویەتی: (إِنَارُهُ الْعَقْلُ مَكْسُوفٌ بِطُوعِ هَوَى ... وَعَقْلُ عَاصِيِ الْهَوَى يَزْدَادُ تَنُورًا)، ڕۆشنایی عەقڵ خەفە دەبێ بەهۆی شوینکەوتنی ئارەزووەوە، بەلام عەقڵی کەسیک سەرپێچیی ئارەزوو خۆی دەکات، بەردەوام ڕۆشنتر دەبێتەوه.

ئەمە لە کاتی بەرهو خوا چوونیاندا، بەلام هەر کاتیک گەشتە شوینی مەبەست، ئەو کاتە قسەیان لەسەر نابێ، چونکە ئەو کاتە لە خوا وەرەگرن، لە هەموو هەڵسوکەوتەکانیاندا بە ئیلهامیک، کە لە خواوە بۆیان دێ، مامەلە دەکەن، بۆیە ئەو کاتە ئەوێ خوا **سَمِعَ** لە چاکەیی خۆی پێیان دەدات، هیچ سەغڵەتییان لەسەر نابێ، چونکە ئەو کاتە دڵنیا دەبن، تووشی زیان نابن.

مەبەستی ئەوێ کە ئەو کاتە بە ئارەزووی نەفسەوه ناخۆن و، بە ئارەزووی نەفسەوه ناپۆشن و، بە ئارەزوو نەفس، مأل و حال پێکەوه نائین، بەلکو لە هەموو ئەوانەدا، ڕەزامەندیی خواو بەرژەوهندیی دنیاو دواڕۆژو، سوود گەياندن بە خەلک، ڕەچاو دەکەن.

دوو: هەر مانایەکی دینم، لە ئیبراهیمی کوری ئەدەهەمەوه گیرادراوەتەوه: کە ڕۆژیک خواردنێک زۆر ساز دەکات، بەلام چەند کەسیکی کەم بانگ دەکات، لە نێویاندا هەر کام لە (الأوزاعي والثوري) کە هەردووکیان سەر مەزەهەب بوون، لە زانایانی گەورەو پێشەوایانی موجتەهید بوون، لە نێو ئەو کەسە کەمانەدا دەبن، کە دەعوەتیان دەکات (الثوري) پێی دەلێ: ئایا ناترسی ئەمە زێدەرۆیی بوو بێ؟ ئەویش دەلێ: زێدەرۆیی لە خواردنیدا نیە، بەلکو لە بەرگ و پۆشاک و کەل و پەلدا هەیە، واتە: کەسێ بایی ئەوەندە بخوات کە پێویستی پێی بێ، زێدەرۆیی نیە.

هەر لەو سیاقەدا ڕۆژیک ئیبراهیمی کوری ئەدەهەم چەند درەمیک بە یەکی لە بڕایەکانی دەدات، دەلێ: بچۆ بەم درەمانە کەرەو هەنگوینمان بۆ بکەرە،

لەگەڵ نانی گەنم، ئەویش دەلی: ئەی ئەبوو ئیسحاق! ئەم درەمانە هەموویان کەرەو هەنگوین و نانی گەنمیان پێ بکرم؟! (واتە: زێدەرۆیی نیه؟) ئەویش دەلی: (وَيْحَكَ إِذَا وَجَدْنَا أَكْلَنَا الرِّجَالِ، وَإِذَا عَدِمْنَا صَبْرًا الرِّجَالِ)، واتە: بێ قەزایی ئەگەر لیمان هەلکەوت پیاوانە دەخوین و، ئەگەر نەشبوو ئاتاج بووین، پیاوانە خۆراوە گرین، واتە: حالەتی هاوسەنگ ئەوێه.

س: مەعرووفی کەرخیی ئەگەر خواردنی خووشی بۆ بە دیاریی نێردراپایە، لێی دەخوارد، جاریک خواردنی خووشی بە دیاریی بۆ نێردراو لێی خوارد، پێی گوترا: بڕایە کەت (بَشْر الحافي) لەو جوهرە خواردنانهی نەدەخوارد، ئەویش قسەیهکی جوانی کرد، گوتی: (أَخِي بَشْر قَبْضَةُ الْوَرَعِ، وَأَنَا بَسَطْتُني الْمَعْرِفَةِ، وَإِنَّمَا أَنَا صَيْفٌ فِي دَارِ مَوْلَايَ، إِذَا أَطْعَمَنِي أَكَلْتُ، وَإِذَا جَوَعَنِي صَبَرْتُ، مَا لِي وَلِلْإِعْتِرَاضِ وَالْتِمِيزِ)، مەعرووفی کەرخیی مەشهوورە کە یەکیک بوو لە زانا خواناس و پێشەوایەکان، گوتی: (بَشْر) ی بڕام، وەرە و خۆپاراستن لە قەدەغەو حەرپام، دەستی پێگرتۆتەو، بەلام من شارەزایی و زانیاریی دەستی پێکردوومەو (لە خووشییەکان بەهرە وەر بگرم بە حەلایی)، ئنجا دواوی گوتی: من میوانم لە مائی گەورەو سەرپەرشتیاری خۆمدا، ئەگەر خواردنم بدات (بە حەلایی) دەخۆم و، ئەگەر برسییشم بکات، خۆراگر دەبم، من هەقی چیمە پەخنە بگرم و جیاکاریی بکەم!.

ئەو قسە ی ئەویشم پێ جوانە، مەرووف نابێ خواردن لە خوێ بکات بە گرفت و کێشەیهک: چی بخۆم و چی نەخۆم؟ پێغەمبەری خوا ﷺ خواردنی خووشیشی خواردووە، بەهی ناخووشیش قەناعەتی کردووە، بەلام خواردنی نەکردووە بە ئامانج، ئەسلەن خواردن زۆر لەو بەچووکتەرە کە خەمی لێ بخوێ و بیکە ی بە ئامانج، یان ئەو ناخۆم و ئەو دەخۆم!!.

چوار: ئەمیش هەر قسە ی خوێهتی (ابن عجبیه)، دەلی: (وَالْحَاصِلُ أَنَّ النَّاسَ أَقْسَامٌ ثَلَاثَةٌ: عَوَامٌ، لَا هِمَّةَ لَهُمْ فِي السَّيْرِ، وَإِنَّمَا قَتَعُوا أَنْ يَكُونُوا مِنْ عَامَّةِ أَهْلِ الْيَمِينِ، فَهَؤُلَاءِ يَأْخُذُونَ كُلَّ مَا أَبَاحَتْهُ الشَّرِيعَةُ، إِذْ لَا سَيْرَ لَهُمْ حَتَّى يَخَافُوا مِنْ تَخَلُّفِهِمْ، وَخَوَاصٌّ، نَهَضَتْ هِمَّتُهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَرَأَمُوا الْوُصُولَ إِلَيْهِ، وَهُمْ فِي السَّيْرِ لَمْ يَتَحَقَّقْ وُصُولُهُمْ، أَوْ مِنَ الْعِبَادِ وَالرُّهَادِ، يَخَافُونَ أَنْ

تَنَاولُوا الْمُسْتَلَذَاتِ أَنْ تَفْتَرَ عَزَائِمَهُمْ، فَهَؤُلَاءِ يَتَأَكَّدُ فِي حَقِّهِمْ تَرْكُ الْحُطُوطِ وَالشَّهَوَاتِ، وَالْقِسْمُ الثَّالِثُ: خَوَاصُّ الْخَوَاصِّ، قَدْ تَحَقَّقَ وَصُولُهُمْ، وَرَسَخَتْ أَقْدَامُهُمْ فِي الْمَعْرِفَةِ، فَهَؤُلَاءِ لَا كَلَامَ مَعَهُمْ، وَلَا مِيزَانَ عَلَيْهِمْ).

واتە: پوختەى قسان لە بارەى خواردن و خواردنەوهوه، خەلک سى به‌شن:

١- خەلکیكى گشتیى كه ئەوانه زۆر مه‌به‌ستیان نیه به‌رهو خوا بچن، (خۆیان ماندوو بکه‌ن و له خوا نيزیک بن)، به‌لکو ته‌نیا به‌وه‌نده قه‌ناعه‌تیان کردوه كه له هاوه‌لانی ده‌سته راست بن و، به‌گشتیى ته‌هلی به‌هه‌شت بن، ئەوانه هه‌رچی شه‌ریعت بو‌یان ره‌وا ده‌کات، وه‌ری ده‌گرن، چونکه ئەوانه رۆیشتیان نیه به‌رهو خوا، تاكو بترسین دوابکه‌ون، به‌هو‌ی سه‌رقاڵیی به‌ به‌هره وه‌رگرتن له نيعمه‌ته حه‌ل‌اله‌کانى دنياوه.

٢- خەلکیكى تايه‌ته‌ن، كه ئەوانه هيممه‌تیان به‌رهو خوا هه‌ڵستاندوون و، ده‌يانه‌و‌ی به‌رهو خوا بچن و، به‌ خوا ﷻ بگه‌ن، (واته: به‌ ناسینی خواو به‌ خو‌شويستنی خوا بگه‌ن)، ئەوانه جارێ به‌رپوه‌ن و نه‌گه‌یشتوونه ئامانج، ياخود خواپه‌رست و زاهیده‌کانن، ده‌ترسین ته‌گه‌ر بێت و شته خو‌ش و به‌له‌ززه‌ته‌کان به‌کاربێنن، عه‌زیمه‌تیان خاوبێته‌وه، بۆ ئەوانه واچاکه، ئاره‌زووه‌کان واز لێ بێنن و خۆیان دوور بگرن.

٣- كه‌سانێكى تايه‌ه‌قى تايه‌ته‌ن، ئەوانه گه‌یشتوونه ئامانج و، پێه‌کانیان چه‌سپي‌ون له ناسینی خوادا، ئنجا ئەوانه قسه‌یان له‌سه‌ر نیهو ته‌رازوویه‌کیان بۆ دانانری.

چونکه ئەوانه زۆرجاران خواى په‌روه‌ردگار به‌ ئیلهام و خو‌رپه‌ی نێو دڵ، ناگاداریان ده‌کاته‌وه، چی بخو‌ن و چو‌ن بخو‌ن؟ واته: شاره‌زایی و به‌رچاو پو‌ونیه‌که‌یان هێنده هه‌یه، له شه‌ریعه‌تداو، دله‌که‌شیان هێنده ئاوه‌دانه به‌ نو‌وری خوا، كه رێگریان لێ ده‌کات، به‌ خو‌تخوته‌ی شه‌یتان بخو‌ن و بخو‌نه‌وهو بپو‌شن و ...هتد.

پێنج: (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِي)، ده‌لێ: (وَأَكَلِ الشَّهَوَاتِ لَا يُسَلِّمُ إِلَّا لِمَنْ نَظَرَ مِنْ مِشْكَاتِ الْوَلَايَةِ وَالنُّبُوءَةِ، فَيَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ عِلَامَةً فِي اسْتِرْسَالِهِ وَانْقِبَاضِهِ، وَلَا يَكُونُ ذَلِكَ إِلَّا بَعْدَ خُرُوجِ

النَّفْسِ مِنْ طَاعَةِ الْهَوَى وَالْعَادَةِ بِالْكُلِّيَّةِ، حَتَّى يَكُونَ أَكْلُهُ إِذَا أَكَلَ بِنِيَّةٍ، كَمَا يَكُونُ إِمْسَاكُهُ بِنِيَّةٍ، فَيَكُونُ عَامِلًا لَهُ فِي إِفْطَارِهِ وَإِمْسَاكِهِ).

واته: خواردنی ئاره‌زووان، ناسه‌لمیئری مه‌گەر بۆ که‌سیک له ده‌لاقه‌ی دۆستایه‌تی خواو پی‌خه‌به‌رایه‌تییه‌وه، ته‌ماشای بکات، ئه‌و کاته له لایه‌ن خواوه، نیشانه‌یه‌کی ده‌بیئت له ده‌ستکراوه‌بییدا، بۆ خۆشی و له‌زه‌ت وه‌رگرتن، یاخود بۆ ده‌ستگرتنه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ش نایه‌ته‌دی، مه‌گەر کاتیکی نه‌فس یه‌کجاری له‌ فه‌رمانبه‌ری هه‌واو ئاره‌زوو و، عاده‌ت و نه‌ریت ده‌ربازی بووبی، که به‌ شیوه‌یه‌ک بی، خواردنه‌که‌ی ئه‌گەر خواردی به‌ نیه‌ته‌وه‌ بی و، نه‌ خواردنیشی هه‌ر به‌ نیه‌ته‌وه‌ بی، ئه‌و کاته هه‌م له‌ کاتیکی ده‌خوات و له‌ کاتیکیشدا که‌ ناخوات، نیه‌تی باشی لی دینی (و، وه‌ک تاعه‌ت و عیباده‌ت، ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام ده‌دات).

شه‌ش: ئه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی هه‌کیمانه‌یه‌ ده‌لین: مروّقه‌کان سی جوړن:

(١)- ده‌ژی هه‌تا بخوات (يَعِيشُ حَتَّى يَأْكُل).

(٢)- ده‌خوات تاكو بژی، (يَأْكُلُ لِيَعِيش).

(٣)- ده‌ژی تاكو خوا بپه‌رستی و رازی بکات، (يَعِيشُ لِيَعْبُدَ اللَّهَ وَيَرْضِيَهُ)، که ئه‌مه په‌سندترین و به‌رزترین و چاکترین جوړی مروّقه.

که‌سیک بۆیه‌ ده‌ژی، تاكو بخوات، مانای وایه‌ خواردنی کردۆته‌ ئامانج.

به‌لام که‌سیک ده‌خوات تاكو بژی، واته: هه‌ر بایی ئه‌وه‌نده‌ ده‌خوات پیی بژی، ئه‌مه‌ حاله‌تیکی میانجیه‌.

ئهو‌ی دیکه‌ ئه‌صله‌ن له‌ مه‌سه‌له‌ی خواردن و ئه‌وانه‌دا ده‌چیته‌ ده‌ری و بۆیه ده‌ژی که‌ خوا بپه‌رستی، ئه‌و ناچیت خواردن بکات به‌ خه‌میکی گچکه‌ش چ جای گه‌وره‌و، به‌لکو بۆیه‌ ده‌ژی تاكو خوا بپه‌رستی و، خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ خوی رازی بکات.

ھەت: قەسەھە ھە (سُقراط) ھە، كە ئەفلاتۇن ھە كۆمارەكەى خۇى (جەھۇرىيە أفلاطون) دا، ھىناۋىيەتى، تەرجەمەھى عەرەبىي كراۋەو مەن رېك مانا كوردىيەكەى دېنم،^(۱) ھە چاپى دوۋەم سالى (۲۰۱۶) ى زايىنى (المحقق: عبدالسلام شاھىن) ھەۋىۋە دەيھېنم:

دەلى: سوقرات گوتوۋىيەتى: پېكەۋە گونجاۋىيەكى زۆر ھەيە، ھە نېۋان جۇراۋ جۆر كەردى مۇسقىۋا، جۇراۋ جۆرى خواردندا، جۇراۋ جۆرى مۇسقىۋا تاۋانبارىي و خراپەكارىي بۇ نەفس پەلكىش دەكات، جۇراۋ جۆرى خواردنىش نەخۇشىيان ھە جەستەدا پەيدا دەكات، (ۋا پېدەچى مەبەستى ھە جۇراۋ جۆرى مۇسقىۋا، ئەو مۇسقىۋا ئاۋازانە بن، كە غەرىزە خراپەكان ھە ئىنساندا دەجوۋلىنن)، دۋايى دەلى: زۆرىي خەستەخانەكان ھە نېۋ كۆمەلگاداۋ، زۆرىي دادۋەرەكان بەلگەيە ھەسەر ئەۋەى ئەو شارەو، ئەو كۆمەلگايە پەرۋەردەكەى خراپەو، بەلگەيە ھەسەر ئاست نزمىي دانىشتۋانى، چ بەلگەيەك بەھىزترە ھەسەر خراپ پەرۋەردەيى كۆمەلگايەك، كە خەستەخانەو دادۋەرى زۆر تېدا بن، {ھەلەتە تاكو خەستەخانە زياتر بن، واتە: نەخۇشىيان زياترەو، ھەتا قازىي و دادۋەر زياتر بن، ماناى واىە كېشەو گەرفتيان زياترە، ماناى واىە كۆمەلگايەكە دۋاكەۋتۋە، مەبەستى ئەۋەيە}، دۋايى دەلى: پېۋىستىي ھەبوۋن بە چارەسەرى پزىشكىي، عەيب و كەم و كۈرىي نىە، ئەگەر بۇ بېرىنېك بى، يان بۇ نەخۇشىيەك بى كە لەگەل كەش و ھەۋادا، پەيدادەبى، بەلام زۆر ناشىرىنە بۇ ئىمە پېۋىستىيمان بە چارەسەر بى، ھى نەخۇشېك كە ھە تەمبەلېيمان پەيداۋوۋە، ھە جۆرى ھەلەى ژيان و گۈزەرانمان پەيداۋوۋە، ئەو شىۋە ژيان و گۈزەرانەى كە بايەكان و نەخۇشىيەكان پېرى دەكەن، ھەروەك چۆن ئاۋى پېس، باتلاغ پېر دەكات، ئەو نەخۇشىي و دەرەو دۋانەش ژياغان پېر دەكەن و، ناۋى تازە پەيدا دەبن بۇ نەخۇشىيەكان، ۋەك: (تَطْبَلُ الْبَطْن) ھەلۋاسانى سەك، ياخۇد ھەلامەت (زكام) و ... ھتە.

مەبەستى سوقرات ئەوھىيە كە نەخۇش بوۋى مەرۇف بەھۇي تەنبەئىيەو،
بەھۇي جۇراو جۇرىي خواردنەو، يان بەھۇي جۇرى ژيانمانەو كە لامانداه لە
زگماك و لە عەقل و زانست، ئەوھ عەيب و كەم و كورپىيەو، نىشانەو بەلگەي
ئەوھىيە، ئەو كۆمەلگايە كۆمەلگايەكى دواكەوتوو و خراپە.

كە بەراستى قسەكانىم پى جوانن و، ھەمووشيان دەچنەو تىو چوارچىوھى
ئەو ئايەتە موبارەكەي، كە ئىمە خەرىكى توئىزىنەوھىنى، كە خوا ﷻ بە
بىپروايەكان، دەفەرموئ: ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبِنَاكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا فَاَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ ﴿۱۰﴾ الْأَحْقَاف.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

بازىرلاندنى مەكتەپى مەلۇمىيەتلىق ھەلى باپىر

AliBapir

بازىرلاندنى مەكتەپى مەلۇمىيەتلىق ھەلى باپىر

AliBapir/بازىر

بازىرلاندنى مەكتەپى مەلۇمىيەتلىق ھەلى باپىر

بازىرلاندنى مەكتەپى مەلۇمىيەتلىق ھەلى باپىر

دەرسى سىيەم

پاڭەياندى مەكتەپى مەكتەپى مەكتەپى مەكتەپى

archive.org/details/@alibapir

A.1Bapir

Google Play

App Store

QR Code

پاڭەياندى مەكتەپى مەكتەپى مەكتەپى مەكتەپى

AliBapir/

AliBapir/

QR Code

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە هەشت (٨) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٢١ - ٢٨)، هەمووشیان لە بارەی بەسەرھاتی ھوودو گەلەکەی (عاد) ھون، کە لە شوێنیک ژیاون شوێنیک لھاوی بە (الأحقاف) ناوی ھاتو، ھوود گەلەکەی وشیار کردۆتەو، ترساندوونی و بانگی کردوون بۆ یەکتاپەرستی، بەلام ئەوان بیاکیان دەربریو، سەرەنجام بایەکی بەھیزیان لە دوو توپی ھەوریکدا، بۆ نێردراو، ھەموویانی لە بەین بردوون، تەنیا خانووبەرەکانیان ماون، بە چۆلی و خالی. ھەر ھەوا خوای بالادەست سەرنجی کافرەکان پادەکیشی، چ ئەوانی پۆژگاری پیغمبەر ﷺ، چ ھی ئیستا، چ ھی پیش ئیستا، چ ھی دوا ئیستا، بۆ لای گەلانی دیکە بپرواوا ھاوبەش بۆ خوا دانەری دەوروبەری کۆمەلگایەکان کە فەوتیان و، پەرستراو ساخەکانیشان ھیچ دادیان نەداون.

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطْرِنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنْتَهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَنْتُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٢٦﴾ وَلَقَدْ

أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقَرْيِ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ؕ إِلَهًُا ۚ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروهها (ئەى موحه مەهد ﷺ!) يادى (هه وودى) براى (گەلى) عاد بکەوه که
ترس و هۆشدارى به کۆمه لگایه کهى خۆیدا، له حالیکدا (پێغه مبه رانى) ترسینه رو
وریا که ره وه له پێش دوو دهستیه وه وه له دوايه وه (له نيزیکيه وه وه له دووريه وه
له کۆمه لگاکانى ده وروبهریدا)، رابردبوون (پێگوتن) که جگه له خوا مه په رستن!
من مه ترسى ئازارى رۆژیکى مه زنم لیتان هه یه ﴿٢٧﴾ (گه له کهى) گوتیان: ئایا
هاتوو یه لمان تاكو له په رستراوه کا ئمان هه لمان گێرپیه وه (لامان بدهى)، ده جا
ئه گهر له راستانى، ئه وهى به لیتمان پیده دهى (و هه په شه مان پێی لیده کهى)
بو مان بینه ﴿٢٨﴾ (هه وود) گوێ: زانیاریى (کاتى هاتنى ئه و سزایه)، به س له لای
خوا یه و، منیش ئه وهى پێی په وانه کراوم (و پێمدا نێردراوه) پیتان راده گه یه نم،
به لام واتان ده بینم کۆمه لێکن نه فامیى ده که ن (و به نه زانتان ده زانم) ﴿٢٩﴾
ئجاکاتیک ئه و (ئازارو سزا هه په شه پیلێکراو) هیان بینى (وايانزانى) هه وریکه
به ره و رووى دۆل و شیوه کانیا ن دى، گوتیان: ئه وه هه وریکه ئاومان بو ده بارینى!
گو ترا: به لکو ئه وه ئه و (سزا) یه یه، که په له تان لێی ده کرد (بو تانبى) با یه که
ئازاریکی به ئیشى تیدایه ﴿٣٠﴾ به فه رمانى په ره و ردگارى هه موو شتیک (که بوى
دیاریکرا بى) ده فه وتینى، له ئاکامدا وایان به سه رهات به س خانووبه ره کانیا ن
(به چۆلێ) ده بینان، به و شیوه یه سزای کۆمه لى تاوانباران ده ده ين ﴿٣١﴾ به
دلناییش ئه وهى ئه وانه مان تیدا ده سترۆیشتوو کردبوو (به وانه مان دابوو)، ئیوه مان
تیدا ده سترۆیشتوو نه کرده و، بیستن و چاوه کان و عه قله کا ئمان بو په خساندبوون،
به لام بیستیان و چاوه کانیا ن و عه قله کانیا ن هیه سوو دیا ن پى نه گه یاندن، چونکه

نکوو لێیان له نیشانهکانی خوا ده کردو، سه ره نجام ئه وهی گالته یان پیده کرد
 گه مارۆی دان ﴿٣٦﴾ به دلنیا ییش ئاوه دانیه کانی ده وروبهرتا ئمان له نیو بردن و،
 نیشانه کا ئمان (به شیوهی) جوړاو جوړ خستنه روو، به لکو بگه پینه وه ﴿٣٧﴾ ئنجا
 ده بوویه ئه وانهی له جیاتی خوا به په رستراویان گرتوون، بو نیزی که وتته وه (له
 خوا) سه ریان خستبانه، به لکو لێیان بزر بوون! ئه وهش (ئه نجامی) درۆیه که یان
 و ئه وه بوو که هه لیا نده به ست (گوایه خوا هاوبه شی هه ن!) ﴿٣٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بِالْأَحْقَافِ): (الْأَحْقَافُ: جَمْعُ حِقْفٍ، وَهُوَ مِنَ الرَّمْلِ مَائِلٌ، أَوْ مُسْتَطِيلٌ، وَاحْقُوفٌ: مَالٌ حَتَّى صَارَ كَالْحِقْفِ)، (أَحْقَافٌ) كَوَى (حِقْفٌ) ه، (حِقْفٌ) به ته پۆلکه لمی
 درێژ بووه یا خود لاربووه ده گوتری، ده گوتری: (احقووف) واته: لاربووه وهک
 ته پۆلکه ی م.

(خَلَّتْ): (خَلَا الزَّمَانُ: مَضَى وَذَهَبَ)، واته: کاته که تپه ری، رابرد، (قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ): رابرد له پيش واند.

(لِتَأْفِكُنَا): (أَي: لِنَصْرِفَنَّا: لِنَصْرِفَنَّا مِنَ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ)، (أَفْكَ): به مانای لادان
 دی، که واته: (لِتَأْفِكُنَا) واته: بو ئه وهی لمان بدهی، لیره دا مه به ست لادانه له
 هه ق بو ناهه ق، دیاره خو یان له سه ره هه ق بینوه، پێیان وابوو ئه و خوا
 به یه کگرتنه ی هوود ئه وانی بو بانگ ده کات، شتیکی ناهه قه.

(عَارِضًا): (الْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضُهُ)، (عارض) ئه وه یه ته نیشتی دیار بی، (عارض):
 لیره دا به مانای هه ور دی، هه ور یک که به ئاسماندا بلاو بوو پته وه، وشه ی
 (عارض): بو نه خو شیش به کاردی و، بو روومه تیش به کاردی، ده گوتری: (أَخَذَ مِنْ عَارِضِيهِ)، واته: له ولای ریشی گرت، لپی که مکرده وه.

(أَوْدِيَّتِهِمْ): (الأودية: جَمْعُ وَادِي: المَوْضِعُ الَّذِي يَسِيلُ فِيهِ الْمَاءُ، وَالْمَفْرَجُ بَيْنَ الْجَبَلَيْنِ)، (أَوْدِيَّة) كَوَى (وَادِي) ه، (وَادِي): ئەو شوینەیه ئاوی پێدا دەروات، دۆل و، شیوو، هەر داپراواییەک لە ئێوان دوو چیااندا پێی دەگوتری: (وَادِي).

(مُطِرُنَا): واتە: ئاومان بۆ دەبارینی، دەگوتری: (يَوْمَ مُطِرٍ وَمَاطِرٍ وَمُمِطِرٍ، وَوَادِي مُطِرٍ، أَي: مَمْطُور، مَطَرٌ فِي الْخَيْرِ، وَأَمْطِرُ فِي الشَّرِّ)، دەگوتری: رۆژێکی (مُطِرٍ وَمَاطِرٍ وَمُمِطِرٍ)، هەر سیکیان بە مانای ئاودارن، مەرج نیە تەنیا باران و بەفر و تەرزه بێ، رۆژێک کە ئاوی تێدا لە ئاسماندا دەخزی، دەگوتری: (وَادِي مُطِرٍ) شیوێکی باراناوی، (مطر) بۆ چاکەو پیشهاتی باش و، (أمطر) بۆ خراپەو پیشهاتی بەد بە کاردی.

(مَكْنَهُمْ): (الْمَكَانُ: الْمَوْضِعُ الْحَاوِي لِلشَّيْءِ، مَكْنَتُهُ وَمَكْنَتُ لَهُ فَتَمَكَّنَ)، واتە: توانام پێدا، هەردووکیان یەک مانایان هەیە، (مَكْنَتُهُ وَمَكْنَتُ)، توانادارم کردو، دەستڕۆشتووم کرد، (فَتَمَكَّنَ)، واتە: دەستڕۆشتوو بوو، توانادار بوو.

(بِحُجُودٍ): واتە: نکوولییان دەکرد، (الْحُجُودُ: نَفِي مَا فِي الْقَلْبِ إِنْبَاءُهُ، وَإِثْبَاتُ مَا فِي الْقَلْبِ نَفْيُهُ)، (حُجُود): ئەوهیه کە شتێک لە دلدا چەسپایی، تۆ لایبەری، یاخود شتێک لە دلدا نەبێ، تۆ بیچەسپینی، واتە: نکوولییکردن، ئنجا نکوولییکردن لە بوون یان لە نەبوون، لە بوونی شتێک، یان لە نەبوونی شتێک، واتە: دان پێدا نەهێنان، شتێک بزانێ وایەو دانی پێدانەهێنی، یاخود شتێک بزانێ وانیە، کەچی دانی پێدا نەهێنی کەوانیە.

(وَحَاقَ بِهِمْ): (حَاقَ: أَي: نَزَلَ بِهِمْ، وَأَصَابَهُمْ، أَوْ أَحَاطَ بِهِمْ)، (حَاقَ): بە مانای دابەزی، تووشی بوو، دابەزیە سەری، هەروەها (حَاقَ): گەمارۆیداو ئابلووقەیدا، بە هەردوو واتایە کە دی.

(وَصَرَفْنَا): (أَي: نَوَعْنَا)، جۆراو جۆرمان کرد، دەگوتری: (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، أَوْ إِبْدَالُهُ بغيرِهِ، وَالتَّصْرِيفُ: كَالصَّرْفِ إِلَّا فِي التَّكْثِيرِ، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ

هُوَ صَرَفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ، (صَرَفَ): بریتیه له وهی شتیک له حالیکه وه بگۆری
 بۆ حالیکه دی، یاخود بیگۆری به شتیکه دیکه، ئەو لابهری و حالیکه دیکه
 بهیئیه جیی، (تَصْرِيفَ) یش وهک (صَرَفَ) وایه، به مانای گۆرین و لادان دی، به لام
 (تَصْرِيفَ) بۆ زۆرییه، (صَرَفَ) و (صَرَفَ)، ئەگەر به زیاد کراو (مَزِيدَ) بی، ماناکه ی
 بههیزتر ده بی، وهک (قَتَلَ، وَقَتَلَ)، (تَصْرِيفُ الرِّيحِ) ئەوهیه که بایه که له
 حالیکه وه بگۆری بۆ حالیکه دیکه، به لام وهک له جیی دیکهش گوتوومه: بهس
 ئەوه نیه، له حالیکه وه بۆ حالیکه دیکه بی، به لکو له پرووی چۆنیهتییه وه، له
 پرووی چهندیتییه وه، له پرووی ئەو لایه وه که لێی هه لده کات.

(قُرْبَانًا): (الْقُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، (قُرْبَان): ههر شتیکه مروف پیی له
 خوا نزیک بی و، خووی پیی له خوا نزیک بخریته وه، (وَصَارَ فِي التَّعَارُفِ اسْمًا
 لِلنَّسِیْكَةِ الَّتِي هِيَ الذَّبِيْحَةُ وَجَمْعُهُ: قَرَابِیْن، وَيُسْتَعْمَلُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، (قُرْبَان):
 له زاراهه شه رعدا، ناوه بۆ سه ر برینی ئاژه لیک که به (قَرَابِیْن) کۆده کریته وه،
 جاری وایه (قُرْبَان) بۆ تاک و بۆ کۆش به کاردی، که لیره دا ده فه رموی: (قُرْبَانًا
 إِلَهَةً)، واته: په رستراوانیکی خو پیی له خوا نیزیک خراوه.

(ضَلُّوا عَنْهُمْ): (ضَلَّ الشَّيْءُ: ضَاعَ وَهَلَكَ، يَضِلُّ ضَلَالًا)، (ضَلَّ الشَّيْءُ): واته: شته که
 ون بوو، بزر بوو، له بهین چوو، (يَضِلُّ ضَلَالًا) ون ده بی، ون بوون، ده گوتری: (أَرْضُ
 مَضِلَّةٌ وَمَضِلَّةٌ، بِالْفَتْحِ وَالْكَسْرِ يُضَلُّ فِيهَا الطَّرِيقُ)، زه وییه کی (مَضِلَّةٌ) یان (مَضِلَّةٌ)
 به سه ر (فتح) یان به ژیر (کسرة)، زه وییه ک پیی تیدا ون بکری، واته: قووچکه و
 نیشانه ی وای لێ نه بن، بکرینه نیشانه بۆ رییه که.

مانای گشتیی نایه ته کان

سەرەتا دەڵێن: ئێمە بەسەرھاتی گەلی عادمان لە سوورەتی (ھود)دا، بە تەفصیل توێژیوەتەو، لەوێ ڕەچەلەکی ھوود، ڕەچەلەکی گەلی عاد، درێژە بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ گەلی عاددا، ھوود چی پیگوتن و ئەوان چۆنیان وەلام دایەو؟ پاشان چۆنیەتی سزادرانی گەلی عاد، بەو بایە، لەوێ بە تەفصیل باسمان کردو، لێرەدا ھەر لە قەدەر چەمک و واتای گشتیی نایه ته کان، باسی دەکەین، بەلام کەسیک بیهوێ درێژە بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ گەلەکەی عاددا، بزانی دەبێ بگەرێتەو بە تەفسیری سوورەتی (ھود)، لەوێ ئەو بەسەرھاتەمان بە وردیی ھێناو، خوا عَزَّ وَجَلَّ دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ ھەرۆھەا براپەکەیی عاد، یاد بکەو! کە خەلکەکەیی خوێ لە ئەحقاف ترساند، ھۆشداریی پێدان و وریای کردنەو، ﴿وَأَذْكُرْ﴾ ھەم بە مانای بیھێنەو بیر خوێت، ھەم بە مانای باسی بکە، دێ، چونکە (دُکِر) بە مانای ھێنانەو یاد، دێ و، بە مانای باسکردنی زمانیش، دێ، باسی براپەکەیی گەلی عاد بکە، کە ھوود عَلَيْهِ السَّلَام بوو، لەبەر ئەوەی لە ڕەچەلەکدا لەوان بوو، یاخود یادی بکەو کە خەلکەکەیی و گەلەکەیی خوێ لە ئەحقاف کە شوێنێکی جوگرافیایی زانراو، شوێنێکی ملاویی بوو، ئەو خەلکەیی لێ ژیاون، ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْأُنُزُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ لە حالیکدا کە وریاکەرەو ترسێنەرەکان لە پیش دوو دەستیەو، لە دوایەو رابردبوون، واتە: لە پیش دەستیەو (کە لێی نزیک بوون)، یان لە دوایەو (کە لێی دوور بوون)، ئەوێش لە ڕووی کاتەو، یاخود لە ڕووی جوگرافیەو، کە لێی نزیک بوون بۆ وێنە: گەلی (سبأ)و، گەلی (تُبَع) لە یەمەن، ئەوانەش کە لێی دوور بوون، وەک گەلی لووط و گەلی نووح و، گەلی فیرعەون لە میصر، ئەگەر لە پیش ئەو بووبن، بەلام وایدەچی گەلی عاد

لە پېش وان دا بوو بۆ و، دەبۆ مەبەست ئەو گەلانی بۆ کە لە پېش ئەواندا فەوتاون.

ئەنجا چ لە پرووی کاتەو، لێیان نزیکیان دوور بووبن، هەندیکیان نزیکی و، هەندیکیان دوور، چ لە پرووی شوینی جوگرافیەو، هەردووکیان دەگریتەو، ﴿الْأَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾، خەڵکە کە خۆی ترساندو هۆشداریی پێدان، ئەنجا ئایا وریاکردنەو و ترساندنە کە نێو پۆکە کە چى بوو؟ بریتی بوو لەو: جگە لە خوا مەپەرستن، ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، بە دنیایی من مەترسیی ئازاری پۆزیکى مەزەنم، لێتان هەیه، ئایا ئەوان چییان وەلام دایەو؟

﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكَّ عَنْ هَٰؤُلَاءِ﴾، گوتیان: ئایا هاتووێە لمان، تاكو لە پەرستراوە کاهان لمان بەدە و هەلمان بگێرێەو، دوورمان بخەیهو، لەو هەقەى تێمە لەسەرینی، بۆ ئەو ناھەقیەى تێمەى بۆى بانگ دەکەى؟! ﴿فَأَنَّا بِمَا عِبَدُنَا إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئەگەر لە راستانی، ئەوێ بەلێمان پێ دەدەى و هەرەشەمان پێ لى دەکەى، بۆمان بێنە.

﴿قَالَ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾، (هوود) فەرمووی: زانیاری تەنیا لە لای خوایه، واتە: زانیاری کاتی هاتنى ئەو سزایە، تەنیا لە لای خوایه، ﴿وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾، ئەوێش کە پێمدا پەوانکراو، پێتان رادەگەیهنم، ﴿وَلِكَيْ آرَنُكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُونَ﴾، بەلام بەراستی بە کۆمەلێکتان دەبینم، نەفامیی دەکەن.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾، ئەنجا کاتیکی بێنیان لە شیوەى هەوریکی، بە پانیی بەرەو شیوو دۆلەکانیان دەهات، ئەو ناوچانەى کە تێیدا نیشتەجێ بوون، ﴿قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا﴾، (خەیاڵلایانکرد)، گوتیان: ئەو هەوریکی ئومان بۆ دادەبەزینى، ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، (هوود عليه السلام) پێی گوتن، یان بە زمانى حال، پێیان گوترا، یان خواى پەرورەدگار پێی فەرموون: بەلکو ئەو ئەوێە کە پەلەتان لى دەکرد، ئەو ئازارو سزایە، ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بایە کە ئازاریکی بە ئیش و ژانی تێدایە.

﴿ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾، بە فەرمانی پەروەردگاری ھەموو شتێک وێران دەکات، لە بەین دەبات، ﴿ فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسْكَنَهُمْ ﴾، بە (ف) ی بەدواھاتن (تعقیب): یە کسەر دوا بە دواي ئەو وایان لێھات، تەنیا خانووھەکانیان دەبینران، نە دەبینران جگە لە خانوو بەرھەکانیان، واتە: قەرە بێ بوون، وەک کوردەواریی دەلێن: (چۆیلە کە کوژیان نەما)، ﴿ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴾، ھەر بەو جوۆرە کۆمەڵی تاوانباران سزا دەدەین.

کەواتە: ئەو تاوانبارانی پۆژگاری پیغەمبەر ﷺ و دواي ئەویش! ئێوھش بترسین کە ھەمان سزاتان بۆ بێ.

﴿ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَا إِن مَكَّنَّكُمْ فِيهِ ﴾، بە دنیایی ئەوانمان دەستپوێشتوو کەردبوو، توانادارمان کەردبوو، لە حالیکداو بە شیوەیەک کە ئێوھمان تێدا توانادارو دەستپوێشتوو نەکردو، ﴿ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً ﴾، بیست و چاوھەکان و عەقلەکانیشمان پێداوو، ﴿ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾، بەلام بیستنیان و چاوھەکانیان و عەقلەکانیان ھیچ سوودی پێ نەگەیاندن، ﴿ إِذْ كَانُوا يَحْضَرُونَ ﴾، بە ھۆی ئەوھو کە نکوولییان لە نیشانەکانی خوا دەکرد، ئەگەر کوفر چووھ ئێو عەقل و دلی مروۆھو، ھەستەوھەکانی مروۆف لەبەرانبەر ناسینی حەق دا، لە کار دەکەون، ﴿ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾، سەرەنجام ئەوھو گالتهیان پێدەکرد، گەمارۆی دان و دەوری دان، سزایە کە دابەزیە سەریان.

ئەنجا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى ﴾، بە دنیایی ئاوھەدانییەکانی دیکە دەوری ئێوھمان لە بەین بردوون، ﴿ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾، نیشانەکانیشمان بۆ جوۆراو جوۆرکردن (بە زۆر جوۆر نیشانەکانی خوۆمان، مووعیزەکان و ئایەتە خوێنراوھەکانی خوۆمان بۆ خستەروو)، بەلکو بگەرێنەوھ، (واز لە خراپە بێتن و بۆ چاکە بگەرێنەوھ بۆ لای خوا).

﴿ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ؕ اِلٰهَةً ﴾، ئەوانەى لە جىاقى خوا بە پەرستراویان گرتبوون، بۆ ئەوەى لە خویان نىزىک بخەنەو، دەبوایە سەریان بخەن و پشتیان بگرن، ﴿ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ ﴾، بەلکو لە کاتى تەنگانەدا لێیان و ن بوون، شوێن بزر بوون، ﴿ وَذَلِكَ اِفْکُهُمْ وَمَا کَانُوا یَفْقَرُونَ ﴾، ئەوەش درۆیەکیان بوو و ئەوەى هەلیانەبەست (بە ناوی خواو)، [گوايە: ئەوانە پەرستراون و، شەفاعەت و تکاو پەجایان بۆ لەلای خوا دەکەن و، لە خویان نىزىک دەخەنەو]، وەک لە سوورەتى (الزمر) دا، دەلى: ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُنَا اِلَى اللّٰهِ زُلْفًى اِنَّ اللّٰهَ یَحْکُمُ بَيْنَهُمْ فِی مَا هُمْ فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی مَنْ هُوَ کَذِبٌ کَفَّارٌ ﴾ (۲)، بەس بۆیە دەیانپەرستین لە خوامان نىزىک بخەنەو.

ئنجائەو درۆیەى دەیانکردو ئەوەى بە ناوی خواو هەلیانەبەست، ئەوەیان لى و ن بوو، ئەوەش سەرەنجامەکیان بوو.

خوا ﷻ سەرەنجامى ئیمە خیر بکات، بەهۆى ئەوەو، کە گوێ دەگرین بۆ بانگەوازو پەيامى خوا، بە دل و گیان لە باوەشى دەگرین، هەولەدەین لى تیبگەین و، کارى پى بکەین.

له سوورەت كۆمەڵەى كەسەتەى

بەس تەكەم دە مەواخ كۆمەڵەى كەسەتەى

بەس تەكەم دە مەواخ كۆمەڵەى كەسەتەى

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir/مەلى بابېر

مەلى بابېر

AliBapir

مەلى بابېر

QR Code

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

هوودی برای گه لی عاد، خه لکه که ی خوی که له ئه حقاف (بیابانی لماویی) دا نیشته جی بوون، هوشیار کرده وه که ته نیا خوا بپه رستن، که چی ئه وان به سهر سورمان و په خنه وه، گوتیان: ئایا هاتووی که له په رستراوه کاغان لاما ن بده ی؟ ئه گهر راست ده که ی سزما ن بو بینه، ئه ویش گوئی: من ته نیا په یامی خواتان پی ده گه یه نم و، کاتی هاتنی سزاش به س خوا ده یزانی، به لام من به نه فامتان تیده گه م:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْنُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۴۱) قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكَ عَنْ ءَاهِتِنَا فَأَنْتَا بِمَا تَعُدُّنَا إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ (۴۲) قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرٰنَكُمْ قَوْمًا بَٰجِلُونَ ﴿۴۳﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له یازده برگه دا:

۱- ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ﴾، باسی برای عاد بکه، یا خود: یادی برای عاد بکه وه، وشه ی (وَأَذْكُرْ) هه م باسکردنی زمان، ده گه یه نی: باسی بکه به زمان و بیگپه وه، هه م بو یاد کردنه وه ی به دل و عه قلیش به کاردی، ﴿أَخَا عَادٍ﴾، براهی که ی عاد، مه به ست پیی هووده ﷻ هه رچه نده له م سووره ته موباره که دا، ناوی نه هاتوه، به لام له سووره تی (الأعراف) دا: ﴿وَالِیَ عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ یَنْقُومِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهِ غَیْرِهِۦٓ أَفَلَا تَنْقُونَ﴾ (۴۵) ﴿الأعراف﴾، هه روه ها له سووره تی (الشعراء) دا، خوا ﷻ باسی کرده وه، له سووره تی (هود) یش دا، که هه ر به ناوی هووده وه یه ﷻ، لی ره دا که خوا ﷻ ده فه رموی: باسی برای عاد بکه، برای

گه لی عاد، واته: نهو پیځه مبه ریه یان عَلَيْهِ السَّلَامُ، که له ره چه له ک و توره مه ی خو یانه و، له بهر نه وه ش که پیشتر باسکراوه ناوی هووده، لیره دا به پیویست نه زانراوه.

نه وه که ده فهرموئ: ﴿أَخَاعَادٍ﴾، (الأخ: المُشَارِكُ فِي نَسَبِ الْقَبِيلَةِ)، برا: له رووی ره چه له کی هوزوه هابه شیان بووه، ده گوترئ: (أَخُو فُلَانٍ، أَوْ أَخُو بَنِي فُلَانٍ)، ههروه ها (أخ) بو هاهو لایه تییش به کاردئ، (الأخ: الصَّاحِبُ الْمُتْلِزِمُ)، برا: هاهو لیک هه میسه په یوه ست بی به که سیکه وه، یان به کو مه لیکه وه، واته: نهو که سه ی هه ر له گه ل گه له که ی خو ی (عاد) دا بووه، ئنجا چ باسکردنه که مه به ست پیی باسکردنی به زمان بی، چ یاد کردنی به دل بی، خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فهرموئ:

(۲) - ﴿إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾، کانتیک خه لکه که ی خو ی له نه حقاف وریا کرده وه، (إِذْ) لیره دا (إِسْمٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، ناوه بو کاتی رابردوو، یاد بکه وه! کانتیک که گه له که ی خو ی ترساندو، هو شیاری کردنه وه، (بِالْأَحْقَافِ)، که له (أَحْقَاف) بوون، (أَحْقَاف) پیشتر گوتمان: کو ی (حَقْف) ه، (وَالْحَقْفُ: الرَّمْلُ الْعَظِيمُ، أَوْ الرَّمْلُ الْمَائِلُ، أَوْ الرَّمْلُ الْمُسْتَطِيلُ)، به ته پوله که یه کی ملی مه زن، یان ته پوله که یه کی لم که لار بوو بیته وه، یان درېژ بوو بیته وه، ده گوترئ، (حَقْف) یش کو یه که ی (أَحْقَاف) ه، دیاره نهو شوینه ی گه لی عادی لی بووه، ته پوله که ی لماو بی لی بوون، ته پوله که کانیش درېژو لاریش بوون، ته پوله که ی لم، زیاتر به هو ی باوه، که با لم دینتی و راید مالتی له شوینیکه وه و کو ی ده کاته وه، له شوینیکدا بلاوی ده کاته وه، دروست ده بن.

(۳) - ﴿وَقَدْ خَلَّتْ أَلْسِنُهُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾، له حالیکدا که ترسینه ره کان، {مه به ست پییان پیځه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)}، وریا که ره وه کانیا ن تپه رپیوون، گوزه رابوون له پیش هه ردوو ده ستیه وه له دواشیه وه:

أ- له پیش دوو ده ستیه وه له رووی کاته وه، واته: نیزیک له کات و سه رده می خو یان، ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾، واته: دوور له کات و روژگاری نه وان، نه وه له رووی کاته وه.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی لە رووی جوگرافیەوێ، واتە: هەم لە پیشەوێ، هەم لە دوایەوێ، پێغەمبەرانێ دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) رابرد بوون، بۆ گەل و کۆمەڵگاکانی دیکەدا، نێردرابوون.

ج- دەشگونجی مەبەست لە پیش دەستی و لە دوایەوێ، مەبەست پێی چوار دەورە بێ، نەک تەنیا پیشەوێ و دواوێ، بەڵکو مەبەست چوار دەوربێ، ئەم تەعبیرە لە قورئاندا بەو واتایەش بەکارهاتوێ، واتە: لە هەر چوار دەوریدا، پێغەمبەرانێ دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ کۆمەڵگایەکانی دیکە نێردرابوون.

وشە (النُّذْرُ: جَمْعُ نَذَارَةٍ)، واتە: وریاکردنەوێ، یان (نذر) کۆی (نذیر) هەو مەبەست پێی ئەو پێغەمبەرانەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە ئەریکان وریاکردنەوێ خەڵک و وشیارکردنەوێ ترساندن و هۆشداریی پێدانیانە، کە خەڵکینە! ئێوێ دەبێ بزاندن کە لەم سەر زەویدەدا، دانراون، بۆچی دانراون و، چی چاوەڕێتان دەکات؟ ئنجا با بزاندن ئێوێ پێوێ پەيامەکی چی بوو؟

(۴)- ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، (هوود عليه السلام) پێی راگەیانندن بە گەلی عاد)، کە جگە لە خوا مەپەرستن، ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، ئەمە پوونکردنەوێ ئینزارەکیە، ئەو ترساندن و ئاگادارکردنەوێ بریتی بوو لەوێ کە پێی راگەیانندن، جگە لە خوا مەپەرستن.

(۵)- ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، من مەترسی ئازاری پوژیکێ مەزنم لێتان هەیه، یاخود لێتان دەترسێم لە ئازاری پوژیکێ مەزن.

﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ :

أ- دەگونجی مەبەست پێی ئەو ئازارە بێ، کە لە پوژیکدا دی، کە تێیدا بنپرو قەلاچۆ دەکرێن.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی ئازار و سزای پوژێ قیامەت بێ، کە هەردووکیشیان بۆ مسوگەر بوون، هەم سزای دنیایان، دوا بۆ هاتوێ، بە تەئکید سزای پوژێ دوايش

چاوه پريان دهكات، بۆيەش دەفەرموى: ﴿يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، پۆژيكي مەزن، چونكە ئەو شتانەى لەو پۆژەدا ڕوو دەدەن، كارەساتى گەورەن، ڕووداوى گەورەن، ئەو ھەموو مەروفاى زىندوو دەكرێنەو، دادگايى دەكرێن و، كۆدەكرێنەو، دەھيترين، ئنجا دواى پاك و پيسيان ليك جىادەكرێنەو، ڕووداران بۆ بەھەشت بەرپى دەكرين و، بېروايان و دەغەلەكان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان بەرەو دۆزەخ، بەرپى دەكرين، پۆژيكي مەزنە، ئنجا ھوود عليه السلام كە ئاوى پېراگەياندن، با بزائين ئەوان چىيان گوت؟

(۶)- ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكَّ عَنْ هَمِّنَا﴾، گوتيان: ئايا ھاتوو پەلامان تاكو لە پەرستراوەكامان لمان بەدەى؟ ئەم پەرسىارکردنە، بۆ نكوولپيلىکردنە (أَجِئْنَا)، ئايا ھاتوو بۆ لمان، ﴿لِنُفَكَّ عَنْ هَمِّنَا﴾، تاكو لمان بەدەى لە پەرستراوەكامان و ھەلمانگىرپەو؟ ئەو بانگەوازەى پيشتەر بانگەوازى پى نەكراو، چوینراو بە ھاتنى ھاتوو پەو، كە پيشتەر لەو شوینە نەبوو، (أَجِئْنَا)، واتە: پيشتەر لەو نەبوو، ئەگەرنا، ھوود عليه السلام ھەر لە نيوپاندا بوو، بەلام لەو ڕوودووە كە پيشتەر ئەو بانگەوازەى نەبوو، ئەو پەيامەى پى نەبوو، چواندوو پانە بە كەسيكەو كە لەو نەبوو پى و ئيستا ھاتبى بۆ لايان.

(أَجِئْنَا)، خویندراو پشەتەو: (أَجِئْنَا)، واتە: بە ھەمەزەش خویندراو تەو بە يائيش خویندراو تەو، كە دەلین: (لِنُفَكَّ)، دەلئى: (الْأَفْكَ، بِفَتْحِ الْهَمْزَةِ: الصَّرْفُ، وَأَرَادُوا بِهِ تَرْكَهُنَّ) (أَفْكَ)، يانى: لادان، (لِنُفَكَّ)، لمان بەدەى، يانى: بۆ ئيمە ھاتوو تاكو وازپيئين لە پەرستراوەكانى خۆمان.

(۷)- ﴿فَأَنبَأَ بِمَا تَعُدُّنَا﴾، ئەو بەلپيمان پيدەدەى، بۆمان پينە، ھەلبەتە ئەوان ھەرەشەيان ليكراو، ھووديش بەلپينى پيداو، كە ئەگەر دەست لە ھاوبەش بۆ خوادانان، ھەلنەگرن، خوا لە دنياى سزايان دەدات، ھەلبەتە پيشيگوتوون: سزاي پۆژى دوايش چاوپريتانە، بەلام لەبەر ئەو ئەوان پەروايان بە پۆژى دواى ھەر نەبوو، باسى ئەو پەروايان ھەر نەكردو، ئەو كە ئەوان مەبەستيان بوو، لە پستەى: ﴿فَأَنبَأَ بِمَا تَعُدُّنَا﴾، ئەو بەلپيمان پيدەدەى بپينە، سزاي دنياى بوو، چونكە پەروايان بە قيامەت ھەر نەبوو، بەلام

زانیویانه که له دنیا دا، دهگونجی سزاو به لا بێ، لێره دا که دهلێن: (فَاتِنَا)، ئەم (ف)یه، بۆ لق لیکردنهوهیه: (فَرَعُوا عَلَيْهِ هَذَا الطَّلَبَ تَعْرِضًا بِالتَّكْذِيبِ)، ئەو داواکارییهیان لیکردۆتهوه وهک له بهر راهاوێشتن، بهوه که تۆ راست ناکهی، ئەگەر راست دهکهی ئەوهی به لێنمان پێدهدهی، ئەوهی هههههه پێ له ئێمه دهکهی، بۆمان بێنه.

(۸) - ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئەگەر تۆ له راستانی، پێشی به کناره (کنایه) و له بهر راهاوێشتن، گوتووین: تۆ راست ناکهی، به لام دوایی گوتووین: ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئەگەر تۆ له راستانی، واته: تۆ راست ناکهی، بۆیه ئەمه به راشکاوی تۆمه تبار کردنی هووده ﷺ بهوهی که راستیان له گه لا ناکات و، له خووه قسهیهک دهکات! ئنجا بابزاین هوود ﷺ له بهرانبهر ئه تۆمه تبارکردنهی ئەواندا، له بهرانبهر ئەو شیوازه بێ نه زاکه تهی ئەواندا، چی دهلی؟

(۹) - ﴿قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، هوود ﷺ فەرمووی: زانیاری ته نیا له لای خوایه، (الْعِلْمُ) که ئەلیف و لامی ناساندنی له سه ره، بۆ (عهده) واته: زانیاریه که، زانیاری هاتنی کاتی ئەو ئازارو سزایه، ته نیا له لای خوایه، یاخود مه به ست له (عِلْمُ) زانیاریه به نادیاره کان، (الْعِلْمُ بِالْمُغِيبَاتِ)، واته: زانیاری شته په نهانه کان، که یه کیان بریتیه: له کاتی هاتنی ئەو سزاو ئازاره بۆتان، ته نیا له لای خوایه ﷺ.

(۱۰) - ﴿وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾، ئەوهی پێشی نێراوم، پێتان را ده گه یه نم.

(وَأُبَلِّغُكُمْ) خویندراویشه ته وه: (وَأُبَلِّغُكُمْ)، واته: من نێردراوم که په یامی خواتان پێ را بگه یه نم و هو شداریتان پێ بدهم، بتاترسێنم، نه هاتووم که کاتی هاتنی ئەو سزاو به لایه تان بۆ ده ربخه م، ئەوه ئەرکی من نه.

(۱۱) - ﴿وَلَكِنِّي أَرَنُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾، به لام من به کۆمه لێکی نه فامتان ده بینم، یان: به کۆمه لێک ده تان بینم، که نه فامی ده کهن، لێره دا که ته عبیره که بهو شیوهیه: ﴿وَلَكِنِّي أَرَنُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾، که ده شگونجی فەرمووبایه: (وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ تَجْهَلُونَ)، وشه (قَوْمًا)

که زیاد کراوه، یانی: نه زانیی بۆته یه کیک له پاگره کانی کۆمهڵ بوونی ئیوه، ئیوه کۆمهڵیکن نه فامیی ده کهن، نه فامیی بناغه ی بوونی ئیوه یه، نه فامیی که شیان له زۆر پرووه وه بووه:

۱- لهو پرووه وه بووه که هوود **الْحَمَلُ** یه کیک بووه له خۆیان و زانیوانه و ناسیووانه، که پیاوی درۆ نیه.

۲- ئه وه ی هوود **الْحَمَلُ** بۆی هیناون، عه قَل و مه نتیق و زگماکی مروّف پشتگیری ده کهن و پشتراستی ده که نه وه، له گه لیدا جووتن.

۳- بابای عاقل ئاوا به بیباکی و بّی منه تی له گه ل که سیکدا که په یامیکی ناوازه ی هیناوه، مامه له ناکات.

۴- خوا **نَهْلَه** هیچ کام له پیغه مبه رانی **(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)** هه لئه بژاردوون، مه گه ر له نیو خه لک و کۆمه لگایه که ی خۆیاندا، زۆر هه لکه وتوو بوون له پرووی عه قَل و تیگه یشتن و، له پرووی پاکیی په ریژو، په وشتی به رزو، مه عده نی پاک و چاکه وه.

ئه وانه هه موویان هانده ر بوون بۆ ئه وه ی لیی وردبینه وه و یه کسه ر په فزی نه کهن، ئنجا ئه گه ر عه قلیان هه بوایه، هه ر له سه ره تاوه جگه له خوایان نه ده په رست و، ئه و په رستراوانه یان نه ده په رستن که یان له خوار خۆیان ه وه ن که په یکه رو دارو به ردو مانگ و خۆرو ئه ستیره کانن، یان وه ک خۆیانن، که مروّقه تاغووته کان و حوکمرانه خۆسه پینه کانن، بۆیه ده فه رموی: **﴿وَلِكَيْ آتَاكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾** (تَجْهَلُونَ) یش، به **(فَعِلِ الْمُضَارِع)** دینّی، واته: ئیوه به رده وامن له سه ر نه فامیی کردن و، نه فامیی نواندن، پۆژ به پۆژیش ئه و نه فامییه تیتاندا تازه ده بیته وه.

مەسەلەى دووهم:

كاتىك سزايەكەيان لە شىوہى ھەورىكدا بينى، كە بەرەو دۆل و شىوہەكانيان دەھات، دلخۆش بوون، ئاوى پىوہى، بەلام ئەو سزايە بوو كە پەلەيان لىكرد بوو، بايەكى وىرانكەرو فەوتىنەر بوو، كە سەرەنجام بەس خانووبەرەكانيان بە چۆلىي مەنەو، قەرەپر بوون:

خو! ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسْكَنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾﴾ دەفەرموى:

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾، كاتىك كە بينيان وەك ھەورىكى پان، وشەى (رأوه) پاناوہەكى دەچىتەوہ بۆ ئەو ئازارە بەلیندراوہ، (العذاب المؤعود)، ياخود: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ﴾، پاناو بۆ چووہ وە، پىشتەر باس نەكراوہ، دەگونجى بۆ ئازارە بەلیندراوہ كە بچىتەوہ، دەشگونجى بۆ باس نەكراوىك بچىتەوہ، كە دوايى وشەى (عارضاً)، پروونى دەكاتەوہ چىيە؟ (ف) يەكەى سەر (فلما)ش بۆ لق لىكردنەوہ يە لە قسەكانى پىشى: (أي: فَلَمَّا أَرَادَ اللَّهُ عِقَابَهُمْ، أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ رِيحًا فِي صُورَةِ سَحَابٍ، فَلَمَّا رَأَوْهُ سَحَابًا، قَالُوا: هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنًا)، كاتىك خوا ويستى سزايان بدات، بايەكى بۆ ناردن لە شىوہى ھەورىكدا، كاتىك وەك ھەورى بينيان، گوتيان: ئەمە ھەورىكە ئاومان بۆ دەبارىنى، ئەو پرستانەش بۆيە قرتىنراون، چونكە بە سەلىقە دەزانرىن.

(٢)- ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾، پرووبەرووى دۆل و شىوہەكانيان دى، (العارض: السحاب المُعْتَرِضُ جَوَّ السَّمَاءِ أَي: رَأَوْهُ كَالْعَارِضِ)، (عارض): برىتيە لەو ھەورەى كە جەووى ئاسمان دادەگرى و پىيدا بلاو دەبىتەوہ، واتە: ديتيان لە شىوہى ھەوردا، ئەگەرنا ھەور نەبوو،

(أَوْدِيَّة) كۆي (وَادِي)ه، وهك (أَنْدِيَّة) كۆي (نَادِي)، دۆل و شيوه كهش مه بهست پيئي ئه و شوينه يه، ئه و خه لكه لييوون، چونكه ئه وان دهشت و بيا بان و چيا و چۆل شيان هه بوون، (أَوْدِيَّتِهِمْ) واته: ئه و شوينانه ي ئه وان لييوون، كه زۆر جار به و شوينه ي هۆز يك، يان خه لك يك تييدا نيسته جي بوون، گوتراوه: (وَادِي)، مه رجيش نه شيوئك بي و ئاوي پيدا هاتي.

ئۇنجا كاتىك ئاوايان يېنى:

(۳) - ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ﴾، گوئیان: ئەمە ھەوریكە ئاو دابەزینەرە بۆمان، (مُطَرٌ: إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ أَمَطَرٍ)، (أَمَطَر) واتە: بارانی باراندو، ئاوی دابەزاند، (هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ) واتە: ئەم ھەورە دابەزینەری ئاوە بۆمان.

(۴) - ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، به لکو ئەو ئەوێهه، که په له تان لیکرد، ئەمه: (مَقُولٌ قَائِلٌ مَحْذُوفٍ)، گو تراوی بیژده ریکی قرتی تراوه، ئنجا یان مه به ست ئەوێهه خوا ^{تعالی} فرمویه تی، یاخود هوود ^{العلیه} گو توویه تی، یاخود فریشته کان گو توویانه، گرنه ئەوێهه ئەم تهعبیره: ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، واته: ئەمه ئەو سزایهه، که په له تان له هاتنی ده کرد.

(۵) - ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بایه که نازاریکی زور به ئیش و ژانی تیدایه، لیږه دا که دهفه رموی: ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، (عَذَاب) کراوه به شته ټیکراو (مَظْرُوف) هکه و، (رِيح) کراوه به شتتیکراو (ظَرْف)، بایه که نازاریکی به ئیشی تیدایه، واته: ئه و بایه کراوه به زه پښک، وهک تووره که یهک و، نازاره که کراوه به ئه و شته ی له نیو تووره که که دایه، به لام ئه و بایه هر بایه کی ئاسابی نه، به لکو نازارو به لایه کی زور به ئیشی تیدایه.

(۶) ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾، به فرمانی پهروهردگاری هه موو شتیک دهفهوتینی،
 ﴿تُدْمِرُ﴾ واته: کاو و ویران دهکات، دهفهوتینی، ﴿کُلَّ شَيْءٍ﴾، هه موو شتیک، ﴿بِأَمْرِ

رَبِّهَا، بە فەرمانی پەرورددگاری، ئنجا که دەفەرموی: هەموو شتێک کاول و وێران دەکات، ئەدی بۆچی زەویی و ئەو شوینەیی که لێشییوون، هەمووی وێران نەکردووە؟ مەبەست ئەوەیە هەموو شتێک که پەرورددگار فەرمووی، دەبێ وێران بکری، وێرانی دەکات، نەک هەموو شتێک بە ڕەهایی، واتە: هەموو شتێک که پەییوەندی بەوانەو هەیه، هەر شتێک که دەبێ بفەوتی، تاکو ئەوانی پێوە بفەوتێن، وەک خانووبەرەکانیان و جیگا و ڕێگەکانیان، بۆیە زانایان ئاویان تەعبیر کردووە، دەلێن: **﴿تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾** (أَي: تَهْلِكُ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ التَّدْمِيرُ)، هەر شتێک لە بەین دەبات و دەفەوتێتی که بۆ فەوتان بشی، هەندێکی دیکە گووتویانە: (كُلُّ شَيْءٍ، مُسْتَعْمَلٌ فِي كَثْرَةِ الْأَشْيَاءِ)، واتە: زۆر شتان لە بەین دەبات، هەموو ئەو شتانەیی پەییوستن بەوانەو، بەلام بە فەرمانی پەرورددگاری نەبێ، نایکات، وە نەبێ ئەویش بەبێ مۆلەت بێ.

(ب) ی سەر **﴿بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾** (بَاء السَّبَبِ)، بایی ھۆکارییە، واتە: (بِسَبَبِ أَمْرِ رَبِّهَا)، بەھۆی فەرمانی پەرورددگارییەو که فەرمانی پێکردووە.

(۷) - **﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ﴾**، سەرەنجام وایان لێھات تەنیا خانووەکانیان دەبینان، (فَأَصْبَحُوا: صَارُوا)، نەک بە مانای ئەو بێ بەلایەکە، شەوی لێداین، ئنجا ڕۆژی وابوو بێ و ڕۆژیان وا کردبێتەو، چونکە خۆی پەرورددگار لە سوورەتی (الحاقة) دا، لەو بارەو دەفەرموی: **﴿سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَمِعَ لَيْالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ﴾** (۷)، واتە: بایەکەیی ھەوت شەو و ھەشت ڕۆژان لەسەر بەردەوام کردن، کەواتە: که دەفەرموی: **﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ﴾**، یانی: وایان لێھات که تەنیا خانووبەرەکانیان دەبینان، خۆیندراویشەتەو: (لَا تَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ)، ئنجا ئەگەر (لَا يَرَى) بێ، واتە: بکەرەکەیی نادیارەو، ئەو کاتە (مَسَاكِنُ) دەبێتە جێداری بکەر، (نَائِبُ الْفَاعِلِ) و بۆردار (مَضْمُون) دەبێ، **﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ﴾**، بەلام ئەگەر بە (تَرَى) بخۆیندربێتەو: (فَأَصْبَحُوا لَا تَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ)، ئەو کاتە (مَسَاكِنَهُمْ) دەبێتە بەرکار (مفعول) ی (تری) و مانایەکەیی ئاوی لێ دی: وایان لێھات تۆ تەنیا خانووبەرەکانیان ت دەبینی.

(٨) - ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾، ھەر بەو شیوەیە، کۆمەڵی تاوانباران سزا دەدەین، (أَي: مِثْلَ جَزَاءِ قَوْمِ عَادٍ، نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ الْآخَرِينَ، وَهَذَا تَهْدِيدٌ لِمُشْرِكِي مَكَّةَ وَغَيْرِهِمْ)، واتە: ھەک سزای گەلی عاد، تاوانبارانی دیکەش سزا دەدەین، کە ئەمە ھەرەشەییە ھەم بۆ ئەو کاتە بۆ کۆمەڵگای ھاوبەش بۆ خوادانەر کە لە مەککە بوون، ھەرۆھە بۆ ھەموو کۆمەڵگایەکانی دیکەش، ھەک دوایی باسی دەکەم لە کۆتایی تەفسیری ئەم ئایەتانەدا، زۆرجار توێژەرەوان پەحمەتی خویان لێ بێ، ئایەتەکان تاییبەت دەکەن بە خەڵکی مەککەو، بەلکو زۆرجار بە قورەیشەو بە دەورووبەریەو، کە لە راستیدا ئەو تەسککردنەوێ چەمک و واتای فراوانی ئایەتەکانە، ئایەتەکان چەمک و واتاکەیان فراوانترە، بۆیە نابێ تەسک بکەیتەو بە بنائخەینە گۆشەییە کەو، کە خوا ﷻ مەبەستی نەبوو!

پیشتریش گوتمان: ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (ھود)دا، بە تەفصیل باسی بەسەرھاتی ھوودو گەلەکە (عاد)مان کردو، درێژەیی چۆنیەتی فەوتانی گەلی عاد، ھەم لە سوورەتی (الحاقة)دا ھاتو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا عَادُ فَاهْلَكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَلَيْهِ ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۚ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۚ﴾ (٨) الحاقة، دەفەرموێ: ھەک بێکە دارخورمای کەوتوو، کەوتنە گۆڕی، ئایا کەسیان لێ دەبینی، مابێ؟ کەسیان نەماو قەرەپر بوون.

ھەرۆھە لە سوورەتی (فصلت)دا: ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۚ﴾ (١٥) فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾.

ھەرۆھە لە سوورەتی (القمر)دا: ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۚ﴾ (١٨) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَزْعُمُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾.

مەسەلەى سىيەم:

گەلى عاد توانای زیاتر لە ھى کۆمەلگای پیغەمبەریان ﷺ پێدرابوو، عەقل و بیستن و چاویشیان ھەبوون، بەلام لێیان بە ھەرمەند نەبوون بە ھۆی نکوولییکردنیان لە نیشانەکانی خواو، سەرەنجام سزای ھەرەشە پێلێکراویان گەمارۆی دان:

خو! ﷻ دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَاَ اِنْ مَّكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْعِدَةً فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا اَبْصَرُهُمْ وَلَا اَفْعِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۶﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە بە پێزە، لە پێنج بەرگەدا:

۱- ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَاَ اِنْ مَّكَنَّاكُمْ فِيهِ﴾ بە دنیایی ئەوانمان دەستپۆشتوو کەردبوو، توانادار کەردبوو، بە شیوەیەک کە ئیوەمان تێیدا توانادار نەکردو، (اِنْ) لێرەدا بە مانای (ما) لابەرە (مَا النَّافِيَةِ) یە، واتە: (فِيمَاَ مَا مَكَنَّاكُمْ فِيهِ)، بەلام (ما) بە کارنەھاتو، بۆ ئەوێ لەسەر زمان قورس نەبێ، ئەوانمان توانادارو دەستپۆشتوو کەردبوو، بە شیوەیەک کە بە ئیوەمان نەداو، یانی: توانا ئیمکانیەت و دەستپۆشتوویەکیمان بەوانداوو، کە بە ئیوەمان نەداو، ئەى کافرانی پۆژگاری پیغەمبەر ﷺ و ئەو کۆمەلگا دیاریکراو! ھەلبەتە ئەوان یەکەمین دویندراوکان بوون، بەلام چەمک و واتایەکی تەنیا لەو چوارچێوەی ئەو کات و شوێنەدا، قەتیس ناکرێ، بەلکو ھى ئیستاش دواى ئیستاش دەگریتەو، مەگەر بەلگەیک و نیشانەیک ھەبێ، ناچارمان بکات، بلیین: تەنیا مەبەست پێی کۆمەلگای پیغەمبەر ﷺ، کە لێرەدا تاكو راددەیک ئەو نیشانەیک ھەبێ، چونکە توانا ئیمکانیەتیک کە بە شەری ئیستا ھەیانەو، کۆمەلگاکانی ئیستا، ھەیانە لە ھى گەلى عاد لە ھەندیک پوو، یان لە زۆر پوو، زیاتر، کەواتە: ئەو بەسەر کۆمەلگاکانی ئیستادا ناچەسپێ، لەو پوو، ئەو نیشانەیک ناچارمان دەکات، بلیین: مەبەست پێی کۆمەلگایەکی دیاریکراو، کە ئەو کاتە قورئانی تیدا دا بەزێراو.

که دەشفەرموی: ئەوانمان دەستپۆشتوو کردبوو، لە تواناو دەسەلاتیکدا که ئیوەمان تیییدا دەستپۆشتوو نەکردو، واتە: لە شیوەکەى و لە جینسەکەى، ئەگەرنا هەر خودى ئەووە که خوا بە گەلى عادى داو، بێگومان بە خەلکیکی دیکەى نەداو، تاكو پێکەووە بەراورد بکړین! بەلام یانی: لە شیوەو جینسەکەیدا.

(مَكْنَاهُمْ: التَّمَكِينُ إِعْطَاءُ الْمَكْنَةِ وَهِيَ الْقُدْرَةُ وَالْقُوَّةُ، وَمَكْنٌ مِنْ كَذَا وَمَكْنٌ مِنْهُ: قَدَرٌ عَلَيْهِ)، (مَكِينٌ): بریتیه لە پیدانى (مَكْنَةٍ)، یانی: دەستەلات و توانا، دەگوترى: (مَكْنٌ مِنْ كَذَا وَمَكْنٌ مِنْهُ: قَدَرٌ عَلَيْهِ) واتە: دەستەلاتى بەسەردا بوو.

(۲) - ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً﴾، بیستى و چاوەکان و عەقلەکانیشمان بوو ڕەخساندبوون.

لێرەدا مەبەست ئەوەیە، (أَي: لَمْ يَنْقُصْهُمْ شَيْءٌ مِمَّا يَحْتَاجُونَهُ لِإِدْرَاكِ الْحَقِّ)، واتە: هیچ شتیکیان کەم نەبوو، لەوەى پێویستیان بوو بۆ دۆزینەوێ هەق. خوا ﷻ عەقلى پێداوون، گوێى پێداوون، چاوى پێداوون، هەموو ئەو توانایانەى پێداوون، کە پەکیان لەسەریان دەکەوێ، بۆ دۆزینەوێ هەق و بۆ پەبەردن بە هەق، بەلام لەبەر عینادى و کەللەپەقی، لەبەر دەمارگیرى و، چونکە زلە زلەکانیان بەرژەووەندیان لەو بەزم و بازارەدا هەبوو، خەلکەکەى دیکەش کوێرانە شوێنیان کەوتوون.

(۳) - ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، کەچى بیستیان و، چاوەکانیان و عەقلەکانیان، هیچ سوودیان پێ نەگەياندن.

(مِنْ شَيْءٍ): (مِنْ: زَائِدَةٌ لِلتَّنْصِصِ عَلَى انْتِفَاءِ الْجِنْسِ وَشَيْءٍ: الْمَجْرُورُ بِ«مِنْ» نَائِبٌ عَنِ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، واتە: (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ، وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ شَيْئًا)، بیستى و، چاوەکانیان و، عەقلەکانیان هیچ ئەندازەیکە لە سوودیان پێ نەگەياندن، (مِنْ) یش زیاد کراو بۆ ئەوەى جینسى سوود لى بینین لابەری، ئنجا:

(شَیْءٍ) که مه چروپه به (مِنْ)، له جی بهرکاری رهها دانیشته، واته: (فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ شَيْئًا مِنَ الْإِغْنَاءِ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْتِدَتْهُمْ)، یانی: بیستن و چاوه کانیان و عهقله کانیان، هیچ جوّه سوودیکیان پی نه گه یاندن، نه کهم نه زۆر.

(۴)- ﴿إِذْ كَانُوا يَحْمَدُونَ بِكَائِتِ اللَّهِ﴾، له سۆنگهی ئهوهوه که نکوولییان له نیشانه کانی خوا ده کرد، (إِذْ) لیره دا بۆ (ظَرْفَ) ه، واته: کاتیک که ئه و شته ی تیدا پروداوه، واته: له ماوه ی نکوولییکردنیان له نیشانه کانی خوا، هیچ سوودیان پی نه گه یاندن، به لām لیره دا (إِذْ) و پرای ئه وه ی (ظَرْفَ) ه، بۆ کاتی رابردوو، به مانای تهعلیلش دێ، واته: به وه ی ئه وه وه که نکوولییان ده کرد له نیشانه کانی خوا، ههسته وه ره کانیان چ سوودیان پی نه گه یاندن.

(۵)- ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ههروهها ئه وه ی گالته یان پی ده کرد، ده وری دان، ئنجا ئایا ئه وه ی ده وری دان، ئازارو سزایه که بوو، یان خودی ئه و به لایه ی که گالته یان پیده کرد، ئه وه ده وری دان؟ ههردووکیان پی تێچوون، سزای ئه وه که گالته یان پی ده کرد، یاخود هه ر خودی گالته پیکراوه که، که دۆزه خ، یان به لای خوا بوو، ئه وه ده وری دان و گه مارۆی دان.

(حَاقَ) هه م به مانای (نَزَلَ) دێ، هه م به مانای (أَحَاطَ) دێ، واته: دابه زیه سه ریان، یاخود ده وری دان و گه مارۆیدان.

پوخته ی مانای ئه م ئایه ته موباره که:

ئهی بیپرواینه! خوایه ک ﷻ که گه لی عادی له ئیوه ده سترۆشیتوو ترو توانا دارترو ده سه لات بالآترو ژماره زیاتر بوون، توانیویه تی بیانفه وتینی به شتیکی نه بیزاو، که بایه و ئه وان ته ماعیان تیدا هه بوو، هه ور بی و بارانی پتیه بیت و ئاویان بۆ دابه زینی، ئه و خوایه ﷻ ده توانی ئیوه ش بفه وتینی، که توانا شتان له هی ئه وان که مته ر.

هه لوه سته یه کی کورت له سهر بی ئیمانی و کوژانه وهی چرای عه قل:

لیره دا هه لوه سته یه کی کورت ده کهین، له به رانه بهر ته م رسته یه دا، که خوا
 ده فهرمو ی: بیست و چاوه کان و عه قلله کانیا ن هیچ سوودی پی نه گه یاندن:
 ﴿إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به هو ی نه وه وه که نکو و لیان ده کرد، له
 نیشانه کانی خوا!!

له راستیدا کاتیک که مرو ف ئیمانی ناب ی و، به ئیمانه وه ته ماشای شته کان
 ناکات، به ئیمانه وه هه سته وه ره کانی خو ی به کارنا هیئ ی، عه قل ی خو ی به کارنا هیئ ی،
 چیه قی شته کان ناکه و یته بهر عه قل ی و بهر چاوی و بهر گو ی، بیگومان بر و او
 قه ناعه قی مرو ف، نه گهر راست بی، یارمه تی ده دات، که با شتر له شته کان تی بگات،
 یا خود بی نی و بیستی، قه ناعه قی هه له ی مرو فیش زو ر زیا نی پی ده گه یه نی، که
 شته کان وه ک خو یان بی نی، ده توانین و ینه یه ک بی ینه وه: بابایه کی نه خوش به
 تاییه قی که گرانه تای لی بی، یان تای لی بی، که ئاوی شیرین ده خواته وه، وا
 ده زانی تاله، بیگومان ئاوه که نه گو را وه و تال نه، به لام نهو میزاجی تیکچو وه!
 که سی وا هه یه ته ماشای نهو هه موو که ون و کائیناته، ده کات، هیچی تیدا
 نابینی، ته ماشای خو ی ده کات، هیچ له خو یدا نابینی، بیکاته به لگه و نیشانه که
 خاوه نی هه یه، به دیه ینه رو پهروه ردگار یکی هه یه، مشو ور خو ر یکی هه یه، دوایی
 ده چی گر گر به چیه وه گرفتار ده بی؟ ده لی: نه گهر خوا ﷺ نه م که ون و
 کائیناته ی خو لقانده به با شترین شیوه، دوو پشک چ سوودی هه یه؟ می شو له
 چ سوودی هه یه؟ می ش چ سوودی هه یه؟ نه وانه ی بوچی دروست کردو ون؟ نهو
 هه موو شتانه ی که لک و سوودیان هه یه، نایانکاته نیشانه، به لام چهند شتیک
 ده بی نی و جار ی زانیاریه که ی وی، بو ی دهر نه که وتوه سوودیان چیه؟ بیگومان
 زانست پو ژ به پو ژ که به ره و پیشه وه ده چی، حکمه ت و سوودی شته کان
 زیاترو با شتر ئاشکرا ده بی.

ئىنا خوا ﷺ نەيفەر موو: ھەرچى خولقاندوومە، ھەمووى بو ئىوھ سوودبەخشە، بەلام دەفەرموى: ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەویدا، بو ئىوھ دەستەمۆ کردو، بەلام خوا ﷺ ھەندىک شتى خولقاندو، تاكو ئىمەى پى تاقي بکاتەو، وەک گىپراوھتەو: جارىک (أبو جعفر المنصور)، دووھم حوکمرانى بنەمالەى عەباسیەکان، لەگەڵ (جعفر الصادق) دا پەحمەتى خواى لى بى، دادەنیشى، مىشیک چەند جارىک دى و لەسەر دەم و چاوى (أبو جعفر المنصور) دەنیشى، ئەویش دەرى دەکات و چەند جارىک ئەو دووبارە دەبیتەو، ئەویش دەلى: ئەى جەغفەرى صادق، خوا مىشى بوچى دروستکردو (لم خلق الله الذباب)؟! ئەویش دەلى: (لِيُذِلَّ بِهِ الْجَبَّارَةَ)، تاكو خۆبەزلىگرەکانى پى زەبوون بکات، وەلامىكى زۆر پر بە پىست بوو!

لە راستیدا خوا ﷺ ھەرچى خولقاندوویەتى ھەمووى لە جى خۆیدا، بەلام بە مەرجىک ئىنسان بە چاوى ئىمانەو تەماشای بکات و، ئىمان دەبیتە ھوى ئەو کە ئىنسان چەشمەندازى پروون بى و، ھەستەو ھەرەکانى باشتەر دەرى راستیەکان بکەن، ھەر وەک بى ئىمانیش بە پىچەوانەو: وا لە مروڤ دەکات شتەکان وەک خویان نەبینى و، شەیتان شوبەھو ئىشکال و گرى و گۆلى زۆر بخاتە نىو دى و دەروونیەو، ھەر وەک چۆن بابای نەخۆش ئاو شیرینەکە دەخواتەو، لە زارى تالەو وەک ژەقنەبووتە، کە لە واقع دا ئاو کە وەک خۆیەتى، بەلام ئەو مىزاجى تىکچوو! دروستکراوانیش ھەموویان نیشانەن، لەسەر پەرورەدگارێتى خوا، وەک یەکیک لە خواناسان گوتوویەتى: (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ ... تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ)، لە ھەموو شتیکدا نیشانەى ھەیه، ئەو دەگەینى کە خوا ﷺ تاکە، بەلام بەشەر کە دى و دەروونەکەى کوفرى چۆتى، وپرای پرووحى، مىزاجى بیست و دیتن و عقل و ھوشیشى تیکدەدا، شتەکان بە جورێکی دیکە دەکەونە بەرچاوو عقل و گوێى.

مه سه له ی چواره م:

هه والدانى خوا ﷺ به فه وتاندنى ئاوه دانیه کانی ده وروبهری کۆمه لگای پیغه مبهری خوا ﷺ و کۆمه لگایه کانی دیکه ش، دواى پيشاندانى نيشانه جوراو جوره کان، به لکو بگه پینه وهو، کاتیکیش سزای خویان بۆ هاتوه، ئه و په رستراوانه ی به مه به سستی له خوا نیزیک که وتنه وه یان له خوا، گرتبوویانن، دادیان نه دان و سوودیان پی نه گه یاندن، بگره لییان ونبوون و، درۆ وه لبه ستنه که یان ئاشکرا بوو و په رده ی به سه ره وه نه ما:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آيَاتِنَا لَهُمْ لِيَرْجِعُونَ﴾ (۲۷) ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (۲۸)

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له شه ش برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ﴾، به دلنیا ییش ئاوه دانیه کانی ده وری ئیوه مان فه وتاندن، پیتی (و) گیره ره وه و باده ره وه (عاطفه) ی ئه و رسته یه بۆ سه ر رسته کانی پیشوو، (لَقَدْ) (ل) بۆ سوینده، (قَدْ) بۆ دلنیا کردنه وه یه، واته: به دلنیا ییه وه ئاوه دانیه کانی ده وروبهری ئیوه مان فه وتاندوون، ئنجا ئه مه بۆ که سانیکه که شاره زای میژوونین و دلنیا نین، که خوا ئه و گه لانه ی فه وتاندوون، به لام بۆ که سانیک که شاره زابن و هه والیان بیستیی، که ئه و کۆمه لگایانه فه وتاون، له بهر ئه وه یه که په ندیان له فه وتێترانی ئه و گه ل و کۆمه لگایانه، وه رنه گرتوه و، له شوینی که سیک داندراون، که شاره زایی و زانیاریان نه بووبی، به فه وتێندرا نی ئه و گه ل و کۆمه لگایانه، له لایه ن خوا ی بالا ده سته وه، به و به لایه ی ناردوو یه تی، یاخود په نگه زانیارییان بووبی، که ئه وانه فه وتاون، به لام گوتوو یانه: ئه و به لایه هه ر به ریکه وت بۆ یان هاتوه، بۆ وینه: گه لی نووح ﷺ که تۆفان و لافا و له

دژیان هه‌لیکردوه، گه‌لی عاد که بایه‌کی به‌هیز لێیداو، گه‌لی سه‌موود، که له‌رزینه‌وه و بوومه‌له‌رزیه‌ک لێیداو و...هتد.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ﴾ (حَوْلَكُمْ)، ئهم راناوه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ دوو‌نراوه‌کانی رۆژگاری پی‌غه‌مبەر ﷺ.

که‌واته: هه‌موو ئه‌و گه‌لانه‌ی له‌ ده‌و‌روبه‌ری حیجازو نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌یی بوون، ده‌یان‌گه‌رێته‌وه، وه‌ک گه‌لی (سَبَأ) و، گه‌لی (تُبَع) له‌ یه‌مه‌ن و، گه‌لی لووط له‌ شام و، گه‌لی عادو سه‌موود، به‌ نه‌سه‌ت گه‌لی سه‌مووده‌وه له‌ حیجر، که ده‌که‌وێته‌ نیوان نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌یی و شامه‌وه، هه‌روه‌ها گه‌لی عاد له‌ بیابانی ئه‌حقاف، ئه‌وانه هه‌موویان له‌ ڕووی جو‌گرافییه‌وه ده‌که‌ونه‌ ده‌و‌روبه‌ری کۆمه‌لگای مه‌که‌که، که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾، فه‌وتاندان، بی‌گومان مه‌به‌ست پێی فه‌وتاندن و قه‌ره‌ به‌ر کردنی خه‌لکه‌که‌یانه، ئه‌گه‌رنا ئاوه‌دانیه‌کان دارو دیواره‌کان، نه‌فه‌وتێنراون، واته: دانیشه‌تووانی ئه‌و شارو ئاوه‌دانیه‌مان فه‌وتاندن.

(۲) - ﴿وَصَرَفْنَا الْأَيْدِیَ﴾، نیشه‌کانیشه‌مان جو‌راو جو‌ر کردن، (صَرَفْنَا: نَوَعْنَا وَمَعْنَى التَّصْرِيفِ: التَّغْيِيرُ وَالتَّبْدِيلُ، لِأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنَ الصَّرْفِ، وَهُوَ الْإِبْعَادُ وَكَتَبَ بِهِ هُنَا عَنِ التَّبَيِّنِ وَالتَّوَضُّيْحِ، لِأَنَّ تَعَدُّدَ الْأَنْوَاعِ مُبَيِّنٌ لِلشَّيْءِ)، مانای (تَصْرِيفُ): لێره‌دا گو‌ڕین و لادانه، چونکه وشه‌ی (تَصْرِيفُ) له‌ (صرف) هوه‌ هاتوه، که بریتیه له‌ دوورخسته‌وه‌و لادان، به‌لام لێره‌دا ئه‌وه‌ کناره‌یه بۆ ڕوونکردنه‌وه‌و ده‌رخستن، چونکه جو‌ره‌کانی شتی‌ک، ئه‌و شته‌ زیاتر ڕوون ده‌که‌نه‌وه، واته: نیشه‌کا‌همان به‌ جو‌راو جو‌ری خسته‌ڕوو، ئنجا نیشه‌کان ده‌گونجی:

۱- مه‌به‌ست پێیان رسته‌کانی فه‌رمایشتی خوا بێ، که خوا ﷻ:

أ- هه‌م وه‌ک به‌لگه‌.

ب- هه‌م وه‌ک بیرخسته‌وه‌.

ج- هه‌م وه‌ک هه‌ره‌شه‌.

د- ههم وهک هاندان و گفتم پیدانی پاداشت، به ههموو شیوه‌کان، خوا **سَیِّئَاتِهِ** نایه‌ته خوینراوه‌کانی خوئی و فه‌رمایشته‌که‌ی خوئی بو روونکردوونه‌وه.

۲- ده‌شگونجی مه‌به‌ست له (آیات) نیشانه‌کانی خوابن **سَیِّئَاتِهِ**، که به ههر کام له پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ی داون، واته: موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران که نیشانه‌ی راستیی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوون.

(۳)- ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، (بویه نایه‌ت و نیشانه‌کا‌مان بو جوراو جورکردن)، به‌لکو بگه‌رینه‌وه، ئەمه دوو واتای ههن:

أ- واز بینن له‌وه‌ی له‌سه‌رینی، واته: (مَجَازٌ عَنِ الْإِقْلَاعِ عَمَّا هُمْ فِيهِ)، مه‌جازه بو ده‌ست هه‌لگرتن له‌و حاله‌ته‌ی له‌سه‌رینی.

ب- (يَرْجِعُونَ: يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ)، به‌لکو بگه‌رینه‌وه بو لای خوا، وشه‌ی (لَوْلَا) لیره‌دا بو هاندانه، به‌لکو له‌گونا‌هان بگه‌رینه‌وه‌و وازیان لی بینن، یاخود به‌ره‌و خوا بگه‌رینه‌وه.

(۴)- ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، ده‌بوویه ئەو په‌رستراوانه‌ی گرتبوویانن، جگه له‌خوا، ئەو په‌رستراوانه‌یان که له‌جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، بو نزیک خستنه‌وه‌یان له‌خوا، یارمه‌تیان دابان و سه‌ریان خستبانه‌ی، (الْقُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ، مِنْ طَاعَةٍ وَنَسِيكَةٍ وَالْجَمْعُ: قَرَابِنٌ)، ههر شتیکه که مروّف، پی له‌خوا نزیک بکه‌ویتته‌وه، له‌فه‌رمانبه‌ریی و قوربانیی سه‌رپرین، کو‌یه‌که‌ی (قَرَابِنٌ) ه.

(۵)- ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾، به‌لکو لییان ونبوون، یارمه‌تیان نه‌دان و پشتیوانییان نه‌کردن، په‌رستراوه‌کانی که له‌جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، تا‌کو له‌خوایان نزیک بخه‌نه‌وه، لییان ونبوون، نه‌ک سه‌ریان نه‌خستن، به‌لکو ههر لیشیان ونبوون، (أَي: غَابُوا، وَضَاعُوا)، ونبوون و زایه‌بوون، (ضَلَّ) ه، یانی: (ضَاعَ وَغَابَ وَفُقِدَ) دی، زایه‌بوو، په‌نهان بوو، بزر بوو (ضَلَّ) ونبوو، به‌لام (ضَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ) له‌ریگا ونبوو، (أَضَلَّهُ) ونی کرد، گومرای کرد.

(۶) - ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَرُونَ﴾، نه وهش درۆیه که یان و قسه هه لبه ستنه که یان بوو، ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ﴾، خوینراویشه ته وه: (وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ) نه وه وایلی کردن هه لگه ری نه وه و، لابدرین، ههروه ها خوینراو ته وه: (وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ)، نه وه وایلی کردن، نه وه لایدان، ﴿وَمَا كَانُوا يَفْقَرُونَ﴾، ههروه ها نه وه بوو که هه لیانده به ست.

چه ند ورده کارییه کی ئهم ئایه ته (۲۸):

ئهم ئایه ته چه ند ورده کارییه کی تیدان، پیویسته باس بکرین، که ده فه رموی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلُّوا عَلَيْهِمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَرُونَ﴾ (۲۸)، پیشتر مانا که یمان کرد، به لām له پرووی ریژمانی عه ره بییه وه، به پیی نه وه که (قُرْبَانًا) ده بیته چی و، (آلِهَةً) ده بیته چی؟ مانایه که ی ده گوپی و به گشتی ده توانین، بلین: سی واتای هه ن و به سی جور له پرووی ریژمانی عه ره بییه وه، ده گونجی مانا بکری:

(۱) - (محمد الطاهر بن عاشور)، ده رباره ی رسته ی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، ده لئ: (اتَّخَذُوا) دوو به رکاران ده خوازی، به رکاری یه که م راناویکه ده گه ریته وه بو ناوی مه و صوول (إِسْمِ الْمُؤَصُول)، ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا﴾، واته: (الَّذِينَ اتَّخَذُوهُمْ)، نه وانه ی که گرتبوویانن، ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، جگه له خوا گرتبوویانن، ﴿قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، به په رستراویان گرتبوون، له حالیکدا که ده یانویست پییان له خوا نزیک ببه وه، به رکاری دووهم ده بیته: (آلِهَةً)، (اتَّخَذُوهُمْ آلِهَةً)، (قُرْبَانًا)، ده بیته حال، واته: نه وانه یان به په رستراو گرتبوو، له جیاتی خوا، له حالیکدا که ده یانویست پیشیان له خوا نزیک بکه ونه وه.

(۲) - (أَبُو حَيَّانَ وَ أَبُو الْبَقَاءِ)، ده لئین: به رکاری یه که م قرتینراوه و (آلِهَةً)، به رکاری دووهمه (قُرْبَانًا) یش، بریتیه له: به رکاری پی ناوی (مَفْعُولٌ لِأَجْلِهِ).

(۳) - (إِبْنُ الْعَطِيَّةِ وَالْعُوفِي)، گوتوو یانه: {المَفْعُولُ الْأَوَّلُ مَحْذُوفٌ} و (قُرْبَانًا)، (مَفْعُولٌ بِهِ الثَّانِي) و (آلِهَةً)، (بَدَلٌ مِنْهُ)، واته: بهرکاری یه کهم قرتیتراوه و (قُرْبَانًا)، ده بیته بهرکاری دووهم و (آلِهَةً) یش جیگره وهی بهرکاری دووهمه.

(الزمخشري) ره خنه ی لهو بوچوونه گرتوهو، پروونیشی نه کردو ته وه له بهرچی و گوتوو یه تی: مانایه که ی ریک نایه ته وه، په نگه وایزانیی وهک بو خو ی (زهمه خشهریی) زور شارها بووه له رهوانبیژی داو، که خو ی دهیزانی له بهرچی ریک نایه ته وه، خه لکیش ده زانی!!

ننجا (محي الدين الدرويش) خاوه نی ته فیسیری (إعراب القرآن^(۱))، ده لی: (وَلَمْ يُبَيِّنْهُ وَنَحْنُ نُبَيِّنْهُ)، نهو پروونی نه کردو ته وه و ئیمه پروونی ده که ی نه وه، ننجا ئاوا ی پروون کردو ته وه، ده لی:

(لَوْ كَانَ قُرْبَانًا مَفْعُولًا ثَانِيًا، وَمَعْنَاهُ مُتَقَرَّبًا بِهِمْ، لَصَارَ الْمَعْنَى إِلَى أَنَّهُمْ وَبُخُوا عَلَى تَرْكِ إِتْخَاذِ اللَّهِ مُتَقَرَّبًا، لَكِنَّ اللَّهَ يُتَقَرَّبُ إِلَيْهِ، وَلَا يُتَقَرَّبُ بِهِ لِغَيْرِهِ، فَإِنَّهُ وَقَعَ التَّوْبِيخُ عَلَى نِسْبَةِ الْإِلَهِيَّةِ إِلَى غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، فَكَانَ حَقُّ الْكَلَامِ أَنْ يَكُونَ (آلِهَةً) هُوَ الْمَفْعُولُ الثَّانِي لَا غَيْرَ).

واته: نه گهر (قُرْبَانًا) بیته بهرکاری دووهم {مانایه که شی: (خو لیوه نیزیکهستن) ه، یانی: نه وهی خو ی پی له خوا نیزیک ده خه یه وه}، مانایه که ی وای لی ده هات که سه رزه نشترکراون چونکه خوا یان سبحانه به (خو پیوه نیزیکه ر) گرتوه، به لام خوا سبحانه خو ی پی لی نیزیک ده خریته وه، نهک به خوا له شتی دیکه نیزیک بکه ویه وه، که واته: سه رزه نشته که له بهر نه وه بووه، که جگه له خوا به په رستراو گیراوه، نهک له بهر نه وهی خوا به (قُرْبَان) گیراوه، بو یه ده بی (آلِهَةً) بکریته بهرکاری دووهم.

ئىنجا بەرکاری يەكەم، يان قرتىنراوه، ياخود راناويكە دەچىتەوه بۆ (الذین) (إِسْمِ الْمُؤْصُولِ) و بۆ سەر (اتخذوا) كە بریتیه له (هم) ی، (اتخذوهم) ئەوانەى شاره‌زای زمانى عەرەبى بن، باشتەر لەمه‌ حالىی دەبن.

ئیمەش جار جار خۆمان لە هەندىك لەو ورده‌كارىيانە دەدەین، لەبەر ئەوه‌ى ئەم تەفسیره‌ دەمانه‌وى لە هەموو ئاسته‌كاندا بەهره‌ى لى وه‌ربگیرى، بە تايه‌تى هەندىك لە پرسته‌كانى، كە زیاتر لە واتایه‌ك هەلدەگرن، ئیستا ئەمه‌ كە دەفه‌رموى: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ (٢٨)

(اتَّخَذُوا): شتىكى زاندراره‌، لە زمانى عەرەبى دا، كە دوو بەرکاری ده‌وین، ئىنجا بەرکاری يەكهمیان، يان ده‌بى بلّین: قرتىنراوه‌، يان ده‌بى بلّین: ده‌گەرپێتەوه‌ بۆ (الذین): یانى: (الذین اتخذوهم)، بەرکاری دووهم، ده‌بى هەر (آلِهَةً)، بى، چونكه‌ خوا ﷻ دەفه‌رموى: ئەوانەى بە پرستراویان گرتبوون لە جىاقى خوا، تاكو خۆيان پى لە خوا نىزىك بخه‌نه‌وه‌، بۆچى سه‌ریان نه‌خست؟ به‌لام ئەگەر بگوترى: (قُرْبَانًا) ده‌بیتە بەرکاری دووهم، واته‌: بۆچى ئەوانەى جگه‌ لە خویان بە خو پى وه‌ نىزىكه‌ر سه‌ریان نه‌خست؟ ئەو كاته‌ش په‌خه‌و گله‌یى خوای په‌روه‌ردگار له‌وه‌ ده‌بى كە: بۆچى جگه‌ لە خویان بە (قُرْبَان) گرتوه‌، ده‌بووایه‌ به‌س خوا به‌ (قُرْبَان) بگرن؟ به‌لام بىگومان مه‌به‌ست ئەوه‌ نیه‌، چونكه‌ خوا ﷻ په‌خه‌ى له‌وه‌ نیه‌، كە بۆچى به‌س خویان به‌ (قُرْبَان) نه‌گرتوه‌؟ به‌لكو په‌خه‌كه‌ له‌وه‌یه‌ كە بۆچى جگه‌ لە خویان كردوه‌ به‌ (آلِهَةً)، ئەگه‌رنا خوا ﷻ په‌خه‌ له‌وه‌ ناگرى: بۆچى جگه‌ لە خواتان كردوه‌ به‌ هو‌كاری له‌ خوا نىزىك بوونه‌وه‌، چونكه‌ خوا ﷻ هەرگىز ناكریتە هو‌كاری لى نىزىكه‌وتنه‌وه‌ (قُرْبَان)، تاكو خوا ﷻ په‌خه‌ بگرى، كە بۆچى جگه‌ لە خواتان به‌ (قُرْبَان) گرتوه‌، بۆچى به‌س خواتان به‌ (قُرْبَان) نه‌گرتوه‌؟ ئەسلى واتایه‌كه‌: بۆچى جگه‌ لە خواتان به‌ (آلِهَةً) گرتوه‌، تاكو پى لە خوا نىزىك بینه‌وه‌!.

بهر لهوهی که کو تای به ته فسیری ته تاهه تانه بینین، سه رنجیکی وردی (محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده خهینه پروو:

ده لئ: که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾: (آی: کذبهم، وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ: آی: يَفْتَرُونَهُ وَيَخْتَلِقُونَهُ، وَهَذَا نَوْعٌ خَاصٌّ مِنَ الْكَذِبِ، لِهَذَا هُوَ عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِ، إِذِ الْإِفْتِرَاءُ نَوْعٌ خَاصٌّ مِنَ الْكَذِبِ، وَهُوَ ابْتِكَارُ الْأَخْبَارِ الْكَاذِبَةِ، وَيُرَادُفُهُ الْإِخْتِلَاقُ، لِأَنَّ زَعْمَهُمُ الْأَصْنَامَ شُرَكَاءَ لِلَّهِ كَذِبٌ، مَرْوِيٌّ مِنْ قَبْلِ، فَهُوَ إِفْكٌ، وَأَمَّا زَعْمُهُمْ أَنَّهَا تُقَرِّبُهُمْ إِلَى اللَّهِ، فَذَلِكَ إِفْتِرَاءٌ أَخْتَرَعُوهُ).

واته: که ده فهرموئ: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، ته وهش درویه که یانهو ته وه بوو که هه لیانده به ست، ئنجا ئایا (درؤ) له گه ل (هه لبه ستن)، لیک جیان؟ (محمد الطاهر بن عاشور) که به راستی تبیینی و سه رنجی زور وردو جوانی هه ن، ده لئ: که ده فهرموئ: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، (إِفْكٌ) واته: (کذب)، یانی: ته وه درویه که یان بوو، ﴿وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، ههروه ها ته وهش که هه لیانده به ست، (هه لبه ستن) یش جوړیکی تایه ته له درؤ، که واته: ته مه بادانه وهو گپړانه وهی تایه ته بو سهر گشتی (عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِ)، چونکه هه لبه ستن جوړیکی تایه ته له درؤ، که بریتیه له هه لبه ستنی هه واله درویه کان، (إِفْتِرَاء) یش به (إِخْتِلَاق) مانا ده کری، واته: هه لبه ستن و دروستکردن، چونکه ته وه که پیمان وابوو به کان هاوبه شن بو خوا، ته وه درویه ک بووه و پیشتر گپړدراوه ته وه، بویه ته وه پی ده گوتری: (إِفْكٌ)، به لام ته وه که پیمان وابوو له خویان وه نیزیک ده خات، هه لبه ستنیک بووه و خویان هه لیانده ستوه.

سەرنجیک لەسەر گشتگیری و

فراوانیی مەبەستەکانی قورئان

پێشتر گوتمان: لە کۆتایی ئەم دەرسەدا سەرنجێک دەخەینەڕوو، لە بارەى ئەوەوە، کە زۆربەى ڕوونکەرەوانى قورئان پەحمەتى خویان لى بى و خواپاداشتیان بداتەو، کاتیکی ئایەتەکان تەفسیر دەکەن، چەمک و واتایەکیان قەتیس دەکەن، لەسەر ئەو واقعەى کە ئایەتەکانى تیدا دابەزیون و، سنوورداریان دەکات، واتە: بە زۆری دەیانەستەو بە مەککەو، بە قورەیشەو، بەو کاتەو، بەو شوێنەو.

بەلام بێگومان مەگەر نیشانەو بەلگەیهک هەبى، ناچارمان بکات، بڵیین: ئەم ئایەتە یان ئەم سوورەتە، تایبەتە بەو شوێنەو بەو کاتەو بەو خەلکەو، ئەگەرنا ئاشکرایە خوا ئەم قورئانەى تەنیا بۆ ڕۆژگارى کە تیدا دابەزیووە، بۆ ئەو کۆمەلگایەى تیدا دابەزێنراوە، نەناردووە، بەلام بۆ وێنە:

أ- سوورەتى (قریش): ﴿لَا يَلْفُ قَرِيشٌ ۝١ إِذْ لَفِيَهُمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤﴾
ئەو ڕوون و دیارە کە خۆی پەورەردگار بە تایبەت بۆ ھۆزى قورەیشیەتى، ھەرچەندە لە پشت ئەوانەو ش خەلکی دیکە دەگریتەو.

ب- کە بەسەرھاتی فیل باس دەکات: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَمَاكُولٍ ۝٥﴾ الفیل، ئەو دیارە باسی ڕووداوێکی دیاریکراو دەکات و تایبەتە بەووە.

بەلام لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝٢٧﴾ الأحقاف، واتە: بە دنیایی ئیمە ئاوەدانییەکانی دەورووبەری ئیوهمان

فهوتاندوون و نیشانہ کاغمان بۆ جوراو جور کردوون، به لکو بگه رینه وه، ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (۲۸) الأحقاف، ئنجا ده بووايه ئهوانه ی له جیاتی خوا به په رستراویان گرتبوون، تاكو له خوايان نزیک بخه نه وه، سهريان خستبان و پشتیان گرتبانایه (نهک سهريان نه خستن)، به لکو لیشیان ونبوون و، شوین بزر بوون، ئه وهش درویه که یان بوو و، ئه وه بوو که هه لیانده به ست.

لیره دا هیچ شتیک تیمه ناچار ناکات، بلیین: ئه وه بهس مه به ست پئی خه لکی مه که که یه و کۆمه لگای یه که مه، که قورئانی تیدا دابه زینراوه، چونکه تیمه ش ئیستا که ده یخوینینه وه: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَّكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى﴾، تیمه ئاوه دانییه کانی ده وروبه ری ئیوه مان فهوتاندوون، خوا ﷺ له قورئاندا بۆی باسکردووین، تۆفانی نووح که هه لساوه و که شتییه که له سه ر چای جوودی یی نیشته توه، دیاره گه لی نووح له وێ فهوتاون، ههروه ها ئه که دیی و سۆمه ری و کلدانیی و ئاشوورییه کان، له عیراق فهوتاون و، کاتی خو ی رۆم و فارس و یۆنان له ئیران و ئه ورووپا و شام و، گه لی عادو ئه موود له حجازو، له میصر فیرعه ون و، گه لی لوط له فه لسطین و... هتد، که واته: تیمه ش دویندراو (مخاطب) ی ئه و ئایه ته موباره کانه یین، کۆمه لگا کانی ده وروبه ری تیمه ش، خوا ی دادگه ر له میژوودا فهوتاندوونی، که واته: سنووردارکردنی چه مک و واتای ئایه ته کان و به ستنه وه یان به شوینیکی جوگرافی ی دیارییکراو و، به کاتیکی میژووی دیارییکراوه وه، پیچه وانه ی ئه و ئامانج و حیکمه ته یه، که خوا ی موته عال قورئانی بۆ دابه زاندوه: ﴿ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) ص، که واته: ده بی چه مک و واتای ئایه ته کان، به پئی فراوانی قورئان و به پئی ئامانجی ئیردرانی قورئان، ته ماشا بکه یین، نهک له بهر رۆشنای کاتیکی دیارییکراو میژووییداو، له چوارچیوه ی شوینیکی دیارییکراوی جوگرافییدا، که به داخه وه زۆربه ی ته فسیره کان به و شیوه یان کردوه، ئه وهش به هه له ده زانم، به لکو ده بی قورئان که خوا ﷺ ده فهرمو ی: بۆ هه موو مروؤف و جندم ناردوه،

کاتیک ئایه ته کان تهفسیر ده کهین، مه گهر نیشانه یه ک هه بی ناچارمان بکات،
 بلی: فلان ئایه ته، یان فلان سووړه ته، یان فلان کومه ل ئایه ته، له گه ل فلان
 کومه لگاو گه لیه تی، چ ئیستا، چ رابردوو، یان له گه ل فلان شوینه جوگرافیه یه تی
 نه گهرنا ده بی چه مک و واتای ئایه ته کان، فراوان بکری، تا کو تیکرای زهوی و
 هه موو مروځایه تی بگر نه وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەوت (۷) ئایەتی کۆتاییە، ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۵)، کە چوار بابەتیان گرتوونە خۆیان:

بابەتی یەكەم: چوار ئایەتی: (۲۹ - ۳۲)ی بۆ تەرخانکراون، باسی ناردنی خوا بۆ کۆمەڵیک لە جندو گوئیگرتنیان بۆ پیغەمبەر ﷺ کە قورئانی خویندو، پاشان گەرانهوھیان بۆ لای خەڵکەکیان و، بانگەوازکردنی خەڵکەکیان بۆ لای خواو بۆ لای قورئان.

بابەتی دووھەم: ئایەتی پێنجەم دەگریتە خۆی، ئایەتی ژمارە: (۳۳)، باسی دروستکردنی گەردوونە وەک بەلگە لەسەر توانایی خوا ﷻ، کە دەتوانی مردووان زیندوو بکاتەو، ھەلیانستییتەو بۆ سزاو پاداشت درانهوھیان.

بابەتی سێھەم: ئایەتی شەشەم، ئایەتی ژمارە: (۳۴) گرتوویەتە خۆی، کە باسی سزادانی کافرانەو، دانپیداھێنانیانە بە تاوان و خراپەکانیان لە پۆژی دوایی دا.

بابەتی چوارەم: ئایەتی ھەوتەم و کۆتایی، ئایەتی ژمارە: (۳۵)، گرتوویەتە خۆی، کە فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ، کە وەک پیغەمبەرای خاوەن بڕیارو عەزیمەتی پتەو، خۆراگر بێ و، پەلە نەکات لە ھاتنی سزا بۆ بێپروایەکان و، دلنیاش بێ لە ئاینەدی پۆشن و سەربەرزانەیی خۆی و، داھاتووی مەینەتبارو خراپی بێپروایەکان، ئەگەر ھەر لەسەر بێپروایی میننەو.

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَنْقُومُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَنْقُومُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ

وَأَمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرُ أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فُهِلَ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{ههروهہا (ئہی موحه ممہد)}، یاد بکہوہ! کاتیک کۆمہ لیکمان لہ جند ناردنہ لات گوئیان بو قورٹان ہہ لختبوو، کاتیک ٹامادہی (قورٹانخویندنہ کہ) بوون، گوتیان: کش و مات بن و گوئی رادیرن، ئنجا کاتیک (قورٹانخویندنہ کہ) تہواو کرا، ترسیئہ رانہو وریاکہ رہوانہ گہرانہوہ لای کۆمہ لہ کہیان ﴿٣١﴾ گوتیان: ئہی کۆمہ لہ کہمان! ئیمہ گوئیستی کتیییک بووین لہ دواى مووسا دابہ زینراوہ، بہ راستدانہ ری (کتیبہ کانی) پیش خوئیہ تی، بہ رہو ہہ ق و بہ رہو ری راست رینمایى (خہ لک) دہکات ﴿٣٢﴾ ئہی کۆمہ لہ کہمان! وہ لآمی (داواکاری) بانگہ وازکاری (ری) خوا بدہنہوہو، برہوای پی بینن لہ (بہ شیکی) گوناہہ کانتان دہ تانبووری و، لہ ئازاریکی بہ ئیش دہ تانپاریزی ﴿٣٣﴾ ہہر کہ سیکیش وہ لآمی (داواى) بانگہ وازکاری (ری) خوا نہ داتہوہ، لہ زہویدا دہستہ وسانکەر (ی خوا) نیہو، جگہ لہو (خوا)یش ہیچ سہرپہرشتیاری نین، ئہوانہ لہ گومپارییہ کی ئاشکرادان ﴿٣٤﴾ ئایا (بیپروایہ کان) (بہ چاوی عہ قَل و دَل) نہ یاندیوہ کہ ئہو خواپیہ ئاسمانہ کان و زہوی ہیناونہ دی و، بہ دروستکردنیشیانہوہ ماندوو نہ بووہ، توانایہ کہ مردووانیش بژیہ نیستہوہ؟

با، بېگومان ئەو لەسەر ھەموو شتیک توانایە (۳۲) ئەو پوژەش کە بېپروایان لەسەر ئاگر (ی دۆزەخ) پادەنویژن (پێیان دەگوێری): ئایا ئەمە راست و چەسپاو نیە؟ گوتیان: با، (خوا) فەرمووی: دەجا بە ھۆی ئەووە کە بېپروابوون، ئازار (ی دۆزەخ) بچێژن (۳۳) (ئەو موھەممەد ﷺ!) وەک چوون خواوەن عەزیمەتان (لێپراوان) لە پیڤەمبەرەن خۆراگر (و پشوو درێژبوون) خۆراگر بەو، پەلەیان بۆ مەکە (سزایان بۆ بێ) ئەو پوژە ئەو ھەوێ گەشتیان پێدراو (و ھەرەشەیان پێ لێکراو) دەبینن، وەک تەنیا کاتیک (ی کەم) لە پوژیکدا (لە ژبانی دنیا دا مابنەو)، ئەمە گەیاندن (ی پەيامی خوايە)، ئایا جگە لە کۆمەڵی لادەران (کێ) دەفەوتێری؟ (۳۴).

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(صَرَفًا إِلَيْكَ): واتە: ناردمانە لات، بۆ لای تۆ ناردمان، (صَرَفْتُ الرَّجُلَ عَنِّي فَأَنْصَرَفَ، وَصَرَفَ اللَّهُ عَنْكَ الْأَذَى: دَفَعَهُ)، دەگوێری: (صَرَفْتُ الرَّجُلَ عَنِّي فَأَنْصَرَفَ)، پیاو ھەم لە لای خۆم دوورخستەو ھەو دوورکەوتەو، (صَرَفَ اللَّهُ عَنْكَ الْأَذَى)، خوا ئازارت لێ سەرف بکات، واتە: لێت دوور بخاتەو، کەواتە: (صَرَفْنَا إِلَيْكَ) ناردمانە لات.

(نَفَرًا): (النَّفَرُ: عِدَّةٌ رِجَالٍ، وَكَذَا النَّفِيرُ: مِنْ ثَلَاثَةِ إِلَى عَشْرَةٍ، وَقِيلَ مِنْ ثَلَاثَةِ إِلَى عَشْرِينَ)، (نَفَرُ) کۆمەڵیک لە پیاوان، ھەر ھەھا وشە (نَفِيرُ) یش، بە ھەمان شێو، ھەندیک گوتووایانە: (نَفَرُ) لە سییەو تاکو دیەو، ھەندیک گوتووایانە: لە سییەو تاکو بیستە.

(يَسْمَعُونَ): گوێ ھەلدەخەن، (اسْتَمَعَ لَهُ: أَصْغَى، وَكَذَا تَسْمَعُ وَاسْمَعُ إِلَيْهِ)، ھەم (تَسْمَعُ) و ھەم (سَمِعَ) لە گەڵ (اسْتَمَعَ إِلَيْهِ) ھەموویان، واتە: گوێی بۆ ھەڵخست، نەک تەنیا گوێ بگری، بە لکو گوێ ھەلبغاو بێ دەنگ بێ.

(أَنْصَتُوا): (الْإِنْصَاتُ: السُّكُوتُ وَالْإِسْتِمَاعُ)، (إِنْصَات): بریتیه له بی دهنگی و گوینگر تنیکی به گرنگی پیدانهوه.

(قُضِيَ): (قَضَى: أَيْ حَكَمَ، وَقَدْ يَكُونُ قَضَى مَعْنَى الْفَرَاغِ، تَقُولُ: قَضَى حَاجَتَهُ، وَقَضَى عَلَيْهِ: قَتَلَهُ لِأَنَّهُ فَرَعَ مِنْهُ)، (قُضِيَ): به مانای تهواو بوو، به لام لییره دا (قَضَى) واته: (حَكَمَ) بریاریدا، جاری وایه (قَضَى) به مانای لیوونهوه له شتیک دی، دهگوتری: (قَضَى حَاجَتَهُ) کاره که ی خوی تهواو کرد، (قَضَى عَلَيْهِ: قَتَلَهُ لِأَنَّهُ فَرَعَ مِنْهُ)، (قَضَى عَلَيْهِ) یانی: کوشتی، چونکه تهواوی دهکات، وهک خوا سُخِّرَ لَهُ له باره ی مووساوه عَلَيْهِ فره موویه تی: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ القصص، واته: مووسا مستیکی لیداو تهواوی کرد، واته: کوتایی پیهات و رووحی له جهسته ی جیابووه.

(وَيُجْزِكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ): چه پالتهان ده دات، ده تانپاریزی له سزایه کی به تیش، (أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَذَابِ، أَيْ: أَنْقَذَهُ، وَاسْتَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ، فَأَجَارَهُ)، (أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَذَابِ) واته: خوا ده ربازی کرد له نازار، (وَاسْتَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ، فَأَجَارَهُ)، فلانکهس داوای په نادانی له که سییک کرد، که له که سییک په نای بدات، تهویش په نای دا، که واته: (يُجْرِكُمْ) ده ربازتان دهکات و په ناتان ده دات.

(بِمُعْجِرٍ): دهسته وسانکه ر، (أَعْجَزَهُ الشَّيْءُ: فَاتَهُ، وَعَجَزَهُ تَعْجِيزًا، ثَبَطَهُ أَوْ نَسَبَهُ إِلَى الْعَجْزِ)، (أَعْجَزَهُ الشَّيْءُ: فَاتَهُ)، واته: تهو شته له دهستی ده رباز بوو و، پویشته، (عَجَزَهُ تَعْجِيزًا) واته: سستی کرد، یاخود پالیدایه لای نه توانین، بی توانای کرد.

(وَلَمْ يَعْ): (الْعِي: ضِدُّ الْبَيَانِ، عِي فِي مَنْطِقِهِ فَهُوَ عِي، وَالْإِعْيَاءُ: عَجَزٌ يَلْحَقُ الْبَدَنَ فِي الْمَشْيِ، وَالْعِي: عَجَزٌ يَلْحَقُ مِنْ تَوَلَّى الْأَمْرَ وَالْكَلَامَ)، وشه ی (عِي): پیچه وانهای قسه زانین و زمان پاراوییه، دهگوتری: (عِي فِي مَنْطِقِهِ فَهُوَ عِي)، له قسه کهیدا بی توانا بوو، نهیتوانی مه بهستی خوی ده ربیری، به لام (إِعْيَاءُ): ماندوو بوونیک و بی توانییه که، له رووی جهسته ییه وه تووشی مرووف ده بی، به لام (عِي): له نه توانینیکه له رووی قسه کردن و، کاروبار راپه راندنه وه تووشی ئینسان دی.

(يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ): ئەوانەى بېيروان لەسەر ئاگر ڕادەنویترين، دەبرينه سوئي، پيشانيان دەدرئ، دەگوترئ: **(عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ، وَالْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضُهُ،)** دەگوترئ: **(عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ،)** شتەكەم بۆ فروشتن ڕانواند، ياخود بۆ فلانكەسم ڕانواند، يان لەسەر فلانكەسم ڕانواند: پيشانەدا، **(وَالْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضُهُ،)** **(عَارِضُ):** بە كەسيك دەگوترئ لاملى خوئ پيشانەدا.

(أُولُوا الْعَرْمِ): **(الْعَرْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ،)** **(عَزَمْتُ وَعَزِيمَةُ):** بریتیه لە دَل چهسپاندن لەسەر تەواوکردن و ئەنجامدانی کاریك، دەگوترئ: **(عَزَمْتُ الْأَمْرَ، وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ، وَاعْتَزَمْتُ،)** واتە: **(عَزَمْتُ الْأَمْرَ)** ڕیاری کارەكەم دا، **(وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ)** ڕیاریم لەسەردا، **(وَاعْتَزَمْتُ)** دلى خوَم لەسەر چهسپاند، كەواتە: **(أُولُوا الْعَرْمِ)** واتە: خاوەنانی لیپران، خاوەنانی ڕیاریو، خاوەنانی ویستی پتەو.

(لَمْ يَلْبُثُوا): **(لَبِثَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ مَلَاذِمًا لَهُ،)** واتە: لە شوینەكە نیشته جئ بوو، پەيوەست بوو بەو شوینەو، كەواتە: **(لَمْ يَلْبُثُوا،)** واتە: نەماونەو لەوئ، پيشان نەچوو.

(بَلَغُ): ۱- **(الْبُلُوغُ وَالْبَلَغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصُودِ، وَالْمُنْتَهَى، مَكَانًا أَوْ زَمَانًا، الْبَلَغُ: التَّبْلِيغُ، الْبَلَغُ: الْكِفَايَةُ،)** وشەى **(بَلَغُ)** بە سئ واتایان هاتو: **(الْبَلَغُ وَالْبُلُوغُ):** بە مانای گەشتن بە ئەوپەڕى ئامانج و مەبەستیک، چ لە ڕووی كاتەو، چ لە ڕووی شوینەو، واتای دووهمى **(بَلَغُ):** بە مانای گەياندنە، واتای سییەمى **(بَلَغُ):** بە مانای ئەوێهە شتیک بەس بئ بۆ شتیک.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

هۆی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته موباره كانه: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۚ﴾ (۲۹) قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۰﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِمَ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۳۱﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾﴾ الأحقاف، لهو باره وه ئهم دوو گپ دراو هیه دینین:

(أ) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ بِبَطْنِ نَخْلَةٍ، فَلَمَّا سَمِعُوا، قَالُوا: أَنْصِتُوا، قَالُوا: صَه، وَكَانُوا سَبْعَةً، أَحَدُهُمْ: زَوْبَعَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۚ﴾ (۲۹) قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۰﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِمَ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۳۱﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾﴾ (الأحقاف)، (أخرجه ابن أبي شيبة: ج ٤، ص ٧٦، والحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ٤٥٦، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، والبيهقي في دلائل النبوة: ج ٢، ص ١٢٨، أبو نعيم في دلائل النبوة: ج ٢، ص ٣٠٤، كما في (الدَّر الْمُنْتَوَر) ج ٧، ص ٤٥٢، والإِسْتِيعَاب فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٣، ص ٢١٦).

واته: عه بدوللای کوری مه سعود رضی اللہ عنہ ده گپ یته وه، ده لی: ئهو کومه له له جند دابه زینه لای پیغه مبه رضی اللہ عنہ له کاتیکدا که قورئانی ده خویند، له (بَطْنِ نَخْلَةٍ)، {شوینیکه له نیزیک مه ککه}، کاتیک گوئیان لی بوو، گوئیان: بئ دهنگ و کش و مات بن، گوئیان: وس بن، نو کهس بوون، یه کیکیان (زَوْبَعَةُ) بوو، (یه کییک له جند بووه، ئه وه ناوی بووه)، خوا ﷺ بهو بوئه وه ئهو ئایه تانه ی دابه زانندن.

(ب) - {عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ: هَلْ صَحِبَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنْكُمْ أَحَدٌ لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَ: مَا صَحِبَهُ مِنْ أَحَدٍ، وَلَكِنَّا فَقَدْنَاهُ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقُلْنَا: اغْتِيلَ، اسْتُطِيرَ، مَا فَعَلَ؟ قَالَ: فَبَيْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَلَمَّا كَانَ فِي وَجْهِ الصُّبْحِ، إِذَا نَحْنُ بِهِ يَجِيءُ مِنْ قِبَلِ حِرَاءٍ، فَأَخْبَرْنَاهُ، فَقَالَ: «إِنَّهُ أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ، فَأَتَيْتُهُمْ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ»، فَانْطَلَقَ فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَآثَارَ نِيرَانِهِمْ)، (أخرجه الطيالسي: ج ١، ص ٤٧، وابن أبي شيبة: ج ١، ص ١٥٥، ومسلم: ٤٥٠، وأبو داود: ٨٥، والترمذي: ١٨، ٤٢٥٨، وابن حبان: ١٤٣٢).

واته: عەلقەمە دەلی: بە ئیبنو مەسعوود رضی اللہ عنہ گوت: ئایا شەوی جند هیج کام لە ئیوێ هاوێ لایەتی پیغەمبەری خوا ﷺ کرد؟ عەبدوللەش گوئی: هیج کام لە ئیمە هاوێ لایەتییان نەکرد، بەلام شەویک (پیغەمبەر ﷺ) لیمان ونبوو، گوتمان: دەبی پەنھانکوژ کرابی، دەبی پەنیرابی، چی کرد؟! شەویک کە کۆمەلە خەلکیک بە خراپترین شیوەی لییان دەگوزەرا، ئاوا ئەو شەوێ لە ئیمە گوزەرا، بەلام لە پرووی بەرەبەیاندا پیغەمبەرمان ﷺ بینی، لە لای ئەشکەوتی حیرائەوێ دەهاتەوێ، هەوالمان پێدا کە ئیمە بوو ژۆر سەغەلت بووین، چیت لیھات؟ فەرمووی: بانگەوازکاری جند هات، بۆلام، (واته: یەکیکیان هاتوێ)، منیش چووم بۆ لایان قورئانم بەسەردا خویندن، ئنجا پیغەمبەر ﷺ ڕۆیی شوینەوارەکانی خۆیان و شوینەواری ئاگرەکانیشیانی پیشان داین.

شایانی باسە: ڕیوایەتی دیکە هەیە کە (إبن هشام) لە (السيرة النبوية) داو، (القرطبي) لە تەفسیرەکی خۆیدا^(١)، هیناویانە، وردەکاری زیاتر لەو بارەوێ دەخاتەروو، کە پیغەمبەری خوا ﷺ کاتیک لە تائیف گەراوێتەوێ، کە لە سەرچاوەکانی سیرە ﷺ هاتوێ، بە شیوەیەکی ژۆر ناشایست پیشوازیان لە پیغەمبەری خوا ﷺ کردوێ، بە شیوەیەکی ژۆر نانەجیانەو ناشایستیش بەرپیان کردوێ، مندالیان تێبەرداون، دوایی کە پیغەمبەری خوا ﷺ

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ٢٦، ص ١٦٥، برقم: ٥٥٠١، والسيرة النبوية لابن هشام: ج ٢، ص: ٢١ - ٢٣)، عن محمد بن كعب القرظي مرسلًا.

هاتۆتەو بەرەو مەككە، دیارە شەوێكە لە ئەشكەوتی (حرّاء) بوو، بە پێی ئەو ڕیوایەتەو، لەو کاتەدا خواى پەرورەدگار کۆمەڵێک لە جندى بۆ لا ناردوون، یانی: کە ئەى مەرۆڤەکان (خەڵکی طائیف)! ئێو کەللەرەقن، ئێو نانەجین، ئێو وەلامى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ نادنەو، ئەوێتا جند بەپێى خۆیان هاتوون! کەئێو پێغەمبەر ﷺ خۆى دى، بۆ لاتان و دەیهوێ پەيامى خواتان پێ رابگەیهنێ، گوێی بۆ ناگرن، کەچی جند لەو شوێنە دوورەو خۆیان هاتوون، بە پێى خۆیان دواى ئەوێ بیستووین، پێغەمبەر ﷺ پەیدا بوو، ئەویش بە هۆى ئەوێ کە ئاسمانیان پشکنیوێو تەماشایان کردو، ئیشکگریتیى و پاسەوانیەتیى ئاسمان زۆر مەحکەم کراو، وەک جارێ دەرفەتیان نی، بچنە سەر و گوێ لە قسەى فریشتان بگرن، گوتووین: دیارە گۆرانکاریەک بوو لە زەوى دا، ئیبلیس چەند کۆمەڵە جندىکی ناردوون، بگەرین، داخۆ چی رویداو لە زەویدا؟ تاكو سەرەنجام ئەوانەى دەچن بۆ لای حیجاز، ئەو هەوالە دەبنەو دەلێن: ئەو رویداو: کە پێغەمبەرى کۆتایی ﷺ هاتو، پاسەوانیەتیى و ئیشکچیتى ئاسمان مەحکەم کراو پتر لە جارێ، تاكو جند نەتوانن گوێ لە قسەى فریشتان بگرن و، قسەیک کە دەیهێنن بۆ کاهین و فالچیەکان، لەگەڵ وەحییدا تێکەڵ نەبێ.

خواش پشتیوان بێ، لە کاتێکدا دەگەینە تەفسیری سوورەتی (الجن)، لەویدا باسیک لە بارەى جندەو دەکەین، بۆیە لێرەدا هەم لە هۆى هاتنە خوارەوێکە دا، کە دەگونجێ وردەکاریى زیاتر باس بکری و، هەم لە مانای گشتیى دا، کە دوایی دێنە سەرى، بە کورتیی قسەمان لێکردو و قسەى لێ دەکەین و، خوا پشتیوان بێ کە دەگەینە تەفسیری سوورەتی (الجن)، وێرای باسیکی سەرەخۆ لە بارەى جندەو، لە بارەى چەمک و واتای ئەم ئایەتانەى ئێرە، چەمک و واتای ئایەتەکانى سوورەتی (الجن)یشەو، باس و خواى پێویست دەکەین.

مانای گشتیی ئایه تهکان

خوا سبحانه له چوار ئایهتی یه کهمدا، ئایه تهکانی: (۲۹ - ۳۲)، باسی بابه تیک دهکات، که بو ئیمه ی مرووف، ئه و بابه ته ده چته چوارچیوه ی جیهانی په نهان و نادیار (غیب)ه وه، ئه ویش ئه وه یه که خوا سبحانه پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د علیه السلام و له پشت ئه ویشه وه ئوممه ته که ی و، هه ر که سیک بیه وی ئاگادار ده کاته وه، که کاتی خو ی کومه لیک له جندانی ناردوون بو خزمه ت پیغه مبه ر علیه السلام که گو ی له قورئان بگرن، ئنجا دوا ی ئه وه ی ئاماده ی بوون، بی ده نگ بوون و، دوا ی ئه وه ی قورئانه که یان گو ی لی بووه، که پانونه وه بو لای خه لکه که یان و هه والیان پیداون، که له دوا ی مووسا علیه السلام گو ییستی کتیپیک بوون، دابه زیوه، که به ره و هه ق و راسته ری، خه لک پینمایی ده کات و، داویان له خه لکه که یان کردوه که به دهم بانگه وازو په یامی خواوه بچن، ئه گه ر وابکه ن، خوا له گونا هه کانیان ده یانبوو ری و، له سزاو ئازاری به ئیشی دۆزه خ چه پالهیان ده دات، به لام هه ر که سی وانه کات، ئه وه ده سته وسانکه ری خوا نیه له زه ویداو، بیجگه له خواش سه رپه رشتیاریکی نیه و، ئه وانه له گومراییدان.

ئهمه چه مکی گشتیی ئه و چوار ئایه ته یه، که خوا سبحانه ده فه رموی:

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، یاد بکه وه! کاتی که کومه لیک له جندمان بو لای تو ره وانه کردن، (نفر) گوتوو یانه: له سی تا کو ده (۳-۱۰) و، هه ندیک گوتوو یانه: له سی تا کو بیست (۳-۲۰)، هه روه ها راجیایی دیکه ش هیه، گرن گ ئه وه یه ئه وانه کومه لیک له جند بوون، خوا سبحانه واداری کردوون و وای لیکردوون، بچن بو خزمه ت پیغه مبه ر علیه السلام، ئنجا وه ک له هو ی هاته خواره وه کهیدا باس مان کرد، هه ندیک به سه رهات ئاماژه به وه ده که ن، ئه و پروودا وه ئه و کاته بووبی که پیغه مبه ر علیه السلام له تائف گه راوه ته وه، هه ندیکیش ده لێن: نه خیر، به لکو پیشت

بووهو دهگونجی له سالانی سه ره تای پیغه مبه راتی موحه مبه ددا ﷺ بووبی، گرنه
 ئه وه یه خوا ﷺ ده فهرمووی: کۆمه لیک له جنده مان ناردن بو لای تو، ﴿يَسْمِعُونَ
 الْفَرَآنَ﴾ به گرنه گی پیدانه وه گوئیان له قوربان ده گرت، ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا
 أَنْصِتُوا﴾ کاتیک ئاماده ی بوون، واته: ئاماده ی کۆرو مه جلیسه که ی پیغه مبه ر ﷺ
 بوون، ئه گه ر کۆرو مه جلیس بووبی و، یا خود ئاماده ی پیغه مبه ربووبن ﷺ، له و
 کاته دا که هه ندی ده لێن: نوێژی کردوه، ئنجا نوێژی به یانی بووه، یان نا؟ گرنه
 ئه وه یه نوێژی که ده نگ تیدا به رز کراوه بووه، یا خود مه به ست پێی ئه وه یه
 ئاماده ی قوربان خویندنه که بوون، ﴿قَالُوا أَنْصِتُوا﴾ له ئیو خویندا به یه کدیان
 گوته: بێ ده نگه بن، کش و مات بن، ﴿فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ کاتیک
 ته واهو بوو و برا، واته: ئه و قوربان خویندنه ی پیغه مبه ر ﷺ ته واهو بوو، گه رانه وه
 بو لای کۆمه له که یان ئاگادار که ره وانه وه و وریا که ره وانه وه، گه رانه وه بو لایان، تاکو
 بیانترسین و وریایان بکه نه وه.

﴿قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ گوئیان: ئه ی خه لکه که مان!
 ئه ی کۆمه له که مان! ئیمه گوئیستی کتیبیک بووین له دوا ی مووسا ﷺ
 دابه زینراوه، واته: له دوا ی کتیه که ی مووسا (که ته وراهه) دابه زینراوه،
 ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به راستدانه ری ئه وه یه که له پێشده ستیه وه بووه و،
 هه رچی کتیبیک که له پێش ئه ودا دابه زیوه، هه مووی به راست ده زانی، وه ک
 ئه صلّه که یان که کتیب و فه رمایشتی خوان، ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ به ره وه هه ق و
 راستی و دادگه ری و چاکی و حکمه ت، پێنمایی ده کات، ﴿وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 هه روه ها به ره وراسته شه قام، هه ق وه ک لایه نی تیوری و، راسته ری، وه ک
 لایه نی جیه جیکردن و به رجه سته کردنی ئه و هه قه له سه ر ئه رزی واقیع، ئیسلام
 هه قیکه که له قورباندا به رجه سته یه، راسته رییه کیشه که له ریازی پیغه مبه ردا
 ﷺ به رجه سته یه، ئه ویش هه ر قوربان وه پیاوه کراوه و به رجه سته کراوه، وه ک
 زۆرجاران گوته ومانه.

﴿يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾، نهی کوهمه له که مان! نهی خه لکه که مان! وه لامی بانگه وازکاری خوا بده نه وه، واته: نهو که سهی خوا ناردوو یه تی بو بانگ کردنی خه لک، ئیوه وه لامی بده نه وه، ﴿وَأَمْنُوا بِهِ﴾، برپواشی پی بینن، سهره تا به ده نگیه وه بچن، پاشان دواي نه وهی تیده فکرن و راده میئن و له په یامه که ی حالی ده بن، برپواي پی بینن، ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، له گونا هه کانتان ده تانبووری، ﴿وَمُحَرِّمٌ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، له نازاریکی به تیشیش چه پالوه په ناتان ده دات.

﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾، ههر که سیکیش وه لامی بانگه وازکاری خوا نه داته وه، بانگه وازکاری که بو لای خوا، خه لک بانگ ده کات، که موحه ممه ده ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾، مسوگر ده سته وسانکه ری خوا نیه له زه ویدا، یانی: ده سته وسانکه ری خوا نیه، له خوا ده ربازو قوتار نابی، ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾، هه روه ها جگه لهو (جگه له خوا ﴿لَهُ﴾) هیچ سهر په رشتیاری نین، دوست و پشتیوان و مشوور خووری نین، ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئا نه وانه، له گومپراییه کی روون و ناشکرادان.

ئنجا خوا ﴿لَهُ﴾ نه نایه تی دواي نه وودا، نایه تی ژماره (۳۳) دا، بابه تیکی دیکه باس ده کات، که زورچار له قورئاندا باسکراوه، نه ویش بریتیه له وه که خوا ناسمانه کان و زه وی هیناونه دی، بی نه وهی پیانه وه ماندوو بی، ئنجا خوا یه ک نه وه توانایه که ی بی، توانایه که ی بی سنووره و ده شتوانی مردوو ان زیندوو بکاته وه:

ده فهرموئ: ﴿أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُمْ يَمْدِدْ عَلَى أَنْ يَحْيِيَ الْمَوْتَى﴾، ئایا نه یانبینیوه، واته: به چاوی عه قل و دل، زانایان ده ئین: (الرُّؤْيَا قَلْبِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً)، چونکه نه وه به چاوی سهر نابینری، که خوا به دروست کردنی ناسمانه کان و زه وییه وه ماندوو نه بووه، یاخود: یانی: (أَوَلَمْ يَعْلَمُوا؟ أَوَلَمْ يُدْرِكُوا؟)، ئایا نه یانزانیوه؟ ئایا ده رکیان نه کردوه نه یانفامیوه؟ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴿١﴾، که ئەو خۆیە ی ئاسمانەکان و زەوی هێنانونە دی، ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ﴾، ماندوو و شەهەتیش نەبوو، بە دروستکردنیانەو، ﴿يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُخَيِّطَ الْمَوْتَ﴾، (ئایا نازانن کە ئەو خۆیە) توانادارە، لەسەر ئەوێ مردوووان بژێهێتەو؟ ﴿بَلَى﴾، بە، (توانادارە)، ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دڵنیایی ئەو لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

واتە: بە هەر بۆ خۆیان پامێنن و تەماشای بکەن، مادام دان بە بوونی خۆی بە دیهێنەر و پەرەردگاردا دێنن، نابێ مەسەلە ی زیندووکرانەو هێان لێ عاسێ بێ، خۆیە کە بتوانێ ئەم گەردوونە، ئاوا بەو شێوەیە سیستما تیک و پەروردە کاریبە بخولقێنێ، دەشتوانێ مردوووانێک کە کاتی خۆی ژیاانی پێداون، زیندوووان بکاتەو، دووبارە ژیاانیان پێ بداتەو، وەک چۆن لەسەرەتاو مردوو بوون و، ژیاانی پێداون، دەتوانێ دووبارە ژیاانیان پێ بداتەو.

ئنجای ئەو ئایەتی ژمارە (۳۴) دا، بابەتێکی دیکە ی سێهەم باس دەکات و دەفەر مۆی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، هەرودەها ئەو پۆژە کە ئەوانە ی بێ پروان پادەن و نێزێن لەسەر ئاگر، ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، (پێیان دەگوترێ): ئایا ئەمە هەق و راست نیە؟! ﴿قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا﴾، گوێیان: بە، بە پەرودەرگارمان (راستە)، ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، خوا ﷻ فەر مۆی: کەواتە: ئازار بچێژن بە هۆی ئەووە کە بێ پروا بوون، ﴿تَكْفُرُونَ﴾ دەشگونجێ بە مانای سێلەیی دەکەن، بێ، یانی: چونکە کوفرانتان دەکرد، بەلام لەم رەوت (سیاق) دا باشتەر دەگونجێ کە مەبەست ئەو بێ، بە هۆی ئەووە کە تێو بێ پروا بوون، بەلام ئێستای دانی پێدا دێنن.

بەلێ: ﴿كَفَرُوا﴾ ی یە کەم: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، دەگونجێ بە مانای ئەو بێ: ئەوانە کە سێلە و ناسو پاسن، هەرودەها (تَكْفُرُوا) ی دوو هەمیش، دەگونجێ بە مانای سێلەیی ناسو پاسیی بێ، بەلام بە پێی سیاق زیاتر ئەو دێتە بەرچاو مەبەست بێ پروای بێ، واتە: بێ پروا بوون بە پۆژی دوا یی و بە سزاو پاداشتی خوا.

لیرەدا کە ئەو پرسیارەیان لێ دەکری: ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، کە ئەو ه گوتراوی بیژەرێکە، بەلام بیژەرە کە باس نەکراوە، ئنجا یان خواپە **﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾**، گوتیان: با سویند بە پەروەردگارمان، سویندیشی لەسەر دەخۆن، بۆ جەختکردنەووە زیاتر دڵنیاکردنەووەی بەرانبەر، کە ئیستا زۆر قەناعەتیان هاتو، بەلام بە داخەووە کاتەکی گونجاو نیە!! ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، {خوا **﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾** یاخود ئەو بیژەرە،} فەرمووی: ئنجا مادام وایە ئازار بچێژن بەهۆی ئەووە، کە بیروابوون کاتی خو، واتە: لە ژیانی دنیادا.

ئنجا دیتە سەر بابەتی چوارەم و کۆتایی لە ئایەتی ژمارە (۳۵): ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، ئەم (ف)ە، بۆ بادانەووە گیرانەووەی، بەلام هاوکات پەيوەستیشە بە چەند رستەیه کەووە لە پیش خۆیدا، واتە: مادام کار بەو شیوەیە بئ و، ئەوانە ئاوا کەللەرق و عیناد بن و، دان بەو پەيامەنی تۆدا نەهینن، ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، خۆراگر بە، تۆش وەک چۆن خاوەن عەزمان لە پیغەمبەران خۆراگر بوون.

(عزم) ویستیکی مەحکەم و بریارێکی پتەو و لیبرانێکی باشە، وەک پیشتر لە شیکردنەووەی وشەکاندا باسمان کرد، وشە (عَزْمٌ وَعَزِيمَةٌ): چەسپاندنی دڵ لەسەر جییه جیکرێ کارێک و لیبران بۆ کارێک و، ساغکردنەووەی دڵ لەسەر ئەنجامدانی کارێک، ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، یانی: ئەو پیغەمبەرانەنی دلی خۆیان چەسپاندووە لەسەر ئەنجامدانی ئەو ئەركەنی خوا پئی سپاردوون، تۆش وەک ئەوان خۆراگر بە، ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾، پەلەیان بۆ مەکە، واتە: پەلەیان بۆ مەکە سزایان بۆ بئ، سزایە کە خوا هەرەشەنی پئی لیکردوون، ﴿كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾، ئەو رۆژەنی ئەووەی بەلینیان پیدراوە، یان هەرەشەیان پئی لیکراوە، دەبینن، وەک ئەو وایە، ﴿لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾، کە تەنیا کاتیکی کەم لە رۆژیدا ما بنەووە، ﴿بَلْعٌ﴾، ئەمە گەیانندی پەيامە، یان ئەمە

کۆتایی راگه یاندنی ئەو په یامه یه، یان ئەمه بهس و تهواوه، چونکه (بلاغ) به ههر سی واتایه که دی: **أ- به مانای گه یاندن دی، و، ب- به مانای کۆتایی دی، و، ج- به مانای تهواویی دی، ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾**، ئایا جگه له کۆمه لی لاده ران که سی دیکه دهفهوتی؟ بهس ئەوانه دهفهوتین که له راسته ری لاده دهن، ههروهک چۆن که سی که له ری راست لاده داو، تووشی کویره ری و ریچکان ده بی، یاخود سه یاره یه ک که له راسته شه قام لاده دات، ده که ویتته نیو کهنده لان و هه لدر، به هه مان شیوه ش: ته نیا ئەوانه دهفهوتین که له راسته شه قامی خوا لاده دهن.

پیشتریش ئاماژه مان به وه دا که زۆربه ی هه ره زۆری تویره ره وان، وه ک دوایش باسی ده که ی، **﴿أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ﴾**، یان به ژماره یه کی دیاری بکراو له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لیکداونه وه، که هه ندیکیان گوتوو یانه: ئەو پینجه ن: (نوح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا و موحه ممه د)، واته: ئەی موحه ممه د! ﷺ تۆش وه ک ئەو چواره خاوه ن عه زیمه ت و ویستی پته و مه حکم به، ههروه ها هه ندیکیان گوتوو یانه: هه وتن و، هه ندیکیان گوتوو یانه: دهن و، هه ندیکیان گوتوو یانه: زیاتر یان که مترن.

به لام به بۆچوونی بهنده هه موو پیغه مبه ران، خاوه نی عه زیمه ت و ویستی که مه حکم بوون، له مه سه له گرنگه کانیشدا زیاتر تیشک ده خهینه سه ر ئەوه ی خوا ﷺ به پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: **﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾** **﴿الْقَلَمُ﴾**، بۆ حوکی په روه ردگارت خۆت رابگره و، وه ک خاوه نی ماسیه که مه به، واته: وه ک یونس مه به، ههروه ها که خوا ﷺ له باره ی ئاده مه وه ده فه رموی: **﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾** **﴿طه﴾**، به دلنایی ئاده ممان راسپارد له مه و پیش، که چی له بیر ی چوو و عه زیمان پیوه نه بین، له ویدا وه لامی ئەوه ده ده ینه وه، که مه به ست پیا ن چیه؟

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

خوا (عز وجل) ژماره یه ک جندی په وانه ی لای پیغه مبهری خاته م موحه ممه د کردوون، بۆ گوینگرتن له قورئان و، پاش گوئ هه لځستن و وهگرتنی قورئان، گه راونه وه لای خه لکه که یان و، بانگه وازیان کردوون بۆ لای قورئان و ئیسلام و، موژده شیان به وه لآمده ره وانی بانگه وازکاری لای خوا داوه، به لیبوردان و چه پالنه دران له سزای به ئیش، به پیچه وانه وه شه وه: سه ریچییکاران له سزای خوا قوتار نابن و، له گومراییش دان:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۖ﴾ (۲۹) قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ (۳۰) يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۱) وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له شازده برگه دا:

۱- ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، ههروه ها یاد بکه وه که کومه ئیک له جن دمان بۆ لات ناردن، (إِذْ) بۆ (ظرف) ه، کاتییک که شتیک تیتدا ږوویداوه له ږابردوودا، (الْعَامِلُ فِي الظَّرْفِ مُقَدَّرٌ: وَادْكُرْ إِذْ صَرَفْنَا)، کاریگه ر له (ظرف) دا نه ندازه گیری کراوه، یاد بکه وه! کاتییک که ناردمانه لات، (صَرَفَ) به مانای ناردن و په وانه کردنه، ﴿نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، (نفر) وه ک گوتمان، ژماره یه که، له بیست که متر بڼ، یاخود زیاتر بڼ، یاخود له ده که متر

بى، لەو بارەووە زانايان مشت و مريان هەيه، ﴿صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، (أَي: وَجْهَهَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ، وَبَعَثْنَاهُمْ إِلَيْكَ)، واتە: كۆمەڵێك لە جندمان ناردن بۆ لای تۆ و، رەوانەى لای تۆمان كردن.

(۲)- ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، بە گرنگى پێدانهووە گوێيان بۆ قورئان گرتبوو، بە كوردى پێى دەلێن: گوێ هەلخستن، ئنجا: ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، (فِي مَحَلٍّ نَّصَبٍ صِفَةً ثَانِيَةً لِّنَفَرًا أَوْ حَالٍ)، ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ لە شوێنى (نصب) دایەو دەگونجى سێفەتى دووهم بى بۆ ﴿نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، ياخود حال بى، يانی: كاتێكدا كە بە گرنگى پێدانهووە، گوێيان هەلخستبوو.

(۳)- ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا﴾، كاتێك ئامادهى بوون، گوێيان: كەش و مات بن، (حَضَرُوهُ: أَي حَضَرُوا قَارِئَ الْقُرْآنِ)، ئامادهى خوێنەرەوێ قورئان بوون، ياخود ئامادهى خودى قورئانەكە بوون، لە كاتێكدا دەخوێنرايهو، واتە: ئامادهى قورئان خوێندنەكە بوون، ﴿قَالُوا أَنصِتُوا﴾، لە نێوان خوێندا بە يەكدييان گوت: كەش و مات بن، (إِنْصَات) بریتى: لە بى دەنگىيەك كە گوێگرتنى تێدایى، واتە: بۆيە بى دەنگ دەبين، تاكو چاك گوێى لى بگرين، (الطبري) ئەم ئايەتە قورئانىيە، ياخود ئەم چەند رستهيهى، ئاوا لێكدانەووە لە تەفسیرهكەى خویدا^(۱)، دەلێ:

(يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ مَقْرَعًا كُفَّارَ قُرَيْشٍ بِكُفْرِهِمْ مِمَّا آمَنَتْ بِهِ الْجِنُّ وَإِنْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدٌ ﴿نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، ذِكْرَ أَنَّهُمْ صَرَفُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْحَادِثِ الَّذِي حَدَّثَ مِنْ رَجْمِهِمْ بِالشُّهْبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: «لَمَّا بُعِثَ النَّبِيُّ ﷺ حُرِسَتِ السَّمَاءُ، فَقَالَ الشَّيْطَانُ: مَا حُرِسَتْ إِلَّا لِأَمْرِ قَدْ حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ، فَبَعَثَ سَرَايَاهُ فِي الْأَرْضِ، فَوَجَدُوا النَّبِيَّ ﷺ قَائِمًا يُصَلِّي صَلَاةَ الْفَجْرِ بِأَصْحَابِهِ بِنَخْلَةٍ، وَهُوَ يَقْرَأُ، فَاسْتَمَعُوا حَتَّى إِذَا فَرَغَ: ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ الْأَحْقَافِ، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿مُسْتَقِيمٍ﴾ (۱۴۲)﴾ (الأحقاف) (۲).

(۱) جامع البيان، ج ۲۶، ص ۳۱.

(۲) جامع البيان: ۳۱۳۷۷.

ده لئ: خوا ناوی هەر به رزه، ده فهرموئ: وه ک سهر کۆنه کردنی کافره کانی
 قوره یش به هوئ بپروایانه وه، به وه سهرکۆنه یان ده کات که جند پروایان پئ
 هیناوه، ده فهرموئ: یاد بکه وه! کاتیک کۆمه لئیک له جندمان ناردنه لای تو
 (ئه ی موحه ممه د!) کۆمه لئیک له جند گوئیان بو قورئان گرتوو، به گرنگی
 پیدانه وه، باسکراوه که بویه نیردراون بو لای پیغه مبه ری خوا ، به هوئ نه و
 رووداوه وه که پروویداوه، ئه ویش بریتی بووه له وه ی کاتی ویتوو یانه گوئ
 بگرن له قسه ی فریشتان، وه ک جاران، تیر باران و بلئسه باران کراون، سه عیدی
 کوپی جوبه یر خوا لئی پازی بی (که یه کیکه له زانایانی تابعین) ده لئ: کاتیک
 پیغه مبه ر ره وانه کرا، ئاسمان پاسه وانی کرا، (یان پاسه وانییه که ی توندتر کرا،
 وه ک له ئایه ته که دا ئاماژه ی پیکراوه)، شه یتان گوئ: ئاسمان ئیشکچییه تی تیدا
 دانه نراوه، مه گهر له بهر رووداوئیک که له زه ویدا پروویداوه، ئنجا سهر بازه کانی
 خوئ ناردن، به زه ویدا بگه رپن، سهره نجام پیغه مبه ریان بینی نوئژی به یانی
 به هاوه لانی ده کرد له نه خله، له و کاته دا قورئانی ده خوئند، نه وانیش گوئیان
 بو گرت، تا کو ته واهو بوو، کاتیک ته واهو بوو، گه رانه وه بو لای خه لکه که یان
 ترسینه رانه و ئاگه دار که ره وانه، ئایه ته کان تا کو ده گاته: ﴿مُسْتَقِيمٌ﴾ (۱۴۲) ﴿الْأَحْقَافِ﴾،
 ته م ئایه تانه به و بۆنه یه وه هاتوونه خوار.

ئایه ته که ده فهرموئ:

(۴) - ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾، کاتیک ته واهو کرا، ههروه ها خوئندراویشه ته وه: ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾،
 کاتیک پیغه مبه ر قورئان خوئندنه که ی ته واهو کرد، ته گهر به فهرموئ: ﴿قُضِيَ﴾ واته:
 خوئندنه وه که ی قورئان ته واهو بوو.

(۵) - ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُّذَرِبِينَ﴾، گه رانه وه بو لای کۆمه له که یان ئاگادار که ره وانه، ﴿وَلَوْ﴾:
 انصرّفوا مِنْ مَّكَانِ الْإِسْتِمَاعِ وَرَجَعُوا إِلَى مَكَانِهِمْ)، له و شوئنه ی گوئیان لی هه لختبوو،
 گه رانه وه بو ته و شوئنه ی لیوه ی هاتبوون.

(۶) ﴿قَالُوا يَاقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾، گوئیان: ئەي خەڵكە كه مان! ئەي كۆمه له كه مان! ئێمه گوئیستی كتیپێك بووین، كه له دواي مووسا عليه السلام دابه زیتراو، ههڵبهته ئهمه مانای ئەو قسانهیه كه جند کردوویان، ئنجا ئایا به چ زمانێك دواون و، خەڵکی چ شوێنێك بوون، کامیان بووه قسهی کردوه؟ دیار نیه، گرنه ئهوهیه ماناکه ی ئهوه بووه، گوتهووانه: ئێمه گوئیستی كتیپێك بووین، كه دواي مووسا دابه زیتراو.

بۆچی باسی کتیبه‌که‌ی مووسا کراوه؟ چونکه کتیبه‌که‌ی مووسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، زانایان ده‌ئین: دوايه‌مین کتیب و په‌یامی خوا بووه، که یاساکانی تیدابوون، چونکه کتیبه‌کانی دیکه‌ی که بۆ پیغهمبه‌رانی به‌نوو ئیسرائیل هاتوون، هەر له داوود و سوله‌یمانوه بگره، تاکو ده‌گاته زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له په‌راویزی ته‌ورات دابوون و هه‌موویان شوینکه‌وتوو ته‌ورات بوون، به‌ئێ خوا زه‌بووری به‌ داوود داوه‌و، ئینجیلی به‌ عیسا داوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌لام هه‌ردووکیان به‌ راستدانه‌ری ته‌ورات بوون و، شوینکه‌وتوو ته‌ورات بوون، بیگومان هه‌ندی شتی تایبه‌تیان بۆ هاتوه، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندی شت بووه که له ته‌وراتدا بووه، یان راستکردنه‌وه‌ی هه‌ندی شت بووه که له ته‌وراتدا ده‌ستکاریی کراوه.

(۷) - ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، به راستدانه ری ئه وهیه، که له پیش ده ستیه وهیه تی، ئه وه کتیه که قورئانه، هه موو کتیه کانی پیش خو ی - وه ک ئه سلّه که یان --- به راست ده زانی.

(۸) - ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾، رینمایی خه لک ده کات بو هه ق، (يَهْدِي) واته: (يَهْدِي النَّاسَ) خه لک رینمایی ده کات به ره وه هه ق، لیره دا هه ق ده گونجی مه به ست پی بووناسیی و ئیمان و عه قیده بی.

(۹) - ﴿وَالْأَنْطِقُ مُسْتَقِيمًا﴾، هه روه ها رینمایان ده کات بو راسته ری، ده گونجی ئه مه ش مه به ست پی پابه ندیی و کرده وه ی باش بی، واته: خه لک رینمایی ده کات، هه مه هه ق بناسن و بزنان، هه مه به وه هه قه شه وه پابه ندین، که له راسته شه قامی خوا دا به رجه سته ده بی، که پیغه مبه ر ﴿لَهُ دَوُو تَوِي رِيَّازُو سُونَه تَه که ی خویدا، به رجه سته ی کرده، که واته: ئیسلام ته نیا به رنامه یه کی تیوری و فیکری نیه، به لکو هاوکات له گه ل ئه وه دا، جیه جیکردنیکی کرده ییشه له سه ر ئه رزی واقع.

(۱۰) - ﴿يَقَوْمًا أٰجِبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمَنُوْا بِهِ﴾، ئه ی خه لکه که مان! ئه ی کومه له که مان! وه لامی بانگه وازکاری خوا بده نه وه و پرواشی پیئین، (دَاعِيَ اللّٰهِ) بانگه وازکاری خوا، ده گونجی مه به ست پی قورئان بی، ده شگونجی مه به ست پی پیغه مبه ر بی، وه لامی بده نه وه و پروای پی بین، بوچی؟

(۱۱) - ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، له گونا هه کانتان ده تانبووری.

ئه گه ر پیتی (مِنْ) زیاد کراو بی بو جه ختکردنه وه، واته: له هه موو گونا هه کانتان ده تانبووری، به لام ئه گه ر (مِنْ تَبْعِيَّةٍ) بی و بو هه ندیک بی، واته: له هه ندیک له گونا هه کانتان ده تانبووری، به لام ره نگه له هه موو گونا هه کان ته نیا به ئیمان هینان نه بوردرین، به لکو پیوستیان به ته وه به کردن بی، یا خود پیوستیان به ره تکردنه وه ی مافه کان بی بو خوا وهن مافه کان، بو یه له (مِنْ) ی خراوه ته سه ر.

(۱۲) - ﴿وَيُجْرِكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، پەناشتان دەداو دەتانپاریزی له ئازاریکی به ئیش، که مه به ست پیتی ئازارو سزای دۆزخه، لێره دا که ده فەرموی: ﴿وَيُجْرِكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئەم (مِنْ) هەش، ته نیا بۆ ئەوهیه (يُجْرِكُمْ) به رکاری پێ بخوازی، بۆ (تَعْدِيَةِ) یه، ده گوێری: (أَجَارَهُ مِنْ ظُلْمِ فُلَانٍ: مَنَعَهُ وَأَبْعَدَهُ)، واته: په نای داو، دووری خستهوه له وهی فلانکهس ستهمی لی بکات.

(۱۳) - ﴿وَمَنْ لَا يُحِبَّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾، هەر که سیکیش وهلامی بانگهوازکاری خوا نه داتهوه، ئەگەر قورئانه، ئەگەر موحه ممه ده ﷺ، که ههردووکیان بۆ لای خوا خه لکیان بانگ کردوه.

(۱۴) - ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾، دهسته وسانکه ر نیه له زه ویدا، واته: دهسته وسانکه ری خوا نیه، که له سزاو جه زه بهیه ده رباز بێ و رابکات و، خوا دهستی پێرانه گات، بۆیهش ده فەرموی: (فِي الْأَرْضِ) بۆ ئەوهی هه موو گو شه و که ناره کانی زهوی بگریته وه، به هه ر لایه کدا بچێ، دهسته وسانکه ری خوا نیه و، له چنگی خواو له ده سه لاتی قوتار نابێ.

(۱۵) - ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾، جگه له ویش هیچ دۆست و سه رپه رشتیاری نین، هیچ پشتیوان و مشوورخووری نین.

(۱۶) - ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئا ئەوانه له گومراییه کی ئاشکرادان، واته: نغووبوون له گومرایی دا.

لێره دا (القرطبي) قسه یه ک ده کات له تهفسیره که ی خویدا^(۱) ده لی:

(هَذِهِ الْآيَةُ تَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْجَنَّ كَالْإِنْسِ فِي الْأَمْرِ وَالنَّهْيِ وَالْثَوَابِ وَالْعِقَابِ، وَقَالَ الْحَسَنُ: لَيْسَ لِمُؤْمِنِي الْجَنُّ ثَوَابٌ غَيْرَ نَجَاتِهِمْ مِنَ النَّارِ، يَدُلُّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَعْقِرْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُجْرِكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (۳۱)، وَبِهِ قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ قَالَ: لَيْسَ ثَوَابُ الْجَنِّ إِلَّا أَنْ يُجَارُوا مِنَ النَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ لَهُمْ: كُونُوا تَرَاباً مِّثْلَ الْبَهَائِمِ. وَقَالَ آخَرُونَ: إِنَّهُمْ كَمَا يَعْقِبُونَ فِي الْإِسَاءَةِ، يُجَارُونَ فِي الْإِحْسَانِ مِثْلَ الْإِنْسِ).

واته: ئەم ئایه ته به لښه یه له سه ر ئه وه که جنډیش وهک مروّقان، له فه رمان پیکران و قه ده غه کران و پاداشت و سزادا، یه کسانن.

به لام حه سه نى به صپایی لئی گێردراوه ته وه که گو تو ویه تی: جند پاداشتیان نیه، ئه وه نه بێ که له ئاگر چه پاله ده درین، چونکه خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِمُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ (۳۱) الاحقاف، له گونا هه کانتان ده تانبووری و له ئازاریکی به ئیشیش په ناتان ده دات.

ئهبوو حه نیفه ش هه روای گو توه و گو تو ویه تی: جند (واته: جنده بروداره کان) پاداشتیان نیه، مه گه ر ئه وه که له ئاگر چه پاله بدرین و پیا ریزرین، دوایی پیا ن ده گو تری: بنبه وه گل و ده بنبه وه گل، وهک ئاژه لان.

به لام ئه وانه ی دیکه، گو تو ویا نه: نه خیر جنډیش وهک مروّقان وهک چو ن له سه ر خراپه سزاده درین، له سه ر چاکه ش پاداشت ده درینه وه. منیش ده لیم: به دلنایی رای دووه میان راسته.

لیره ش دا ته نیا به وه نده قسه نه قلکردنه ی (القرطبي) له و باب ته ده گه ریم، چونکه خوا پشتیوان بێ، کاتیک ده گه ی نه ته فسیری سووره تی (الجن) له و قسه ی تیرو ته سه ل له و باره وه ده که ی ن، هه روه ها له ته فسیری (الرحمن) یش دا، که خوای به رز سی و یهک (۳۱) جار جندو مروّقی به ته عبیری: ﴿فَإِيَّاءِ لَا رَيْبَ كَمَا تَكْذِبَانِ﴾ دواندوون، که شازده (۱۶) یان له باره ی به هه شته کانی خوا وهن که ده یان چنه تی!

مەسەلەى دووهم:

دروستکردنى خوا بۆ گەردوون، بەبى ماندوو و شەكەتبوونى، بەلگەى توانايىهقى لەسەر زىندوو گردنەهوى مردووان:

خوا دەفەرموى: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُمْ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾

شىكردنەهوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُمْ﴾، ئايا نەيانىنيوه، ئەو خوايەى ئاسمانەكان و زەوى هينانە دى و، بە دروستکردنیشيانەوه ماندوو و شەكەت نەبووه.

بىگومان پرسىارکردنەكە بۆ نكووليلىكردنەو، مەبەست لە (دیتن) زانىارىى و، بينىنى عەقلىى و دلىيه، نەك بينىنى چاو، بەلام بۆيه خوا ﷻ وشەى (يَرَوْا) بەكاردىنىى و نافەرموى: (أَوَلَمْ يَعْلَمُوا) لەبەر ئەوهى ئەو راستىيه هينده بەرجەستەو نمايانە، وەك شتىك بە چاوى سەر تەماشاي بكەى، ئاوا ديارە، هەم لىرەداو هەم لە شوينهكانى دىكەش دا، كە خوا ﷻ لە جياقى زانىن (عِلْم)، دیتن (رُؤْيَا) بەكاردىنىى، لەبەر ئەوهيه كە ئەو شتە ئەوهنده بەرچاوهو ئەوهنده ديارو نمايانە، وەك شتىك كە بەچاوى سەر تەماشاي دەكەى، ئاوا زەق و بەرچاوه، خوا ﷻ دەفەرموى: ئايا نەيانزانىوه و نازانن كە ئەو خوايەى ئاسمانەكان و زەوى هينانە دى و پيشيانەوه ماندوو نەبووه...

﴿وَلَمْ يَعْ﴾، خويزراوئيشەتەوه: (وَلَمْ يَعْ)، (الْعَيْ: التَّعَبُ وَعَجَزُ الْحِيلَةِ)، (عَيْ) برىتيەلە: ماندوو بوون و شەكەتىى و، پىپىران و دامايىى، خوا ﷻ لە بەرانبەر دروستكرانى ئاسمانەكان و زەويدا، نە پيشانەوه ماندوو بووهو، نە داماوە كە نەتوانى دروستيان بكات، ئنجا خوايەك ئاوا بى، ئايا نازانن:

(۲) - ﴿يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾، که تواناداره له سهر ئه وهی مردووان بژیئته وه؟!،
(يَقْدِرُ): خویندراویشه ته وه: (وَيَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى)، ده توانی که مردووانیش بژیئته وه.

(۳) - ﴿بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، با، به دنیایی ئه وه له سهر هه موو شتیک به توانایه.

جیی سه رنج ئه وه یه که خوا ﷻ بۆ ژيانده وهی مردووان، وشه ی (قَادِر) ی
به کارهیناوه، به لام دوایی بۆ هه موو شتیک (كُلُّ شَيْءٍ) (قَدِير) ی به کارهیناوه، واته:
(قَادِر عَلَى إحياء الْمَوْتَى، وَقَدِيرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ)، چونکه (قَادِر) واته: توانادار، به لام
(قَدِير)، ریژگه ی زیده پویه واته: زۆر توانادار، ئنجا زیندوو کردنه وهی مردووان
به نسبه ت خوای پهروه رداگاره وه، خوا له سهری توانایه، به لام بویه ده فهرموئ:
﴿بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، با، ئه وه له سهر هه موو شتیک توانایه، دیاره هه موو
شتیک به قیاس و پپوانه ی ئیمه، پپووستیی به توانای زیاتر ده کات، چونکه
هه موو شتیک، هه م زیندوو کردنه وهی مردووان ده گریتته وه، هه م جگه له
ئه وه ش ده گریتته وه، بویه بۆ هی یه که م سیفه ی (قَادِر) ی به کارهیناوه، به لام بۆ
هی دووه میان (قَدِير) ی به کارهیناوه.

وشه ی (بَلَى) وه لامی لابر دن (نفي) ی یه که مه: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيِ بِخَلْقِهِنَّ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾؟، ئایا نازانن که خوا
به توانایه؟ له کوردیدا (بَلَى) ده بیته وه: با، ئه گهر بگوترئ: به لئ، یانی: به لئ به
توانا نیه، که له هه ندیک له ته فسیره کوردیه کاندئا ئه وه جوړه هه لانه کراون،
به لام (نعم) یانی: به لئ، ئنجا تۆ له جیی به لئ، بلئی: با، یان له جیی با،
بلئی: به لئ، مانایه که ی پپچه وانه ده بیته وه، بۆ وینه: ئه گهر بگوترئ: ئایا ئه وه
خواردنه ت پئ خووش نیه؟ ئه گهر بلئی: به لئ، واته: پیم خووش نیه، به لام ئه گهر
بلئی: با، واته: پیم خووشه، (بَلَى) با، وه لامی شتیک لبراوه.

(يَعِي) له (عَي) له سهر کیشی (رَضِي) و (عَي)، (عَي بِالْأَمْرِ وَعَيٍّ، وَتَعَايَا، وَاسْتَعِيَا،
وَتَعِيًا)، واته: چ بلئی: (عَيٍّ) چ بلئی: (عَيٍّ) به بئ گیره، چ بلئی (تَعَايَا)، چ بلئی

(اَسْتَعِيَا)، چ بلییی: (تَعْيَا)، هه‌موویان به مانای: (نه‌یتوانی ئامانج بیتیته دی)،
یاخود (له به‌رانبه‌ریدا ده‌سته پاچه بوو)، یاخود (نه‌یتوانی پته‌وو قایمی بکات)
دین.

مه سه له ی سییه م:

ئهو رۆژه که بیروایان له سه ر ئاگر راده نوێرین و پرسایریان لی ده کری، له باره ی راستی سزای خواوهو، جگه له دان پیداهێنان چاره یه کی دیکه یان نیه:

خوایه رموئ: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له چوار برگه دا:

(١)- ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئهو رۆژه ی ئهوانه بیروابوون له سه ر ئاگر راده نوێرین، واته، ده یانه ئینه سوئی ئاگری دۆزه خ و پێشانیان ده دهین، هه ندیک له روونکه رهوان گوتوو یانه: (هَذَا مِنَ الْمَقْلُوبِ)، واته: ئاگره که پێشانی ئهوان ده دهین، ئاگره که بو وان راده نوێن، به لام ده شگونجی ئهوانیش رابنوێرین و به ئینه سوئی ئاگره که، (عَرْض) به مانای راناندن و پێشاندانه، (مَعْرَض) ئهو شوینه یه که شتی لی راده نوێرین، به کوردیی ده گوێرئ: پێشانگا ئهو شوینه ی خه لک شتی لی پێشان ده دات.

(٢)- ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، {ئهو رۆژه ی ئهوانه ی بیروابوون له سه ر ئاگر راده نوێرین و، ئاگری دۆزه خیان پێشان ده درئ:}، ئایا ئهمه هه ق نیه؟ بێگومان ئه وه گوێراوی بێژه ریکی قرتێراوه، ئنجا بێژه ریکه خوای به رزه، یاخود فریشه کانه، ده لئ: ئایا ئهمه راست و چه سپاو نیه؟ پرسایرکردنه که ش پرسایرکردنی چه سپاندن و په شیمانکردنه وه یه، له سه ر ئه وه ی ده یانگوت و پێیان وابوو: سزاو پاداشت پوو چه و حه قیه تیان نیه، ده گوێرئ: ئایا ئهمه راست و چه سپاو نیه؟ ئهمه پرسایرکردنی نکو و ئیله یکردن نیه، به لکو بو چه سپاندنه و بو په شیمانکردنه وه یه، چونکه که ده فه رموئ: ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، ئهم (هَذَا) یه، ناوی ئاماژه یه، ئاماژه یه بو ئه وه ی ده یبین له ئازارو سزا، بۆیه ئهمه ده بیته جوړیک له سه رزه نشت و گالته پیکردن: ئایا ئه وه راست و هه ق نیه، که له پێش چاوتانه؟!.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

فرمانکردنی خوا ﷺ به پیغمبهر موحه ممه د ﷺ که وهک پیغمبه رانی لیبراو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خاوهن ویست و بریاری پته وو خوڤاگر بی و، هه لپه و په له ی هاتنی سزا بو بیبروایان نه کات، چونکه پوژی هاتنی سزا، بیبروایان پیمان وایه، بهس کاتیکی کهم له ژیا نی دنیا دا ماونه وهو، جگه له لاده رانیس کهس سه ری به فه تاره ت ناچی، ته نیا ئه وانه له پی پی راست لا ده ده ن، سه ر به فه تاره ت چوو ده بن:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوْعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَعَلَ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۳۵)

شیگردنه وه ی ئه م ئایه ته به پیژه، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ ده جا خوڤاگر به وهک خاوهن عه زمان له پیغمبه ران خو یان ږاگرت، بیگومان پی تی (ف)، که بو گیرانه وهو بادانه وهیه، په یوه ستیشه به چه ند پرسته یه ک له پی ش خو یه وه، واته: مادام حال بهو شیوه یه بی، که ږا برد، ئه وانه له سه ر عینادی و سه رخه ری خو یان به رده وام بن و، هه ر له سه ر بیبروایی خو یان بن، که واته: خوڤاگر به وهک چو ن خاوهن عه زمان له پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوڤاگر بوون.

(الْعَزْمُ: نِيَّةٌ مُحَقَّقَةٌ عَلَى عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ دُونَ تَرَدُّدٍ)، (عَزْمُ): بریتیه له نیازو مه به ستیکی ساغکراوه بو ئه نجامدانی کاریک، یاخود قسه یه ک به بی له ره له رو دل دل دان، واته: دلی خو ساغکردنه وه له سه ر ئه نجامدانی کاریک، که واته: لی رده دا خوا ﷺ به پیغمبه ری خاته م ﷺ ده فه رموی: وهک ئه و پیغمبه رانه ی خاوه نی

لایپران بوون بۆ کاره که یان و، له کاتی ئەنجامدانی ئەرکه کانیاندا لایپراو بوون،
خاوهنی بپیری پتهو بوون، خاوهن ویست و ئیرادهی مه حکمه بوون، تۆش وهک
ئەوان خۆراگره.

(۲) - ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾، په له (ی هاتنی سزا) شیان بۆ مه که.

(ل) ی (لَهُمْ) له: ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ دا، (لَمْ تَعْدِيَةِ فِعْلٍ فِي الْإِسْتَعْجَالِ إِلَى مَفْعُولٍ
لأجله)، لامی خواستنی کرداری (تستعجل) ه بۆ بهرکاری پیناو.

نجا کوا ئەو بهرکاره؟ (مَفْعُولٌ تَسْتَعْجِلْ مَحْذُوفٌ دَلَّ عَلَيْهِ الْمَقَامُ: الْعَذَابُ، أَوِ
الْهَلَاكُ، فَلَا تَسْتَعْجِلِ الْعَذَابَ، أَوِ الْهَلَاكَ لَهُمْ)، بهرکاری (تستعجل) قرتیزاوه، حال
و مهقام دهیگهیه نئ: ئازار یاخود فهوتانیان بۆ به په له داوامه که، په له مه که
سزاو ئازاریان بۆ بئ، له بهرچی؟

(۳) - ﴿كَانَ يَوْمَ يَرْوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾، {ئهمه هوکار هیئانه وهیه
بۆ ئەو قه دهغه کردنه ی پیغه مبه ر ﷻ له په له کردنی هاتنی سزا بۆیان}، چونکه ئەو پۆژه
ئهو ی به لئنی پئ ده درئ و هه ره شیان پئ لی ده کری ده یبین، وهک ئەوه وایه،
ته نیا کاتیکی کهم له پۆژئ مابنه وه، واته: که ماوه یه ک هاتنی ئەو سزایه، دوا ده خری،
کاریگه ریی له سه ری نابئ و، هه ر کات ئەو سزاو ئازاره هات، له کاتی که ده بی هیئنده
دریژ ده بی که ژیا نی دنیا یان هه مووی، وهک کاتیکی کهم له پۆژئیک، دئته بهرچاو.

یانی: ئەو سزاو ئازاره یان که بۆ دئ، له ماوه و کاتیکی هیئنده دریژخایه ندا
ده بی، ژیا نی دنیا یان هه مووی له لا ده بیته وه کاتیکی کهم له پۆژئیک، واته:
کاتیکی کهم له پۆژئیک چه نده؟ ئەوانیش هه موو ته مه نی ژیا نی دنیا یان له لا
ئهو نده لی دئته وه، له چاو ئەو کاته زۆره ی تییدا سزا ده درئین.

(۴) - ﴿بَلِّغْ﴾، {ئهمه} گه یان دنه.

(بَلَاغ: خَبْرٌ مُبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ، أَي: هَذَا بَلَاغٌ)، (بلاغ) گوزارەى نیهادیکی قرتینراوه،
واته: ئەمه گەیانندنه، یاخود (بَلَاغ) به مانای تێرو تەواوو بەسە، یانی: ئەوهی
گوترا، بەس و تێرو تەواوه بۆ هەر کەس عەودالی هەق و راستییە.

۵- ﴿فَهَلْ يُهْلِكَ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئایا جگە لە کۆمەڵی لادەران کەسی دیکە
دەفەوتی؟ لێرەدا پرسیارکردنە کە، پرسیارکردنە بۆ لابردن (نفي)، واتە: جگە لە کۆمەڵی
لادەران کەس نافەوتی، بەلام بە شیوهی پرسیارکردن هاتوه، ئایا جگە لەوان کێ دەفەوتی؟
واته: کەس نافەوتی.

(الْفَاسِقُونَ) دەگونجی (أل)ی ناساندنە کە بۆ جینس بێ، واتە: تێکپرای لادەران
دەفەوتین، یاخود بۆ (عهد) بێ، واتە: ئەو لادەرانەى مەبەستن و قسەیان لە
بارەوه دەکری، ئەوانە دەفەوتین و سەریان بە فەتارەت دەچی، بە دڵنیایی
(فَاسِقٌ) لێرەدا بە مانای دەرچوونی تەواوەتییه لە حوکمی زگماک و، لە حوکمی
عەقڵ، لە حوکمی ئایین و بەرنامەو پەیامی خوا ﷻ.

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir.com

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir.com

قەسەیک دەربارە: (أُولُوا الْعَزْمِ)

لە کۆتایی ئەم دەرسەمانداو، لە کۆتایی تەفسیری ئەم سوورەتەشدا، ئەوەی بە ئێماندا بوو قەسەیکە لە بارەو بەکەینەو، بە ئێنە کەمان بە جی دینین، خوا **سُبْحَانَ** دەفەرموی: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغُ فَعَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (۲۵) واتە: خۆراگر بە وەک چۆن خاوەن عەزمان لە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆراگر بوون...

پوونکەرەوانی قورئان پەحمەتی خویان لێ بێ و خوا پاداشتیان بداتەو، ئێمە لێیان بەهرەمەندین، بەلام پێم ناخۆشە هەندیک شت کە پێم وایە زۆر پوونەو ئەوان یان راجیایی تێدا دەکەن، بۆ وێنە: لێرەدا ئەگەر نە ئێم هەموویان، زۆربە هەرە زۆریان دەلێن: ﴿أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، مەبەست پێیان چوار لە پیغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): (نووح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا)، واتە: وەک ئەو چوارە، تۆش خۆراگر بە، هەرۆهە هەندیکیان دەلێن: مەبەست حەوتیانە، یاخود پازدەیانە، یاخود هەژدەیانە، ئەوەش بە بەلگە دێنەو، لەسەر ئەوەی ئەو پێنجە خاوەن عەزمان، لەبەر ئەوەی هەم لە سوورەتی (الشوری) دا، خوا بەرز باسیان دەکات و دەفەرموی: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ (۱۳)

هەرۆهە لە سوورەتی (الأحزاب) یشتا، ئەو پێنجە پێکەو هاتوون، خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (۷)

بەلام من یم وایه -- وەك لە كتیبی شەشەمی مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە باسی پیغەمبەراندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باسمکردووە -- ئەو بۆچوونە هەڵەیه كە بگوترێ: پێنج لە پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یان حەوتیان، یان هەژدیانیان، یان چەندیان خاوەن عەزم بوون و، ئەوانەى دیکە خاوەن عەزم نەبوون، چونکە لێردا كە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ۖ﴾ (۲۵) الاحقاف، ئەم (مِنْ) ه، وەك چۆن دەگونجێ بۆ هەندیک (تَبْغِضُ) بێ، دەشگونجێ بۆ روونکردنەو (بیانیة) بێ، واتە: خۆراگر بە، وەك چۆن پیغەمبەرانی خاوەن عەزم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە هەموویان خاوەن عەزم و لیبران و دامەزراوی بوون، وەك چۆن ئەوان هەموویان وابوون، تۆش وەك وان بە.

بەلگەشم ئەوەیه كە لە سوورەتی (الأنعام)دا، خوا ﷻ ناوی هەژدە (۱۸) لە پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینێ، بە پێی ریزبەندی ئایەتەکان كە باسکراون، ئەمانەن: (ئىبراهیم، ئیسحاق، یەعقوب، نوح، داوود، سولهیمان، ئەییوب، یوسف، موسا، هارون، زەكەریا، یەحیا، عیسا، ئیلیاس، ئیسماعیل، ئەلیسە، یونس، لوط)، دواى ئەوەى خوا ﷻ ناوی ئەو هەژدە پیغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینێ، دەفەرموێ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْتَدَ﴾ (۹۰) الأنعام، ئا ئەوانە كە سانیکن خوا خستوونیه سەر پێی راست، تۆش بە دواى پێی راستی ئەوان بکەو، بیانکە بەسەر مەشق.

لێردا خوا ﷻ باسی ئەو هەموو پیغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دەكات، كە لە نیویشیاندا یونس علیهِ السَّلَام هەیه، ئەو یونسەى خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ (۸۱) القلم، چونکە هەندیک لە زانیان ئەوەیان بە بەلگە هیناوەتەو، گوتووینە: خوا ﷻ لە سوورەتی (القلم)دا، دەفەرموێ: وەك خاوەنى ماسییه كە مەبە! بەلام لێردا خواى كاربه جى یونسیش ناو دینى و دەفەرموێ: ئەى پیغەمبەر! ﷻ تۆ بە دواى پێى و شوێنى ئەوان بکەو.

کهواته: لهوئی که ده فهرموئی: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْتَوْتِ﴾، یانی: لهو هه لویسته دیاریکراوهی دا، وهک یونوس مهبه، نهک به گشتی، نهگه رنا به گشتی ده بی چاوی لی بکات، له نیو هه موو پیغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

هه روه ها له باره ی ئاده مه وه که خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا طه﴾، ئاده م له بیر چوو، عه زیمان پیوه نه بین، واته: لهو هه لویسته دیاریکراوهی دا عه زیمان پیوه نه بین، نهک به گشتی خاوه ن عه ز نه بوو بی.

کهواته: له راستیدا هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خاوه ن عه زمن، به لام به ته ئکید هه ندیکان عه زیمه ت و لیبراویان له هه ندیکان زیاتر بووه، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه موویان له لووتکه دان له هه موو شتیکدا، به لام لووتکه کانیش به رزو به رزتریان هه یه، پیغه مبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان له کووی مروقیه تی ته واوترن و هه لبژیردراوی نیو مروقیه تین، به لام ته وانیش له نیو خویندا چاک و چاکتر به رزو به رزتریان هه یه، وهک خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِيكَ اصْطَفَى﴾، النمل، واته: بلی: ستایش بو خوا، سه لام له سه ر نهو به ندانه ی هه لبژاردوون، یانی: هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لبژاردن.

هه روه ها له سووره تی (الحج) دا، خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾، واته: خوا له فریشته کان و له مروقیانیش، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لده بژیری، به لی هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لبژاردن، کهواته: ده بی هه مووشیان رازاوه بن، به هه موو سیفه ته به رزه کان، له نیویندا سیفه تی عه زیمه ت و دامه زراوی و لیبراوی و پروا پته وی، که به بی نهو مروقی هه چ کاریکی بو ناکری.

لیره شدا دینه کوئی سووره تی (الأحقاف)، خوا به لوتف و که په می خوئی یارمه تیمان بدات، که له فه رمایشته که ی زیاتر راهمین و وردینه وهو، باشر لی

تېگەين، دواى لى تىگەيشتنىش باشتىر بە ھۆيەو ھەيىن و، پىوھى پابەند
بين، لە ژيانى تاكىى و، ژيانى خىزانىى و، ژيانى كۆمەلايەتىى و سياسىى داو، ئەم
قورئانە بکەينە چرايەك ولاقى خۆمانى پى رۆشن بکەينەو، کارىک بکەين، ئەم
خەلک و ولاتەى تىمە و، ھەر شوئىتک دەستمان دەيگاتى، لە نوورو بەرەكەتى
ئەم قورئانە، زياتر بەھرەمەندى بکەين، بۆ ئەوھى كۆتايى بە نەھامەتییەکانیان
بى، كۆتايى بە ھەموو ئەو نەخۆشىى و دەردانەيان بى، كە لەسەر ئاستى تاكىى
و خىزانىى و كۆمەلايەتىى و سياسىى، بە دەستیانەو ھەرىكەت گىرۆدەن، ھەك
ژيانى دنيايان و، سەرەنجامىش لە بەرەكەت و بەرھەمى ئەوھە: بەختەوھرىى
و سەرفرازیى پۆژى دوايى لە بەھەشتە رازاو و نەپراوھەکانى خوادا وەدەست
بەين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نۆزە كۆمەلايەتىى بکەين

بىن مەم عىر عولجى المولى المصطفى

AliBapir/مەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

مەلى باپىر

AliBapir/مەلى باپىر

QR codes for social media and website

AliBapir/مەلى باپىر

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

<p>AliBapir</p> 		<p>علي بابير</p> علي بابير / AliBapir
---	---	---

دهستپیک

به پړزان!

نهمړو که (۱۲/ی جمادی الثاني) سالی (۱۴۴۱) کوچییه، به رانبه ر (۲۰۲۰/۲/۶) ی زاینی، له شاری هه ولیر، خوا پشتیوان بی دهست دهکین به ته فسیرکردنی سوورپه تی (محمد).

پیناسه ی سوورپه تی (محمد) و بابته کانی

یه که م: ناوی نهم سوورپه ته:

نهم سوورپه ته، سی ناوی بو به کارهی تراون:

۱- (سورة محمد). ۲- (سورة القتال). ۳- (سورة الذین کفروا).

به لام ناوی یه که میان (سورة مُحَمَّد) له هه رسیکیان باوتره، چونکه ناوی موحه ممه دی ﷺ تیدا هاتوه، له نایه تی ژماره (۲) داو، پیش سوورپه تی (آل عمران) و، پی ناسراوه، واش پیده چئ که نهم سوورپه ته پیش سوورپه تی (آل عمران)، دابه زیبی، که سوورپه تی (آل عمران) وه ک کاتی خو ی باسمان کرد، له سالی سییه می کوچییدا، له دوا ی جهنگی ئو حود دابه زیوه.

دووه م: شوینی دابه زینی:

به یه کده نگیی زانایان، نهم سوورپه ته مه دینه ییه، به لام له عه بدولای کوری عه باسه وه (رضي الله عنهما) گپ دراوه ته وه که نایه تی: ﴿وَكَاْنِ مِنْ قَرَبَةٍ هِيَ اَشَدُّ

قُوَّةٌ مِّن قَرْنِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾، له پئی کۆچکردن به رهو مه ککه، بهر له گه‌یشتن به (جِراء) دابه‌زیوه.

گوتراویشه: ئەم سوورەتە دوای جه‌نگی به‌در دابه‌زیوه، هه‌روه‌ها گوتراوه: پێش جه‌نگی ئوحوود، که‌واته: وای‌ده‌چی له نیوان سالانی دووهم و سییه‌می کۆچی دا دابه‌زیی.

سییه‌م: ریزه‌ندیی له موصحف و دابه‌زین دا:

له دابه‌زیندا، ریزه‌ندیی ئەم سوورەتە ژماره (٩٦)، واته: (٩٥) سوورەت له پێش ئەم سوورەتە دا دابه‌زیون و، ئەمه نه‌وه‌دو شه‌شه‌میان (٩٦)ه‌و، له موصحف‌دا (٤٧)ه‌و، له پێش سوورەتی (الرعد)و، دوای سوورەتی (الحديد) دابه‌زیوه.

چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

هه‌ندێک له زانایان ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانیان به‌ چل (٤٠)و، زۆربه‌شیان به‌ سی و نو (٣٩) داناهه، هه‌ندێکی‌شیان به‌ سی و هه‌شت (٣٨) دایاناون، به‌لام زیاتر ژماره (٣٨) ته‌به‌ننی کراوه، شایانی گوتنیشه: جاری وایه ژماره‌یه‌ک زۆرێک له زانایان دایاناهه، وه‌ک ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی سوورەتێک له سوورەته‌کان، به‌لام دوایی ژماره‌یه‌کی دیکه که که‌متر له زانایان رایان له‌سه‌ری بووه‌و، ته‌به‌ننی کراوه، گرنگ ئەوه‌یه هه‌میشه له بیرمان بێ، که جیاوازیی پای زانایان له ژماره‌ی ئایه‌ته‌کاندا، ده‌گه‌رێته‌وه بو کورتیی و درێژیی ئایه‌ته‌کان، ئایا رسته‌یه‌ک له کوێ کۆتایی پێ دی و، له کوێ ده‌ست پێده‌کات؟ ئەگه‌رنا زانایان نه‌ک له‌سه‌ر ئایه‌تێک، به‌لکو له‌سه‌ر رسته‌یه‌ک، بگه‌ر له‌سه‌ر وشه‌یه‌ک، به‌لکو له‌سه‌ر پیتێکی قورئانیش راجیایان نه‌یه، مه‌گه‌ر راجیایی خۆیندنه‌وه، ئەوه جیايه، که خۆیندنه‌وه‌کان (قراءات)یش هه‌موویان له پێغه‌مبه‌ری کۆتاییه‌وه ﷺ گێرداونه‌وه.

کەواتە: ئەگەر خوێندنەوێک پێتیک دەگۆڕی بە پیتیک، یان ڕستە ی واهەیه، یان وشە ی واهەیه، چەند جوۆرە خوێندنەوێکە هەن و، بە پێی جوۆری خوێندنەوێکان، پیتەکان دەگۆڕین، بۆ وێنە: ئەلیف نامینی، یان (ی) لە کوۆتاییدا دەقوتیندری و، لە شوینی وی ژیر (کسرة) دادەنری، ئەو هەمووی لە پیغەمبەرەو ڤێردراوەتەو، زانیان لەسەر هەموو ئەوانە یەکدەنگن، مادام ئەو خوێندنەوێکە، بە تەواتور بە ئیمە گەشتی.

پێنجەم: نێوەڕۆکی:

نێوەڕۆکی هەمان نێوەڕۆکی سوورەتە مەدینەییەکانە، پانتاییەکی زۆری بۆ باسی جەنگ و، بەرهنگاریی و، کوشتار لە نێوان ئەهلی کوفرو ئەهلی ئیسلامدا، تەرخانکراوە، بەو بۆنە یەشەو بەسی چەند مەسەلەکی پەيوەندیدار کراوە لەم سوورەتەدا، کە دەتوانین دابەشیان بکەین بۆ پازدە (۱۵) مەسەلە:

- ۱- لە ڤی لادانی کافران و شوینکەوتنیان بۆ باتیل، لە ئایەتەکانی (۱ و ۲)دا.
- ۲- ڤرواھینانی مسوڵمانان و کرداری باشیان و، شوینکەوتنیان بۆ هەق، لە ئایەتی (۲)دا.
- ۳- لە مل دانی کافران لە کاتی بەرهنگاریی و جەنگدا، لە ئایەتی (۴)دا.
- ۴- بە دیل گرتنی کافران، پاش کوشتاری خەست لیکردنیان و لە پەل و پۆختنیان، لە ئایەتی (۴)دا.
- ۵- بە منەت یان قەرەبوو ئازادکردنی دیلەکانی کافران، کە لە جەنگدا دەگیرین، لە ئایەتی (۴)دا.
- ۶- فەرمانکردنی نارااستەوخۆ بە کافران، کە سەرنجی میژوو بدەن و، پەند لە گەلە کافرە فەوتاوێکان وەرگیرن، لە ئایەتی (۱۰)دا.

۷- ئاماژە بە ۋەدەرنانی کافران بۆ پیغەمبەر ﷺ لە شاری مەککەو، تۆلە لیکردنەوویان، لە ئایەتی (۱۳)دا.

۸- ۋەسفی بەهەشتی پرواداران و، ئاماژەیک بە سزای کافران، لە ئایەتی (۱۵)دا.

۹- باسی چەند ھەلۆیستیکی دەغەڵ و دلنەخۆشەکان، لە بەرانبەر پیغەمبەری خوا ﷺ و قورئان و جەنگ و جیھاددا، لە ئایەتەکانی (۱۶ - ۲۴) و ئایەتەکانی (۲۹ و ۳۰)دا.

۱۰- ئاماژەیک بە ھەلگەراوەکان، لە ئایەتەکانی (۲۵ - ۲۸)دا.

۱۱- راگەیانندی ھەممی بوونی تاقیکردنەووی پرواداران، لە ئایەتی (۳۱)دا.

۱۲- راگەیانندی بێتاکامی کاری بێپروایانی ناحەزو دوژمنکار، لە ئایەتەکانی (۳۲ و ۳۴)دا.

۱۳- ئامۆژگاری کردنی پرواداران، کە بێھێزو پێز نەبن لە پرووی کافراند، لە ئایەتی (۳۵)دا.

۱۴- خستەپرووی کەم بایەخی ژیاڵی ماددی، بە مەبەستی ھاندانی پرواداران بۆ جەنگ و فیداکاری، لە ئایەتی (۳۶)دا.

۱۵- باسی بەخشینی مآل و سامان لە پێی خوادا بۆ جەنگ و فیداکاری و، ھەرەشە کردن، کە ئەگەر پرواداران کەمتەرخەم بن، خوا ﷻ دەیانگۆڕێ و، ئەوان لادەبات کەسانی دیکە دەھێتێ، لە ئایەتەکانی (۳۶ - ۳۸)دا.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

ئەم سوورەتە ۋەک ھەر کام لە سوورەتەکانی دیکە، چەندان تاییەتمەندیی ھەن، کە دەتوانین ھەتیان ۋەک نموونە لێ باس بکەین:

(۱)- تەنیا ئەم سوورەتە بە: (الَّذِينَ كَفَرُوا) دەستی پیکردووە، بۆیەش یەکیک لە ناوەکانی: سوورەتی (الَّذِينَ كَفَرُوا)ە.

(۲)- تەنیا ئەم سوورەتە لە سەرەتایەوه، ناوی (محمد ﷺ)ی تیدا هاتوه، لە ئایەتی ژمارە: (۲)دا، شایەنی باسیشە: لە هەموو قورئاندا سێ جار (محمد)و، یەک جار (ناوی) (أحمد) هاتوه:

أ- ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ آل عمران: ۱۴۴.

ب- ﴿وَأَمْنُوا بِمَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾ محمد: ۲.

ج- ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ الفتح: ۲۹.

د- ﴿وَمُبَشِّرًا رَسُولٌ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ الصف: ۶.

(۳)- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی چۆنیەتی مامەڵە لەگەڵ دیلەکانی کافران لە جەنگدا کراوه، که دوو بژاردە دراونه دەستی ئیمانداران بۆ مامەڵەکردن لەگەڵ دیلەکانی جەنگدا، که بریتین لە: ﴿فَشُدُّوا أَلْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ﴾، ئایەتی ژمارە (۴)، دەفەرموی: بەدیلیان بگرن و، که لەپچەیان بکەن، دواي یان بە منەت لەسەرکردن، واتە: بەبێ بەرانبەر بەریان بدەن، یاخود بە قەرەبوو، که دوايی باسیکی تایبەت لەو بارەوه دەکەین.

(۴)- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی چوار جۆرە خواردنەوهکانی بەهەشت کراوه، وەک چوار رووباری: ئاو و شیر و شەراب و هەنگوین، لە ئایەتی ژمارە (۱۵)دا، لە قورئاندا زۆر باسی رووبارەکانی بەهەشت کراوه، بەلام لێرەدا باسی چوار جۆرە خواردنەوهکانی بەهەشت کراوه.

(۵)- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی هاتنی نیشانهکانی ئاخیر زەمان (أَشْرَاطُ السَّاعَةِ) کراوه، لە ئایەتی ژمارە (۱۸)دا، باسکراوه که نیشانهکانی ئاخیر زەمان هاتوون: ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، ئەگەرنا لە سوورەتی (الأنعام) و، چەند سوورەتێکی دیکهدا، باسی نیشانهکانی پۆژی دوايی کراوه، بەلام تەنیا لەم سوورەتەدا دەفەرموی هاتوون، واتە: هەندیکیان هاتوون.

(۶) - ته نیا له م سوږه ته دا فەرمان به پیڅه مبه ر ﷺ کراوه، به زانینی ته نیا په ستر او یتیی خواو، داوای لیږدولن کردن له خوا، بو گوناوی خوۍ و، پروادارانۍ پیاو و نافرته، له نایه تی ژماره (۱۹) دا: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾.

(۷) - چهند وشهو ته عبیری ک ته نیا له م سوږه ته دا هاتوون، بو نمونه:

۱- ﴿أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ﴾، له نایه تی ژماره (۱) دا، واته: کرده وه کانی ون کردوون، زایه کردوون، بزر کردوون.

۲- ﴿فَضَرَبَ الرِّقَابِ﴾، له نایه تی ژماره (۴) دا، واته: له گهردن دان، واته: به له گهردن دان له گهردنیان بدن، که مبه ست پی کوشت و پاکتاو کردنی کافرانه، له کاتی پروو به پروو بوونه وه و جه نگدا.

۳و ۴- ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، له نایه تی ژماره (۲) داو، ﴿وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ﴾، له نایه تی ژماره (۵) دا، واته: حال و بال و کار و باریانی چاک کرد، چاک ده کات.

۵- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾، نایه تی ژماره: (۱۱)، واته: نه وه ش به هوۍ نه وه وه که خوا دؤست و سهرپه رشتیاری نه وانه یه پروایان هی ناوه و، بی پروایان دؤست و سهرپه رشتیاریان نیه.

۶- ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ نَقَوْنَهُمْ﴾، نایه تی ژماره (۱۷)، نه وانه ی پرتنمایۍ خویان وه رگرتوه و، راسته پرتیان گرتوه، خوا ﷺ راسته پرتی بوون و بهرچا و پروونیان بو زیاد ده کات و، پاریزکاریه ک که شایسته ی نه وانه، پتیان ده دات.

۷- ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾، نایه تی ژماره (۲۴)، له زور شویندا باسی نه وه کراوه که بوچی سهرنجی قورن نان ناده ن؟ به لام ته نیا لیړه دا هم ته عبیره هاتوه: نایا سهرنجی قورن انیان نه داوه، یاخود دل ه کان قفلیان له سهرن؟

۸و ۹- ﴿أَضَعْنَهُمْ﴾، له نایه تی (۲۹) داو، ﴿أَضَعْنَكُمْ﴾، له نایه تی (۳۷) دا، (أَضْغَان) کوۍ (ضِغْن) ه، (ضِغْن) واته: کینه، یاخود توریه یه کی په نگ خواردوو.

۱۰- ﴿وَلَنْ يَرْكُمُ أَعْمَلُكُمْ﴾، ئایەتی ژمارە (۳۵)، ﴿وَلَنْ يَرْكُمُ﴾، (آی: وَلَنْ يَنْقُصَكُمْ)،
 کردەوه کانتان لێ کەم ناکاتەوه، بە زایە نادات، یاخود پاداشتی کردەوه کانتان کەم ناکاتەوه.

۱۱- ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾، ئایەتی ژمارە (۳۸)،
 واتە: ئەگەر تێوه پشت هەلبەکن، کۆمەڵکیکی دیکە ی جیا لە تێوه دەهێنێ و، دوایی
 ئەوان وەک تێوه نابن.

کە دەگونجێ پووێ دواندن لە مسوڵمانان بێ و، دەشکری پووێ دواندن لە
 کۆمەڵگای پۆژگاری پیغەمبەر ﷺ بێ، کە ئەگەر بێت و ئەوان، باوەش نەگرەوه
 بۆ هیدایەتی خوا، خوا ﷻ پەکی لەسەر کەس ناکەوێ، ئەوان لادەباو، خەڵکیکی
 دیکە دێنێ، بە هەردوو واتایەکان، ئەم پرستە قورئانییە تەفسیر کراوه، وەک
 دوایی دەیکەینێ.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

ئەم سوورەتە موبارەکە بە هەرسێ و هەشت (۳۸) ئایەتەکیەوه، بۆ چوار
 دەرسان دابەش دەکەین، بەم جۆرە:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۱)، واتە: یازدە (۱۱) ئایەتی سەرەتای
 ئەم سوورەتە، باسی هەر کام لە بێپرواوان و، مامەڵەی خوای دادگەر
 لەگەڵیاندا، پاشان فرمانکردنی خوا ﷻ بە مسوڵمانان کە لە دژی بێپروایان
 بجەنگن، لە کاتی بەرهنگاربوونەوهیاندا، باسی سەرەنجامی خیری پڕوواداران و
 سەرەنجامی شوومی بێپروایان.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۹)، واتە: هەشت (۸) ئایەت، باسی پاداشتی
 پۆژی دوایی و، سەرەنجامی هەر کام لە پڕوواداران و بێپروایان و، هەلۆیستی
 چەوتی بێپروایان لە بەرانبەر خوا ﷻ و پیغەمبەردا ﷺ، چەند مەسەلەیهکی
 دیکە ی پەيوەست بەوانەوه.

دەرسى چوارەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۳۲ - ۳۸)، ھەوت (۷) ئايەت، باسى ئامۇڭگارىيى كىردنى خوا بۆ بىرورادان و، ھاندانىان بۆ جەنگ و فىداكارىيى و بەخشىن لە پىي خواداو، ترساندىيان كە ئەگەر بىت و بىرودارانى شايستەو، ھەلگىران و پەپرەوانى شايستەي پەيامى خوا نەبن، خوا ﷺ ئەوان لادەبات و كەسانى دىكە دەينى، كە دەشگونجى ئەو ھەپرەشەو ترساندەن، پرووى لە كۆي كۆمەلگاي پىغەمبەر ﷺ بووبى، بە تايبەتى بىپروايەكان كە ئەگەر بىت و ئەوانە لەسەر عىنادىي و كەللە پەقىي خۇيان بەردەوام بن، خوا ﷺ ئەوان لادەبات و كەسانى دىكە دىنى، ياخود ھەر كاتىك دەستيان شل بى لە پەيامى خوا، خوا ئەوان لادەبات و، گەل و نەتەوھەكانى دىكە دەھىنى.

له نړۍ كومانډه پيژنئ

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

له نړۍ كومانډه پيژنئ

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

په خپلې ځانگړنې كې

له پورۍ كوميونېټي پوښتنې

خپل هېڅ څه موندل شوي ندي

پاڼه يادښتي مېركېزي ماډيوسټا علي بابا

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له پورۍ كوميونېټي پوښتنې

خپل هېڅ څه موندل شوي ندي

پاڼه يادښتي مېركېزي ماډيوسټا علي بابا

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له پورۍ كوميونېټي پوښتنې

خپل هېڅ څه موندل شوي ندي

پاڼه يادښتي مېركېزي ماډيوسټا علي بابا

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە یازدە (۱۱) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (محمد) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۱)، کە تێیاندا: سەرەتا پێناسەی هەر کام لە بێپروایان و پرواداران و، چۆنیەتی مامەڵەی خوای دادگەر لەگەڵیاندا کراوە، ھۆکاری ئەوەش خراوەتەرۆو، کە بۆچی بەو جوړە مامەڵەیان لەگەڵدا دەکات، ھەم پرواداران و، ھەم بێپروایان؟

دواتر خوای کارزان فەرمانی بە مسوڵمانان کردووە، کە لە کاتی بەرەنگاربوونەوێ بێپروایاندا (بێپروایانی شەر فروش و دژایەتییکەر)، لە گەردنیا بدهن و، پاش کۆشتاری خەست و خۆل، بە دیلیان بگرن و، دواتر چ بە منەت و بە خۆپایی و بێ بەرانبەر، چ بە قەرەبوو، بەرھەڵدایان بکەن.

پاشان باسی سەرەنجامی خێری کوژراوانی پێی خوا کراوە، باسی پشتگیری خوا بۆ پرواداران سەرخەرو پشتیوانی خواو پەیامەکە، لە لایەکەووە، مەینەتی و پەنجبە خەساری بێپروایان لە لایەکی دیکەووە کراوە، لە کۆتاییشدا سەرنجی ھەموو لایەک بۆ میژوو ڕاکیشراو، کە کۆمەڵگا بێپروایە پیشووە فەوتینراوەکان، جێی ئەوەن دەرس و پەندیان لێوەربگیرێ، چونکە بێپروایەکان فەوتینراون و، پروادارانیش سەرخراون، ھۆکاری ئەوەش سەرپەرشتی خوا بۆ پرواداران و، بێ خواھەنی و بێ سەرپەرشتیاری بێپروایانە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾ (۱) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَمِنُوا بِمَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿۲﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ

كُفَرُوا أَتَبِعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٣﴾
فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخَسَّمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرَّ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيُتْلَوْا بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴿٤﴾ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَكُمْ خُصْمًا يَمْشِي عَلَىٰ أَدْمَاكُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ﴿٦﴾
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴿٨﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده . نهوانه ی بی پروا بوون و ریگری (خه لک) یان کرد له ری خوا، (خوا) کرده وه کانیا نی بزر کرد (پووجه لکرده وه) }
١ نهوانه ش که پروایان هیئاوه و کرده وه باشه کانیا ن کردوون و، پروایان به وه هیئاوه که بو سهر موحه ممهد دابه زی تراوه، که ههر نهویش ههقه له پهروه ردگار یانه وه (هاتبی) (خوا) خراپه کانی لی سرپینه وه وه، حال و کاروباری چاک کردوون ٢ نه وه ش له سوئگه ی نه وه وه، که نهوانه ی بی پروا ن شوین پووچی و ناهه ق که وتووون و، نهوانه ی پرواداریشن، شوین هه قیک که وتووون که له پهروه ردگار یانه وه یه، بهو شیویه خوا وینه کانیا ن بو خه لک دینیتیه وه (تا کو پیان له راستیه کان تی بگهن) ٣ نجا (ئه ی پروادارینه!) (که حال ی بی پروایانی دوژمتان ناوایه) ههر کات به رهن گاری بی پروایان بوونه وه (له جه نگدا)، (پیشه تان نه وه بی) له گهر دنان بدهن، هه تا کاتیک له پهل و پوتان خستن، نجا ده سته بند (که له پچه له ده ست و په لیان) توند بکه ن، نجا دواتر یان چاکه بکه ن (و به بی

بەرانبەر بەریان بدەن)، یان بە قەرەبوو (هەر بەو جوړه بکەن)، تاکو جەنگ قورساییه کانی دادەنێ (و کووتایی پێ دی)، ئەو بەو شیوهیه (که باسکرا) و، ئەگەر خواش ویستبای (بەبێ جەنگی ئێوه له دژی بیپروایان) بەسەریاندا زāl دەبوون، بەلام (بۆیه جەنگی لهسەر پێویست کردوون) تاکو بە یه کدیستان تاقی بکاتهوه و، ئەوانەش که له رپی خوادا کوژراون، هەرگیز (خوا) پاداشتی کردەوه کانیان ون ناکات (۴) بیگومان راسته رپیان دهکات و، حال و کاروباریان چاک دهکات (۵) ههروهها دهیانخاته بهههشتهوه، که پپی ناساندوون (بۆی باسکردوون چۆنه؟) (۶) ئەي ئەوانەي پرواتان هیناوه! ئەگەر (بەرنامەو پیخەمبەری) خوا سەربخەن، سەرتان دەخات و پشتیوانتان دەبێ و، پپی کانیشتان دەچەسپینی (۷) ئەوانەش که بیپروان، سەرەنگری بوون (و، کهوتن) بو وان و (خوا) کردەوه کانیانی بزر کردن (و پووچەل کردنهوه) (۸) ئەویش له سۆنگه‌ی ئەوه‌وه، ئەو (پەيام) هیان دزاً^(۱) که خوا دایه‌زاندوه، ئیدی (خواش) کردەوه کانیانی هه‌لوه‌شاندنه‌وه (۹) ئایا به زه‌ویدا نه‌رۆ‌یش‌توون سەرنج بدەن! سەرەنجامی ئەوانەي پیش وان چۆن بوو، خوا فه‌وتاندنی و خانووبه‌ره‌کانیانی (که شوینه‌واره‌کانیان ماون)، به‌سەریاندا پروو‌خاندن و، بو بیپروایانیش (له هەر رۆژگارێکدا) وینه‌ي ئەو (سەرەنجامه‌ شووم) انه‌هن (۱۰) ئەویش به‌هۆی ئەوه‌وه که خوا مشوورخۆرو سەرپه‌رشتیاری ئەوانه‌یه‌ پروایان هیناوه، به‌لام بیپروایان هیچ دۆست و پشتیوانیان نه‌ (۱۱).

(۱) دزای: رقی لیبووه، ده‌یدزی: رقی لی ده‌بیته‌وه

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ): (الضُّدُودُ وَالضَّدُّ، قَدْ يَكُونُ انْصِرَافًا عَنِ الشَّيْءِ وَامْتِنَاعًا، وَقَدْ يَكُونُ صَرْفًا وَمَنْعًا)، وشه ی (ضُدُّودٌ وَضَدٌّ) جاری واهیه به مانای لادان و سه ریچی کردنه له کاریک، جاری واش هیه به مانای لادانی خه لک و ریگری لیکردنیانه له کاریک، وشه ی (ضَدٌّ): هه م به (لازم) هاتوه، (ضَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خو ی لایدا، (امْتَنَعَ) لامل بوو له ری خوا، ههروه ها به (مُتَعَدِّي) یش هاتوه: (ضَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، یانی: (ضَدُّ النَّاسِ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خه لکی له ری خوا لادا.

(أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ): کرده وه کانی ون کردوون و، زایه کردوون، (ضَلَّ الشَّيْءُ: ضَاعَ وَهَلَكَ، يَضِلُّ ضَلَالًا)، (وَالضَّالَّةُ: مَا ضَلَّ مِنَ الْبَهِيمَةِ)، (ضَلَّ الشَّيْءُ) واته: شته که ون بوو، زایه بوو، فهوتا، (يَضِلُّ ضَلَالًا): ون ده بی، ون بوون، (ضَالَّةٌ) بهو ئازده له ده گوتری که ون بووه له خاوه نه که ی، (أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ) واته: کرده وه کانی ون کردوون و، بی سه ر وشوین کردوون.

(وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ): کار وباری چاک کردوون و حالی باش کردوون، (البَّالُ: ۱- القَلْبُ، يُقَالُ: مَا يَخْطُرُ فُلَانٌ بِبَالِي، ۲- رَخَاءُ النَّفْسِ، يُقَالُ: فُلَانٌ رَخِيٌّ الْبَالِ، ۳- الْحَالُ، يُقَالُ: مَا بِأَلْكَ؟ أَي: حَالُكَ)، وشه ی (بَالٌ) به سی واتایان دی:

۱- به مانای دَل و می شک دی، ده گوتری: (مَا يَخْطُرُ فُلَانٌ بِبَالِي) واته: فلانکهس به زهینمدا نایهت، به خه یالَم دا نایهت.

۲- به مانای حالخو شیی دی، ده گوتری: (فُلَانٌ رَخِيٌّ الْبَالِ)، واته: فلانکهس حالی باشه له رووی گوزهران و ژیا نه وه.

۳- به مانای حال دی، ده گوتری: (مَا بِأَلْكَ)، یانی: (حَالُكَ) حالت چۆنه؟ بارودوخت چۆنه؟

(يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ): خوا ﷺ وینەکانیان بۆ خەڵکی دینیتهوه، (أَمْثَال) لێره دا کۆی (مَثَل) ه، که به (أَمْثَال) کۆ ده بیتهوه، (وَمَثَلُ الشَّيْءِ بِفَتْحَيْنِ: صِفَتُهُ، لِيَرَهُدَا: مَثَلُ الشَّيْءِ)، یانی: وینە شتەکه، بۆ وینە: ده فەرموی: (مَثَلُ الْجَنَّةِ)، واتە: سیفه تی به ههشت، لێره دا (مَثَلُ الشَّيْءِ) ته گهر به دوو فەتحه بی، واتە: سیفه تی ئەو شتە، وینە ی ئەو شتە، واتە: خوا ﷺ وینەکان بۆ خەڵکی دینیتهوه تاکو پێیان له خۆیان حالیی بن، ههروهها (مَثَل) جاری وایه به مانای په ندیش دی، که بریتییه له وێچواندنی شتیکی به شتیکی دیکه، له سه ره نجامیداو له حال و دۆخیدا، وه ک پێشتر باسمان کردوه.

(لَقِيتُمْ): (اللقاء: الملاقاة: مُقَابَلَةُ الشَّيْءِ وَمُضَادَفَتُهُ مَعًا)، (لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا: قَاتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، (لِقَاء) و (مُلاقاة)، بریتییه له ڕووبه ڕوو بوونه وه له گه ل شتیکی داو، تووش بوونیشی پێکه وه، (لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، واتە: به ره نگاری ئەوانه ی بیروابوون بوونه وه، له گه لیاندا به شه ر هاتن، جه نگتان له دژ کردن.

(أَتُخَنَّتُمْهُمْ): ده گوتری: (تُخَنَ الشَّيْءُ، فَهُوَ تَخِينٌ: غَلْظٌ، فَلَمْ يَسِلْ، وَلَمْ يَسْتَمِرَّ فِي ذَهَابِهِ، وَمِنْهُ اسْتَعِيرَ أَتُخَنَّتُهُ ضَرْبًا، وَأَتُخَنَّتُهُ الْجِرَاحَةُ: أَوْهَنْتُهُ، يُقَالُ: أَتُخَنَ فِي الْأَرْضِ قَتْلًا، وَشَهَى (تُخَنَ الشَّيْءُ، فَهُوَ تَخِينٌ)، واتە: شتەکه خه ست بوو، یان خه سته، (غَلْظٌ، فَلَمْ يَسِلْ) واتە: خه ست بوو، وابوو نه ڕژێ، شتیکی شل بی، ده ڕژێ، به لام که خه ست بوو ناجوولێ، له ڕۆیشتنیدا به رده وام نه بوو، خوازاوه ته وه بۆ (أَتُخَنَّتُهُ ضَرْبًا) واتە: هینده م لیدا له پهل و پۆم خست، یان ده گوتری: (أَتُخَنَّتُهُ الْجِرَاحَةُ)، واتە: برینداریی که واندیی، له پهل و پۆی خست، (أَي: أَوْهَنْتُهُ) یانی: بیهیزی کردو جوولە ی باش نه هیشت، (أَتُخَنَ فِي الْأَرْضِ قَتْلًا) واتە: زۆر کوشتاری له زه ویدا کرد، دوایی زیاتریش ڕوونی ده کهینه وه.

(مَنَّا): (مَنْ عَلَيْهِ: أَنْعَمَ، يُقَالُ: الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، (مَنْ عَلَيْهِ) واتە: چاکه ی له گه ل کرد، ده گوتری: (الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منه تکردن چاکه کردن هه لده وه شییتیه وه، که سیکی چاکه له گه ل که سیکی بکات، به لام دوایی منه تی

لەسەر بکات، بە چاوی دابداتەو، چاکەکە ی هەڵدەو، شیتەو، خێرەکە ی نامی، وەک خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿لَا تُبْطِلُوا صِدْقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ البقرة: ۲۶۴، واتە: چاکە و خێرە کانتان بە منەتکردن و ئازاردانی دلی بابای چاکە لەگەڵدا کراو، هەڵمەو، شیننەو.

(فِدَاءٌ): (الْفِدْيَةُ وَالْفِدَى وَالْفِدَاءُ)، وشەکانی: (فِدْيَةٌ وَفِدَى وَفِدَاءٌ)، هەرسێکیان بە یەک واتان، واتە: قەرەبوو، دەگوتری: (فِدَاهُ وَفَادَاهُ: أَعْطَى فِدَاءَهُ فَأَنْقَذَهُ)، (فِدَاهُ وَفَادَاهُ) واتە: قەرەبوو، دەو، دەربازی کرد.

(أَوْزَارَهَا): (جَمْعُ وَزَرَ: الإِثْمُ وَالثَّقْلُ وَالْكَارَةُ وَالسَّلَاحُ)، (أَوْزَارُ) کۆی (وَزَرَ)، (وَزَرَ) یش هەم بە مانای گوناوێکی، هەم بە مانای قورسایی دێ، هەم بە مانای ئەو کۆلە پۆشاکە دێ، کە لەسەر پشت هەڵدەگیرێ، هەم بە مانای چەکیش دێ، دەلی: (الْكَارَةُ: مَا يُحْمَلُ عَلَى الظَّهْرِ مِنَ الثِّيابِ)، (كَارَةٌ) ئەو پۆشاکە یە لەسەر پشت هەڵدەگیرێ، کۆلە پۆشاک.

(الْوَثَاقُ): (الْوَثَاقُ وَالْوِثَاقُ: مَا يُشَدُّ بِهِ الْيَدُ)، دەستبەندو، کە لەپچە، ئەوێ دەستی پێ دەبەستری، لە ئەوێ (وِثَاقٌ) و (وِثَاقٌ) یش بە کار دەهێنرێ، بە ئەم لە قورئاندا ئەو وشە یە بەو شێوێ دەخوێندرێ.

(لِيَبْلُغُوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا): واتە: هەندیکتان بە هەندیکتان تاقی بکاتەو، یانی: بە یە کدیتان تاقی بکاتەو، بچەرینێ، دەگوتری: (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ)، (بَلِيَ الثَّوبُ بِلَاءً وَبَلَاءً: خَلَقَ)، پۆشاک کە شێر دەبی و کۆن دەبی، دەگوتری: (بَلِيَ الثَّوبُ بِلَاءً وَبَلَاءً)، واتە: پۆشاکە کە شێر بوو (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ) کاتی خێرێ لە من گێڕا (بَلَوْتُهُ) بە مانای: تاقیم کردەو، یانی: هێندە تاقیم کردۆتەو شێر و کۆن بوو.

(عَرَفَهَا لَهُمْ): (عَرَفَهَا: جَعَلَهَا مَعْرُوفَةً لَهُمْ)، واتە: وای لێکردوون بیناسن، پێی ناساندوون، (وَعَرَفَهُ: جَعَلَ لَهُ عَرَفًا، أَي: رِيحًا طَيِّبًا، إِذَا عَرَفَهَا لَهُمْ، أَي: طَيِّبَهَا وَزَيَّنَّهَا)،

(عَرَفَهَا) وهک چوَن به مانای پیی ناساندوون، دی، ههروهه به مانای بوئی بوئخوش کردوون و بوئی رازاندوونه وهش، دی.

(فَتَعَسَا لَهُمُ): (التَّعَسُ: أَلَّا يَنْتَعَشَ مِنَ الْعَثَرَةِ، التَّعَسُ: الْهَلَاكُ، وَأَصْلُهُ الْكَبُّ، وَهُوَ ضِدُّ الْإِنْتِعَاشِ)، (تَعَسَ) نهوهیه که که سییک کهوت هه لئه ستیته وه، (تَعَسَ) ههروهه به مانای له بهین چوونه، نه سلّی وشه ی (تَعَسَ) به واتای له په وپروو کهوتنه و پیچه وانهای (انْتِعَاشَ) ه، (انْتِعَاشَ) نهوهیه که ئینسان کهوت، هه لئیته وه و ببووژیته وه.

(فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ): (حَبَطَ عَمَلُهُ: بَطَلَ ثَوَابُهُ)، پاداشته که ی نه ماوه و زایه بووه و پووچه ل بوته وه.

(دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ): خوا ﷻ به سه ریدا کاول کردوون، فهوتاندوونی، (الدَّمَارُ: الْهَلَاكُ، دَمَرَهُ اللَّهُ تَدْمِيرًا وَدَمَرَ عَلَيْهِ مَعْنَى)، (دَمَارُ) به مانای (هَلَاكُ) فهوتان، دی، ده گوتری: (دَمَرَهُ اللَّهُ تَدْمِيرًا وَدَمَرَ عَلَيْهِ) ههردووکیان خوا ﷻ به سه ریدا کاول کرد، یان: خوا به کاول کردن و پروو خاندن پروو خاندی، هه ر به مانای یه کن، واته: فهوتاندی و له بهینی برد، له بهر نهوه ی که سییک له ژیر کهنده لانییک بی، له بن نه شکوه تیک بی، له بن خانوویه کدا بی، خانوو و نه شکوه و کهنده لانه که ی به سه ردا پرووخی، له بهین ده چی، لهوه وه نهو ته عبیره یان به کاره ییناوه.

(أَمْثَلُهَا): (أَمْثَالُ: جَمْعُ مَثَلٍ، مَثَلُ الشَّيْءِ: صِفَتُهُ، مِثْلُ وَمَثَلٌ: شِبْهُ وَشَبَّهَ، وَالْمَثَلُ: مَا يُضْرَبُ بِهِ مِنَ الْأَمْثَالِ)، (مَثَلٌ) به مانای سیفیه و وه سف دی، (مِثْلُ وَمَثَلٌ) وهک (شِبْهُ وَشَبَّهَ)، نهو شته وهک نهو شته یه، وپرای نهوه ش (مَثَلٌ) به مانای په ندیش دی، نهو شته ی وهک په ند ده هیترته وه، په ندیش بریتییه لهوه که شتییک به سه ر که سییک هاتبی، توش که سیکی دیکه بچوینی بهو که سه ی نهو شته ی به سه ر هاتوه، لهوه دا که به سه ر نهویش دی.

خوای سید محمد دواى ئه‌وه‌ى باسى سه‌ره‌نجام و به سه‌ر فه‌تاره‌ت چوونى بێپروایان ده‌کات و، باسى سه‌ره‌فرازی و سه‌رکه‌وتنى پروداران ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه‌وه‌ش به ه‌و‌ى ئه‌وه‌وه‌یه که خوای سید محمد دۆست و سه‌ره‌رشتیاری ئه‌وانه‌یه پروایان ه‌یناوه، به‌لام ئه‌وانه‌ی بێپروان، بى دۆست و بى سه‌ره‌رشتیارو یشته‌وانن.

مانای گشتیی نایه ته کان

ئهم سووږه ته موباره که وهک له پیناسه کهیدا باسماں کرد، پانتاییه کی زوړ
تییدا بو جهنگ و ږووبه ږوو بوونه وه له دژي بیروایان ته رخانکراوه، هه لبه ته
بیروایان کی شه پرفروش و ده ستریزکار بو سهر ئیمانداران، چونکه وهک له زوړ
له کتیه کاغاندا باسماں کردوه: له ته فسیری سووږه تی (الأنفال) و سووږه تی
(التوبة) داو، له کتیی (هه لوه شانه وهی په ږگیری) دا، که وپرای نه وهی به
کوردیی نوو سیومانه، بو زمانه کانی: عه ږه بیی و تورکی و فارسی و ئینگلیزیش
وه ږیږدراوه و بلاویش کراوه ته وه، باسماں کردوه، بناغهی په یوه ندیی نه هلی
ئیسلا م له گه ل نامسو لماناندا، بریتیه له ناشتی و ته بایی، مه گهر نه وان نه و
ناشتی و ته باییه تیکېدن و، ده ستریزیی بکهن، نه و کاته له به رانه ر مستدا،
دریشه راده ږی و، کهس له شهر شهر کی نه به خشیوه ته وه.

نجا لهم یازده نایه تهی سهره تای ئهم سووږه ته موباره که دا، خوا ﷺ به
خه ست و خو لیی باسی ږووبه ږوو بوونه وهی نه هلی ئیمان و نه هلی کو فر ده کات،
بهو شیوه یه ده ست پیده کات:

سهره تا خوا ﷺ ده فهرمو ی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوا ی
به به زه یی به خشنده،

واته:

ده سته پیکردنم به ناوی خوا یه، نه وهش مه به ست پیی نه وهی:

۱ - ئهم کاره ته نها بو خوا ده کهم.

۲ - ئهم کاره به پیی شهرعی خوا ده کهم.

۳ - ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خۆی پەرورەدگار دەکەم.

۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجامی دەدەم.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، ئەوانەى بێپروابوون و لاینداوە لە پێی خوا، یاخود خەڵکیان لاداوە لە پێی خوا، خوا ﷻ کردەوه کانی و ن کردوون، کردەوه کانی بێتاکام و بێ ئەنجام کردوون، لێره دا که خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، که یه کێک له ناوه کانی ئەم سوورەتە، سوورەتی: (الذین کفرُوا) یه، یه کێکی دیکه له ناوه کانی بریتیه له سوورەتی (القتال).

ئەجا ئاوا دەست پێدەکات، دەفەرموێ: ئەوانەى بێپروابوون، واتە: بێپروابوون بە هەموو ئەو شتانەى پێویست بوو پڕوایان پێ بەیەنێ، بێ پڕوابوون بە خوا، بە فریشتەکانی خوا، بە کتێبەکانی و، بە پێغەمبەرانی و، بە پۆزیی دوایی و، بە هەموو ئەو شتانەى کتیبی خواو پێغەمبەری خوا ﷻ هەواییان پێداون، ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، هەر بەوه نەدەش وازیان نەهێناوه که خۆیان بێپروابن، بەلکو بە کردەوه ش لە پێی خوا لاینداو، یاخود: خەڵکیان لە پێی خوا لاداو، ئا ئەوانە: ﴿أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، خوا ﷻ کردەوه کانی زایە کردوون و، و ن کردوون، وایپێدەچی لێره دا: ﴿أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، مەبەست ئەو پیلان و فیل و تەلەکانە بێ، که له دژی ئەهلی ئیسلام ئەنجامیان داو، له مال بەخشین و خەڵک کوژدەنهویان و سوپا سازکردنیان، وەک بۆ جەنگی بەدر کردیان و، بۆ جەنگی ئوحد کردیان، خوا ﷻ فیل و پیلانی ئەوانی هەلۆه شاندۆتەوه، و ن کردووه، کردوویه تی بە نه خشی سەر ئاو.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَعَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، بەلام ئەوانەى پڕوایان هێناوه، (بە هەموو ئەو شتانەى پێویستە پڕوایان پێ بەیەنێ) و چاکەکانیان ئەنجام داو، و، پڕوایشان هێناوه بەوهی دابەزێناوه تە سەر موحه مەد ﷺ، که هەر ئەویش هەقه له پەرورەدگاریانەوه،

بەس ئەو ە راست و ەقە، ئنجا ئایا خوا ﷺ چی بو کردوون؟ ﴿كَفَرْنَا عَنْهُمْ﴾ سەئەتەم، خوا ﷺ خراپەکانیانى لى سەپوئەو، ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، حال و بالیشى چاککردوون، حال و بال چاککردنیش ەم تۆخۇنى نىو دل و دەروونى پىداون، ەم لە رووى عەقلىیەو، بەرچاو روونى پىداون، ەم لە رووى خیزانییەو تۆکمەى کردوون، ەم لە رووى کۆمەلایەتیەو، پەيوەندیە کۆمەلایەتیەکانیانى قايم کردوون، ەم بەرەكەت و پىزى ماددىی و مەعنەوی، پىداون و، لە رووى تەبایى نىو خویان و، لە رووى عیززەت و زبرى لە بەرانبەر دوژمنیانەو، خوا ﷺ حالى باش کردوون بە مانای فراوانى حال باش بوون، بوچی؟

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ﴾، ئەویش بە ەوى ئەو ەو کە ئەوانەى بىپروان، شوین ناهەق کەوتوون و، شوین شتى پوچ کەوتوون، کە بریتىە لە کوفرو شیرک و ستەم و خراپە، ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، بە ەوى ئەو ەو ش کە ئەوانەى پروایان ەئناو، شوین ەق کەوتوون، واتە: ئەو ئیمان و عەقیدەىو، ئەو شەریعەتە ەق و چەسپاوى لە پەرورەدگارینەو ەاتو، ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، بەو شیو ە خوا ﷺ وینەکانیان بو خەلکى دینیتەو، بو ئەو ەى بە ەوى وینەکانیانەو، بە ەوى وەسفەکانیانەو، لە خویان حالى بن.

لەم سوورەتە موبارەكەدا، پىنج جارەن وشەى (ذَلِكَ) ەاتو، ەمووشیان ئاماژەن بەو کە خوا ﷺ لەبەر فلان شتە ئەو ەى کردو.

دواى دەفەرموى: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ﴾، ئنجا ەر کات بەوانەى بىپروان گەشتن، واتە: لە جەنگدا پىیان گەشتن و بەزەنگاریان بوونەو، با لە گەردن دان پىشەتان بى، زانایانى ریزمانى عەپەبى گوتوویانە: (فَاضْرِبُوا ضَرْبَ الرِّقَابِ)، لى بدن لە گەردنیان، واتە: بەو شیو ەى چاکتر دەکوژرین، لە شوینى ەتەریان بدن، لە شوینى پىکوژرانیان بدن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُومَهُمْ﴾، ەتا

کاتیکی کوشتاریی خەستتان لێ کردن و لە پەل و پۆتان خست، ﴿فَشُدُّوا الْحَبَالَ﴾، ئنجا دەستبەند توند بکەن، یانی: بە دیلیان بگرن و کە لە پەچەیان بکەن، ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، دواوی یان منەتیان لە سەر بکەن و بە بە لاش بەریان بدەن، یا خود بە قەرەبوو بەریان بدەن، ﴿حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، (هەر بەو شیوەیە لە گەڵیاندا مامەڵە بکەن) تا کو جهنگ قورساییه کانی خۆی دادەنێ و، کۆتایی پێ دی، ﴿ذَلِكَ﴾، باس و خواس بەو شیوەیە، یا خود: بۆیە خوا ﷻ وایفەرموو، یان بۆیە وای بوو بپار داو، چونکە شایستەیی ئەوەن، ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ﴾، ئە گەر خواش ﷻ ویستبای بە سەریاندا زāl دەبوو، تۆلەیی لێ دەستاندن، ﴿وَلَكِنْ لِّبَلِّئُوا بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾، بە لām بە یە کدییتان تاقی دە کاتەو، ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، ئەوانەش کە لە پێی خوادا کوژاون، کردەووە کانیان زایەو ون ناکات.

خوێندراویشە تەو: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، کە من ئەو خوێندنەووەیەم پێ باشتەر، هەر چەندە خوێندنەووەی حەفص کە ئەو موصحفەیی بەر دەستمان تەبەنبیی کردو، وانیه، بە لām ئەم خوێندنەووەیە لە گەڵ پەوتە کە دا گونجاوتره: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، ئەوانەش کە لە پێی خوادا جهنگاون، کردەووە کانیان زایە ناکات، کردەووە کانیان بێ بەر هەرم نابن، ﴿سَيَهْدِيهِمْ﴾، لە مەودوا زیاتر راستە پێیان دە کات، ﴿وَيُضِلُّهُم بِأَعْمَالِهِمْ﴾، حال و بالیشان چاک دە کات، بە لām ئە گەر بە (قُتِلُوا) بخوێندری تەو، دە بێ بلیی: لە بە هەشتدا خوا ﷻ پێنماییان دە کات بوو پێ و شوێنە کانی خۆیان و، لەوێ حال و بالیان چاک دە کات.

﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمُ﴾، دە یان خاتە بە هەشتەو، پێی ناساندوون.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن نُّصَرِّفُكُمْ وَيُنْشِئُ أَقْدَامَكُمْ﴾، ئەو ئەوانەیی پرواتان هیناو! ئە گەر خوا ﷻ سەربخەن، (پە یامی خوا، پێغەمبەری خوا، سەربخەن)، خوا سەرتان دە خات و پێهە کانتان دە چە سپێنێ.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلَ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەوانەش کە بێپروان، نەگەتیی و بێ خیریی بو ئەوان، کەوتن و هەلنەستانەوه بو ئەوان، ﴿وَأَصْلَ أَعْمَلُهُمْ﴾، کردەوه کانیشی ون کردوون، بێ بەرهەم و بێ ئەنجام کردوون.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾، ئەویش لەسۆنگەی ئەوهوه رقیان لەوه هەلساوه کە خوا ﷻ دایبەزاندووه، ئەوهیان دزا کە خوا دایبەزاندووه، ﴿فَأَحْطَ أَعْمَلُهُمْ﴾، بۆیه کردەوه کانی، (کردەوه باشەکانی) هەلۆه‌شانندنهوه.

یان مەبەست ئەوهیه کە خوا کردەوه خراپەکانیان و نەخشەو پیلانەکانیانی بە زایەدان و ون کردن، بەلام کردەوه چاکەکانی لێ هەلۆه‌شانندنهوه، هەر کردەوه یەک نێوه‌پۆک و پرووحی ئیمان و تەقوای تێدا نەبێ، وەک شیریی بێ هەوێن، هەلۆه‌بزرکێ.

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئایا بە زهویدا نەپۆشتوون سەرئەنجامی ئەوانە یێش ئەوان چۆن بوو؟ ﴿دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، خوا ﷻ فەوتاندنی، وەک کەسێ کە خانووی بەسەردا دەپرووحێ، فەوتاندنی، ﴿وَلِلْكَافِرِينَ أَمَثَلُهَا﴾، وێنەی ئەو سەرئەنجامە شوومانه‌ش لە بۆسەدان، بو بێپروایانی هەموو پۆزگەرەکان.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەویش بەهۆی ئەوهوهیه کە خوا ﷻ دۆست و سەرپەرشتیاری ئەوانەیه، کە پروایان هێناوه، ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾، هەرۆه‌ها بە هۆی ئەوه‌شه‌وه‌یه، کە بێپروایان هیچ سەرپەرشتیارو دۆست و پێشتیوانیان نین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

بیپروایانی خه لک له پئی خوا لادهر، خوا ﷺ کرده وه کانیان پووجه ل ده کاته وه، به لام پروادارانی کردار باش، که پروایان به و هه قه هیه، دابه زیتر اوه ته سهر موحه ممه د ﷺ، خوا ﷺ خراپه کانیان لی ده سرپته وه و، حال و بالیان چاک ده کات، نه ویش له سۆنگه ی نه وه وه که بیپروایان شوین به تال و، پرواداران شوین هه ق که وتوون:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ﴾ (۱) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۚ﴾ (۲) ذَلِكَ يَأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۚ﴾ (۳)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱) - ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەو که سانه ی بیپروان بوون و خه لکیان له پئی خوا لادا، کرده وه کانی و ن کردوون.

(کَفَرُوا) یانی: بیپروا بوون به هه موو ئەو شتانه ی پیویست بوو پروایان پی بهیتری.

﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واته: له پئی خوا لایاندا، یاخود: خه لکیان له پئی خوا لادا، ﴿أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، خوا ﷺ کرده وه کانیانی و ن کردوون، پووجه لکردوونه وه، که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانه ی بیپروا بوون، بیپروا کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷺ ده گرته وه و، بیپروایه کانی هه موو رۆژگاره کانیش ده گرته وه.

ههروه‌ها ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چ به مانای خۆیان لاملیان کرد له پێی خواو لایاندا، بێ، چ به مانای خه‌لکیان لاداو بوونه په‌رچ و کۆسپ له پێی خوادا، بێ، ه هه‌موو ئه‌وانه ده‌گریته‌وه، که به درێژایی میژوو وایان کردوه، له هه‌موو کۆمه‌لگا‌کانی که پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆیان هاتوون، تا‌کو دنیا به کۆتا دی، ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: خه‌لکیان له پێی خوا لاداوه، تو‌یژه‌ره‌وانی قورئانی‌ش:

أ- هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: (صَدُّوهُمْ عَنِ التَّوْحِيدِ) له خوا به یه‌ک‌گرتن لایانداون.

ب- هه‌ندی‌ک گوتوو‌یانه: (عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) له مزگه‌وتی حه‌رام لایانداون.

ج- هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: (أَنْفَقُوا أَمْوَالَهُمْ لِمَعَادَةِ الْإِسْلَامِ)، واته: مāl و سامانی خۆیان خه‌رج کردوه بۆ دژایه‌تی ئیسلام.

به‌لام له راستیدا: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئه‌گه‌ر (صدوا) مانای (لازم) ی لێ بگرین: له پێی خوا لایانداوه، خوا به‌یه‌ک‌گرتن و هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ی ئیسلام ده‌گریته‌وه، که لاملیان لێ‌کردوون، ئه‌گه‌ر مانا (مُتَعَدِّي) یه‌که‌شی بگرین که به‌رکار ده‌خوای، واته: خه‌لکیان لاداوه له پێی خوا، ئنجا ئه‌و کاته پێی خوا، هه‌م قورئان ده‌گریته‌وه، هه‌م پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گریته‌وه، به‌ندایه‌تی بۆ خواو خوا به‌یه‌ک‌گرتن ده‌گریته‌وه، مزگه‌وتی حه‌رام ده‌گریته‌وه، ئازاردانی مسو‌لمانان ده‌گریته‌وه، که بوونه کۆسپ و په‌رچ له به‌رده‌میاندا، که نه‌هێلن بپروا بێنن و، مāl خه‌رج‌کردنی خۆیان ده‌گریته‌وه بۆ دژایه‌تی ئیسلام و هه‌ول‌دان بۆ کوژاندنه‌وه‌ی چرای ئیسلام و، هێرش کردنه‌ سه‌ر ده‌وله‌تی تازه‌ی پی‌گرتووی ئیسلامی له مه‌دینه‌دا، هه‌موو ئه‌وانه ده‌گریته‌وه.

ئنجا ئه‌وانه هه‌موویان خوا ﷻ چیان لێ ده‌کات؟ ﴿أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ﴾، خوا ﷻ کرده‌وه‌کانی هه‌لوه‌شاندوونه‌وه، پوو‌چه‌ل‌کردوونه‌وه، و نکر دوون.

ئەمەش زانايان دوو واتايان بۆ لىكداونەو زانايان:

يەكەم: (صَيِّعَ أَعْمَالَهُمْ الصَّالِحَةِ)، كەردەو بەشەكانى پوچەل كەردوونەو.

دووەم: ئەو كەردەوانەى ئەنجاميان داوون بۆ دژايەتیی ئىسلام و مەسۇلمانان، خوا ﷻ ئەو كەردەوانەيانى بى ئاكەم و بى ئەنجام كەردوون.

زىاترىش مانای دووهميانى دیتە زەینەو بە دلەو دەنووسى، چونكە خوا ﷻ بۆ كەردەو بەش و شەى (أَحْبَطَ) بە كارەیناوە، بەلام (أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ) واتە: كەردەو خراپەكانى زايەكەردوون، بى بەرەمەى كەردوون، بى ئاكەمى كەردوون.

(۲) - ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾ بەلام ئەوانەى بىروايان هەیناوە، بىروايان هەیناوە بە خوا ﷻ، بە فرىشتەكانى خوا، بە كەتیبەكانى خوا، بە پىغەمبەرانى خوا، بە پۆژى دوايى و بە نەخشە دانان و جىبەجىكەردنى خوا، قەدەر قەزای خوا، بە هەموو ئەو شتانەى كەتیبى خوا پىغەمبەرى خوا ﷻ هەوالیان پىداون، چاكەكانىشان ئەنجامداون، (چاكەكانىش ديسان چ پەيوەندىيان بە نیازو خولياكانى نىو دل و عەقلەو هەبى، چ پەيوەندىيان بە دەرپرینەكانى زمانەو هەبى، چ پەيوەندىيان بە كەردەو ئەندامەكانەو هەبى، لە چوارچۆوەى هەلسوكەوتى تاكيبى و، هەلسوكەوتى خىزانيى و، هەلسوكەوتى كۆمەلايەتیی و، هەلسوكەوتى سياسىي دا، هەمووى دەگریتەو)، هەروەها بىروايان بەو هەش هەیناوە كە دابەزىراوئەو سەر موخەمەد ﷺ.

كە بە دلىيى مەبەست پى قورئانە.

ئەمە خویندراوئەوئەو:

أ- (آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ).

ب- (بِمَا نَزَّلَ).

ج- (بِمَا أُنْزِلَ)، بەو جورانەش خویندراوئەو، بىرواشيان بەو هەیناوە كە دابەزىراوئەو سەر موخەمەد ﷺ.

(۳) - ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، له حالیکدا ئەو (دابەزێراوە)، هەق و چەسپاوو راستە لەلایەن پەروەردگاریانەوه.

ئەم تەعبیرە کە دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، (جُمْلە مَعْتَرَضَةٌ بَيْنَ الْمُبْتَدَأِ وَالْخَبَرِ مُفِيدَةٌ لِحَصْرِ الْحَقِّيَّةِ فِيهِ) ^(۱)، ئەمە پستەیه کی نیواخنە، له نیوان نیهادو گوزارەداو، مانای کورت هەلھێنانی هەق دەگەینێی له قورئاندا.

چونکە: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾، ئەمە هەمووی نیهاد (مبتدأ)ە، ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، پستەیه کی نیواخنە، ﴿كَفَرَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، ئەمەش گوزارە (خبر)ی ئەو نیهادەیه کە له پێشەوه هاتوه.

(۴) - ﴿كَفَرَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپەکانی لێ سپیونەوه، (أَزَالَهَا وَلَمْ يُؤَاخِذْهُمْ بِهَا)، خوا ﷻ خراپەکانی لێ لابردوون و بە هۆیهوه سزای نەداون.

ئنجای بۆچی کردەوهی بێپروایان و ن زایە دەبی و، بێ بەرھەم دەبی؟

ئەوه یاسایەکی خوایه، له ژيانی مروّفا دایناوه، کە هەر کردەوهیه ک له سەر بناغە ی ئیمان بە خوا نەبی، بۆ روژی دوایی پاداشتی نابێ، ئەوه ئەگەر مەبەست پێی کارە باشەکانیان بێ، هەر وهەها بە پێی سیستم و یاسای خوا، هەموو ئەوانە ی دژایەتی خوا ﷻ دەکەن له دنیا دا، سەرەنجام بێ ئاکام دەبن، وهک دەگوێری: (لِلْبَاطِلِ جَوْلَةٌ ثُمَّ يَضْمَحِلُّ)، باتل تۆزی دێ و دەچێ، بەلام دوایی بێ ئاکام دەبی، بۆیه خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَالْعَقِيبَةُ لِلنَّاقِي﴾ طه: ۱۳۲، یان دەفەرموێ: ﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ هود: ۴۹، سەرەنجام بۆ تەقوایه، سەرەنجام بۆ پارێزکارانه، بەلێ خەلکی بێ تەقووش هەندی دەستکەوتی دەبن، بەلام سەرەنجامەکیان سەر بە فەتارەت چوون و پەنج زایە بوونە.

(۵) - ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، هەر وهەها حال و بایشی چاککردوون.

ئەوانەى بېروايان ھىناو، کردەو ە باشەکانیان ئەنجام داو و، بېروايان بەو ە
ھىناو ە دابەزىندراو ە سەر موھەممەد ﷺ، ە ھەر ئەو ەش ەقە لە
پەرورەدگارینەو، خوا ﷻ خراپەکانى لى سىرونەو ە حال و بالىشى چاک
کردوون، ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، وشەى (بَالَهُمْ: أَمْرُهُمْ أَوْ شَأْنُهُمْ أَوْ حَالُهُمْ)، و (وَالْبَالُ:
كَالْمُضَدِّ، مِثْلُ الشَّانِ، لَا يَعْرِفُ مِنْهُ فِعْلٌ، وَلَا تَكَاذُ الْعَرَبُ تَجْمَعُهُ، إِلَّا فِي ضَرُورَةٍ
شَعِيرٍ، فَإِذَا جَمَعُوهُ قَالُوا: بَالَاتٍ)، ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، دەگونجى بلى (أَصْلَحَ أَمْرُهُمْ)
کاروبارى چاککردوون، يان (أَصْلَحَ شَأْنُهُمْ) حالى چاککردوون، يان (أَصْلَحَ حَالَهُمْ)،
وشەى (بَال) وەک چاوگ وایە، وەک وشەى (شَأْن)، ە ھىچ نەزانراو ە کردارى
ھەبى، (بَال) یش نەزانراو ە کردارى ھەبى و کۆش ناکریتەو، (شَأْن) دیارە بە
(شؤون) کۆ دەکریتەو، بەلام (بَال) کۆ ناکریتەو، مەگەر لەبەر ناچارى و لە
شيعردا ە بە (بَالَات) کۆ دەکریتەو، ە واتە: ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، واتە: حال و بالى
چاککردوون، ئنجا ئەو حال و بالە:

أ- لە رووى عەقلىيەو، ھۆش و گۆشى باش کردوون.

ب- لە رووى دَل و دەروونەو، دَل و دەروونى مورتاح و ئاسوودە کردوون.

ج- لە رووى پەوشتەو، پەوشتى بەرزو جوان کردوون.

د- لە رووى کۆمەلایەتییەو.

ه- لە رووى خىزانىيەو.

و- لە رووى تۆکمەيى و تەبايى نىو خۆيانەو، حال و بالى باش کردوون.

(٦)- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ﴾، ئەویش بە ھۆى ئەو ەو، ئەوانەى بىپروان
بە دواى ناھەق ەوتوون، واتە: بە دواى پوچ ەوتوون، شتىكى بى بنەما، ە کوفرەو
شىرکەو گوناھەو تاوانە، (ذَلِكَ إِشَارَةٌ إِلَى كُلِّ مَا مَرَّ ذِكْرُهُ «مُبْتَدَأٌ» خَبَرُهُ مَا يَأْتِي بَعْدَهُ)، ە
دەفەرموى: (ذَلِكَ) ئەمە ئاماژەيە بۆ ھەموو ئەو ە تىپەرپو ە (ذَلِكَ) بە نىھاد دادەنرى و،
گوزارەکەى، ئەو ەيە ە دوايى دى ە دەفەرموى: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ﴾.

(۷) - ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ هەر وه ها به هوئی ئه وه وهیه، ئه وانهی بر وایان هی ناوه شوین هه قیك كه وتوون له لایه ن پهروه ردگار یانه وه.

وشه ی (حَق) ناوه بو هه رچی خوا دایه زانده بو پیغه مبه ر ﷺ، ههروهك باتیل ناوه بو هه موو ئه وه ی دژی ئایین و بهرنامه ی خوایه، چ له رووی ئیمان و عه قیده که یه وه، پیش ئه وه ش له رووی بووناسیه که یه وه، چ له رووی شه ریه ت و کرده وه کانه وه:

۱- له رووی بووناسیه وه، هه ق ئه وه یه كه خوا ئه م گهردوونه ی هی ناوه ته دی، به مه به ستی تاقی کردنه وه ی مروّف، حیكه مه ته كه ئه وه یه، كه ئه م گهردوونه هه مو ی ریک و پیکیه و، ژیا نی مروّفیش نابی ناریك و پیکیه بی، ئنجا ئه گه ر ژیا نی مروّف به س ئه م ژیا نی دنیا یه بی و، لیبر سینه وه و سزا و پا داشت نه بی، ناریك و پیکیه، به لام گهردوونی خوا ناریك و پیکیه تیدانیه.

۲- له رووی ئیمان و عه قیده وه، هه ق ئه وه یه بر وا به خوا بینین، وهك تاكه به دیهینه رو، تاكه خاوه ن و پهروه ردگار و، تاكه په رسترا و و، به ندایه تی بو بكری، پاشا ن بر وا به بینین به فریشته کانی خوا، به کتیه کانی خوا، به پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به روژی دوا یی.

۳- له رووی شه ریه ته وه، هه ق ئه وه یه، كه شه ریه تی خوا فهرموویه تی، هه لال و هه زامه کانی كه شه ریه ت دیاری ی کردوون، خراپه و چا که کان كه شه ریه ت دیاری ی کردوون، چ بو تاكه کان، چ بو خیزانه کان، چ بو کومه لگایه کان، چ بو دهوله ته کان، پیوسته پا به ندی به چا که و هه لاله کانی شه ریه ته وه بكری و، خو بپاریزی له خراپه و قه دهغه کانی، که واته: هه ق ئه وه یه خوا فهرموویه تی و ناردوویه تی، چ راسته وخو له قورئاندا، چ له رپی پیغه مبه ره که یه وه، وهك رپیازه که ی، باتیل و نا هه قیش ئه وه یه پیچه وانیه ئه وه بی، كه خوا دایه زانده وه، چ له رووی بووناسیه وه، چ له رووی ئیمان و عه قیده وه، چ له رووی شه ریه ت و کرده وه کانه وه.

(١) ج ٢٦، ص ٧٧.

ئەوھى باسكرا لەم سى ئايەتە موبارەكەدا، ھەمووى ھاندانى مسوڵمانانەو، زەمىنە بۆ خۆشکردنiane كە جەنگ بكن لە دژى ئەھلى كوفرو، ئەمە ھەمووى زەمىنە خۆشكردنە، بۆ ئەوھى كە دواىى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ محمد: ۴، واتە: مادام ھال بەو شىوھى، كەوابى ھەر كات بەوانەى بىپروان گەشتى و، بەرەنگارىان بوونەو، ﴿فَضْرَبَ الرَّقَابَ﴾، لە گەردنيان بدەن، واتە: لە شوینی پىكوژرانيان بدەن.

ئەوھى لىرەدا خوا ﷻ بۆ بىپروايەكان و بۆ ئيمانداران باسى دەكات، ھەر كاميان بەسى سيفەتان پىناسەيان دەكات:

يەكەم: بۆ بىپروايان:

- ۱- سيفەتى يەكەميان: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بىپروان.
- ۲- سيفەتى دووهميان: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خويان لە پى خوا لادەدەن و، خەلك لە پى خوا لادەدەن.
- ۳- سيفەتى سىيەميان: ﴿اتَّبِعُوا الْبَاطِلَ﴾، دواى باتىل و شتى پووچ و بى بنەما كەوتوون، چ لە پرووى بووناسى، چ لە پرووى ئيمان و عەقيدە، چ لە پرووى بەرنامەى ژيانەو، بەرنامەى ژيان لە پرووى سياسى و ئابوورى و، كۆمەلايەتى و، ھەلسوكەوتەكان و، ھەلال و ھەرامەو.

دووهم: بۆ برواداران:

- ۱- سيفەتى يەكەميان: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوانەى پروايان ھىناو، واتە: پروايان ھىناو بە ھەموو ئەو شتانەى پىويستە پروايان پى ھىترى.
- ۲- سيفەتى دووهميان: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، كەدەو بەشەكانيان ئەنجام داو و، ئيمانيان بەوھش ھىناو كە دابەزىراوئە سەر موھەممەد ﷺ و، ئەويش ھەر دەچىتەو نىو

ثيمان، به لام تهوه وهک زانايان ده لّين: (ذِكْرُ الْخَاصِّ بَعْدَ الْعَامِ)، باسکردنی تاييه ته له دواي باسکردنی گشتي.

٣- سيفه تي سييه ميشيان: ﴿اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، تهو هه قه ي له پهروه ردگار يانه وه هاتوه، شوي ني ده که ون و په پره وي ي لي ده که ن، که واته: سي سيفه ت به سي سيفه ت، که دژو پيچه وانه ي په کدين.

پاڼه ياندي مکتبي ماموستا عالي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

له يوه کومديريه يکون نه کيښيږي

دې مخکې بيا موخه اړويي انديمان

علي باپير/ AliBapir

علي باپير/ AliBapir

که يانې

پاڼه ياندي مکتبي ماموستا عالي باپير

پاڼه ياندي مکتبي ماموستا عالي باپير

مه سه له ی دووهم:

فه رمانکردنی خوا به برواداران که له کاتی به ره ننگار بونه وه دا، له جیی پی کوژرانی کافران بدهن و، پاش له پهل و پۆ خستیان، ده سته ندیان لی توند بکه ن و، دواتر به منه ت یان قه ره بوو به ریان بدهن، هه تا جهنگ ته واو ده بی و، بشزانن کوژراوانی پی خوا، کرده وه گانیان ده پاریزی له هه لوه شانه وه و، رینمایان ده کات و، حال و بالیان چاک ده کات و، دوا ییش له دوا پوژدا ده یان خاته ئه و به هه شته وه که بۆی با سکر دوون:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا أَلْوَاكَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوَّارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَبِلُوا بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۖ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۖ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۖ﴾

شی کردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له نو بر گه دا:

۱- ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ﴾، ئنجا هه ر کات به ره ننگاری ئه وان ه ی بی پروا بوون بوونه وه، با پیشه تان له گه ردن دانیان بی.

ئه م (ف) ه، وه ک زانیان ده ئین: (الْفَاءُ لَتَفْرِيعِ هَذَا الْكَلَامِ عَلَى مَا قَبْلَهُ)، پۆ لق لی کردنه وه و جیا کردنه وه ی ئه م قسه یه له هی پیش خۆیه وه و پییه وه په یوه سته، واته: مادام کافره کان به و شیوه یه بن، که واته: هه ر کاتی که به وان ه ی بی پروان گه یشت و جهنگتان له دژ کردن (إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقَاتِلْتُمُوهُمْ) چونکه (لَقِيتُم) واته: به ره ننگاریان بوونه وه و، مه به ست له به ره ننگار بوونه وه ش جهنگ کردنه، کاتی که له جهنگدا به ره ننگاری ئه وان ه ی بی پروان، بوونه وه، له گه ردنیان بدهن.

﴿فَضْرَبَ الرَّقَابَ﴾، ئەم تەعبیرە کناڕەیه کی ناودارە، بۆ کوشتن بە ھەر شیوہیە کە بەر پەل بکەوێ، زانایان دەڵێن: لە پرووی ریزمانی عەرەبییەو، ئەسلە کە ی ئاوايە، یانی: (فَاضْرِبُوا رِقَابَ)، لێ بدەن، لێدان لە گەردنیان، چونکە مەوێ کە لە گەردنی بدرێ زووتر تەواو دەبێ، واتە: چۆن زووتر دەکوژرێن وایان لێ بدەن، ئەگەرنا مەرج نیە ھەر خودی لە گەردندان فەرمانی پیکرابێ، بە لە نیوچەوانی بدات، لە کەللە ی سەری بدات، لە سینگى بدات، چۆن زووتر لە پەل و پۆی دەخات و دەیکوژێ، بە لە شوینی ھەتەری بدات، لە شوینی پیکوژرانی بدات، (إِذَا) لە (فَإِذَا لَقِيتُمْ) دا، («إِذَا» ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ مُضْمَنَةٌ مَعْنَى الشَّرْطِ، وَذَلِكَ غَالِبٌ اسْتِعْمَالِهَا وَجَوَابُ الشَّرْطِ قَوْلُهُ: ﴿فَضْرَبَ الرَّقَابَ﴾)، (إِذَا) زەرفە بۆ ئایندە، باسی کاتی ئایندە دەکات، بەلام مانای مەرجی خراوە تە نیو، وەلامە کەشی بریتیە لە (ضَرْبَ الرَّقَابَ)، یانی: ھەر کاتی پێیان گەشتن، بە پیشەتان لێدانی گەردنیان بێ، یەکیک لە توێژەرەوان، دەلی: ماناکە ی ئاوايە: (فَإِذَا قَاتَلْتُمُ الْكُفَّارَ فَجِدُوا فِي قَتَالِهِمْ، فَأَمْعِنُوا فِي قَتْلِهِمْ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتُمْ، أَنْ قَدْ خَضْتُمْ شَوْكَتَهُمْ، فَأَسْرُوا مِنْهُمْ أُسْرَى)، واتە: ئەگەر لە دژی کافرەکان جەنگان، بە جیدی لە کوشتریان بخەفتێ و جەنگی باشیان لە دژ بکەن و، زۆریان لێ بکوژن، ئنجا ھەر کاتی پێتان وابوو دڕک و بڕکی ئەوانتان شکاندوو، لە پەل و پۆتان خستون، بە دیلیان بگرن.

چونکە دوا ی دەفەرموی:

(۲) - ﴿حَتَّى إِذَا أَخْتَمَرْتُمْ فُشْدًا أَلْوَقَ﴾، ھەتا کاتی ئەوانتان خستە حالەتی (إِنْخَانٌ) ھوو لە پەل و پۆتان خستن، ئنجا کە لە پەچەو دەستبەندیان توند بکەن، (الْإِنْخَانُ: الْغَلَبَةُ لِأَنَّهَا تَتْرُكُ الْمَغْلُوبَ كَالشَّيْءِ الْمُخْتَنِ، وَهُوَ الثَّقِيلُ الصَّلْبُ الَّذِي لَا يَخِيفُ لِلْحَرَكَةِ)، (إِنْخَانٌ): بریتیە لە بەسەردا زāl بوون و شکاندن، چونکە کەسیک کە تیکدەشکی، بابای تیکشکاو وەک شتیکی قورسی پتەوو خەست وایە، کە ناڕواو جوولە ناکات، بە کوردیی دەتوانین بڵێن: (إِنْخَانٌ): بریتیە لە: لە پەل و پۆ خستن، واتە: ھەر کات لە پەل و پۆتان خستن و واتان

لێکردن جووڵەیان نەمیستی، یاخود دەستەوکه‌ریان بۆ نەکرێ، داماوو دەستەو پاچه‌تان کردن، ﴿فَشُدُّوا أَلْوَتَاكَ﴾، ئنجا که‌له‌پچه‌یان توند بکه‌ن و دەستبه‌ندیان مه‌حکه‌م بکه‌ن.

﴿فَشُدُّوا أَلْوَتَاكَ﴾ (الْوَتَاكُ: الشَّيْءُ الَّذِي يَوْثُقُ بِهِ، وَيَجُوزُ فِيهِ كَسْرُ الْوَاوِ، وَلَمْ يُقْرَأْ بِهِ، وَهُوَ هُنَا كِنَايَةٌ عَنِ الْأَسْرِ)، (وَتَاكُ): بریتیه له‌ شتێک که‌ ده‌ستی پێ ده‌به‌ستری، یانی: ده‌ستبه‌ندو که‌له‌پچه، که‌ به‌ (وَتَاكُ) یش هاتوه، به‌لام به‌م خوێندنه‌وه‌یه‌ له‌ قورئاندا نه‌هاتوه‌و، به‌س به‌ (وَتَاكُ) خوێندراوه‌ته‌وه‌، ئه‌گه‌رنا له‌ رووی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه‌ (وَتَاكُ) یش هاتوه‌و مه‌به‌ست پێی به‌ دیل گرتنه، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر ده‌ستیشی نه‌به‌ستری که‌ به‌ دیل گیرا، ئه‌وه‌ به‌ دیل گیراوه، به‌لام به‌ زۆریی وابووهرۆف که‌ به‌ دیل ده‌گیری، ده‌ستبه‌ندی له‌ ده‌ست ده‌کرێ و که‌له‌پچه‌ی ده‌کرێ، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانی ده‌ست ببژیوی و ئیستاش هه‌روایه‌.

۳- ﴿فَأَمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءُ﴾، ئنجا دوایی، یان به‌ منه‌ت به‌ریان بده‌ن، (به‌ خو‌پایی و به‌ به‌لاش و به‌ هیممه‌ت و چاکه‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ن)، یاخود به‌ به‌رانبه‌رو به‌ قه‌ره‌بوو به‌ریان بده‌ن.

شایانی باسه‌: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَضْرَبَ الرِّقَابِ﴾، هه‌روه‌ها: ﴿فَشُدُّوا أَلْوَتَاكَ﴾، هه‌ر کام له‌: ﴿الرِّقَابِ﴾، و ﴿أَلْوَتَاكَ﴾، (أل)ی ناساندنیان له‌سه‌ره، ناساندنه‌که‌ش دوو حاڵه‌تی هه‌ن:

أ- ده‌گونجی بۆ (عه‌د) بێ، واته‌: له‌ گه‌ردنه‌کان بده‌ن (گه‌ردنی کافره‌کان) و، ده‌ستبه‌نده‌کان توند بکه‌ن، ئه‌و ده‌ستبه‌ندانه‌ی ناسراون، که‌ ده‌ستی بپێروایانیان پێ ده‌به‌ستری.

ب- (أل)ه‌که‌ قه‌ره‌بووی پالوه‌لادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ)یه، واته‌: (فَاضْرِبُوا رِقَابَهُمْ)، (فَشُدُّوا وَتَاكَهُمْ)، له‌ گه‌ردنی ئه‌وان (بپێروایه‌کان) بده‌ن، ده‌ستبه‌ندی ئه‌وان (بپێروایه‌کان) توند بکه‌ن.

۴- ﴿حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، تاكو جه‌نگ قورساییه‌کانی داده‌نی، (حَتَّى) بۆ گه‌یشتنه‌ به‌ ئامانجیک، واته‌: له‌سه‌ر ئه‌و حاڵه‌ به‌رده‌وام بن، له‌سه‌ر کوشتارکردن له‌ بپێروایان له‌

کاتی بەرەنگاربووونەویداو، دواتریش دوای لە پەل و پۆ خستیان و، دوای شکاندنی دڕکیان، کە لەپەچە کردن و دەستبەند خستنه دەستیان و بە دیل گرتنیان، ﴿حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، هەتا جەنگ قورساییه کانی دادەنێ، قورساییه کانی جەنگ، ئەو چەک و چۆلەیه کە بەکاردههێنێ بۆ کوشتنی دوژمن، (أَوْزَار) کۆی (وِزْر) ه، (وِزْر) بە مانای قورسای (ثقل) دێ و، بە مانای گوناھیش دێ، بە مانای چەکیش دێ، ئنجا چ مەبەست چەک بێ، چ مەبەست قورسای بێ، چ مەبەست گوناھیش بێ، گونا بەو واتایە لە جەنگدا بە مانا گشتییەکە، گونا دەکرێ، خەلک دەکوژرێ، خەلک مەلۆیان دەبێ، هەرچەندە ئەوێ پرۆاداران دەیکەن، مادام لەسەر بناغەیه کی شەرعییه و لە کات و شوێنی خۆیدا، بە مەرجه کانی خۆیهوهینی، بۆ ئەوان گونا نیه، بەلام گەنگ ئەوێهه لە جەنگدا، زۆر مەلۆیان و کوژان و برینداری و سەقەت و کەمەندام بوون و.... هتد پەیدا دەبن.

کە دەفەر موی: ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، هەردووکیان: (مَنَّا) و (فِدَاءً)، (مَنْصُوبَانِ عَلَى الْمُفْعُولِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ)، مەنصوبن لەسەر بەرکارپێتی پەها، یانی: (إِمَّا تَمْتُونُ مَنَّا، وَإِمَّا تَفْدُونُ فِدَاءً)، یان ئەوێهه بە مەتەکردن، مەتیان لەسەر دەکەن و بە هیممەت بەریان دەدەن، یاخود قەرەبوویان لێوەردەگرن، بە قەرەبوو وەرگرتن بەریان دەدەن.

ئنجا پستە: ﴿حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، وەک چۆن بەو واتایە دێ، بەردەوام بن لەسەر ئەو حالەتە تا کۆ جەنگ قورساییه کانی خۆی دادەنێ، واتایە کی دیکەشی هەیه: (لَأَجْلِ أَنْ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا)، بۆ ئەوێهه جەنگ قورساییه کانی دانێ و کۆتایی بێ، کەواتە: لێرەدا (حَتَّى) دوو واتای هەن:

یەکیکیان: لەسەر مانا ئەسلییه کە خۆیهتی، بەردەوام بن هەتا دەگاتە ئەو ئامانجە جەنگ پێویست نامێنێ و، قورساییه کانی خۆی دادەنێ و، جەنگ کۆتایی پێ دێ.

واتای دووهم: لەسەر ئەو حالە بەردهوام بن لە پیناوی ئەوەدا که جەنگ قورساییه کانی دانئ، یانی: وهک دهگوترئ: (افْعَلْ هَكَذَا حَتَّىٰ يَفْهَمُ الطَّرْفُ الْمُقَابِلَ شَجَاعَتَكَ)، وا بکه تاکو بهرانبهره کهت بزانی تۆ ئازای، ئەمەش لێره دا خوا ﷻ دهفه رموئ: لە گهردنیان بدهن دواي ئەوهی له پهل و پۆتان خستن، ئنجا دهسته بند له دهستیان توند بکهن، ﴿حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، له پیناوی ئەوەدا که جەنگ قورساییه کانی دابنئ، چونکه ئەگەر بیروایان پهل و پۆیان شکاو درکیان نه ماو، شهریان به مسوڵمانان نه فروشت، ئەو کاته مانای وایه جەنگ له ئارادا نامینئ، چونکه له ئەسلدا مسوڵمانان کپاری جەنگ و شهرو کوشتار نین، به لām شهڕیک که به ملیاندا بئ، دهیکهن، کاتئ شهڕ بهری ده رگیان پئ دهگری، دهیکهن، کهواته: ئیوه لهسەر ئەو شیوه مامه لهیه له گهڵ دوژمنه کانتاندا بهردهوام بن، له پیناوی ئەوەدا جەنگ قورساییه کانی دابنئ.

۵- ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ﴾، ئەوهی باسکرا ئەوهیهو، ئەگەر خواش ویستبای به سهریان دا زالده بوو، تۆلهی لئ دهستاندن، له حیاتی بفرموئ: (انْتَصَرَ عَلَيْهِمْ) که (انْتَصَرَ) زیاتر به (علی) بهرکار دهخوایئ، به لām لێره دا فرموویهتی: (انْتَصَرَ مِنْهُمْ)، (لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى: الْإِنْتِقَامَ)، تاکو مانای تۆله سهندنه وهی بخاته ئیو، واته: به سهریاندا سهرده کهوت و تۆلهی لئ دهستاندن.

۶- ﴿وَلَكِنْ لِّبَلَّوْا بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾، به لām (بویه خوئ ژیری نه خستوون و، تۆلهی لئ نهستاندوون)، تاکو ئیوه به یه کدی تاقي بکاتهوه، ﴿وَلَكِنْ﴾، بۆ (اسْتِدْرَاك)، یانی: به لām، واته: به لām خوا ﷻ نه یو یستوه تۆلهیان لئ بستینئ، تاکو ئیوه به یه کدی تاقي بکاتهوه، ئەگەر ویستبای له بهینی ده بردن، به لām لهو کاته دا ئیوهی بروادار تاقي نه ده کرانه وه به بیروایه کان، که ئایا غیرهت و ئازایه تی و فیداکارییتان له پیناوی دینی خوادا چهنده، چهنده بوئیری و ئازایه تییتان ههیه؟ ههروه ها ئەوانیش به ئیوه تاقي نه ده کرانه وه.

۷- ﴿وَالَّذِينَ قُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، ئەوانه ی له ربی خواشدا کوژراون، هه رگیز کرده وه کانیان زایه ناکات، خویندر اویشه ته وه: (فَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، که من ئەم

خویندنه‌وه‌یهی دووه‌مم پی راستره، (وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ)،
ئهوانه‌ی له پیناو خوادا جه‌نگاون، هه‌رگیز (خوای) کرده‌وه‌کانیان ون و زایه ناکات و،
نادیده ناگری.

۸- ﴿سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ﴾ به‌لکو زیاتر راسته‌ر بیان ده‌کات و، حال و بالیشان چاک
ده‌کات.

۹- ﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ﴾ ده‌شیانخاته به‌هه‌شته‌که‌وه، که بۆی باسکردوون، (ئه‌و
به‌هه‌شته‌ی پیشتر بۆیان باسکراوه) (أل)ه‌که‌ بۆ (عهد)ه، واته: ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌که‌وه،
﴿عَرَفَهَا لَهُمْ﴾ که پیتی ناساندوون و بۆی باسکردوون، یاخود (عَرَفَهَا لَهُمْ: طَبَّهَا وَزَيَّنَّهَا
لَهُمْ)، بۆی بۆن خو‌شکردوون و بۆی رازاندوونه‌وه، چونکه (تعریف) ده‌گونجی له
ناساندنه‌وه بئ، یانی: (جَعَلَهَا مَعْرُوفَةً لَهُمْ) و ده‌شگونجی له (عَرَفَ)ه‌وه بئ، یانی: (ذَاتَ
عَرَفٍ لَهُمْ)، (عَرَفَ) به‌ واتای بۆنخو‌شیی و رازاوه‌یی دی.

ئجنا ئه‌گه‌ر به (قَتَلُوا) بخو‌یت‌یه‌وه، ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که‌واته:
﴿سَيَهْدِيهِمْ﴾ له مه‌ودوا راسته‌ر بیان ده‌کات، ﴿وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ﴾ حال و بالیشان چاک
ده‌کات، واته: له به‌هه‌شتدا رینمایان ده‌کات بۆ جیگه‌و رینگاه‌کانی خو‌یان،
وه‌ک له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا (خوای)هاتوه، که فه‌رموویه‌تی به‌هه‌شتیه‌کان له
قیامه‌تی به‌ جیگا‌و رینگای خو‌یان ناشناترو شاره‌زاترن، له یه‌کیکیان له دنیا‌دا که
ده‌چیت‌ه‌وه مالی خو‌ی، له دنیا‌دا چه‌نده شاره‌زاو به‌له‌ده به‌چیت‌ه‌وه مالی خو‌ی،
ئیمانداران له به‌هه‌شتی دا به‌ جیگا‌و شوینی خو‌یان شاره‌زاترن^(۱).

به‌لام ئه‌گه‌ر به (قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) بخو‌یت‌یه‌وه، {ئه‌وانه‌ی له پیناو خوادا
جه‌نگاون}، یانی: له دنیا‌دا خوا (خوای) زیاتر راسته‌ر بیان ده‌کات و، حال و بالی
دنیا‌شیان چاک ده‌کات، به‌ مانای گشت‌گیرو فراوانی حال و بال چاککردن، که
پیشتر باسمان کرد.

(۱) والذي نفسي بيده لأحدهم أعرف بمكانه من الجنة....

لە بارەى ئەم ئایەتە موبارەكەوه: ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، دەلێین: وهك ده‌بینین خوا ﷻ دواى باسکردنى كه‌له‌پچه‌کردن و ده‌ستبه‌ند خستنه‌ ده‌ستى ديله‌كانى كافران له‌ جه‌نگدا، باسى دوو حاله‌تان ده‌كات، ده‌فه‌رموێ: (فَإِمَّا مَنًّا وَإِمَّا فِدَاءً) يانی: (إِمَّا مَنُّونَ مَنًّا وَإِمَّا تَفْدُونَ فِدَاءً)، یان منه‌تیان له‌سه‌ر ده‌كه‌ن و به‌ خۆرایى به‌ریان ده‌ده‌ن، یاخود قه‌ره‌بوویان لێوه‌رده‌گرن.

هه‌لبه‌ته‌ ئیمه‌ دواى (کورتە باسیک ده‌رباره‌ى به‌دیگرتن له‌ جه‌نگ و چۆنیه‌تى مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیاندا) ده‌خه‌ینه‌ روو، هه‌روه‌ها (کورتە باسیک ده‌رباره‌ى به‌ کۆیله‌کردنى مرو‌وف له‌م رۆژگا‌ره‌دا تاوانه‌و دژى شه‌ریعه‌ته‌) ده‌خه‌ینه‌ روو.

هه‌لوه‌سته‌یه‌کى پێویست، له‌باره‌ى هه‌لوه‌شانده‌وه‌ى نه‌سخ‌را‌نه‌وه‌ى ئەو ئایه‌ته‌وه‌ (محمد - ٤) :

هه‌ندى له‌ زانایان گوتووین: ئەم ئایه‌ته‌ نه‌سخ‌ بو‌ته‌وه‌، كه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمِرُ﴾، هه‌تا كاتى كه‌ شه‌رو و‌رتان كردن، له‌ په‌ل و پۆتان خستن، كوشتارى خه‌ست و خۆلتان لێ‌كردن، ﴿فَشُدُّوا أَلْوَتَاك﴾، ئنجا ده‌ستبه‌ند توند بکه‌ن و به‌دیليان بگرن، ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، ئنجا دواى یان به‌ منه‌ت به‌ریان بده‌ن، به‌ هیممه‌ت و به‌بێ به‌رانبه‌ر، ﴿وَإِمَّا فِدَاءً﴾، یاخود به‌ قه‌ره‌بوو به‌ریان بده‌ن، ئنجا دیل به‌ دیله‌، یاخود له‌ به‌رانبه‌ر پاره‌دايه‌، یاخود له‌ به‌رانبه‌ر كارێك دايه‌، خزمه‌تێك دايه‌ كه‌ ئەو دیله‌ ده‌يكات بۆ مسو‌لمانان، وه‌ك دواى باسى ده‌كه‌ین.

هه‌ندىك له‌ زانایان گوتووین: ئەم ئایه‌ته‌ نه‌سخ‌ بو‌ته‌وه‌، به‌لام به‌ چى؟ له‌وه‌دا رای جیاوازیان هه‌یه‌، به‌لام زۆربه‌یان گوتووین: به‌ ئایه‌تى ژماره‌ (۵) ى سوورەتى (التوبة)، كه‌ پێشتریش باسمان كردوه‌، له‌ خۆوه‌ ناویان لێ‌ناوه‌: (آيَةُ السَّيْفِ) ئایه‌تى شمشیر له‌ حالێكدا وشه‌ى (سیف) له‌ هه‌مو قورئاندا نه‌هاتوه‌، به‌لام بێگومان ئەو رایه‌ پشت ته‌ستوور نیه‌، به‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌ك و

ئایەتی ژمارە (۵)ی لە سوورەتی (التوبة)، وەک دواییش باسی دەکەین، باسی بابەتییکی دیکەیه، باسی هەلۆیستی مسوڵمانانە لە بەرانبەر کافرانیکی و هاوبەش بوو خوا دانەرانیکی پەیمان شکێندا، دواي ئەوێ چوار مانگ مۆلتیشیان دراوه، وەک لە تەفسیری سوورەتی (التوبة)دا، بە تەفصیل باسمان کردووە، هەرۆهە لە تەفسیری سوورەتی (الأنفال)یش باسی ئەو بابەتەمان کردووە، بەلام ئێرە باسی بابەتییکی دیکەیه، باسی مامەلەکردنە لەگەڵ دیلی جەنگدا، چون مامەلەیان لەگەڵدا دەکری؟ کە خوا ﷻ دوو حالەتی بوو داناون: یان بە خۆپایی بەربدرین، یاخود بە قەرەبوو.

پیام خویشبوو لیڕەدا ئەم قسەیهی (الطبري) بینم، لە تەفسیرەکە ی خۆی دا^(۱) دەلی: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ مُحْكَمَةٌ غَيْرُ مَنْسُوخَةٍ، وَذَلِكَ أَنَّ صِفَةَ النَّاسِخِ وَالْمَنْسُوخِ مَا قَدْ بَيَّنَّا فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ فِي كِتَابِنَا، أَنَّهُ مَا لَمْ يَجْزِ اجْتِمَاعُ حُكْمَيْهِمَا فِي حَالٍ وَاحِدَةٍ، أَوْ مَا قَامَتِ الْحُجَّةُ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا نَاسِخُ الْآخَرِ، وَغَيْرُ مُسْتَنَكِرٍ أَنْ يَكُونَ جَعَلَ الْخِيَارَ فِي الْمَنِّ وَالْفِدَاءِ وَالْقَتْلِ إِلَى الرَّسُولِ ﷺ، وَإِلَى الْقَائِمِينَ بَعْدَهُ بِأَمْرِ الْأُمَّةِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنِ الْقَتْلُ مَذْكُورًا فِي هَذِهِ الْآيَةِ، لِأَنَّهُ قَدْ أَذِنَ بِقَتْلِهِمْ فِي آيَةٍ أُخْرَى، وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿فَأَقْضُوا الشَّرْكَاءَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (التوبة).

(الطبري) باس دەکات و لە هەندیک زانیانەو هەندێ شوینەواران دینێ، لە هاوێلانەو، لە تابیعینەو، کە گوتووینە ئەم ئایەتە مەنسوخە، بەلام دواي قسەکردن لەو بارەو دەلی:

پای راست لە لای ئیمە لەو بارەو ئەوێ، ئەم ئایەتە موحکەمە، (واتە: کارپیکراوە و حوکمەکە ی لابرۆ نیە)، ئەویش بەهۆی ئەوێ کە سیفەتی لابرۆ لابرۆ، (ناسخ و منسوخ)، وەک دواتر لە شوینیک لەم کتیبەماندا، (واتە: لەم تەفسیرەماندا)، پروومان کردۆتەو، ئەوێ کە نەگونجی دوو حوکمەکیان لە

حالیکیدا کوئینهوه، (دوو ئایهت، دوو حوکمی جیایان تیدا بن و، نه گونجی له یهک حالدا کوئینهوه)، نهو کاته نه گهر تیک بگیرین، ده لئین: نه میان نهوهی لابرده، یاخود به لگه یهک هه بی له سه ره نهوه که یه کیکیان لابه ری نهوهی دیکه یه، به لام لیږده دا وایه، نه دوو حوکمه که تیکده گیرین، نه هیچ به لگه یه کیش هه یه لهو باره وه که نه میان نهوهی دیکه ی لابرده، چونکه شتیکی نه گونجاو نیه له باری منهت له سه ره دانان و، قهره بوو وه رگرتن و، ههروه ها له کوشتنیشدا پیغمبه ر ﷺ سه رپشک بکری، ههروه ها نهوانه ی له دوا ی وی کاروباری میللهت به ریوه ده بهن، سه رپشک بکرین له نیوان نهو سی بژارده یه دا، (نهو نهو سییه ی هیناون) هه رچه نده کوشتن له ئایه ته که دا باس نه کراوه، به لام خوا ﷻ له شوینی دیکه دا، له ئایه تی دیکه دا مۆله تی داوه که بکوژین، نهویش نهوه یه خوا ی به رزی مه زن ده فهرمو ی: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (۵) ﴿التوبة﴾، واته: له هه ر شوینییک بهر په لتان کهوتن، هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، بکوژن.

منیش قسه که ی ته به رییم هه مووی به دله، جگه لهو قسه یه ی دوا یی، که بو خو ی کوشتن (قتل)یشی زیاد کردوه بو (مَن) و (فداء)، ئنجا بو خو شی پاساوی بهوه هیناوه ته وه که هه رچه نده کوشتن باس نه کراوه له ئایه ته که دا، به لام له شوینی دیکه دا باسکراوه، به لام له راستیدا نهوه ی له شوینی دیکه دا باسکراوه، له باره ی کوشتنی دیلانه وه نیهو، له باره ی کوشتنی کافرا نه وه یه له جه نگدا، با ئایه ته که بخه ی نه روو بو نهوه ی زور جوان روون بیته وهو ده ربکه و ی که ته به ری ی په حمه تی خوا ی لی بی، له وه دا نه پیکاوه، نه مه ش ئایه تی ژماره (۵) له سوو په تی (التوبة) که باسی کوشتنی دیلی کافران ناکات، ده فهرمو ی:

﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمَ﴾، ئنجا نه گهر مانگه قه ده غه کراوه کان تیپه رین.

مانگه قه ده غه کراوه کان نهوانه ن که له ئایه تی ژماره (۲) دا خوا ی پهروه ردگار ده فهرمو ی: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾، نه ی هاوبه ش بو خوا دانه ره کان،

که په‌یمان‌تان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هه‌یه! چوار مانگ مۆله‌ته به‌ زه‌ویدا ب‌پۆن ئازادن، بۆچی؟ چونکه‌ ئه‌وانه‌ هه‌میشه‌ په‌یمان‌یان هه‌ڵده‌وه‌شاندوه، ئنجا مادام پا‌به‌ند نابن به‌ په‌یمان‌ه‌ کاتانه‌وه، فه‌رموون چوار مانگ مۆله‌ته، یان ده‌بی پا‌به‌ند بن به‌ شیوه‌یه‌ک لایه‌نی به‌رانبه‌ر د‌ل‌نیا ب‌که‌ن که‌ پا‌به‌ند ده‌بن به‌ په‌یمان‌ه‌وه، یان په‌یمان له‌ به‌یندا نام‌ینی.

ئنجا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾، ئنجا ئه‌گه‌ر مانگه‌ جه‌نگ تیدا قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان و مۆله‌ت‌دراوه‌کان ته‌واو بوون، ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾، له‌ هه‌ر شوێنیک هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کانتان به‌ر په‌ل که‌وتن، بیانکوژن، ﴿وَحُذُّوهُمْ﴾، هه‌روه‌ها بیانگرن، ﴿وَأَحْصُرُوهُمْ﴾، دیسان ئاب‌لووقه‌یان ب‌ده‌ن، ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾، له‌ هه‌موو بۆسه‌یه‌کدا بۆیان داب‌نیشن، ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾، ئنجا ئه‌گه‌ر گه‌رانه‌وه‌و نوێژیان کردو زه‌کاتیاندا، پ‌تیان به‌رده‌ن و به‌ریان هه‌ڵده‌ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به‌ د‌ل‌نیایی خوا لیب‌ورده‌ی به‌به‌زه‌یه.

که‌واته: لیب‌رده‌ا ئه‌وه‌ی ته‌به‌پ‌یی ده‌لی: له‌ ئایه‌تی دیکه‌دا باسی کوشتنیان کراوه، باسی کوشتنی دیلان نه‌کراوه، به‌ل‌کو باسی کوشتنی کافران کراوه له‌ جه‌نگدا، به‌لام چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ دیلدا ده‌ک‌ری؟ له‌ راستیدا به‌ پ‌یی ئایه‌ته‌که‌ ته‌نیا دوو حا‌له‌ت هه‌ن:

﴿فَأَمَّا مَنْ بَدَأَ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، دوایی یان به‌ منه‌ت، به‌ هیممه‌ت به‌ریان ب‌ده‌ن، به‌بی به‌رانبه‌ر، یاخود به‌ به‌رانبه‌رو قه‌ره‌بوو.

مه سه له ی سییه م:

د نیا کردنه وهی خوا ﷻ بۆ بروداران، که نه گهر پشتگیری ئایین و په یامی خوا بکهن، خوا ﷻ سهریان ده خات و، پییه کانیان له مه دیداندا ده چه سپینی و دامه زراویان ده کات، نه وانهی بیپرواشن به شیان فهوتان و په نچ به خه سارییه، به هو ی دزانیان ^۱ بۆ کتییی خوا، نه گهر سه رنجی میژووش بدهن، ده زانن که سه ره نجامی ناحه زانی ئایینی خوا، به س مألویرانیی و خاکه ساریی بووه، هوکاره کهیشی نه وهیه که خوا مشوورخۆرو سه ره په رشتیاری بروداران هه، بیپروایانیش بی سه ره په رشتیارو بی مشوورخۆرن:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَصُرْكُمْ وَيُنَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ ٧﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلُ أَعْمَالُهُمْ ۝ ٨ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ ۝ ٩﴾
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقْبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝ ١٠ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝ ١١﴾

شی کردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیژده بر گه دا:

(۱) - ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا ﷻ بانگی بروداران ده کات به خوشه ویستترین نازناویان، که نه ویش بریتیه له وهی خوا ﷻ به نه هلی ئیمانیان له قه له م ده دات، بیگومان ههر که سیکیش له لای خوا به برودارو، به خاوه ن ئیمان له قه له م درا، مانای وایه هه موو نه و موژده و به ئینانهی خوا به دۆسته کانی خو ی داو ن، بۆیان مسوگه رو دهسته بهر ده بن، نه ی نه وانهی پرواتان هیناوه! واته: پرواتان به هه موو نه و شتانه هیناوه، که پیویسته پروایان پی بهیتری.

(۲) - ﴿إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَصُرْكُمْ﴾، نه گهر ئیوه خوا سه ربخن، خواش ﷻ سه رتان ده خات، نه گهر پشتیوانیی له خوا بکهن، خوا ﷻ پشتیوانییتان لیده کات، بیگومان خواش ﷻ

(۱) دزانیان: رق لیوونه وهیان، که رهاندنیان، فلان شته م ده دزی: رقم لیه تی.

که خاوه نی ئه و په یری ده سه لات و بالاده ستیه، پیوستی به پشتیوانی و پاپشتی و سرخستنی که س نیه، به لام مه به ست پی سرخستنی ناینه که یه ی و پیغه مبه ره که یه تی و، سرخستنی په یامه که یه تی.

نجا که ده فره مو: ﴿إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾، نه گهر خوا سه ربخن، خوا سه رتان ده خات، نه گهر پشتیوانی خوا بن، خوا پشتیوانتان ده بی، که واته: کاتیک پشتیوانی له پیغه مبه ری خوا و له په یامی خواو له کتبی خوا ده کهن، بزنان که پشتیوانیتان کرده له خوا، چونکه پیغه مبه ری خوا هاتوه، نه رکیک جیه جی بکات که خوا پی سپاردوهو، کتبی خواش فره رمایشتی راسته و خوئی خوایه.

هه لبه ته: ﴿إِنْ﴾، له ﴿إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ﴾ دا، (إِنْ الشَّرِطِيَّة) ی پی ده لین، که نه صل له (إِنْ الشَّرِطِيَّة) دا که ده چته سهر رسته یه ک، نه وه یه دلنایی نیه، مه رجه که دته دی، تا کو دواپی به مه رج گیراوه که ش بته دی، ﴿إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾، نجا نه گهر مه رجه که نه یه ته دی، به مه رج گیراوه که ش نایاته دی، نه گهر تیوه خوا سهر نه خهن، خوا سه رتان ناخات، بویه ش ئه م ته عبیره به کاره ی نراوه، که ناماژه یه به وه: سرخستنی خواو پشتیوانی کردن له خوا، زه همه تی و رهنج و لیبرانی ده وی، که واته: وا مه زانن هه روا شتیکی ئاسان و ها که زاییه.

۳- ﴿وَمُتِّبَتْ أَقْدَامُكُمْ﴾، (نه گهر تیوه پشتیوانی له خواو له په یامه که ی و له پیغه مبه ره که ی بکهن)، (خوا) پشتیوانیتان لیده کات و پیه کانیشان ده چه سپینی.

پی چه سپاندن، بیگومان و ینا کردنه بو ئه وه که خوا ئه و پرواداران راگیرا دامه زراوو نه له خشاو ده کات، چونکه که سی ک پی چه سپی له مه داند، واته: پاشه کشه ناکات و ناکه وی و به رده وام ده بی له به ره له ستیی کردن.

واتایه کی دیکه شی نه وه یه، که لی رده دا خوا به لین و موژده ده دات، به ئیمانداران: نه گهر تیوه پشتیوانی له ناینی خوا بکهن، خوا دلناییتان پیده دات

له مسوڵمانه تیتاندا، چونکه وهک چوون که سۆ پۆی چه سپاو بۆ، ناله خشی، که سیکیش دنیایی هه بۆ، ناجوولۆ و ناله خشی.

(۴) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ﴾ تهوانهش که بیپروان، بمرادی و بۆ ناکامی بۆ وان.

(کفروا) واته: بیپروا بوون به هه موو ئه و شتانه ی پۆیست بوو پروایان پۆ بۆین، (التَّعْسُ: الشَّقَاءُ وَيُطْلَقُ عَلَى عِدَّةٍ مَعَانٍ: الْهَلَاكُ، وَالْخِيَّةُ، وَالْإِنْحِطَاطُ، وَالسُّقُوطُ، وَالْعَثَارُ)، وشه ی (تَعْس) به مانای بهد به ختی و بۆ مرادی و بۆ ناکامی دۆ، به لام بۆ چهند واتایهک به کارده هیترۆ به پۆی ئه و سیاقانه ی تیتاندا هاتوه، وهک: فهوتان و په شیمانی و دابه زین و کهوتنه خوارو هه له نگوتن، چونکه وشه ی (تَعْس) یه کیک له واتایهکانی: هه له نگوتن و کهوتنه، ئنجا که سیک بخلیسکی و هه لهنگوی، مانای وایه مه زهنده ی زۆری هه یه بکهوۆ.

خوا ده فره موۆ: تهوانه ی بیپروان، بۆ ناکامی و بۆ مرادی بۆ تهوان، له رووی ریزمانیه وه زانیان ده لۆین: که خوا ﷻ ده فره موۆ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ﴾ (تَعْسًا) له رووی ریزمانیه وه دوو ته گهری هه ن:

یه که م: مه نصوبه له سه ر حالته ی به رکاری ره ها (الْمَفْعُولِ الْمَطْلُوقِ)، یانی: (فَتَعْسُوا تَعْسًا لَهُمْ)، بۆ مرادن، بۆ مرادی بۆ تهوان، که ته میش بریتیه له پالدانی چاوگ بۆ لای بکه ره که ی، وهک (تَبًا لَهُ، وَيَحَا لَهُ) لیره شدا مه به ست له و پالدانه ته وه یه: بۆ مرادی و بۆ ناکامی هه ر تاییه ته به وان هه.

دوو ه م: ده گونجی (تَعْسًا لَهُمْ) خوازا رابیته وه بۆ دوعا کردن لیان، تووک کردن لیان، واته: خوا ﷻ ده فره موۆ: بۆ مرادی بۆ تهوان، یاخود: پێیان ده گوترۆ: بۆ ناکامی و بۆ مرادی و بهد به ختی بۆ ئیوه.

(۵) - ﴿وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ (سه ر باره ش خوا ﷻ) کرده وهکانی ون کردوون و، زایه کردوون، (أَضَلَّ: ضَيَعَ وَأَهْلَكَ)، کرده وهکانی ون کردوون و، شوین بزر کردوون.

وشەى: كردهوه كانیان (أعمالهم) دوو ئەگەران هەڵدەگرێ:

یەكەمیان: مەبەست كردهوه باشە كانیانه، كردهوه باشە كانیان پاداشتیان لەسەر وەرناگرنهوه، لەبەر ئەوهی بۆ خویان ئەنجام نەداون و، تێكەڵیان كردوون لەگەڵ كردهوهی خراپ، كە پیلانگێڕیی و دژایەتییکردنه بۆ ژیانی خوا.

دووهمیان: مەبەست لە كردهوه كانیان ئەو پیلان و فێل و نەخشانهن، كە دایاندەپێژن و، دایاندەنێن بۆ دژایەتییکردنی ئیسلام و مسوڵمانان، خوا ﷻ دەفەرموی: ئەو پیلان و فێلانهیان، خوا ﷻ زیایان دەكات و، وێنان دەكات، وەك یەكێك دەلی: بوو بە بۆقی سەر ئاو، یانی: دڵنیابن ئەو مسوڵمانان! پیلان و فێلە كانیان وەك نەخشی سەر ئاو دەرۆن، ئنجا خوا ﷻ ئەوهمان بۆ شی دەكاتەوه، بۆچی وایان لی دەكرێ؟.

(۶) - ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ إِلَهُ﴾، ئەویش لە سۆنگەى ئەوهوه، ئەوه یان دەدزا، كە خوا دایبەزاندوه، دەگوترێ: فلانكەس فلانكەسى دەدزی و رقی لێهەتی (يَكْرَهُهُ)، جارى واش هەیه، دژو پێچەوانەكەیشی: دەیحوبیئێ، خوشیی دەوی،

بەلام دەیکەپهینێ واتە: دەیدزی، یان كەیفی پێنایەت، بەهۆی ئەوهوهیه كە ئەوانە ئەوهیان دزاون، خوا دایبەزاندوه، یانی: قورئان.

(۷) - ﴿فَأَحْطَ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەویش كردهوه كانی هەلۆه شاندوونەوه، ﴿فَأَحْطَ أَعْمَلُهُمْ﴾، یانی: كردهوه كانیانی پووچەڵ كردوونەوه، (لِإِحْبَاطٍ: الْإِبْطَالُ وَالْإِزَالَةُ، أَي: جَعَلَهَا ضَائِعَةً لَا نَفْعَ لَهُمْ مِنْهَا)، واتە: كردهوه باشە كانیانی زیە كردوون، وای لێكردوه كە لێیان بەهرەمەند نەبن، لێرەدا (أَعْمَلُهُمْ) مەبەست پێی كردهوه باشە كانن.

كەواتە: ئەوهی پێشی، زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی نەخشەو پیلانە كانیان بێ، ﴿وَأَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، خوا ﷻ كردهوه خراپە كانیانی ون كردوون، كردهوه باشە كانیشی پووچەڵ كردوونەوه، هەر كردهوهیهك هەوێن و هەناوی ئیمانی تێدا نەبێ، خوا بەیەكگرتنی تێدا نەبێ، بۆ خوا ئەنجامدان و، خوا پێ مەبەست بوونی تێدا نەبێ، وەك شیرى بێ هەوێن هەڵدەبزرکێ و نامەیی.

ئىنجا خوا ﷺ سەرنجيان رادەكىشى بۆ مېژوو، كە دەگونجى ئەمە مەبەست
پىيى بېيروايەكان بى:

۸- ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئايا بە زەويدا نەپۆيون؟ ئايا (بېيروايان) بە زەويدا
نەپۆيشتوون، تەماشاي مېژوويان نەكردو؟ ياخود بە كردهو بە زەويدا نەپۆيشتوون و
شۆينەواری گەلە پېشووەكان بېين؟.

۹- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئىنجا سەرنج بەدن، سەرهنجامى ئەوانەى
پېش وان چۆن بوو؟.

۱۰- ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا بەسەرىدا پرووخاندن، خانووەكانيانى بەسەردا كاولكردن، يانى:
خوا فەوتاندنى، چونكە (دَمَّرَهُمْ) و (دَمَّرَ عَلَيْهِمْ) هەردووكان بە ماناي فەوتاندن دىن، خوا
ﷺ فەوتاندنى و پرووخاندنى و لە بەينى بردن، (عُدِّي بَعْلَى لِلْمُبَالِغَةِ)، بە (على) بەركارى
خواستو، لەبەر زىدەپۆيى، يانى: خوا ﷺ زۆر جاراز ئەوانەى بېيروان، كولى كرددوون و
فەوتاندوونى، هەروەها بۆ ئەوئەى ئەو واتايەش بگەيەنئى كە خوا فەوتاندوونى و جئ
و رېيەكانيشى بەسەردا پرووخاندوون، ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ يانى: ئەوانيشى فەوتاندو،
خانوو بەرهكانيشى بەسەردا پرووخاندوون، وەك لە ئايەتى (۲۶)ى سوورەتى (النحل)دا،
خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿فَأَقِ اللَّهَ بُنْيَنَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ خوا ﷺ بيناكانى لە بناغەو، هەلتەكاندوون و
سەففەكەيان بەسەردا رماوو، لە شۆينىكەو سزاو ئازاريان بۆ هاتو، كە هەستيان پى
نەكردو.

۱۱- ﴿وَلِلْكَافِرِينَ أَمَثَلُهَا﴾ وئەشى (هەى ئەو سزايە) زۆرن بۆ بېيروايان، واتە: وئەى ئەو
سەرهنجامە، ياخود وئەى ئەو سزايە، ﴿أَمَثَلُهَا﴾ راناوى (ها) دەچيئەو بۆ سەرهنجامە
خراپەكە، ياخود دەچيئەو بۆ سزايەك كە دەفامرئەو لەو سياقە، يانى: (وَلِلْكَافِرِينَ
أَمَثَلُهَا مِنَ الْعَاقِبَةِ السَّيِّئَةِ أَوْ مِنَ الْعُقُوبَةِ)، بۆ بېيروايان وئەكانى سەرهنجامى خراپ يان
سزا، هەن، (أَمَثَلُهَا) كۆى (مَثَل)، (مَثَل) واتە: وەك ئەو، (أَمَثَلُهَا) واتە: وئەكانيان، واتە:

بۆ بېيروايان، ھاو وېنانى ئەو سزايەى كە بەسەر ئەو گەلە پېشوووانە ھاټو، لە بۆسەدان، يان وەك ئەو سەرەنجامە خراپەى بەسەريان ھاټو.

(۱۲) - ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەویش بە ھۆى ئەوئوھە كە خوا پشٲىوان و دۆستى ئەوانەيە برىوان ھىناو، ئنجا خوا ﴿ذَلِكَ﴾ كۆى ئەو، ھەمووى ھۆكاردۆزىي (تەلىل) دەكات، كە ھۆكارەكەى چىيە؟ ﴿ذَلِكَ﴾، ئەویش بە ھۆى ئەوئوھە: ﴿بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، كە خوا ﴿ذَلِكَ﴾ سەرپەرشتىارى ئەوانەيە، برىوان ھىناو، چونكە (المۆى): الْوَلِيُّ وَالنَّاصِرَ وَالْمُعِينِ)، (المۆى) بە ماناى مشوورخۆرو سەرخەرو پشٲىوان و ھاوكار، دى.

(۱۳) - ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾، ھەرۇھە بە ھۆى ئەوئوھەيە، كە بېيروايان سەرپەرشتىار و ھاوكار و پشٲىوانىان نىە.

لېرەدا رەنگە يەكك بلى: لېرە خوا فەرموويەتى: كافرەكان سەرپەرشتىارو دۆست و پشٲىوانىان نىە، بەلام لە ئايەتى (۳۰)ى سوورەتى (يونس)دا، لە سياقتىدا كە باسى كافرانە، دەفەرموى: ﴿وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمُ الْحَقَّ﴾، واتە: گىپرەدانەوھە بۆ لای خوا مەولای ھەقيان، سەرپەرشتىارو مشوورخۆرى ھەقيان؟ دەلىن: لېرەدا وشەى (مۆى) بە ماناى پەرورەدگارو خاوەن دى، چونكە وشەى (مۆى) بە ماناى خاوەن و سەرپەرشتىارو مشوورخۆر دى و، بە ماناى يارمەتيدەر و ھاوكارىش دى، كە بىگومان لە سوورەتى (يونس)دا، كە دەفەرموى: گىپرەدانەوھە بۆ لای خوا مەولای راستەقىنەيان، (مۆى) لەوئى بە ماناى خاوەن و پەرورەدگار دى.

کورتہ باسیک

به ديل گرتن له جهنگداو، چۆنیه تیي مامه له کردن له گه لیاندا^(۱)

به پـړـزان! له پـنـج بـرگه دا ته م کورته باسه م کردوه، که ته مانه ناوونیشانه کانیان:

(۱)- بناغه ی مامه له ی قهواره یه کی ئیسلامی له گه ل هاوولاتیانی نامسولمانی بی زه ردا، چاکه کاری و هاوکاریه.

(۲)- هوکاري جهنگ کردن له دژي نا مسولمان، ده ستریزیان، نه ک کوفریان.

(۳)- حوکمی قورئان بو دیله کانی جهنگ له نامسولمانانی شه پړپړوش، نه به کویله کردنهو، نه کوشتن، به لکو به درانیان، به به لاش یان به قهره بوو.

(۴)- ناچار کردن نامسولمانانی هاوولاتی له م پوژگاردا، که یان سه رانه (جزیه) بدهن، یان نیشتمانیان به جیبیلن، تاوان و سته مهو، مال سامانیشان هه رانه ده سترکاری بکری.

(۵)- قهواره ی سیاسی له ئیسلامدا، ده بی مایه ی به خته وه ری سه رجه م کومه لگا بی و ره حمه ت بی بویان، نه ک به لاهو گرفتاری و زه حمه ت.

برگه ی یه که م: بناغه ی مامه له ی قهواره یه کی ئیسلامی له گه ل

هاوولاتیانی نامسولمانی بی زه ردا، چاکه کاری و هاوکاریه:

نایه تیک، که لهو باره وه کردوومان به بناغه و جهوه ری ته م برگه یه، نهو

نایه ته موباره کی سوورته ی (الممتحنة) یه، خوا ده فهرموئ: ﴿لَا يَتَهَنَّكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾

(۱) ته م کورته باسه م راسته وخو له کتیی (هه لوه شانده وه ی په رگیری) هیناوه، چاپی دووه می، لایه په: (۳۱۵-۳۳۵)، به لام به پوختی و گوشراوی.

۸. واتە: خوا ﷻ قەدەغەتان ناکات، لەوانەى لەسەر دینتان لە دژتان نە جەنگاون و، لە مأل و حالى خۆتان وەدەریان نەناون، چاکەیان لەگەڵدا بکەن و، ئەندازەیک لە مأل و سامانی خۆتانیان پى بدەن (وەک ھاوکاری)، بە دڵنیایی خوا ﷻ بەخشەرانی خوش دەوین، (واتە: ئەوانەى مأل و سامانی خۆیان دەبەخشن).

کەواتە: بناغەى مامەلەکردنى دەولەت و کۆمەلگایەکی ئیسلامی، لەگەڵ ھاوولاتیانی نامسوڵمانیدا، ئەوێهە کە لەگەڵیان چاکەکارو ھاوکار بى، چاکەکار بى لە پرووی مەعنەوییەو، ھاوکار و دەستبارگر بى لە پرووی ماددیەو، بەلام بە مەرچیک ئەو نامسوڵمانانە، ھاوولاتیەکی باش و بى زیان بن، لە پرووی ئایین و ژینەو، بەرانبەر بە مسوڵمانان و کۆمەلگا و قەوارەکیان بى زیان و زەر بن، کەواتە: هەر قەوارەیکەى سیاسى ئیسلامى لەسەر جگە لەو بناغەى مامەلە لەگەڵ ھاوولاتیانی نامسوڵمانان دا بکات و، هەر جوړە سەتەمپکیان لە هەر پروویەکەو بخاتە سەرى، بە ئەندازەى دەستدریژی و سەتەمەکەى، لە ئیسلام لایداو و لى دوورکەوتۆتەو، بەیداغ و ریش و شیعاریش، شەفاعەتى بۆ ناکەن، چونکە ناو بى نیوەرۆک و، شیعاری بى کردارو، ریشى بى ئیش، هیچ ئیعتیارنکیان نیە.

برگەى دووهم: ھۆکاری جەنگ کردن لە دژی نامسوڵمان، دەستدریژیانە،

نهك كوفريان:

دەتوانین لەو بارەو ژمارەیکەى زۆر دەق بێنینەو، هەم ئایەتەکانى قورئان و، هەم دەقەکانى سوننەت:

۱- خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِلَهُ اللَّهِ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ البقرة، واتە: لە رپی خوادا دژی ئەوانە بەجەنگن کە لە دژتان دەجەنگن و، دەستدریژی مەکەن، بە دڵنیایی خوا دەستدریژکارانى خوش ناوین.

۲- هەروەها خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبِثٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقُولُوا قَوْمُهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَنَلُوكُمْ فَإِنْ أَعْرَلُوكُمْ فَلَمْ يَقُولُوا قَوْلًا إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ (النساء، واتە: (بۆتان هەیه لەگەڵ کافرانی جەنگ لە دژکەرتان بجەنگن)، جگە لە کەسانیک کە سەر بە کۆمەڵیکن، لە نێوان ئێوەو ئەواندا پەیمانیک هەیه، یان هاتوونە لاتان سینەیان تەنگ و سەغڵەتە، کە لە دژی ئێوە بجەنگن، یان لە دژی کۆمەڵەکیان، ئەگەر خواش ویستبای بەسەر ئێوەیدا بەلا دەست دەکردن و لە دژتان دەجەنگین، ئنجا هەر کات ئەوان خۆیان لێ پاراستن، لە دژتان نەجەنگین و پەیامی ناشتیان بۆ ناردن، خوا رێتان نادات لە دژیان بجەنگن.

۳- هەروەها خوا ﷻ لەو بارەیهوه دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ جَاءُواكَ لِلْإِسْلَامِ فَلَا حَرَّ عَلَيْكَ إِذْ أَدَّيْتَهُمْ بِمَا نَفْسُكَ كَمَا جَاءُوكَ بِالْإِسْلَامِ وَهُمْ عَلَى الْأَفْئَالِ﴾ (الأنفال، واتە: هەر کات نامسوڵمانانی شەر فرۆش، لای ناشتیان گرت، تۆش لای ناشتی بگرەو، پشتیش بە خوا ببەستە، بێگومان ئەو بیسەری زانایە.

ئەم سێ فەرمايشتهی خوا ﷻ هەر کامیان دەقه، لەسەر ئەوه کە قەوارە ی ئیسلامی و، کۆمەڵگای مسوڵمانان بۆی نیە، جگە لە کافرانی شەرپەرۆش و سەنگەر گرتوو لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان، دژی هیچ کافرێکی دیکە بجەنگی. کە ئەمەش رای زۆریه و جەماوهری زانایانه، کە ئەبوو حەنیفە و مالیک و ئەحمەدیان لە نێودان، رای بەرانبەریشی هی شافعییه، پەحمەتی خوا لە هەموویان بۆ و، (إِبْنُ تَيْمِيَّة) لەو بارەیهوه نامیلکەیهکی نووسیوه بە ناوونیشانی: (قَاعِدَةٌ فِي قِتَالِ الْكُفَّارِ هَلْ سَبَبَهُ الْمُقَاتَلَةُ أَوْ الْكُفْرُ؟)، کە سەرجهەم لەو نامیلکەیهدا هەشت بەلگە هێناونەوه، بۆ ئیسپاتی راستی ئەو پایە ی کە جگە لە کافرانی شەرپەرۆش، دروست نیە، جەنگ دژی هیچ کافرێکی دیکە بکری، کە ئیمە بە پوختکردنەوهوه و بە شیوهی دارشتنی خۆمان دەیانەین:

١- ئەو ئایەتە بە بەلگە دینیتەوه: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا﴾
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾ البقرة.

وهك ده‌بینین حوكمه‌كه به‌وه‌وه په‌یوه‌ست كراوه كه ئه‌وان جه‌نگمان له دژ ده‌كهن، كه‌واته: هۆكاری جه‌نگ له دژكرانیان (عِلَّةُ الْقِتَالِ)، جه‌نگ كردنیانه له دژمان، نه‌ك بی‌پرواییان.

٢- له سوننه‌ت دا هاتوه، كه پی‌غه‌مبهری خوا ﷺ له یه‌كێك له جه‌نگه‌كاندا، به‌ لای ژنیکی كوژراودا په‌تیبوو، فهرمووی: {مَنْ قَتَلَ هَذِهِ؟ مَا كَانَتْ هَذِهِ لِتُقَاتِلَ} (أخرجه أحمد: ١٦٣٥، وأبو داود: ٢٦٦٩، والنسائي في الكبرى: ٨٦٢٥، وابن ماجه: ٢٨٤٢، وابن حبان: ٤٧٨٩، والحاكم: ٢٥٦٥)، كێ ئه‌مه‌ی كوشتوه ئه‌مه‌ جه‌نگی نه‌كردوه، (بۆچی كوژراوه؟) كه‌واته: هۆكاری كوشتنی كافران جه‌نگ كردنیانه.

٣- خوا ﷻ فهرموویه‌تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة: ٢٥٦، واته: ناچارکردن له وه‌رگرتنی ئاییندا په‌وا نیه، ئنجا ئه‌گهر بابای کافر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كوژرابایه، كه مسوڵمان بێ، ئه‌وه مه‌زنترین جوړی ناچارکردن له‌سه‌ر ئایین ده‌هاته دی.

٤- خوا ﷻ فهرموویه‌تی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْمُمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِأَمَّا مَنْ بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾ محمد: ٤، واته: هه‌ر كات به‌ره‌نگاری كافران بوونه‌وه له گه‌ردندان پیشه‌تان بێ، هه‌تا كاتێك له په‌ل و پۆتان خستن، ئه‌وجار به‌ دیلیان بگرن، پاشان یان به‌ چاكه‌ یان به‌ قه‌ره‌بوو به‌ریان بده‌ن.

ئنجا ئه‌گهر ته‌نیا كوفر پاساوی كوشتنیان بووايه، نه‌ده‌بوو به‌ربدرین.

٥- هه‌ر كۆمه‌لێك له كافران ئاماده‌یی ئاشتی ده‌ربیری، پی‌غه‌مبهری خوا ﷺ جه‌نگی له‌گه‌ڵ نه‌كردوه‌و، هه‌رگیز ده‌ستپیشخه‌ری نه‌كردوه‌و بۆ جه‌نگ، ئنجا ئه‌گهر ته‌نیا كوفر هۆكاری جه‌نگ و جیهاد بووايه، هه‌ل‌ئویسته‌كه‌ی به‌ جوړی‌کی دیکه‌ ده‌بوو.

٦- ئەگەر تەنیا کوفری کافران ڕەواکەر (مُبیح)ی کوشتنیان بووایە، پێخەمبەری خوا ﷺ سەعدی کوپی موعازی بە ڕەزامەندیی ھۆزی بەنوو قورەیزە، نەدەکردە دادوەر (حاکم)، داخۆ چییان لێ بکات؟ چونکە ئەگەر سەعد ڕیاری بەخشینیشی بۆ دابان، ھەر جیبەجی دەکرا، ئنجا ئەگەر تەنیا کوفر پاساوی کوشتنیان بووایە، ھەر لە سەرەتاوە دەیکوشتن.

٧- ئەگەر کوفری نامسوڵمانان بە تەنیا ڕەواکەری کوشتنیان بووایە، نەدەگونجا هیچ جۆرە کافرێک سەرانی لێوەربگیری.

٨- بناغە لە کوشتنی مروّفەکاندا قەدەغەبوونە، با نامسوڵمانیش بن، خوا ﷻ تەنیا ئەوەندە ڕۆی بە کوشتنی مروّفان داوە، کە پێویست بێ بۆ چاکبوونی خەڵک و کۆمەڵگا، ھەر بۆیەش کوشتنی کافرێک کە زیانی بۆ مسوڵمانان نیە، بە بێ ھۆکارێکی پێویستکەر، خراپەکارییە کە خواو پێخەمبەرەکە ی ھەزی لێ ناکەن.

دوایی ئێبنو تەیمیە لە کۆتاییەکییدا، دەڵێ: (إِنَّ الْأَصْلَ هُوَ إِبْقَاءُ الْكُفَّارِ وَتَقْرِيرُهُمْ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَا أَرَادَ إِفْنَاءَ الْخَلْقِ وَلَا خَلَقَهُمْ لِيُقْتُلُوا، إِمَّا أُبِيحَ قَتْلُهُمْ لِعَارِضٍ ضَرَرٍ وَجَدَ مِنْهُمْ، إِلَّا أَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ جَزَاءً لَهُمْ عَلَى كُفْرِهِمْ، فَإِنَّ دَارَ الدُّنْيَا لَيْسَتْ مَحَلَّ جَزَاءٍ بَلِ الْجَزَاءُ فِي الْآخِرَةِ)^(١)، واتە: بناغە لە مامەڵە لەگەڵ کافران دا، ھێشتەندەیان و دان بۆ پێداهێنانیانە، چونکە خوا ی بەرز نەویستووە دروستکراوەکانی لە بەین بەری، بۆیەش دروستی نەکردوون کە بکوژرێن، بەڵکو کوشتنیانی بە ڕەوا داناوە لەبەر زینتی کە لەوانەو پەیدا بوو، بەلام ئەو سزای ئەوان نیە، لەسەر کوفرەکیان، چونکە مەنزڵگای دنیا شوێنی سزاو پاداشت نیە، بەڵکو شوێنی سزاو پاداشت پۆژی دواییە.

(١) قاعدة مختصرة في قتال الكفار ومداھنتهم، ص ٨٧.

برگهی سییه‌م: حوکمی قورئان دەربارهی باری دیله‌کانی جه‌نگ له نامسوئمانانی شهر فرۆش، نه به کۆیله‌کردنه‌و، نه‌کوشتن، به‌لکو به چاکه مامه‌له له‌گه‌ل کردنیان و، پاشان به‌درانیانه به چاکه یان به قهره‌بوو:

پیشتر باس‌مان کرد که نامسوئمانانیکی بئ لایه‌ن (محاید)، یاخود لاشه‌پرو ئاشتیخواز، به هیچ جوړیک دروست نیه، مسوئلمانان ئازاریان بده‌ن و، شهریان پئ بفرۆشن و گچه‌لیان پئ بکه‌ن، به‌لام نامسوئلمانانیک که ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سهر مسوئلمانان و شهریان پئ ده‌فرۆشن و، گچه‌لیان پئ ده‌که‌ن، ئاشکرایه مسوئلمانان بۆیان هه‌یه به‌رپه‌رچیان بده‌نه‌وه، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴، واته: ههر که‌سیک ده‌ستدریژی کردنه سهر، وه‌ک ده‌ستدریژی‌یکردنه‌که‌ی خو‌ی ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه سهر، واته: به‌رپه‌رچی بده‌نه‌وه.

هه‌لبه‌ته له جه‌نگیشدا به زۆریی وایه، کوژراویش ده‌بن و دیلیش ده‌بن، ئنجا ئایا ئیسلام چ رێشوئینیکی داناوه بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردنی مسوئلمانان له‌گه‌ل دیلانی کافراند؟

شیوازی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دیلدا و، پروونکردنه‌وه‌ی له پینج خالدا:

یه‌که‌م: به چاکه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دیلدا:

خوا ﷻ له سووره‌تی (الإنسان) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنَتَا وَيَمْنًا وَآسِرًا﴾ (۸) ﴿إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ (۹)، واته: (به‌نده باشه‌کانی خوا)، خواردنیک که حه‌زیان لێیه‌تی، ده‌یبه‌خشن به نه‌دارو هه‌تیوو دیل، (له دلی خۆیاندای پێیان) ده‌لێن: به‌س له‌به‌ر په‌زامه‌ندیی خوا خواردنتان ده‌ده‌ینی، نه چاکه دانه‌وه‌و نه سوپاسگوزارییمان لێتان ناوئ، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: {اَسْتَوْصُوا بِالْأَسَارَىٰ خَيْرًا} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي فِي الصَّغِير: ۴۰۹)، واته: له‌گه‌ل دیلاندای باش بن.

زانایانی ئیسلام هه موویان له سه ر ئه وه یه کده نگن، که پێویسته له ڕووی خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و جێگا و ڕێگا، هه ر پێداویستیه کی دیکه وه، مامه له ی باش له گه ل دیلندا بکری، ڕیزیان لێ بگیری و ته زیه ت نه درێن، وه ک ئه بوو یوسف له کتیبی (الخراج)، لاپه ره: (١٤٩) دا گو تویه تی: (وَالْأَسِيرُ مِنْ أَسْرَى الْمُشْرِكِينَ، لَا بُدَّ أَنْ يُطْعَمَ وَيُحْسَنَ إِلَيْهِ حَتَّى يُحْكَمَ فِيهِ)، واته: دیل له دیله کانی هاوبه ش بو خوا دانه ران، پێویسته خواردنی پێ بدری و چاکه ی له گه لدا بکری، تا کو بریاری له باره وه ده دری.

دووهم: ئازادکردنی دیل به چاکه له گه لکردن، یا خود به قه ره بوو:

وه ک ئایه ته که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَخْتَرَقُوهُ فَشْدُوا أَلْوَتَاكَ فَمَا مَنَّا بَعْدَ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ﴾ محمد: ٤، که پێشتریش مانامان کردوه، خوا ی دادگه ر پاش فه رمانکردنی به که له پچه کردنی کافرانی جه نگاوه رو، ده سته بند خسته ده ستیان و، به دیل کردیان، ده فه رموی: ﴿فَشْدُوا أَلْوَتَاكَ﴾، ئنجا دوا یی ته نیا یه ک ڕێگا داده نێ بو چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل دیله کاند، ئه ویش بریتیه ئازادکردن و به ردانیان، چ به هیممه ت، چ به قیمه ت.

چونکه وشه ی ﴿مَنَّا﴾، یانی: چاکه له گه لکردن و منه تبارکردنی بابای دیل، که به به لاش و بێ به رانه ر به ر بدری و، هیه شتیکی له به رانه ردا لێ وه رنه گیری، ﴿فِدَاءٌ﴾ یش، واته: به قه ره بوو، ئنجا ئه و قه ره بووه ش دیل به دیل بێ، یان پاره و سامان بێ، یان خزمه تیک بێ بابای دیل پێشکه شی مسو لمانانی بکات، وه ک چۆن ئه و دیلانه ی کافران که له جه نگه ی به دردا، گیرابوون، هه ندیکیان پاره یان نه بوو، قه ره بووه که یان ئه وه بوو که یه کی ژماره یه ک له مندالی مسو لمانان فیری نووسین بکه ن، وه ک له م ده قه دا ها توه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ، لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يَعْلَمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةَ} (أخرجه أحمد:

۲۲۱۶ تعلق شعيب الأرناؤوط: حسن)، واتە: عەبدوللای كورى عەبباس (خوا لە خوۆ و بابى پازى بى)، دەلى: خەلىك لە دىلهكانى جەنگى بەدر (هەى ھاوبەش بو خوا دانەرەكانى مەككە)، توانای ماددىيان نەبوو، قەرەبوو بەدەن، بۆيە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوھى بەقەرەبوو بو دانان، كە ھەر كاميان ژمارەيەك لە مندالى پشتیوانانەكان فىرى خویندن و نووسین بكات.

ئىجا وەك پىشتىرش ئامازەمان پىكرد، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ئايەتى ژمارە (۴)ى سوورەتى (محمد)، بە ئايەتى ژمارە (۵)ى سوورەتى (التوبة)، نەسخ كراوەتەو، كە ھەندىكيان بە ئايەتى شمشىر (آية السيف) ناوزەديان كردو، كە پىشتىر ئەو ئايەتەشمان ھىنا كە دەفەرموى: ﴿فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾.

بەلام بىگومان ئەم رايە ھەلەيە، چونكە ئايەتەكەى سوورەتى (التوبة) بە تايبەت لە بارەى عەرەبە ھاوبەش دانەرەكانەو ھاتۆتە خوار، كە پەيمانىيان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەبوو، بەلام ھەر دەرەفتىكيان لى ھەلكەوتبايە، زەبرىيان لە مسوڵمانان دەوەشاندو، خەنجەرى غەدريان لە پشتەو ھەلەدان، بۆيە خوا ماوھى چوار مانگ مۆلەتى بو دانان، كە بىرىك بكەنەو، پاش ئەو چوار مانگ، مسوڵمانان دەستكراو دەبن بەرانبەريان، نەك لەبەر بى ئيمانىيان، بەلكە لەبەر بى پەيمانىيان! (إِنَّهُمْ لَا إِيمَانَ لَهُمْ)!

كەواتە: ھىچ تىكىگىرانىك لە نىوان ئايەتى ژمارە (۴)ى سوورەتى (محمد) و، ئايەتى ژمارە (۵)ى سوورەتى (التوبة)دا، نيە، ھەروەھا ھەندىك لە زانايان پىيان وابو كە ئايەتى ژمارە (۶۷)ى سوورەتى (الأنفال) لەگەڵ ئەم ئايەتى ژمارە (۴)ى سوورەتى (محمد)دا، تىكىگىرانى ھەيە، بەلام ئەويش راست نيە، چونكە ئايەتەكەى سوورەتى (الأنفال: ۶۷) ئاوايە: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: ھىچ پىغەمبەرىك بوى نيە، دىلان بگرى، ھەتا دوژمن

لە پەل و پۆ نه خات لە زەویدا، مەبەست لەم ئایەتەش ئەو هیە کە نابێ دیل لە دوژمنی جەنگاوەر بگیرێ، هەتا درکیان نەشکێنێ و بێ هیژ نەکرێن.

کەواتە: ئەم ئایەتە باسی حوکمی مامەلە لە گەڵ دیلان دا ناکات، وەک ئایەتە کە ی سوورەتی (محمد)، بە لکو باسی حوکمی بە دیل گرتنی کافرانی شەڕکەر، کاتی بە دیل گرتیان دەکات، بۆیە هیچ جوړیک لە تێکگیران لە نیوانیاندا نیە، چونکە باسی دوو بابەتی جیاوازان:

یە کەم: کات و حوکمی بە دیل گرتنی کافرانی شەڕکەر، کاتیک پەوایه کافرانی شەڕکەر بە دیل بگیرێن، کە درکیان شکابێ و لە پەل و پۆ کەوتن، نەک بە تەماعی وەرگرتنی قەرەبوو، هەر لە سەرەتاوە بە دیلیان بگرن.

دوو هەم: چۆنیەتی مامەلە کردن لە گەڵ دیلدا، کە تەنیا دوو حالەتی بۆ داناون و دەبێ هەر بەر بدرێن، ئنجا یان بە هیممەت یان بە قییمەت.

بە لکو دەتوانین بڵێین: لە نیوان ئایەتی (٦٧) ی (الأنفال) و ئایەتی (٤) ی (محمد) دا، پەویەندییەکی یە کدی تەواو کردن (علاقة تکاملية) هەیە، ئایەتی (٦٧) ی (الأنفال) دەفەر موی: پۆتان نیە لە کاتی جەنگدا دیلان لە دوژمنان بگرن بە تەماعی قەرەبوو لێ وەرگرتیان، کە جاری دوژمنتان بێ درک و بێ دەستەلات نە کردوون: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُبْخِشَ فِي الْأَرْضِ﴾، هیچ پیغەمبەرێک بۆی نیە، دیلان بگرێ، تاكو كوشتاری خەست و خوڵ لە کافران نەکات و درکیان نەشکێنێ، بە لام ئایەتە کە ی سوورەتی (محمد) دەفەر موی: هەر کاتیک بەرەنگاری دوژمن بوونە وەو، كوشتارتان لێ کردن و لە پەل و پۆتان خستن و بێ دەستەلاتان کردن، ئنجا بە دیلیان بگرن و پاشانیان یان بە چاکە یان قەرەبوو بەریان بدەن.

سَيِّهَم: رەوابوونی کوشتنی تاوانبارانی جەنگ:

بۆیەش پیڤەمبەری خوا ﷺ ژمارەیهک لە کافەرەکانی هەلاواردوون، لە بەخشیانی گشتیی و، سزای کوشتنی بۆ دەركردوون، لە جەنگی بەدریشداو، لە جەنگی ئازادکردنی مەككەشدا، هەر لەسەر ئەو بناغەیهش بوووە کە پیڤەمبەر ﷺ جەنگاوەرانی هۆزی بەنی قەرەیزە ی دوا ی پازیبوونیان بە دادوەری (حکمیة) ی سەعدی کوپی موعازو، بریاری کوشتن بۆ درانیان لە لایەنی سەعدەو، کە خوشیان پازیبوون، دادوەر و حەکەم بۆ لە بەینیاندا، پیڤەمبەر ﷺ بریارەکە ی سەعدی بەسەردا جێبەجێ کردوون، چونکە: {الْمَرْءُ مُؤَاخَذٌ بِأَقْرَارِهِ}، (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ٣٠٤٣، ومسلم: ١٧٦٨)، واتە: مەرووف بە دانپێنانی خۆی دەگیرێ و، بە هۆی ئەووەو کە ئەوان لە پشتەووەرا خەنجەری غەدریان لە مسوولماناندا.

چوارەم: پاجیایی زانیان لە بارە ی چۆنیەتی مامەلەکردن لە گەڵ دیلەکانی جەنگدا، بەلگەیه لەسەر نەبوونی حوکمیکی دیارییکراوی شەریعەت لەو بارەیهو:

هەرچەندە زۆربە ی زانیان پریان وابوو کە پیڤەشو و حوکمرانی مسوولمانان بۆی هەیه، یەکیک لەو چوار بژاردەیه دیاریی بکات بۆ مامەلەکردن لە گەڵ دیلەکانی جەنگدا، کە بریتین لە:

١- بەردان بە چاکەو بە هیممەت (الْمَنْ)و،

٢- بەردان بە قەرەبوو (الفداء)و،

٣- کۆیلەکردن (الإسترقاق)و،

٤- کوشتن (القتل).

بەلام ژمارەیهک لە زانیانیشت بە بەلگە ی ئایەتی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْتَمْتُمُوهُم مِّنْهُم فَشَدُّوا الرِّبَاقَ فَمَا مَتَّأٌ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ﴾، گووویانە: دروست نیە دیلی جەنگ بکوژرێ، بەلکو دەبێ ئازاد بکری، چ بە هیممەت، چ بە قیمەت، لە

ئىو ئەو زاناينەشدا كە راين وايە، هەر كام لە: (عبد الله ابن عمر، عبدالله ابن عباس، الحسن البصري، عطاء، الضحاك، السدي، سعيد ابن الزبير، ابن سيرين، الشعبي، عمر بن عبدالعزيز) هەن، هەمووشيان زاناو پيشەواي بەرجەستەن^(١).

بەلام ئەوئەي ئەم را جيايە يەكلايى دەكاتەو، ئەوئەيە، كە ئايا كام لەو راينە بەرژەوئەندي تيداىەو، لەگەڵ باوي سياسي ئۆدەوئەتەي ئەو رۆژگارەدا گونجاوترە، چونكە هەر كام لە (ابن قيم الجوزية) رەحمەتى خواي لى بى و، (القرافي) خوا لىي خوشبى، گوتوويناىە حوكمە شەرعىيەكان دوو جورن: جورنيكان گشتي و چەسپاوو نەگورن و وەك خويان دەمىننەو، بەلام جورنيكي ديكەيان بە گوتەري عادەت و نەريت و باوي كۆمەلگاكان، گورانيان بەسەردا دي، هەلبەتە جورى دووهميان كە پەيوەستەن بە كات و شوين و بە باوو نەريتەكانەو، هەر كاتيەك كات و شوين و باوو نەريتەكان گوران، دەبى ئەوانيش بگورن، بەو بارەدا كە بەرژەوئەندي و دادگەري باشتر ديتە دي.

ئىنا لەم رۆژگارەشماندا، لە ريكەوتنامە ئۆدەوئەتەيەكان (الاتفاقات الدولية)دا، بە تايەت ريكەوتنامەي (جنييف) كە لە (١٢)ي ئابى (١٩٤٩)ي زايينيەدا ئيمزا كراو، هەموو جورە دەستدریژي كردنە سەر ديليك قەدەغە كراو، هەر لە جنيو پيدانەو بەگەر تاكو كوشتن^(٢)، ئىنا هەرچەندە ئىستاشى لەگەلدايى، ئەم ريكەوتنامە وەك پيوست جيبەجى نەكراو، بەلام لە سونگەي ئەوئەو كە:

يەك: ريز لە مرووف گرتن، يەكيكە لە پايەو بنەما سەرەككەكانى شەريەت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ الإسراء: ٧٠، كوشتن و بە كۆيلەكردنى مرووف، يان بە ديل گرتن و هەر جورە مامەلەيەكي ديكەي ناشايستە، پيچەوانەي ريزو حورمەتى مرووفە.

(١) (المصنف لعبد الرزاق) بە ژمارە (٩٣٩٢) هەروەها (المغني لابن قدامة) بەرگى (١٣) لاپەرە (٤٦-٤٧)، هەروەها (فقه الجهاد للدكتور يوسف القرضاوي) بەرگى دوو لاپەرە (٩٧٧ - ٩٧٨)، هينواينە.

(٢) پروانە: (آثار الحرب لوهبة الزحيلي)، لاپەرە (٤٠٨).

دوو: له بهر ئه وهی مه سه لهی مامه له کردن له بواری هه لسوکه وه ته کاندایه و، له و بواره شدا بناغه په واییه و، سه نگی مه حه ک و پێوه ریش هینانه دی بهر ژه وه ندیه.

سی: دیاره بهر ژه وه ندیی له وه دایه که مروقه کان ده ستر پژیان نه کرێته سه رو، مسولمانانیش له گه ل هه ر هه و ل و هه نگاوێک دابن، که خێرو خوشیی مروقا یه تی تیدا بی.

چوار: له قورئاندا ته نیا باسی بهردان و نازادکردنی دیلان کراوه، چ بی بهرانبه رو چ به بهرانبه ر ﴿فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ﴾، بۆیه ده بی ئه و شیوه مامه له یه ش که کاتی خو ی له سه ر ئه و عورف و باوه بنیات نراوه بگۆردری، تا کو به ته عبیری (القرافي) شتیک نه که ین که پێچه وانه ی کو راو مایه ی نه زانیی به ئایین، (خلاف الإجماع وجهالة بالدين) بی، وه ک له کتێبه که ی خو ی (الإحكام في تمييز الفتاوى عن الأحكام، وتصرفات القاضي والإمام) دا^(۱)، گو توه یه تی.

پێنجه م: له حالێکدا که دوژمنانی مسولمانان بکه نه کۆیله یان بکوژن، هه لویستی مسولمانان چی ده بی؟

وه ک پێشتریش باس مان کرد، له حالێکی وادا وه ک پێغه مبه ری خوا ﷺ وه ک مامه له کردن له گه ل واقعیکی سه پێنرا ودا و، وه ک کار دانه وه و مامه له ی هاوشیوه (رد الفعل والمعاملة بالمثل)، هه ندی مامه له ی له گه ل کافره شه پرکه ره کاندا ده کرد، که له کاتی ئاساییدا نهیده کردن، ئیمه ش له حالێکی وادا له سه ر بنه مای مامه له ی هاوشیوه بۆمان هه یه، ئه و جوړه مامه لانه له گه ل دیله کانی دوژمنانمان بکه ین، که ده قیکی شه ریه ته قه ده غه ی نه کرد بن، به به لگه ی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّكُمْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴، به لام ئه ویش به مه رجی چه سپێنراونی بهر ژه وه ندیی (تحقيق المصلحة)، ئه گه ر نا ئه گه ر زیان و خراپه ی زیاتر بی، ئه ویش دروست نیه.

برگە ی چوارەم: ناچارکردنی نامسوڵمانانی هاوولاتی لاشەر لەم رۆژگارەدا، کە یان سەرانبە دەن، یان مال و حالیان بەجێهێڵن، تاوان و ستمەو، مال سامانیشتیان ھەرانبە دەستکاریی بکری:

نامسوڵمانانیک کە کاتی خۆی بوونەتە هاوولاتی و ئەھلی مەنزلگای مسوڵمانان (أهل الدار) لە دەولەتی ئیسلامیدا، لە رۆژگاری خەلیفە راشیدەکاندا خوا لێیان رازی بێ، ھەر لەو کاتەو، چ خاوەن کتێبەکان: کە جوولەکەو نەسراپنیەکانن بە مسوگەری و، بە رای بەشیک لە زانیان (صائبة)ش دەگرەو، ھەندیکیان گوتووینە: مەجووسیش دەگرەو، ئەگەر ئەوانیش نەگرەو، پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: مەجووسەکانیش وەک خاوەن کتێبەکان مامەلەیان لەگەڵدا بکەن.

نامسوڵمانانیک ئاوا، مادام زیانی ژین و دینیان بە مسوڵمانان نەگەیاندا، و، لە دژیان نەجەنگابن، پێویستە لەسەر بناغە ی پەیمان و ئەمانی یەکەم، مامەلەیان لەگەڵدا بکری، چونکە خوا ی دادگەر لە بەرانبەر بێپروایانیک خاوەن پەیماندا فەرموویەتی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة، واتە: بێجگە لەو ھاوبەش دانەرانبە پەیمانتان لەگەڵدا بەستوون، پاشان ھیچ کەم و کورتییان لە بارەتانەو نەبوو، دژی ئێوە پشتگیری کەسیان نەکردو، ئەوانە پەیمانەکیان ھەتا کاتی دیاریکراویان بە تەواوی لەگەڵ بەرنەسەر، بێگومان خوا پارێزکارانی خۆش دەوێن.

کەواتە: ھەر جوۆرە ستم و دەستدریژیەک بو سەر ئەو جوۆرە ھاوولاتیانە کە نا مسوڵمانن، بو سەر خوێنیان، بو سەر نامووسیان، بو سەر سامانیان، بو سەر ھێمنیی و ئاسایشیان تاوانیک زلەو، سزای خوا توندی دادگەری لەسەرە، لە دنیاو دواڕۆژدا، ھەلبەتە ئەگەر کەسانیکیان پەیمانان شکاندو، زیانیان بە مسوڵمانان گەیاندا، ئەو چەند کەسە یان ئەو کۆمەلە، تەنھا خۆیان بەرپرسیارن

و دوو چاری سزاو تۆلەش دەبنەو، نەك هەموویان، چونكە: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ الأنعام: ۱۶۴، واتە: هیچ گوناھکارێك گوناھى كەسى دیکە هەلناگرێ.

بۆ مەسەلەى سەرانه وەرگرتن لە خاوەن کتێبه کانی ئەم رۆژگارەش، دەلێن:

یەكەم: قەوارەیه كى سیاسى كە پەروایه تى پێنه درابى لەلایەن مسوڵمانانەو، بە پى و پەسمى شەریعی نەهاتبێتە كایەو، هەر بۆى نیه ئەصلەن بوونی هەبى، چ جاي ئەو پەفتارانە بكات.

دووەم: پای راست و بەلگەدار - وەك لە بەرگی چوارەمى مەوسووعەى (ئىسلام و دەولەتدارى) هیناومانە - ئەوێهە كە سەرانه ئەگەر وەریش بگیری، تەنیا لەوانە وەرده گیرى كە لە جەنگى دژى دەولەتى ئىسلامییدا، دەشکین، یان واز لە جەنگ دین و، ئامادە دەبن ببە هاوولاتیى لە دەولەتى ئىسلامییدا، نەك لە هەر نا مسوڵمانێك، بە بەلگەى ئەوێهە كە سى ھۆزە جوولەكەى مەدینە (بنو قینقاع، بنو النضیر، بنو قریظە)، سەرانه یان لى داوا نەكراو، لەبەر ئەوێهە لە سەرەتاو جەنگیان نەكردووە دژى ئىسلام و مسوڵمانان.

سێیەم: لەسەر پای زۆریك لە زاناو شەرعزانانى هاوچەرخ و، منیش پرایەكەیانم پى راستە: لەم رۆژگارەدا نامسوڵمانانیش لە سایەى دەولەتەكانى جیهانى ئىسلامییدا، هەر كات بەشداریى سەربازیان كردو، وەك مسوڵمانان بەشداریان كرد لە بەرگری كردن لە ولاتدا، سەرانه یان لەسەر لادەچى، چونكە سەرانه پەمزو هیماى هاوولاتیى بوون و تەباییانە لەگەڵ دەولەتداو، بەسەربازییكردنیشیان ئەو ئامانجە دێتە دى، كاتى خویشى لە دەولەتى ئىسلامییدا رێككەوتنى لەو بابەتە، چەند جارێك لەگەڵ نامسوڵمانانى ئەوساى دەولەتى ئىسلامییدا كراو، بۆ وێنە:

أ- (جماعة الجرامة) كە نەسرانی بوون، رێككەوتنێكى ئاوهايان لەگەڵ نوێنەرى ئەبوو عوبەیدەى جەرپراح دا كردو.

ب- (سويد بن مقرن) كە یەكێك لە فەرماندەكانى عومەرى كۆرى خەتتاب بوو، خوا لى پازى بى، رێككەوتنێكى ئاواى لەگەڵ (میرزبان) و ئەهلى (دەستان) و ئەهلى (جرجان) دا كردو.

ج- ھەروەھا عوتبەى كۆرى فەرقەدیش لەگەڵ خەلكى ئازەربايجان دا، ھەمان پێككەوتنى كردو، كە ھەر كات ھاوكارىي سەربازيى مسوڵمانانيان كرد، سەرانەيان لەسەر لادەچى^(۱).

كۆتايى ئەم بېرگەى چوارەم، بەو فەرمايشتەى پېغەمبەر ﷺ دەھيڤين، كە فەرموويەتى: **إِذَا قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كُنْتُ خَصْمَهُ خَصَّمْتُهُ، رَجُلٌ أَعْطَى بِي، ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا، فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوَفَى مِنْهُ، وَلَمْ يُؤْفِهِ أَجْرَهُ** (أخرجه أحمد: ۸۶۷۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن) واتە: خوا ﷺ فەرموويەتى، سى كەس خۆم لەسەريان دەبەمە داواكار (مُدَّعي) لە پۆژى قيامەتدا، ھەر كەس يېكش من داواكاربم لەسەرى، لىي دەبەمەو: پياويك بە ناوى منەو پەيمان بدات و بيشكىنى و، پياويك مروڤيكي ئازاد بفروشى و پارهكەى بخوات، پياويك كړيكاريك بە كرى بگرى و ئيشەكەى خوى پى بكات و، دوايى كړيەكەى نەداتى.

كەواتە: ھەر كاميك لەو سى رەفتارە، گوناھى زۆر گەورەن و سزاي زۆر تونديان لەسەرە.

۵)- قەوارەى سياسىيى لە ئىسلامدا، دەبىي مايەى بەختەوهرىي سەرچەم، كۆمەلگا بى و رەحمەت بى بۆيان، نەك بەلاو گرفتاريى و زەحمەت:

قەوارەى كى سياسىيى كە بە ناوى ئىسلام و مسوڵمانانەو بنیات دەنرى، دەبىي ھەموو ھەول و تەقەللای خوى لەسەر ئەو چر بکاتەو، ھەرچى زياترو باشتەر ھاوولاتييانى ژير سايەى بە مسوڵمانان و نامسوڵمانانەو، ئاسوودەو بەختەوهر بکات و كيشەو گرفتهكانيان چارەسەر بکات، تاكو بەرجەستەكەرى ناوونيشانى

(۱) ئەمە كتيبي (فتوح البلدان للبلاذري)، لاپەرە: (۲۱۷)و، (تأريخ الطبري) لە بەرگى دوو لاپەرە (۵۳۰ و ۵۳۹)دا، و (فقه الجهادى) (دكتور يوسف القرضاوي) لاپەرە (۸۵۰-۸۵۱)، ئەوانەيان ھيئاو.

پېغەمبەرە کەيان بى ﷺ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (١٠٧) الأنبياء، واتە: تۆمان تەنيا بە بەزەيى بۆ ھەموو جىھانيان ناردو، بۆيە دەبى دەولەتى ئىسلامى بە شىوہىەک بى کە خەلک و جەماوہرى ژىر سايەى، ھەميشە بۆ سەلامەتیی و بەردەوامی، سەرگەرمى پارانەوہو نزا بن، نەک بە پېچەوانەوہ: خەلک و جەماوہر لە پەنايدا، ترس و بيميان ھەبى و، لە دلە راوکەدابن و خوا خويان بى پوژى زياتر سيہەرى شوومى لەسەريان لاپچى، پېغەمبەر ﷺ لەو بارەوہ فەرموويەتى: {خِيَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّونَهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ، وَتَصْلُونَ عَلَيْهِمْ وَيُصْلُونَ عَلَيْكُمْ، وَشَرَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَيُبْغِضُونَكُمْ، وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ} (أخرجه مسلم: ۱۶۵۵)، واتە: باشتري پيشەواو ھوكمړانانتان، ئەوانەن كە خوشتان دەوين و خوشيان دەوين و، نزيان بۆ دەكەن و نزاتان بۆ دەكەن و، خراپترين ھوكمړانانتان ئەوانەن، كە رقتان لتيانەو رقيان ليتانە، نەفرينيان لى دەكەن و نەفرينتان لى دەكەن.

له نۆرە كۆمەڵەسە، سەگەن، نەگەسەن

بەش نەگەن ئەر عوالمى سۆزەن، سۆزەن، سۆزەن

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

کورتە باسیک

بە کۆیلەکردنی مەروۇف لەم پۆژگارەدا تەوانەو، دژی شەریعەتە^(۱)

ئەم کورتە باسە لە چوار بەرگەدا، دەخەینەپروو:

(۱) - ئاوردانەووەیەک لە مێژوو.

(۲) - ئیسلام چی لە سیستمی کۆیلائیەتی کرد؟

(۳) - لە کەیهووە بیریاری نەهێشتنی کۆیلائیەتی درا؟

(۴) - ئایا لەم پۆژگارەدا دروستە مەروۇف بکریتە کۆیلە؟

بەرگە یەکەم: ئاوردانەووەیەک لە مێژوو:

سەرچەم سەرچاوە مێژوووییەکان پێمان دەڵێن: کۆیلائیەتی (الرَّق، الإستعباد)، لە لای ئۆممەت و کۆمەڵگا پێشووەکان، وەک میسرییەکان و، فارسەکان و، بابلییەکان و، رۆمەکان و، عەرەبەکان، شتیکی باو بوو، هەرۆهەا جووایەتی (اليهودية)، بیریاری لەسەر داو، نەصرانییەتیش دانی پێدا هێناو، بگرە تیکرای فەیلەسووفەکانی یۆنان وەک ئەفلاتوون و ئەپەستۆو یاسازانەکانی رۆم وەک شیشپۆن و سینیکیش، سەلماندووینەو بە شتیکی ئاسایان زانیو، یەکەم جاریش رۆمەکان دیلەکانی جەنگیان کردوونە کۆیلە^(۲)، هەرۆهەا کتیبەکانی جوولەکەو نەصرانییەکان بە راشکاوی باسی رەواوەتی کۆیلائیەتیان کردو، بۆیە ئیستاش

(۱) راستەوخۆ لە کتیبی هەلۆهەشاندنەوێ پەرگیری (نقض التطرف)، وەری دەگرین، لاپەرە: (۲۸۳ - ۳۰۹)، چاپی دووهم.

(۲) هەموو ئەو زانیاریانە لە کتیبی: (الرَّق في الإسلام) ی شەفیق پاشا، لاپەرە: (۹ - ۲۷)، هەرۆهەا (مدونة جستنيان) لاپەرە (۱۱).

له (پهیمانی کۆن) دا که کتییی پیروزی هەر کام له جووله کهو نه صرانییه کانه،
 ئەم دهقه ههیهو دهیخوینییهوه، (وَحِينَ تَتَقَدَّمُونَ لِمَحَارَبَةِ مَدْيَنَةَ فَادْعُوهَا لِلصَّلَاحِ
 أَوَّلًا، فَإِنْ أَجَابَتْكُمْ إِلَى الصَّلَاحِ وَاسْتَسَلَمَتْ لَكُمْ، فَكُلُّ الشَّعْبِ السَّاكِنِ فِيهَا يُصْبِحُ عَبِيدًا
 لَكُمْ)^(١)، واته: کاتیکی بۆ شه پری شاریکی ده چن، یه کهم جار بانگیان بکهن بۆ
 صولج، ئنجا ئه گهر صولحیان کردو ملکه چتان بوون، ئه وه هه موو دانیشتوانی
 ده بنه کۆیله تان.

ههروهها ئیستاش له (پهیمانی نوێ) دا، که کتییی نه صرانییه کانه، ئەم دهقه
 ههیه دهیخوینییهوه: (أَيُّهَا الْعَبِيدُ! أَطِيعُوا سَادَتَكُمْ الْبَشَرِيَّيْنَ بِخَوْفٍ وَارْتِعَادٍ مِنْ
 قَلْبٍ صَادِقٍ، كَمَنْ يُطِيعُ الْمَسِيحَ)^(٢)، واته: ئه ی کۆیله کان! فه رمانبه ریی مروقه
 خاوه نه کانتان بکهن به ترس و له رزه وهو به دلکی پاسته وه، وه ک ئه وه که سه ی
 که فه رمانبه ریی مه سیح ده کات.

که واته: با بزانی کتییی پیروزی (الکتاب المقدس) ی جووله کهو نه صرانییه کان له
 باره ی کۆیلایه تییه وه چی ده لێ؟ پاشان سه رنجی قورئانیس ده ده یین له و باره وه.

برگهی دووهم: ئیسلام چی له سیستمی کۆیلایه تییه کرد؟

کاتیکی ئیسلام دوایین نوسخه ی هیدایه تی خوا و، دوایین به رنامه ی خوا بۆ
 مروقایه تی هات، سیستمی کۆیلایه تییه (نظام الرق)، چه ندان سه ده بوو ره گ و
 ریشه ی به قوولایی میژووی به شه ردا چوو بووه خوارو، له ئیو سه رجه م گه ل و
 ولاتانی دنیا دا شتیکی باوو کاریکراو بوو، به ئاسایی و سرووشتی ته ماشا ده کراو،
 به پایه یه کی گه وه ی ژیا نی سیاسیی و ئابووری و کۆمه لایه تییه کۆمه لگا کان

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التثنية، الإصحاح ٢٠، ص ٣٩٢.

(٢) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، الرسالة إلى المؤمنين في أفسس، السادة
 والعبيد، ص ٢٥٣٢.

دادەنرا، ۋەك چۆن تىستا سىستىمى سەرمايەدارىي، بە بناغەي زۆربەي قەۋارە سىياسىي و كۆمەلەيەتتى كۆمەلگاكالى ئەم رۆزگارە دادەنرى، بۆيە نەدەگونجا ئىسلام لەلەيەن خۆيەۋە بە نووكە قەلەمىك ئەو ۋاقىيە پىر ستەم و نامرۇقائەيە بگۆرى، ھەرچەندە ھىندەي كىيۆك لەسەر دلى قورس بوو، كە مرۇقەكان ھەندىكىان ھەندىكى دىكەيان بگەنە كۆيلەو كەنيزەك و، ۋەك كەل و پەل و ئازەل، سەوداو مامەلەيان پى بگەن، بۆيە ئىسلام ھەلسا بە گۆرىنى ئەو ۋاقىيە نا لەبارەو، بۆ ئەۋەش سىياسەتتىكى پلە پلەيى گرتە بەر بەم شۆيەيەي خوارى:

ھەنگاۋەكانى چارەسەرگەردنى ئىسلام بۆ سىستىمى كۆيلايەتتى:

۱- چارەسەرى فېكرىي:

لە سۆنگەي ئەۋەۋە كە ھەلسوكەۋتەكان (التصرفات)، زادەي بۆچۈنەكان (التصوّرات)ن، ئەگەر بويستى ھەلسوكەۋتتىكى خراب چاك بگرى، دەبى ئەو بىر و بۆچۈنە چەۋتەي كە لىۋەي ھەلدەقولى، چاك بگرىتەۋە، ئىسلامىش بۆ بىنپىرگەردنى دىاردەي كۆيلايەتتى ھەر ۋاي كىردە، سەرەتا خۋاي بەرزى كاربەجى لە چەندان ئايەتدا، ئە و راستىيەي پاگەياند كە مرۇقەكان ھەموويان ۋەچەو زادەي باب و دايكىكن و، يەكسانن، بە پارىزكارىي بەرزىي و نزمىيان تىدا پەيدادەبى، بۆ ۋىنە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات، ۱۲) ۋاتە: ئەي خەلكىنە! تىمە ئىۋەمان لە نىرو مىيەك ۋەدەيھىناۋەو، گىپراومانن بە چەندان گەل و ھۆز، تاكو پىك ئاشنا بن و، بىگومان بەرپىزترىنتان لە لاي خوا، پارىزكارترىنتانە، بە دلىيىي خوا زاناي شارەزايە.

ئەۋەش ھەم بۆ ئەۋەي كۆيلەكان بەر لە جەستەيان، پوۋج و ناخيان ئازاد بى و، ھەست بە رىزو حورمەتى ھاۋتاو يەكسانى خۇيان بگەن لەگەل گەۋرەكانيانداو، ھەم گەۋرەكانىشيان بزانن كە ھىچيان لەۋان زياتر نىۋە ھەموويان ۋەك يەكن.

۲- وشککردنی سەچاوەکانی هاتنی کۆیلە:

پیش هاتنی ئیسلام جگە لە دیلەکانی جەنگ، لە چەند ڕێیەکی دیکەشەووە خەڵک دەکرانە کۆیلە:

یەكەم: قەرزدارێك كە قەرزەكەى پێ نەدرابایەو، دەبوو کۆیلەى بابای خاوەن قەرز.

دووهم: ژنێك كە لە مێردى پرایکردبایە، دەبوو کۆیلەى مێردەكەى.

سێهەم: دزیی كردن، بابای دز دەبوو کۆیلەى بابای دزیی لێکراو.

چوارەم: خۆ كردنە کۆیلەى كەسێكى دیکە، كەسێك بۆى هەبوو بە ویستی خۆى خۆى بكاتە کۆیلەى كەسێكى دیکە.

پنجەم: زالبوونى ھۆزێك یان نەتەوێك یان دەولەتێك، بەسەر یەكێكى دیکەداو بە کۆیلەکردنى خەڵكەكەى.

شەشەم: پاكردوو لە جەنگ، ھەر كەسێك لە جەنگ پرایکردبایە، دەیانكردە کۆیلەى دەولەت.

بەلام ئیسلام جگە لە دیلى جەنگ، ئەویش بە شیوەیەكى كاتى و بە ناچارى، ھەموو ڕێیەكانى دیکەى كە خەڵکیان پێ دەكرایە کۆیلە، بەستنى و، زۆربەى ھەرە زۆرى سەچاوەكانى كۆیلايەتییشى لە لایەن خۆیەووە وشك كرد.

۳- ئازادکردنى ئەو کۆیلانەى ھەبوون:

ئىسلام چەند ڕێیەكى دانان بۆ ئازادکردنى کۆیلە، كە ئیمە سێ ڕێگای سەرەکییان لێ باس دەکەین:

یەكەم: دانانى ھەشتیەكى زەكات بۆ ئازادکردنى کۆیلان، وەك خوا ﷺ فەرموویەتى: **إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَةِ فَلَوْلَهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْعَرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ**

﴿٦٠﴾ التوبة، دیاره مه به ست له ﴿الرَّاقِبِ﴾، کۆیله کانهو، یهک له سه ر هه شتی زه کاتی هه موو مسولمانان خوی میهره بان و دادگهر بو ئازادکردنی کۆیلانی ته رخان کرد.

دووهم: ریککه وتنی کۆیله و خاوه نه که ی، له سه ر پیدانی ئه ندازه یه ک له سامان به خاوه نه که ی و خو کړینه وه ی، وه ک خوا ﷺ له سووړه تی (النور) دا ده فره مو ی: ﴿وَلَسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ﴿٣٢﴾

وه ک ده بینین خوی زانا فره مان ی کردوه به خاوه ن کۆیله کان، که هه ر کات کۆیله کان یان داوای موکاته به یان لیکردن، له گه لیاندا بکه ن، مادام تییاندا راده بینن و، هاوکاریشیان بکه ن.

سییه م: دانانی ئازادکردنی کۆیله یه ک، وه ک سزاو که فاره ت بو چه ند جوړه گوناوه هه له یه ک:

یه که م: یه کیک له وانه کوشتنی به هه له، (القتل الخطأ): ﴿وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُُّؤْمِنَةٍ...﴾ ﴿٩٢﴾ النساء.

دووهم: شکاندنی سویند: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِّنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ...﴾ ﴿٨٩﴾ المائدة.

سییه م: زیهارکردنی میرد له ژنی، واته: پیاویک به ژنه که ی بل ی: تو وه ک پشتی دایکم وای، بیشو به ینی به دایکی: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَابِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ تُوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ﴿٣﴾ المجادلة.

٤- جوانترین مامه له گه ل کۆیلاندا:

بو نموونه: پیغه مبه ر ﷺ فره مان ی به مسولمانان کردوه که وشه ی (عبد) و (أمة) بو کۆیله کان یان به کارنه هی نن، وه ک: کۆیله و که نیزه ک، به لکو له جیاتی

ئەو، (فتای وفتای)، یان (غلامی و جاریتی)، بە کاربێنن، (فتای وفتای)، بە مانای کۆرۆ کچی گەنج و (غلام و جاریە) ش بە هەمان شیۆ، هەمان مانایان هەیه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ عَبْدِي وَأَمَتِي كُلُّكُمْ عِبْدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نِسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ غُلَامِي وَجَارِيتِي، وَفَتَايَ وَفَتَاتِي»} (أخرجه مسلم: ٢٢٤٩).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ر.ھ.، دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرمووێتی: با یەکیک لە ئێو نەلی کۆیلەکەم و کەنیزەکەم، ھەمووتان بەندە ی خان، ھەموو ئافرەتەکانیش بەندە ی مێنە ی خان، بەلکو با بێن: غولامەکەم و کچەکەم، یاخود کۆرە گەنجەکەم و کچە گەنجەکەم.

ھەر ھە پێغەمبەر ﷺ فەرمووێتی: {إِخْوَانُكُمْ خَوَلُكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ، فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيُلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ عَلَيْهِ} (أخرجه البخاري: ٢٤٠٧، ومسلم ١٦٦١، وأبو داود: ٥١٥٨، والترمذي: ١٩٤٥، ابن ماجه: ٣٦٩).

واتە: بڕایە کانتان خوا ﷺ خستوونێ بەردەستی ئێو، (یان: بە ھۆی سیستمیکی سیاسی و کۆمەڵایەتیەو کە سایەو سیبەرتانەو ھوکتان دەکات، نەک خوا وای دانا بێ)، ئنجا ھەر کەسیک بڕایە کە ی لە بەردەستی دا بوو، با لەو خواردنە ی خۆی دەبخوات، ھەمان خواردنی پێ بدات، لەو پۆشاکی بۆ خۆی دەپۆشی، پۆشاکی بۆ بپۆشی و، با کاریکی پێ نەسپێری بۆی نەکرێ و، ئەگەر کاریکی وای پێ سپارد، با بۆ خۆی ھاوکاری بێ.

بەرگی سییەم: لە کەیهو بەریری نەھیشتنی کۆیلایەتی؟

ھەرچەندە ئیسلام بەردی بناغە ی نەھیشتنی کۆیلایەتی دانا، وەک پێشتر باسمان کردو، بە شیۆھەکی پلە پلە ی و ھەکیمانە مامەلە ی لەگەڵ ئەو واقعە

نەخوازراو سەپیندراوێ کردو، جگە لە ئەوێش، واتە: جگە لە ئەوێ ئیسلام کردی، نە مەنتیقی بوو، نە واقعیی و کردەیی بوو، بەلام بە داخەوێ لە ئەنجامی گۆرانی شیوازی دانانی حوکمرانانی مسوڵمانانەوێ لە راویژەوێ بۆ میراتی و پەچەڵەکی و، گەلیک جوړه لادانی دیکەش که لێره دا دەرەتی باسکردنیان نیه، سەرەنجام لە حیاتی ئەوێ مسوڵمانان لە پرووی نەهیشتنی کۆیلایه تییهو، خەلکی دیکە و لاتان بخەنە ژێر کاریگەری خۆیانەو، ئەوانیش بریاری بە یە کجاری نەهیشتنی ئەو دیاردە قێزەونە بدەن، که بەر لە هەموو شتێک لە گەڵ بناغە ئایینە که یاندا که خوا بە یە کگرتن (توحید الله)، تیکدە گیرێ، پاشان لە گەڵ ئەو پێزو حورمەتە شدا تیکدە گیرێ، که خوا ﷻ لە مرووفی ناو: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (٧٠) الإسراء، بە پێچەوانەو: مسوڵمانان که وێتە ژێر کاریگەری و هەژموونی کلتووری رزێوو دوا که وێوویی گەلانی دیکە، لە پۆم و فارس و هیندو چین و، لە ولاتانی ئیسلامییدا، وەک ولاتانی دیکە، بازاری کۆیلەو که نێزەکان، تا کو دەهات قەڵە بەلغتر دەبوو، هەتا سەرەنجام لە کۆنگرە قیەننا سالی (١٨١٥) ی زاینی، دەوڵەتە ئەو پوپاییەکان بریاری قەدەغە کردنی بازرگانی کردن بە کۆیلانیان دا و، دوا پێککەوتنیش لەو بارەوێ بریتی بوو لە: پێککەوتننامە ی جنیف که لە (١٩٥٦/٩/٧) دا بە یە کجارەکی بازرگانی کردن بە کۆیلە قەدەغە کرد^(١).

شایانی باسیشە: دەوڵەتی عوسمانی ئەو کاتە، سالی (١٨١٥) ز، پشتگیری بریاری قەدەغە کردنی بازرگانی بە کۆیلەوێ کردو، خوشحالیی خۆی دەربری بۆ ئەو هەنگاوه، وەک لە (آثار الحرب) (وهبة الزحيلي) دا^(٢) هاتو.

(١) (تاریخ الفقه الإسلامي، ص ٤٢).

(٢) (لایەرە (٤١١-٤١٢).

یه کییک لهو شوینانهش که باسی ئازاد کردنی کۆیلان دهکات ئه وه یه: ﴿فَلَا أَتُنَحِّمُ الْعَقْبَةَ ۝۱۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقْبَةُ ﴿۱۲﴾ فَكُ رَقَبَةً ﴿۱۳﴾ البلد، ئه وه که سه دهرووی سه ختی نه بریوه، تو چوو زانی دهرووی سهخت چیه؟ ئازاد کردنی کۆیله یه که.

کهواته: ئازادکردنی مروّقیک له داوی کۆیلایهتی، کاریکی هێنده گه‌وره‌و
گرنگ بووه له‌ پرووی قورئانهوه، وه‌ک برینی ده‌روویه‌کی سه‌خت و، مایه‌ی
سه‌رفرازی مروّق بووه له‌ پۆژی دوااییدا.

هۆکاری سییه‌م: بۆ ئه‌وه‌ که‌ دروست نیه‌ مروّق له‌ پۆژگاری ئه‌مپۆدا بکریته
کۆیله، وه‌ک پێشتر باسمان کرد، ئسلام هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی کۆیلایه‌تی وشک
کردن و، هه‌موو پێیه‌کانی گرتن، بێجگه‌ له‌ یه‌ک پێ، ئه‌ویش بریتی بوو له‌
دیله‌کانی جه‌نگ، ئه‌ویش به‌ شیویه‌کی کاتی، وه‌ک کاردانه‌وه‌و مامه‌له‌ی
هاوشیوه‌، یانی: (رُدُّ الْفَعْلِ وَالْمَعَامِلَةَ بِالْمَثَلِ)، ئیمه‌ ته‌نیا یه‌ک ئایه‌تمان هه‌یه‌ له‌
قورئاندا، له‌ باره‌ی چۆنیه‌تی مامه‌له‌ کردن له‌ گه‌ڵ دیله‌کانی جه‌نگدا، که‌ دوا
حوکمی ئیسلامی تێدایه‌ له‌و باره‌وه‌، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوا فَضُدُّوا أَلْوَاكَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا
﴿٤﴾ محمد، واته: ئنجا هه‌ر کات به‌ره‌نگاری ئه‌وانه‌ی بێپروان، بوونه‌وه‌، له‌
گه‌ردنیان بده‌ن، [چونکه‌ چه‌کی ئه‌و کاته‌ زیاتر شمشیر بووه‌، مروّقیش به‌
له‌ گه‌ردن درانی له‌ جه‌نگ دا زووتر ده‌کوژری]، هه‌ر کاتیک شپه‌زه‌تان کردن،
که‌له‌پچه‌یان بکه‌ن و به‌ دیلیان بگرن، پاشانیان یان به‌ خۆپایی و چاکه‌ له‌ گه‌ڵدا
کردن، یاخود به‌ قه‌ره‌بوو (دیل به‌رانبه‌ر دیل، یان به‌ پاره‌) به‌ریان بده‌ن، هه‌تا
جه‌نگ قورساییه‌کانی خۆی داده‌نی و کوژیای دی.

وه‌ک ده‌بینین: خوای کاربه‌جی فه‌رمان به‌ پڕواداران ده‌کات که‌ له‌ کاتی
به‌ره‌نگاربوونی دوژمنانی بێپروای شه‌ر فرۆشدا، زه‌بر له‌و شوێنه‌یان بده‌ن که‌
زووتر پێی ده‌کوژرین و، پاش له‌ پهل و پۆ خستیان، ئنجا به‌ دیلیان بگرن،
دواایش بۆ شیوازی مامه‌له‌ کردن له‌ گه‌ڵ دیله‌کاندا بۆ چۆنیه‌تی به‌ردانیان، ته‌نیا
دوو پێیان داده‌نی و سییه‌میان نیه‌، ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، یان منه‌ت باریان
بکه‌ن و، به‌بی به‌رانبه‌ر به‌ریان بده‌ن، یاخود به‌ به‌رانبه‌رو قه‌ره‌بوو، قه‌ره‌بووه‌که‌ش

دەگونجی دیل بە دیل بێ، دەشگونجی مāl و سامان بێ، دەشگونجی بابای دیل پارەى نەبێ، بەلام هەر جوۆرە خزمەتیک بێ پیشکەش بکات، وەک چوون پیغمبەر ﷺ بوو ئەو دیلانەى جەنگى بەدر، کە مāl و سامانیان نەبوو، بەرانبەر بەو بەرى دان، کە منداڵەکانى پشتیوانان فیڤرى نووسین بکەن، وەک لەم شوینەوارەدا هاتو:

اعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يُعَلِّمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةَ { (أخرجه أحمد: ٢٢١٦ تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن)، واتە: عەبدوللای کوڤرى عەباس (خوا لە خووی و بابی پازى بێ)، دەلى: خەلىکىک لە دیلەکانى جەنگى بەدر، هى هاوبەش بوو خوا دانەرەکانى مەککە، توانای ماددیيان نەبوو، قەرەبوو بدەن، بۆیە پیغمبەرى خوا ﷺ بوو قەرەبوو، ئەو هى بوو دانان کە ژمارەیهک لە مندالى پشتیوانانەکان فیڤرى خویندن و نووسین بکەن.

شایانى باسیشە: هەندیک لە زانیان وا لە ڤستەى: (فَشُدُّوا الْوَثَاقَ)، (دەستبەندیان توند بکەن)، حالى بوون کە مانای کوپلەکردن (إِسْتِزَاقَ)، بگەیهنى، بەلام بە دلناییهوه ئەوه راست نیه، چونکە کەلهپچه کردن (شُدُّ الْوَثَاقِ)، تەنها بەندکردن دەگەیهنى و، هیچ پەيوەندیى بە کوپلەکردن (إِسْتِزَاقَ وَإِسْتِعْبَادَ) هوه نیه، بگرە ئەو ئایەتە بە ئامارە کردن پیمان دەلى: بە کوپلە کردن دروست نیه، چونکە خوا ﷺ دەفەرموى: پاش بە دیل گرتنیان، یان بە چاکەو منەت کردن بەریان بدەن، یان بە بەرانبەر، کەواتە: هیچ شتیکی سییەم، وەک کوشتن یان بە کوپلە کردن، دروست نیه.

ئنجایەکیک بوو هەیه بپرسى: مادام قورئان بوو دیلەکانى جەنگ، تەنیا باسى بەردانیانى کردوو، چ بە بەلاش و چاکەو، چ بە بەرانبەر قەرەبوو، ئەدى بوچی لە سوننەت و سپەرى پیغمبەرى خوا ﷺ بە کوپلەکردن (إِسْتِزَاقَ)، هەبوو؟

به سى قسه وهلامى ئه و پرسیارو ئیشکاله دهدهینهوه:

(١)- لهو جهنگانهدا که پیغمبه‌ری خوا ﷺ دژی نامسولمانانی شهر فروش و په‌یمان شکین، له‌ بته‌رست و خاوه‌ن کتیه‌کان کردوونی، هیچ پیاویک، یان نیرینه‌یه‌کی بالغی نه‌کردۆته‌ کۆیله، به‌لکو ته‌نیا ئافره‌تان و مندالانی به‌ کۆیله کردوون، وه‌ک (ابن‌ القیم) گوتوو‌یه‌تی: (إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَسْتَرْقَ فِي حَيَاتِهِ ذَكَرًا بَالِغًا قَطُّ، وَإِنَّمَا اسْتَرْقَ النِّسَاءَ وَالصَّبِيَّانَ) ^(١)، واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌رگیز له‌ ژیانیدا نیرینه‌یه‌کی بالغی نه‌کردۆته‌ کۆیله، به‌لکو ته‌نیا ئافره‌تان و مندالانی کردوونه‌ کۆیله.

بیگومان به‌ کۆیله‌کردنی ئافره‌تان و مندالان بریتی بووه‌ له: هه‌واندنه‌وه‌یان و خستنیانه‌ گه‌ل خه‌زانه‌ مسولمانانه‌کان، پاش نه‌مانی پیاوه‌کانیان و تیکچوونی شیرازه‌ی خه‌زانه‌کانیان، که‌ بیگومان له‌و رۆژگاره‌دا، هیچ به‌دی‌لێک بو‌ ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ ناچاریه‌ نه‌بووه‌.

(٢)- هه‌ر که‌سی‌کیش له‌ نامسولمانه‌ شهر فروشه‌کان، دوا‌یی مسولمان بووبی، ئافره‌ت و منداله‌کانی بو‌ ئازاد کراون، وه‌ک پیغمبه‌ر ﷺ شه‌ش هه‌زار (٦٠٠٠) له‌ ژن و منداله‌ به‌ دی‌ل گیراوه‌کانی هۆزی هه‌وا‌زنی دانه‌وه‌ پیاوه‌کانیان، پاش ئه‌وه‌ی مسولمان بوون، هه‌روه‌ها هه‌ر کام له‌ خه‌لکی مه‌که‌که‌ که‌ پێی فهرموون: برۆن ئیوه‌ به‌ردراون (اذهبوا فأنتم الطُّلُقَاء) (أُخْرَجَ البخاري: ٢٨٥١، ومسلم: ١٧٤٤)، هه‌روه‌ها خه‌لکی خه‌یه‌ریشی به‌ چاکه‌ به‌رداو، هۆزی (بنو المصطلق) یش دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ (جورية بنت الحارث)ی لی به‌ هاوسه‌رگرتن خوا لی‌ی رازی بی، مسولمانان وه‌ک ریزگرتن له‌و خزمایه‌تییه، ژن و منداله‌کانیان به‌ردان، که‌ سه‌د خه‌زان بوون، ئه‌میش له‌ (سنن‌ أبي داود) دا له‌ ژماره: (٣٩٣١) هاته‌وه‌.

(٣)- وه‌لامی سییه‌م بو‌ ئه‌و ئیشکاله‌ی باسکرا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و هه‌لو‌سته‌ له‌لایه‌ن پیغمبه‌ری خوا ﷺ و پاشان چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانه‌وه‌، هه‌لو‌سته‌تیک‌ی ناچار‌ی بووه‌، که‌ بار و‌دۆخی سیاسی ئه‌و کاتی ده‌وله‌تانی دنیا، فه‌رزی کردوه‌و مامه‌له‌یه‌کی کاتی

بوو، له گەڵ ئەو نەریتە جیهانییەدا، کە بە نسیبەت مسوڵمانانەو، ئەو نەریتی مروۆف بە کۆیلە گرتنە، پێچەوانەو دژی دوو بنەرەتی هەرە گەورەو گرنگی ئیسلامە، کە بریتین لە:

(۱)- تەنیا خوا پەرستن {توحيد الله في العبادۃ (فاعلم أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ)}، واتە: بزانە جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، کە شایانی پەرستن بێ.

(۲)- ریزو حورمەتی مروۆف گرتن (تَكْرِيم الْإِنْسَان)، ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء (۷۰)، واتە: بیگومان ریزمان لە وەچە ی ئادەم گرتو، چونکە تەنیا خواپەرستن و خوا بە پەرستراو دانان، خوازیاری ئەوێە کە مروۆفەکان لە بەرانبەر خوادا یە کسان بن و، سەیدو کۆیلەیان لە نێودا نەبێ، هەروەها ریزو حورمەتی مروۆف گرتنیش، خوازیاری ئەوێە کە هەموویان ئازادو سەر بەست بن و، هیچ کەس ژێر دەست و کۆیلە ی ئەوی دیکە نەبێ. جگە لەوانەش کە باسمان کردن، ئیمە یازدە (۱۱) بەلگەمان ریز کردوون، لەسەر ئەو کە ناگونجی مروۆف بە کۆیلە بکری:

(۱)- ئیسلام چ وەک بوونناسییەکە (ontology) چ وەک ئیمان و عەقیدە، چ وەک شەریعەت، دژی کۆیلائیەتی و زەبوونی مروۆف.

(۲)- هیچ ئایەتێکی قورئان و، هیچ دەقیکی سوننەتیش نیە، فەرمان بە مسوڵمانان بکات دیلەکانی جەنگ لە کافران بکەنە کۆیلە.

(۳)- ئەوێەش کە لە سپرە ی پێغەمبەری خوادا ﷺ و هی چوار خەلیفە راشیدەکانیشدا هاتو، ئەوێەری دروست و رەوا بوون (الجواز والإباحة) ی بە کۆیلە کردن دەگەیهێ، وەک کاردانەوێە مامەلە ی هاووشیو، بۆ دوژمنانیک کە ئەو کاتە بەو شیوێە مامەلەیان لە گەڵ دیلەکانی جەنگدا دەکرد.

(۴)- هەروەها ئیسلام ئایینی ئیمان و عەقیدە ی راست و زگماکی ساغ، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۰) الروم.

کهواته: خوای زاناو شارەزا بەرنامە پاک و راستەکە ی خووی که ئیسلامەو، زگماک و سرووشتی ساغی مروۆفی، بە دوو پرووی راستییەک داناو، ئنجا بێگومان وێرای هەر کام لە عەقڵی ساغ و زگماک (فطرة) ی تەواویش، نکوویی لە کۆیلا یەتیی مروۆفەکان دەکەن.

(٥)- یەکهەمین جار ئیسلام لەسەر زاری خەلیفە ی دووهم (عومەری کوری خەتتاب)، ئەو راستییە ی وە بیر مروۆفایەتیی هێنایەو، که مروۆفەکان بە ئازادیی لە دایک دەبن و هیچ کەس بۆی نیە، بیانکاتە کۆیلەو ژێردەستەو بیانچەوسێتتەو، وەک عومەر بە والی میسر، عەمری کوری عاص و کورەکە ی گوت: لە کاتیکدا کورەکە ی والی میسر بە قامچی لە کابرایەکی قیبتیی دابوو، چونکە ئەسپەکە ی پیش ئەسپی وی کەوتبۆو، لە غار غارین و پیشبڕکیدا، پێی گوت: (مُذْ كَمْ تَعْبُدُتُمُ النَّاسَ، وَقَدْ وَلَدْتُهُمْ أَمْهَاتُهُمْ أَحْرَارًا؟) (کنز العمال)^(١)، واتە: لە کەیهو ئەتوێ خەلکتان کردووە بە کۆیلە؟ لە حاکمیدا دایکیان بە ئازادیی هێناونیە دنیاو؟!.

(٦)- هەر وەها زانایانی ئیسلام لەسەر ئەو یە کەدەنگن، که لە کووی و چۆن دادگەریی باشتەر بچەسپیی و، بەرژەوهندیی بێتە دی، شەریعەت لەوێ، هەر هوکارو ئامرازو شیوازی، چەسپاندنی دادگەریی و هێنانە دی بەرژەوهندیی پەکیان لەسەری بکەوێ، ئەو پێویست دەبێ، بە پێی بنچینە ی: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ، فَهُوَ وَاجِبٌ)، هەر شتیک فەرژیک پەکی لەسەر بکەوێ، ئەویش فەرژ دەبێ.

هەر وەها بنچینە ی (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِد)، ئامرازەکان حوکمی ئامانجەکانیان هەیه، ئنجا (ابن القیم) لەو بارەو کە دادگەریی و بەرژەوهندیی لە کووی بێ، شەریعەت لەوێ، نووسییوێتی: (فَإِذَا ظَهَرَتْ أَمَارَاتُ الْعَدْلِ، وَأُسْفَرَ وَجْهُهُ بِأَيِّ طَرِيقٍ كَانَ، فَتَمَّ شَرْعُ اللَّهِ وَدِينُهُ)^(٢)، واتە: هەر کاتیک نیشانەکانی دادگەریی دەرکەوتن و، بە هەر شیوێک بێ پرووی درەوشایەو، ئەو شەرع و بەرنامە ی خوا لەوێ.

(١) ج ١٢، ص ٨٧٣.

(٢) الطرق الحكمية في السياسة الشرعية، ص ٢٣.

يېڭومان دادگەرى و بەرژەوہندی گشتیش، بۆ مروڤايەتیی لەوہ دايە، کە نەک ھەر ھيچ کەس نە کریتە کۆيلە، بگرە بە ھيچ شيوەيەک ستمی لى نە کرى و نە چەوسىترىتەوہو، بە پىچەوانەوہ: چەوساندنەوہ کۆيلايەتیی، گەورەترین ستمەو بپرەزاترين چەوساندنەوہيە بۆ مروڤايەتیی.

(۷) - ئيمە چەندان ئايەتی قورئانی بە پىز دەبينين، کە فەرمان بە ئازاد کردن و پرگارکردنی کۆيلان دەکەن، بۆ وینە:

ئايەتی يە کەم: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِى الْقُرْبَىٰ وَآلَتَحَمَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۗ﴾ البقرة. (۱۷۷)

ئايەتی دووہم: ﴿وَمَا كَانِ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانِ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۗ﴾ النساء. (۹۲)

ئايەتی سىيەم: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرتُهُمْ بِإِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۗ﴾ المائدة. (۸۹)

ئايەتی چوارەم: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ ۖ﴾ التوبة. (۶۰)

ئايەتی پىنجەم: ﴿وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَءَاتُوهُمْ مِنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ ۗ﴾ النور. (۳۳)

ئايەتی شەشەم: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذٰلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۗ﴾ المجادلة. (۳)

نایه تی هه وتهم: ﴿فَلَا أَفْنَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾ ۱۱ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ ۱۲ ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾ ۱۳ ﴿البلد.

كهواته: ئيسلام زۆر مه به ستي بووه كه دياردهی كۆيلايه تیی نه مینى و، ئه و كۆيلانه ی ئه و پۆژگار هه ش، پۆژگاری دابه زینی قورئان هه بوون، له داوی كۆيلايه تیی قوتارو ئازاد بن.

۸- ههروهه ها مادام خوا ستایشی خوی کردوه له سه ر نه هیشتنی سته مکاران، وه ک له سووره تی (الانعام) دا ده فه رموی: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۴۵، واته: ئیدی کۆمه لی سته مکاران دوا پراو بوون و، ستایش بۆ خوی پهروه ردگاری جیهانیان، به دلنیا ییه وه هه ش خه لک و میله تان کردنه کۆيله و ژیر ده ستیش، گه و ره ترین سته مه.

۹- ههروهه ها مادام خوی دادگه ر سه رزه نشتی مسو لمانان ده کات كه له توانایان دایه چه وساو ان پزگار بکه ن، كه چی كه مه تر خه میی ده که ن له جه نگ و جیهاد کردندا، بۆ قوتار کردنیان، وه ک خوی کار به جی و دادگه ر فه رموویه تی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ﴾ ۷۵ ﴿النساء، ئه وه چیتانه! له پیناوی خوا (پاز یی کردنی خوا) و پزگار کردنی چه وساو اندا جه نگ ناکه ن؟! بیگومان کۆيله بوونی مرو فیش خراپترین جو ری چه وساند نه وه یه تی.

۱۰- ههروهه ها فیرعه ون كه ئه وونه ی حو کمپانی مله ورو خۆ سه پین و له خوا یا خیهه، گه لی به نوو ئیسرا ئیلی کرد بووه کۆيله و ده یچه وساند نه وه، وه ک مووسا علیه السلام له وه لامی ئه و قسه یه دا، كه ده لی له مالی ویدا گه و ره بووه، ﴿قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ ۱۸، گو تو ویه تی: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنَىٰ إِسْرَءِيلَ﴾ ۲۲ ﴿الشعراء، ئه و چا که یه ش كه به چاوی منی دا ده ده یه وه، به هو ی ئه وه وه بووه كه تۆ به نوو ئیسرا ئیلت کرد بووه کۆيله، واته: ئه گه ر له بهر ئه وه نه بووا یه كه دایکم مه ترسیی کو ژرانی منی بووه له لایه ن تۆ وه، كه مندا له نیرینه کانی به نوو ئیسرا ئیلت سه ر ده بپین و، میننه کانیش ت ده هیشتنه وه، من نه ده خرامه تابووته وه به ئاودا نه ده درام و، له لایه ن ئیوه وه نه ده گیرامه وه، سه ره نجام له مالی تۆ دا به خپۆ نه ده کرام.

کهواته: به کۆیله کردنی خه‌لک عاده‌تی فیرعه‌ونه‌کانه‌و، ده‌ربازکردنیشیان له کۆیلایه‌تی و ژێر ده‌سته‌یی، عاده‌تی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بووه، چونکه مووسا عليه السلام که نێراوه بو‌لای فیرعه‌ون، خوا پێی فهرمووه: ﴿فَأَنبَأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْذِِبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مِن أَتْبَعِ الْهَدَىٰ ٤٧﴾ طه، (خوا عليه السلام فهرمووی) هه‌ردووکتان (مووسا و هاروون) بچنه لای فیرعه‌ون، پێی بلێن: ئێمه نێردراوانی په‌روه‌ردگارتین، ده‌جا به‌نوو ئیسپرائیلان له‌گه‌ڵ بنێره مه‌یانچه‌وسێنه‌وه، به‌ دلناییی له‌ په‌روه‌ردگارتیه‌وه نیشانه‌و به‌لگه‌مان بو‌هیناوی و، سه‌لامیش له‌و که‌سه‌ بێ، شوێن رینمایی خوا ده‌که‌وی.

هه‌روه‌ها خوا ده‌رباز کردنی به‌نوو ئیسپرائیلی له‌ کۆیلایه‌تی و ژێر ده‌سته‌یی فیرعه‌ون، به‌ چاکه‌به‌کی گه‌وره‌و به‌رچاوی خو‌ی داناوه، وه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿وَرِيدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ٥﴾ وَمُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرَىٰ فِرْعَوْنُ وَهَمَنَ وَخُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦﴾ القصص، واته: ده‌شمانه‌وی چاکه‌ له‌گه‌ڵ ته‌وانه‌دا بکه‌ین که له‌ زه‌ویدا چه‌وسێنه‌وه‌و، له‌ زه‌ویدا بیانکه‌نه‌ پێشه‌واو، بیانگیرێن به‌ میراتگر، هه‌روه‌ها له‌ زه‌ویدا ده‌ستپو‌شستووایان بکه‌ین و، ته‌وه‌ی مه‌ترسییان لێی هه‌بوو پێشانی فیرعه‌ون و هه‌مان و سه‌ربازه‌کانیان بده‌ین.

(١١)- مادام به‌شهر سه‌ره‌نجام پاش دوا‌زده، سێ‌زده سه‌ده‌دا، دوا‌ی دابه‌زینی قورئان و، بانگی ئازادی و یه‌کسانی مرۆقه‌کانی به‌ گو‌یی دنیا‌دا دانی، گه‌یشه‌ ته‌و ئاسته‌ که ته‌وه‌ی قورئان له‌ یه‌که‌مین پو‌ژه‌وه‌ و یستی بیکات، که نه‌هیشتنی کۆیلایه‌تییه‌و بریاری له‌سه‌ر بدات و له‌ سه‌ری رێک بکه‌وی.

له‌به‌ر هه‌موو ته‌وانه‌ی له‌و یازده‌ پرگه‌یه‌دا، که رابردن، هاتن، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک په‌وا نیه‌ به‌ ناوی ئیسلام و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه، هیچ مرۆفیک بکریته‌ کۆیله‌و، ته‌وه‌ی رێکخراوی داعش به‌رانبه‌ر ئافره‌ته‌ یه‌زیدییه‌کان کردی، کاریکی سته‌م و نا‌په‌وا بووه‌و، هیچ بنه‌مایه‌کی شه‌ریعی نیه‌و، به‌ هه‌ر بیانو و پاساوێکه‌وه کرابێ، ئیسلام لێی بی به‌رییه‌و، مالی قه‌له‌به‌و سه‌ر به‌ خاوه‌نیه‌تی.

شایانی باسیشه: ههم خودی به کۆیله کردنی ئافره ته یه زیدییه کان، شتیکی قه ده غه یه و گونا هیکی گه وره یه و، ههم فروشتنیشیان قه ده غه یه و سته مه، ههروه ها چوونه لاشیان به ناوی که نیه ک، به ده ستریزی و زینا داده نری، واته: سۆ گونا و تاوانی گه وره، ویکراو، له هه مووشیان زلترو بیزاروتر، ئه وه یه که به ناوی ئیسلامه وه جیبه جۆ بکری.

له باره ی گه وره یی تاوانی به کۆیله گرتن و فروشتنی مروقی ئازاده وه ش، نامسو لمان بی، یان مسو لمان بی، با ته ماشای ئه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ بکه ین:

إِقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كُنْتُ خَصْمَهُ خَصْمَتُهُ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي، ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ، حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ، وَلَمْ يُؤْفِهِ أَجْرَهُ (أخرجه أحمد: ۸۶۷۷، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن) واته: خوا ﷺ فه رمو ویه تی، سۆ که س خو م له سه ریان ده مه داواکار (مدعی) له پوژی قیامه تدا، هه ر که سیکیش من داواکار بم له سه ری، لئی ده به مه وه: پیاویک به ناوی منه وه په یمان بدات و بیشکینۆ و، پیاویک مروقیکی ئازاد بفروشی و پاره که ی بخوات و، پیاویک کریکاریک به کری بگری و ئیشه که ی خو ی پی بکات و، دوا یی کریه که ی نه داتی.

وه لامي دوو پرسیارو ئیشکال:

به پیوستی ده زانم له بواری بابه تی: (په وانه بوونی به کۆیله کردنی مروقه وه)، وه لامي دوو پرسیارو ئیشکال بده ینه وه:

پرسیاری یه که م: مادام له پوژگاری پیغه مبه ری خوا ﷺ و، له پوژگاری چوار خه لیفه راشیده کاند، به شیوه یه ک له شیوه کان به کۆیله کردن په و بووبی، چۆن ده ئیی: له م رزگاره دا په و نیه، ئایا هیچ ده قیک ئه و حوکمه ی نه سخ کردۆته وه؟

دەلێن: مامەڵە ی پێغەمبەر ﷺ و چوار خەلیفە راشیدەکان، لەگەڵ ئەو مەسەلەیەدا لە ژێر فشاری واقعی سیاسیەتی نێو دەوڵەتی ئەوسادا بوو، مامەڵە یەکێکی کاتی و ناچاری و، کاردانەو و مامەڵە ی هاوشتی (رد فعل والمعاملة بالمثل) بوو، نەک حوکمی گشتی شەریعت تاکو گۆرانی بەسەردا نەیت، چونکە حوکمەکانی شەریعت لە پەڕی چەسپان و گۆرانەو، دوو جۆرن:

جۆری یەكەم: حوکمی گشتی و چەسپاو، گۆران هەلناگرن، وەک: فەرز بوونی نوێژ، زەکات و، قەدەغە بوونی شەراب و، سوود.

جۆری دووهم: حوکمی تایبەتی و کاتی و، گۆرانیان بەسەردا دی، وەک: حوکمەکانی باری ئیداری و سیاسی و، تەنێ کردن (تعزیر)، هەر بۆیەش مامەڵە ی هەندێک لە چوار خەلیفەکان لەگەڵ هەندی بابەتدا، لە هی پۆزگاری پێغەمبەر ﷺ جیا بوو، بۆ وێنە: پێغەمبەر ﷺ سەر زەمینە خەبیەری دابەش کرد، بەلام عومەر خوا لێی پازی بێ، سەر زەمینە عێراقی دابەش نەکرد، ئنجا (ابن قدامة)، لەو بارەو گوتویەتی: (لَأَنَّ النَّبِيَّ فَعَلَ مَا هُوَ الْأَصْلَحُ فِي زَمَانِهِ، وَعُمَرُ فَعَلَ مَا هُوَ الْأَصْلَحُ فِي زَمَانِهِ)^(١)، واتە: پێغەمبەر ﷺ ئەوێ کرد، کە بۆ پۆزگاری خۆی چاکتر بوو، عومەریش ئەوێ کردو کە بۆ پۆزگاری وی باشتر بوو.

هەر وەها (ابن القيم) لەو بارەو نووسیویەتی - کە من یەكسەر مانا کوردییەکی دێم - لە کتیی: (إغاثة اللفان من مصاد الشيطان)^(٢): حوکمە شەریعیەکان دوو جۆرن: یەكەم: جۆریکیان هەر لەسەر یەك حالەتن و گۆرانیان بەسەردا نەیت، نە بەهۆی کاتەکانەو، نە بەهۆی شوێنەکانەو، نە بەهۆی کۆشش و رای پێشەوايانەو، وەک پێویست بوونی ئەركەکان و، قەدەغە بوونی قەدەغەکان و، ئەو سزایانە بە شەرع بۆ تاونەکان دانراون و، وێنە ی ئەوانە.

(١) المغني ج٤، ص١٨٩.

(٢) ج١، ص٣٤٦.

دووهم: ئەوانە کە بە گوێرەى خوازیاری بەرژەوه‌ندیی بۆیان، بە پێى کات و شوێن و حال دەگوێژن، وەک ئەندازەکانى سزادانەکان، کە حوکمپرانەکان بە کۆششى خۆیان، وەک تەمبى کردن (تعزیر) دایان دەنێن و، جۆرەکانیان و سیفەتەکانیان، چونکە شەرەدانەر بە پێى بەرژەوه‌ندیی جۆراو جۆریان دەکات.

هەر وه‌ها (الْقَرَّافِي)یش، لەو باره‌وه مەسەله‌یه‌کی زۆر گرنگ دەخاته‌ ڕوو، کە ئەویش یەكسەر مانا کوردیه‌یه‌کەى دێنم، له (الإحكام في تمييز الفتاوى عن الأحكام وتصرفات القاضي والإمام) دا^(۱)، دەڵێ: وەک خۆیان ئەنجامدانى ئەو حوکمانەى کە پەيوەستى بە عاده‌ت و نەرێته‌كانه‌وه، وێرای گوێرانى ئەو عاده‌ت و نەرێتانه، پێچه‌وانه‌ى كۆ ڕایه‌و نه‌زانییه‌ له‌ ئاییندا، به‌لكو هەرچی له‌ شەریعه‌دا پەيوەست بێ بە عورف و عاده‌ته‌كانه‌وه، حوکمه‌که‌ به‌ پێى گوێرانى عورف و عاده‌ته‌که‌وه دەگوێژێ، بۆ حاله‌تێک کە عورف و باوه‌که‌ دىخوازێ، هەر وه‌ها ئەوه‌ى به‌ پەهاى ده‌گوترێ، له‌ باره‌ى وه‌سییه‌ته‌کان و سوێنده‌کان و تیکرای بابەته‌ فیه‌یه‌یه‌كانه‌وه، کە پەيوەستى به‌ حوکم و باوه‌كانه‌وه، هەر کات عورف و باوه‌کان گوێران، ئەو حوکمانه‌ش کە لەو بوارانه‌دان، ده‌گوێژن.

که‌واته‌: لهم‌ ڕۆژگار ه‌ماندا کە عورف و عاده‌ت و باوى سیاسى نێو ده‌وله‌تیه‌ى دنیا، له‌ بوارى مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ دیله‌کانى جه‌نگدا به‌ تايه‌تیه‌ى و، بابەتیه‌ى به‌ کۆیله‌کردنى مرو‌ف دا به‌ گشتیه‌ى، گوێراوه‌، وەک پێشتر گوتمان: له‌ سالى (۱۸۵۶)ى زایینى له‌ کۆنگره‌ى (جنیف)دا، بریارى کۆتایى نێو ده‌وله‌تیه‌ى له‌ باره‌ى نه‌ه‌یشتنى بازرگانیه‌کردن به‌ کۆیلانه‌وه، دراوه‌، که‌واته‌: ئێستا نه‌ک هەر واقیعه‌یه‌کى ناچارکەر نیه‌، وا له‌ مسو‌لمانان و قه‌واره‌ سیاسیه‌کانیان بکات، له‌ کاتێکدا ئایین و شەریعه‌ته‌که‌یان دژی به‌ کۆیله‌کردنى مرو‌فه‌، کە له‌سەر بناغه‌ى مامه‌له‌ى هاوشیوه‌ به‌ ناچاریه‌ى، بچنه‌ نێو بازاری به‌ کۆیله‌کردنه‌وه، به‌لكو به‌ پێچه‌وانه‌وه، واقیعه‌یه‌کى دیکه‌ى ه‌اندەر بۆ ئازادیه‌ى مرو‌فه‌کان و، نه‌ه‌یشتنى

كۆيلىھى ھەيە، واتە: ئەو عورف و باۋەى كاتى خۆى مسوئلمانانى ناچار كىردوون، دىلەكانى جەنگ بە كۆيلە بكە، ئىستا گۆراۋە.

كەواتە: ۋەك (القرافي)، گوتوويەتى: كۆرا و تىگەشتن لە ئاين، خوازىارى ئەۋەن و مسوئلمانان پابەند دەكەن، ئەو ھەلۆيىست و ھوكمە شەرىيەى كە كاتى خۆى بار و دۆخىكى واقىعى ناشەرىى نەگونجاۋ ناچارىى كىردوون، تەبەنىى بكەن، ئىستا بىگۆرن، بە ھەلۆيىستىكى ۋاۋ بە ھوكمىكى دىكەى شەرىى گونجاۋ، لەگەل شەرىعتە و واقىعى ئىستى عورف و باۋى دىاداۋ، ھىچ پىۋىستى بە ھەبوونى لابر (ناسخ) نىە بۆ ھوكمە پىشۋوۋەكە، چونكە ھوكمە پىشۋوۋەكە ھوكمىكى چەسپاۋى شەرىعت نەبوۋە، بەلكو بىرپارو ھەلۆيىستىكى ناچارىى و كاتى بوۋە، بەرانبەر بە واقىعىكى ناشەرىى نەخوازراۋو، بە گۆرانى واقىع و ھەل و مەرجه ناچاركەرە نەخوازراۋەكە، يەكسەر ئەو ھەلۆيىست و بىرپارە، پاساۋى نەماۋەو كۆتايى پىھاتوۋە، ۋەك ھەر ھەلۆيىست و بىرپارىكى دىكەى ھەلقولوى عادەت و ھەل و مەرجى كۆمەلگا.

پىرسىارى دوۋەم: ئايا لەم رۆژگارەدا لەسەر بناغەى مامەلەى ھاوشىۋە (المعاملة بالمثل) ئەگەر ئەھلى كوفر دىلەكانى مسوئلمانان بە كۆيلە كىردن، دروستە مسوئلمانانىش دىلەكانى ئەۋان بە كۆيلە بكەن؟

لە ۋەلامدا دەلىين: ھەرچەندە ئىسلام بە سروشت، ۋەك بووناسىى و ئىمان و عەقىدەكەى و ۋەك شەرىعتەكەى، دژى كۆيلايەتتە، بەلام ۋەك چۆن لە رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ و چوار خەلىفە راشىدەكانىدا، ۋەك كاردانەۋەو، مامەلەى ھاوشىۋە، بە ناچارىى ئەو بىرپارە نەخوازراۋە دراۋەو، ئەو ھەلۆيىستە ناچارىيە تەبەنىى كراۋە، ئىستاش بە ھەمان شىۋە، پىم وايە دەگونجى ئەو ھەلۆيىستە بگىرىتەبەر، چونكە خوا ﷻ فەرموويەتى: ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة.

بەلام بێگومان ئەووە لە ھاڵیکدا، کە مسوڵمانان بەرژووەندیی لە کاردانەووە مامەلەیی ھاوشیوەدا ببینن، ئەگەرنا ئەگەر پێیان وابوو، زیانی لە قازانجی زیاترە، ئەو کاتەش دروست نەبوو، مەرجیش نەبوو، هەرچی بێپروایان لە خۆیان وەشاندەووە، مسوڵمانانیش لە خۆیان بۆشێنەووە بە شایستەیی خۆیان و تائین و بەرنامە تێرو تەواوەکەیی خۆی کارزانی بزائن.

لە کۆتایی ئەم باسەدا:

بە باشی دەزانم لە کۆتایی ئەم باسەدا، قسەیهکی کورتیش لە تەفسیرە نایابەکەیی (سید قطب) هەو، پەحمەتی خۆی لێ بێ، (فی ظلال القرآن)، کە ئەویش هەر لە تەفسیری ئایەتی ژمارە (٤)ی سوورەتی (محمد) دا، دواي چەند قسەیهک دەلێ: (والخلاصة التي تنتهي إليها، أن هذا النص هو الوحيد المتضمن حكم الأسرى. وسائر النصوص تتضمن حالات أخرى غير حالة الأسر، وأنه هو الأصل الدائم للمسألة، وما وقع بالفعل خارجاً عنه، كان لمواجهة حالات خاصة وأوضاع وقتية، فقتل بعض الأسرى كان في حالات فردية، يمكن أن يكون لها دائماً نظائر؛ وقد أخذوا بأعمال سابقة على الأسر، لا مجرد خروجهم للقتال، ومثال ذلك أن يقع جاسوس أسيراً فيحكم على الجاسوسية لا على أنه أسير، وإنما كان الأسر مجرد وسيلة للقبض عليه.

وئێکێی الإسترقاق، وئێ سبقت لێنا فی مواضع مختلفة من هذه الظلال القول: بأنه كان لمواجهة أوضاع عالمية قائمة، وتقالييد في الحرب عامة، ولم يكن ممكناً أن يطبق الإسلام في جميع الحالات النص العام: فإما مَنَّا بعد وإما فداءً.. في الوقت الذي يسترق أعداء الإسلام من يأسرونهم من المسلمين، وَمِنْ ثَمَّ طَبَّقَهُ الرَّسُولُ ﷺ في بعض الحالات فأطلق بعض الأسارى مَنَّا، وفادى ببعضهم أسرى المسلمين، وفادى بعضهم بالمال، وفي حالات أخرى وقع الإسترقاق لمواجهة حالات قائمة لا تعالج بغير هذا الإجراء).

دەللى: ئەو پوختەيەي كە پىي دەگەين ئەووەيە كە ئەم دەقە تاكە دەقەيكە
 حوكمى دىلەكانى جەنگى تىدايەو، دەقەكانى دىكە باسى حالەتەكانى دىكە
 دەكەن و، ئەم دەقە بناغەي ھەمىشەيەيە لە مەسەلەكەداو، ئەووەي لە دەرەووەي
 ئەم دەقە پرووى داو، (واتە: وەك ئەم دەقە، گوتووويەتي، مامەلە نەكراو،) بۆ
 پروبەپروو بوونەووەي ھەندى حالەتى تايەت و بار و دووخی كاتىي بوو، بۆ
 وینە: كوشتنى ھەندىك لە دىلەكان لە ھەندى حالەتى تاكيى دا، ئەو ھەمىشە
 وینەيان دەبى، كە ئەوانە بە ھۆي تاوانى دىكەي پيش بە دىل گىرايانەووە سزا
 دراو، نەك تەنيا لەبەر ئەووەي ھاتوونە جەنگ {بەلكو خوینی خەلك قەرزار
 بوون، ياخود تاوانى دىكەي وايان كروون لە سەريان بكوژين}، وینەي ئەو
 كە جاسووسىك بە دىلىي بكەویتە دەستى دەوڵەت، (دەوڵەتى ئىسلامىي)، ئەو
 كاتە لەبەر جاسوسىيەكەي دەكوژرى، نەك لەبەر ئەووەي دىلە، بەلكو بە دىل
 گرتنەكەي تەنيا ئامرازىك بوو.

دەمىنیتەو مەسەلەي كۆيلە كردن، پيشترىش لە (في ظلال) دا، باسما كروو،
 بە كۆيلە كردن بۆ پروبەپروو بوونەووە بوو لەگەل ھەندىك بارودوخی دىيايى
 ئەو كاتەو، ھەندىك نەرىتىي جەنگىي كە ئەو كاتە ھەبوو، ئىسلام بۆي
 نەگونجاو لە ھەموو حالەتاندا، ئەم دەقە گشتىيە جىبەجى بكات، (فإِذَا مَنَا
 بَعْدَ، وَإِذَا فِدَاءً)، لە حالىكدا كە دوژمنانى ئىسلام، مسولمانان دەگرن و دەيانكەنە
 كۆيلە، بۆيە پىغەمبەر ﷺ لە ھەندى حالەتدا، ئەووەي جىبەجى كروو، ھەندى
 لە دىلەكانى بە مەت و چاكە بەرداون و، ھەندىكى بە قەرەبوو بەرداون و،
 ھەندىكيان مالى لىوەرگرتوون و، ھەندىك جارىش ھەندىكى بە كۆيلە گرتوون
 بۆ چارەسەر كرونى واقىعەيك كە بەو شىو نەبووايە، چارەسەر نەدەكرا.

دوايى دەللى: (ويحسن أن يكون مفهوماً أنني أجنح إلى هذا الرأي لأن النصوص
 القرآنية واستقراء الحوادث وظروفها يؤيد، لا لأنه يهجس في خاطري أن استرقاق
 الأسرى تهمة، أحاول أن أبريء الإسلام منها! إن مثل هذا الخاطر لا يهجس في نفسي

أَبَدًا، فَلَوْ كَانَ الْإِسْلَامُ رَأَى هَذَا، لَكَانَ هُوَ الْخَيْرُ، لِأَنَّهُ مَا مِنْ إِنْسَانٍ يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ الْأَدَبِ يَمْلِكُ أَنْ يَقُولَ: إِنَّهُ يَرَى خَيْرًا مِمَّا يَرَى اللَّهُ! إِنَّمَا أَنَا أُسِيرُ مَعَ نَصِ الْقُرْآنِ وَرُوحِهِ، فَأُجَنِّحُ إِلَى ذَلِكَ الرَّأْيِ، بِإِيْحَاءِ النَّصِّ وَاتِّجَاهِهِ^(١).

واته: پيويسته لي ره دا ئه وهش بزائري كه من بويه ئه وه رايه هه لده بزيرم، چونكه دهقه كانى قورئان و، تيوه پامانى پروداوه كان و هه ل و مهرجه كان، پشتگيري ئه وه ده كه ن، نهك له بهر ئه وهى به دلما بى، كه به كويله كردنى ديلا ن، تو مه تيك بى ئيسلامى لى به رى بكه م، هه رگيز ئه وه م به زه يندا نايه ت، ئه گه ر زانيبام ئيسلام وا به باش ده زاننى (دياره ئه وه كاته وا باش بوو)، بيگومان هه ر ئه وه چاك بوو، هه ر كه سيك تو زيك ئه ده بى هه بى، ناتوانى بلى: من شتيك به باش ده زانم، چاكت له وهى خوا ﷺ فه رموويه تى!! به لكو من له گه ل ده قى قورئاندا ده روم و، له گه ل پروحه كهيدا ده روم، بويه ئه م رايه هه لده بزيرم، له بهر ئه وهى هه م ده كه كه، هه م ئاراسته ي ئيسلام ئه وه ده گه يه نى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڤير پاپير

archive.org/details/@alibapir

Ali Bapir

Google Play

App Store

QR Codes

AliBapir/پاپير

YouTube

WhatsApp

Telegram

QR Codes

دەرسى دووھم

ئەسەر كومپانىيەلىك مەكتەپلىك

بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

ئەسەر كومپانىيەلىك مەكتەپلىك

بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ

AliBapir

AliBapir

QR Code

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە هەشت ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۹)، که چەند بابەتێکی جوړاو جوړیان گرتوونە خۆیان، بەلام تەوهری سەرەکی و سوڤگەیان، باسی سەرەنجامی هەر کام لە پرواداران و بێپروایانە، لە دنیاو دواړوژداو، سەرجهم حەوت بابەتن:

- ۱- چوونە بە هەشتی پرواداران و، چوونە دۆزەخی بێپروایان، لە ئایەتی (۱۲)دا.
- ۲- هەرەشەکردن لە کافرەکانی مەککە، که پێغەمبەریان ﷺ وەدەرن، بەووە که خوا ﷻ ئاوەدانیی و کۆمەلگاکی لەوان بەهێزتری لە ڤاڤردوودا فەوتاندوون، لە ئایەتی (۱۳)دا.
- ۳- بەراوردی ئیوان پرواداران بەرچاو ڤوون و، بێپروایانی ئارەزوو و پەرست، لە ئایەتی (۱۴)دا.
- ۴- وەسفی بە هەشتیک که ڤاریزکارانی دەچنە ئیوو، وەسفی سزاو جەزەبەیی بێپروایان، لە ئایەتی (۱۵)دا.
- ۵- باسی بەهره وەرەگرتنی بێپروا و دڵنەخۆشەکان لە کۆڤو قسەیی پێغەمبەر ﷺ و، بە پێچەوانەووەش: زیادکردنی هیدایەتی پرواداران و، پێبەخشرانی ڤاریزکاری، ئایەتەکانی: (۱۶ و ۱۷).
- ۶- باسی هاتنی ئاخیر زەمان که هەندێ لە نیشانەکانی دەرکەوتوون و هاتوون، لە ئایەتی (۱۸)دا.
- ۷- بابەتی حەوتەم و کۆتایی، فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ بە زانیینی یەکتایی خوا لە پەرستارنداو، داوای لێبوردن کردن بۆ خۆی و پرواداران پیاوو ئافرەت، لە خوا لێبوردە بۆ هەلەو کەم و کورپیەکان، ئایەتی (۱۹).

ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان

بە دۇنيایى خوا ئەوانەى پروايان ھېناو ھو چاکەکانیان کردوون، دەخاتە بەھەشتانیکەو ھو پروباریان بە ژیردا دەرۆن، ئەوانەش کە بېپروان، رادەبویرن و ئازەل ئاسا دەخۆن و (سەرەنجامیش) ئاگر (ی دۆزەخ) نشینگەیانە ﴿۱۲﴾ زۆر ئاوەدانیشمان فەوتاندن و ھېچ پشتیوانیان نەبوو، لە ئاوەدانییەکەى تووى وەدەرنا، ھېزیان توندتر بوو ﴿۱۳﴾ ئایا کەسیک لە لایەن پەرورەدگار یەو ھەسەر بەلگە یەکی پۆشن بى، وەک کەسیکە کردەو ھەخراپەکەى بۆ رازىتراو ھەو ھو، دواى ئارەزوو ھەکانیان کەوتوون؟ ﴿۱۴﴾ وینەى ئەو بەھەشتەى کە گەفت بە پارىزکاران دراو ھە (بەمجۆرە یە) پروبار گەلێکی تىدان لە ئاویکی (ساف و سازگارو) بۆن نەکردو، پروبار گەلێک لە شیریکى تام نەگۆراو، پروبار گەلێک لە شەرابیکى بە چىژ بۆ خۆرەوانى و، پروبار گەلێک لە ھەنگوینى پالفتە کراو، لە ھەموو جۆرە میو ھەکانیان ھە یەو، لىبوردنیک لە پەرورەدگار یانەو ھە، (ئىجا ئایا ھالى ئەوانە) وەک ھى کەسیکە لە ئاگر دا ھەرماو ھو، لە ئاویکی کولوو داغیان پى دەخوړیتەو ھە، رىخۆلەکانیان پچر پچر دەکات؟! ﴿۱۵﴾ لەو (دەغل) ھە ھى واشیان ھە یە کە (بە روالەت) گویت بۆ ھەلدەخات، ھەتا کاتیک لە (کوړى) لای توو چوونە دەرئى، بەوانەى زانیارییان پىدراو ھەلین: پىش ئىستا (پىغەمبەر ﷺ) چى گوت؟ ئەوانە کەسانیکن خوا دلیانى مۆر کردو ھو، کەوتوونە دواى ئارەزوو ھەکانیان ﴿۱۶﴾ ئەوانەش کە رپى راستیان گرتو ھە (خوا) پتر راستە رپى کردوون و پارىزکاریى (شایستەى) خۆشیانى پىداون ﴿۱۷﴾ ئایا (بېپروا و دلنەخۆشەکان) تەنیا چاو ھەرپى ئاخیر زەمان ناکەن کت و پر بویان بى، بە دۇنيایى (ھەندیک لە) نیشانەکانى ھاتوون، ئىجا کاتیک بویان ھات چۆن (و لە کووى) پەند وەردەگرن؟ ﴿۱۸﴾ دەجا (ئەى موحەممەد ﷺ!) بزەنە کە جگە لە خوا ھېچ پەرستراویک (ی شایستەى پەرستران) نى ھەو، بۆ گوناھى خۆت و پیاوان و ئافرەتانی برودار داواى لىبوردن (لە خوا) بکەو، خواش شوینى ھاتن و چوون و نشینگەتان دەزانئى ﴿۱۹﴾

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَتَمَنَّوْنَ): (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ، عَلَى وَجْهِ، فَهُوَ مَتَاعٌ وَمُتْعَةٌ)، هه ر شتیك به شیوهیه ک له شیوه کان به هره ی لیوه ربگیری، پیی ده گوتری: (مَتَاعٌ وَمُتْعَةٌ)، (يَتَمَنَّوْنَ): واته: راده بورین و، چیژ و به هره وهرده گرن.

(مَتَوًى): (الثَّوَاءُ: الْإِقَامَةُ مَعَ الْإِسْتِقْرَارِ)، (ثَوَاءٌ): بریتیه له مانه وه له شوینیك له گه ل نیشه جی بووندا، که واته: ﴿مَتَوًى﴾: واته: نشینگه و، شوینی نیشه جی بوون.

(وَكَايْنِ): (تَذُلُّ عَلَى كَثْرَةِ الْعَدَدِ، مَعْنَى كَمِ الْخَبَرِيَّةِ، كَأَيِّنْ مُرْكَبٌ مِنَ الْكَافِ وَ «أَيْنَ» مَعْنَى «كَمْ» الْخَبَرِيَّةِ)، (كَأَيِّنْ) زوری ژماره ده گه یه نی، به مانای (كَمْ) ه، ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبٍ﴾ (٥٨) القصص، (كَأَيِّنْ) و (كم) له پرووی واتاوه له یه ک نیزیکن، ﴿وَكَايْنِ﴾: له (ك) پیک هاتوه له گه ل (أَيْنَ) و، به مانای (كَمْ) ی خه به ریی دی.

(مَثَلُ): (مَثَلٌ، وَمِثْلٌ: شَبَهٌ وَشَبَهٌ، صِفَةٌ)، ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، (صِفَةُ الْجَنَّةِ، وَصَفُ الْجَنَّةِ)، (مَثَلٌ وَمِثْلٌ)، وه ک (شَبَهٌ وَشَبَهٌ)، واتا که یان به و شیوه یه.

(غَيْرِءَاسِنِ): (أَي: غَيْرِ أَجِنٍ، أَسِنٌ وَأَسَنٌ فَهُوَ أَسِنٌ، وَأَسَنُ الْمَاءِ وَأَجَنٌ تَغْيَرُ طَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، ﴿غَيْرِءَاسِنِ﴾، واتا که ی زور نیزیکه له (أَجِنِ)، ده گوتری: (أَسَنُ الْمَاءِ وَأَسِنٌ، مِثْلُ أَجَنَ الْمَاءِ فَهُوَ أَجَنٌ فَهُوَ أَسِنٌ)، (أَسِنٌ وَأَجِنٌ)، هه ردووکیان ناوی بکه ر (اسم فاعل) ن، له (أَسَنٌ وَأَجَنٌ)، یاخود له (أَسِنٌ وَأَجِنٌ)، هاتوون، (وَأَسِنَ الْمَاءِ وَأَجَنَ: تَغْيَرُ طَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، ناوه که تام و بونی گوړا، که ده فهرمووی: ﴿مِنْ مَاءٍ غَيْرِءَاسِنِ﴾، رووبار که لیک له ناویکی سازگار که تام و بونه که ی نه گوړاوه.

(لَذَّةٌ): (يُقَالُ: شَرِبْتُ لَذًّا وَلَذِيذٌ مِّمَّعْنَى، وَاللَّذَّةُ وَاحِدَةُ اللَّذَاتِ)، (شَرَابٌ لَذٌّ وَلَذِيذٌ)، به يهك واتان، خواردنه وهیه کی خووش، به چیژ، (اللَّذَّةُ)، تاکی (اللذات)ه، نهو شتانه ی چیژ لیوه رگیرون.

(مُصْفًى): (صَفَّاهُ تَصْفِيَةً، وَالصَّفَاءُ ضِدُّ الْكَدَرِ، وَصَفْوَةُ الشَّيْءِ: خَالِصُهُ)، (صَفَّاهُ تَصْفِيَةً)، واته: پالوتی و دهپالوتی، (صَفَّاهُ)، دژی (كَدَر)ه، (كَدَر) واته: لیلی، (صَفَّاهُ)، واته: روونی و بی خلتی، (وَصَفْوَةُ الشَّيْءِ: خَالِصُهُ)، (صَفْوَةُ الشَّيْءِ)، واته: هه لبارده ی نهو شته.

(أَمْعَاءُ هُمْ): (جَمْعُ مَعَى: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ)، وهك له فهرمووده ی پیغمبه ردا ﷺ هاتوه، (أَمْعَاءُ)، کو ی (مَعَى)ه، واته: ریخۆله، له هه دیسی پیغمبه ردا ﷺ هاتوه، ئیماندار له یهك ریخۆله دا ده خوات، به لام کافر له ههوت ریخۆلندا ده خوات، بهو واتایه ی پروادار زووتر تیر ده بی و قه ناعه تی دی، له کاتی خواردندا، له بهر نهو حالته مه عنه وییه ی ههیه تی، به لام بابای بیروا نهو حالته ئیمانی و روو حیه ی نیه، له بهر نهو هه موو گرنگیدان و جیی بایه خی، بریتیه له خواردن.

(أَنْفَاءً): (أَنْفَاءً سَالِفًا أَوْ مُبْتَدَأً)، (أَنْفَاءً) نهو ی پیشتی، یاخود سه رته تا، (أَنْفَاءً يُرَادُ بِهَا السَّاعَةُ الَّتِي أَقْرَبُ الْأَوْقَاتِ، وَأَنْتَصَابُهُ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ)، (أَنْفَاءً) نهو کاته ی که نزیکترین کاته، لهو کاته وهی قسه ی تیدا ده کری و، مه نصوص بووه له سه ر زهرف بوون، له بهر نهو هه (ظرف)ه و ناوی کاته، وهك له کوردیی دا ده گوتی: هه ر ئیستا چی گوت؟ یان پیش ئیستا چی گوت؟.

(بَغْتَةً): (الْبَغْتُ: مُقَاجَاةُ الشَّيْءِ بِحَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَغْتُ): به شیوه یهك کتوپر هاتنی شتیکه، که چاوه ری نه کری.

(أَشْرَاطُهَا): (أَشْرَاطُ: جَمْعُ الشَّرْطِ: الْعَلَامَةُ)، (أَشْرَاطُ) کو ی (شَرْط)ه، واته: نیشانه، به لام (شُرُوط)، کو ی (شَرْط)ه، مه رج، (شُرُوط)، مه رجه کان.

(فَأَنزِلْهُمْ): (أَنزِلْ: بَحْثٌ عَنِ الْحَالِ وَالْمَكَانِ، وَهُوَ مَعْنَى: كَيْفَ وَأَيْنَ)، (أَنزِلْ: له باره‌ی حال و شوینه‌وه ده‌کۆلێته‌وه‌و، به مانای: چۆن و له کوی، دی).

(ذَكَرَهُمْ): (الذِّكْرَى، كَثْرَةُ الذِّكْرِ، وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الذِّكْرِ)، (ذِكْرَى): بریتیه له زۆر یاد کردن، یان زۆر بیرکەوتنه‌وه، که مانایه‌که‌ی به هیزتره له (ذِکْر).

(مُتَقَلِّبُكُمْ): (التَّقْلِبُ التَّصَرُّفُ، وَالْمُتَقَلِّبُ مَكَانُ التَّقْلِبِ)، (تَقْلِبْ: به مانای هه‌ڵسوکه‌وت کردن و هاتن و چوون دی، (مُتَقَلِّبْ)، شوینی تیدا هه‌ڵسوکه‌وت کردن و هاتن و چوون.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

وه‌ک له پێناسه‌ی ئهم ده‌رسه‌دا گوتمان: له‌م هه‌شت ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا، خوا ﷻ هه‌وت بابه‌ت باس ده‌کات، ئنجا هه‌یانه به ئاماژه‌و کورتیی و، هه‌یانه زیاتر پروونی ده‌کاته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له یازده (١١) ئایه‌تی پێش‌وودا، خوا ﷻ باسی ئه‌وه‌ی کرد، ئه‌وانه‌ی بێ‌پروان، خه‌ڵک له‌ رِیی خوا لاده‌ده‌ن و، خواش کرده‌وه‌کانیان زایه‌ ده‌کات، واته: پیلان و فێله‌کانیان بئێ ئاکام و بئێ به‌ره‌م ده‌کات، پاشان باسی پر‌واداران‌ی کردو باسی ئه‌وه‌ی کرد، بۆچی کرده‌وه‌ی بێ‌پروایان بئێ ئاکام و بئێ به‌ره‌مه‌و، ه‌ی پر‌واداران جیی خۆی ده‌گری؟ دوا‌یی فه‌رمانی کرد به‌ پر‌واداران که له‌ کاتی پرووبه‌پروو بوونه‌وه‌دا، له‌ ملی کافران بده‌ن و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ په‌ل و پۆیان خستن، ئنجا به‌ دیلیان بگرن و، پاش به‌ دیل گرتیان، به‌ منه‌ت و به‌ به‌لاش به‌ریان بده‌ن، یاخود به‌ به‌رانبه‌ر.

پاشان خوا ﷻ باسی سه‌ره‌نجام و ئاکامی چاکی پر‌واداران‌ی کردو، دوا‌یی باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بێ‌پروایانی کردو، سه‌ره‌نجیانی پراکێشا بۆ میژوو و، ئه‌و پاستییه‌شی خسته‌ پروو، که خوا ﷻ ئه‌وانه‌ی پێشتر له‌ به‌ینی بر‌دوون، ئه‌و

جوۆره سزایه، یان ئەو جوۆره سەرەنجامه، ئیستاش له بۆسه دایه‌و، بێ‌پروایانیک که وه‌ک بێ‌پروایانی پێ‌شوو ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ په‌یامی خوا ﷻ و پێ‌غه‌مبه‌ردا ﷺ، ده‌بی‌ی چاوهرێ‌ی هه‌مان جوۆره سەرەنجام، یاخود سزا بکه‌ن.

ئنجای خوا ﷻ دێ‌ته‌ سەر باسی ئەوه‌ی چو‌ن پرواداران‌ی کردار باش ده‌خاته‌ به‌ هه‌شتانیک، که‌ پرووباریان به‌ ژێ‌ردا ده‌پۆ‌ن، به‌لام بێ‌پروایانیک که‌ له‌ دنیا‌دا به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌گوزهرێ‌ن، وه‌ک چو‌ن ئاژه‌ڵ ده‌له‌وه‌پێ‌ی، ئەوانیش ئاوا ده‌گوزهرێ‌ن و، سەرەنجامیان ئاگره‌، خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌ دنیایی خوا ئەوانه‌ی پروایان هێ‌ناوه‌و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئەنجام داو‌ن، ده‌یانخاته‌ چه‌ند باخیکه‌وه‌ که‌ پرووباریان به‌ ژێ‌ردا ده‌پۆ‌ن، واته‌: پرووباره‌کان به‌ ژێ‌ر دره‌خته‌کانیاندا ده‌پۆ‌ن، یاخود پرووباره‌کان هه‌ر له‌وێ‌یه‌ سەرچاو ده‌گرن، وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌لام ئەوانه‌ی بێ‌پروابوون، ﴿يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾ راده‌بوێ‌رن و ده‌خو‌ن، وه‌ک چو‌ن ئاژه‌ڵ ده‌خوات، بۆ‌یه‌ ئاگریش شوێ‌نی هه‌وانه‌وه‌و نشینگه‌یانه‌، واته‌: لێ‌رده‌ا خوا ﷻ باسی سەرەنجامی پرواداران و بێ‌پروایان ده‌کات، به‌لام وێ‌رای ئەوه‌ش که‌ باسی سەرەنجامه‌ شوومه‌که‌یان ده‌کات، ئەو راستیه‌ش ده‌خاته‌پروو، که‌ خوا ﷻ بۆ‌چی تووشی ئەو سزایه‌ی کردوون؟ ﴿يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی راده‌بوێ‌رن و، به‌هه‌ره‌ وه‌رده‌گرن له‌ له‌زه‌ته‌کانی دنیا‌و، ده‌خو‌ن وه‌ک چو‌ن ئاژه‌ڵ ده‌خوات، بۆ‌یه‌ سەرەنجام و نشینگه‌شیان ئاگره‌.

﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ ئنجای پروو ده‌کاته‌ پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ، لێ‌رده‌ا دو‌ینراو (مخاطب) پێ‌غه‌مبه‌ری خاته‌مه‌، ده‌فه‌رمو‌ی: زۆر ئاوه‌دانیی که‌ هێ‌زیان توندتر بوو له‌و ئاوه‌دانییه‌ی تو‌ی وه‌ده‌رنا، تو‌ی ناچار کرد به‌ جێ‌ی به‌ی‌لی، ﴿أَهْلَكْتَهُمْ﴾، ئیمه‌ ئەوانمان فه‌وتاند، قه‌برمان کرد‌ن،

﴿فَلَا نَصْرَ لَهُمْ﴾، هیچ پشتیوان و هاوکار یكیشیان نه بوو، واته: ئاوه دانیه كهی تۆش ته گهر له سهر ئه و حاله ی ئیستا تیدان له دژایه تی تۆ خوا ﷻ، ده بی چاوه ری هه مان جوړه سزاو سه ره نجامی شووم بكه ن.

﴿أَمِنْ كَانٍ عَلَى يَنْبَغٍ مِنْ رَبِّهِ﴾، ئایا كه سیك كه له لایه ن په روه ردگاریه وه له سهر به لگه یه كهی رۆشنه، بهرچا و رۆشنه، ﴿كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، وهك كه سیك وایه: كرده وه خراپه كهی خۆی بو رازی تراوه ته وه، ﴿وَأَنْبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، كه وتوونه شوین ئاره زوو هكانیشیان؟ به دنیاییه وه وهك یهك نین، بویه ئه و پرسیار كرده سه رزه نشكارانه و نكو و ئیلیكارانه یه.

ئنجا خوا ﷻ باسی ئه و مه نزلگایه دهكات كه بو ئه هلی ئیمان دانراوه، كه خوا ﷻ هه ر به باخ یان باخه كان ناوزه دی دهكات، واته: باخه و گول و گولزار، دهفه رموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾، وینه ی ئه و باخه ی به ئیندراوه به پارێزكاران، واته: پارێزكاران به ئینیان پیدراوه بیچنه تی، (مَثَلُ الْجَنَّةِ)، واته: (صِفَةُ الْجَنَّةِ)، واته: حاله تی ئه و باخ و گولزاره، ئه و به هه شته به و شیوه یه: ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، له ویدا رووبار گه لیکی تیدان له ئاو یکی بۆن نه كرده، تام و بۆن و رهنگ نه گوړا و، به لكو ئاو یکی زولال و ساف و سازگار، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾، هه روه ها رووبار گه لیکی تیدان له شیریک تامه كهی نه گوړاوه، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾، دیسان رووبار گه لیك له شه راییك كه زۆر به چیژه بو خۆره وانی، به پیچه وانه ی شه رایی دنیا كه مایه ی سهر ئیشه و سهر خۆشی و ئازاره بو ئه وانه ی دهیخۆنه وه، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾، هه روه ها رووبار گه لیکی تیدان، له هه نگوینیکی پالفته، واته: كه ره شانی تیدا نه و میشی مردوو تیدانیه، هه نگوینیکی ساغ و ساف و پالفته كراوه، ﴿وَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، هه روه ها بو ئه وان له هه موو جوړه میوه كانی تیدایه، ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، لیبوردنیش له په روه ردگاریانه وه، ئه وانی پیشی هه موویان له ززه ت و خۆشیی ماددی بوون، ئه مه شیان له ززه تیکی مه عنه ویه كه په روه ردگاریان دهفه رموی: لیم بوردن و

لێتان رازیییم و چاو پۆشییم لێکردن، ئنجا ئایا بەهەشتیکی ئاواو سەرەنجامیکی ئاوا، وەک حاڵی کەسێک وایە: ﴿كُنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، ئایا کەسانیک لەو بەهەشتە دان، حاڵیان وەک حاڵی کەسێک وایە، کە هەر ماو دەبی لە ئاگردا، ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، هەروەها لە ئاوێکی داغ و کولۆیان پێ نوش دەکری، پێ دەخوریتەو، ﴿فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾، یەكسەر رێخۆڵەکانیان دەبڕی، واتە: رێخۆڵەکانیان داغان دەکات، پچر پچر دەکات، بێگومان وەک یەك نین.

ئەم ئایەتە موبارەكەش وردەکاری زیاتری پێویستەو، دوایی لە مەسەلە گەرنەکاندا باسی دەکەین.

ئنجا خوا ﷻ دیتە سەر بابەتێکی دیکە: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾، هەروەها لە دەغەل و دلنەخۆشەکان هەیە گویت بۆ هەڵدەخات، واتە: بە پڕاڵەت گویت بۆ پادەگری بە گەرنەیی پێدانهو، گویت بۆ هەڵدەخات، ﴿حَقَّ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، هەتا کاتێک لە لای توو چوونە دەری، ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا﴾، بەوانەیان گوت کە زانیارییان پێدراو، ئەرێ پێش ئیستا چی گوت؟ یان ئیستا چی گوت؟ (أنفأ) واتە: نزیکتەین ماو کە لە ئیستاه نزیکە، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، ئەوانە کەسانیکن خوا مۆری بەسەر دلێانەو، هەلبەتە لێرهەدا کە گوتووین: چی گوت؟

(١)- ئەگەری هەیه لەبەر ئەوەی بە دل گوێیان نەگرتو، هەرچەندە بە پڕاڵەت خۆیان وایەشان داو کە گوێیان گرتو، بە گەرنەیی پێدانهو، بەلام لەبەر ئەوەی دلێ لەگەڵدا نەبوو، حاڵی نەبوون، بۆیه پرسییوانە: چی گوت؟ چونکە ئەوانە ژێانی ماددی و گەرنەیی پێدانی ماددی بەسەریاندا زال بوو و ویستوویشیانە تی بگەن، بەلام ئەو حالەتە ئازەلی و ماددیەیی تییدا ژیاون، بۆتە پەردەیهک کە باش لە شتەکان حاڵی نەبن.

(٢)- یاخود مەبەستیان توانج و پلار بوو، واتە: شتێکی نەگوت جیگای بایەخ پێدان بێ، بۆیه خوا ﷻ دەفەرموی: ئەوانە خوا دلێ مۆر کردوون، ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، کەوتووشتە شوێن ئارەزوووەکانیان.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى﴾، بەلام ئەوانەى ڕێى راستیان گرتووە، خوا ﷻ راستە ڕێتریان دەکات، یاخود راستە ڕێ گرتیان بۆ زیاد دەکات، ﴿وَأَنَّهُمْ نَقَوْهُمْ﴾، پارێزکارییەکیشتى ئەوانە پێیان دەدات.

﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، ئایا چى چاوەڕێ دەکەن جگە لە کاتەکە، ئاخیر زەمان، جگە لەو کاتەى ئەو ژيانەى تێدا کۆتایى دى، کت و پڕ بۆیان بى، ئایا جگە لە بە کت و پری هاتنى ئاخیر زەمان، چاوەڕێ چى دیکە دەکەن؟ ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، بە دلنایى نیشانهکانى هاتوون، واتە: هەندى لە نیشانهکانى هاتوون، کە یەکیکیان هاتنى پێغەمبەرى کۆتاییە موحەممەد ﷺ، یەکیکیان دابەزاندنى دوا پەيامى خوايە ﷻ، لەگەڵ کۆمەڵى نیشانهى دیکەدا، وەک: لەتبوونى مانگ، هەروەها ئەو کە مادام خوا مەروڤەکانى هێناونە دى و، چاکەو خراپەیان لى واقع دەبى، دەبى کاتیکیش بى ئەو ژيانە بپچرێتەو، ژيانى دى بپتە پيش، تاكو چاکەکاران بە پاداشتى خوڤان و، خراپەکاران بە سزای خوڤان بگەن، ﴿فَإِنَّمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾، هەركات هات چۆن، یاخود: لە کۆپوێ بیریان دەکەوێتەو؟ چۆن پەند وەرده گرن؟ ئەگەر ئیستا پەند وەرده گرن، کاتى کە دنیا کۆتا دى، لەو کاتەدا چۆن پەند وەرده گرن؟!

دەشگونجى لێرەدا کە دەفەرموى: ﴿فَإِنَّمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾، مەبەست ئەو ئاخیر زەمانە بى کە بۆ هەر کامیکیان دانراوە، ڕۆژیک دى گیانیان دەکیشرى، ئەم ژيانە دنیاى بە جى دى، لەو کاتەدا چۆن بیریان دەکەوێتەو پەند وەرده گرن؟

لە کۆتایى دا خوا بە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واتە: مادام ئەو ڕابرد بەو شیوێ، کەواتە: بزانه کە جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیه، هیچ پەرستراویک نیه شایستەى پەرستز بى، ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَذَنبِكَ﴾، داواى لیبوردنیش بۆ گوناھەکەت بکە، ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾،

ههروهها داواي لێخۆش بوونیش له خوا بکه، بۆ گوناھی پیاوان و ئافرهتانی بروادار، ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ﴾ ههروهها خوا ئهو شوێنهێ تێیدا دین و دهچن و ئهوهی نیشنگهتانهو تێیدا نیشهجی دهبن، ئهویش دهزانێ.

ههلبهته وشهێ (ذنب)، وهک دواایش باسی دهکهین، که بۆ پیغهمبهری خاتهم ﷺ بهکاردی، چهکهکهی زۆر جیایه لهوه که بۆ ئیمه و مانان و خهڵکی دیکه بهکاردی، چونکه پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، چواندنێ ئهرکیک که پێویست بووبێ لهسهریان، یان کردنی کردهوهیهک که زانییان سههرپێچیه پارێزراو بوون، کهواته: (ذنب)، بۆ ئهوان چهک و واتایهکی دیکه هیه، بۆ وینه: له بۆچوونیکدا نهیانپیکابی، یان جوهره بێ ئاگاییهکیان بهسهردا هاتبی، وهک له پیغهمبهرهوه ﷺ هاتوه، که فهرموویهتی: بێگومان تهه بهسهردلّم دادی و، له پوژێ دا سهه جار داواي لێبوردن له خوا دهکهه، {إِنَّهُ لِيَغْنَىٰ عَلَىٰ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَّرَّةٍ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٧٠٢)، (غَيْن)، بهمانای تهمی بێئاگایی، واته: لهبهه ئهوهی دلّم جار جار بێئاگایی بهسهردا دی، من پوژێ سهه جارێ داواي لێبوردن له خوا دهکهه، بۆ ئهو بێئاگاییه بهسهردلّم دا دی، نهک ئهو گوناهو تاوانهی خهڵکی دیکه دهزانن گوناھیشهو دهیکهن، به دلنیاپی پیغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لهوه پارێزراو بوون.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

بروادرانی چاکە کار جیگایان بەهەشتەو، بێروایانیش وەک ئاژەل ڕادەبویەن و دەخۆن لە دنیاداو، سەرەنجامیشیان ئاگری دۆزەخە:

خوایە (ﷺ) دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾ (١٢)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برکەدا:

(١)- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، بە دنیایی خوا (ﷺ) ئەوانە ی برۆیان هیناوهو چاکەکانیان کردوون، دەیانخاتە چەند باخ و گۆل و گۆلزاریکەوه، پروباریان بە ژێردا دەڕۆن.

(٢)- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾، بەلام ئەوانە ی بێروان، ڕادەبویەن و بەهرە وەرەگرن و دەخۆن، وەک چۆن ئاژەل دەخۆن.

(٣)- ﴿وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، ئاگری ئاشنەیانەو شوێنی تێدا نیشتەجێ بوونیانە.

لێره دا پرسیاریک دەکری:

ئایا تەنیا بێروایان بەهرە وەرەگرن و، لە نازو نێعمەتی ماددی دنیا دەخۆن؟ بێگومان برۆادرانیش هەروان، ئەدی بۆچی خوا (ﷺ) دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾؟

وہ لامہ کہی ٹہوہیہ: کہ لہ راستیدا چیژ وەرگرتن و بہہرہ وەرگرتن لہ نازو نیعمہ تی دنیا، شتیکی گشتیہ، بہ لام بروداران زور بہ لایانہوہ گرنګ نیہ، واتہ: نہیانکردوٹہ ٹامانچ و، جی بایہ خیان نیہ:

یہ کہم: لہ بہر ٹہو حالہ تہ مہ عنہوی و ٹیمانیهی ہہ یانہ.

دوہم: بہہوی ٹہوہوہ کہ بہراوردی دہکن لہ گہل نازو نیعمہ تی بہہہشتداو، ہی دنیایان پئ شتیکی بچووک و کہم بایہ خہ، بہ لام بیروایہ کان پیان گرنګترین و گہورہ ترین شتہو، دہیکہ نہ ٹامانجی ژیانیان، چونکہ ہہرٹہوہندہ شک دہبن و، ٹہوان حالہ تیکی روو حی مہ عنہویان نیہ کہ لہ ٹیمانہوہ پیدادہ بی و، وا لہ مروٹ دہکات غہریزہ کانی خوی کونترول بکات، وا لہ مروٹ دہکات: تام و چیژہ مہ عنہویہ کان کہ لہ ٹیمانہوہ پیدادہ بن، لہ تاعہ تہوہ دہستگیر دہبن و ہہستیان پئ بکات، بہ لام بیروایان و ہک چون ٹاژہ لان حالہ تی ٹیمانیهی و مہ عنہوی و تاعہ تہوہ خوا ٹہنجامدانیان نیہ، ٹہوانیش ہہر بہو شیوہ یہن.

لیرہدا بہ باشی دہزانم، بو روونکردنہوہی چہمک و واتای ٹہو ٹایہ تہ موبارہ کہ، ٹہو قسہ یہی (الطبری)، بتین کہ پیم وایہ زور جوان روونی کردوٹہوہ، لہ تہ فسیرہ کہی خویدا^(۱): (إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْأُلُوهَةُ الَّتِي لَا تَنْبَغِي لِغَيْرِهِ، يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ بَسَاتِينَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِ أَشْجَارِهَا الْأَنْهَارَ، يَفْعَلُ ذَلِكَ بِهِمْ تَكْرِمَةً عَلَى إِيْمَانِهِمْ بِهِ وَبِرَسُولِهِ، وَقَوْلُهُ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ يَقُولُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: وَالَّذِينَ جَحَدُوا تَوْحِيدَ اللَّهِ، وَكَذَّبُوا رَسُولَهُ ﷺ يَتَمَتَّعُونَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِحُطَامِهَا وَرِيَاسِهَا وَزِينَتِهَا الْفَانِيَةِ الدَّارِسَةِ، وَيَأْكُلُونَ فِيهَا غَيْرَ مُفَكِّرِينَ فِي الْمَعَادِ، وَلَا مُعْتَبِرِينَ بِمَا وَضَعَ اللَّهُ لِحَلْفِهِ مِنَ الْحَجَجِ الْمُؤَدِّيَةِ لَهُمْ، إِلَى عِلْمِ تَوْحِيدِ اللَّهِ وَمَعْرِفَةِ صِدْقِ رُسُلِهِ، فَمِثْلُهُمْ فِي أَكْلِهِمْ مَا يَأْكُلُونَ فِيهَا مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ مِنْهُمْ بِذَلِكَ، وَغَيْرِ مَعْرِفَةٍ، مِثْلُ الْأَنْعَامِ مِنَ الْبَهَائِمِ الْمُسَخَّرَةِ الَّتِي لَا هِمَّةَ لَهَا إِلَّا فِي الْإِعْتِلَافِ دُونَ

غَيْرِهِ، يَقُولُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: ﴿وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾، وَالنَّارُ نَارُ جَهَنَّمَ مَسْكَنٌ لَهُمْ، وَمَاوَى، إِلَيْهَا يَصِيرُونَ مِنْ بَعْدِ مَمَاتِهِمْ).

واتە: ئەو خوايەى ﷺ پەرستراویتیى ھەر بۆ ئەووە بۆ جگە لەو ناگونجی، ئەوانەى پروایان ھیناوە بە خۆى و بە پیغەمبەرەكەى، دەیانخاتە چەند باخ و بیستانیکەووە كە پرووبار بە ژێر درەختەکانیدا دەپۆن، ئەووەشیان بۆیە بۆ دەكات، وەك پرێزگرتن لییان كە ئیمانیاں ھیناوە بە خۆى و بە پیغەمبەرەكەى، بەلام ئەوانەى نكوو لییان كردووە لە یەكتایی خواو، پیغەمبەرەكەى خوايان بە درۆ داناو، ئەوانە لەم ژيانە دنیاویەدا، شتەکانی دنیا لە جوانییەكەى و خوشییەکانی و لەزەتەکانی، كە دەپرێن و كووتایان دى، بەھرە وەردەگرن و لییان دەخۆن، بى ئەووەى بیر بکەنەووە لە پۆژی دواى و، بى ئەووەى بیر بکەنەووە لەو بەلگانەى خوا لە دروستکراووەکانی خویدا دایان، كە دەیانگەیهننە زانیاریى خوا بە یەكگرتن و لە زانینى راستیى پیغەمبەران.

ئنجالەووەدا لە خواردنیاندا لەووەى دەیخۆن بە بى زانیاریان بە خوا ﷻ و بەبى ناسینیان بۆ پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەك ئاژەل وان، ئەو ئاژەلانەى كە بەستەزمانن و دەستەمۆ كراون لەلایەن مرقۆقەووە، تەنیا شوینی بایەخیان بریتىە لە لەووەپان و، سەرەنجامیش جیگەیان ئەو شوینیە كە تیتیدا نیشتهجى دەبن و، ئەو شوینیەى پەناى پى دەبن و، لە دواى مردنیاں بۆ دەچن، بریتىە لە ئاگر.

كە دەفەرموى: ﴿مِنْ حَتَّى الْأَنْهَرُ﴾، (مِنْ) لە، ﴿مِنْ حَتَّى الْأَنْهَرُ﴾ دا، دوو واتای ھەن:

أ- یانی: پرووبارەكان بە ژێر دارو درەختەکانی ئەو بەھەشتەدا دەپۆن.

ب- یانی: ئەو پرووبارانە پێك لە ژێر ئەو درەختانەووە دین، نەك لە شوینیکی دیکەووە بێن و ھەلبقۆلن، ئەم تییینیە (فخر الدین الرازی) لە تەفسیرەكەى خویدا ھیناویەتی^(۱).

واته: ده گونجی چ لیرو چ له شوینه کانی دیکه ی قورئاندا مهبه ست له: ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ئه وه بی که پروباره کان به ژیر دره خته کاند ده پوځ.

ده شگونجی: ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، مهبه ست پی ئه وه بی که ئه و پروبارانه هه ر له ژیر دره خته کانه وه سه رچاوه ده گرن، نه ک له شوینی دیکه وه بین و جوگه و جوباریان بو هه لبه سترابی.

دیسان (فخرالدین الرازی) له ته فسیری ئه و ئایه ته موباره که دا، که ده فه رموی: ئه وانیه ی بی پروان، ئاوا به وه شیوه یه ده خوځ و، ده له وه پښ، سی شتان باس ده کات و ده لی: له سی شتدا بی پروایه کان له ئاژه ل ده چن:

یه که م: ئاژه ل ته نیا ئه وه ی به لاهه گرنکه بخوات و، هیچی دیکه، بی پروایه کانیش هه روان.

دووهم: ئاژه له کان ئه وه ی ده یخوځ، نایکه نه به لگه له سه ر خوا ی به دیه پنه ر، بی پروایه کانیش به هه مان شیوه ن.

سییه م: ئاژه له کان له وه پو ئالفیان ده دریتی تا کو قه له و بن، بیتاگان له وه ی که تا کو قه له وتر بن، له سه ربان نیزیکترن، بی پروایه کانیش به هه مان شیوه، نازانن که هه تا ته مه نیان هه لده کشی، زیاتر له مه رگ و ئه و سزایه ی چاوه پریان ده کات، له پاش مه رگ نیزیکتر ده که ونه وه.

یه کی که له زانایان قسه یه کی جوان ده کات، ده لی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَخْلُو أَكْلُهُ مِنْ ثَلَاثٍ: أَوَّلًا الْوَرَعُ عِنْدَ الطَّلَبِ، ثَانِيًا: وَاسْتِعْمَالُ الْأَدَبِ، ثَالِثًا: وَالْأَكْلُ لِلْسَبَبِ، وَالْكَافِرُ لَا يَخْلُو مِنْ ثَلَاثٍ: أَوَّلًا: يَطْلُبُ لِلتَّهْمَةِ، ثَانِيًا: يَأْكُلُ لِلشَّهْوَةِ، ثَالِثًا: وَيَعِيشُ فِي غَفْلَةٍ).

واته: برودار له خواردنه کهیدا له سی شتان خالی نابی، هه میشه ئه و سی حاله ته ی هه ن:

یه که م: کاتی که ده گه ری به دوا ی خواردندا، خو پاریزی هه یه له حه رام و قه ده غه.

دووهم: له کاتی خواردندا، ئه ده ب و ریزو ئه و رهوشته جوانانه به کار دیتى که پيويست.

سپیه م: به هوکار نه بى ناخوات، واته: تاكو برسی و تینوو نه بى ناخوات و ناخواته وه، نهك هه ر بو كه یف و ئاره زو و بخوات.

بپرواش هه میسه ئه و سى حاله ته ی هه ن، له کاتی خواردنیدا:

یه که م: له بهر نابهرچاو تیری هه ر داوا ده کات، هه رچه نده هه شیبى، به لام هه ر داوا ده کات.

دووهم: له بهر ئاره زوو ده خوات، نهك له بهر ئه وه ی پيويستی پیه تی.

سپیه م: له بیتاگاییشدا ده ژى، واته: ئاگای له خواو خه لک نیه و، ئاگای له و سه ره نجامه نیه که چاوه رپی ده کات.

هه روه ها ده شگونجى بلین: خه لک سى جوړن:

۱- هه یه بویه ده ژى تاكو بخوات.

۲- هه یه بویه ده خوات تاكو بژی، هه ر ئه وه نده ده خوات تاكو بژی.

۳- هه شه بویه ده ژى تاكو به ندایه تی بو خوا بکات، بیگومان ئه مه یان باشتړین جوړه مروقه و، له راستیدا ته نیا ئه م لپی ده وه شپته وه پپی بگوتری: مروقیکه جینشینی خوایه.

مه سه له ی دووهم:

خوای کارزان گه لیک ئاوهدانیی به هیزتر لهو ئاوهدانییه ی که پیغه مبه ر
ناچاری به جیهیشتن کرد، فهوتاندوون و هیچ کهشیشیان له فریا نه هاتوه:

خوای ده فه رموی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ
فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ (١٣)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دا:

(١)- ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ﴾ زۆر ئاوهدانیی
که هیزیان زیاتر بوو، لهو ئاوهدانییه ی تۆی وه ده رنا، تۆی ناچار کرد به جیی بهییلی،
فهوتاندمانن و قره برمان کردن، واته: خه لکی ئاوهدانییه کاغمان فهوتاند.

(٢)- ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ هیچ جوړه هاوکارو یارمه تییده ریکیان نه بوو.

وشه ی (القرية)، زۆر جار باسمان کردوه، یانی: ئاوهدانیی گه وره، شاری
قه ره باڵغ، نه ک به مانا عورفی و باوه که ی ئیستای: گوندو لادی، له قورئاندا
(قرية) به مانای شاری گه وره و قه ره باڵغه، به لکو یانی: شارو ده ولت، کاتی
خۆی هه ر شاریکی گه وره ی قه ره باڵغ، شووره یه کی بۆ کراوه و ده رگا و ده روازه ی
هه بوون و، ده ولت له نیو ئه و شاره دا بووه، ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ
قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ﴾ زۆر ئاوهدانییمان فهوتاندوون، که به هیزتر بوون
لهو ئاوهدانییه ی تۆی ده رکرد (که مه به ست پیی مه که که یه)، ﴿أَهْلَكْتَهُمْ﴾ واته:
ئیمه دانیشتووای ئه و ئاوهدانییه مان فهوتاند، ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ (ناصر): ناوی
بکه ر (اسم فاعل) هه مه به ست پیی جینسی یارمه تییده رو هاوکاره، چونکه له
دوای (لا) ی لایردنی تیکرا (نفي الجنس) هه هاتوه، ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ هیچ جوړه
هاوکارو یارمه تییده رو پشتیوانیکیان نه بوون.

لێره دا پرسیارێک دهکری:

ئایا خه لکی مه ککه پیغمبهریان وه ده رنا، یان پیغمبه ر ﷺ بو خۆی شاره که ی به جیهیشت؟

ده لێن: ﴿أَخْرَجَكَ﴾ (أي: اضطرُّوكَ للخروج)، واته: تۆیان ناچار کرد، به جی بهیڵی، دواي ئه وه ی پیغمبه ر ﷺ زانی پیلانیان به دهسته وه ههیه بو کوشتنی و، دواي ئه وه ی ئه و په یام و بانگه وازه ی پییوو، گه یاندیانه بن به ست، پیغمبه ری خوا ﷺ خۆی ناچار بینى مه ککه به جی بهیڵی، له و باره وه که چۆن پیغمبه ر ﷺ به ناچارى ئه و شاره ی به جیهیشتوه، ئه م ده قه دینن:

اعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ، قَالَ وَقَفَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الْحَزْوَرَةِ فَقَالَ: عَلِمْتُ أَنَّكَ خَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ وَأَحَبُّ الْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ، وَلَوْلَا أَنَّ أَهْلَكَ أَخْرَجُونِي مِنْكَ، مَا خَرَجْتُ { (أخرجه أحمد: ١٨٧٣٩، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح).

واته: ئه بوو هور په ره ﷺ ده لئ: پیغمبه ر ﷺ (کاتی که له مه ککه ده رده چى به ره و ئه شکه وتی (ثور) ئاوړیک له مه ککه ده داته وه) له سه ر هه زووره وه ستاو فره مووی: به دلنایى ده زانم تۆ باشت رین و خوشه و یست رین ولاتی له لای خوا، ئه گه ر دانیشه توانت میان وه ده ر نه نابایه، لیت ده ر نه ده چووم.

که واته: پیغمبه ر ﷺ به یستی خۆی له شاری مه ککه چۆته ده ر، به لام دواي ئه وه ی له لایه ن پیروا و هاوبه ش بو خوا دانه ره کانه وه، ناچار کراوه.

مه سه له ی سییه م

که سانیک که له لایه ن پهروه ردگاریانه وه له سه ر به لگه ی پروون و، بهرچاو پروون، وه ک که سانیکی خراپه بو پازینه راوه ی ئاره زوو په رست نین:

خو ﷻ ده فهرموئ: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَنبَغٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) - ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَنبَغٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، ئایا که سییک که له لایه ن پهروه ردگاریه وه له سه ر به لگه یه کی رۆشنه، وه ک که سییکه که کرده وه خراپه که ی بو جوانکراوه؟ (الاستفهام لإنکار المماثلة التي يفتضيها حرف التشبيه)، ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَنبَغٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، پرسیارکردن بو نکوو لیکردنه، له وه ک یه ک بوونیک، که پیتی ویچواندن ده یخوازی، واته: ئه و دوو جوړه که سه، وه ک یه ک نین، پیئشی ده فهرموئ: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَنبَغٍ مِّن رَّبِّهِ﴾، لیره دا به تاک هیناویه تی، (الإفراد باعتبار اللفظ والجمع باعتبار المعنى)، تاککردنه وه که به هوئ په چاو کردنی بیژه که وه یه، به لام کوکردنه وه که ی به په چاوکردنی مانا که یه وه یه.

(علی)، له: ﴿عَلَىٰ يَنبَغٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ دا، (علی: للإستعلاء المجازي: بمعنى التمكن)، (علی)، بو به رز بوونه وه ی مه جازییه و مه به ست پیی توانا به سه ر داشکان و چاک سه قامگیر بوونه له سه ر شتییک، واته: که سییک ئه و به لگه و بهرچاو پروونییه ی له پهروه ردگاریه وه بوئ هاتوه، باش لیی تیکه یشتوه، وه ک چوون که سییک سواری و لاخییک ده بن و کوئترپوولی ده کات، ئه وانیش به و شیویه ده ستیان له و هیدایه ت و بهرچاو پروونییه و ئه و به لگانه ی پهروه ردگاریان گیر بووه، بیگومان برپوادار بهرچاو پروون و دنیایه، به لام بیپروا بهرچاو لیله و له گیزاودایه، وه ک له سووره تی (الأنعام)، ئایه تی ژماره (۱۲۲) دا، خو ﷻ ده فهرموئ: ﴿أَوْ مَن كَانَ

مَيْتًا فَاحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ واتہ: ئایا کہ سَی مردوو بووہ زیندوو مان کردو تہوہو، رووناکییمان پیداوہ، لہ نیو خہ لکیدا پیی دہروات، وہ کہ سیک وایہ کہ لہ تاریکیی دایہو لیشی دہرباز نابی؟ بہو شیوہیہ ئہوہی بیروایان دہیکہن، بویان رازی تراوہ تہوہ.

مہ بہ ست لہ: ﴿عَلَىٰ بَيْتِهِ مِّن رَّبِّهِ﴾ لہ سہر بہ لگہیہ کہ لہ پەرورہ دگاریانہوہ، یانی: بہرچاو روونی و ری پیزانین، کہ ہمہ بوونناسی دہگری تہوہ، ہمہ ئیمان و عہ قیدہ، ہمہ پەرستشہ کان، ہمہ پەرشتہ بہر زہ کان، ہمہ باری کہ سییتی، ہمہ ئہ دہ بہ کو مہ لایہ تیہ کان، ہمہ شیوہی بہ ریوہ بردنی کو مہ لگاؤ ژیان و گوزہ ران، ئہوانہی بیروان، خوا ﷺ بہوہ پیناسہ یان دہکات کہ لہ لایہن پەرورہ دگاریانہوہ بہ لگہ دارو بہرچاو روون کراون رو شنائی و دلنیا ییان پیدراوہ، لہ ہمہ موو روویکہوہو بہ ہمہ موو شیوہیہ ک.

﴿كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾ ئایا کہ سیکی خاوہن بہ لگہی خوایی بہرچاو روون، وہ کہ کہ سیک وایہ کہ کردہوہ خراپہ کہی خوئی بو رازی تراوہ تہوہو جوان کراوہ؟ لہ حالیکدا کہ ئہوہ خراپترین کردہوہیہ، کہ چی ئہو زور بہ جوان و چاکی دہیینی!!

۲- ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ کہوتوونہ شوین ئارہ زووہ کانیشیان؟ بیگومان ئہو پرسیار کردنہ، پرسیار کردنی نکو و لیلیکہ رانہیہ، واتہ: بہ دلنیا یی ئہو دوو جوړہ کہ سہ وہ کہ یہ ک نین، چونکہ بابای بیروای کردہوہی خراپی خو بو جوان کراو:

ا- لہ رووی تیوریہوہ، چہ شمہ ندازی وا لیل بووہ، بیرو بوچوونی تیکہ ل و پیکہ لی وا کہوتو تہ گیزاوہوہ، خراپہ کانی خوئی بہ چاک دہیینی

ب- لہ رووی کردہ ییشہوہ، کہوتو تہ شوین ئارہ زووہ کانی، وہ کہ لہ سوورہ تی (النجم) دا، خوا ﷺ دہ فہرموی: ﴿إِن يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّن رَّبِّهِمْ

اَلْهُدٰى ﴿۲۲﴾ ئەوانە تەنیا شوین گومان دەکەون و، ئەوەی نەفسەکان دەیخوازن، لە
حالتیدا رێنماییشیان لە پەرورەدگار یانەووە بۆ هاتووە.

لێرەدا خوا ﷻ دەیهوێ سەرنجمان پابکێشێ بۆ ئەووە کە مرۆڤی بروادار
بەرچاو پوونە، ئەو بەرچاو پوونیەش بەلگەیە کە، بەرچاوی پوون کردۆتەووە
لە لایەن پەرورەدگاریەووە بۆی هاتووە، بەلام بابای بێپروا کردەووە کەى خۆی
بۆ رازینراوەتەووە، کەوتۆتە شوین ئارەزووی، واتە: لە هودای خوا خۆی بـ
بەش کردووە، کەوتۆتە شوین هەوای خۆی، بەلام مرۆڤی بروادار لە لایەن
پەرورەدگاریەووە خراوەتە سەر راستە رێیە ک، کە بەرچاو پوونەو دەزانێ:

لە کوێو هاتووە؟

بۆچی هاتووە؟

بۆ کوێ دەچێ؟

حەلāl چییە؟

حەرام چییە؟

چاکە چییە؟

خراپە چییە؟

دۆست کێیە؟

دوژمن کێیە؟

پێویستە چۆن بژیی؟

ژیانی تاکیی و، خێزانیی و، کۆمەلایەتی و، سیاسیی خۆی، پێویستە چۆن
بەریووە بەری؟

خو سبحانہ بہ ہوئی تہو ٹایین و بہرنامہ و پھامہوہی بوی ناردوہ، خستووہتہ سہر بہرچاو پروونی، تہوی دیکہش: بہ پیچہوانہوہ لہ گیزاودایہو، کہوتوتہ شوین تہوہی نہفسی بیخوازی و تارہزووی لیہ، بیگومان خواش سبحانہ مروقی وا خولقاندوہ، بتوانی بکہویتہ شوین ہیدایہتی خواو، دہشتوانی بکہویتہ شوین تارہزووہکانی خوئی، تہو دوو جوڑہ توانایہ دراون بہ مروقی، تاکو تاقی بکریتہوہ، تہوہی ئیماندار بی، بہہوئی ئیمانہکیہوہ دہکہویتہ شوین بہرنامہ و پینمایہی خوا، تہوہی دیکہش بہہوئی بیپروایہکیہوہ، دہکہویتہ شوین تارہزووی خوئی و کردہوہی خراپی.

مه سه له ی چواره م:

به هه شتی به ئیندراو به پارێزکاران، رووباره کانی: ئاوی ساف و، بۆ و، شیرێ تام نه گۆراو، شه رابی به چێژو، ههنگوینی پالفتو، هه موو جوړه میوهیه کی تیدایه، سه رباریش لیبوردنی خوا، بیپروایانیش له نیو بلیسه ی ئاگردان و، ئاوی کولایان پی ده خورینه وه، که ریخۆله کانیان پچر پچر ده کات:

خوا ﷻ ده فهرمو: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفَرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (١٥)

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له ده برگه دا:

(١)- ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾، سیفه ت و وینه ی ئه و به هه شته ی به ئیندراو به پارێزکاران، (المثل: الحال العجیب)، (المثل) حاله تی سه رسامکه ر، یانی: حال ی سه رسو په ئنه ری ئه و به هه شته ئاویه.

ههروه ها (مثل) به مانای سیفه تیش دی، یانی: سیفه تی ئه و به هه شته که به ئیندراو به پارێزکاران، به و شیویه.

(٢)- ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، [خویندراویشه ته وه: (آسِن)]، رووبار گه لی ئاوی تیدان، له ئاوێک که (تام و په نگ و بۆنی) نه گۆراو، ئنجا (آسِن) له (آسِن) وه هاتو، یان له (آسِن) وه، (آسِنَ يَأْسِنُ، وَأَسْنَ يَأْسِنُ، مِثْلَ أَجَنَ الْمَاءِ يَأْجِنُ، أَسْنُ الْمَاءِ، أَوْ أَسْنُ الْمَاءِ، أَي: تَغَيَّرَ لَوْنُهُ وَطَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، ئاوه که په نگ و تام و بۆنی گۆرا، ئنجا خوا ﷻ ده فهرمو: ئه و رووبارانیه له به هه شته هه ن له ئاوێکن، که تام و په نگ و بۆنی نه گۆراو، ئاوه که ی به و شیویه.

(٣)- ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾، ههروه ها رووبارگه لیکی تیدان له شیرێک، که تامه که ی نه گۆراو.

(٤) - ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ حَرِّ لَذَّةِ الشَّارِبِينَ﴾، دیسان رووبار گەلێکی تێدان لە مەهی (شەراب) یەک کە بۆ خوڕەوانی زۆر بە چێژە، دەلێ: (لَذَّة: تَأْنِیْتُ اللَّذِّ أَيْ: اللَّذِیذ، وَهُوَ وَصْفٌ وَلَیْسَ اسْمًا)، (لَذَّة)، مێینەیی (لذ)، یانی: بە تام و چێژ، ئەویش وەسفە، نەک ناو بێ.

(٥) - ﴿وَأَنْهَرُ مَنْ عَسَلَ مُصَفًّی﴾، هەروەها رووبار گەلێک لە هەنگوینیکی پالڤتە، (المُصَفًّی: الَّذِی خُلِّصَ مِمَّا يُخَالِطُ الْعَسَلَ، مِنْ بَقَايَا الشَّمْعِ وَالنَّحْلِ)، (مُصَفًّی)، واتە: پالڤتە کراو و پاککراوە لەو شتانەی کە تێکەڵ بە هەنگوین دەبن، وەک پاشماوەکانی میوو هەنگەکان (هەنگی مردوو).

(٦) - ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، دیسان بۆ ئەوان لەویدا لە هەموو جوړە میوه‌کان هەیە، ﴿الثَّمَرَاتِ﴾، ئەلیف و لام (ال) ی ناساندنی لە سەرەو بۆ جێنەسە، واتە: هەرچی جوړی میوه‌یە بۆ ئەوان لەویدا هەیە.

(٧) - ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، هەروەها بۆ ئەوان لەویدا لێبوردن و چاوپۆشی لە پەرودەرگاریانەوه، هەیە.

(٨) - ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، (ئایا کەسیک لە شوێنیکی ئاوايه)، وەک کەسیک وایە کە لە ئاگردا هەرماوە بە هەمیشەیی دەمێنێتەوه؟ لێره‌دا بە تاک (مفرد) هێناویەتی، وەک رەچاوکردنی بێژە (مَنْ)، بەلام دوايي دەیکاته کۆ (جمع) بە رەچاوکردنی مانایەکی:

(٩) - ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، هەروەها لە ئاوێکی کولاو داغیان پێ دەخوڕێتەوه، پێ نوش دەکری.

(١٠) - ﴿فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾، ئنجا یەکسەر رێخۆڵەکانیان پێچر پێچر دەکات، (الْأَمْعَاءُ: جَمْعُ مَعَى وَمَعِي)، (مَعَى وَمَعِي)، واتە: رێخۆڵەو بە (أَمْعَاء) کۆ دەبنەوه.

لێره‌شدا دیسان لە لایەکەوه بە تاک دەیهێنی: ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، دوايي کۆی دەکاتهوه: ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، (الْإِفْرَادُ بِاعْتِبَارِ اللَّفْظِ وَالْجَمْعُ بِاعْتِبَارِ الْمَعْنَى)، تاککردنەکی بە رەچاو کردنی بێژەکی، بەلام کۆ کردنەکی بە رەچاو کردنی مانایەکیەتی.

چہند وردہ کاریبہ کی رہوانیثیری لہ ثایہ تی (۱۵ / محمد) دا:

یہک: (الزَمْخَشَرِي)، لہ بارہی سہرہ تہی رستہ کہوہ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾، دہ لئ: (هُوَ كَلَامٌ فِي صُورَةِ الْإِثْبَاتِ وَمَعْنَى النَّفْيِ وَالْإِنْكَارِ، لِانْطِوَائِهِ تَحْتَ حُكْمِ كَلَامٍ مُصَدَّرٍ بِحَرْفِ الْإِنْكَارِ وَدُخُولِهِ فِي حَيْزِهِ، وَانْخِرَاطِهِ فِي سِلْكِهِ، وَهُوَ قَوْلُ تَعَالَى: ﴿أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ﴾، فَكَأَنَّهُ قِيلَ: أَمَثَلُ الْجَنَّةِ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ؟ أَيْ: كَمَثَلِ جَزَاءٍ مَنْ هُوَ فِي النَّارِ)، ئەمە (محي الدين درويش) لہ تہ فسیرہ کہی خوئی دا^(۱) لئ دہ خوازیتہ وەو دہ لئ:

(الزَمْخَشَرِي)، گو تو و یہ تی: ئەم تہ عبیرہ (کہ خوا ﷺ دہ فہرموئ: وینہی بہہ شتیک کہ بہ لئندراوہ بہ پاریزکاران، ئنجا باس دہ کات کہ رووباری ئاوی تیدایہ کہ ساغ و سافہو، شیریک کہ تامہ کہی نہ گوراوہو، شہرابیک کہ چیرہ بو خورہوانی، ہہنگوینیکی پالفتہ کراوو، ہہموو جورہ میوہیہک، دوایی دہ فہرموئ: ﴿كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ﴾، وەک کہ سییک وایہ کہ لہ ئاگردا بہ ہہمیشہی دہ مینیتہ وە؟)، قسہ یہ کہ لہ شیوہی چہ سپاندن (اثبات) دایہ، بہ لام بہ مانای لابردن و نکوولییلکردنہ، چونکہ چۆتہ ژیر حوکمی قسہ یہ کہوہ کہ بہ پیتی نکوولییلکردن دہستی پی کردوہو، چۆتہ نیو بازنہ کیوہو، ئەویش ئەوہیہ کہ خوای بہرز دہ فہرموئ: ﴿أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، وەک لیرہ دا گوتراہی: ئایا وینہی ئەو بہہ شتہ، وەک ئەوہ وایہ کہ لہ ئاگردا ہہمیشہی دہ بی، واتہ: وەک سزای کہ سییک وایہ، کہ لہ ئاگردا ہہمیشہی دہ بی؟!.

ئنجا ئەمە (محي الدين الدرويш) یش لہ ئینول مونہییر (إِبْنُ الْمُنِيرِ) خواستوو یہ تہ وەو دہ لئ: پیویستہ یہک وشہی دیکہ بو تہ عبیرہ کہی زیاد بکری: (أَمَثَلُ سَاكِنِ الْجَنَّةِ، كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ؟ أَيْ: كَمَثَلِ جَزَاءٍ مَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ)، ئایا وینہی نیشتہ جی بووی بہہ شت، وەک کہ سییک وایہ کہ لہ ئاگردا

همیشه‌ی ده‌بی، واته: نایا پاداشتی که‌سیک که له به‌ه‌شتدا نیشته‌جییه، وه‌ک سزای که‌سیک وایه که له ناگردا هه‌ر ماوه؟ بیگومان نه‌خیر.

که‌واته: (الزمخشری) خاوه‌نی ته‌فسیری (الکشاف)، ئه‌م نایه‌ته ده‌به‌ستیت‌ه‌وه به نایه‌تی پیش خویه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتْنَةٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، نایا که‌سیک که له له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاریه‌وه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی رۆشنه، وه‌ک که‌سیک وایه که خراپه‌که‌ی بو پازیندراوه‌ته‌وه، که‌وتوونه شوین ناره‌زووه‌کانیان؟ ده‌لی: ته‌عبیره‌که‌ی دواتریش ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، له شیوه‌ی ئیسات و چه‌سپاندن دا هاتوه، به‌لام مه‌به‌ست پی‌نکوو‌لیلی‌کردنه، واته: به‌دنیایی پاداشتی که‌سانیک که پاریزکارن و ده‌چنه نیو‌ئو به‌ه‌شتانه، وه‌ک سزای ئه‌وانه‌ی له ناگردان، پیکه‌وه به‌رانبه‌رو به‌راورد نا‌ک‌رین و وه‌ک یه‌ک نین.

دوو: له پرووی ریزمانییه‌وه، (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ)، هه‌مووی نیهاد (مبتداً) هو گوزاره (خبر) که‌ی قرتیندراوه، وا ته‌قدیر ده‌ک‌ری: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ، جَنَّةٌ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ)، که‌واته: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ)، هه‌مووی نیهاد‌هو گوزاره‌که‌ی بریتیه له: (جَنَّةٌ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ)، باخیک که پرووبارانیکی ئاو زولال و نه‌گو‌راویان تیدان.

سی: خوا ﴿سَيِّئٌ﴾ ئه‌و به‌ه‌شته‌ی بو پاریزکارانی داناوه، هه‌م نازو نیعمه‌تی ماددی تیدا باس کراون، به‌پینج برگه‌و، هه‌م ناز و نیعمه‌تی مه‌عنه‌وییش، به‌یه‌ک برگه:

أ- ناز و نیعمه‌ته‌ ماددییه‌کان:

(۱)- ﴿وَأَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، پرووبار گه‌لیک له ئاو، ئاو‌یکی ساف و زولال، که تام و رهنگ و بو‌نی نه‌گو‌راوه.

(۲)- ﴿وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾، پرووبار گه‌لیک له شیر که تامی نه‌گو‌راوه، تامی تیک نه‌چووه.

(٣) - ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ حَرِّ لَذَّةِ الشَّارِبِينَ﴾، ڕووبار گەلیک لە مەهی (شەراب) کە چێژدارو بە چێژە بۆ خۆرەوانی.

(٤) - ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾، ڕووبار گەلیک لە ھەنگوین، ھەنگوینیکی پالفتە.

(٥) - ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، لە ھەموو جۆرە میوەیەک بۆ ئەوان لەویدا ھەیە.

ب- لە ڕووی مەعنەویشەو: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، لیبوردنیکى گەرەو شایستە لەلایەن پەروەردگاریانەو، چونکە ئەزانراو (نکرة) بوونی (مغفرة) لەم ڕەوت (سیاق)ەدا ئەو دەگەییەتی.

بیگومان باشتەین جۆری ئاو، ئەو ئاوێیە کە تام و بۆن و ڕەنگی نەگۆرا بێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ مَّاءٍ غَيْرٍ آسِنٍ﴾.

باشتەین جۆری شیریش ئەوێیە کە تامی نەگۆرابێ و تێکنەچووبێ، بۆیە فەرموویەتی: ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾.

ھەرەھا باشتەین جۆری شەراب ئەوێیە کە ئازارو سەر ئیشەو سەرخۆشیی بەدوادا نەیت، بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ حَرِّ لَذَّةِ الشَّارِبِينَ﴾.

دیسان باشتەین جۆری ھەنگوینیش، ئەوێیە کە کەرەشان و میو میشی مردووی تێنەکەوتبێ و ساف و ساغ بێ: ﴿وَأَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾.

باشتەین جۆری میوەش ئەوێیە، کە ھەموو جۆرەکانی میوە بن، نەک تەنیا جۆریک یان دوو جۆر، یان چەند جۆریکی دیاریکراو: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾.

چوار: لە بارەى: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ھو، (فخرالدین الرازی) پرسیاریکی وروژاندو ھەڵی: پارێزکاران تاكو لیبوردنی پەروەردگاریان نەبینن، ناچنە بەھەشت، ئەدی یانی چی خوا ﷻ دواى ئەوێیە باسی نازو نەعمەتەکانی بەھەشت دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾؟

هه‌لبه‌ته به بو چوونی من وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی هه‌نده زه‌حمه‌ت نیه، ئه‌ویش
ئه‌وه‌یه که بگوتری:

خو ﷺ وێرای ئه‌وه‌ی ئه‌و نازو نيعمه‌ته ماددییانه‌یان ده‌داتی، پێشيان
ده‌فه‌رموی: چاوپۆشیم لێتان کردو لێتان رازیم، وه‌ک خو ﷺ فه‌رموویه‌تی:
﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ (٧٢) التوبة، رازی بووتیک له‌ خواوه‌ گه‌وره‌تره،
واته: گه‌وره‌تره له‌ به‌هه‌شت و له‌وه‌ی که له‌ به‌هه‌شتدا هه‌یه، به‌هه‌شتیش بۆیه
خۆشه، چونکه ئه‌و شوینه‌یه که خو به‌هۆیه‌وه له‌ مرۆقه‌کان رازی ده‌بی و
ده‌یانخاته ئه‌ویوه.

به‌لام به‌هه‌رحال ئه‌و وه‌لامیکی هه‌ناوه ده‌لی: **﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾** (آی:
لَا قَيْحَ عَلَى الْأَكِلِ وَالشَّارِبِ، بَلْ مَسْتُورُ الْقَبَائِحِ مَغْفُورٌ)، ده‌لی (غفر) به‌ مانای
پۆشین: عاده‌ت وایه که که‌سیک شتیک ده‌خوات یان ده‌خواته‌وه دوایی
پاشه‌روکی ده‌بی، که ده‌فه‌رموی: **﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾**، یانی: بلیی په‌روه‌ردگاریان
ده‌یانپۆشی و ئه‌و خواردن و خواردنه‌وانه‌ی له‌ به‌هه‌شتدان، پاشه‌روکیان نابێ و
وانابی پێی ناشیرین و قیزه‌ون بن.

به‌لام وه‌ک گوتم: خو ﷺ زۆر جارن باسی په‌زانه‌ندی خۆی ده‌کات
و، باسی لێبوردیه‌ی خۆی ده‌کات، باسی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خۆی ده‌کات و،
باسی به‌خششی خۆی ده‌کات، هه‌موو ئه‌و وشانه (رضوان، مغفرة، رحمة،
فضل)، به‌کاردينی، ئنجا هه‌رچه‌نده چوونه به‌هه‌شت کۆتا قۆناغه، به‌لام خو
ﷺ له‌ شوینی دیکه‌ش دا، ئه‌و باس و خواسانه پاش و پێش ده‌کات، وه‌ک له
فه‌رمایشتیکی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاته‌وه: خو ﷺ چهند جارێک به‌ به‌هه‌شتیه‌کان
ده‌فه‌رموی: چیتان ده‌وی؟ ئه‌وانیش ده‌لین: هه‌رچی پێویسته پێتداوین، دوای
ئه‌وه‌ی چهند جارێک دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، به‌ تایبه‌تی بۆ شه‌هیدان، ده‌لین:
داوامان هه‌ر ئه‌وه‌یه جارێکی دیکه بچینه‌وه بۆ ژیانی دنیا له‌ پێناوی تۆدا

بجەنگین و بکوژرێن، خواى پەروەردگارىش پێيان دەفەرموێ: ئەووە لێتان پازى بووم و، هەرگیز لێتان تووڕە نابم^(١).

کەواتە: ئێمە لە بەهەشتیش پێویستیمان بە پەزەماندیی و لێبوردەیی و بەخشش و بەزەیی خوا ﷻ هەر هەیه، بەلکو بەهۆى ئەو سێفەتەنەى پەروەرگەرەو، ژيانى بەهەشت و بەهەشتیەکان، تام و چێژی هەیه و بەردەوامیش دەبێ.

---

(١) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ. يَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ. فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى، وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ؟ فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالُوا: يَا رَبِّ، وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَجَلْتُ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا"} (أخرجه البخاري: ٦٥٤٩)

مەسەلە ی پىنجەم:

لە بىپروايانى دەغلەل كەسائىك ھەن گووى بۆ پىغەمبەر ﷺ ھەلدەخەن (دەگرن)، بەلام ھەركە چوونە دەرى، لە زانايان دەپرسن: ئەرئى ئىستا چى گوت؟ ئەوانە خوا ﷻ مۆرى بەسەر دلىانەو ە ناو، بەلام رپى راستگرتووان زياتر بەرچاوپروونىيان پى دەدات و پارىزكارىيە كىش شايستەى ئەوانە، پىيان دەبەخشى:

خو ﷻ دەفەرموى: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَءَانَّهُمْ وَقَوْمَهُمْ ۖ﴾ (۱۷)

شىكردنەو ەى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش برگەدا:

(۱)- ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ ھەيانە گووى بۆ تۆ ھەلدەخات، (مِنْهُمْ، أَي: مِنَ الْكَافِرِينَ الْمُتَافِقِينَ)، لە بىپروايانى دەغلەل و مونافىق، بەچى دەزانين ئەوانە كافرە مونافىقەكانن؟ چونكە دەفەرموى:

(۲)- ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ ھەتا كاتىك لە لای تۆ چوونە دەر.

پىگومان ئەوانەى چوونە مەجلىسى پىغەمبەرەو ە ﷺ ئەو دەغلەل و دووپرووانە بوون، كە خويان بە مسولمان پىشان داو، كافران نەھاتوونە مەجلىس و كۆرى پىغەمبەرەو ە ﷻ! (الِاسْتِمَاعُ: أَشَدُّ السَّمْعِ وَأَقْوَاهُ، أَي: يُظْهِرُونَ الْإِهْتِمَامَ بِكَلَامِكَ، وَهَذَا مِنْ اسْتِعْمَالِ الْفِعْلِ بِمَعْنَى إِظْهَارِهِ)، (إِسْتِمَاعُ)، برىتيە لە: توندترین شىو ەى گوڤگرتن و بەھىزترىنى، واتە: وا پىشان دەدەن كە زۆر گرنگىى بە قسەكەى تۆ دەدەن، لىرەدا ئەم وشەيە ئەو كردارەى بەكارھىناو، مەبەست پىى روالەتەكەيەتى و دەرخستنيەتى، نەك خودى كردهو ەكە، واتە: ئەوان بە دل و بە گيان و بايەخ

پێدانهوه، گوێیان نهگرتوه، بهلام خوێان وا پێشان داوه، که به دل و به گیان گوێی لی دهگرن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، (یعنی: حَتَّىٰ إِذَا غَادَرُوا مَجْلِسَكَ فِي الْمَسْجِدِ وَغَيْرِهِ)، واته: ههتا کاتیک که مه جلیس و کوژی توێان به جیهیشت، که پیغهمبهر ﷺ له مزگهوت و جگه له مزگهوت دانیهتوه، ئەوانیش لهو بازندهیهی کوژی مه جلیسه چوونه دهری.

٣- ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا﴾، بهوانهیان گوت: که زانیاریان پێدراوه، ئهري ئیستا چی گوت؟ واته: به هاوهلانیان گوتوه، هاوهلانییک که شارهزاتر بوون زۆر له خزمهتی پیغهمبهر ﷺ و کوژی مه جلیسی دا دانیهتوون: ئهري ئیستا چی گوت؟ (أَنِفًا، أَي: وَقْتًا قَرِيبًا مِنْ زَمَنِ التَّكْلُمِ، وَلَمْ تَرِدْ إِلَّا مَنْصُوبَةً عَلَى الظَّرْفِيَّةِ)، (أَنِفًا)، ههه به مهنصوبی هاتوه، له بهر ئهوهی زهرفه، (وهک تووره که یهک ناوی کاته، شتیکی تیدا ئه نجام ده درێ)، (أَنِفًا)، ئه و کاته یه له و کاته وهی قسهی تیدا ده کری، زۆر نزیکه، یانی: ههه ئیستا و پیش ئیستا چی گوت؟ ئه و پرسیار کردنه ش سی ئه گه ری هه ن:

یه که م: ده گونجی بو پرسیار کردنی راسته قینه بی، واته: مه به ستیان بووبی که پیغهمبهر ﷺ چی گوت؟ له بهر ئه وهی خو به زلگرتن و له خو پازی بوون، پێی لی گرتبوون و بوو بووه په رده یه ک، که باش له فرمایشته کانی پیغهمبهر ﷺ تی نه گهن، بۆیه ناچار بوون بپرسن: ئه ری چی گوت؟ تی نه گه یشتین!

دوو هه م: ده گونجی بو به که م ته ماشا کردن بی، واته: ئه و قسانه چی بوون! هیچ نه بوون، ئه وه چی گوت؟ جاری وایه تو به که سییک ده لیی: ئه وه چی گوت؟ یانی: ئه و قسه که ی هیچ نه، بی بایه خه و بی نیوه پروکه، شایسته ی گوئی لیگرتن نه.

سییه م: ئه گه ریش هه یه مه به ست پێی گالته پیکردن بووبی، واته: ئه و قسانه چین ده یکه ن، ئه ری ئه وه چی گوت؟! وهک گالته پیکردن، که واته: هه م ده گونجی بو به پرسیار کردنی راسته قینه بی، هه م ده گونجی بو به که م ته ماشا کردن بی، هه م ده گونجی بو گالته پیکردن بی، بۆیه خوا ﷻ ده فهرموئی:

(۴) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾، ٴهوانه كه سائيكن خوا ٴٴٴٴ مؤرى به سهر دلّوه ناون، واته: وهك چوَن نامه يهك مؤر ده كرى و داده خرى، تازه هيچى ديكه ي ٴٴدا نانوسرى، دلّى ٴهوانه ش تازه به ستراره وه، هيدايه تى ناچيٴٴى.

(۵) ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، ههروه ها كه وتوونه شوين ٴاره زووه كانى خويان، كه واته: ههم له رووى عيلميه وه ٴيٴكوون و دلّيان هيدايه ت وه رناگرى، ههم له رووى كرده ييه وه ٴيٴكوون و به دوايى ٴاره زو وه كه ون.

(۶) ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ نَقَوْنَهُمْ﴾، (به لام به پيچه وانه وه) ٴهوانه ي رپى راستگرتوون، (كه پروادارانن، خوا ٴٴٴٴ) رپنمايان بو زياد ده كات، يا خود رپى راست گرتيان بو زياد ده كات و، پاريزكاريه كيش كه شايسته ي خوiane، پٴيان ده دات، واته: هوكاره كانيان بو ٴاسان ده كات.

كه واته: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ نَقَوْنَهُمْ﴾، مانايه كه ي ده گونجى ٴاوا ته عبيري لى بكرى: (وَالَّذِينَ قَبِلُوا هُدًى اللّٰهِ، لَطَفَ اللّٰهُ بِهِمْ، فَزَادَهُمْ هُدًى وَرَسَخَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِهِمْ، وَوَفَّقَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ)، واته: ٴهوانه ي رپنمايى خويان وه رگرتوه، خوا لوتفى له گه ل كرددوون، رپنمايى و راسته رپى بو زياد كرددوون، ٴيمانى زياتر له دلّدا چه سپاندوون و، واشى لى كرددوون پاريزكاريى وهك سيفه ٴيكي رچوو له خوياندا به كاريبنن.

كه واته: لهم دوو ٴايه ته موباره كه دا، خوا ٴٴٴٴ به راوردٴيٴك ده كات له نيوان بيروايانى ده غه ل و پروادارانى راسته قينه داو، بيروايانى ده غه ل به دوو سيفه تان وه سف ده كات:

۱- له رووى زانياريه وه، ده فه رموى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾، ٴهوانه كه سائيكن خوا ٴٴٴٴ مؤرى به سهر دلّوه ناون، واته: هيچ زانيارى وه رناگرن.

۲- له رووى كرده وه ي باشيشه وه: ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، كه وتوونه شوين ٴاره زووه كانى خويان، له جياتى ٴه وه ي بكه ونه دوايى شه ريعة ت، كه بيگومان ههم مؤر به دلّوه نران

و، ھەم کەوتنە بە شوێن ئارەزووەکانیان، ھەردووکیان بەرھەمی ئەو کوفرو نیفاق و دەغەلییەن کە لە دڵیاندا جێگیر بوو.

ھەروەھا برۆادارانیش، خوا ﷻ بە دوو وەسفان، وەسفی کردوون:

١- ﴿زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ يَقُولُهُمْ﴾، واتە: لە رووی تێفکڕین و زانیارییەو، خوا پۆژ بە پۆژ زیاتر پێنمایی و راستە پێ بوونیان بۆ زیاد دەکات.

٢- لە رووی کردارییەو، سێفەتی تەقوایان پێدەدات، تەقواش بریتییە لە پابەندی بەووە کە خوا ﷻ فەرموویەتی، (سَلْبًا وَإِيجَابًا) واتە: پابەندبێ بە شەریعەتی خواوە، ھەرچی شەریعەت قەدەغەئە کردووە، خۆیانی لێ بە دوور بگرن و، ھەرچی شەریعەت فەرمانی پێکردووە، جێبەجێ بکەن.

مەسەلەى شەشەم:

بىپروايان جگە لە هاتنى ئاخىر زەمان بە كت و پرىي، نابى چاوەريى
هيچى دىكە بكەن، چونكە بەشيك لە نيشانەكانى هاتوون و، هەر كاتيكيش
پروويدا، ناتوانن پەند وەر بگرن و راستىيەكانيان بىر بكەويتەوه:

خو الله ده فەرموى: ﴿فَهَلْ يُظِرُّونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ (۱۸)

شىكردنەوهى ئەم ئايەتە، لە سئى برگەدا:

(۱)- ﴿فَهَلْ يُظِرُّونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، ئنجا چاوەريى چى دەكەن جگە لە
كاتەكە، ئاخىر زەمان، كە كتوپر بۆيان بى!

ليرەدا كە دە فەرموى: ﴿فَهَلْ يُظِرُّونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، (الْإِسْتِفْهَامُ مَشُوبٌ
بِتَهْكُمٍ، وَهُوَ إِنْكَارِيٌّ مُوجَّهٌ إِلَى الرَّسُولِ، وَالْمُرَادُ بِهِ غَيْرُهُ)، واتە: ئايا چاوەريى چى
دەكەن، جگە لە ئاخىر زەمان، ئەو كاتەى دنيای تيدا كۆتا دى، ئەم پرسياركردنە
تيكەلە لەگەل گالته پيكردن و، پرسياركردنى نكوو لييليكە رانەيه، پرووى كردۆتە
پيغەمبەر ﷺ و مەبەست پيى جگە لەوه.

كە دە فەرموى: ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾: (حَالٌ مِنَ السَّاعَةِ)، واتە: ئەمە حالە لە
(ساعة)، چاوەريى چى دەكەن كە ئەو ئاخىر زەمانە بۆيان بى؟ لە ناکاوو بى
ئەوهى پيشەكەى هەبن و، بە پلە پلەى نايەت و كتوپر دى.

(۲)- ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، بە دنيایى نيشانەكانى هاتوون، واتە: هەندى لە نيشانەكانى
هاتوون، ئەو نيشانانەى هاتوون كە خەلك بزانى ئاخىر زەمان دى، زانايان لەو بارەوه
زۆر قسەيان كردوون، بۆ وینە:

١- یەکیک لە نیشانه‌کان ئەوەیە کە خوا مروۆفی خوڵقاندوون و، ئەوانیش چاک و خراپیان تێدا، ئەوەش خوازیاری ئەوەیە دەبێ لێپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت هەبێ، واتە: هەر دروستکرانی مروۆف، یەکیکە لە نیشانه‌کان هاتنی ئاخیر زەمان و قیامت.

٢- دابەزاندنی قورئان.

٣- ناردنی پیغه‌مبەری کوټایی ﷺ، کە لە دوایی ئەو هیچ پیغه‌مبەری دیكە نایەن.

٤- لەت بوونی مانگ، وەک لە صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیم دا^(١) هاتووە.

ئەوانە چەند نیشانه‌یە کە هاتوون، ئەو کاتە ی خوا ﷻ ئەوەی فەرموو.

هەلبەتە دواییش لە فەرماشتی پیغه‌مبەردا ﷺ هاتووە، باسی نیشانه‌ی دیكەشی کردوون، ژمارەیه‌ک لە ورده نیشانه‌کانیش هاتوون، ئەوەش کە لە فەرماشتیکدا هاتووە کە دەفەرموێ: ئاخیر زەمان نایەت تاكو دە (١٠) نیشانان نەبینن، ئەوانە جارێ بە تەئکید نەهاتوون، چونکە هەر کاتیک ئەو نیشانانە سەرەتایان دەستی پێکرد، وەک چۆن ملوانکەیه‌ک دەپچرێ و دەنکەکانی بەدوایدا دەکەون، ئاوا نیشانه‌ گەورەکان بە دوایی یە کدا دێن.

ئنجایمە لە هەر کام لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا، لەو شوێنە ی باسی هاتنی ئاخیر زەمان دەکات، ئایەتی (١٥٨).

هەر وەها لە سوورەتی (الأعراف) یشتا، دیسان باسی‌کمان کردووە لە بارە ی نیشانه‌کانی رۆژی دواییه‌وه.

لە سوورەتی (الأنعام) لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ

(١) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أُنْشِقَ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَقَّتَيْنِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « أَشْهَدُوا » { (أخرجه البخاري: ٢٦٣٦)

ءَايَتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾، واتہ: ئایا چاوه پئی چی ده کهن، که فریشته کان بین، یان په روه ردگارت بئ، یان هه ندی له نیشانه کانی په روه ردگارت بین، ئهو پوژهی هه ندی له نیشانه کانی په روه ردگارت دین، هیچ که سیک سوود له پروا هینانه که ی نابینی که پیشتر پروای نه هینابی، یان به پئی پروا هینانه که ی کرده و هی باشی نه کردبی، بلئ: چاوه پئی بن ئیمه ش چاوه پیین.

له سووړه تی (الأعراف) یش له ته فسیری ئهو ئایه ته دا، که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾﴾، له ویشدا لهو باره وه کورته باسیکمان کردوه.

۳- ﴿فَإِنِّي لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾، له کوئ، یاخود: چوون کاتیک ئاخیر زه مانیان بو هات، کتوپر، بیریان ده که ویتته وه، یان: په ند وه رده گرن؟ که ده فهرموئ: ﴿فَإِنِّي لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾، (یعنی: کَیْفَ وَمِنْ أَيْنَ لَهُمُ التَّذْكُرُ وَالْإِتْعَاطُ بَعْدَ مَجِيئِهَا؟)، چوون و له کوئوه په ند وه رده گرن و بیر ده که نه وه، کاتیک که هات، تازه فریای هیچ شتیک ناکه ون، پیغه مبه ریش ﷺ لهو باره وه ده فهرموئ: ﴿بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ وَأَشَارَ بِالْوُسْطَى وَالسَّبَّابَةِ﴾ (أخرجه البخاري: ۶۵۰۴، مسلم: ۲۹۵۱، الترمذي: ۲۲۱۴)، واتہ: من و ئاخیر زه مان ئاوا هاتووین، ئاماژه ی کرد به په نجه ی نیوه راستی و په نجه ی شایه تمانی.

مه سه له ی حه وته م و کو تایی:

فه رمانکردنی به پیغه مبه ر ﷺ که به رده وام بی له سه ر زانی نی یه کتایی خوا له په رسترانیداو، داوای لیبوردن کردنی له خوا، بو گونا هی خو ی و پرواداران ی پیا وو ئافره ت و، زانی نی ئه وه ش که خوا ﷺ جموجو ل و هه ل س و که وت و نشینگه کانیشیان ده زانی:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفَرَ لِذَنبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴾ (۱۹)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له سی برگه دا:

(۱) - ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾، بزانه که جگه له خوا، هیچ په رستراویک نیه، واته: به رده وام به له سه ر ئه وه، نه ک تا کو ئیستا نه یزانیوه و ئیستا بزانی، واته: به رده وام به له ده رککردنی ئه و راستیه، که جگه له خوا ﷺ هیچ که سی ک و هیچ شتیک شایسته ی په رستران نیه.

(۲) - ﴿ وَاسْتَغْفَرَ لِذَنبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾، داوای لیبوردنیش بو گونا هی خو ت و بو گونا هی پیا وانی پروادار و ئافره تانی پرواداریش بکه.

ئه مه گرنگی پیدانه به ئافره تانی پروادار له م مه قامه دا، چونکه له هه ر شوینیک دا خوا ﷺ فه رموو بی تی: (مؤمنون) یان (آمنوا) یان (مؤمنین) مه به ست پی ی هه ر دوو په گه زی ئیر و مییه، به لām لی ره دا که ده فه رموی: ﴿ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾، ئه مه زیاتر گرنگی پیدانه به په گه زی می، به ئافره تانی پروادار.

(۳) - ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴾، خواش ﷺ ده زانی ئه و شوینه ی جموجو ل و هه ل سوکه وتی تیدا ده کهن و نشینگه شان، (الْمُتَقَلَّبُ: اسم مکان)، (مُتَقَلَّب) ناوی شوینه، ئه و شوینه ی تیدا دین و ده چن، ده شگونجی: چا وگی میمی بی، واته: هه ل سوکه وت

و هاتن و چوونی ئیوه دەزانن، ﴿وَمَثُورٌ﴾ (المثوی: المرجع والمثال)، ئەو شوینەیی مەرۆف بۆی دەگەرێتەوه، تێیدا پشوو دەدات و، تێیدا نیشته جێ دەبێ.

لە بارەیی ئەوهوه که پیغەمبەر ﷺ فەرمانی پیکراوه، داوای لیبوردن بۆ گوناھی خۆی و، بۆ گوناھی پیاوانی بروادارو ئافرەتانی برواداریش بکات، پیشتر باسمان کرد که گوناھی پیغەمبەر ﷺ مەبەست پێی ئەو گوناھە نیە، بەو چەمک و واتایەیی بۆ خەلکی دیکە، بەکار دێ، شتیک دەزانن خوا پێی ناخۆشەو دەشیکەن، بەلکو مەبەست پێی جوړیک لە بیتاگایی و، جوړیک لە هەلسوکەوت بوو که پیغەمبەر ﷺ تێیدا نەپیکراوهو، بۆ مەقامی بەرزێ ئەو بە گوناھ دانراوه، ئەگەرنا لە راستیدا کاتیک مەرۆف کۆشش دەکات و لە ئیجتیهادەکیدای پیاویکی، پاداشتی هەر هەیه، پاداشتیک و، ئەگەر بیپیک، دوو پاداشتی هەن، بەلام بۆ پیغەمبەر ﷺ مەقامی هێندە بەرز بوو، ئەو وردە شتانەش بۆ ئەو بە گوناھ لە قەلەم دراو، لەو بارەوه پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: {إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً} (أخرجه الترمذي: ۳۲۵۹، وعبدالرزاق: ۲ ج، ص ۱۸۲، والبيهقي في الشعب: ۴۳۷، وَأَصْلُهُ عِنْدَ الْبُخَارِيِّ) واتە: من رۆژی هەفتا جار داوای لیبوردن لە خوا دەکەم.

که دەفەر موی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾:

(۱)- یانی: لەسەر خوا بە یەکگرتن بەردەوام بە، وەک: (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)، پێی راستمان پیشان بدەو، هەمانخە سەر پێی راست، واتە: بەردەواممان بکە لەسەر پێی راست.

(۲)- یاخود: (زِدْ عَلَمًا فِي تَوْحِيدِكَ، وَارْتَقِ فِي دَرَجَاتِ الْإِيمَانِ)، لە خوا بە یەکگرتنەکەتدا زانیاری دیکە زیاد بکەو، بە پلەکانی ئیماندا زیاتر سەربکەوه.

(۳)- واتایەکی دیکە ئەوهیه: با خوا ﷻ تاکە پەنات بێ و، لە کاتی تەنگانەدا تەنیا پەنا بەو بگرە.

(الطبري)^(۱) دەلێ: (فَاعْلَمْ يَا مُحَمَّدُ! أَنَّهُ لَا مَعْبُودَ تَتَّبِعِي أَوْ تَصْلُحْ لَهُ الْأُلُوهَةُ، وَيَجُوزُ لَكَ وَلِلْخَلْقِ عِبَادَتُهُ إِلَّا اللَّهَ الَّذِي هُوَ خَالِقُ الْخَلْقِ، وَمَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ يَدِينُ لَهُ

بِالرُّبُوبِيَّةِ كُلِّ مَا دُونَهُ، وَسَلَّ رَبُّكَ عُفْرَانَ سَالِفِ دُنُوبِكَ وَحَادِثَهَا، وَدُنُوبَ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِكَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ)، واته: ئه ی موحه ممه د! بزانه هیچ په رستراویک نیه، شایسته ی به ندایه تی بۆ کران بئ و، بۆ تۆو دروستکراوه کانی دیکه، شایسته ی ئه وه بئ به ندایه تی بۆ بکه ن، جگه له خوا، که به دیهینه ری به دیهینه راوه کانه و، خاوه نی هه موو شتیکه و، جگه له خۆی هه موو شتیکی بۆی ملکه چه و، تۆ داوای لیبوردن بۆ هه له و که م و کوریه کانی رابردو و و تازهی خۆت بکه، هه روه ها بۆ گوناوه تاوانه کانی ئیمانداران، که پروایان به تۆ هینه وه له پیاوان و ئافره تان.

کو تایی ئه م ده رسه شمان به م ده قه دینین:

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجِسَ قَالَ: أَكَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: عَفَّرَ اللَّهُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبِي: هَلِ اسْتَغْفَرَ لَكَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: نَعَمْ وَلَكَ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ثُمَّ تَحَوَّلْتُ فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ جُمُعًا عَلَيْهِ خِيْلَانٌ، كَأَنَّهُ الثَّنَائِيلُ﴾، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۴۶، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي الشَّمَائِلِ: ۲۳، وَالنَّسَائِيُّ: ۵۱۶)، واته: عه بدوللای کور ی سه رجیس (خوا لی ی رازی بئ) ده لی: له گه ل پیغه مبه ری خوادا ﷺ خواردنم ده خوارد، پیم گوت: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ خوا لی ت ببووری، دوا ی هاوه له که م پی ی گوت: ئایا پیغه مبه ری خوا ﷺ داوای لیبوردنی بۆ تۆ کرد؟ گوت: به لی، بۆ تۆش، ئنجا ئه و ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، {یانی: مادام خوا ﷺ فه رمانی پی کردوه، دیاره فه رمانی خوا ی جیه جئ کردوه}، دواتر خۆم سووراند ته ماشای مۆری پیغه مبه رایه تیم کرد، له نیو هه ردوو شانی پیغه مبه ردا ﷺ بوو، وه ک پارچه گوشتیکی هه لتوقیو، خالی پیوه بوون، خاله کان وه ک بالووکه ی گچکه بوون.

کورتە باسیک دهرباره‌ی پیویست بوونی په‌یداکردنی زانیاریی

له باره‌ی ته‌نیا په‌رستراویتی خواوه

ئهم کورتە باسه، له ژیر پۆشنایی ئهو رسته به‌پێزه‌ی ئهو ئایه‌ته موباره‌که‌ی ژماره: (۱۹) دا، که‌ پێشتر ته‌فسیرمان کردو، شیمان کرده‌وه، پێشکه‌ش ده‌که‌ین، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بزانه که‌ جگه‌ له خوا ﷻ هیچ په‌رستراویک نیه، واته: هیچ په‌رستراویک نیه شایانی په‌رستن بێ.

ئهم کورتە باسه، له سێ برگه‌دا ده‌خه‌ینه پوو:

(۱)- له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیویستکراوه، که‌ زانیاریی به‌یه‌کتایی خوا

له‌ په‌رستراویتی دا هه‌بێ:

لێره‌دا پرسیارێک ده‌کری:

ئایا موحه‌ممهد ﷺ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، به‌ر له‌وه‌ی وه‌حییشی بو بێ، نه‌یزانیوه که‌ خوا ﷻ تاکه‌ به‌ده‌یه‌ینه‌رو په‌روه‌ردگارو خواهن ئهم گه‌ردوونه‌و دروستکراوانه، به‌ سه‌رو خوارپانه‌وه‌و به‌ مرو‌فیشه‌وه‌؟

به‌ دلنایی، با، زانیویه‌تی، به‌لام ئایا ئهو پێغه‌مبه‌ره سه‌روه‌ره ﷺ ئه‌وه‌ی که‌ له‌ پێی وه‌حیه‌وه نه‌بێ نازانری، له‌ باره‌ی ته‌نیا په‌رستراویتی خواوه زانیویه‌تی؟ به‌ ته‌ئکید نه‌خیر، چونکه‌ ئه‌گه‌ر موحه‌ممهد ﷺ، پێغه‌مبه‌رانی دیکه، ئه‌وه‌ی له‌ دوا‌ی وه‌حیه‌وه نه‌بێ نه‌یانزانیوه، پێش وه‌حیش زانیایان، که‌واته: گرنگی و بایه‌خی وه‌حیی له‌ چیدا بوو؟ بۆیه‌ش ئهو قسه‌یه ده‌که‌م، چونکه‌ هه‌ندیک که‌س که‌ عاتیفه‌و سو‌ز به‌سه‌ر عه‌قل و لو‌ژیکیاندا زāl ده‌بێ، پێیان وایه ئه‌وه نو‌قسانیه پāl بدریته لای پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ که‌ بگوتری: به‌ر له‌وه‌ی خوا

بیگاته پیڤه مبهرو وه حیی بۆ بنێری، ئەو شتانهی زانییان په کی له سهر وه حیی کهوتوه، نه یزانیون، به لām ده بێ ئەوه له شته ئاشکراو به لگه نه ویسته کان بێ، چونکه ئەگەر پیڤه مبهرو ﷺ و هه موو پیڤه مبه رانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به بێ سروش بۆ کران و به بێ ئەوهی خوا په یامی تایه تی خۆیان بۆ بنێری، ئەو شتانهیان زانیایه، که له پێی وه حییه وه نه بێ نازانی، ئەو کاته خوا ﷻ وه حیی بۆ نه ده ناردن، به لām خوا ﷻ له سوورەتی (النساء) دا ده فهرموێ:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآدَمَ وَنُوحًا وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝١٦٤ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝١٦٥﴾، مه به ستم ئەو دێره ی دوا ییه که ده فهرموێ:

بۆیه وه حییمان ناردوه بۆ تۆش و بۆ نووح و بۆ هه موو پیڤه مبه رانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که له دوا ی نووح وه هاتوون، که ناوی دوا زده یان دینی لهو سیاقه دا، بۆ ئەوهی خه لک له دوا ی په وانه کرانی پیڤه مبه ران، به لگه ی نه بێ له سهر خوا ﷻ، به لām لی ره دا که خوا ﷻ ده فهرموێ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واته: له سهر ئەو زانیارییه ی هه ته به رده وام به، یا خود ئەو زانیارییه زیاتر بکه، به بیرکرده وهی زیاترو، به تاعه ت ئەنجامدانی زیاترو، به ملکه چیی زیاتر بۆ خواو، به زیاتر ته ماشا کردنی دروستکراوه کانی خواو تێرامانیان و، به زیاتر سه رنجدانی هه ردوو ک کتییی بینراو و بیستراوی خوا، که زیاتر جیی سه رنج و ته ماشان، زیاتریش داوا له خوا بکه، که زانیارییت بۆ زیاد بکات، وه ک خوا ﷻ له سوورەتی (طه) دا، ده فهرموێ: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝١٦٤﴾، واته: بشلی: په روه ردگارم زانیارییم بۆ زیاد بکه.

هه لبه ته زانیارییش به یه کتایی خواو ته نیا په رستراویتی خوا، یه ک شت نیهو، پله پله یه، هه می شه خواش ﷻ پیڤه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به

گشتیی و به تاییه تی سهروهرو پیشه وایان موحه ممه د ﷺ هه لئاوه و هانداهه، که له هه موو شتیکدا بگاته لووتکه یه کی هه ره بهرز، که بو مروؤف شایسته یه و، له توانای مروؤفدایه.

ئه وه به نسه به ت موحه ممه د ﷺ خو یه وه، ئه دی به نسه به ت ئومه ته که یه وه؟

خوای پهروه ردگار له سووره تی (الأعراف)، له ئایه تی (١٥٨) دا، ده فهرمو ی: ﴿قُلْ يَتَّيْنُهَا النَّاسُ إِلَى رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ. وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨) مه به ستم دیری کو تاییه: شوینی بکه ون به لکو ری راست بگرن.

ههروه ها له سووره تی (النور) دا خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَانُ الْمِيثَاقِ﴾ (٥٤) مه به ستم رسته ی: ﴿وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ یه، ئه گه ر گو پرایه لیی و فه رمان به ریی پیغه مبه ر ﷺ بکه ن، ری راست ده گرن، که واته: ئومه ته که شی له سه ری پیویسته و، هه رچی پیغه مبه ری خاته م ﷺ پی پابه ند کراوه، ئومه ته که شی به هه مان شیوه، مه گه ر به نیشانه و به لگه یه کی پرو و ب چهن دو چو و، تاییه ت کرابی به پیغه مبه ره وه ﷺ، ئه گه ر نا پیغه مبه ر ﷺ سه ر مه شقی ئومه ته که یه تی.

ههروه ها خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٣١) آل عمران، بلی: ئه گه ر خواتان خو شده و ی، شوینم بکه ون، خواش خو شیده وین، که واته: هه م له سه ر پیغه مبه ری خاته م ﷺ پیویست بو وه و، هه م له سه ر ئومه ته که شی که هه رچی زیاتر، هه ولی به ده ست هینانی زانیاری بدنه، له باره ی ته نیا په رسته راویتی خوا وه، په رستن وه ک پیشتریش باس مان کردوه، به چه مک و واتای راسته قینه و فراوانی، واته:

۱- ئەوپەرى خۆشویستن.

۲- ئەوپەرى بە مەزن و گەورەگرتن.

۳- ئەوپەرى بە بەرزگرتن.

۴- ئەوپەرى ملکہ چیی بۆ کردن.

۵- ئەوپەرى پشت پێ بەستن.

۶- ئەوپەری سام و ھەبەت بەرانبەر ھەبوون.

ھەر کەسیک و ھەر لایەنیک ئەو شتەت بۆی ھەبێ، بگرە یەکیک لەوانەت بۆی ھەبێ، ئەو پەرستە، بەلام بۆ خوا ﷻ دەبێ ھەموو ئەو شتەت تەنیا بۆ ئەو بێ، ئنجا بە راستی خوات پەرستە، ھەلبەتە ئەوپەری مل بۆ کەچکردنیش، واتە: ھەولدان بۆ ھەرچی زیاتر پابەندی بە شەریعت و بەرنامەکیەو، بە ھەردوو باری کردن و نەکردن، بە ھەردوو باری ئەنجامدان و وازلێھێناندا، ئەنجامدانی ئەرکەکان و، وازلێھێنان لە گوناھو تاوان و قەدەغەو خراپەکان، بەلام لێرەدا پرسیاریکی دیکە دەکری.

ئایا ئەو زانیارییە بە تەنیا پەرستراویتی خوا، بە چەمکە راستەقینەو فراوانەکی پەرستن، تەنیا یەک شتە؟

بۆ وێنە: تەنیا بیرکردنەوێ عەقلە؟ یاخود تەنیا ئەوێە کە لە رێی وەحییەو دەستگیر دەبێ؟ یاخود تەنیا لە رێگای تێوہرمانی کتیی گەردوونەو؟ یان تەنیا لە رێی سەرنجدانی کتیی بیستراو و خۆنراوێ خواو ﷻ؟

بە دنیایی نەخیر، بە تەنیا ھیچ کام لەوانە نیە، بەلکو ھەموو ئەوانیەو ھەندێ شتی دیکەش، کە دوایی تیشکیان دەخەینە سەر، گرنگ ئەوێە مەرۆف زانیاریی بۆ پەیدا بێ لەو بارەو کە تەنیا خوا پەرستراو، ئنجا ئەو زانیاریی و بەرچاو

روونیہو، ٲهو دٲناییه له چ ٲوویه کهوویه؟ بهس له ٲئی عه ٲلهوویه؟ یان بهس له ٲئی نه ٲلهوویه؟ ٲنجا که له ٲئی عه ٲلشهوویه، ٲایا ته نیا به بیرکرنهوهی ٲووت و فهلسه فییانهو مه نتیقییانه، واته: بیرکرنهوهی ته جرییدی، یاخود به بیرکرنهوهو ویٲرای سه رنجدان له دروستکراوه کان و به کاره ٲنانی ٲنچ ههسته کان، ههروه ها له ٲئی نه ٲلشهووه: ته نیا له ٲئی ٲورٲان و سوننه تهوه؟ یاخود به بههره وهرگرتن له په یامه کانی دیکه ش، که خوا بو ٲیغه مبه رانی دیکه ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، که خوا ٲیغه مبه ری خاته می ﷺ ٲنانه وه مولزه م کردوهو، ده فه رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْدَرُهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۹۰) الأنعام، واته: ٲهوانه که سانیکن خوا ﷺ راسته ٲئی کردوون، شوین راسته ٲیکرانی ٲهوان بکه وهو بههره یان لیوه ربگره؟! بیگومان ٲهوهش ده گریته وهو، هه ندی شتی دیکه ش ده گریته وه که دواپی ٲاماژی پی ده کهین، گنگ ٲهوهیه که خوا ﷺ ده فه رموی: بزانه که بیجگه له خوا په رستراویکی دیکه نیه، ٲیویسته له هه موو ٲهو ٲیگایانه ی که زانیاریان لیوه وه ده ست ده هیتری، مروٲ هه ولبدات ٲهو زانیاری و دٲناییه ی خو ی و، ٲهو بهرچاو ٲوونییه ی خو ی زیاتر بکات، له باره ی ته نیا په رستراویتی خواوه ﷺ.

۲- گه وره یی و به رزی پیگه ی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):

ٲیغه مبه ر ﷺ له فه رمایش ٲیکدا ده فه رموی: {مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ} (أخرجه أحمد: ۲۲۱۸۰، وأبو داود: ۲۹۴۵، والحاكم: ۱۲۹۹، وقال: صحيح الإسناد)، واته: هه ر که سیک دوا ٲسه ی که له دنیا دا ده رده چئی، بریتی بی له گوٲنی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، [بیجگه له خوا هیچ په رستراویکی دیکه نیه، شایسته ی په رستران بی]، ده چٲته بهه شت.

هه ر بو یه ش له فه رمایشی دیکه ی ٲیغه مبه ردا ﷺ هاتوه ده فه رموی: {لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ قَوْلَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} (أخرجه أحمد: ۱۱۰۰۶، وعبد بن حميد: ۹۷۳، وأبو داود:

۳۱۱۷، وابن حبان: ۳۰۰۳، عن أبي سعيد، وأخرجه مسلم: ۹۱۷، وابن ماجه: ۱۴۴۴)،
واته: به دَلْنِیاییه وه ئهوانه ی خه ریکی مردنن (نه ک مه به ست پئی مردوو ه کان
بی، ئهوانه ی خه ریکی مردنن و، به ره و مهرگ ده چن و، له سه ره مهرگ دان،
له گیانه لا دان)، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان فیر بکه ن، [پیان بلین ئه و وشه یه دوو باره
بکه نه وه و، بیران بخه نه وه].

(۳)- ئایا زانیاریی هه بوون په کی له سه ر زانستی بنچینه کانی ئایین، زانیاریی ئیمان و عه قیده، که وتوه؟!

(علم الکلام) و (الفقه الأكبر) و (أصول الدین)، ئهوانه هه موویان ناوونیشان،
بو ئه و زانیارییه ی که زانیان له ژیر ناوونیشانی ویدا، له ئیمان و عه قیده ی
ئیسلامیان کۆلیوه ته وه، ئنجا ئایا زانیاریی هه بوون به یه کتایی خوا، په کی
له سه ر (علم الکلام) که وتوه؟ ئایا ئه و قسه یه راسته که هه ر که سیک له رپی
زانستی که لامه وه هه وڵ نه دات خوا بناسی و، هه وڵ نه دات راستیه کانی ئیمان
و عه قیده وه ربگری، به و راستییانه، ناگات؟

هه ر زوو ده لێن: نه خیر، وا نیه، چونکه رپی به ره و خوا چوون و رپی
خواناسیی، ئنجا خواناسیی، چ ناسینی به دیهینه رایه تی و پهروه ردگاری و
خاوه ندارتییه که ی، چ ناسینی ناو و سیفه ته کانی، چ ناسینی ته نیا په رستراویتییه که ی،
ههروه ها ناسینی فریشته کانی و، ناسینی کتیبه کانی و، ناسینی پیغه مبه رانی
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ناسینی دیدار و به خزمه ت گه یشتنی له رۆژی دوایدا،
واته: رۆژی دوا یی و، زانیی نه خشه و ئه ندازه گیریه که ی بو دروستکراوه کانی،
په کی له سه ر زانستیک نه که وتوه که له ژیر ناوونیشانیکی تایه تدا بی، به لام به
مسوگه ری په کی له سه ر ئه وه که وتوه، که مروف له رپی وه حییه وه به رچاوی
روون بکریته وه، له رپی خوا ی پهروه ردگاره وه به رچاوی روون بکریته وه، له
دوو توئی وه حییدا بو زانیی ئه و شتانه ی له رپی وه حییه وه نه بی نازانین،

بەلام دواي ئەو شا پۈتتە كە بەس ئەو پۈتتە، كە پۈتتە شەرىعت و وەحىيە،
ئايە كۆمەلەكى ديارىكرائو لە زانايانى ئىسلام بۆيان ھەيە، بۆلەن: لە پۈتتە
ئىمەو ھەبى بە ناسىنى يەكتايى خواو تەنبا پەرستراوئىتى خوا ناگەن؟ ياخود
لە پۈتتە ئىمەو ھەبى بە زانين و دەر ككردنى راستىيەكانى ئىسلام ناگەن؟ لە
راستىيدا ھىچ كۆمەلەك لە مەسولمانان بۆيان نىە، ئەو ھەبى، تەنبا يەك كەس
بۆي ھەبوو ئەو ھەبى، ئەو پۈتتە مەرى خوا ﷺ بوو، كە بۆگومان لە
پۈتتە پۈتتە مەرى خواو ﷺ ھەبى، ئىمە ھەبىستمان لە وەحىي گىر دەر بوو، نە
دەرستمان لە پۈتتە ھەبى وەحىي و چۆنەتتى جىبەجىكردى وەحىي ئەو ھەبى
پەيوەندى بە لايەنى كەدەو ھەبى ھەبوو گىر دەر بوو، ئەو جىايە، بەلام
لە دواي پۈتتە مەرى ﷺ ئىسلام لە ھىچ كەسدا كورت ھەنەھاتو، تىگەيشتن لە
قورئان و پۈتتە مەرى ﷺ لەسەر ھىچ كەس تاپو نەكرائو لە ھىچ كەس
دا كورت ھەنەھاتو، زانايانى ئەھلى كەلام بن، زانايانى ئەھلى تەسەووف بن،
ئەوانە لەم پۈتتە مەرى ﷺ نازناو سەلەفە ھەلەگەرن، ياخود نازناو ئىسلامى
ھەلەگەرن، ياخود ھەر نازناوئىكى دىكە ھەلەگەرن، بۆ وئە: نازناو مىراتگرانى
پۈتتە مەرى ﷺ ھەلەگەرن، پەھمەتى خوا فراوانەو لە دەستى ھىچ كەسدا كورت
ھەنەھاتو، لەسەر ھىچ كەس تاپو نەكرائو، پۈتتە مەرى ﷺ ھەلەگەرن، وەك
زانايانى خوا ناس، گوتووينا: (الطُّرُقُ إِلَى اللَّهِ بِقَدَرِ أَنْفَاسِ الْخَلَائِقِ)، پۈتتە مەرى
بەرەو خوا، بە ئەندازەى ھەناسەكانى دروستكرائوكان، واتە: پۈتتە مەرى بەرەو خوا
چوون يەكجار زۆرن، بەلام ئەو پۈتتە مەرى بەرەو خوا چوون، دەر بەرەو خوا چۆنەتتى
شەرىعتدا بن، مەبەستم ئەو ھەبى ھىچ كۆمەلەك لە زانايان بۆيان نىە بۆلەن:
لە پۈتتە ئىمەو ھەبى و، بە چەمك و تەعبىرەكانى ئىمە ھەبى، بە پەسوومات و
شۆھەكانى ئىمە ھەبى، ناگەنە ئامانج و مەبەست.

لەو بارەو بە ھەندى قسە لە زانايان ئاودارى ئىسلام و پۈتتە مەرى بەرەو ھەبى
ئىسلام (أبو حامد الغزالي)، كە بە (حجة الإسلام) بە ناوبانگ بوو، لە كىتەبىدا
بە ناو: (فصل التفرقة بين الإسلام والزندقة)دا، كە لە تەفسىرى (روح المعاني) ي

(سید محمود الألوسی البغدادی)^(١)، دەیهێنین، هەندی قسە ی زۆر بە نرخ دەکات، هەلبەتە (الألوسی)یش تاكو راددەیهک قسەکانی کورت کردوونەوه، بەلام ئەو جێیانە ی کورتی کردوونەوه، دیاریی کردوون.

(أبو حامد الغزالي)، دەلی: (مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ غُلُوًّا وَانْحِرَافًا، طَائِفَةٌ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ كَفَرُوا عَوَامَّ الْمُسْلِمِينَ وَزَعَمُوا أَنَّ مَنْ لَا يَعْرِفُ الْكَلَامَ مَعْرِفَتَنَا، وَلَمْ يَعْرِفِ الْأَدِلَّةَ الشَّرْعِيَّةَ بِالْأَدِلَّةِ الَّتِي أَحْرَزْنَاهَا، فَهُوَ كَافِرٌ، فَهَؤُلَاءِ ضَيَّقُوا رَحْمَةَ اللَّهِ تَعَالَى الْوَاسِعَةَ عَلَى عِبَادِهِ، أَوَّلًا: جَعَلُوا الْجَنَّةَ وَقَفًّا عَلَى شِرْذِمَةٍ يَسِيرَةٍ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ، ثَانِيًا: ثُمَّ جَهَّلُوا مَا تَوَاتَرَتْ بِهِ السُّنَّةُ، إِذْ ظَهَرَ مِنْ عَصْرِ الرَّسُولِ ﷺ وَعَصْرِ الصَّحَابَةِ رضوان الله تعالى عليهم أجمعين حُكْمُهُمْ بِإِسْلَامِ طَوَائِفَ مِنْ أَجْلَافِ الْعَرَبِ، كَانُوا مَشْغُولُونَ بِعِبَادَةِ الْوُثْنِ، وَلَمْ يَشْتَغَلُوا بِتَعْلِيمِ الدَّلَائِلِ، وَلَوْ اشْتَغَلُوا بِهَا لَمْ يَفْهَمُوهَا، وَمَنْ ظَنَّ أَنَّ مَدْرَكَ الْإِيمَانِ: الْكَلَامُ وَالْأَدِلَّةُ الْمُحَرَّرَةُ، وَالتَّقْسِيمَاتُ الْمُرتَّبَةُ، فَقَدْ أَبْعَدَ).

واته: له لادەرتین و پۆچوو ترین کەس کۆمەڵیک لە زانیانی (علم الکلام) ن، (له بیرمەندان) که مسوڵمانانیان بە گشتیی بە کافر داناوه و پێیان وهبووه، هەر کەسیک زانستی کەلام نەزانی، وهک ئیمە دەیزانین، هەر کەسیک بەلگە شەرعییه کان نەزانی، بهو شیوه کە ئیمە بە دەستمان هیان، به بێپروا دادەنری! ئا ئەوانه بەزەیی فراوانی خویان لەسەر بەندهکانی تهسک کردۆتهوه:

یه که م: بهههشتیان تاپۆ کردوه لهسەر کۆمەڵیکی کهم له زانیانی کهلام.

دووهم: لهوه بێتاگا بوون که له پێبازی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، له پۆژگاری پیغه مبهردا ﷺ و پۆژگاری هاوهلانی دا، خوا لییان رازی بی، ده رکهوتوه که حوکمان کردوه به مسوڵمان بوونی کۆمه له کەسیک له عەرپه به خێلهکییه کان، که سه ر گهرمی بته رستی بوون و، سه رگهرمی به لگهکانی دینداری و خواناسیی نەبوون، ئەگەر سه رگهرمیشیان بوونایه، لیان تینه ده گیشتن، ئنجا هەر کەسیک پێی وابی له پێی عیلمی کهلامه وه

نەبێ، دەرکی ئیمان ناکرێ و، لە ڕۆی بەلگەکان و لە ڕۆی ئەو دابەش کردنانهوه نەبێ،
کە زانایان و پەڕێوانی ئەو بواره دایانناوه، دەرکی ئیمان ناکرێ و ئیمان نازانرێ، زۆر
دوور کەوتۆتەوه.

دوایی دەلێ: راست نیه، بەلکو ئیمان راستییە کە خۆی بەرز دەیخاته
دلی بەنده کە ی خۆی، وەک بەخششێک و خەلاتێک لەلایەن خۆیهوه، دوایی
چەند ڕێهە ک ڕوونە کاتەوه کە لە ڕۆی ئەو ڕێیانەوه، دەگونجی مەرۆف ئیمانی
بۆ پەیدا بێ.

دەلێ: **یەكەم:** (تَارَةً يَتَّبِعُ فِي الْبَاطِنِ لَا يُكِنُّ التَّعْبِيرُ عَنْهُ) جارێک بەهۆی
ئەوهوه کە مەرۆف لە دەروونهوه بیدار دەبێتەوه، بە شێوهیە کە ناتوانی
دەری بپێ و ڕوونی بکاتەوه، لە دەروونهوه بەرهو خوا ناسیی و تەنیا خوا
پەرستی بیدار دەبێتەوه.

بەلام پێم وایە ئەگەر (أبو حامد الغزالي)، لە حیاتی ئەم تەعبیرە گوتبای:
(تَارَةً عَنْ طَرِيقِ الْفِطْرَةِ الَّتِي فَطَرَ اللَّهُ النَّاسَ عَلَيْهَا)، تەعبیرە کە ی زۆر چاکتر
ڕێکتر دەبوو، واتە: بەهۆی ئەو زگماکە ی کە خوا خەلکی لەسەر سروشتاندوه،
وێک پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: {مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ،
أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يُجَسَّانِهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٢٩٢، ومسلم: ٢٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤)،
هەموو لە دایک بووێهە ک لەسەر زگماکی خواپەرستی و خواناسیی لە دایک
دەبێ، دوایی باب و دایکی (واتە: ژینگەو دەور و بەر) دەیکەنە جوولە کەو
دەیکەنە نەصرانی و، دەیکەنە مەجووسی.

دووهم: (وَتَارَةً بِسَبَبِ رُؤْيَا فِي الْمَنَامِ)، هەر وهه جارێک بە هۆی خەونی کەوه کە لە خەودا
دەیبینی.

دەلێم: راستە زۆر کەس لە خەوندا شتیکی بۆ دەردەکەوێ، یاخود هۆشیار
دەکرێتەوه، بەرچاو ڕوونی پێ دەدرێ و، دەبێتە هۆی هیدایەتی، هیدایەتی

گشتی که یه کسەر له کوفره وه بۆ ئیسلام بگوازیته وه، یا خود هیدایه تیکی جوزئی، که هه ندیک راستی بۆ دهر بکه ون له و رییه وه.

سینه م: (وَتَارَةً مِّمَّشَاهِدَةٍ حَالِ رَجُلٍ مُتَدَيِّنٍ، وَسِرَايَةِ نُورِهِ إِلَيْهِ عِنْدَ صُحْبَتِهِ وَمُجَالَسَتِهِ)، جارێکیش به هۆی دیتنی حالی پیاویکی دیندارو، چوونی رووناکییه که ی بۆ لای وی، به هۆی هاوه لایه تی و لێ نیزیکی و، به هۆی له گه ل دانیشتییه وه.

ئه وه ش هه ر راسته، هاوه لان زۆر جار به هۆی ئه وه وه که به خزمه ت پیغمبه ر ﷺ گه یشتوون و به دیداری شاد بوون، دلیان پۆشن بۆته وه، له دوا ی پیغمبه ریش ﷺ هه ر که سه به پیی خو ی، وه ک له فه رمایشتی پیغمبه ردا ﷺ هاتوه که دۆستانی خوا ئه وانهن: {إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللّٰهُ}، (أَخْرَجَهُ النَّسَائِي فِي الْكَبْرَى: ١١٢٣٥، والبزار: ٥٠٣٤)، هه ر کاتیک بیتران، خوا ﷺ بکه ویته وه یاد.

چواره م: (وَتَارَةً بِقَرِينَةٍ حَالٍ، فَقَدْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ جَا حِدًا لَهُ مُنْكَرًا، فَلَمَّا وَقَعَ بَصَرُهُ عَلَى طَلْعَتِهِ الْبَهِيَّةِ، وَعُرَّتِهِ الْغَرِيْرَةِ السَّيِّئَةِ، فَرَأَاهَا يَتَلَلُّوْ مِنْهَا نُورُ النُّبُوَّةِ، قَالَ: وَاللّٰهِ مَا هَذَا وَجْهٌ كَذَابٍ...)، جارێکیش به هۆی نیشانه ی حال و دیمه نه وه، (وێنه دینیته وه و ده لێ:) جارێک عه ره بیکی خیله کی هاته خزمه تی پیغمبه ری خوا ﷺ نکوولی لێ ده کردو، بر وای پیی نه بوو، به لام کاتیک چاوی به ره نگ و رووی دره وشاوه ی که وت و شیوه ی نوورانی بیی، که رووناکی پیغمبه رایه تی له ده م و چاویدا ده دره وشیته وه، گو تی: به خوا ئه مه رووی پیاوی درۆزن نیه، ئیدی پرسیا ری لێ کرد که ئیسلامی پیشان بدات، ئه ویش ئیسلامی بۆ خسته روو، ئه ویش مسو لمان بوو.

یه کینکی دیکه هاته خزمه تی گو تی: سویندت ده ده م به خوا، خوا تو ی ناردوه؟ پیغمبه ریش ﷺ فه رمووی: به لێ، سویند به خوا، خوا منی به پیغمبه رایه تی ناردوه، ئه ویش به هۆیه وه که سویندی بۆ خوارد به راستی داناو، مسو لمان بوو.

ئنجا ده لێ: وێنه ی ئه مانه ش که زۆر له وه زیاترن بژمیردین، هیچ کام له مانه نه چووه سه ر گه رمی فیروونی زانستی که لام بیی و، به لگه کان شاره زا بی،

به لکو پرووناکی ئیمان به هوئی نه و به لگانه وه چوته دلیانه وه، تیشکیکی سپی ده رکه و توه، دواپی ورده ورده نه و تیشکه زیاد بووه و، هر زیاتر دره و شاه و توه به هوئی زیاتر بینینی نه و حاله مه زانه و، به هوئی زیاتر خویندنه وهی قورنانه وه و، به هوئی پاک کردنه وهی دل و دهروونه کانه وه.

دواپی ده لی: (وَلَيْتَ شِعْرِي! مَنْ نَقَلَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَنِ الصَّحَابَةِ إِحْصَارُهُ أَغْرَابِيًّا أَسْلَمَ، وَقَوْلُهُ الدَّلِيلُ عَلَى أَنَّ الْعَالَمَ حَادِثٌ، لِأَنَّهُ لَا يَخْلُو عَنِ الْأَعْرَاضِ، وَمَا لَا يَخْلُو عَنِ الْحَوَادِثِ، فَهُوَ حَادِثٌ، وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَالِمٌ بِعِلْمٍ وَقَادِرٌ بِقُدْرَةٍ، كِلَاهُمَا زَائِدٌ عَلَى الذَّاتِ، لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ، إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ رُسُومِ الْمُتَكَلِّمِينَ)، ده لی: خوژگه زانیام، کی نه قلی کرده له پیغمبره ری خواوه ﷺ و، له هاوه لانه وه خوا لیان رازی بی، یه کیک له و عه ره به خیله کیانه ی مسولمان بووه، بانگی کرد بی، و هره نه و به لگه یه ت فیر بکه له سهر بوونی خوا، که نه و گهردوونه په یدا بوویه، چونکه له پروداوه کان خالی نیه و، هر شتیک له پروداوه کان خالی نه بی، په یدا بوویه، هره و هه نه وهی فیر کردبی که خوا زانیه به زانیاریه ک و، توانایه به توانینی ک و، هر کام له زانیاریه که ی و توانایه که ی زیدنه له خودی خوا و، نه و سیفه تانه (لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ)، نه خودی خوا ی پهره ردگارن و، نه جگه له خواشن، جگه له و قسانه ی دیکه که زانیانی که لام ده یانکه ن.

هه لبه ته: (لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ)، واته: سیفه ته کانی خوا نه خودی زاتن، به ئیعتیاری نه وه که نه و سیفه تانه بوونیان نه بی و، جگه له خودیشن، به و ئیعتیاره که له زات جیا بن، که نه مه ورده کاریه کی هیه، ئیره شوینی پروون کردنه وهی نیه.

دواپی (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِي) ده لی: (وَلَسْتُ أَقُولُ لَمْ تَجْرِ هَذِهِ الْأَلْفَاظُ، عَلَى أَلْسِنَةِ الَّذِينَ أَسْلَمُوا، بَلْ لَمْ يَجْرِ أَيْضًا مَا مَعْنَاهُ مَعْنَى هَذِهِ الْأَلْفَاظِ، بَلْ كَانَ لَا تَنْكَشِفُ مَلْحَمَةٌ إِلَّا عَنْ جَمَاعَةٍ مِنْ أَجْلَافٍ يُسْلِمُونَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ، وَجَمَاعَةٍ مِنْ أَسَارَى يُسْلِمُونَ وَاحِدًا وَاحِدًا بَعْدَ طُولِ الزَّمَانِ أَوْ عَلَى الْقُرْبِ، وَكَانُوا إِذَا نَطَقُوا بِكَلِمَةِ الشَّهَادَةِ عُلِمُوا الصَّلَاةَ وَالزَّكَاةَ، وَرُدُّوا إِلَى صِنَاعَتِهِمْ مِنْ رِعَايَةِ الْعَمِّ أَوْ غَيْرِهَا)،

دهـلـى: من ناشلیم ئەو بیژانه بهـسەر زمانى ئەوانەدا نەهاتوون کە مسوڵمان بوون، بەلکو مانایەکانى ئەو بیژانەش هەر باس نەکراون، بەلکو هەر جەنگیک کە بوو لە نێوان ئیسلام و ئەو عەرەبە خێلەکیانەدا، مەگەر چوون، ئەگەرنا ژمارەیهکیان لى مسوڵمان بوون، (ئەو وا دهـلـى)^(١) لە ژێر سیبەرى شمشیرداو، کۆمەلێک لە دیلەکان هاتوون، یەک یەک و، دوایى پێى چوو، یاخود یەکسەر مسوڵمان بوون، ئنجا کاتیک کە وشەى شایەتمانیان گۆ کردوو شایەتمانیان هێناوو، نوژیان فێر کراوو، زەکاتیان فێر کراوو، دوایى گێردارونەو بو پێشەکەى خۆیان، ئەگەر مەر لەوه پاندن بوو، یان هەر شتیکى دیکە بوو، چوونەوه بەر کارو کاسبى خۆیان.

دوایى (أبو حامد الغزالي)، دهـلـى: (نَعْمَ لَسْتُ أَتُكِرُّ أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ ذِكْرُ أدِلَّةِ الْمُتَكَلِّمِ أَحَدَ أَسْبَابِ الْإِيمَانِ فِي حَقِّ بَعْضِ النَّاسِ، وَلَكِنْ ذَلِكَ لَيْسَ بِمَقْصُورٍ عَلَيْهِ، وَهُوَ نَادِرٌ أَيْضًا)، واتە: بەلى من نكوولێى لەوه ناکەم، کە ڕەنگە باسکردنى بەلگەکانى زانیانى کەلام، یەکیک لە هوکارەکانى بڕوا هێنان بى، بو هەندى کەس، بەلام هەر لەسەر ئەوه کورت نەهاتوو، ئەوهش شتیکى دەگمەنە.

دوای چەند قسەیهک دهـلـى: (وَالْحَقُّ الصَّرِيحُ أَنَّ كُلَّ مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ مَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ ﷺ وَاشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ حَقٌّ، اعْتِقَادًا جَزْمًا فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَإِنْ لَمْ يَعْرِفْ أدِلَّتُهُ)، واتە: هەقى ڕوون و ڕاشکاو ئەوهیه کە هەر کەسێک قەناعەت و بڕواى وابى: ئەوهى پێغەمبەر ﷺ هێناویەتى و ئەوهى قوربان گرتوویەتى خۆى هەقهو، قەناعەت هێنانیکى وا کە دلى لەسەر دامەزراو بى، بە بڕوادار لە قەلەم دەدرى، با بەلگەکانیش نەزانى.

(فَالْإِيمَانُ الْمُسْتَعَارُ مِنَ الدَّلَائِلِ الْكَلَامِيَّةِ، ضَعِيفٌ جِدًّا مُشْرِفٌ عَلَى التَّرَلُّزِ بِكُلِّ شُبْهَةٍ، بَلِ الْإِيمَانُ الرَّاسِخُ إِيْمَانُ الْعَوَامِ الْحَاصِلُ فِي قُلُوبِهِمْ فِي الصَّبَا بِتَوَاتُرِ السَّمَاعِ، وَالْحَاصِلِ بَعْدَ الْبُلُوغِ بِقَرَأْنِ لَا يُمْكِنُ الْعِبَارَةُ عَنْهَا)، واتە: ئیمانى خوازراو لە بەلگە

(١) ئەو تەعبیرە بە ڕەهائى راست نیە.

ئیمانیه کانه وه، ئیمانیکى بیهیزه وه همیشه لهرزۆکه، به ههر شوبهیه که پرووی تى بکات، به لکو ئیمانی راست و دامه زراو، ئیمانی ئه وه لکه گشتیه که له دلیاندا پهیدا ده بئ و، ههر به متدالی که به تهواتور راستیه کانی ئیسلامیان پى ده گهن و، دواى ئه وهى بالغیش ده بن به چهند نیشانه و به لکهیه که ناگونجی تهعبیریان لى بکری، پتر ده چه سپن.

به لام من تینینیم ههیه له سه ره هندیك له قسه کانی ته بوو حامید (په حمه تی خواى لى بئ).

پوخته ی رای من له وه باره وه ئه وهیه که ئه وهى خوا ﷺ فه رمانی پى ده کات: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بزانه بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، ئا ئه وه زانین و ده رککردنه که: ته نیا خوا تاکه په رستراوه، بیگومان ئه وه فه رزه، به لام ئایا زانیاری خوا ناسی و ئیمان به س ئه وهیه که کۆمه له زانیه ک گوتوو یانه: زانایانی عیلمی که لام، یان زانایانی ته زکیه وه ته سه ووف، یان زانایانی سه له فیی ناو، یاخود ئه وانه ی پێیان ده گوتری: ئه هلی مینه رو میحراب، یاخود فلان جوړه زانا؟ به دلیایی نه خیر.

ههروه ها ئایا زانیاری ته نیا ئه وهیه که به پینج ههسته کان و له پئی سه رنجدانى عه قله وه پهیدا ده بئ؟ یان ته نیا زانیاری وه حیى ههیه له وه باره وه؟ بیگومان نه خیر، به لکو له وه بواره دا جوړه زانیاری دیکه ش ههن، هه رچه نده زانیاری وه حیى ساغترین و بئ خلته ترین و راستترین و چاکترین زانیاریه، به لکو ههر به راورد ناکری له گه ل زانیاریه کانی دیکه دا.

زانیا ریه کی دیکه ش ئه وه زانیاریهیه که خوا له ناخی مرو فدا داینا وه، ئه وه خواناسیه زگما که راست و پروونه، وه که له سوور په تی (الروم) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ

لِحَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّيبُ الْقَيِّمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ واتە: پرووی خۆت پێک بکە بەرانبەر بە ئایین (ئایینی خوا) بە ساغبووهوی و پاکیی، هەمان ئەو زگماکەیی خوا خەڵکی لەسەر سروشتاندووە، گۆران نیە بۆ دروستکراوی خوا، ئا ئەو ئایینی راستە، بەلام زۆربەیی خەڵک نازانن، واتە: ئەو زگماکەیی خوا خەڵکی لەسەر خۆلقاندووە، لەگەڵ ئەو ئایینەیی خوا ناردوووەتی، شەریعت و فیتەت، دوو پرووی دراویژن، کەواتە: ئەو زانیاریەش کە لە ناخ و خواپرسی مەروڤدا، بە نەسبەت خوا ناسیبوو، جۆریکی دیکەیه.

دیسان ئەو زانیاریەیی لە پێی فریشتەکانەو بۆ مەروڤ خورپەو ئیلهام دەکری.

هەرۆهە ئەوێ کە لە پێی خەونەو بۆ مەروڤ وەدی دی.

هەرۆهە لە هەر پێگایەکی دیکەو، گەنگ ئەوێ مەروڤ ئەو زانیاری و بەرچاو پروویی و دنیاییەیی لە بارەیی خۆی تاک و پاکەو بۆ پەیدا، بەلام بگوتری: حەقەن دەبێ بەس لە فلان پێگەو بێ، یان فلان کەسەو بێ، یان پێگەیی تایبەت و باریکە پێگە، بە دنیایی ئەو راست نیەو لەو دا بە گشتیی پشتگیری قەسەکانی (أبو حامد الغزالي)، دەکەم پەحمەتی خۆی لێ بێ، بەزەیی خوا زۆر لەو فراوانترە کە بە باریکە پێگە کە دەبێ، خوا ناسیی و ئیمان و دەست نەیت، بەلام بێگومان راستە شەقامی شەریعت، ئەو راستە پێگە کە دەبێ هەمووی لەو چوارچۆیەدا بێ، بەلام لەو چوار چۆیەدا، ئیمە پابەند نەکراوین کە بەس بە دوا کۆمەڵێکی تایبەت لە زانیان بکەوین، کە لە بارەیی ئیمان و عەقیدەو کۆلیویانەتەو، هەرۆک پابەندکراوین، کە تەنیا بە دوا کۆمەڵێک لە زانیان بکەوین، کە لە بۆاری تەزکیە نەفس دا پسپۆریان هەیه، یاخود بە دوا کۆمەڵێک لە زانیان بکەوین، کە ناوونیشانێکی تایبەتیان هەیه، بەلکو ئیمە پابەند کراوین کە بە دوا شەریعت بکەوین، بەلام تێگەشتنی

هیچ کام لەو کۆمەڵە زانایانە، بو ئیمە پابەندکەر نیە، تاکە تێگەیشتنیک کە
بو ئیمە پابەندکەر بێ، لە بارەى ئایین و بەرنامەى خواوە، چ ئیمانەکەى، چ
شەریعەتەکەى بریتىە لە: تێگەیشتنى پیغەمبەرى خاتەم ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی سییه‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە دوازدە ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (٢٠ - ٣١)، تەوهری سەرەکیان، باسی هەلۆیستی نەڕێنیانە دەغەل و دلنە خۆشەکانە لە بواری جەنگ و ڕووبەر و بوونەویدا، بەو بۆنەیهش باسی هەلگەراوان لە ئیسلام، بە هۆی کەین و بەینیانەو لە گەل بوغزێنەوانی کتیبی دابەزێزای خوا (قورئان) هەو، و، باسی سەرەنجامی شوومیان لە کاتی سەرە مەرگ و گیانەلادا، کراوە، جەختکراوەتەو لە سەر ئەو کە خوا ڕوواداران هەر تاقی دەکاتەو، تاکو تیکۆشەران و خۆراگران لە مەیدان دا دەر بکەون و، لە کەسانی تر سنۆک و دەغەل جوێ بنەو.

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ ﴿٢٠﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ ﴿٢١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَرَهُمْ ۚ ﴿٢٢﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ الْقُرْآنَ أَمْرٌ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۚ ﴿٢٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ۚ ﴿٢٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۚ ﴿٢٥﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۚ ﴿٢٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۚ ﴿٢٧﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ۚ ﴿٢٨﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْنَاهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۚ ﴿٢٩﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ۚ ﴿٣٠﴾﴾

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

{هەر وەها ئەوانەى پڕوایان هێناوێ دەلێن: خۆزگە سوورەتیک دابەزیایە (فەرمانی تێدا بە جەنگ کرابایە)، ئنجا کاتیک سوورەتیکى مەحکەم (و مانا پۆشن) دابەزى و، باسى جەنگى تێدا کرا، ئەوانەى دلێان نەخۆشیی تێداى، دەیانبینى (لە ترس و حەژمەتان) وەک لە هۆش خۆ چوو لە بیمى مردن (بە چاوە ئەبەلقى) تەماشات دەکەن! دەجا سزای هەرە سەخت بۆ ئەوان (۲۰) (دەبوایە) فەرمانبەری و قسەیهکی پەسەند (بکەنە پێشە)، ئنجا هەر کات کار گەشتە قائمە، ئەگەر لە گەڵ خوادا راستیان کردبایە، بۆ وان باشتەر بوو (۲۱) (ئەى دلنەخۆشینە!) ئایا نزیك نیه که پشتتان هەلکرد (و پرووتان لە ئیسلام وەرگیرا) تێکدان و خراپەکاری بکەن لە زەویداو، پەيوەندیەکانى خزمایەتیتان بپچرن! (۲۲) ئا ئەوانە کەسانیکن خوا نەفرینی لێکردوون (سەرەنجام) کەپى کردوون و چاوەکانیشیان کۆیەر کردوون (۲۳) ئایا (ئەوانە) لە قورئانى پانامین، یان دلەکان (ی ئەوان) قفلەکانى خۆیانان لە سەرن؟ (۲۴) بێگومان ئەوانەى دواى ئەوێ پێى راستیان بۆ ئاشکرا بوو، پاشەو پاش (بەرەو دواوەیان) هەلگەپاونەو، شەیتان (ئەو پەفتارەى) بۆ جوانکردوون و پرستی (هيوای خراپى) بۆ درێژ کردوون (۲۵) ئەویش بە هۆى ئەووە بە وانەیان گوت کە ئەوێ خوا دایەزاندو، دەیاندرێ (کەیفیان پێى نایەت): لە هەندیک کاردا بە قسەتان دەکەین، خواش (قسەو پەفتار) پەنھانکردنەکیان دەزانى (۲۶) ئنجا ئایا (حالیان) چۆن دەبى کاتیک فریشتەکان گیانیان دەکێشن؟ لە پروویان و لە پشتهوویان دەدەن (زەبر لە هەموو جیانیان دەسەرەوینن) (۲۷) ئەوێش لە سۆنگەى ئەووە شوین ئەو کەوتوون، کە خواى تووێ کردو و پەزەندیەکیان دزاو، ئیدی ئەویش کردو و (باشە) کانى هەلوەشاندوونەو (۲۸) بەلکو ئایا ئەوانەى دلێان نەخۆشیی تێداى، پێیان

وايه كه هه‌رگیز (خوا) كینه‌كانیان ئاشكرا ناكات (ناخاته گۆڤی)! ﴿٢٩﴾ (نه‌ك هه‌ر كینه‌و بوغزی ده‌روونیان ده‌خه‌ینه‌پوو) به‌لكو ئه‌گه‌ر هه‌مانه‌وێ ئه‌وانت پێشان ده‌ده‌ین و، به‌ نیشانه (و قیافه)یان ده‌یانناسی و، به‌ دنیایی به‌ ئاوازو شیوازی قسه‌ش ده‌یانناسی و، خواش كرده‌وه‌كانتان (هه‌ی هه‌موو لایه‌كتان) ده‌زانێ ﴿٣٠﴾ مسوگه‌ریش تاقیتان ده‌كه‌ینه‌وه، تاكو تێكو‌شه‌ران له‌ نیوتانداو، خۆپاگران بزانی و، هه‌وآل (و هه‌لو‌یست)ه‌كانیشتان تاقی بكه‌ینه‌وه ﴿٣١﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌ وشه‌كان

(سُورَةُ مُحْكَمَةٍ): واته‌: سووپه‌تیکی مانا پ‌ۆشن، (المُحْكَمُ: مَا لَا يَعْزُضُ فِيهِ شُبْهَةٌ مِنْ حَيْثُ اللَّفْظُ، وَلَا مِنْ حَيْثُ الْمَعْنَى)، (مُحْكَم): هه‌ر قسه‌یه‌كه‌ هه‌یج شوبه‌هه‌و ته‌م و مژێکی نایه‌ته‌ سه‌رێ، نه‌ له‌ پ‌ووی بیژه‌كه‌یه‌وه، نه‌ له‌ پ‌ووی واتاكه‌یه‌وه، مانا پ‌ۆشن. (الْمَغْشَى عَلَيْهِ): (غَشِيَ عَلَى فُلَانٍ: إِذَا نَابَهُ مَا غَشِيَ فَهَمَهُ)، (غَشِيَ عَلَى فُلَانٍ): ئه‌گه‌ر حاله‌تیکی به‌سه‌ردا هات، كه‌ عه‌قلی داپ‌ۆشێ، واته‌: بێ ه‌ۆش بێ، یان حالێکی به‌سه‌ردا بێ، ئه‌وه‌ی ب‌ۆی ده‌گوترێ، چاك‌ لێی تی نه‌گات، ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، بابایه‌كیش كه‌ عه‌قلی ده‌پ‌ۆشرێ و سه‌راسیمه‌ ده‌بێ، چاوی ئه‌ب‌له‌ق ده‌بن، ب‌ۆیه‌ش خوا فه‌رموو یه‌تی: به‌ چاوی ئه‌ب‌لقه‌وه ته‌ماشات ده‌كه‌ن.

(فَأُولَى لَهُمْ): ئه‌مه‌ دوو واتای هه‌ن:

أ- (أُولَى: أَيِ أَنْفَعُ وَأَقْرَبُ لَهُمْ)، به‌ سوودترو نیزیكتره‌ ب‌ۆ ئه‌وان.

ب- ﴿فَأُولَى لَهُمْ﴾: له‌ وه‌یله‌وه‌ هاتوه‌، واته‌: سزای سه‌ختتر ب‌ۆ ئه‌وان، وه‌ك له‌ شوێنی دیکه‌دا، خوا ﴿أُولَى لَكَ فَأُولَى﴾ ﴿٣٤﴾ ئهم‌ **أُولَى لَكَ فَأُولَى** ﴿٣٥﴾ القیامة، كه‌ بیگومان ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌.

(فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ): (عَزَمَ الْأَمْرُ، يَعْنِي: إِذَا جَدَّ الْجَدُّ)، که کار گه‌یشته قایمه‌و به کرده‌وه شتیک هاته پیش، (العَزْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ)، (عَزَمَ وَعَزِيمَةُ): چه‌سپاندنی دله له‌سه‌ر جیبه‌جیکردنی کاریک.

(عَسَيْتُمْ): (عَسَى: طَمَعٌ وَتَرَجُّ)، (عسى): بۆ ئومیده‌وار بوون و، به هیوا بوون به‌کاردی.
(سَوَّلَ لَهُمْ): بۆی جوان کردوون، بۆی پازاندوونه‌وه، (التَّسْوِيلُ: التَّزْيِينُ، تَزْيِينُ النَّفْسِ لِمَا تَحْرِيصُ عَلَيْهِ)، هه‌ندیکیش: ﴿سَوَّلَ لَهُمْ﴾ یان به: (سَهَّلَ لَهُمْ) مانا کردوه، واته: بۆی ئاسان و سانا کردوون، که بریتیه: له‌وه‌ی نه‌فس شتیکی زۆر هه‌ز لای بۆ، له پیش چاوی جوان ده‌بۆ و پازاوه ده‌بۆ، با خراپیش بۆ.

(وَأَمَّلَى لَهُمْ): (الْإِمْلَاءُ: الإِمْدَاد)، ﴿وَأَمَّلَى لَهُمْ﴾ پستی بۆ دریژ کردوون، یان هاوکاری کردوون، (الْمُدَّةُ الطَّوِيلَةُ: مَلَاوَةٌ مِنَ الدَّهْرِ)، ماوه‌یه‌کی دریژ پیی ده‌گوتری: (مَلَاوَةٌ مِنَ الدَّهْرِ)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماوه‌که دریژ بۆته‌وه.

(أَضْغَنَهُمْ): (جَمْعُ ضَغْنٍ وَضَغْنٌ: الْحِقْدُ الشَّدِيدُ)، (أَضْغَانٌ: كَوَى ضِغْنًا)، یان (ضَغْنٌ) هه‌ردووکیان به مانای بوغزو کینه‌یه‌کی توند که له دلدا جیگیر ده‌بۆ.

(سَيِّمَهُمْ): (السَّيِّمَاءُ وَالسَّيِّمَاءُ: الْعَلَامَةُ)، (سَيِّمَاءٌ وَسَيِّمَاءٌ)، هه‌ردووکیان به مانای نیشانه دین، واته: تۆ به نیشانه‌کانیان ده‌یانناسی.

(لَحْنِ الْقَوْلِ): ئاوازو شیوازی قسه، (اللَّحْنُ: صَرَفُ الْكَلَامِ عَنْ سَنَنِهِ الْجَارِي)، (لَحْنٌ): بریتیه له‌وه‌ی قسه له راسته پیری خو‌ی لا بدری، (الْحَنُّ بِحُجَّتِهِ: أَلْسَنٌ وَأَفْصَحُ)، پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ له فه‌رمایشتیکیدا ده‌فه‌رموی^(۱): دوو که‌ستان دین بۆ لای

(۱) (أَنَّ أُمَّهَا أُمَّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ سَمِعَ خُصُومَةً بَبَابِ حُجْرَتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخُصَمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغُ مِنْ بَعْضٍ، فَأَحْسِبْ أَنَّهُ صَدَقَ، فَأَقْضِي لَهُ بِذَلِكَ، فَمَنْ قَضَيْتَ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ، فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَرَّكْهَا) (أَخْرَجَهُ البخاري: ۲۳۲۶)

من، یه کیکتان ره نگه به لگه که ی باشترو چاکتر بخاته روو، واته: رۆشنتر قسه بکات و، زمان پاراوترو رهوانیژتر بی، با هه قیشی نه بی، هه قی پی دهدهم، با بزانی که تهو هه قه ی پی دهدهم له بهر نهوه ی به روالهت واده زانم له سهر هه قه، له واقیعدا نابیته هه قی، به لکو پارچه یه که له ناگر بوی ده بپرم.

(وَبَلِّغُوا أَخْبَارَكُمْ): (بَلَاةٌ: جَرَبُهُ وَاخْتَبَرُهُ)، (بَلَاةٌ) واته: تاقیکرده وه، جه رباندی، (وَبَلِّغُوا أَخْبَارَكُمْ) واته: هه واله کانتان تاقیده کهینه وهو، ده جه پینین.

مانای گشتیی ئایه تهکان

دوای نهوه ی له ئایه تهکانی پیشوو دا، خوا ﷺ پیکه وه به رهنگار بوونه وه ی نه هلی ئیمان و نه هلی کوفرو، سه ره نجامی باش و پر خپرو به ره که تی نه هلی ئیمان و، سه ره نجامی پر شه رمه زاری و ریسوایی و مهینه تباریی دنیاو دوا رۆژی نه هلی کوفری کرد، ههروه ها دوای نهوه ی خوا ﷺ باسی پاداشتی پرواداران ی کرد، نهو به هه شته ی ده یچنی و، باسی سزای سه ختی بی پروایانی کرد.

دوایی باسی هه لویستی دلنه خوشهکانی کرد، که له کوړو مه جلیسی پیغه مبهردا ﷺ به روالهت باش گوێ ده گرن، به لام دوایی، یان به توانج و پلارو گالته پیکردنه وه، یاخود هه ر به راستیی ده لێن: پیش ئیستا چی گوت؟

پاشان خوا ﷺ هۆشداریی دا به هه موو لایهک، که رۆژی دوایی نیزیکه، به تایبه تی قوناغی ئاخیر زه مان، چاوه ریچی ده که ن! جگه له وه ی کت و پر بۆیان بی، چونکه هه ندی له نیشانهکانی ده رکه وتوون؟!

دواییش فه رمانی به پیغه مبه ری خاته م ﷺ کرد، که زانیاریی خو ی زیاترو قوولتر بکات، ده رباره ی به ته نیا په رستراویتی خوا، یاخود به ردهوام بی له سهر

ئەو زانیارییە قوول و فراوانەى خوۆى و، لە پشت ئەویشەووە فەرمانى بە ئۆممەتى پىڭەمبەر ﷺ کرد، کە لە بارەى خوا بە یەكگرتن و تەنیا خوا پەرستییەووە، زانیاریى خوۆیان زۆر بکەن و، فەرمانى بە پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ کرد، داواى لىبوردن بکات بۆ گوناھەکانى خوۆى، کە بە نەسبەت ئەووەووە ھەلەو کەم و کورپىن، ھەرۆھەا بۆ گوناھى برۆاداران، لە پیاوان و ئافرەتان، داواى لىبوردن لە خوا بکات.

داواى ئەووە، خوا ﷻ باسى ھەلۆیستى کەسانىكى دەغەل و دڵنەخۆش دەکات، کە چۆن لە ھالىکدا برۆاداران خوا خاوانەو بە تامەزرۆییەووە، چاوەرپىن سوورەتتىكى تازە دابەزى، یان چەند ئایەتتىک دابەزن و، باسى ئەرکىكى دیکەى شەرعیان تىدابى، بە تايبەت بەرەنگاربوونەووە لەگەل ئەھلى کوفرداوە جەنگ و فیداکاریى، کە چى ئەوان کاتىک سوورەتتىكى وا دادەبەزى، چاویان ئەبلەق دەبن لە ترس و بىم! خواش ﷻ برۆویان تىدەکات و بە پرسىارکردنەووە دەفەرموى: ئەگەر تێو پششى تىبکەن و پشت ھەلکەن، سەرەنجام خراپەکاریى دەکەن لە زەویداو، پەيوەندىیە خزمایەتییەکان دەپچرپىن.

پاشان باسى ھەلۆیستى نەرتىبیان لە بەرانبەر قورئاندا دەکات کە: بۆچى لىى ورد نابنەووە، یاخود دلىان قفللى لى دراوہ!

دواى باسى ئەوویە، کە چۆن کەین و بەینیان ھەيە، لەگەل ئەھلى کوفردا، پاشان ئەوانە سەرەنجامیان چۆن دەبى لە کاتىکدا فریشتەکان گىانیان دەکىشن، باسى ھەموو ئەو مەسەلانە لەم دوازدە ئایەتە موبارەکەدا ھەيە.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾، ئەوانەى برۆیان ھىناوہ دەلین: خۆزگە سوورەتتىک دابەزىیایە، ﴿لَوْلَا﴾، لە ئەصلدا بە مانای (ھەلایەو، بۆ ھاندانە، واتە: دەبوایە، بەلام بىگومان برۆاداران شت بۆ خوا پىشنىار ناکەن، بلین: دەبوایە وابى و، دەبوایە وا نەبى، کەواتە: لىرەدا ﴿لَوْلَا﴾، مانای تەمەنناو خۆزگە خواستنى خراوہتە نىو، واتە: ئاوات

و خۆزگە دەخوازن، بە تامەزرۆییەوه دەلێن: خۆزگە سوورەتیک دابەزیایە، ئنجا ئەو سوورەتە کە دابەزیایە چۆن بووایە؟ لە دێری دواییدا دەریدەخات کە سوورەتیکى مانا پۆشن بێ و، باسی جەنگ و جیهاد و پووبەپووبوونەوه و فیداکاریی تێدابێ، ئنجا لەبەر ئەوەی لە پرستەى دواییدا، ئەو وەسف و پێناسەییەى ئەو سوورەتە هاتو، لە پرستەى یەكەم دا، خۆی کارزان و قسەزان بە پێیستی نەزانیو ئەو وەسف و پێناسەییە بفەرموێ، بەس دەفەرموێ: ئەوانەى بروادارن، گوێیان: خۆزگە سوورەتیک دابەزیایە.

﴿فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾، ئنجا هەر کاتیک سوورەتیکى موحکەم، واتە: پۆشن و پتەو لە پووی بیژەو واتاو، کە هیچ درزو کەلێنى تێدا نەبێ، یاخود لێلییەک لە ماناو بیژەکەیدا نەبێ، دابەزێنا ﴿وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾، باسی جەنگیشی تێدا کرا.

ئەگەر سوورەتیکى ئاوا دابەزێ، ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ئەوانە دەبینی کە دلیان نەخۆشیی تێدایە، ئەم تەعبیرە خۆی پەنھازان بۆ موناڤیقەکانی بەکارھێناو، وشەى (المنافقون) هاتو لە قورئاندا، ئەم وشەییەش هاتو، وا پێدەچێ موناڤیقەکان ئەوانە بن، بە تەواویی نیڤاق لە دڵ و دەروونیاندا جێگیر بوو، سەرئایى بوونیان داگرتو، بەلام ئەوانەى دیکە، نەگەيونە ئەو پاددەییە، چونکە خوا ﷻ لە یەك سیاقدا باسی ھەردووکیان دەکات، بۆ وێنە لە سوورەتى (الأنفال) دا، دەفەرموێ: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (٤٩)، واتە: کاتیک کە موناڤیقەکان و ئەوانەى دلیان نەخۆشیی تێدایە، دەلێن: ئەوانە ئایینەکیان ھەڵیخەلە تاندوون، ھەر کەشیش پشت بە خوا ببەستێ، بە دنیایی خوا زالی کارزانە.

کەواتە: ئەوانە دوو جوۆرە کەسى موخەنتەت و دەغلەن، بەلام لێک جیان، ئنجا لێرەدا خوا ﷻ باسی ئەوانەیان دەکات کە دڵ و دەروونیان نەخۆشیی

نیفاقی چۆتەتتى، بەلام مەرج نە سەرتاپای بوونی داگرتبن، وەك چۆن كەسى تووشى نەخۆشییەك دەبى، بەلام جارێ تەشەنەى نەكردو، كە هەموو بوونی داگرتبى، دەگونجى ئاسانتەر چارەسەر بكرى، ئەوانەیان كە دلیان نەخۆشیی تێدايە، دەیانینی: ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَفَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، تەماشات دەكەن، سەرنجەت دەدەن، وەك تەماشاكردنى كەسێك بە ھۆى مردنەو، بپھۆشیی بەسەردا ھاتبى، واتە: كەوتۆتە ھالى خۆى و لە گیانەلا دايە، چاوەكانى ئەبڵەق بوون، بە چاوى ئەبڵەق و سەراسیمەیی تەماشات دەكەن، ھێندە دەترسێن، لەبەر ئەوھى خۆیان بە مسوڵمان لە قەلەم دەدەن و، مسوڵمانانیش مولزەم كراون لەم سوورەتەدا كە جەنگ و فیداكارى بكەن، ئەوان لە ترسان چاویان ئەبڵەق بوون، بە سەراسیمەیی تەماشات دەكەن، ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾، سزای ھەرە سەخت بۆ ئەوان، ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، دەبوایە پێشەى ئەوان فەرمانبەری و قسەى پەسەند بى، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، ئنجا كاتێك كارەكە دەچەسپى، كار دەگاتە قایمە، واتە: (إِذَا جَدَّ الْجَدُّ)، كاتێك ئەو ئەركەى خوا ﷻ دەبەھۆى بە پرۆادارانى بسپێرى، دەچەسپى و بریارى لەسەر دەدرى، ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾، ئەگەر لەگەڵ خوادا راستیان كردبایە، بۆ ئەوان باشتر بوو، لەگەڵ خوادا راستیان كردبایە، كە دەلێن: ئیمە پرۆادارین و دەلێن: ئیمە خۆى پەرورەدگارمان لە خۆمان و، لە ھەرچى ھەمانە خۆشتەر دەوێ، دواى خواش ﷻ پێغەمبەرى خوا ﷺ ھێندەو ھێندە خوشمان دەوێ! ئەگەر لەو قسانەدا لەگەڵ خوادا راستیان كردبایە، بۆ ئەوان باشتر بوو.

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نەزیکەو لەوانەيە، كە ئیوە پشت بكەنە ئیسلام! ﴿أَنْ تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾، كە خراپەكارى بكەن لە زەویدا، تێكدان بكەن، ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، پەيوەندییە خزمایەتیەكانیشتان بپچڕێنن!

واتایەكى دیکەى: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نەزیکە ئەگەر ئیوە كارتان پى سپێردرا، بوونە ھۆكمران و كاربەدەست بەھۆى ئەو ھۆكمرانى و كاربەدەستیەو،

خراپه و ټيکدان بکه نه له زه ويداو په يوه ندييه خزمایه ټييه کانتانېشتان بېچرېتن، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾، ئا ئه وانه که سانیکن، خوا ﷺ نه فرینی لیکردوون، واته: دووری خستوونه ته وه له په حمه تی خوئی، ﴿فَأَصْنَمُهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَرَهُمْ﴾، ئنجا که ږی کردوون و چاوه کانیشیانی کویر کردوون.

یانی: خوا ﷺ له به زه یی خوئی دووری خستوونه وه، به هوئی نه و کرده وانه یانه وه، واته: خوئیان پشت له ئیسلام ده که نه و، خواش له به زه یی خوئی دووری خستوونه وه، واته: نه فرینه که ی خوا، کاردانه وه و ده رهاوېشته ی دوور که و تنه وه ی خوئیان و پشت کردنه ئیسلامی خوئیانه، هه روه ها ده رهاوېشته ی ټيکدانی نه وانه له زه ويداو، پچرانندی په يوه ندييه خزمایه ټييه کانیا نه، بویه خوا ﷺ نه فرینی لیکردوون، ئنجا له نه نجامی نه فرین لیکرندا: ﴿فَأَصْنَمُهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَرَهُمْ﴾، که ږی کردوون و، چاوه کانیشیانی کویر کردوون، واته: هه سته وه ره کانی و لیکردوون کار نه که نه و، گوئیان هه ق نه بیستی و، چاویان هه ق نه بیني و، عه قل و دلیان هه ق نه فامی.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾، ئایا له قورئانیوه رانامینن؟ یا خود دلانیک قفله کانی خوئیانیان لیدراون، ﴿قُلُوبٍ﴾ به نه زانراو (نکرة) هاتوه، واته: دلانیکی پیسی پشت له خوا، قوفله کانی خوئیانیان لیدراون، نه و قوفلانه ی شایسته ی نه وانه، لیان دراون، بویه له قورئان تی ناگه نه، ئایا له قورئان رانامینن؟ یان لئی راده مینن، به لام دله کانی نه وانه دلانیکن، قوفلیان لیدراون و، له به رانه ر هیدایه ت و فره مایشتی خوا دا، گاله دراون و داخراون؟!.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ﴾، به دلنیا یی نه وانه ی له سه ر پاشوانیان هه لکه راونه وه، پاشه و پاش هه لکه راونه وه، (أدبار)، کوئی (دبر)، یانی: پاشه وه ی مروف، پشتی، واته: پاشه و پاش هه لکه راونه وه، ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، دوا ی نه وه ی رینمایان بو روشن بوته وه، ږی راستیان بو روشن بوته وه، نه وانه چوونن؟ ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ﴾، نه وانه شهیتان بوئی جوان کردوون،

رستی هیوای ناره‌وای بۆ درێژ کردوون، ئەو هیواو ئاواتانە ی ناشەرعیین، شەیتان رستی هیوای بۆ درێژ کردوون و، خراپەشی بۆ زیاد کردوون.

ئەنجا لە ئەنجامی چێیدا، شەیتان ئاوا زەفەری پێ بردوون؟ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾، ئەوەش بە ھۆی ئەوەوە کە گوتیان: ﴿لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾، بەوانە ی ئەوەیان دەدزی کە خوا دایبەزاندووە، رقیان لەوە ھەڵدەستی کە خوا دایبەزاندووە، کە قورئانە، پێیان گوتن: ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، ئیمە لە مەودوا لە ھەندێ لە کاروباردا فەرمانبەریتان دەکەین، گۆڕایەڵیتان دەکەین، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾، خواش قسە پەنھانکردنی ئەوان و، رەفتار پەنھانکردنی ئەوان دەزانێ، ھەڵبەتە ئەمە خوێندراویشەتەو: (أَسْرَارَهُمْ)، واتە: خوا پەنھانەکانیان دەزانێ.

﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوتُ وُجُوهَُهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ﴾، واتە: ھالیان چۆن دەبێ کاتی ک فریشتەکان گیانیان دەکێشن و، لە دەم و چاویان و لە پشتەووەشیان دەدەن؟ دەشگونجێ مەبەست ئەوە بێ کە لە ھەموو جەستەیان دەسەرھوێنن، زەبریانی تی دەسەرھوێنن، لە ھەموو لایانیان دەدەن.

ئەگەر مەبەستیش پروویان و پشتەووەیان بێ، یانی: لە دەم و چاویان دەدەن، چونکە بەرھە کوڤرو نیفاق ڕۆشتوون و، لە پشتەووەیان دەدەن، چونکە پشتیان لە ئیسلام و ھیدایەتی خوا کردووە.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾، ئەوەش بەھۆی ئەوەوە کە شوێن ئەوە کەوتوون، خوا ی توورە کردووە، رەزامەندیی خواشیان دزاو، واتە: رەزامەندیی خویان رقی لێ بۆتەووە کەیفیان پێ نەھاتو، ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ﴾، خواش ڕوێ کردووەکانی ھەڵوەشانووونەووە، پووچەڵ کردوونەووە، واتە: کردووە باشەکانی کە ئەنجامیان داو، لەبەر ئەوە ی ئیمانیا تێدا نیە، وەک شیر ی ھەوێن، چۆن دەترشی و ھەڵدەبزرکی، خوا کردووەکانی ھەڵوەشانووونەووە، لەبەر ئەوە ی ھەوێن و جەوھەری ئیمانیا تێدا نیە.

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ﴾، ئایا ئەوانەى دلیان نەخۆشیی تێداىە، پێیان وایە خوا کینهو بوغزەکانیان ئاشکرا ناکات و دەرنەهێنێ؟ ئایا پێیان وایە هیچکەس نایانناسێ و تێیان ناگات؟ ئایا پێیان وایە دەگونجێ هەر وایە بە دەرخۆنە بکەن، لەو هەموو کینهو بوغزەى لە دلیاندا هەیه، بەرانبەر بە مسوڵمانان؟ واتە: ئەگەر وا بیر بکەنەو، بە هەڵە داچوون، پرسیارکردنە که پرسیارکردنى نکوولییەکەرانبە.

﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَهُمْ﴾، نەک هەر کینهو بوغزو رقی نیو دلیان دەردەخەین و دەیخەینە گوێ، بۆ ئەوێ مسوڵمانان بیانناسن، تاكو سەرەنجام لە خراپەکاریان پارێزراو بن، بەلكو ئەگەر ویستبمان ئەوانمان پێشانى تۆ دەدات، ﴿فَلَعَرَفْنَاهُمْ بِسِمَتِهِمْ﴾، تۆش بە نیشانەو قیافەى خۆیان دەتناسین، ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾، بە دلیایەو ئەگەر پێشانیشت نەدەین، بە هوێ ئاوازو شیوازی قسە کردیانەو، دەیانناسی، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾، خواش کردەو کانتان دەزانێ، هەموو لایەکتان بە چاک و خراپەو.

لە کووتاییدا خوا ﷻ دەفرموی: ﴿وَلَتَبْلُؤَنَّكُمْ﴾، بە دلیایی و بە جەختکردنەو تاقیستان دەکەینەو، ﴿حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوا أَبْصَارَكُمْ﴾، تاكو تیکۆشەران لە ئیوێو خۆراگرانان بزانین، ﴿وَنَبْلُوا أَبْصَارَكُمْ﴾، هەر وەها هەوآل و دەنگ و باسە کانتان تاقی بکەینەو، واتە: ئەو هەوآلەى دەیان دەن و دەلێن: ئیمە ئیمانمان بە خواو بە ئیسلام هەیه، ئنجا چ راست بکەن، وەک ئەهلی ئیمان، چ درۆ بکەن، وەک ئەهلی نیفاق، خوا ﷻ ئەو هەوآلەى دەیان دەن، تاقیان دەکاتەو، کام هەوآلە راستەو کام هەوآل راست نیە؟

یاخود: ﴿وَنَبْلُوا أَبْصَارَكُمْ﴾، هەوآل و دەنگ و باسی ئیوێو پروون دەکەینەو، وەک لە سوورەتی (یونس) دا دەفرموی: ﴿تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾، ئەمڕۆ هەر کەسێک چی پێشخستو، بۆی دەردەکوێ و پروون دەبێتەو، چونکە شت کە

تاقی دەکرێتەوه، روون دەبێتەوه، ئەگەرنا (بَلَاء و بَلُو)، بە مانای تاقییکردنەوه دی، بەلام لە ئەنجامی تاقییکردنەوهدا، شت دەردەکهوێ.

کەواتە: ﴿وَبَلَّوْاْ اَخْبَارَكُمْ﴾، واتە: هەوالە کانتان پادەگەیه نین چیتان کردووە و چۆنتان کردووە؟ بەلام من ئەو واتایەشم لێگرت، کە دەگونجی مەبەست پێی ئەو قسەو هەلوێستانە ی ئەوان بێ، کە وەک هەوالێک لە خۆیانان دەردەخەن، خوا ﷻ لە ئەنجامی هەلوێستەکانیاندا، هەوالە کانیشیان دەجەپێنێ و، دەریدەخات، داخۆ هەوالی کامیان کە لە بارە ی خۆیەوه دەیدات، راستەو، کامیشیان هەوالە کە ی راست نیە و درۆیە؟

له بۆره كۆمهڵه سه پیه كێن نهكته سانی

بێن مەكەم خێ مۆتۆج الوهس الخدمهت

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

برواداران خوازیاری دابەزینی سوورەتیکن، کە باسی جەنگ و جیهادی تیدا بکری، کەچی کاتیک سوورەتیکى مانا پۆشن لەو بارەووە دادەبەزی، دڵنەخۆشان لە ترس و حەژمەتان چاویان ئەبەلق دەبن، لە حالیکدا فەرمانبەری و، قسەى پەسندو، لە کاتی کار گەیشتنە قایمەشدا، راستکردن لەگەڵ خوادا، بۆ وان باشتەر بوو، نیزیکیشە ئەو جوۆرە کەسانە لە کاتی پشت هەڵکردندا (یان کاربەدەست بووندا)، مل بەدەنە خراپەکاریی و پچراندنی پەيوەندى خزمایەتیی، کە بیگوومان ئەوانە ئەفرین لیکراوی خواو، کەرو کویر کراو دەبن، ئنجا ئایا ئەوانە لە قورئانی رانامینن، یاخود دلیان قفل دراووە و گالە دراووە؟

خو **﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَنَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ۞ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۞﴾** فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ۚ ۞ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۚ ۞

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پازدە برگەدا:

١- **﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾**، واتە: ئەوانەى پروایان هیناوە، دەلین: خۆزگە سوورەتیک دابەزیایە، (لَوْلَا لِلتَّحْضِيضِ، وَهَذَا بِمَعْنَى التَّمْنِي)، هەرچەندە (لَوْلَا)

له بنه‌رەت دا بۆ ھاندانە، بەلام لیڤرەدا بە مانای خۆزگە خواستە، که دەفەرمووی: ﴿لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾، واتە: دەبووایە، یان خۆزگە سوورەتیک دابەزیایە، سەرەتا سوورەتەکه باس نەکراوە چۆن بێ، بەلام دوایی خوا ﷺ باسیکردووە، (حَذَفُ وَصْفُ السُّورَةِ فِي قَوْلِهِمْ لِدَلَالَةٍ مَا بَعْدَهُ عَلَيْهِ)، بۆیە لە باسی ئەواندا که خۆزگەیان خواستووە سوورەتیک دابەزی، وەسفەکهی قرتیندراوە، چونکە پستەیی دوایی دەیگەینێ.

(۲) - ﴿فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾، ھەر کاتیک سوورەتیک موحکەم، واتە: مانای ئایەتەکانی روشن بێ و، ھیچ مانای دیکە ھەلنەگرێ، تەم و مژ نە بەسەر بیژەکانیوە ھەبێ، نە بەسەر واتاکانیوە، روشن و مەحکەم و قایم، باسی جەنگیشی تیدا بکری، کاتیک سوورەتیک و دابەزی:

(۳) - ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ئەوانەیی دلیان نەخۆشیی تیدایە، دەیانبینی، دلیان نەخۆشیی تیدایە، واتە: کوفر لە دلی خۆیاندا پەنھان دەکەن، خوا ﷺ لیڤرەدا کوفری وەک نەخۆشیی داناوە، که لە دل و دەروونی مرووف دەدات، بۆیە خوا ﷺ بەم تەعبیرە ناساندوونی و نەیفەرموو: (رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ، رَأَيْتَ الَّذِينَ نَافَقُوا)، بۆیەش وایفەرموو، چونکە دیارە ئەو نەخۆشیی کوفرو نیفاقە، تەواو لە دلیاندا نەچەسپاوە، که سەرتاپای بوونیان دابگری، بەلکو لە دلی داو و دلی نەخۆش کردوون، یان لەبەر ئەوەی لەو سەرەتایەو، چونکە ئەوانە لەگەڵ ئەھلی ئیماندا تیکەڵ بوون، خۆیان و پیشان داوە، که مسوڵمانن و مسوڵمانان کەمتر ناسیویان و، دەرکیان کردوون، بۆیە بەو تەعبیرە ھیناویەتی، بەلام دواتر لە سالانی دواتر داڵتە نیفاق زیاتر بوو و، ئاشکرا بوو، بۆیە خوا پەرەردگار لەو بارەو سوورەتیک دابەزاند بە ناوی: (المنافقون).

(۴) - ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، تەماشات دەکەن وەک تەماشاکردنی کەسیک، بە ھۆی مردنەو بێھۆشیی بەسەردا ھاتو،

﴿الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، (الْمُخْتَصِرُ الَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ، عَلَىٰ فَهْمِهِ)، ئەو کەسە لە گیانەلادیو بێ ھۆشیی بەسەر عەقل و ھۆشیدا ھاتو.

یاخود: ﴿نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، (يَعْنِي: يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمُتَحِيرِ بِحَيْثُ يَتَّجُهُ إِلَى صَوْبٍ وَاحِدٍ)، وهك بابايه کی سهراسیمه که چاو ته نیا له سه ر یه ک شوین چر داده گری، تاوا ته ماشات ده کهن.

هه لبه ته لی ره دا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً مُّحْكَمَةً وَذُكِّرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾، ههر کاتیک سووره تیکی مانا روشن دابه زی و باسی جهنگی تیدا کرا، واته، سووره ته که ته نیا باسی جهنگ و جیهاد نیه، به لکو له نیو مه به سته کاندای که تیدا هاتوون، باسی جهنگ و جیهادیش هاتوه، نه وانه بهو جو ره ته ماشات ده کهن، دیاره له ترس و هه ژمه تان، چونکه نه وانه ده زانن که خو یان به مسو لمان له قه لهم داوهو، ده شزانن نهو سووره ته ی باسی جهنگ و جیهادو فیداکاریی ده کات، مسو لمانانی پیوه پابه ند ده کرین، نه وانیش تازه له نیو مسو لماناندا خو یان گرفتار ده کهن، به نهو نه رکه وه، ده شتر سین له نه نجامدانی نهو نه رکه، بویه چاویان نه بله ق ده بن له ترسان، وهک بابایه ک له کاتی گیانه لادا بی، چو ن چاوی نه بله ق ده بی، چاو ناتروو کینئ، نه وانیش بهو شیوه یان لی دی، بویه خوا ﷺ ده فهرموئ:

۵- ﴿فَأُولَىٰ لَهُمْ﴾، (ئهمه هه ره شه یه)، سزای ههره سه خت بو وان، هه ندیک گوتوو یانه: ئهمه ریژگه ی هه لبراردن (صیغة التفضیل) ه، له (ویل)، که به مانای (سزا) یه، واته: سزای سه ختر بو نه وان، یاخود: (أُولَىٰ لَهُمْ: قَارَنَهُمْ وَقَرَّبَ مِنْهُمْ مَا يَكْرَهُونَ)، واته: له گه لیان بی و لییان نزیک بی، نه وه ی نه وان پییان ناخو شه و که یفیان پیی نایه ت، که بریتیه له سزا.

۶- ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، فه رمانبه ریه ک و قسه یه کی په سند، ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، له پرووی ریزمانییه وه به نیهاد (مبتداً) داده نری، نه دی گوزاره (خبر) که ی چیه؟ قرتیندراوه، واته: (طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ خَيْرٌ لَهُمْ)، فه رمانبه ریه ک و قسه یه کی په سند، باشت بوو بو نه وان.

دەشگونجی: ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، گوزاره (خبر) بى، نيهاد (مبتدا) هكەى
قرتیندرا بى، یانى: (الْأَمْرُ: طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ)، واتە: کارى راست، فەرمانبەریی
و قسەى پەسندو باشە، ئەگەر وىستبایان بە مسوڵمانى ڕەشیدو عاقل لە قەڵەم
بدرێن، دەبوو ئاوا بکەن.

(۷) - ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، هەر کاتیک کار گەیشته قایمە، ﴿عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، یانى: (إِذَا جَدَّ
الْجِدُّ)، کار گەیشته شوینی خوێ و، هاتە سەر جێبەجێکردن و ڕیاری لەسەردرا.

(إِذَا) زەرڤیکە بو داهاوو، ﴿الْأَمْرُ﴾، (أَل) هكەى بو ناساندنە، واتە: کارى
جەنگ گەیشته قایمە، یاخود (أَل) هكە قەرەبووى پال وەلادراو (تعويض عن
المضاف إليه)، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، (أَي: إِذَا عَزَمَ أَمْرُهُم)، هەر کات کارەکیان، (أمر
القتال)، کاتیک کارى جەنگ ڕیاری لەسەر دراو، عەزىمى لەسەر جەزم کرا.

(۸) - ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾، ئەگەر لەگەڵ خوادا راستیان کردبایە، بو
ئەوان باشتر بوو، ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾، ئەمە وەلامى (إِذَا) یە، چونکە (إِذَا)، لێرەدا مانای
مەرڤى خراوەتە نیوو وەک (إن الشرطية) وایە وەلامى دەوێ، وەلامەکەى ئەوێ: ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾، ئەگەر کاتى کار گەیشته قایمە، کارى جەنگ و جیهادو ڕیاری
لەسەر درا، لەگەڵ خوادا راستیان کردبایە، بو خویان باشتر بوو.

(۹) - ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نیزیكە ئەگەر پشتتان هەڵکرد: ﴿عَسَيْتُمْ﴾،
خویندراویشەتەو: (عَسَيْتُمْ)، نیزیكە، ڕەنگە ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئەگەر ئێوە پشتتان هەڵکرد،
پشتتان کردە ئیسلام و پەيامى خوا.

(۱۰) - ﴿أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾، (ئایا زۆر نزیك نیه، کە ئێوە پشتتان هەڵکرد)، تیکدان
بکەن لە زەویدا؟!.

(۱۱) - ﴿وَنَقُطِعْ أَرْحَامَكُمْ﴾، هەر وەها پەيوەندییە خزمایەتیەکانیشتان بپچڕێن؟
﴿وَنَقُطِعْ أَرْحَامَكُمْ﴾، خوێراویشەتەو: (نَقُطِعُوا)، ﴿وَنَقُطِعْ أَرْحَامَكُمْ﴾، یانى: زۆر بپچڕێن، (نَقُطِعُوا)،

یانی: بیچرینن، یانی: زۆر ئەگەری هەیه و نزیکه ئیوه سەرەنجام ئاوا بکەن، بە ھۆی پشتکردنتانە ئیسلامەو.

واتایەکی دیکە: ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نزیکه که ئیوه ببنە حوکمران و، کاربەدەست، کارتەن بکەوێتە دەست، خراپە کاریی بکەن لە زەویداو، پەیوەندییە خزمایەتیە کانیشتان بچرینن، هەندیک لە توێژەرەوانیش ئەو مانایەیان لێ گرتو، هەردووک مانایەکان دین، بەلام زیاتر وا پێ دەچێ مانای (تَوَلَّيْتُمْ: اَعْرَضْتُمْ)، واتە: پشتتان هەڵکردو، پشتتان کردە ئیسلام، ئەم مانایە زیاتر لەگەڵ ئەم ڕەوتەدا بگونجێ.

کە دەفەرموی: ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾، ئەگەر قسەیهکی راستیان لە خزمەت خوادا کردبایە، قسە راست (صدق) یش ئەوێه پێکەڵپێک بێ و بچەسپێ لەگەڵ ئەوێ لە واقعیدا هەیه، واتە: ئەگەر لە قسەکه یاندا که دەڵێن: ڕوادارین راستیان کردبایە، یان که دەڵێن: ئێمە ئامادەیی جەنگ و جیهادین لە پێناوی خوادا، ئەگەر راستیان کردبایە، بۆ ئەوان باشتەر بوو.

(۱۲) - ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾، ئەوانە که سانیکن خوا ﷻ نەفرینی لێکردوون، ئەمە دوو ئەگەری هەن:

أ- دەگونجێ ﴿أُولَٰئِكَ﴾، ئەوانە بچیتەو بۆ: ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾، ئەوانەیی دلیان نەخۆشیی تێدا، خوا ﷻ نەفرینی لێکردوون.

ب- دەگونجێ بچیتەو بۆ: ﴿أَن تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، (أي: المفسدين في الأرض والقاطعين للرحم)، که سانیک که خراپە کاریی و تێکدان دەکەن لە زەویداو، پەیوەندییە خزمایەتیە کانیشت دەچرینن، خوا ﷻ نەفرینی لێکردوون و، لە بەزەیی خۆی دووری خستوونەو.

لێرەدا که خوا ﷻ دەفەرموی: ئایا نزیکه ئەگەر ئیوه پشتتان هەڵکرد لە ئیسلام، سەرەنجام تێکدان بکەن لە زەویداو، پەیوەندییە کانتان بچرینن؟

چونکه ئەم سوورەتە موبارەكە، هەندێك لە زانایان دەڵێن: پێش جەنگی ئوحوود دابەزیو، وەك هەوالدان بەوێی كە لە جەنگی (ئوحوود)دا مونا فێق و دلنەخۆشەكان بە قیادەى عەبدوللای كۆری ئوبەى كۆری سەلوول، پشت لە جەنگ و جیهاد دەكەن و، پێغەمبەرى خوا ﷺ، لەو تەنگانەىدا پشت بەردەدەن، دەگونجی ئەو هەوالدان بى بە نادیارو، دەشگونجی هەوالدان بى بە واقع، كە ئیو و اتان كرد، ئەگەر ئەمە لە گەرمە گەرمی جەنگی ئوحوودو لەو كاتى ڕووبە ڕوو بوونەوانەدا دابەزىی.

شایانى باسە: هەندێك لە زانایان گوتووینە: لێرەدا خوا ﷻ ئاماژەى كردو بە ئومەوییەكان و عەباسییەكان كە دوایی لە بەینی خۆیاندا كە دەبنە حوكمران و كار بە دەست، دەكەونە دژایەتییكردنى یەكدی و پەيوەندى خزمایەتیی لەگەڵ یەكدا پچراندن و، خۆینی یەكدی ڕشتن، بە تاییەتیی لە دژی بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ.

بەلام پێم وایە ئایەتەكە بە گشتى دەدوێ و، هەم ئەوێش دەگریتهو، هەم جگە لە ئەوێش دەگریتهو، بۆیە نابێ بگوترێ: بە تاییەت مەبەست پێى ئومەوییەكان و عەباسییەكان، كە هەردووکیان بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ یان ئازار داو، زانایانى ئازار داو، جگە لە بنەمالەى پێغەمبەریش ﷺ، هەر كە سێك فەرمانى بە چاكەو قەدەغەى خراپە كرد بى، ئەگەر حەسەنى بەصرایی بوو، سەعیدی كۆری جوبەیر بوو، عەبدوررەحمانى كۆری ئەشعەس بوو، وێرێ گەورە پیاوانى بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ، كە فەرمانیان بە چاكەو ڕێگریان لە خراپە كردو، بە كورتیی هەر كە سێك قسەى هەقى بۆ كردبەن و، لە دژیان ڕاوەستا بى، بەشى لێدان و پێدادان و سجن كردن و كوشتن و هەلواسین بوو.

بێگومان ئەم ئایەتە موبارەكانە چەمك و واتاكەیان نابێ، بەستریتهو بە ڕووداویكى میژوویی، یاخود قۆناعیكى میژوویی، یان كۆمەلگایەكى دیاریكراو، بەلكو هەر كەسێ پشتمانی كردە خواو پەيامى خوا، سەر بۆ ئەو دەكیشێ كە

تیکدان و خراپەکاری بکات لە زەویداو، پەیوەندییەکانی خزمایەتیش بپەرێنی،
پیشینانیشمان گوتووینە: لەو کەسە بترسی که لە خوا ناترسی.

(١٣) - ﴿فَأَصْحَهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَرَهُمْ﴾، ئنجا (خوا) کەری کردن و چاوەکانیان کۆر کردن.

یانی: لە ئەنجامی نەفرین لێکرانی خوادا بۆیان، کەر دەبن و، کۆر دەبن،
واتە: هەم گۆیان هەق نابیستی و، هەم چاوشیان هەق نابینی و، عەقڵ
و هۆشیشان باش لە هەق تێ ناگات، لە ئەنجامی گوناھکردن دا، ئینسان
هەستەوهرەکانی تیک دەچن.

(١٤) - ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ﴾، ئایا لە قورئانەوهر رانامینن، لێی ورد نابنەوهر و سەرئەو
نادەن؟.

(١٥) - ﴿أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾، یاخود دڵەکان قفلەکانیان لەسەرن؟ یانی: ئەوانە
خاوەن دڵتیکن، چەند دڵیکی تاییەت کە قفلی خۆیان لێ دراوە؟ ئەو پرسیارکردنە،
پرسیارکردنە بۆ سەر سوپماندن لە حاڵی ئەوان، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ
أَقْفَالُهَا﴾، بۆیە: ﴿قُلُوبٍ﴾، بە نەزانراو (نکرة)، هاتو، چونکە بۆ جوړیک لە دڵانە،
یانی: ئەوان خاوەنی جوړیک لە دڵان کە قفلەکانی خۆیان لێ دراو، پێشتر گوتمان:
﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئەگەر تێپەرکار (متعدی) بێ، (أَي: تَوَلَّيْتُمْ الْأَمْرَ)، کاروبارتان بە ئەستۆوە
گرت، بوونە بەرپرس و کار بە دەست، بەلام ئەگەر: ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾ لازیم بێ، (تَوَلَّى: أَعْرَضَ)،
پشتی تێکردو پرووی لێ وەرگیرا، (تَوَلَّى)، وێرای (متعدی) بە مانای (لازم) یشی هاتو، کە
بەرکار نەخوازی، (تَوَلَّى: أَعْرَضَ)، کەواتە: ئەگەر مانای (لازم) ی لێ بگیرێ، کە ئیمە ئەو
رایەمان زیاتر پەسەند کردو لە گەڵ سیاقی ئایەتەکاندا باشتەر دەگونجێ، واتە: ئەگەر ئێوە
پشتان کردە ئایین و بەرنامەی خواو پشتتانە کردە قورئان، سەرەنجام سەرتان بەو
دەگات کە تیکدان و خراپەکاری بکەن لە زەویدا بە گشتی، بە تاییەتیش پەیوەندی
خزمایەتی و نیزیکیان بپەرێنن، دیارە کەسانیکیش وای، خوا ﷻ نەفرینان لێ
دەکات و لە بەزەیی خۆی دووریان دەخاتەوهر، لە ئەنجامی نەفرین لێکرانی خواشدا

هەم کەر دەبن، هەم کوێر دەبن، واتە: هەم گۆیان هەق نابیستی، هەم چاوشیان هەق نابینی و، عەقل و ھۆشیشان باش لە هەق تێ ناگات، لە ئەنجامی گوناھکردندا، ئێنسان ھەستەو ھەرەکانی تێک دەچن، ھەر بۆیەش خوا ﷻ دواوی دەفەرمووی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْ يُبَيِّنَ لَهُمْ سُبُلَ الْبَيِّنَاتِ﴾ (۲۴) ئایا ئەوان لە قورئان رانامێنن؟ یان دلانێک قفلەکانی خۆیانان لەسەرن، خاوەنی چەند دلێکن، قفلێ تایبەتی خۆیانان لێ دراوەو، دلێکیش قفلێ لێدری، بە دلنایای مانای وایە هیچ شتێکی ناچێتە نیوی.

شایانی باسە: ئێمە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الإسراء) دا، لە کورتە باسیک دا باسی گرنگی پەيوەندیی خزمایەتیمان کردووە، ھەر ھەتا تاوان و خراپە ی پچراندنی پەيوەندیی خزمایەتی، لەوێشدا ئەم فەرموودەیمان ھێناوەو لێرەش، دووبارە دەھێنینەو:

پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْخَلْقَ، حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْهُمْ، قَامَتِ الرَّحِمُ فَتَعَلَّقَتْ بِحَقْوِ الرَّحْمَنِ فَقَالَ: مَهْ؟ قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَاذِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَتَرْضِي أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اقْرَءُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ (۲۳) ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْ يُبَيِّنَ لَهُمْ سُبُلَ الْبَيِّنَاتِ﴾ (۲۴) { (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۵۹۸۷، ومسلم: ۲۵۵۴).

واتە: پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: خوای بەرز دواي ئەوێ دروستکراوەکانی دروست کردن، لێیان بوووەو، خزمایەتی دەستی لە بەر پشتینی خوای خاوەن بەزەیی نا، (یان: پەنای برده بەر خوا، ئەمە تەعبیریکی رەزمییە)، خوا ﷻ فەرمووی: چییە، چیت دەوێ؟ گوتی: ئایا ئەم پێگەو حالەتە ھی ئەوێە من پەنات بێنمبەر لەوێ بپچرێنم؟ خوا ﷻ فەرمووی: بەلێ، ئایا پازیی دەبی ھەر کەسیک تۆ بگەینێ، منیش بیگەینم بە بەزەیی خۆم و، ھەر کەسیک تۆ بپچرێنێ، منیش بیچرێنم لە بەزەیی خۆم؟ گوتی: با، خوا ﷻ فەرمووی:

ئەوہ بۆ تۆ، پیغەمبەر ﷺ دوايى فەرمووی: ئەگەر دەشتانەوتی ئەمە بخویننەوہ:
﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ...﴾

هەلبەتە ئەوہی لە فەرمایشتە کە دا هاتوہ، ئایەتە کەش ئەوہ دەگەینەتی کە
لە ئەنجامی پەرچاندنی خزمایەتییداو، تێکدان لە زەویدا، نەفرین و لەعنەتی خوا
دادهبەزێ بۆ سەر ئەو جوۆرە کەسانەو، کەڕیشیان دەکات و کویریشیان دەکات،
عەقڵ و ھۆشیشیان وای لێ دی، وەک قفلی لێدراپی و لە ھەق تێ نەگەن.

لە سورە کۆمەدییەبەکن بەکەسێکین

بەن مەکەم عەبەدووع الیومەن الدنەماکە

پاڤەباندنی مەکتەبی ماموستا عەلی باپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

GET IT ON Google Play

QR CODE

AliBapir/پاڤیر

مەکتەبی ماموستا عەلی باپیر

کەسێکە

پاڤەباندنی مەکتەبی ماموستا عەلی باپیر

QR CODE

پاڤەباندنی مەکتەبی ماموستا عەلی باپیر

کورتە باسیک دەربارەیی

چەسپانی ھوكمی ئەو ئایەتە بەسەر یەزیدی کۆری موعاویەدا

ئەو ئایەتە ییشتەر تەفسیرمان کرد کە دەفەر مووی: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) واتە: ئایا نیزیکیە کە ھەر کاتیکی پشنتان ھەڵکرد، واتە: پشنتان کردە ئیسلام و بەرنامە ی خوا ی پەر وەردگار، تێکدان و خراپە کاری ی لە زەویدا بکەن و، پە یو ەندییە کانی خزمایە تییان بپچرێنن. ئەو ە ئە گەر (تو لیتم)، بە مانای (أَعْرَضْتُمْ) بی، واتە: پشنتان ھەڵکرد، ئەو کاتە دە گوتری: (تولی)، کرداری کی (لازم) ە، یانی: بەر کاری ناوی.

بە لام ئە گەر (تولی) کرداری کی بەر کار خواز (مُتَعَدِّي) بی، ئەو کاتە (تَوَلَّيْتُمْ)، بە مانای ئە گەر بوونە ھوكمپران و بەر پرس.

واتە: ئایا نیزیکیە ھەر کات بوونە بەر پرس، تێکدان لە زەویدا بکەن و، پە یو ەندییە کانی خزمایە تییان بپچرێنن؟

ھەلبەتە (تَوَلَّيْتُمْ): چ بە مانای (أَعْرَضْتُمْ) پشنتان ھەڵکرد بی، چ بە مانای کار و ە ئە ستۆ گرتن بی، لە ھەردوو حالە تە کە دا، ئەم ئایە تە دە گونجی بەسەر (یزید) دا بچە سپی، چونکە یەزید ھەم پشتی لە ئیسلام کردو ە کەم و زۆر، ھەم کار و باریشی بە ئە ستۆ ە گرتو ە، واتە: بە ھەردوو واتایە کە ی (تَوَلَّيْتُمْ) بەسەر حالە تە کە ی یەزید دا دە چە سپی، چونکە: ھەم بە شیو ە یە ک لە شیو ە کان پشتی لە ئیسلام کردو ە، ھەم کار و باریشی بە ئە ستۆ ە گرتو ە ھوكمپرانی مسو لمانان بوو ە، بە لام ئایا چۆن چۆنی چە مک و واتای ئەو ئایە تە بەسەر یەزیدی کۆری موعاویە ی کۆری ئە بوو سو فیانی کۆری ھەرب دا، دە چە سپی و بە چ بە لگە یە ک؟ لە سی برگە دا وە لامی ئەو پرس یارە دە دە ینە و ە:

برگهی یه کهم: به لگهی قورئان و سوننهت لهو بارهوه:

بیگومان نایه ته کانی قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ، به ناوه یئان و به راشکاوی باسی یه زیدو جگه له یه زیدیشیان نه کردوه له حوکمرانه لادهره کان، به لام ئایا هیچ نایهت هه ن و هیچ فهرمایشتی پیغه مبه ر ﷺ یان ده قی سوننهت هه ن، که چه مک و واتایه که یان به سه ر یه زیدو و یئنه ی یه زیددا بچه سپی و بیگر نه وه؟ ئه م برگه یه له سی خالدا ده خه ینه روو و وه لامی ئه و پرسیاره ش ده ده ینه وه:

(محمود الآلوسی) له ته فسیره که ی خو ی (روح المعانی) دا^(۱)، لهو باره وه قسه ی کردوه و ئه و سی خاله ی که ده یان ه یئم له م برگه ی یه که مه دا، هه موویان به کور تکر دنه وه وه، لهو ته فسیره ی ئه و وه رده گرین:

خالی یه کهم: (وَاسْتَدَلَّ بِالْآيَةِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، عَلَى مَنْعِ بَيْعِ أُمِّ الْوَلَدِ، رَوَى الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ وَصَحَّحَهُ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ عُمَرَ، إِذْ سَمِعَ صَاحِبًا، فَسَأَلَ، فَقِيلَ: جَارِيَةٌ مِنْ قُرَيْشٍ تُبَاعُ أُمُّهَا، فَأَرْسَلَ يَدْعُو الْمَهَاجِرِينَ، وَالْأَنْصَارَ، فَلَمْ تَمُضْ سَاعَةٌ حَتَّى امْتَلَأَتِ الدَّارُ وَالْحَجَرَةُ، فَحَمَدَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَهَلْ تَعْلَمُونَهُ كَانَ مِمَّا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ ﷺ الْقَطِيعَةُ؟! قَالُوا: لَا، قَالَ: فَإِنَّهَا قَدْ أَصْبَحَتْ فِيكُمْ فَاشِيَةً، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، ثُمَّ قَالَ: وَأَيُّ قَطِيعَةٍ أَقْطَعُ مِنْ أَنْ تُبَاعَ أُمُّ امْرِئٍ فِيكُمْ؟ قَالُوا: فَاصْنَعْ مَا بَدَا لَكَ، فَكُتِبَ فِي الْإِفَاقِ أَنْ لَا تُبَاعَ أُمُّ حُرٍّ، فَإِنَّهَا قَطِيعَةٌ رَحِمٍ، وَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ).

واته: بو ره یده که یه کیکه له هاوه لآن خوا لئی رازی بی، ده لئ: من له لای عومه ری کو ری خه تتاب (خوا لئی رازی بی)، دانیشتبوو، گوئی له ده نگه

بانگ که ریک بوو، ټویش پرسیاری کرد (ټهو بانگ که رو جارچییه چی ده لئ؟) پیی گوترا: کچی که له قورپه ییش دایکی ده فروښی، (چونکه (جاریه)، ههم به مانای که نيزه ک دی، ههم به مانای کچی تازه پیگه یشتووش دی، واته: پیاوړیک له قورپه ییش له گه ل که نيزه کی کدا هاوسه رگیری کردوه، یان به شیوه که له شیوه کان چوته لای به حه لالی و کچی کی لی بووه، ټهو کاته ش دایکه که پیی ده گوتری: (أُمُّ الْوَلَدِ)، دایکی پوله، هر کاتیک پیاوړکی ئازاد له گه ل ئافره تیکی که نيزه کدا هاوسه رگیری کرد، یان مندالیان که وته به یین، ټهو دایکه راسته وخو ئازاد ده بی و پیی ده گوتری: (أُمُّ الْوَلَدِ)، ئنجا ټهو کچه، یان ټهو که نيزه که ی له دایکیک بووه، دایکه که که نيزه که، به لام بابی ئازاده له قورپه ییش، جار دراوه دایکه که ی (بفروښی)، عومهر خوا لی پازی بی، بانگی کوچکه ران و پشتیوانانی کرد، سه عاتیک پی نه چوو تا کو ماله که و ژوره تاییه تیه که ش پر بوون، کاتیک هاتن ستایشی خوی به رزی کردو، مه دح و سه نای کردو، دواى ټه وه گوتی: ئایا ده زانن له وه دا که موحه ممه د ﷺ هیناویه تی پچراندنی په یوه ندیی خزمایه تی تییدا بی؟ گوتیان نه خیر، گوتی: به لام ئیستا ټه وه له نیو ئیوه دا باوه و بلاوه، دواى ټه وه ئایه ته ی خوینده وه که ده فره موئ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا

فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾

ئىنجا گوتى: چ پىچراندنى خىزمىيە تىيەك پىچرىنەرتەرە لەووە كە داىكى يەككىك لە خۆتان بفرۆشئ؟ (واتە: يەككىك لە خۆتان كە بابى ئازادە، داىكى با كە نىزە كىش بىت، بفرۆشئ؟) گوتيان: تۆ چىت پى چاكە ئاوا بىريار بدە، ئەويش نووسى بۆ شاران و، بۆ ئاسۆيە كان كە لەمە وودوا داىكى هىچ مروڤئىكى ئازاد نەفروۆشئ، (چ كچ بى، چ كور بى)، چونكە ئەو پىچراندنى پەيوەندىي خىزمىيە تىيەو، ئەووەش رەوا نىە.

کهواته: عومەر (خوا لئی پازی بئی)، ئەم ئایەتە ی کردۆتە بە لڤه له سه ر
رێگرتن له فروشتنی دایکی مروۆفیکی ئازاد که له بایبکی ئازاد بووه، با ئەو

دایکه که نيزه کیش بووبی، که نه ویش بنچینه یه کی شه رعییه و پیی ده گوتری: (اُمّ الوَلَد)، واته: دایکی مروّقیکی ئازاد، که راسته و خو ئازاد ده بی.

خالی دووه م: (وَاسْتَدَلَّ بِهَا أَيْضًا عَلَى جَوَازِ لَعْنِ يَزِيدٍ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى مَا يَسْتَحِقُّ، نَقْلُ الْبَرْزَنْجِيِّ فِي «الإشاعة»، والهيثمي في «الصواعق» أَنَّ الْإِمَامَ أَحْمَدَ لَمَّا سَأَلَهُ وَلَدُهُ عَبْدُ اللَّهِ عَنْ لَعْنِ يَزِيدٍ؟ قَالَ: كَيْفَ لَا يُلْعَنُ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ! فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَدْ قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَلَمْ أَجِدْ فِيهِ لَعْنَ يَزِيدٍ! فَقَالَ الْإِمَامُ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، وَأَيُّ فَسَادٍ وَقَطِيعَةٍ أَشَدَّ مِمَّا فَعَلَهُ يَزِيدٌ؟).

واته: ههروه ها ئه م ئایه ته به به لگه هیئراوه ته وه له سه ر په وایی نه فرین کردن له یه زید، له لایه ن خواوه، ئه وه ی له سه ر بی که شایسته یه تی، که هه ر کام به رزنجیی له کتییی (الإشاعة) داو، (ابن حجر الهيثمي)، له کتییی (الصواعق) دا، هیئاوایانه که ئیمام ئه حمده کاتیک عه بدوللای کوپی پرسپاری لی ده کات له باره ی نه فرین کردنه وه له یه زید، (نایا در وسته یان نا؟) ئیمام ئه حمده ده لی: چون نه فرین له که سیک ناکری، که خوی به رز له کتییی خویدا نه فرینی لی کرده؟ عه بدوللاش ده لی: کتییی خوام ﷺ هه مووی خویندوته وه و نه فرین کردن له یه زیدم تیدا نه بینیه! ئیمام ئه حمده ده لی: خوی به رز فهرموویه تی: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، ئنجا نایا چ تیکدانیک و پچراندنیک پیه ونیدی خزمایه تی، به هیئتره له وه ی یه زید کردی؟!

ناشکرایه یه زید له سه رده می خویدا سوپایه که ی ده وری شاری مه دینه یان گرتوه و، سی رۆژان ئه و شاره ی بو په واکردوون، هه رچی ده کهن له گه ل خه لکه که یدا بیکه ن! سه ره نجام ده سترژیی کراوه ته سه ر ئافره تان و خه لکیان کوشتوه.... هتد، دیسان له سه رده می ئه ودا که عبه به مه نجه نیق پرووخیئراوه، زور شتی دیکه ی خراپی کرده، که سه رچاوه میژووییه کان هیئاوایان، ئنجا ئیمام ئه حمده گوتوویه تی: ئه و ئایه ته موباره که نه ویش ده گرتیه وه.

خَالِي سَيِّهَم: (وَهُوَ مَبْنِيٌّ عَلَى جَوَازٍ لَعْنِ الْعَاصِيِ الْمَعِيْنِ مِنْ جَمَاعَةٍ لُعِنُوا بِالْوُصْفِ، وَفِي ذَلِكَ خِلَافٍ، فَالْجَمْهُورُ، عَلَى أَنَّهُ لَا يَجُوزُ لَعْنُ الْمَعِيْنِ فَاسِقًا، كَانَ أَوْ ذِمِّيًّا، حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا، وَلَمْ يُعْلَمْ مَوْتُهُ عَلَى الْكُفْرِ، لِاحْتِمَالِ أَنْ يَخْتَمَ لَهُ، أَوْ خَتَمَ لَهُ بِالْإِسْلَامِ، بِخِلَافِ مَنْ عُلِمَ مَوْتُهُ عَلَى الْكُفْرِ كَأَيِّ جَهْلٍ، وَذَهَبَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ السَّرَاجُ الْبَلْقِينِي إِلَى جَوَازِ لَعْنِ الْعَاصِيِ الْمَعِيْنِ لِحَدِيثِ الصَّحِيحِينَ: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ، فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، فَبَاتَ غَضَبًا، لَعَنَتْهُ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ»^۱).

وَفِي الرُّوَاجِرِ: لَوْ اسْتَدَلَّ لِذَلِكَ بِخَبَرِ مُسْلِمٍ:

أَنَّهُ عليه السلام مَرَّ بِحِمَارٍ وَسَمَّ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَعَلَ هَذَا»^۲ لَكَانَ أَظْهَرَ، إِذِ الْإِشَارَةُ بِهَذَا صَرِيحَةٌ فِي لَعْنِ مُعَيَّنٍ، إِلَّا أَنْ يُؤَوَّلَ بِأَنَّ الْمُرَادَ الْجِنْسَ، وَفِيهِ مَا فِيهِ).

واته: نهوه (که نهو نایه ته به سهر یه زیددا بچه سپن)، بنیات ده نری له سهر نهوه که نایا ره وایه نه فرین بکری له سهر پیچیکاریکی دیارییکراو له میانی کومه لیکدا، که به هوئی نهو وه سفه وهی تییاندا هه یه، نه فرینیان لیکراوه؟ لهو باره وه پاجیایی هه یه، (بو وینه: بابایه کی شه پاب خوړه وه که له فهرمووده ی پیغمبه رد عليه السلام هاتوه، نه فرینی کردوه له شه پاب خوړه وان به گشتی، نایا شه پاب خوړه وه یه کی دیارییکراو، دروسته نه فرینی لی بکری، له بهر نهوه ی نهو وه سفه ی تیدایه؟)^(۳) زوربه ی زانایان رایان وایه دروست نیه سهر پیچیکاریکی دیارییکراو نه فرینی لی بکری، نجا نهو سهر پیچیکاره لادهر بی، یاخود له خاوه ن کتیبان بی، (واته: مسولمانیکی لادهر، یاخود نامسولمانیکی خاوه ن کتیب بی)، زیندوو بی، یان مردوو بی، مادام نه زانرابی که له سهر کوفر مردوه، له بهر نهوه ی نه گهری هه یه، له سهره مهرگدا بگه ریته وه، یاخود کو تای بی به ئیسلام

(۱) رواه البخاري: ۳۵۶۰، ومسلم: ۱۴۳۱ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) رواه مسلم: ۲۰۰۱، ۱۱۷.

(۳) نتيوان که وانه کان زیاده ی خو مه، بو روونکردنه وه ی مه به ست.

(۱) بیشتر (تخریج) کراوہ.

**برگهی دووهم: رای زانیان له بارهی رهوایی و نارهوایی نهفرین
لیکرانی یهزیدی کوری موعاویهه:**

۱- یهکیکیان که ههر ئالوووسی خاوهنی تهفسیری (روح المعانی) ه، دهلئ: (وَعَلَىٰ هَذَا الْقَوْلِ لَا تَوَقَّفَ فِي لَعْنِ يَزِيدٍ لِكَثْرَةِ أَوْصَافِهِ الْخَبِيثَةِ، وَارْتِكَابِهِ الْكَبَائِرَ فِي جَمِيعِ أَيَّامٍ تَكْلِيفِهِ، وَيَكْفِي مَا فَعَلَهُ أَيَّامَ اسْتِيلَائِهِ، بِأَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَمَكَّةَ، فَقَدْ رَوَى الطَّبْرَانِيُّ بِحَدِيثٍ حَسَنٍ: {اللَّهُمَّ مَنْ ظَلَمَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ، وَأَخَافَهُمْ، فَأَخِفْهُ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا تُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ} (۱)).

ئالوووسی چهند قسهیه ک دهکات دواپی دهلئ: بئنا لهسه ر ئهم قسهیه: نابئ بوهستین له نهفرین لیکردنی یهزیددا، لهبه ر ئهوهی سیفته پیسی خراپی زور بوون و، گوناھی گهوههی زور کردوون، له ههموو پژهکانی ژیانیدا، ئهوهندهی بهسه له کاتیکدا حوکمرانیی زهوت کرد، ئهوهی به خه لکی شاری مه دینهو شاری مه ککهی کرد.

(باسی نه کردوه چی پئ کردوون؟ به لأم له سه رچاوه میژووویه کانداهاتوه که بؤ سوپایه کهی خوی به تایهت خه لکی مه دینهی رهوا کردوه، ده کوژن؟! زینا ده کهن، ههتا زینایان له گهل ژمارهیه کی زور له ئافره تاندا کردوه، خه لکیکی زوریان کوشتوه، خوینیکی زوریان رشتوه، مآل و سامانی زوری خه لکیان داگیر کردوه) (۲)، ده لئ (الطبرانی) به سه نه دیکی باش (حسن) هیناویه تی که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: {اللَّهُمَّ مَنْ ظَلَمَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ، وَأَخَافَهُمْ فَأَخِفْهُ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا تُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ}، واته: ئهی خوایه! ههر

(۱) رواه الطبرانی في الكبير: ۶۶۳۶ عن السائب بن خلاد، وأورده الهيثمي في المجمع: ج ۳، ص ۳۰۷، وأورده الألباني في «الصحيحة»: ۳۵۱، ولكنّه من حديث عبادة بن صامت، وصحّح حديث سائب بن خلاد، عند المنذري في الترغيب والترهيب: ۱۲۱۵.

(۲) نینوان که وانه کان، زیادهو پروونکردنهوهی خوومه.

كه سيك سته مى له خه لكى مه دينه كردو ترساندنى بىترسيينهو، نه فرينى خواو
فرشته كان و، تىكراى خه لكى له سهر بى، فه رزو سوننه تى ليوه رنا گيرى.

كه واته: پيخه مبه ر ﷺ بهو شيويه دوعاى كردوه له ههر كه سى، سته م له
خه لكى مه دينه بكات و بيانترسيئى، ره فتاره كه ي يه زى ديش لهو باره وه و ئه وهى له
روژگارى يه زى دى داو به فه رمانى راسته وخوى وى، به خه لكى مه دينه كراوه، سته م
و ترساندن و توقانندن و ده سترى زييه كى بپره زاي جوړاوجوړ بووه، كه مروؤف
شهرم ده كات هه مووى وه ك خوى باس بكات!! گونا هيشيان بهس ئه وه بوو كه
ئاماده نه بوون به يعهت به يه زى دى بدهن!!

۲- (عبدالرحمن ابن الجوزي)، كه كتيبيكى هه يه به ناوى: (السُر المصون)، واته: (نه يئى
پاريزراو)، ئه وىش لهو كتيبه يدا زوړ شتى لهو باره وه هيناوه، كه من كورتى ده كه مه وه و
شوئى مه به ست دى ئم، ده لى:

(مَنْ الْإِعْتِقَادَاتِ الْعَامَّةِ الَّتِي غَلَبَتْ عَلَى جَمَاعَةٍ مُنْتَسِبِينَ إِلَى السُّنَّةِ أَنْ يَقُولُوا: إِنَّ
يَزِيدَ كَانَ عَلَى صَوَابٍ، وَإِنَّ الْحُسَيْنَ أَخْطَأَ فِي الْخُرُوجِ عَلَيْهِ، وَلَوْ نَظَرُوا فِي السَّيْرِ لَعَلِمُوا
كَيْفَ عَقِدَتْ لَهُ الْبَيْعَةَ، وَالزِمَ النَّاسُ بِهَا، وَلَقَدْ فَعَلَ فِي ذَالِكَ كُلِّ قَبِيحٍ، ثُمَّ لَوْ قَدَرْنَا
صِحَّةَ عَقْدِ الْبَيْعَةِ، فَقَدْ بَدَتْ مِنْهُ بَوَادٍ كُلُّهَا تُوجِبُ فَسْخَ الْعَقْدِ، وَلَا يَمِيلُ إِلَى ذَالِكَ
إِلَّا كُلُّ جَاهِلٍ عَامِيٍّ الْمَذْهَبِ، وَأَنَا أَقُولُ الَّذِي يَغْلِبُ عَلَى ظَنِّي: أَنَّ الْخَبِيثَ لَمْ يَكُنْ
مُصَدِّقًا بِرِسَالَةِ النَّبِيِّ ﷺ وَأَنَّ مَجْمُوعَ مَا فَعَلَ مَعَ أَهْلِ حَرَمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَأَهْلِ حَرَمِ
نَبِيِّهِ ﷺ وَعَتَرَتِهِ الطَّاهِرِينَ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ، وَمَا صَدَرَ مِنْهُ مِنَ الْمَخَازِي،
لَيْسَ بِأَضْعَفَ دَلَالَةً عَلَى عَدَمِ تَصَدِيقِهِ مِنْ إلقاءِ وَرَقَةٍ مِنْ مُصْحَفِ الشَّرِيفِ فِي قَدَرٍ،
وَلَا أَظُنُّ أَنَّ أَمْرَهُ كَانَ خَافِيًا عَلَى أَجَلَةِ الْمُسْلِمِينَ إِذَاكَ، وَلَكِنَّهُ كَانُوا مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ،
وَأَنَا أَذْهَبُ إِلَى جَوَازِ لَعْنِ مِثْلِهِ عَلَى التَّعْيِينِ، وَلَوْ لَمْ يُتَصَوَّرْ أَنْ يَكُونَ لَهُ مَثَلٌ مِنَ
الْفَاسِقِينَ، وَالظَّاهِرُ أَنَّهُ لَمْ يَتُبْ، وَاحْتِمَالُ تَوْبَتِهِ أَضْعَفُ مِنْ احْتِمَالِ إِيْمَانِهِ).

واتە: لە بیرو بۆچوونە هەڵەکان کە زالبوو بەسەر کۆمەڵێک خەڵکدا، کە پال دەدرێنە لای ئەهلی سوننەت، (واتە: جەماوەری مسوڵمانان)، ئەوەیە کە دەڵێن: یەزید لەسەر راستی بوو، حوسەین هەڵە کردووە کە لە دژی یاخی بوو و دەرچوو!! بەلام ئەگەر تەماشای سەرچاوەکانی میژوویمان بکردایە، دەیانزانێ کە یەزید چۆن بەیعتی پێدراو، چۆن خەڵکی پێوە پابەند کراو، کە لەو بارەووە هەموو کاریکی ناشیرین ئەنجام دراو، (راستیش دەکات، وەک لە شوێنی دیکەو لە بۆنەی دیکەدا، ئەوەم باسکردووە کە موعاویە پێنج سال پێش مردنی خوێ، بە زۆرو بە ترساندن و تۆقاندن پەیمانی لە خەڵک وەرگرتووە بۆ یەزیدی کوڕی^(۱)، ئنجا ئەگەر گریمان ئەو بەیعتەش کە پێدراو راست بووبی، (گریمان بە راستمان دانا)، دوایی شتی وای لێ دەرکەوتون، هەموویان مایە ئەوەن ئەو گریبەستە بوویەتی لەگەڵ مسوڵماناندا هەلبەشیتەووە، هیچ کەسێک برۆی وانیە کە حوکمرانی یەزید پەوا بووبی، مەگەر نەزانیک کە بۆچوونەکە ی بۆچوونێکی نەزانانەو عەوامانەیه.

من دەلیم: ئەوەی کە بەسەر گوماھدا زالە ئەوەیە کە ئەو پیسە، (واتە: یەزید) برۆی بە پەیمانی پیغەمبەر ﷺ نەبوو، تیکرای ئەوەی کردوویەتی لەگەڵ خەڵکی حەرەمی خۆی بەرزدا (واتە: خەڵکی مەککە) و خەڵکی حەرەمی پیغەمبەرەکە دا ﷺ (واتە: خەڵکی مەدینە) و لەگەڵ وەچەو خزمانی پاک و چاکی پیغەمبەردا ﷺ، چ لە حالەتی ژیاڵاندان، چ لە دوای مردنیشان.

ئنجا ئەوەی لێی دەرکەوتووە لەو شتەدا کە مایە سەر شوڕینی، دەلالەتیان لەسەر ئەوە کە برۆی نەبوو، بێهێزتر نیە لە دەلالەتی فریدانی پەڕیکی قورئان بۆ نیو پیسای، (واتە: وەک چۆن دەلالەتی فریدانی پەڕیکی قورئان بۆ نیو پیسایەک، ئەوە دەگەیهێنێ کە ئەو کەسە برۆی بە قورئان نیو، کردووەکە بە کوفر لە قەڵەم دەدری، ئەوەی یەزیدیش کردوویەتی لە فریدانی پەڕیکی

قورئان بۆ ئىو پىسايى، دەلالەتەكەى لەووە كەمتر نىە^(۱)، پىشم وانىە كە كارى وى شىردراوہ بووبى، لە زانايان و پىشەوايانى ئىسلام لەو كاتەدا، بەلام ئەوان ناچار بوون و بى دەسەلات كراون.

من پىم وايە كە نەفرىن كردن لە باباى وەك يەزىد بە ديارىيىكراوى، دروستە، ھەرچەندە مەزەننەو وىنا ناكړى، وىنەى ئەو ھەبووبى لە ئىو فاسقانداو، ئەو ھەش زياتر دىتە بەرچاو كە تۆبەى نەكردبى، ئەگەرى گەرانەو ھەو تۆبە كردنەكەى، لە ئەگەرى بىروا ھىنانەكەى بىھىزترە.

۳- ئالووسى دەلى: (وَمِمَّنْ صَرَّحَ بِلَعْنِهِ: جلال الدين السيوطي عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ)، لەو زانايانەى كە بە ئاشكرا نەفرىنيان لىكردوہ: (جلال الدين السيوطي) يە ڕەحمەتى خواى لى بى.

۴- ھەروەھا ئالووسى زانايەكى دىكەى چوارەمىش دىنى، دەلى: (وَقَالَ الْعَلَامَةُ تَفْتَازَانِي: لَا نَتَوَقَّفُ فِي شَأْنِهِ بَلْ فِي إِيمَانِهِ، لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ)، واتە: زانای بەرز (تفتازانى) یش دەلى: ئىمە ناوہستىن لە بارەى وىيەو، بەلكو لە بارەى بىروا ھىنانىشەو، بەلكو نەفرىنى خواى لى بى و، لەسەر پشتىوانەكان و ھاوکارەكانىشى^(۲).

۳- بەرگەى سىيەم: ڤاى خۆمە:

من ڤاى خۆم لە دوو خالدا دەخەمە ڤوو:

يەكەم: پىم وايە ھوكمى ئايەتەكان و فەرموودەكان، زۆر بە ڤوونىي يەزىد دەگرىتەو، وىنەى يەزىدىش دەگرىتەو، واتە: ھەر كەسىكى دىكە، وەك وىي كىردبى، لە ھوكمپرانە ستەمكارو خۆسەپىن و بى بەندو بارو لادەرەكان، ئايەتەكان و فەرمايشتەكانى پىغەمبەر ﷺ ھەموو ئەوانە دەگرەو، لە راستىيدا خوا ﷻ كە ئاواى فەرموو، پىغەمبەر ﷺ

(۱) زىادەى خۆمە.

(۲) ئەو ھى ھىناومە، وەك پىشتىريش ئاماژەم پىدا: (الألوسي) لە تەفسىرەكەى خۆى (روح المعاني)، بەرگى (۱۳)، جوژى (۲۶)، لاپەرە (۳۰۹)، تاكو (۳۱۱)دا، ھىناوئەتى.

که ئاواي فەرموو، بۆ ئەوە بوو هەر کەسێک وابکات، ئەو هەرەشەیهو ئەو حوکمە بیگریتهوه.

دووهم: پێم وایه مادام پێغه مبهري خوا ﷺ فەرموو یه تی: اَلَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ، وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ١٩٧٧، وَأَحْمَدُ: ٣٨٣٩، ٣٩٤٨، وَابْنُ حَبَانَ: ١٩٢، انظر صَحِيحُ الْجَامِعِ: ٥٣٨١، الصَّحِيحَةُ: ٣٢٠، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، وَاتِهِ: بَرَوَادَار تَانە لێدەرو، نەفرینکەرو، قسە ی ناشیرینکەرو، زمان شڕ نیە.

بۆیە نەفرین کردن لە یەزیدو، لە هەر جوړه کەسێکی دیکە ی وە ک ئەویش، بە پەسند نازانم، نە ک لەبەر نارەوا بوونی، یان لەبەر ئەوە ی ئایەتەکانی قورئان، ئەو ئایەتەکانە ی باسمان کردن و، دەقەکانی سوننەت نایگرنەوه، بە لکو لەبەر ئەوە ی نەفرەت کردن نابێ، سیفەتی مسوڵمان بێ، بە پێی ئەو فەرماشتە ی پێغه مبهري ﷺ.

مەسەلەى دووهم:

باسى كەسانىكى ھەلگەراوھ لە ئىسلام بە خوتخوتەى شەيتان و، بەھۆى به ئىندانىانەوھ بە كەسانىكى ناحەزى ئىسلام، كە لە ھەندىك كاردە بەقسەيان بکەن و، لە سەرە مەرگىشدا فرىشتە زەبرىان تىدەسرەوينن، چونكە دواى شتاتىكى توورەكەرى خوا كەوتوون و، پەزامەندىى خوايان دزاوھو، خواش چاكەكانى پووچەل كەروونەوھ:

خوا ﷻ دەفرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۖ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ۚ﴾ (٢٥) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ (٢٦) ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ﴾ (٢٧) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۖ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ (٢٨) ﴿﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە نو بركەدا:

(١)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، بە دنيایى ئەوانەى لەسەر پاشوانيان ھەلگەراونەوھ، دواى ئەوھى رینمايان بو پوون بوئەوھ، (ادبار)، كۆى (دبر)ە، واتە: پشتەوھ، بە بارى پشتەوھدا پوشتوونەوھ، بوچی خوا ﷻ ئەو تەعبىرەى بەكارھێناوھ؟ لەبەر ئەوھى كەسىك كە ھەلدەگەرئەوھ، بەرەو لای دواوھ دەچى، بوپە وشەى ھەلگەراونەوھ پالداراوتە لای پشتەوھكان، وشەى (على)شى بو زیاد كراوھ: ﴿ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ﴾، تاكو بزائرى كە ئەو ئەو ھەلگەرنەوھىە زۆر باش چەسپاوھ، لە لای پشتەوھ، وەك خوا ﷻ دەفرموى: (عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ)ھود، واتە: ئەو كەسە لەسەر راستە شەقام چەسپاوھ.

﴿مِّن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، دواى ئەوھى رینمايى و پرى راستيان بو پوون بوئەوھ، ئەوانە چۆن؟

(۲) - ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾، شەیتان ئەو ھەلگەرانەوھەیی بۆ جوان کردوون، بۆی رازاندوونەو، یان بۆی ئاسان کردوون، (سَوَّلَ)، ھەم بە مانای (زَيِّنَ)و، ھەم بە مانای (سَهَّلَ)ش دی، بۆی جوان کردوون، بۆی رازاندوونەو، بۆشی ئاسان کردوون.

(۳) - ﴿وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، (الإملاء: الإمداد والإمهال)، (إملاء)، بە مانای بۆ درێژ کردن و، مۆلەت دان و، ھاوکاریی کردن دی، ﴿وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، شەیتان ھاوکاریی کردوون و، رستی بۆ درێژ کردوون و، مۆلەتی داو، ﴿وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، خویندراویشەتەو: (وَأَمْلَى لَهُمْ)، واتە: مۆلەتدراوون و رستیان بۆ درێژ کراو، ھەروەھا خویندراویشەتەو: (وَأَمْلَى لَهُمْ)، واتە: رستم بۆ درێژ کردوون و ھەرفەتم داو.

(۴) - ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، ئەویش بە ھۆی ئەووە کەسانیک کە ئەوھیان دەدزا، خوا دایبەزاندووە رقیان لێی بوو (کە قورئانە)، پێیان گوتن: لەمەودوا لە ھەندیک کاردا بە قسەتان دەکەین.

ئەجا ئایا ئەوانە ی کە ئەوھیان دزاو، کە خوا دایبەزاندووە رقیان لێی بوو کە یفیان پێی نەھاتو، کێن؟ دوو ئەگەری ھەن:

أ- دەگونجی مەبەست پێی جوولەکەکان بێ، بە نەسبەت ئەو کاتو.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بێ، لە خەلکی مەککە.

بەلام بە نەسبەت ئیستاو دوای ئیستاو، کە بە دنیایی قورئان بەس بۆ ئەو کاتە نەھاتو، ھەموو ئەوانە ئەوھیان دەدزی کە خوا دایبەزاندووە، رقیان لەو قورئانە کە خوا دایبەزاندووە، ھەموویان دەگریتەو، چ خاوەن کتیب بن، چ بێ کتیب بن، ھەر نەتەووە ھەر زمانیک بن و، لە ھەر شوێنیک بن.

کە دەفەرموێ: ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، لە مەودوا لە ھەندێ کاردا بە قسەتان دەکەین، (الأمر: شأن الشُّرك وما يُلائم أهله)، ﴿فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، واتە: لە ھەندیک کاردا، ھەندیک کارە کە چییە؟ ئەوھە پەيوەندی بەو خەلکەو

هەبوو، کە بە ئێنیان پێدراو، ئنجا ئەگەر جوولە کە بوون، هاوبەش بوو خوا دانەر بوون، پێیان گوتوون: بە قسەتان دەکەین لە هەندیک شتدا، کە ئەوان مەبەستیان بوو، نەشیان گوتو: (فِي كُلِّ أُمُورٍ)، تاكو قسەیک نەکەن، بۆیان نەکرێ، هەروەها تاكو خۆیان پابەند نەکەن بە شتیکەو، دوایی کەشف بن و هەموو کەس تێیان بگات، بەلام ئەگەر لە هەندیک کاردا بێ بە پەنەنکاری، بە قسەیان بکەن، کەشف نابن و ناناسرێن.

۵- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾، خواش پەنەنکردنەکیان دەزانێ، واتە: چ قسە پەنەن بکەن، چ رەفتار پەنەن بکەن، خوا ﷻ دەیزانی.

﴿إِسْرَارَهُمْ﴾، خۆندراویشەتەو: (أَسْرَارُهُمْ)، خوا نەپنییهکانیان دەزانێ.

(أسرار)، کوێ (سر)، واتە: خوا پەنەنەکانیان دەزانێ و، نەپنییهکانیان دەزانێ، بەلام (إسرار) چاوگە، واتە: پەنەنکردنەکیان دەزانێ، ئنجا چ قسە پەنەن بکەن، چ کردار و رەفتاریان پەنەن بکەن، خوا دەیزانی و پێی ئاگادارە، لێرەدا زانیان گوتووین: دەبێ مەبەست پێی کێ بێ؟ مەبەست لەو جوړە کەسانە کە خوا ﷻ باسیان دەکات: هەلگەراونەو، لەسەر پاشوانیان، بەرەو پاشەو، روشتوونەو، دوای ئەوێ رێی راستیان بوو رووشن بۆتەو، شەیتانیشتەو کارەو، بوو جوان و ئاسان کردوون، پاشان هاوکاری کردوون و رستی بوو درێژ کردوون، ئەو هەلگەراونەو شیان دەرەنجامی ئەو بوو، کە بەوانیان گوتو، پقیان لەو بوو، خوا ﷻ بۆی دا بە زاندوون، لە هەندێ کاردا بە قسەتان دەکەین، ئایا ئەوانە کێ بوون؟ زانیان سێ ئەگەریان بوو داناون:

یەكەم: دەگونجی مەبەست پێی کەسانیک لە دەغل و مونا فیه کەن بێ، کە برۆایەکی راستەقینەیان هێناو، بەلام دوایی بەهۆی ئیمان بپهێزییەو، یان بە هۆی شوبهه و ئیشکالیکەو کە بۆیان دروستبوو، یان بە هۆی بەرژەوێندییەکی دنیاویەو کە پێچەوانەو ئیمان و پێچەوانەو ئیسلام بوو، لێی هەلگەراونەو.

دووهەم: دەگونجی مەبەست پێی تێکرای ئەو موناڤیق و دەغەلانی، کە بێریاریان داوە لەسەر کوفر ھێننەو، دواي ئەوێ بەشداری پێغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانیان کردووە لە کۆڕو مەجلیسیاندا، لە نوێژیاندا، لە کار و چالاکییەکانیاندا، بەلام دڵی خۆیان لەسەر ئەوێ ساغ کردۆتەو، لە لای خۆیانەو بێریاریان داوە، کە لێپراوانە لەسەر کوفری خۆیان بەردەوام بن.

سێھەم: دەشگونجی مەبەست پێی کۆمەڵیک لە موناڤیقەکان بووبی، کە بەشداریی مسوڵمانانیان نەکردووە لە جەنگ دا، لە حالیکدا کە زانیویشیانە ئەوێ ئەرکیکی ئیسلامەو، ھەقە، واتە: لەگەڵ ئەوێشدا لەگەڵ کارەکانی دیکە ی مسوڵمانان بەشدار بوون، بەلام لە جەنگ و جیھادو ڕووبەڕوو بوونەوێ دوژمناندا، بەشدارییان نەکردووە ھەرچەندە بە ھەقیان زانیو.

دوايی خوا ﷻ لە بارە ی سەرەنجامی ئەوانەو دەفەرموی:

(۶) ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَكَةُ﴾، ئنجا ئایا حال و کاریان چۆن دەبن، کاتیک فریشتەکان دەیانمرێن! ﴿فَكَيْفَ﴾، ئنجا کە لێرەدا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَكَةُ﴾، حالیان چۆن دەبن کاتیک کە فریشتەکان دەیانمرێن، مانای وایە ھەر لە یەکەم مەزلگای ڕۆژی دوايیەو، کە مردنە، لە ویوێ ئازارو سزا و ئەشکەنجە بو بێروایان دەست پێ دەکات، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿فَكَيْفَ﴾، ئەمە بو سەر سوپماندنە، واتە: حالیکێ زۆر خراپیان دەبن، وابێ، سەرت لێ سوپمێتی، دوايی باس دەکات کە فریشتەکان گیانیان دەکێشن چییان لێ دەکەن؟

(۷) ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ﴾، لە دەم و چاویان دەدەن و لە پشتەویشیان دەدەن، ھەم لە ڕوویان دەدەن و، زەبریان تی دەسەرھوێنن و، ھەم لە پشتیشیان زەبر دەسەرھوێنن، بوچی خوا ﷻ ئەو دوو لایە ی دیاری کردوون؟

یەكەم: ئەو دەم و چاوی پاراستوویانە لە زەبری شمشیر، ئەگەر بچن بو جەنگ و جیھادو لەگەڵ ئەھلی کوفردا، ڕووبەڕوو ببەن، فریشتە لەو دەم و چاویان دەدەن،

ئەو پشەیان کە ئەگەر بەشداریی جەنگ ببوونایە، لە ترسان پشتیان لە دوژمن دەکرد، لەو پشەشیان دەدەن، کە لە ئەگەری بەشداربوونیان دا، ئەوانە پاشیان (پشتیان) دەکردە دوژمن.

دووهم: واتایەکی دیکە: ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ﴾، واتە: لە هەموو لایەکیان دەدەن، زەبر لە هەموو لایەکیان دەسەرەوێن، کەسێک بە یەکیەک دەلێ: لە پۆژھەلات و پۆژئاوای، لە پیش و دوایدا، یانی: لە هەموو لایەکیدا.

۸- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾، ئەوەش بەھۆی ئەوەوە شوێن ئەوە کەوتوون، کە خوای تووڕە کردووە، {کە بریتییە لە شیرک و، کوفرو، نیفاق و، شوێن ئەو شتانە کەوتوون کە مایەی تووڕە بوونی خوا ﷻ} و ڕقیشیان لە ڕەزامەندیی خوا بوو، واتە: ڕقیان لەو ھۆکارانە بوو، کە مایەی ڕازیکردنی خوا، کە لە ئیسلام و کارو ئەرکەکانی ئیسلامدا بەرجەستەن.

کە دەفەرموێ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ﴾، واتە: ئەو مردنە سامناکە، ئەو سزاو ئازارە، کە فریشتەکان لە سەرە مەرگدا لە دەم و چاویان دەدەن و، لە پشتیان دەدەن، بەھۆی ئەوەوەیە کە ئەوانە شوێن ئەوە کەوتوون، خوای تووڕە کردووە، ڕقیشیان لە ڕەزامەندیی خوا بوو، یانی: لەو کارانەی ڕەزامەندیی خاویان بۆ دەستەبەر دەکەن، بۆیە خوا ﷻ کردووەکانی لێ ھەلۆھەلاندوونەو، کەواتە: شوێن کەوتنی ئەو شتانە، مایەی تووڕە کردنی خوا، پێویستکەری ئەوە بوو، لە دەم و چاویان بدری، ھەروەک ڕق ھەڵسانیان لەو شتانە جیگای ڕەزامەندیی خوا و، پشتتێکردنیان لە ڕەزامەندیی خوا، ھۆکاری ئەوە بوو، لە پشتیان بدری.

۹- ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾، ئنجا (بۆیە خوا ﷻ) کردووەکانی لێ ھەلۆھەلاندوونەو، کەواتە: شوێن کەوتنی ئەو شتانە مایەی تووڕە کردنی خوا، پێویستکەری ئەوە بوو لە دەم و چاویان بدری، ھەروەھا ڕق ھەڵسانیان لەو شتانە جیگای ڕەزامەندیی

خوان و، پشتتیکردن له په زامه ندیی خوا، هوکاري نه وه بووه، له پشتیان بدری و، له
ناکامیش دا: هه لوه شانه وهی کرده وه کانیشیان و پوچه لکردنه وهی کرده وه باشه کانیان،
به جوړیک نه توانن لئیان به هره مه ند بن له روژی دوايیدا.

مه سه له ی سییه م:

مونافیکه دهروون ناساغه کان خه یال پلاو ده کهن، نه گهر پییان وایی خوا بوغزو کینه ی دهروونیان دهرناخات، به لکو نه گهر خوا ﷺ بیهوی به قیافه و دیمه نیان دهناسرین و، مسوگهر پییغه مبهری خوا (موحه ممه د ﷺ) به شیوازو ئاوازی قسه یان دهیانناسی و، خواش کرده وه کانیان دهزانی، به دلنیاایش دهیانجه ربینی، تا کو له نیویاندا تیکوشه رانی فیدا کارو خوږاگران دهزانی و، هه وال و هه لویسته کانیان بی پرده ده خاته پروو:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنْهُمْ﴾ (۲۹) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَأَرْسَلْنَاكَهُمْ فَلَاعْرِفَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ (۳۰) ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ﴾ (۳۱).

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(۱) - ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنْهُمْ﴾؟، به لکو ئایا نه وانه ی دلّه کانیان نه خوشییان تیدایه، پییان وایه: خوا کینه کانیان وه ده زانی و دهرناخات؟ زانایان هه ندیکیان (أم) یان به (بل) لیک داوه ته وه و، هه ندیکیش گوتوو یانه: هه م مانای (بل) و، هه م مانای (أ) هه مزه ی پرسیارکردن ده گه یه نی، واته: به لکو ئایا نه وانه ی دلیان نه خوشیی تیدایه، پییان وایه خوا کینه کانیان نه خاته ده ری؟ نه و کینه بوغزانه ی له دل و دهروونیاندا! نه و نه خوشیه بریتیه له دوو دلی و، نیفاق و، شیرک و، کوفر، به لام به پیی رهوت زیاتر مه به ست پیی: دوو دلی و ده غه لیه.

﴿أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنْهُمْ﴾، واته: که هه رگیز له داهاتوودا کینه بوغزه کانیان که به رانه ر ئیسلام و مسولمانان هه یانه، خوا ﷺ نه یانخاته گوړی، نه و کینه بوغزانه یان بو پییغه مبهری خوا ﷺ و مسولمانان که شف نه کات؟ (أُضْغَان)،

کۆی (ضَغْن)، یان (ضَغْن)ه، واته: کینه (الحقد)، که بریتیه له: پهستییهک و رق لیوونهوهیهکی په نهان له نێو دَلدا، (ما یُضْمَرُ مِنَ الْمَكْرُوهِ)، ئەو خراپهیهی له دَلدا په نهان ده کرێ (ضَغْن) و (ضَغْن)، بریتیه له: شتی خراپ که په نهان ده کرێ، یان (غَش) یانی: ناپاکیی، یان (حَسَد) واته: ئیرهیی، یان (حَقْد)، واته: کینه، یان (عَدَاوَة)، دوژمنایهتی زانایانی پوونکه رهوهی قوربان، به هه موو ئەو واتایانه یان هیناوه، که رهنگه له ههر سیاقیک دا مانایهک یان زیاتر بێته زهینهوه، چونکه هه ندی وشه که خوا ﷻ له قورئاندا به کاری هیناون، چهند واتایهک به دهستهوه ده دەن، هه ندیکیان مانای راسته قینه یانهو، هه ندیکیان مانای خوازاویانه، یان مانای مه جازیانه، به لام به پێی سیاقه کان، یه کیک لهو مانایانه زیاتر زāl ده بێ، که مه به ست بێ.

(۲) - ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ﴾، ئەگەر ویستبامان ئەوانمان پێشانی تۆ ده دا.

ئهمه لیڤه دا دوو واتای هه ن:

أ- (أَي: لَأَرَيْنَاكَ أَشْخَاصَهُمْ فَعَرَفْتَهُمْ)، خودی ئەو که سانه مان پێشانی تۆ ده داو ده تناسین.
ب- یاخود: (لَذَكَّرْنَا لَكَ أَوْصَافَهُمْ فَعَرَفْتَهُمْ بِهَا)، سیفه ته کانیا مان بو ت پوون ده کردنه وه که بهو سیفه تانه بیاناسی.

(۳) - ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسَمَنَهُمْ﴾، ئەو کاته تۆ به نیشانه یان ده تناسین، (ل) ی سه ر: ﴿لَأَرَيْنَاكَهُمْ﴾، که ده فه رموی: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ﴾، ئەو لام (ل) ه، وه لامی: ئەگەر ﴿وَلَوْ﴾ ه، ئەگەر ویستبامان پێشمان ده دا، سه ره نجام به هو ی نیشانه یانه وه ده تناسین، (سیما و سَمِیاء: الْعَلَامَةُ الْمُلَازِمَةُ وَأَصْلُهُ: أَسْمَى مِنَ الْوَسْمِ، وَهُوَ جَعَلَ سِمَةً لِلشَّيْءِ)، (سیما، و سَمِیاء)، نیشانه یه که که په یوه ست بێ به شتی که وه، ئەهله که شی له (وَسْم) هوه هاتوه، ئەویش له (أَسْمَى) یه، واته: شتی بکریته نیشانه بو شتی.

(۴) - ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾، به دلنایی تۆ به هو ی لادانی قسه وه ده یاناسی، یان به هو ی ئاوازی قسه وه، یان شیوازی قسه وه، ئاشنایان ده بی، وشه ی: ﴿لَحْنٍ﴾، به

هەر سى واتايەكە هاتو، (اللَّحْنُ: النِّعْمَةُ، وَاللَّحْنُ: الْأَسْلُوبُ، وَاللَّحْنُ: الْكَلَامُ الَّذِي يَكُونُ عَلَى غَيْرِ ظَاهِرِهِ، لِيَقْطَنَ لَهُ مَنْ يُرَادُ أَنْ يَفْهَمَهُ، دُونَ أَنْ يَفْهَمَهُ غَيْرُهُ)، وشەى (لَحْن)، هەم بە مانای ئاواز دى، هەم بە مانای شیواز دى، هەم بە مانای قسەیهك دى، كه رواله تهكهى مه به ست نه بى، ئەو كه سه ش كه دهوسترى تىبىگات، تىبى بگات، بى ئەوهى خەلكى دىكه لىى حالىى بى.

ده فەرموى: تۆ له ئاوازی قسەیان، یان له شیوازی قسەیان و، یان له بادانى قسەیانەوه، دەیاناسى.

۵- ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، خواش به گشتى کردەوه کانتان دەزانى، کردەوه کانتان دەزانى هى هەموو لایەك بە چاک و خراپەوه.

كه ده فەرموى: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، (اِخْتِرَاسٌ مِّمَّا يَفْتَضِيهِ مَفْهُومٌ (لَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُم) مِنْ عَدَمِ وَقُوعِ مَشِيئَةِ إِرَائَتِهِ إِيَّاهُمْ بِنُعُوتِهِمْ، أَي: إِنْ لَمْ نُرِكَ إِيَّاهُمْ بِسِمَاهُمْ، فَلَتَقَعَنَّ مَعْرِفَتُكَ بِهِمْ مِنْ لَحْنِ كَلَامٍ بِإِلْهَامٍ يَجْعَلُهُ اللَّهُ لِرَسُولِهِ)، ئەوه بو خو پاراستنه لهوهى چه مكى ئەو فرمايشته دهخوازی، كه پيشى فەرموى: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ﴾، (ئەگەر ويستبامان ئەوانمان پيشانى تۆ دەدات)، كه خوا ﷻ نه يويستوه ئەوانى پيشان بدات به سيفه ته كانيان، كه وانە زانرى به هيچ جوړى خوا ﷻ ئەوانى پيشانى پيغه مبهري ﷺ نه داوه، واتە: ئەگەر ئەوان پيشانى تۆ نه دەين، به نيشانه كانيان، به دنيایى ناسينى تۆ بو ئەوان هەر ديتە دى، به هوى ئاوازو شیوازی قسەیانەوه، ياخود به هوى لادانى قسەیانەوه به خورپه و ئيلهامى كه خوا ﷻ بو پيغه مبهري خوى ﷺ ده پرە خستى.

۶- ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ﴾، به جه ختکردنه وهوه، ئيمه تاقيتان ده كهينه وه، تاكو تیکۆشه ران له تيووه خوڤاگران بزانين.

ده گونجى (جهاد) مه به ست پى جهنگ و كوشتار بى، ده شگونجى مه به ست پى هەر جوړه تیکۆشانىكى دىكه بى.

﴿وَالصَّادِرِينَ﴾، ھەروەھا خۆراگران لە ئێوە، تاقیتان دەکەینەوێتە تێکۆشەران لە ئێوەدا دەزانی و، خۆراگران لە ئێوەدا دەزاین، خۆراگران لە سەر جەنگ و جیھاد و جگە لە جەنگ و جیھادیش.

(۷)- ﴿وَبَلَّغُوا الْخَبْرَ﴾، ھەوڵەکانیشتان دەجەربینن، تاقیدەکەینەوێتە واتە: ھەوڵەکانتان و ھەلۆستەکانتان دەردەخەین، (البَلَّوْ: الإِخْتِبَارُ وَتَعَرُّفُ حَالِ الشَّيْءِ)، (بلو): بریتێ لە تاقیکردنەوێتە زانیی حالی شتێک.

کە دەفەرموێ: ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾، (حَتَّى حَرْفُ انْتِهَاءٍ، فَمَا بَعْدَهَا غَايَةٌ لِلْفِعْلِ الَّذِي قَبْلَهَا، وَهِيَ هُنَا مُسْتَعْمَلَةٌ فِي مَعْنَى لَامِ التَّعْلِيلِ)، (حتى): پێتیکە بۆ کۆتایی شتێک بە کاردی، ئنجا ئەوێ لە دواوە دی، ئامانجە بۆ ئەوێ لە پیشەوێتە باسکراوە، کە لێرەدا (حتى)، بە کارھێنراوە بە مانای لامی ھۆکار دۆزی (لام التعلیل)، یانی: (لِنَبْلُوَنَّكُمْ لِنَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ)، بەلام بۆچی (حتى) بە کارھاتوێ؟ یانی: ئەو تاقیکردنەوێتە بەردەوام دەبێ، تاکو سەرەنجام ئەوانەتان کە تێکۆشەرن و فیداکارن و، ئەوانەشتان کە خۆراگران، دەزاین و دەردەکەون، یانی: بە زمانی حال، یان لە واقعیدا دەردەکەون، ئەگەرنا خوا ﷻ ھەر دەیانزانێ، ﴿وَبَلَّغُوا الْخَبْرَ﴾، ھەروەھا ھەوڵەکانیشتان دەزاین، لەسەر ئەرزێ واقع ھەوڵەکانتان دەردەکەون، تاکو بۆ خەڵک دەردەکەون و لە واقعیدا بەرجەستە دەبن.

﴿وَلِنَبْلُوَنَّكُمْ﴾، خۆنراویشەتەوێ: (يَبْلُوَنَّكُمْ)، ھەروەھا ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾، خۆندراوەتەوێ: (حَتَّى نَعْلَمَ)، و ﴿وَبَلَّغُوا﴾، خۆندراوەتەوێ: (وَبَلَّغُوا) بە ھەموو شێوە خۆندەوێتەکان ھاتوون، واتە: تاقیتان دەکەینەوێتە تاکو ئەو ھەوڵانە کە بە ھۆیانەوێ ستایش دەکری، یاخود سەرزنشت دەکری، دەردەکەون، ئێمە لێتان ناگەرێن ئاوا وەک ماش و برنج تێکەڵ بن، بەلکو تاقیتان دەکەینەوێتە تاکو پاک و پیستان، چاک و خراپتان لێک دەکەینەوێتە، ئەم ئایەتە وەک ئەو ئایەتە سوورەتی (آل عمران) وایە، کە خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ (۱۷۱) • واتە: ناگونجی خوا لە بروداران بگه‌ری، وه‌ک ئه‌و حاله‌ی که ئیوه‌ له‌سه‌رینی، ﴿ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ﴾، لیره‌دا شتیک قرتیندراوه‌ به‌ سیاق ده‌زانری، واته‌: تاقیتان ده‌کاته‌وه‌، تا‌کو پیس له‌ پاک جیا ده‌بیته‌وه‌و، ناشگونجی خوا ﷺ ئیوه‌ له‌ په‌نه‌ان ئا‌گادار بکات، به‌لام خوا ﷺ له‌ پیغه‌مبه‌رانی خو‌ی هه‌لده‌بژی‌ری، هه‌ر که‌سی به‌و‌ی، (واته‌: هه‌لیانده‌بژی‌ری بو‌ جه‌نگ و جیهادو فیدا‌کاری)، ده‌جا ئیوه‌ش بر‌وا بێنن به‌ خواو، پیغه‌مبه‌رانی خواو، ئه‌گه‌ر بر‌وابێنن و پارێز بکه‌ن، پادا‌شتیکی مه‌زنتان هه‌یه‌.

عاده‌ت و سونه‌تی خوا وابووه‌ له‌ ژیا‌نی به‌شه‌ردا که‌ لی نه‌گه‌ری خه‌لک به‌ تیکه‌ل و پیکه‌لیی هه‌ینیه‌وه‌، نه‌زانری کی‌ چۆنه‌؟ کی‌ با‌یی چه‌نده‌؟ کی‌ چه‌نده‌ی ئی‌مان پی‌یه‌؟ کی‌ ئی‌مانی هه‌یه‌و کی‌ نه‌یه‌ی؟ به‌ل‌کو خوا ﷺ بر‌وداوو پی‌شه‌اته‌کان دینیه‌ پی‌ش، کارو کرده‌وه‌کان دینیه‌ پی‌ش، تا‌کو سه‌ره‌نجام وه‌ک گو‌تر‌اوه‌: له‌ بو‌اری‌دا، لا‌قی ره‌ش و سپی ده‌رده‌که‌و‌ی، له‌ ته‌نگانه‌و سه‌غله‌تیاندا، هه‌ر که‌سه‌ جه‌وه‌ه‌رو چیه‌تی خو‌ی ده‌رده‌خات.

خو‌ای په‌روه‌رد‌گار به‌ لوتفی خو‌ی، یارمه‌تی‌یمان بدات هه‌میشه‌ شتی باش‌مان لی‌ ده‌رب‌که‌و‌ی، به‌ تاییه‌تی له‌ ته‌نگانانداو، وامان لی‌ بکات به‌ هو‌ی تاقی‌کردنه‌وه‌کانه‌وه‌ زی‌اتر سا‌غ و پته‌و بین، پاک و چاک بین، هه‌وا‌ل و هه‌لو‌یسته‌کا‌مان مایه‌ی سه‌ره‌رزیمان بن، له‌ دنیاو دوا‌ر‌وژدا، نه‌ک مایه‌ی عه‌بدا‌ری‌یمان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی چوارهم ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت (۷) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (محمد) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۳۲ - ۳۸)، کە تەوھری سەرەکیان باسی بەرەنگار بوونەوھێ بێروایانی شەپروۆشەو، ھاندانی پروادارانە لەو بارەوھ:

۱- چ بە بێھیزو پەنجەرۆ دەستخەرۆ پێشانسانی کافران، لە دنیاو دوارۆژدا.

۲- چ بە ھۆشداریی پیدانی پرواداران، کە کردەوھەکانیان پووچەڵ نەکەنەوھو لە خوێان وریابن.

۳- چ بە کەم بایەخ پیدانی ژیانی دنیا و ماددی، خوا ﷻ ژیانی دنیا بە کەم بایەخ دەخاتەرۆو، تاکو ئەوھش ھاندەر بێ بو مسوڵمانان بو فیداکاری و، دەستیان بە دنیاوھ نەبێ و، گوریس لە بن پانەخەن و، باوھشی پێدا نەکەن.

۴- چ بە ھۆی خستەپرۆوی ئەوھ، کە خوا ﷻ لەگەڵ پرواداران دایەو، پاداشتیان کەم ناکاتەوھ، ھی کردەوھە باشەکانیان.

۵- چ بە خستەپرۆوی ئەو راستییە، کە خوا ﷻ جگە لە کەمێک مال و سامانیان لێ داوا ناکات ببیەخشن.

۶- چ بە ھەرەشە لێکردنیان، کە ئەگەر پشت بەکەنە ئیسلام، خوا ﷻ پەکی ناکەوێ و، کەسانێکی دیکە دێت، کە وەک ئەوان نابن، پشت لە ئیسلام بەکەن و، پشت لە ئەرکەکانی سەرشانیان بەکەن، کە ئایین و بەرنامە ی خوا بوێان دیاری دەکات.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ ﴿۳۲﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَتَأْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلْ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە دنیایی ئەوانە ی بیپروا بوون و، خەڵکیان لە (بەرنامەو) ڕێی خوا لاداو، سەرپێچی پیغەمبەریان کرد، دواي ئەوەی راستە ڕێیان بو ڕوون بوو بووه، یەك تۆز (هیچ ئەندازە یەك)، زیان بە خوا ناگە یەنن و، کردەووە کانیشتیان پووچەڵ دەکاتەوہ ﴿٣٣﴾ ئە ی ئەوانە ی پرواتان هیناوه! فەرمانبەریی خوا بکەن و، فەرمانبەریی پیغەمبەر بکەن و، کردەووە کانتان پووچەڵ مەکەنەوہ ﴿٣٣﴾ بیگومان ئەوانە ی بیپروا بوون و ڕێگری (خەڵک)یان کرد لە ڕێی خوا، دوايی لە حالیکدا مردن کە بیپروا بوون، هەرگیز خوا لییان نابوو ڕی ﴿٣٤﴾ ئنجا (ئە ی پروادارینە!) بیهیز مەبن و، (لایەنی بەرانبەر) بانگ مەکەن بو ئاشتی، لە حالیکدا ئیوه لە بەرزترانن و، خواش لەگەڵ تانەو، کردەووە کانیشتان کەم ناکات ﴿٣٥﴾ بە دنیایی ژیا نی دنیا یاریی و خافلانەو، ئەگەر برواش بینن و پارێز بکەن، پاداشتە کانتان دەداتی و (خەر جکردنی سەر جەم) سامانە کانیشتان لی داوا ناکات، بە لکو داوا ی کەمیک لە مآل و سامانتان لی دەکات ﴿٣٦﴾ ئەگەر بە جەخت کردنەوہ (مآل و سامانە کانتان) لی تان داوا بکات، ڕژدی دەکەن و کینە کانیشتان (لە بەرانبەر فەرمانکردن بە خەر جکردن دا) لی تان (لە دل و دەروونتان) دەردینی ﴿٣٧﴾ ئەها (ئیستا) ئیوه بانگ دەکرین، لە

رېئى خوادا ببه خشن، كه چى هه تانه چرووكيى ده كات و، هه ر كه سيش چرووكيى بكات، به رانبه ر به (سوودى) خوئى پرژديى ده كات و، خواش بئى نيازوه، ئيوهش هه ژارن و نه گه ر پشتيش هه لېكه ن، (خوا) كوومه لئيكى ديكه ي جگه له ئيوه ده كاته جئدارتان، ئنجا ئه وان وهك ئيوهش نابن ﴿٣٨﴾.

شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان

(وَسَاقُوا أَلْرُسُولَ): واته: سه ريپچيان كرد له پيغه مبه ر ﷺ، (الشَّقَاقُ: الْمُخَالَفَةُ وَكَوْنُكَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ صَاحِبِكَ، أَوْ مِنْ: شِقِّ الْعَصَا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ)، (شَقَاقُ): به ماناى سه ريپچيى كردن، يان ناكوكيى كردن دئى، ئه ويش ئه وه يه كه تو له لايه ك بئى، جگه له لاي به رانبه ره كه ت، يا خود له وه وه هاتوه، كه گوچان له به ينتاندا بشكيتري، له ت بكرئى.

(وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ): كرده وه كانتان هه لمه وه شيننه وه، پووچه ل مه كه نه وه، (بَطَلٌ، بُطُولًا، وَبُطْلًا وَبُطْلَانًا: ذَهَبَ دَمُهُ بُطْلًا: هَدَرًا، وَالْإِبْطَالُ: إِفْسَادُ الشَّيْءِ وَإِزَالَتُهُ)، ده گوتري: (بَطَلٌ، بُطُولًا، وَبُطْلًا وَبُطْلَانًا)، واته: پووچه ل بووه وه، پووچه ل بوونه وه، ده گوتري: (ذَهَبَ دَمُهُ بُطْلًا)، واته: خوينه كه ي به به لاش چوو، پووچه ل بوو، (إِبْطَالُ): بريته له تيكدان و لابردي شتيك و پووچه لكردنه وه بئى ئيوه روك كردنى.

(فَلَا تَهِنُوا): (الْوَهْنُ: ضَعْفٌ مِنْ حَيْثُ الْخَلْقِ وَالْخُلُقِ)، (وَهْنُ): بريته له بيهيزيى له رووى جهسته وه، له رووى ئاكاره وه، (فَلَا تَهِنُوا)، واته: (فَلَا تَضَعُفُوا)، بيهيز مه بن، چ له رووى جهسته يى و روا له ته وه، خو تان بيهيز پيشان به دن، چ له رووى ده روونه وه تيك بشكين.

(الْسَّلَامُ): (الْسَّلَامُ: الصُّلْحُ، وَالسَّلَامُ وَالسَّلَامُ: إِسْمٌ بِإِزَاءِ الْحَرْبِ)، وشه ي (سَلَمَ): به ماناى ناشته وايى و صولج دئى، (سَلَمَ وَ سَلَمَ)، له به رانبه رى جه نگدا دئى.

(وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ): واتە: ئێوە بەرزترن، (الْعُلُو: الإِرْتِفَاعُ، وَالْأَعْلَى: الْأَشْرَفُ، عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا، وَهُوَ عَالٍ، وَعَلِيَّ يَعْلَى عَلَاءً)، (عُلُوًّا): بە مانای بەرزیی دی، (أَعْلَى)، بە مانای باشتەر دی، وەک چۆن بە مانای بەرزتر دی، بە مانای باشتیش دی، دەگوتری: (عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا، وَهُوَ عَالٍ)، بەرزبوو، بەرز دەبی، بەرز بوونەوه، ئەو بەرزە، هەروەها (عَلِيَّ يَعْلَى عَلَاءً)، ئەمیش هەر بە مانای بەرز بوو، بەرز دەبی، بەرز بوونەوه.

(وَلَنْ يَرْكُزَ): (لَنْ يَنْقُصَكُمْ)، واتە: لێتان کەم ناکات، (وَتَرْتُهُ: أَصْبَتْهُ مَكْرُوهٍ)، (وَتَرْتُهُ): خراپەیه کەم بەسەر هینا، لێرەدا بە مانای (لَنْ يَظْلِمَكُمْ أَجُورَ أَعْمَالِكُمْ فَيَنْقُصَكُمْ ثَوَابَهَا)، کە دەفەرموی: ﴿وَلَنْ يَرْكُزَ أَعْمَالَكُمْ﴾، واتە: ستمتان لێناکات، کە لە پاداشتی کردەوه کانتان کەم بکاتەوه، دەگوتری: (وَتَرْتُ الرَّجُلَ: أَي: قَتَلْتُ لَهُ قَتِيلًا، أَوْ أَخَذْتُ لَهُ مَالًا غَضَبًا)، (وَتَرْتُ الرَّجُلَ): واتە: کوژراویکم لێ کوشت، یاخود مال و سامانە کەیم بە زۆر لێ زەوتکرد.

(لَعِبَ): (لَعِبَ فُلَانٌ إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ مَقْصِدًا صَحِيحًا)، (لَعِبَ): بە کوردیی دەلێن: یاری و گەمە، (لَعِبَ فُلَانٌ)، ئەگەر کەسێک کردەوه کە ی ئامانجدار نەبی، ئامانجێکی باش و راستی لە پشتەوه نەبی، دەگوتری: گەمە و یاری دەکات.

(وَلَهُوْ): (مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يُهْمُهُ وَيَعْنِيهِ) (لَهُو): بریتیه لەو هی مرووف بیتاگا بکات و لە شتێک بیخاflینی کە بە لایەوه گرنگە، واتە: شتێکی لاوهکیی کە مرووف سەرقال بکات، لە شتێک کە بە لایەوه گرنگەو جیی مەبەستە.

کەواتە: (لَعِبَ): بە یاری و گەمە دی، (لَهُو): بە مانای خاflان دی.

(فِيْ حِفْظِكُمْ): (الْإِحْفَاءُ فِي السُّؤَالِ: الشَّدَّةُ فِي الْإِلْحَاحِ بِالْمُطَابَقَةِ، أَحْفَيْتُ الدَّابَّةَ: جَعَلْتُهَا حَافِيًا)، (الْإِحْفَاءُ فِي السُّؤَالِ)، ئەو هیە کەسێک زۆر داوای شتێک لە کەسێک بکات، زۆر داوای لێکات و مکوور بی لە سەری و، دەگوتری: (أَحْفَيْتُ الدَّابَّةَ)، واتە: ئازەلە کەم پێ خواست کرد، کە ولاخ و ئیسترو جاری وایە کە ریش، نالیان لە

بنی پیاوان، ئنجا ئەگەر نالی و لاخە کە ی لیکردی بێتەو، کە لە جیی پیاوی مرووفە، ئەو پێ گوتراو: (أَحْفِيتُ الدَّابَّةَ)، و لاخە کە و، ئاژە لە کەم پێخواس کرد، ئنجا کە سێک زۆر داوای شتێک لە کە سێک دەکات، وەک ئەو وایە پیاو کە ی یان بەرگە کە ی لیستاند بێ و، زۆری شت لێ داوا کرد بێ.

(بَحْلُوا): (البُحْلُ: إِمْسَاكَ الْمُقْتَنِيَّاتِ عَمَّا لَا يَحِقُّ حَبْسَهَا عَنْهَا، وَيُقَابِلُهُ الْجُودُ)، (بُحْلُ): بریتیە لە دەست پێوە گرتنی ئەو شتانە ی کە نابێ دەستیان پێوە بگیردرێ و، دەبێ ببەخشرێن، پێچەوانە ی (بُحْلُ)، کە بە کوردیی دەلێن: چرووکی، یان پرژدی یان دەست نووقاندن، پێچەوانە کە ی و بەرانبەرە کە ی بریتیە لە: دەستکراوێ و بەخشنده ی.

(يَسْتَبْدِلُ): (الإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّبَدُّلُ وَالِإِسْتِبْدَالُ: جَعَلَ الشَّيْءَ مَكَانَ آخَرَ، وَهُوَ أَعَمُّ مِنَ الْعَوَضِ، فَإِنَّ الْعَوَضَ هُوَ أَنْ يَصِيرَ لَكَ الثَّانِي بِإِعْطَاءِ الْأَوَّلِ)، (يَسْتَبْدِلُ)، واتە: دەگۆرێ، لادەبات، ئنجا (إِبْدَالٌ وَتَبْدِيلٌ وَتَبَدُّلٌ وَإِسْتِبْدَالٌ)، مانای هەرچار یان، ئەو یە کە تۆ شتێک لە جیی شتێکی دیکە دابنێ، ئەو گشتییترە لە قەرەبوو (عَوَضَ)، کە ئەو یە دوو هەم بێتە هی تۆ، بە هۆی ئەو وە کە تۆ یە کەم دەبەخشی، بلی: ئەو شتەم بدە یەو، ئەو شتەت دەدەم، ئەو قەرەبوو (عَوَضَ)، بەلام (إِبْدَالٌ وَتَبْدِيلٌ وَتَبَدُّلٌ وَإِسْتِبْدَالٌ)، ئەو یە کە شتێک بگۆرێ بە شتێک، ئنجا چ دوو هەم بێتە دەستی، یان نا.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا ﷺ له کۆتایی سوورپەتی (محمد) دا، وهک له پێناسەی ئەم دەرسەش دا باسمان کرد، هەم بۆمان باسی بێپروایانی خەڵک له پێی خوا لادەرو سەرپێچیکار بۆ پێغەمبەر ﷺ دەکات، دواي ئەوەی پێی راستیان بۆ رۆشن بۆتەوه، که ئەوانه زیان به خوا ﷺ ناگەیهنن و، خوا ﷺ کردەوه باشەکانیشیان لێ پووچەڵ دەکاتەوه.

هەم فەرمان به پڕواداران دەکات، که فەرمانبەری خواو پێغەمبەرەکی بکەن و، ئاگاداریش بن شتێک نەکەن، کردەوه کانیان پووچەڵ بکەن.

دوایی خوا ﷺ چەند شتێک دەفەرموی، که هەموویان هاندان و وره وه بهرنانن بۆ مسوڵمانان، له بواړی جهنگ و فیداکاریی داو، هاندانیانن بۆ به خشیانی هەم سەریان، هەم مالیان، له پێناو بەرز راگرتنی بهیداغی ئیسلامدا.

خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، به دنیایی ئەوانه ی بێپروابوون و له پێی خویان لادا (خەڵکیان له پێی خوا لادا)، واتە: بێپروابوون به هەموو ئەو شتانهی دەبوو پڕوایان پێ بێنن، یان به یه کێک لهو شتانه بێپروابوون، چونکه ئیمان ئەوهیه پڕوا به هەموو ئەو شتانه بێنی، که پێویسته ئیمانیان پێ بهێنرێ، ئنجا ده بیه پڕوادر، به لām بێپروایی، ئەگەر به یه کێک لهو شتانهی پێیان ده بێته ئیماندار، بێپروا بێ، ئەو مروڤه ده بێته بێپروا، واتە: بێپروایی په کی له سەر ئەوه نه که وتوه به هەموو ئەو شتانه بێپروایی، که ده بێ پڕوایان پێ بهێنرێ، به لām پڕوا هێنان (إيمان) به هەموو شتەکان نه بێ، نایه ته دی.

خوا ﷺ دەفەرموی: ئەوانه ی بێپروا بوون و له پێی خویان لادا، یا خود خەڵکیان لادا، چونکه: (صَدَّ)، هەم به لازیم هاتوه، ﴿صَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، (أي):

إِنْحَرَفَ وَإِنْصَرَفَ) لايدا، هەم بە (مُتَعَدِّي) یش هاتو، یانی: (صَرَفَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، وَحَرَفَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واتە: خەڵکی لاداو هەتڵە کرد لە ڕێی خوا، لێرەدا مانای دوو هەڵە زیا تر و پێدەچێ مەبەست بێ، ﴿وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى﴾، دوو بەرە کێیان لە گەڵ پێغەمبەر دا ﷺ کردو سەر پێچیان لێ کرد، دوای ئەو هێ ڕێی راستیان بو ڕوون بوو، ئا ئەوانە: ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، بە هێچ ئەندازە یەک زیان بە خوا ﷻ ناگە یەنن، ﴿وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾، لە مەودوا (خوا ﷻ) کردو هە باشە کانیان پو و چەڵ دە کاتەو، ئەو کردو هە باشانە ی بە ڕوالت باش بوون، ئە گەر نوێژەو لە گەڵ مسوڵماناندا دە یکن، ئە گەر ڕۆژوو، دە یگرن، ئە گەر جەنگ و جیهاد، دە یکن، ئە گەر ماله، دە یبە خشن، هەموو ئەو کردو هە بە ڕوالت باشان، چونکە ئەوانە هەوێنی ئێمانیان تێدانیه، بە لکو بە پێچەوانەو هە ژە هرو میکڕوبی شیرک و کوفرو نیفاقیان تێدایه، هەموو ئەوانە خوا ﷻ کردو هە کانیان پو و چەڵ دە کاتەو، کە بێگومان لە خودی خۆیاندا پو و چەڵن و، خوا پاداشتیان ناداتەو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، ئە ی ئەوانە ی ڕواتان هێناو! (بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە ڕوایان پێ بهێنرێ)، فەرمانبەریی خوا ﷻ بکەن و فەرمانبەریی پێغەمبەر ﷺ بکەن، واتە: خوا ﷻ چی دە فەرموێ، جێبە جێی بکەن و، ئەو هەش کە پێغەمبەر ﷺ دە فەرموێ، بە قسە ی بکەن و جێبە جێی بکەن، ﴿وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾، کردو هە (باشە) کانیشتان هە ل مەو هە شێنەو، واتە: پو و چەڵ مە کە نەو، جاری وایە کردو هە ی باش، بە پێچەوانە کە ی خۆی پو و چەڵ دە بێتەو، وە ک لە سوورەتی (البقرة) دا، خوا ﷻ دە فەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (٢٦٤)، ئە ی ئەوانە ی ڕواتان

هیناوه! خێرو به خشینه کانتان به هوێ منهت کردن و ئازاردانی دلی بابای چاکه له گه‌لدا کراو و پێبه‌خشاوه‌وه، هه‌لمه‌وه‌شینه‌وه...

دوایی ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ به‌ دنیاییه‌وه ئه‌وانه‌ی بێ‌پروا بوون و، خه‌لکیان له‌ پێی خوادا لاداوه، دوایش مردوون له‌ حالیکدا که بێ‌پروا بوون، ئه‌وانه‌ هه‌رگیز خوا لێیان نابووێ، واته‌: با خه‌یاڵ پلاو نه‌که‌ن، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندی کرده‌وه‌ی باش ده‌که‌ن به‌ پوخته‌، میوانداری ده‌که‌ن، مال ده‌به‌خشن، هاوکاری ده‌که‌ن، هه‌ندیک چاکه‌ ده‌که‌ن، پێیان وابێ خوا ﷻ به‌وه‌ ده‌یانبووێ، مادام بێ‌پروا بوون و خه‌لکیان له‌ پێی خوادا لاداوه، ئه‌گه‌ر به‌ کافری مردبن، هه‌رگیز خوا لێیان نابووێ.

ئهمه‌ش بۆ زیاتر تیژکردنی مسوڵمانانه‌ له‌ سه‌ر ئیمان و، خو‌پاراستنیانه‌ له‌ کوفرو هه‌له‌شانه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانیان و، بۆ به‌رچاو پوونییانه‌ له‌ باره‌ی نه‌یارو ناحه‌زه‌کانیانه‌وه، که ئه‌وان ده‌ست به‌ تال و ده‌ست خالیین له‌ پوژی دوایداو، خراپترین سه‌ره‌نجامیان هه‌یه، بۆیه‌ لێیان مه‌ترسن و شه‌رمیان لێ مه‌که‌ن و لێیان بێ باک بن.

بۆیه‌ دوایی ده‌فه‌رموێ: ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، تێوه‌ بیهێز مه‌بن (ئهی مسوڵمانینه‌! له‌ پووی جه‌سته‌یه‌وه‌ بیهێزی پێشان مه‌ده‌ن و مه‌کرووزینه‌وه‌و مه‌لایینه‌وه، له‌ پووی ده‌روونییه‌وه‌ش خو‌تان به‌ بیهێز مه‌زانن، (الْوَهْنُ: الضَّعْفُ خَلْقًا أَوْ خُلُقًا)، (وَهْنٌ): بریتیه‌ له‌ بیهێزی له‌ پووی پوخته‌ و جه‌سته‌یی، یاخود له‌ پووی ده‌روونی مه‌عه‌وییه‌وه، خوا ﷻ که ده‌فه‌رموێ: بیهێز مه‌بن، واته‌: خو‌تان به‌ بیهێز پێشان مه‌ده‌ن، قسه‌یه‌کی وا مه‌که‌ن و هه‌لوێستیکی وا مه‌نوینن، به‌رانه‌ره‌که‌تان به‌ بیهێزتان بزانن، ﴿وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، که سه‌ره‌نجام: بانگ بکه‌ن بۆ ئاشتی، دوژمنیک که سه‌نگه‌ری لیگرتوون، بلین: وه‌ره‌ با ئاشتی بکه‌ین، له‌ راستیدا ئاشتی و ئاشته‌واپی به‌ خه‌لکی به‌هێز ده‌کری، نه‌ک به‌ خه‌لکی

بِیْهَیْز، کاتیک تۆ له حالهتیکى بى هیزییدای و، خۆت به بیهیز ده زانی، ئه گهر بانگی به رانه رکهت بکه ی بۆ ناشتی، مه رجه کانی خۆیت له سه ر فهرز ده کات، بۆیه ده فهرموى: ﴿وَأَنْشُرُ الْأَعْلَوْنَ﴾، بانگی به رانه رکه تان مه که ن بۆ ناشتی له حالیکدا ئیوه به رزترن، ئه مه دوو واتای هه ن:

أ- له حالیکدا ئیوه بالاده ستن، له به رانه رکه تان مه پارینه وه، بلین: وهرن با ناشتی بکه ین!.

ب- له حالیکدا ئیوه له رووی مه عنه ویه وه به هیزترن، خاوه نی بووناسی و تیروانییکن، به س ئه وه بووناسی و تیروانیی پاست و دروسته، خاوه نی ئیمان و عه قیده یه کن، خاوه نی په رستشیکن، خاوه نی په وشتیکن، خاوه نی به رنامه یه کن، که ته نیا ئه وه به رنامه یه، له حالیکدا که ئیوه، ئاوا به رزترن، بگره هه ره به رزن، بانگی به رانه رکه تان مه که ن بۆ ناشتی، ﴿وَاللّٰهُ مَعَكُمْ﴾، خواش له گه لتان، ﴿وَلَنْ يَّرْكُمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، کرده وه کانیشان لى که م ناکاته وه، واته: پاداشتی کرده وه کانتان لى که م ناکاته وه، سته متان لى بکات.

هه لبه ته ئه م ئایه ته موباره که شیکردنه وه ی زیاتری ده وى و، له مه سه له گرنگه کاندایاتر شی ده که ینه وه، که ئایا خوا ﷺ به موته قی له مسولمانانی قه ده غه کرده، بانگی به رانه رکه تان بکه ن بۆ ناشتی؟ یاخود ئه مه حاله تی تایبه تی خۆی هیه وه، ئایه ته که ی سووره تی (الأنفال) یش، که ده فهرموى: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، ئه گهر ئه وان بالیان شوڕ کرد بۆ ناشتی، تۆش بالی بۆ شوڕ بکه و، پشت به خوا ببه سته.

ئویش حال و مه قامی خۆی هیه، هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: ئه م ئایه ته ئه وه ی سووره تی (الأنفال) ی نه سخ کردۆته وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: ئه وه ی سووره تی (الأنفال) ئه مه ی نه سخ کردۆته وه! به لام له راستییدا ئه و قسانه هیچیان راست نین، وه ک دوایی باس ده که ین، به داخه وه هه ندیک له توێژه ره وانى قوربان زۆر دا لگه یان به وه وه لیدا وه ئایه تیک بدۆزنه وه، بلین: ئه و ئایه ته فلان ئایه ته ی نه سخ کردۆته وه، یان ئه و ئایه ته نه سخ کرا وه ته وه به فلان ئایه ت!!

تَیستاش له گەڵدابێ هەندێک کەس مەراقیەتی، بَلْی: فلان ئایەتە فلانی نەسخ کردۆتەو، یان فلان ئایەتە نەسخ کراوەتەو بە فلان ئایەتە، له حالیکدا ئەمە خالیکێ بێهێزە، کە فەرماشتیکێ خوا ﷻ فەرماشتیکێ دیکە ی خۆی پێ نەسخ بکە!! بە هەر حال ئێمە لە شوێنی خۆی بە تەفصیل باسمان کردووە، لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) داو، تا کو تَیستاش کە گەشتووینە ئێرە، یەک ئایەتمان نەهاتۆتە بەرچاو ناچار بین بَلْیین: ئەو ئایەتە نەسخ کراوەتەو، یان ئەو ئایەتە نەسخکەرەو یە بۆ فلان ئایەتە ی دیکە^(۱).

له کۆتاییدا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾، بە دُنْیایی ژیاڵی دنیا، تەنیا گەمەو خاflانە، یاری و خاflانە، یاڵی: له پووە مادییەکیەو، کەواتە: باوەشی پێدا مەکەن و، ژیاڵی دنیا گوریسی له بن پامەخەن، با واتان لێ نەکات بە هۆی دەست پێوەگرتنی دنیاو رابواردنی دنیاو، کە وەک گەمەو خاflانی منداڵان وایە، له بەرانبەر دوژمناناندا دەستەو کەر نەکەن و بە چۆک دابین، ﴿وَإِنْ تَوَمَّنْوا وَتَنَقَّوْا﴾، ئەگەر بپروا بپنن و پارێز بکەن، ﴿يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ﴾، پاداشتەکانی خۆتانان بە تەواویی دەدات، ﴿وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾، هەموو مَال و سامانە کەشتان لێ داوا ناکات بپەخشن، (کەمیکتان لێ داوا دەکات)، ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوَهَا فَيُحْفَظْكُمْ﴾، ئەگەر (خوا) مَال و سامانەکانتان هەمووی لێ داوا بکات و، بە جەختکردنەو، بە مکوورپی داواتان لێ بکات، ﴿تَبْخُلُوا﴾، ئێوە چرووکی و پزیدی دەنوین، ﴿وَيُخْرِجُ أَصْفَانَكُمْ﴾، ئەو کاتەش کینه کانتان دەردەخات، واتە: ئەگەر خوا مَال و سامانەکانتان هەمووی لێ داوا بکات بپەخشن، دوا یی رقتان هەڵدەستێ له مَال بخشین، لەبەر ئەوەی خۆتان ئاتاج و نەدار دەکەونە گوێ، بۆیە خوا ﷻ وای نەکردووە وانا کات له گەلتان.

(۱) له بابەتی: (قورئانی مەزن له نۆژدە تەوهردا) کە له شیوەی کتێبکی سەر بەخۆدا چاپ کراوە، له چاپی دووهمیشی دا دەکرێتە پێشەکی کۆی ئەم تەفسیرەو، له سەرەتای بەرگی یە کەم دا دادهنری، وردتر له بارە ی نەسخەو دواوین.

﴿هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَآءِ تُدْعَوْنَ لِئَنْتَفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەوەتا ئێوە بانگ دەکړین، که له ړیی خوادا بیه‌خشن، واتە: هه‌ندی له مال و سامانه‌کانتان له ړیی خوادا بیه‌خشن، ﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ﴾، که‌چی هه‌تانه له‌و که‌مه‌ش دا ره‌زیلیی و چرووکی ده‌کات، ﴿وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ﴾، هه‌ر که‌شیش چرووکی بکات، به‌رانبه‌ر خۆی چرووکی ده‌کات، به‌زیانی خۆی ړژدی و چرووکی ده‌کات و، له پاداشتی خۆی که‌م ده‌کاته‌وه، ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ﴾، خواش ده‌وله‌مه‌ندو بی‌نیازه‌و، ئێوه‌ش هه‌ژارو نه‌دارن، ﴿وَلِإِنْ تَتَوَلَّوْا﴾، ئە‌گه‌ر پشتیش هه‌لکه‌ن و، ړو و وه‌رگیرن له ئیسلام، به‌هۆی مال نه‌به‌خشینه‌وه، به‌هۆی جه‌نگ و جه‌هاد نه‌کردنه‌وه، پشت له ئیسلام بکه‌ن، یان پشت له هه‌ر ئە‌رکیکی شه‌رعیی بکه‌ن، که‌که‌وتۆته سه‌رشانتان، ﴿يَسْتَبَدِّلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾، خوا ﷺ کۆمه‌لکی جیا له ئێوه ده‌هینئ، ئێوه لاده‌بات و ئە‌وان دینئ و شوینئ ئێوه‌یان پئ ده‌گریته‌وه، ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾، دوا‌یی ئە‌وان وه‌ک ئێوه نابن، که‌ئه‌رکه شه‌رعییه‌کانیان باش نه‌نجام نه‌ده‌ن و، پشت له ئە‌رکه شه‌رعییه‌کان بکه‌ن.

که‌واته: بترسین له‌وه‌ی خوا ﷺ ئێوه لابه‌رئ و، که‌سانیک‌ی دیکه‌ی له ئێوه باشت‌ر بینئ، خوا ﷺ په‌کی له‌سه‌ر هه‌یچ‌ک‌ه‌س ناکه‌وئ.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

بیبروایانی لادەرو، خەلک لادەر لە ڕێی خوا، سەرپێچیکاری پێغەمبەر ﷺ،
دوای بۆ ڕۆشن بوونەوهی راستە ڕێ، هیچ زیانیك بە خوا ﷻ ناگەیهنن و،
کردهوه کانیشیان پووچەڵ دەکاتەوه:

خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ (۳۲)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بێگومان ئەوانە ی بیپروا بوون و خەلکیان
لە ڕێی خوا لادا.

پێشتریش گوتمان: (صَدَّ) هەم بە مانای (لایدا) دێ، هەم بە مانای (خەلکی
لادا) دێ، هەم بە مانای (انصرفت)، هەم بە مانای (صرف غیره).

﴿سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ش، یانی: ڕێبازی خوا، کە مەبەست ئەو بەرنامەیه بە پێغەمبەری
کۆتایی دا ﷺ ناردوو یەتی.

ئایا مەبەست ئەوانە ی بیپروان و خەلکیان لە ڕێی خوا لاداو، کێه؟ بە
دنیایی هەر کەسێ خەلک لە ڕێی خوا لابادات، خوشی پێشتر لادەر، لە ڕێی
خوا: (مَنْ كَانَ صَارِفًا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، فَهُوَ مُنْصَرِفٌ بِالْأُولَىٰ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، ئنجا ئایا
مەبەست پێیان کێه؟

۱- هەندیک لە زانیان گوتووینە: مەبەست پێی خاوەن کتێبەکانە، بە تاییەتی جوولە کەکان.

۲- هەندیکیش گوتووینە: مەبەست پێی هاوبەش بۆ خاوەنەکانی مەککەو دەورووبەرەتی.

۳- هەندیکیش دەڵێن: مەبەست پێی بێروایەکانە بە گشتی.

بەلام بە پێی ئەو سیاق و کەش و بارودۆخە کە ئایەتەکانی تێدا هاتوونە خوار، مانای سێبەیان زیاتر دێتە زەینەو، کە مەبەست پێی کۆی ئەوانەیه بێروان، چ جوولە کە چ نەصرانی چ مەجووسی و چ صابیئە، چ بێ کتیب بن، کە بێرستەکانن، چ ئەوانە بن کە برۆیان بە هیچ شتیک نیه، کە مولحیدو زەندیقەکان دەگرێتەو.

(۲) ﴿وَشَاقُوا الرُّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، (ئەنجا ئەوانە هەر بەوێندە وازیان نەهێناو کە خۆیان بێروان بن و، خەڵکیش لە رێی خوا لابدن، بەلکو) سەرپێچی و بەرەرهکانی پێغمەبەریشیان کردو، دواى ئەوێ رێی راستیشیان بۆ رۆشن بۆتەو، ئەوان هەرگیز هیچ زیانیک لە خوا نادن.

﴿وَشَاقُوا﴾، (المُشَاقَّةُ: الْمُخَالَفَةُ وَالْعَصْيَانُ): (مُشَاقَّة) بریتیه لە سەرپێچیکردن و یاخی بوون، (المُشَاقَّةُ أَوْ الشَّقَاقُ هُوَ أَنْ تَكُونَ أَنْتَ فِي شِقٍّ، وَطَرَفُكَ الْمُقَابِلُ فِي شِقٍّ آخَرٍ)، (مُشَاقَّة وَشَقَاق) ئەوێ: تۆ لەلایەکی بێ و، بەرانبەرە کەشت لەلایەکی دیکە بێ، کەسانیک کە بەو شیوەیەن، کە لێرەدا خوا ﷻ چوار سیفەتی خراپی لێ هەڵدان:

یەكەم: بێروا بوون بە هەرچی کە پێویست بوو ئیمانی پێ بێنن، ئەوان پێی بێروا بوون، چونکە خوا ﷻ بە رەهایی فەرموویەتی: ﴿كُفُّوا﴾.

دووهم: خۆیان لە رێی خاویان لاداوو خەڵکیشیان لاداو: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾.

سێبەم: بەرەرهکانی پێغمەبەریان کردوو سەرپێچیان لێکردو: ﴿وَشَاقُوا الرُّسُولَ﴾.

چوارەم: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى﴾، دواى ئەوەی کە پێی راستیشیان بۆ ڕۆشن بۆتەو، یانی: دژایەتییه‌که‌یان بۆ پیغه‌مبەری خوا ﷺ، خەڵک لە پێی لادانە‌که‌یان و، بێ‌پرواییه‌که‌یان، پێش هەموو شتێک، بە هۆی ئەزانیبه‌وه‌ نه‌بووه‌و بە هۆی بێ‌ئاگاییه‌وه‌ نه‌بووه‌، بە‌لکو دواى ئەو بووه‌ کە پێی راستیان بۆ ڕۆشن بۆتەو، (تَبَيَّنَ الْهُدَى: ظُهُورُ الْإِسْلَامِ وَمَعْرِفَتُهُ)، (هەدی) یانی: پێی راست، (تَبَيَّنَ الْهُدَى) مەبەست پێی دەرکەوتنی ئیسلامه‌و ناساندنی ئیسلامه‌.

ئەجا کەسانێک به‌و شیوه‌یه‌ بن: ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ هەرگیز، هیچ زیانی به‌ خوا ناگه‌یه‌ن.

{﴿شَيْئًا﴾: مفعول مطلق لـ (يَضُرُّوا) والتنوين للتقليل، أي: أَقَلَّ ضَرَرٍ، والمقصود الإضرارُ بِدينِ اللهِ،} که ده‌فه‌رموێ: ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، هەرگیز زیان به‌ خوا ناگه‌یه‌ن، ﴿لَنْ﴾ ه‌که‌، کرداری ﴿يَضُرُّوا﴾ ی پێ (منصوب) بووه‌، ﴿اللَّهُ﴾: به‌رکار (مفعول به‌) ه‌که‌یه‌تی و ﴿شَيْئًا﴾، به‌رکاری په‌ها (مفعول مطلق) ه‌، بۆ ﴿يَضُرُّوا﴾، ته‌نوبنی سه‌ر ﴿شَيْئًا﴾، بۆ کەم‌کردنه‌وه‌یه‌، واته‌: کەم‌ترین زیان ناگه‌یه‌ن، به‌ خوا ﷻ، که مەبەست پێی زیانگه‌یاندنه‌ به‌ ئایین و به‌رنامه‌ی خوا.

بێگومان لێره‌دا که ده‌فه‌رموێ: هیچ زیان به‌ خوا ناگه‌یه‌ن، ئە‌گەر مەبەست پێی خوا بێ، بێگومان هیچ زیانیکی پێ ناگه‌یه‌ن، به‌لام ئە‌گەر مەبەست پێی ئایین و به‌رنامه‌ی خوا بێ، واته‌: ئە‌و زیانه‌ی پێ ناگه‌یه‌ن کە په‌کی بخه‌ن و نه‌هێلن ب‌لاوب‌یتته‌وه‌، به‌لام به‌ دُنیا‌یی زیان و ئازار ده‌گه‌یه‌ن، به‌ پیغه‌مبەر ﷺ و به‌ پرواداران و، ده‌بنه‌ کۆسپ و په‌رچ له‌ به‌رده‌م ئیسلامدا، بۆیه‌ ده‌بێ ورد بین! ئە‌گەر مەبەست پێی زیانگه‌یاندن به‌ خوا بێ، بێگومان هیچ جووره‌ زیانیکی به‌ خوا ناگه‌یه‌ن، به‌لام له‌ مانایه‌که‌یدا ده‌بێ بگوترێ: ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ﴾، {(أي لَنْ يَضُرُّوا دِينَ اللهِ)، أو (رَسُولَ اللهِ)، أو (كِتَابَ اللهِ)}، بێگومان ده‌بێ به‌و شیوه‌یه‌ واتا بکری، واته‌: هیچ جووره‌ زیانیکی پێ ناگه‌یه‌ن، په‌کی ئایینی خوا بخه‌ن

و نه هیڵن بَلَاوِیتهوه، یان: په کی پیغه مبهه ښځه څه نه ده دهن ته رکی خوۍ جیهه جی بکات، یان: په کی قورئان څه نه ده دهن و نه هیڵن رۆشانیه که ی بَلَاوِیتهوه، نه وه یان له ده ست نایهت، به لاهم بیگومان جگه له وه، زیانیان له ده ستها ته وه نکو ولی لیتا کری.

(۳) - ﴿وَسَيُحِيطُ أَعْمَلُهُمْ﴾، به دنیایی (خوا) کرده وه کانیشیان پوچه ل ده کاته وه، (إِحْبَاطُ: الإِبْطَالُ وَالْإِزَالَةُ)، (إِحْبَاطُ): هه لوه شانده وه وه، پوچه ل کرده وه وه لابرده، ثایا مه به ست له: ﴿أَعْمَلُهُمْ﴾ چیه؟ دوو نه گه ری هه ن:

أ- ده گونجی مه به ست پی کرده وه ریک و باشه کانیان بی، ﴿وَسَيُحِيطُ أَعْمَالُهُمُ الصَّالِحَةِ﴾، کرده وه باشه کانیان هه لده وه شینته وه، چونکه نه وانه ش هه ر چوڼ بی، کرده وه ی چاکیان هه ربووه: به خشینان کرده وه، قسه یه کی خیریان کرده وه، چاکه یه کیان کرده وه، چونکه بته رسته کان و خاوه ن کتیه کانیش، به پی ثایینی خویان چهنده په رستیشکیان نه نجام داو و، هه ندی ره وشتی باشیان له خویان دا هیئانه دی، خوا نه وانه یان لی هه لده وه شینته وه، چونکه نه وه کرده وه باشانه یان، له بهر نه وه ی کوفرو نیفاق و شیرکیان تیکه له، وه ک خواردنیکی باش وان، که ژه هری تیدا کرابی.

ب- ده شگونجی مه به ست له کرده وه کانیان، نه وه هه ول و کوششانه یان بی، که له دژي ئیسلام و مسولمانان نه نجامیان داو و، واته: نه وه هه ول و کوششانه یان، خوا ښځه پوچه لیان ده کاته وه وه بی ناکامیان ده کات، به و واته یه که نه وه هه ول و کوششانه یان نابنه هوۍ هیئانه دی، نه و نامانجه گلاوه ی له دلیان گرتوه، که بریتیه له کوژانده وه ی چرای خوا و، نه هیشتنی ثایینی خوا و، پی لیگرتنی بلاوونه وه ی په یامی خوا.

مەسەلە ی دووهم:

فەرمانکردن بە برۆاداران کە فەرمانبەریی خواو پیغەمبەرەکی ﷺ بکەن و وریابن! کردەوه باشەکانیان پووچەڵ نەکەنەوه، بە ھۆی ھەڵسووکەوت و رەفتاریکەوه، کە پیچەوانە ی ئیمان و ئیسلامە:

خو ﷺ دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، ئە ی ئەوانی برۆاتان ھێناو! فەرمانبەریی خواو فەرمانبەریی پیغەمبەر بکەن، یانی: ئە ی ئەوانە ی برۆاتان ھێناو بە ھەموو ئەو شتانە ی پێویستە برۆایان پێ بەھێنێ! ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، فەرمانبەریی و گوێرایەلیی خوا بکەن و فەرمانبەریی و گوێرایەلیی پیغەمبەر بکەن، واتە: ئەو ی خوا ﷺ پێتان دەفەرموی: جێبەجێی بکەن و، ئەو ی پیغەمبەر ﷺ پێتان دەفەرموی: جێبەجێی بکەن، فەرمانبەریی خواو پیغەمبەرەکی، ئەو ی: کە فەرمانەکانیان جێبەجێ بکری و، قەدەغە کراوەکیان یان دووریان لێ بکری.

(٢) - ﴿وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾، ھەروەھا کردەووەکانتان ھەڵمەووەشیننەو، پووچەڵ مەکەنەو، کردەووەکان، مەبەست پێیان کردەووە باشەکان، چونکە بە مسۆگەریی لە ئیمان بەس کردەو ی باش ھەڵدەقۆلن، مەگەر کەسێ لە گەڵ ئیمانەکیدا راست نەکات.

کورتە سەرئنجیک لەسەر ھەلۆەشانەوێ کردەوێ باش

بەرێزان! ئەم کورتە سەرئنجە دوو ڕێگەیه:

۱) کردەوێ باش بە چی پووچەل دەبێتەو؟

بێگومان کردەوێ باش بە بێپروایی و بە ھەندیک لە گوناھە گەورەکان ھەڵدەوێ شێتەو، ئەو ھە بە بێپروایی کردەوێ کان ھەڵدەوێ شێتەو، گومانێ تێدانیه، چونکە کوفر وەک تەوڕیک وایە، ئەسڵی درەختی ئیمان و کردەوێ باش لە ریشەو دەبێ، بۆیە خوا ﷻ لەو شوێنانەدا کە باسی ھەلگەراوەکان دەکات، چ لە سوورەتی (البقرة) دا، چ لە سوورەتی (محمد) و، چ لە شوێنەکانی دیکەدا، بە زۆری وایە قەیدی ئەوێ دەخاتە سەر، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا تَأْوَهُمْ كُفَّارٌ﴾ (البقرة: ۱۶۱)، ﴿فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ﴾ (البقرة: ۲۱۷)، دەفەرموێ: (لە کاتی کدا ھەرن کە بێپروان)، (بە بێپروایی ھەرن)، ئەوانە کردەوێ کانیاں ھەڵدەوێ شێتەو، بەلام وێرێ کوفر و شیرک، کە بێگومان شیرکیش جوڕیکە لە جوڕەکانی کوفر، ھەر وەک ئیلحادیش جوڕیکە لە جوڕەکانی کوفر، بەلێ وێرێ کوفر، کردەوێ باشەکان، ھەموویان نا، بەلکو ھەندیکیان و، بە ھەندیک لە گوناھە گەورەکانیش، کە رێک پێچەوانەو دژی خۆیان، ھەڵدەوێ شێتەو، بۆ وێنە:

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَدْنَى﴾ (البقرة: ۲۶۴)، واتە: ئەو ئەوانە بروتان ھێناو! خێر کردنە کانتان، (بەخشینە کانتان) بە ھۆی منەتکردن و ئازاردانەو، ھەلمەوێ شێتەو، کە ھاوکاریی کەسێک دەکەو و چاکەبەکی لەگەڵدا دەکەو، ئەگەر منەتی لەسەر بکەو، پووبەرپوو، یاخود ئازاری بەدەو پاشەملە، واتە: باسی بکەو و پێی بگاتەو، کە دلی پێی ئازار

بدری، چ بە منەتکردنی ڕووبەرۆو، چ بە ئازاردانی پاشەملە، ئەو خێرو چاکەو بەخشینەت، هەڵدەوێت، ئەگەرنا لە ئەسڵدا چاکەکان خراپەکان دەسپرنەو، وەک خوا ﷻ دەفەرئە: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ هود: ۱۱۴، بە دنیایی چاکەکان خراپەکان لادەبەن.

هەرۆهە پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەفەرئە: {وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا} (أخرجه الترمذي: ۱۹۸۷، وَصَحَّه الألباني في «صحيح الجامع»: ۹۷)، بە دواي خراپەدا چاکە بکە، دەسپرێتەو.

ئەجەڵ ئەو کە چاکەکان خراپەکان دەسپرنەو، هیچ گومانی تێدا نیە، بەلام هەندێک جاریش هەندێک لە خراپان - بە تاییەتی گوناھە گەورەکان - هەندێک لە چاکەکان هەڵدەوێت، بۆیەش دەڵێم: هەندێکجار، چونکە بۆ وێنە: کەسێ قەتلیک دەکات، زینایەک دەکات، دزییەک دەکات، شەراب دەخوات، پراست نیە بگوترێ: هەرچی کردەوێ باش هەیەتی، هەڵوێشەوێت، هەرۆک هەموو چاکەیه کیش، هەموو خراپەیه ک لا نابات، بەلکو ئەو چاکەو خراپانە ی کە دژو پێچەوانە ی یە کدیین، یە کدی لادەبەن، بۆ نموونە: مآل بەخشین بە منەتکردن و ئازاردانی بابای مآل پێ بەخشاو، هەڵدەوێت، چونکە پێک دژیەتی، مآل پێ بەخشین، چاکە لەگەڵ کردنیەتی، بەلام منەت لەسەرکردن و ئازاردانی، پێک دژی ئەوێ، هەڵدەوێت، هەرۆهە کوفر پێک دژی ئیمانەو هەڵدەوێت، شیرک پێک دژی خوا بە یە کگرتنەو هەڵدەوێت، پیاوێ پێک دژی تاعەت و کار بۆ خوا ئەنجامدانە، پیاوێ واتە: سەرنج ڕاکێشانی خەلک بە شتی کە بۆ خوا دەکری، بۆیە هەڵدەوێت، بەلام وەک گوتمان: نە هەموو خراپەیه ک، هەموو چاکەیه ک هەڵدەوێت، نە هەموو چاکەیه کیش هەموو خراپەیه ک دەسپرێت، بەلکو ئەوانە ی پێک دژو پێچەوانە ی یە کدیین، یە کدی لادەبەن ئەو شەم نەبینیوە لە تەفسیرەکاندا، ڕەنگە زانایانیش باسیان کردبێ، بەلام ئەوێ گۆتم، لە کۆی ئایەتەکانی قورئان و دەقەکان سوننەت، دەگونجی هەلبێت.

۲- ئایا دروسته کردهوی په سندن (مندوب، مسنون، تطوع) بیچرینری؟

(القرطبي) له ته فسیره که ی خویدا، لیږدهدا شتیک هه لده هیڅی، له م نایه ته موباره که^(۱) ده لی: (إِحْتَجَّ عُلَمَاءُنَا وَغَيْرُهُمْ بِهَذِهِ الْآيَةِ، عَلَى أَنَّ التَّحَلُّلَ مِنَ التَّطَوُّعِ صَلَاةٌ كَانَتْ أَوْ صَوْمًا بَعْدَ التَّلَبُّسِ بِهَا، لَا يَجُوزُ لَأَنَّ فِيهِ إِبْطَالَ الْعَمَلِ، وَقَدْ نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) واته: زانایانی ئیمه، (واته: زانایانی مالیکی مه زهه ب) و، جگه له وانیش، هم نایه ته یان به به لگه هیناوه ته وه، له سهر ته وه که دواى ده ستردن و چوونه نیو خوا په رستی خو به خشانه، ئنجا نویژ بى، یان پوژوو بى، دواى ته وهی ده ستی پیکراوه، دروست نیه، بیچرینری، چونکه ده بیته هوى هه لوه شاندهوی کرداری باش و، ته وه ش قه ده غه کراوه.

به لام شافعیی په حمه تی خوی لی بى، جگه له ته ویش گوتوویانه: (الْمَرَادُ بِذَلِكَ إِبْطَالُ ثَوَابِ الْعَمَلِ الْمَفْرُوضِ، فَهُيَ الرَّجُلُ عَنْ إِحْبَاطِ ثَوَابِهِ، فَأَمَّا مَا كَانَ نَفْلًا فَلَا، لِأَنَّهُ لَيْسَتْ وَاجِبًا عَلَيْهِ) واته: مه به ست لیږدهدا هه لوه شاندهوی پاداشتی کرداریکی پیویسته و، کرده وه یه ک که پیویست کرابى، ته وه یه که پیاو قه ده غه کراوه له وهی پاداشته که ی هه لوه شینیته وه، (هه لبه ته ئافره تیش، هه روایه به لام قسه که وا هاتوه)، به لام ته گهر کرده وه که زیاده و په سندن (نفل و مندوب) بى، ته وه نایگریته وه، چونکه مروؤف جیه جیکردنی کرده وه په سنده کانی له سهر پیویست نیه.

هه لبه ته هه ر کام له دوو رایه کان، هه ر یه که له لایه که وه، ری تی تیده چی.

به لام من پیم وایه رایه که ی مالیک و زانایه کانی دیکه که گوتوویانه: کرداری په سهندو مه ندو ویش، ته گهر ده ست پیکرد، نابى هه لیوه شینیه وه، ته وه راستره، به لام ده بى ته وه قه یده ی بخریته سهر: (به مه رجیک ناچار نه بى)،

هەلبەتە ئەگەر زۆر ناچار بێ، فەرزیشی بۆ ھەيە بېیرێ، بەلام مەبەستم لە ناچاریی، یانی: ناچارییەکی وا نەبێ کە پێویست بکات سوننەتی بۆ بېیرێ، ئەگەرنا ناچاریی وا ھەيە پێویست دەکات فەرزیشی بۆ کوئای پێ بێنێ و ھەلبەتە شێئیتەو، لەبەر ئەوەی شتێکی لە خۆی پێویستەر ھاتۆتە پێش، یاخود زیانیکی زۆر گەورە خەریکە بێتە پێش، بۆ وێنە: کەسیک نوێژێکی فەرز دەکات و، ماریکی بۆ دێ لەو کاتەدا، یاخود کەسیک لەوێ ماریک بۆی دەچێ پێوێ بدات، دیارە مەرجیش نیە نوێژەکە بېیرێ، بەلکو ئەگەر بتوانی ماریکە لە کوڵ خۆی یان لە کوڵ ئەو کەسە بکاتەو، یان مندالی بکەوێ بچێتە نیو ئاگرێکەو، ئەگەر بتوانی ئەو کارەش بکات و نوێژەکەشی نەبېیرێ، ئەو بەشتەر، بەلام ئەگەر بەبێ برینی نوێژەکە بۆی نەکرێ، ئەو کارە ئەنجام بدات، دەبێ بیکات، یان بۆ وێنە: کەسیک بەرۆژوو، بەلام کاریکی دیکە پێویست پرووی تیدەکات، کە ئەگەر رۆژوو کە نەشکێنێ، ئەو کارە پێویستە بۆ جێبەجێ ناکرێ، ئنجا خێرو پاداشتی ئەو کارە پێویستەش گەورەترە لە ھی رۆژوو کە، ئنجا ئەگەر رۆژوو کە سوننەت بێ، یان فەرز بێ، ئەو کاتە بۆی ھەيە و بگرە سوننەتە یان فەرزە، رۆژوو کە بکێنێ، بۆ ئەوەی ئەو کارە پێویستەری کە بەبێ ئەو بۆی ئەنجام نادرێ، ئەنجامی بدات، یاخود بۆ ئەوەی ئەو زیانە گەورەيە لە خۆی دوور بخاتەو، بۆ نموونە: دوژمنێک ھێرشی بۆ دەکات و بەبێ شکاندنی رۆژوو کە، یان برینی نوێژەکە، بۆی ناکرێ بەرگری لە خۆی بکات.

مه سه له ی سیه م:

بیروایانی خه لک له ری خوا لاده، مادام به بیروایی برن، هه رگیز خوا لیان نابووری:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه ته، له سی برگه دا:

(۱)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به دنیایی ئهوانه ی بیروابوون و خه لکیشیان له ری خوا لاداو.

(۲)- ﴿ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾، ئنجا مردوون له حالیکدا که بیروا بوون، واته: به کافریتی و بیروایی مردوون.

(۳)- ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، ئهوانه هه رگیز خوا لیان نابووری و چاوپۆشیان لئ ناکات.

ئەم ئایه ته موباره که تهواوکه ری ئەو مه به ستهیه که له ئایه تی ژماره (۳۲) دا هاتوه، که له ئایه تی ژماره (۳۲) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ (۳۲) واته: ئهوانه ی بیروا بوون و خه لکیان له ری خوا لاداو، سه ریچییان کردوه، به ربه ره کانی پیغه مبه ریان ﷺ کردوه، دوا ی ئه وه ی ری راستیان بو رۆشن بوته وه، هیچ زیانیک له خوا ﷺ نادهن و، کرده وه باشه کانیشیان پووچه ل ده کاته وه، یاخود: هه وه لکانیان بی ناکام و بی ئه نجام ده کات.

ئەوه به نسه ت حاله تی دنیایان، به نسه ت حاله تی قیامه تییان، ئەم ئایه ته روونی ده کاته وه: به دنیایی ئهوانه ی بیروا بوون و خه لکیشیان له ری خوا لاداو به کافریتییش مردوون، هه رگیز خوا لیان نابووری.

له سوږه تی (البقرة) دا هر ئهم بابته هاتوه به تهعیریکی دیکه، خوا
 وځای یې له یو ځایه و تیکوښانی بیروایه کان ده کات، له دژایه تییکردنی ئیسلام و
 مسولمانانداو ده فهرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ
 وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْنَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا
 وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ فِمَتِّ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ واته: له باره ی مانگی
 چه رامه وه، جهنگ تیدا کردنی لیت ده پرسن؟ بلئ: جهنگ تیدا کردنی گه وره یه،
 (واته: گونا هیکی گه وره یه)، به لام خه لک لادان له پئی خواو بیپروا بوون و
 خه لک لادان له مزگه وتی چه رام و لی ده رکردنی خه لکه که ی، له لای خوا
 گه وره تره و، فیتنه ش له قه تل گه وره تره.

{له کورده وارییدا ده گو تری: فیتنه یی کرد، واته: دوو زمانیی کرد، وا ده زانن
 لی رده ا مه به ست نه وه یه، به لام نا، (الْفِتْنَةُ)، لی رده ا به پئی ئهم سیاقه، واته:
 خه لک ئازاردان و هه لگی رانه وه ی پرواداران له پروا، له ژیر نه شکه نه جو ئازاردا،
 واته: هه لگی رانه وه ی خه لک و، گیرانه وه ی له پئی خوا، گه وره تره له کوشتن}.

دوایی ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقْنَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾
 کافره کان به رده وام له دژتان ده جهنگن، تا کو له دینه که تان هه لتا نبگیرنه وه،
 نه گه ر بتوانن، ﴿وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ فِمَتِّ وَهُوَ كَافِرٌ﴾، هه ر که سیک
 له ټپوه له ئایینه که ی هه لکه ریته وه و، له حالیکدا به ری که بیروایه، ﴿فَأُولَٰئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، ئا نه وانه کرده وه کانیا ن له دنیاو دواړو ژدا
 هه لوه شا ونه وه، ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، هه روه ها نه وانه
 هاوه لانی ناگرن، یان خاوه نانی ناگرن، که تیدا هه می شه یی ده بن.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

پنگری کردن له پرواداران، که به بی پاساو داوای ناشتی بکه ن له گهل دوژمنانیاندا، له حالیکدا خویان له گهلوه، پاداشتی کرده وه کانیان که م ناکاته وهو، ژیا نی دنیا ش گه مه و خافلانه و، خواش مال و سامانیان هه مووی لی داوا ناکات، به جوړیک هیچیان بو نه هیللی و وایان لی بکات، رقیان له به خشین بی و، بیگومانیش بابای چرووک، زیان له خووی ده دات، خواش بی نیازوه، نه گهر مسولمانانیش پشت له ئیسلام بکه ن، خوا به کومه ئیکی دیکه یان ده گوړی و وهک وانیش نابن:

﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَلَكُمْ ۝٣٥﴾
 ﴿إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۝٣٦﴾
 ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ ۝٣٧﴾ هَاتَمْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ
 لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ
 الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ۝٣٨﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حه قده برگه دا:

(١)- ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، ئنجا بیهیز مه بن و ته نه بی مه که ن و داوای ناشتی بکه ن!

(الْوَهْنُ: الضَّعْفُ وَالْعَجْزُ، وَهُوَ هُنَا مَجَازٌ عَنِ طَلَبِ الدَّعَةِ)، (وهن): له نه سلدا به مانای بیهیزی و نه توانین دی، لیره دا به مه جاز مه به ست پی ئیسراحه تخوازی و پالدا نه وهو خو ماندوو نه کردنه، واته: ئیوه بیهیز مه بن و ئیسراحه تخواز مه بن، که به هوئی نه وهو وه بانگی به رانه ره کانتان بکه ن بو ناشتی و ته بایی، له حالیکدا که نه وان سه نگه ریان لیگرتوون، که ده فه رموی: ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا﴾

(تَدْعُوا)، په یوه سته به پیتی قه ده غه (نهی) وه، یانی: (وَلَا تَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ) بانگه واز مه کهن بۆ ناشتی.

(۲) - ﴿وَأَسْرُ الْأَعْلَوْنَ﴾ له حالیکدا که ئیوه به رزترن، واته:

أ- ئیوه به رزترن به به لگه، یان به هوێ ئیمان هوه، یا خود سه ره نجامی چاک له گره وی ئیوه دایه، وه ک خوا فه رموو یه تی: ﴿وَالْعَقِبَةُ لِلْمُنْقِبِينَ﴾ القصص: ۸۳، ﴿وَالْعَقِبَةُ لِلنَّقَوَى﴾ طه: ۱۳۲.

ب- له حالیکدا که ئیوه بالا ده ست و ده سترۆ شتوون و توانای جهنگ کردنتان ههیه، داوای ناشتی و ته بایی له به رانه ره کانتان مه کهن، که شه پتان پێ ده فروشن و سه نکه ریان لیگرتوون.

یه کیک له زانایان ده لێ: مه به ست لی ره دا ته وه یه که مسو لمانان خو یان به ده سته وه نه ده ن، به هوێ خو لیای بی هیز ییه وه، ته ویش به هوێ ته وه وه که زیانه کانی ته وه خه یال و خو لیایانه بی ننه به رچاوی خو یان، چونکه خه یال و خو لیای خرا په کان، ته گهر ئینسان له کو ل خو ییان نه کاته وه وه له خو ییان دوور نه خاته وه، ورده ورده له دلیدا چی گیر ده بن، تا کو ده بن به سیفه تیکی رۆ چوو تییدا.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ به دلنایی خواش له گه ل ئیوه دایه، واته: خوا ﷻ له گه لتان دایه به سه رخستن، به مشوور لی خواردن و، به سه ره په رشتیی کردن، ته گه رنا خوا ﷻ له گه ل هه موو دروست کراوه کانی دایه، به لام لی ره دا مه به ست له گه لدا بوونیکی تای به ته (مَعِيَّةً خَاصَّةً).

(۴) - ﴿وَلَنْ يَزِيْرَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ هه رگیزیش (خوا) کرده وه کانتان لی کهم ناکاته وه، واته: پاداشتی کرده وه کانتان لی کهم ناکاته وه، (وَتَرَهُ، يَزِيْرُهُ، وَتَرَاهُ: نَقَصَهُ حَقُّهُ)، واته: مافه که ی لی کهم کرده وه، وشه ی (وَتَر) له فه رمایشی پیغه مبه ردا ﷻ هاتوه: {الَّذِي تَفُوتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ، كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ} (أخرجه البخاري: ۳۶۰۲، ومسلم: ۲۱۸۶)، واته: ته وه که سه ی نو یژی عه سری ده فه وتی، وه ک ته وه وایه که س و کار و مال و سامانه که ی فه وتان دبێ.

ئىنجا خوا ﷺ دوايى بۆ ئەوھى زياتر ھانىيان بدات لەسەر خەبات و فیداكارىي و بەرخۆدان، دەفەر مۆي:

(۵) - ﴿ إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ ﴾، بە دۇنيایى ژيانى دنیا، تەنیا گەمەو خافلانە، ﴿ لَعِبٌّ ﴾، بە مانای یاریى دى:

۱- ھەندى لە زانایان گوتووینە: جیاوازی نىوان ﴿ لَعِبٌّ وَلَهُوَ ﴾، ئەوھى کە: ﴿ لَعِبٌّ ﴾، یارییە کە بە جەستە دەکرى، بەلام: (لەو)، واتە: خافلان و، بە دل دەکرى.

۲- ھەندىکیش گوتووینە: (اللَّعِبُ بِالْآلَةِ، وَاللَّهُوُ بِدُونِهَا)، (لَعِب): ئەوھى بە ئامپىرىک بکرى، بەلام (لەو): ئەوھى کە بە بى ئامپىرىش بکرى.

۳- ھەندىکیش گوتووینە: بە پێچەوانەو: (لَعِب) ئەوھى بە بى ئامپىر بى، بەلام (لەو) ئەوھى بە ئامپىر بى.

۴- ھەندىکیش گوتووینە: (لَعِب): ئەوھى بى ئاگات نەکات لە شتىكى گرنگتر، بەلام (لەو) ئەوھى بى ئاگات بکات و، بتخافلىنى لە شتىک کە لە خۆى گرنگتر.

﴿ إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ ﴾، واتە: ژيانىک کە گەمەو خافلان بى، حەیفە باوەشى پيدا بکەن و، بە ھۆى باوەش پيداکردنى ئەو ژيانە دنيایەو، ئیو ھەروھى فیداكارىي و بەرخۆدان لە خۆتاندا ھەرىن، داواي سەلامەتیی و بيمزەرەتیی بکەن، لە ھالىکدا ئىسلام پىوستی بە فیداكارىي و، خۆن بەخشین و مالى و سامان بەخشین ھەبى.

(۶) - ﴿ وَإِنْ تَوَمَّنْوا وَتَنَفَّوْا يَوْتِكُمْ أَجُورَكُمْ ﴾، ئەگەر ھەرواش بىن و پارىز بکەن، پاداشتەکانى خۆتانان دەداتى، واتە: پاداشتى خۆتانان بە پر بە پىست و بە تەواوي دەداتى.

(۷) - ﴿ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴾، ھەموو مالى و سامانەکانىشتان لى داوا ناکات، ئەمە لىرەدا واتە: (خوا) ھەموو مالى و سامانەکانتان لى داوا ناکات بىيەخشن، بەلکو ھەندىکیتان لى داوا دەکات.

هەندیکیش لە زانایان ئاویان لیکداوەتەو: ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾، واتە: ئەوێ که لێتان داوا دەکات، مāl و سامانی ئێوە نیە، بەلکو هی خۆیەتی پێیداو، بێگومان ئەم مانایەش دەگرێتەو، بەلام ئەم مانایە زیاتر مانایەکی مەعنەویی و ڕووحانییە، بەلام مانا ڕوڵەتی و ئاساییەکی ئەوێە که باسمان کرد، واتە: هەموو مāl و سامانەکانتان لێ داوا ناکات.

۸- ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخَفِّكُمْ بَحَلُوا﴾، ئەگەر هەموو مāl و سامانەکانتان بە مکوورپی لێ داوا بکات، چرووکی دەکەن، (أَخْفَاهُ فِي الْمَسْأَلَةِ: لَمْ يَتْرُكْ شَيْئاً مِنَ الْإِلْحَاحِ)، واتە: زۆر سوور و مکوور بوو، هیچ جوړە جەختکردنەوێەکی بەجێ نەهێشت نەیخاتە نێو داواکارییەکیەو.

کەواتە: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا﴾، ئەگەر مāl و سامانەکانتان هەموو لێ داوا بکات، ﴿فَيُخَفِّكُمْ﴾، واتە: زۆر سوور بێ لەسەر داواکردن، یاخود: ﴿فَيُخَفِّكُمْ﴾، واتە: هیچیان بو نەهێڵتەو، هەموویان لێ داوا بکات، ﴿بَحَلُوا﴾، ئەو کاتە ئێوە چرووکی دەکەن و چنگ قووچاو دەبن.

۹- ﴿وَنُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ﴾، سەربارەش ڕق و کینەشتان دەردیئێ، واتە: ڕق و کینەتان تێدا پەیدا دەکات بەرانبەر بەو داواکارییە، خۆندراویشەتەو: (وَنُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ) ئەو کاتە کینەکانتان دەردیئێن و لە دلتاندا ئاشکرا دەبن، ﴿أَصْغَنَكُمْ﴾، کۆی (ضَعْن)، یان (ضَعْن)ە، که بە مانای کینەو، دژایەتی و، ڕق لێهەڵسانێکی پەنھان دی، (أَي: إِذَا سَأَلْتُمْ إِنْفَاقَ أَمْوَالِكُمْ كُلِّهَا، مَتَّعُوا الْمَالَ وَ تَظَاهَرُوا وَالْعِصْيَانَ) ئەگەر بێت و هەرچی مāl و سامانتانە لێتان داوا بکات و بێهەشت، لەو حالەتەدا، مāl و سامانەکانتان نابەخشن و سەرپێچی لە خۆتاندا دەردەخەن.

۱۰- ﴿هَاتَانِ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەها! ئەو ئێوەن بانگ دەکری، بو ئەوێ لە ڕێی خوادا بێهەشت، واتە: مāl و سامان لە ڕێی خوادا بێهەشت، تاکو بتوانن جەنگ و جیهاد بکەن لە پێناوی خواداو، بەرگری بکەن لە دین و ژینی خۆتان، لە ولات و میللەتی خۆتان.

(۱۱) - ﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلْ﴾، که چی هه تانه چرووکی ده نویت، ده ست ده نوو قین.

(۱۲) - ﴿وَمَنْ يَبْخُلْ﴾، هه ر که سیکیش رژی و چرووکی بکات.

(۱۳) - ﴿فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهِ﴾، به دلنایی به زیانی خوی چرووکی ده کات، (البخل: إِمْسَاكَ مَا يَنْبَغِي إِنْفَاقُهُ)، (بخل) گرتن و نه به خشی نی و مالهیه که پیویسته به خشی، (عَدِي يَبْخُلُ بِ «عن» لِيَتَضَمِّنَهُ مَعْنَى الإِمْسَاكِ، أَي: يُمَسِّكُ الْخَيْرَ وَالْفَضْلَ عَنْ نَفْسِهِ، بِسَبَبِ الْبُخْلِ فَيَمْنَعُهَا الْأَجْرَ وَالثَّوَابَ بِبُخْلِهِ)، بویه وشه ی (يَبْخُلُ) به (عَنْ) به رکاری خواستوه، تا کو مانای ده ست پیوه گرتنی بخریته نیو، واته: هه ر که سیک چرووکی بکات و ده ست به و مالهوه بگری و نه بیه خشی، خیر و چاکه له خوی ده گریته وه به هو ی چرووکیه که یه وه و، سه ره نجام خوی بییه ش ده کات له پاداشتی خوا، به هو ی چرووکیه که یه وه.

وشه ی (يَبْخُلُ) جاری واش هه یه به (علی) به رکار ده خوازی، (بَخَلَ عَلَيْهِ، يَبْخُلُ عَلَيْهِ)، واته: چرووکی نواند له به رانبه ری داو پی نه به خشی.

(۱۴) - ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾، به دلنایی خوا ﷻ ده وله مه ندو بی نیازه، (أل) ی سه ر: ﴿الْغَنِيُّ﴾، بۆ جینسه، واته: ته واوی بی نیازی هی خوی موته عاله.

(۱۵) - ﴿وَأَسْمُ الْفُقَرَاءِ﴾، ئیوه ش هه رچی هه ژارو ئاتاجیی هه یه له ئیوه دایه.

دیسان (أل) ی سه ر (الْفُقَرَاءِ) بۆ جینسه، واته: تیکرای هه ژاری و ئاتاجیی له ئیوه دایه.

(۱۶) - ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾، نه گه ر ئیوه ش پشت هه لکه ن، خوا ئیوه به کومه لیکی دیکه ده گو ری، یانی: ئیوه لاده بات و خه لکیکی دیکه دینیتته شوینی ئیوه، (التَّوَلَّى: الرُّجُوعُ وَالْإِعْرَاضُ)، ﴿تَوَلَّوْا﴾ یانی: نه گه ر پشت هه لکه ن و بگه ریته وه، ﴿يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ کومه لیکی دیکه ی جیا له ئیوه دینیتته شوینی ئیوه.

(۱۷) - ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا امْتِلَکُمْ﴾، دوایش نه وان وه ک ئیوه نابن، نه وان هه ی ده یانه پی، وه ک ئیوه نابن، ئاوا سه ریچی بکه ن، یاخود: چرووکی و رژی بنوین، له به خشی مأل و سامانیاندا.

پینچ وردە سەرئنج

لێره دا پێویسته پینچ وردە تێبینی بخهینه روو، بهر لهوهی کۆتایی به تەفسیری سوورەتی (محمد) بێنین:

(١)- که دهفه رموی: ﴿فَلَا تَهِنُوا﴾ (ف)هکه، په یوه ندیی به رابردوووه ههیه، واته: مادام خوا ﷺ پیلان و فێلی کافرهکان ههلبوه شیئیتیهوه، کردهوه کانیان پووچه ل بکاتهوه، له گه ل برواداراندا بێ، پشتیان بگرێ، سهرپه رشتیان بکات، کهواته: ئه ی بروادارینه! بیهیز مه بن، چونکه هوکاره کانی هیژو پیز، هه موویان بو ئیوه ره خسیتران و، هوکاره کانی بیهیزی و بیهیزی له بهرانبه ره کانتاندا هه ن، کهواته خو پێ بیهیز بوونی ئیوه، شتیکی نالوژیکیه.

(٢)- که دهفه رموی: ﴿وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَسْمُ الْأَعْلَوْنَ﴾، یانی: بیهیز مه بن، که بانگه شه بکه ن بو ناشتی له حالیکدا که ئیوه بهرترن، ده گونجی (بهرتر) مه به ست پێی ئه وه بێ: مادام ئیوه ئیماندارن و، له سه ر ریه کی هه قن، به به لگه و ئیسپانه وه، ئیوه بهرترن. واتایه کی دیکه: مادام ئیوه ده سترۆیشتوو و بالاده ست و به هیژترن، داوای ناشتی مه که ن، زانایانیش له باره ی هوکمی ئه و ئایه ته وه، را جیا یان هه یه، (القرطبي)^(١) سێ رای هی ناو ن له و باره وه:

١- رایه ک ئه وه یه: ئه م ئایه ته نه سخ که ره وه یه بو قسه ی خوای بهرز، که ده فه رموی: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (١١) الأنفال، واته: ئه گه ر دوژمنه بهرانبه ره کانت، بالیان شو پرکرد بو ناشتی، توش بالی بو شو پر بکه، لێره دا خوا ﷺ پێی گرتوه له مه یلکردن به لای ناشتی و صولح و پیکهاتندا، کهواته: ئه م ئایه ته، ئایه تی ژماره: (٦١) ی سوورەتی (الأنفال) ی نه سخ کردۆته وه.

٢- هه‌ندی‌کیش گوتووایانه: به پیچه‌وانه‌وه، ئەم ئایه‌ته که ده‌فه‌رموی: داوای ئاشتی مه‌که‌ن، به ئایه‌تی ژماره (٦١) ی سوورپه‌تی (الأنفال) نه‌سخ بو‌ته‌وه، چونکه له‌وی ده‌فه‌رموی: ئەگەر به‌رانبه‌ره‌کانت مه‌یلی ئاشتیان کرد، تۆش مه‌یلی بو‌ بکه، به‌لام لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموی: بانگه‌شه‌ی ئاشتی مه‌که‌ن، له‌ حاله‌تیک ئیوه به‌رزترن.

٣- هه‌ندی‌کی دیکه‌ش گوتووایانه: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾، ئەمه تایه‌ته به کۆمه‌لیکه‌وه که دیاریکراو بوون، مادام ئەوان داوای ئاشتیان کرد، تۆش له‌گه‌ڵ واندا ئاشتیخوازه، به‌لام ئەمه‌یان که ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾، ئەمه‌یان گشتیه، بۆیه دروست نیه، مه‌گەر به‌ ناچاری، ئاشته‌وایی له‌گه‌ڵ ئەه‌لی کوفردا بکری، له‌ کاتی‌کدا ئەوان شه‌ر فروشن، ئەویش له‌ حالیکدا - دروسته -- که مسو‌لمانان نه‌توان به‌ره‌لستیان بکه‌ن، منیش ئەم رایه‌ی سی‌ه‌مم پی‌ راسته.

٣- له‌ باره‌ی مه‌نسوخ نه‌بوونی ئایه‌تی (٣٢) ی (محمد) ه‌وه، (الشوکانی) قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات، له‌ تەفسیره‌که‌ی دا به‌ ناوی: (فتح‌ القدیر)^(١)، ده‌لی: (وَلَا يَخْفَاكَ أَنَّهُ لَا مُقْتَضَىٰ لِلْقَوْلِ بِالنَّسخِ، فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ نَهَى الْمُسْلِمِينَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ عَنْ أَنْ يَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ابْتِدَاءً، وَلَمْ يَنْهَ عَنْ قَبُولِ السَّلَامِ إِذَا جَنَحَ إِلَيْهِ الْمُشْرِكُونَ، فَلَايَتَانِ مُحْكَمَتَانِ، وَلَمْ يَتَوَرَدَا عَلَى مَحَلٍّ وَاحِدٍ حَتَّى يُحْتَاجَ إِلَى دَعْوَى النَّسخِ، أَوْ التَّخْصِصِ)، واته: لیت شاردراوه نیه، که هیچ قسه‌یه‌ک خوازیاری ئەوه نیه، بلیین نه‌سخیک له‌ ئارادایه، چونکه خوا‌ی به‌رز له‌م ئایه‌ته‌دا له‌ مسو‌لمانانی قه‌ده‌غه‌ کردوه، که له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌ستپیشخه‌ر بن بو‌ ئاشتی، به‌لام پی‌ لی‌ نه‌گرتوون، ئەگەر به‌رانبه‌ره‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان، داوای ئاشتیان کرد، ئەوانیش مه‌یلی ئاشتی بکه‌ن، که‌واته: هه‌ردوو ئایه‌ته‌کان له‌ جی‌ی خۆیان‌دان، [[واته: هه‌م ئایه‌تی ژماره: (٦١) ی سوورپه‌تی (الأنفال) و، هه‌م ئایه‌تی ژماره: (٣٢) ی سوورپه‌تی (محمد)]، چونکه هه‌ردووکیان له‌ باره‌ی یه‌ک باب‌ه‌ته‌وه نه‌هاتوون، تا‌کو ناچاری بانگه‌شه‌ی نه‌سخ بین، یاخود ته‌نانه‌ت تایه‌تکردن (تخصیص) بین.

بیگومان منیش ده لیم: صولحی حوده ییبیه و غیری صولحی حوده ییبیه، به هیترین به لگه یه له سهر نه وه که له کاتی گونجاوو پیویستدا، ههر کات مسولمانان به چاکیان زانی، ناشته وایی بکه ن.

(۴) - له باره ی ئەم ئایه ته موباره که ی کو تاییه وه، که ده فهرمو ی: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا﴾، (أَي: يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ كُلُّهَا)، ئەگەر داواتان لی بکات، هه موو ماله که تان ببه خشن، ﴿فِيْخَفْكُمْ﴾، (أَي: يُجْهِدْكُمْ وَ يُلْحِفْ عَلَيْكُمْ مَسْأَلَةً جَمِيعَهَا)، واته: ئەرکتان بخاته سهرو ناره که تان بکات، به وه ی داوای هه موو ی تان لی بکات، (الشوکانی) له (فتح القدیر) دا^(۱)، ده لی: (يُقَالُ: أَحْفَى بِالْمَسْأَلَةِ وَالْحَفَّ أَيْ: أَلَحَّ بِمَعْنَى وَاحِدٍ)، واته: (أَلْحَفَّ) و (أَحْفَى) و (أَلَحَّ) ههر سیکیان یه ک و اتایان هه یه، (المُحْفِي: الْمُسْتَقْصِي فِي السُّؤَالِ، وَالْإِخْفَاءُ: الْإِسْتِقْصَاءُ فِي الْكَلَامِ، وَمِنْهُ: إِخْفَاءُ الشَّارِبِ، أَيْ: اسْتِصْالُهُ، وَجَوَابُ الشَّرْطِ: قَوْلُهُ لَا تَبْخُلُوا، أَيْ: إِنْ يَأْمُرْكُمْ بِإِخْرَاجِ جَمِيعِ أَمْوَالِكُمْ، تَبْخُلُوا بِهَا وَ تَمْتَنِعُوا عَنِ الْإِمْتِثَالِ).

واته: (مُحْفِي) که سیکه له داواکردندا زۆر رۆبچی، (إِخْفَاءُ): بریتیه له وه ی مرووف بیگه یه نیتیه ته و په ری له قسه کردندا، (إِخْفَاءُ الشَّارِبِ)، ته وه یه ئینسان سمیلی زۆر ته نک و کورت بکاته وه، یاخود له ریشه وه هه لیکیشی، به لام وه لامی مه رجه که که ده فهرمو ی: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخَفْكُمْ﴾، بریتیه له: ﴿تَبْخُلُوا﴾، واته: له وه حاله ته دا ئیوه چرووکی ده نوینن و ناماده نابن فه رمانبه ری بکه ن، بویه خوای په روه ردگار نه وه تان لی داوا ناکات.

(۵) - له باره ی ئەوه وه که ده فهرمو ی: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾، زۆر به ی ته فسیره کان ئەم ده قه یان هیناوه، پیغه مبه ر ﴿ده فهرمو ی: (لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ مَنْوِطًا بِالْثَرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ مِّنْ فَارِسٍ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِي: ۴۸۹۸، وَمُسْلِم: ۲۵۴۶، وَالتِّرْمِذِي: ۳۲۶۰) واته: ئەگەر ئیمان هه لواسرا بایه به سوره ییاه، (واته: ئەستیره ی کو، کوو ته رازوو)، پیوانیک له گه لی فارس ده یان توانی به ده ستی بینن.

هه لّبه ته وشه ی گه لی فارس، ئه وان به کاریان هیناوه بو هه موو ئه و گه لانه ی
له ئیران و، له دوا ی ئیرانه وه بوون، واته: هه م فارس، هه م کورد، هه م ئه فغان و...
ئه و گه لانه یان زۆربه پی گرتوونه وه، به و وشه یه.

لیره ش دا کو تایی به ته فسیری سووره تی (محمد) ﷺ دینین.

له خوا ی پهروه ردگارش داواکارم، هه رچی زیاتر عه قل و دلّمان پۆشن بکاته وه،
به پرووناکی و به ره که تی خو ی، که له ئیماندا به رجه سته یه و، یارمه تیمان بدات
هه رچی زیاتر ئاشنا بین به ری بازو سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، که ئه ویش هه ر
بریتیه له به رجه سته کردن و جیبه جی کردنی قورئان، له ژیا نی تاکی و خیزانی
کو مه لایه تی خویدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوهرۆک

- پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی..... ۵.....
 بەرچاو پروونییهکی گرنگ لەبارە ی ئەم تەفسیرەو ۱۰.....
 پیشەکی ئەم بەرگە..... ۱۲.....

تەفسیری سوورەتی (الدخان)

- نیوهرۆکی سوورەتی (الدخان) و بابەتەکانی..... ۱۷.....
 یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:..... ۱۷.....
 دووهم: شوینی دابەزینی:..... ۱۸.....
 سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و هاتتە خواردا:..... ۱۸.....
 چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:..... ۱۹.....
 پینجەم: نیوهرۆکی:..... ۱۹.....
 شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:..... ۲۱.....
 حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:..... ۲۳.....
 دەرسی یەكەم..... ۲۵.....
 پیناسە ی ئەم دەرسە..... ۲۷.....
 مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان..... ۲۸.....
 شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۲۹.....
 هۆی هاتتەخوارەوێ ئەم ئایەتانه..... ۳۱.....
 مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۳۶.....
 مەسەلە گرنگەکان..... ۴۴.....
 کورتە باسیک لە بارە ی شەوی تیدا دابەزێترانی قورئانەو ۵۲.....

- کورتە باسیک له باره‌ی (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) هوه..... ٦٤.....
- ده‌رسی دووه‌م..... ٦٩.....
- پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه..... ٧١.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ٧٢.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ٧٤.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ٧٦.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ٨٩.....
- هه‌لبژاردنی به‌نوو ئیسرائیل و پیدانی هه‌ژده‌ نیشانه‌و نیعمه‌ت..... ١٠٨.....
- ده‌رسی سییه‌م..... ١١٣.....
- پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه..... ١١٥.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ١١٦.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ١١٧.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ١١٨.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ١٢٥.....
- کورتە باسیک له باره‌ی گه‌لی توبه‌عه‌وه..... ١٢٩.....
- وتووێژیکى نێوان سوکرات و ئەپرستۆدیمۆس..... ١٣٦.....
- سه‌رنجدانه‌وه‌یه‌کی سێ به‌لگه‌که‌ی هه‌بوونی سزاو پاداشت..... ١٤٣.....
- ده‌رسی چواره‌م..... ١٤٩.....
- پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه..... ١٥١.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ١٥٣.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ١٥٤.....
- هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه..... ١٥٧.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ١٦٠.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ١٧٠.....

تەفسیری سوورەتی (الجاثیة)

- دەستپێک..... ۱۹۱
- نیوہرۆکی سوورەتی (الجاثیة) و بابەتەکانی..... ۱۹۱
- یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:..... ۱۹۱
- دووهم: شوینی دابەزینی:..... ۱۹۱
- سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و هاتنەخواردا:..... ۱۹۲
- چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:..... ۱۹۳
- پنجەم: نیوہرۆکی:..... ۱۹۳
- شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:..... ۱۹۴
- هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی بۆ چەند دەرسیک:..... ۱۹۵
- دەرسی یەكەم..... ۱۹۷
- پێناسە ی ئەم دەرسە..... ۱۹۹
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان..... ۲۰۱
- شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۲۰۲
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۲۰۷
- مەسەلە گرنگەکان..... ۲۱۴
- کورتە باسیک وریا بوون لە بارە ی هۆی هاتنە خوار ی ئایەتەکانەوێ..... ۲۳۷
- دەرسی دووهم..... ۲۵۳
- پێناسە ی ئەم دەرسە..... ۲۵۵
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان..... ۲۵۷
- شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۲۵۸
- هۆی هاتنەخوارەوێ ئایەتەکان..... ۲۶۲
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۲۶۳
- مەسەلە گرنگەکان..... ۲۷۰

- چەند دەقیكى سوننەت لە بارەى قسە نەگوتن بە پۆژگارو شویننەكەوتنى ھەواو
 ئارەزوو ھە ۳۰۱.....
 یەكەم: قسە نەگوتن بە پۆژگار: ۳۰۱.....
 دووھم: بە دواى ئارەزوو نەكەوتن: ۳۰۲.....
 دەرسى سییەم ۳۰۷.....
 پیناسەى ئەم دەرسە ۳۰۹.....
 مانای دەقاو دەقى ئایەتەكان ۳۱۱.....
 شیکردنەوہى ھەندیک لە وشەكان ۳۱۲.....
 مانای گشتی ئایەتەكان ۳۱۵.....
 مەسەلە گرنگەكان ۳۲۳.....
 دوو فەرموودەى پیغمبەرى خوا ﷺ لەبارەى گەرەبى و مەزنى خوا و تەنیا
 پەرستنییەوہ: ھاتوہ: ۳۳۹.....

تەفسیری سوورەتى (الأحقاف)

- پیناسەى سوورەتى (الأحقاف) و بابەتەكانى ۳۴۷.....
 یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە: ۳۴۷.....
 دووھم: شوینی دابەزینی: ۳۴۸.....
 سییەم: ریزبەندیی لە دابەزین و لە موصحەفدا: ۳۴۹.....
 چوارەم: ژمارەى ئایەتەكانى: ۳۵۰.....
 پینجەم: نیوهرۆكى ئەم سوورەتە: ۳۵۰.....
 شەشەم: تاییەتمەندییەكانى: ۳۵۱.....
 ھەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەكان بۆ چەند دەرسیك: ۳۵۳.....
 دەرسى یەكەم ۳۵۷.....
 پیناسەى ئەم دەرسە ۳۵۹.....
 مانای دەقاو دەقى ئایەتەكان ۳۶۱.....

- ٣٦٣.....شیکردنهوهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ٣٦٦.....هۆی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان
- ٣٦٩.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ٣٨١.....مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ٣٨٤.....سه‌رنجی‌ک:
- ٣٨٦.....کورت‌ه باسی‌ک له‌باره‌ی حی‌کمه‌تی زۆر باسکرانی ئامانجی دروستکرانی گه‌ردوونه‌وه ...
- ٣٨٦.....برگه‌ی یه‌که‌م:
- برگه‌ی دووه‌م: حی‌کمه‌تی ئه‌و زۆر باسکرانه‌ی خسته‌ن پرووی ئامانج و مه‌به‌ستی به‌دی‌هێنرانی گه‌ردوون، چیه‌؟
- ٣٩٠.....
- ٤١٩.....ده‌رسی دووه‌م
- ٤٢١.....پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه
- ٤٢٢.....مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ٤٢٤.....شیکردنهوه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ٤٢٧.....هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
- ٤٢٩.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ٤٣٥.....مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- هه‌له‌سته‌یه‌کی پێویست له‌به‌رده‌م مشت و مریکی نیوان مه‌روانی کوری حه‌که‌م و (عبدالرحمن بن أبي بكر الصديق) دا له‌سه‌ر حوکمی میراتی و بنه‌ماله‌یی
- ٤٥٠.....
- ٤٥٧.....کورت‌ه باسی‌ک له‌باره‌ی به‌هره‌وه‌رگرتن له‌ناز و نیعمه‌تی دنیاوه
- ٤٥٩.....(١)- خوا نازو نیعمه‌تی دنیا‌ی بۆ به‌هره‌وه‌رگرتنی مروّقان خولقاندوه:
- ٤٦٠.....(٢)- خوا ﷻ گوشته قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی له‌چوار شتاندا، کورت هه‌له‌یان:
- ٤٦٢.....(٣)- خوا ﷻ قه‌ده‌غه‌کردنی به‌بێ به‌لگه‌ی وه‌حیی، به‌گونا‌هییکی زۆر زل داناوه: ...
- ٤٦٤.....(٤)- ئه‌و ئایه‌ته‌ی (الأحقاف) مه‌به‌ست پێی بێ‌پروایانیکی بۆ خواردن ژیاوه:
- ٤٦٦.....(٥)- چهند ده‌قیکی سوننه‌ت له‌و باره‌وه:

- ٦- چهند قسه يه کي هاوسه ننگانه ي زانايان له باره ي چوڼيه تبي مامه له کړدنه وه،
 له گه ل ژياني دنياو له ززه ت و نيمه ته کاني دا: ٤٦٨
 دهرسي سيپه ٤٧٥
 پيناسه ي هم دهرسه ٤٧٧
 ماناي ده قاو ده قي ثايه ته کان ٤٧٨
 شي کړدنه وه ي هه نديک له وشه کان ٤٧٩
 ماناي گشتي ثايه ته کان ٤٨٢
 مه سه له گرنگه کان ٤٨٦
 هه لوه سته يه کي کورت له سه ر بييماني و کوژانه وه ي چراي عه قل: ٤٩٩
 چهند ورده کاريه کي هم ثايه ته (٢٨): ٥٠٤
 سه رنجيک له سه ر گشتگيري و فراواني مه به سته کاني قورن ٥٠٨
 دهرسي چواره م ٥١١
 پيناسه ي هم دهرسه ٥١٣
 ماناي ده قاو ده قي ثايه ته کان ٥١٤
 شي کړدنه وه ي هه نديک له وشه کان ٥١٥
 هو ي هاتنه خواره وه ي ثايه ته کان ٥١٨
 ماناي گشتي ثايه ته کان ٥٢١
 مه سه له گرنگه کان ٥٢٧
 قسه يه ک دهر باره ي: (أُولُوا الْعَرْصِ) ٥٤٢

ته فسيري سوورپه تي (محمد)

- ده ستيک ٥٤٩
 پيناسه ي سوورپه تي (محمد) و باب ته کاني ٥٤٩
 يه که م: ناوي هم سوورپه ته: ٥٤٩
 دوو هم: شويني دابه زيني: ٥٤٩

- ۶۳۷.....دهرسی دووه م.....
- ۶۳۹.....پېناسه ی ئه م ده رسه .....
- ۶۴۱.....مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان .....
- ۶۴۲.....شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ۶۴۴.....مانای گشتی ئایه ته کان .....
- ۶۵۰.....مه سه له گرنگه کان .....
- ۶۶۳.....چه ند ورده کاریه کی په وانیژی له ئایه قی (۱۵ / محمد) دا:.....
- ۶۷۸.....کورته باسیک ده رباره ی پېویست بوونی په یدا کردنی زانیاری .....
- ۶۷۸.....له باره ی ته نیا په رستراویتی خواوه .....
- ۱- له سه ر پیغه مبه ر ﷺ پېویستکراوه، که زانیاری به یه کتایی خوا له په رستراویتی دا هه بی:..... ۶۷۸
- ۲- گه وره یی و به رزی پیگه ی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):..... ۶۸۲
- ۳- ئایا زانیاری هه بوون په کی له سه ر زانستی بنچینه کانی ئایین، زانیاری ئیمان و عه قیده، که وتوه؟!..... ۶۸۳
- ۶۹۳.....دهرسی سییه م.....
- ۶۹۵.....پېناسه ی ئه م ده رسه .....
- ۶۹۶.....مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان .....
- ۶۹۷.....شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ۶۹۹.....مانای گشتی ئایه ته کان .....
- ۷۰۷.....مه سه له گرنگه کان .....
- کورته باسیک ده رباره ی چه سپانی حوکمی ئه و ئایه تانه به سه ر یه زیدی کوپی موعاویه دا..... ۷۱۶
- ۷۱۷.....برگه ی یه که م: به لگه ی قورئان و سوننه ت له و باره وه:.....
- برگه ی دووه م: پای زانیان له باره ی په وایی و نا په وایی نه فرین لیکرانی یه زیدی کوپی موعاویه وه:..... ۷۲۲

- ٧٢٥..... (٣)- برگهی سییه م: رای خوومه:
- ٧٣٩..... ده رسی چواره م.....
- ٧٤١..... پیناسه ی ئەم ده رسه .....
- ٧٤٢..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان.....
- ٧٤٣..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ٧٤٦..... مانای گشتیی ئایه ته کان.....
- ٧٥٢..... مه سه له گرنگه کان.....
- ٧٥٧..... کورته سه رنجیک له سه ر هه لوه شانه وه ی کرده وه ی باش.....
- ٧٥٧..... (١) کرده وه ی باش به چی پووچه ل ده بیته وه؟.....
- ٧٥٩..... ٢- ئایا دروسته کرده وه ی په سند (مندوب، مسنون، تطوع) بپچرێنێ؟.....
- ٧٦٨..... پینج ورده سه رنج.....